

TVA. FILIO SALVTEM

ate emiseramus, nisi tu magna
ris aliquando legere statuisti,
petuisti comitem habuit, in/
ermiffa huius salibus: que
Hæreditaria. n. tibi studia
re doctissimo principe te
is humanitate, prudentia,
nata fuerunt: dignum te
neuoletia, singulari vit
Vnū illud abs te ma
cusatio continea/
cōmentariis no/
nisi calumnias
robant intel/
ni boni: q̄ se
tam lam
cult:
bio
os
e
e

M. VAL. MARTIA

EPIGRAMMATON LIBRI XII

Interpretantibus Domitio Calderino, Georgioq; Merula
Cum indice copiosissimo.

Additis argumentis locis suis mira & dilucida breui/
tate poetæ mentem explicantibus,

Quæ omnia diligentissima cura nunc excusa q̄ casti/
gata in manus studiosorum extant, docto/
rum erit iudicium.

- 2 *Sanonag* 10
- 4 *simfex* 20
- 3 *puellitas* 6
- 2 *matelas* 8
- 1 *creaguelas* 4
- 2 *curgos* 4
- 2 *medias calbas* 2
- 1 *pinuzuelo* 1
- 2 *parito* 1
- 1 *paredepinos* 2
- 1 *cueto*

6 2
6 6
3 6
1 0
5 19
6 39
1 2
2 0
1 8

VENETIIS

Apud Octavianum Scotum. D. Amadei. F.

1542

1849
Jan 17
3 ets

M. VAL. MARTIA
BRIGRAMMATION LIBRI

Interpretationes Domitii Calderini
Cum indice copiosissimo

[Faint handwritten notes and bleed-through from the reverse side of the page]

VENEZIA
Apud Octavianum Scotum D. Andrea F.

DOMITIUS CALDE. IO. FRAN. LUDOVICI PRIN. MANTVA. FILIO SALVTEM

Non fuissent tot exemplis edicti commentarii nostri, quos superiore ætate emiseramus, nisi tu magna ex parte impulisses: qui Marcialis ingenium amas: & locos in sago, ac castris aliquando legere statuisti. Nam cum Homerus Mantuanus cuius tuus, quem græcum Alexander perpetui comitem habuit, inter tubas tatum canat. Nunc quoniam odium est a bellis illius lectione intermissa huius salibus: quæ verus Imperator Maronem suum appellabat: animum in æstus relaxabis. Hæreditaria. n. tibi studia sunt: nec ab his discedere potes: nisi cum maioribus tuis: cum Ludouico patre doctissimo principe te indignum filium fateri vells. Sed cum domesticam laudē, ac nobilitatem facile sustineas humanitate, prudentia, rei militaris industria, studio quoque literarum: quæ a domo tuo omni tēpore cultæ, & ornata fuerunt: dignum te præstas Gonzaga familia: Franciscus in primis cardinali fratre: qui dignitate oium in se beneuolentia, singulari vte tute: quod accepta a familia nominis, vel illustrabit, vel certe integrum, ppagabit in posteros. Vnū illud abs te magis, atque magis peto: & si pateris cōtendo: vt si forte inscripta incideris, quibus laborū nostrorū accusatio continetur: loca, de quibus disputabile, conferas: nec quod ego dixerim ex calūniatoribus audias potius: quæ ex commentariis nostris cognoscas. Quosdam. n. hæc nostra lucubratio ita offendit: vt de suis rationibus actū putet: nisi calūniis, sursus, contumelias me de laudis possessione deiecerit: & cum multis, apertissimisque rationibus nostra probari intel/ ligant: ea ab se accepta, & mihi tradita fuisse insigni mendacii vanitate affirmant. Quamti se faciunt Dil boni: quæ se & sua amant sine rivali. Remitto illis omnem reprehensionem modestiæ enim meæ. Quæ eorum insolentiam tam diu sustinui: me adhuc non pœnituit: sed eos libero eo metu, & dolore. Ex iis. n. quæ olim lactabant tamen affuit: vt quicquid probari: vt ne ea quidem in commentariis nostris vsquam confutare libuerit: ne in arenas (vt in proverbio est) arietem agere viderer. Quid. n. falsum esse demonstrare oportuit: Laureolum apud Martia. mimum esse: syrios rumores callum seruorū: lacerum saxet animum: id est inter saxa versantem: Vare paretonias lata voce: pro latia vi- te: Mensis sorptita secundis pro scribitra: clemens Heliconis in oras: pro Heliconis oras: quæ cupet parclus esse sua: pro qua cuperet Pæctus esse sua. Sed quid ego ista conscriberem: quæ pene in finit a sunt: paratus est (ita me Deus amet) ad editionem libellus: quo supra ducenta eorum errata: & ea quidem cum puerilis: tū aperta collegimus: quod altera epistola factorum pollicetur sum: edidisse me: nisi Ioannis Ludouici Thuscant: & Marci Lucii Facini consilio vsus essem: quorum vterque & doctissimus, & meli amantissimus me iniuria obliuisci maluit, quæ vicisti. Id cū ad optimarū artium scientiam, & humanitatem, quæ profitemur, pertinere videatur: offenderem: qui p sua grauitate, sapientia, & calūniatorū leuitatem aspernas esset: & in me desiderasset facilitatē: ad quam ipse natura est, & institutus. Itaque valebunt isti. Tu quid ad Laurentiū nostrum scripserim leges: ac mihi aderis testis earum laudum: quæ in homine eximia profecto, ac ferme innumerabiles sunt: cui non solum me non pœnituit has vigi- las dicasse: sed meæ erga illum obseruantia immortalis, & fidei nulla ex parte satisfactum esse arbitror. Laurentii causa suscepti sunt hi comm- ntaril: Lau. dicat: Laurentii est Do. Vale.

DO. In Volumen dicatum Laurentio.

Odisti vigiles liber lucernas: Nec turbæ metuis subire nasum
Et signum calami seuerloris: Docto, quæ potuit placere Sylla:
Claros conspicuæ nitore vestis: Sed currunt pueri salariorum:
Egressus foribus tumens vagaris: Istas qui lacerent tibi lacernas:
Et thynnifaciant novos cucullos.
Quid demum trepidus redire tentas?
Clausa est ianua: iam liber valebis.

Domitii Calderini Veronensis Commentarii in M. Valerium Martialem ad clarissimum virum Laurentium Medicem Florentinum Petri Medici. F.

Domitius Calderinus Veronensis Laurentio Medici Salutem.

Non omni ciuitatis administratione præclare actum arbitraris soleo Laurenti: si quis cum maiorū splendore, & opibus: cum suis laudibus: ita omni numero existat: vt ad eum & gratia apud ciues, & apud omnes autoritate publicatum rationum consilia deferantur: quod non modo Plato excellenti doctri- na philosophus: & diuino ingenio vir in sua illa Repu. exquisitissima: quam supra mortalium condi- tionem constituebat, optare visus est: sed omnis antiquitas immortalis studio, & industria semper est profecuta. Nam in Græcorū exercitu: quem Aristoteles ad ciuitatis formam præclaro Homeri Inge- nio, & carmine ex omni primū memoria instructum fuisse scribit. nisi primas tribuissent ducibus: vel intestinisfe- ditioibus labefacti. vel diuturna oppugatione fessis rebus infectis in patriam aliquando reuertissent. Nec iis in lo- cis: in quibus bene instituta resp. vestigia postea aperuisse memoriae proditū est: domesticae amplitudo: & hæredi- tarium nomen defuit: quod a cunctis priuata pietate, & publico consensu maxime obseruaretur: Barcinil Car- thaginē: Doril Cretā: Reges Lacedæmonē: Alcmeonū Athenas sublatis simultatibus in officio sæpe insigni autho- ritate cōtinuerunt: atque ea vna re suis proferunt plurimū, & cōem tutati sunt vtilitatem. Id cū maxime optandū sit liberæ ciuitati: tum quæquā id dignitatis assequi, & p̄stare: vt sine impio suorum hominum voluntate, & consi- lio ipse potissimū colat: diuini cuiusdam animi, & singularis virtutis esse existimo. Nā vt a rege discedamus: quem Plato tāto præfatorē esse humano gnē oportere scribit quāto diuina natura a ipse sit inferior: vt eū optare quidē deant oēs: sperare possit nemo. Quæ tādē populus libertatis tuæ dæ & conseruandæ studiosus amplectatur potest, quæ accepta a maioribus ornamenta oia: opes: gratiam virtutis: laudem adæquabilē: suorum societatem cōferat: nihil sibi assumat seorsum: oia publica causa velit, & capiat. Hunc quicumque populus natus fuerit ciuem eū, & per- beate agere contenderim: & perpetua libertate fructurū facile suspicari licet. Hæc tu omnia Laurenti adeo cumu- late præstas populo Florentino: vt minus mirandū sit: si publica eis commoda: quorum accessio maxima facta est intra paucos annos æterna tranquillitate constituta in dies summa cum laude augentur. Nam cum tibi summa omnia contingerint: quæcumque vel ab amplissimorum maiorū gloria, vel a fortunæ commodis proficisci solent: ea animi facilitate: virtute sapientia cum tuis viuis: vt non mō pristinam domus tuæ dignitatem in te residere patia- tor: sed maiorem, & optent & deferant quotidie. Fatentur enim te Cosmi aui tui: cuius nomen immortale nullis vnquam literarum monumentis satis celebrabitur: & Petri patris viri præstantissimi ita hæredē esse: vt cū optan- dum esset te alterum imitari: alterum vix sperare auderent: vtriusque ingenium & virtutes clarissimas singulari mo- deratione susceptas in te vno intueantur. Illud vero admirantur plurimum: quod cū Cosmi senis grauitatem, & sapientiam sustineas: nil tñ de comitate remiseris. Quæ ista ætate iuuenili, qua es, maxime omnibus iucūda esse so- let: hinc illud nimis es consecutus: quod semper habitum est difficillimum: vt idem te ament, & colant. In sena- tu consiliorum auctorem sæpe retineant. Domi consuetudinem expectant tuam: vbiq; amplectantur: & suis lau- dibus extollant. Omni vero iniuria in tantis opibus ita abstines: vt aliquando tibi inferri ob id vnum doleas vehe- Martiali.

menter: quod. f. vereris ne propulsando offendas. Omne. n. studium: cogitationem: animi ad beneficentia contu-
 listi tuorum primum civium. quod officii ratio postulat: tu externorum omnium. Omnino orbis emporio homi-
 nes habes: non magis, qui tua gerant negotia, quae maxime & honestissima sunt: qui multos officis & liberali-
 tate tibi denunciant: ita quos nunquam vidisti homines, & principes, & tota Europa, & magna Asiae parte tibi se debe-
 re profitentur. Nemo unquam de te: aut tuis benemeritis pauciora accepit, quam volebat: multi plura tua munificentiar
 sperabant. Moderationem vero animi illud maxime declarat: quod cum civium eximia in te benevolentia & stu-
 dio amplissimo loco sis: ita te intra tuum ordinem, & dignitatis conditionem contines: ut cum nihil tibi arroges,
 reicias in alios quod plurimum. Quibus moribus non modo patriae carus, & iucundus semper fuisti civis: sed vel no-
 stris: vel externis principibus, & gratia apud Pont. Max. florentissimum esse intelligis: cum superioribus diebus pontificum suf-
 fragis Praesul florentinus declaratus esset: nullam in eo rem commodiorem duxit: quam quod pietatis necessitudine, & reli-
 gione tecum coniunctus esset: cuius viri & principis iudicium maxime faciendum esse non ignoras. Nam quamvis
 incredibili quodam favore ingentes divitias, & honores sit consecutus: quantos & antea paucissimis in eo genere
 contigisse legimus: & nostra aetate meminimus: nemini tamen eum se praestitit, ita omnis bonas artes ad primum
 decus, & gloriam revocare studet: ut quem nunquam ad eum locum perueniturum cogitavimus: ampliore dignum fa-
 teamur: habeamusque gratias fortunae: quae tantam ingenii, & virtutis laudem nostra memoria in medium & lucem
 publicam produxerit. Ego quoque quod ad me attinet: ita tua omnia admiram, & laudo: ut ea non modo sempiterna fo-
 re confidam: sed si in his augendi locus est: cumulatissima esse cupiam. ad tuam. n. benevolentiam comparandam:
 nec maiorum imaginem, quae nullae sunt: nec divitias, quarum iam dictu spectator potius sui quam possessore afferro: sed
 obsecro: antiam, fidem, animi voluntatem egregiam: quae tu in his probare soles potissimum: qui in tuorum name-
 rum, & ordinem asciscuntur. Cum ita affectus essem, audieremque superiori anno Romae ex sermone, qui de te insti-
 tutus fuerat, inter caeteras laudes tuas: quae maxime, & ferme innumerabiles sunt: ingenii acumen quoddam & ex-
 temporalem urbanitatem laudari summopere: nihil tibi maius, quod quidem efficere valeam, praestari posse arbi-
 tratus sum: quam si M. Valerius Mar. epigrammata interpretarer. Quia. n. apud nostros, aut urbanus laudet: aut in eo
 genere scribat elegantius. Est nemo plane: ut pro certo habeam M. Ciceronem: qui Cordubenses poetas peregrinū
 quiddam sonare scribit: aliquid de sententia sua remissurum fuisse: si hunc unum Hispanum aliquando ei legere
 contigisset: ita enim lingua urbanitate eruditus est: ut si illic non est natus: tamen non alibi quam in urbe didicisse vi-
 deatur. Sermo in eo quotidianus: ut proprius quam affectatae sublimitati: sed dum suas rebus singulis appellationes
 reddit: & verba fingit nova: nonnunquam & in obscuro incidit saepissime: ea tamen obliuione: ut alienum potius
 turpitudinis: quam eius vitae testimonium accipias. vitia enim tam aperte nominat: quam imprudenter commisit: qui repre-
 henditur. Sales praeterea arguti: & qui repente moueat plurimum. In rebus vero vel minimis enarrantis tanta est
 copia: quantum vix res ipsa capiat: in quo ad ingenii usque ad ostentationem versatur. Nusquam obscurior: quam ubi pecu-
 liarem sibi assumit elocutionem. Latet verborum involucre plerumque aculei: quos modo admouet: modo erit/
 rit. Ambiguitate in primis suspensum auditorem circumscribit: quem vni intentum parti altera occupat. Denique
 delectat omnes: alienat neminem. nam eum quoque, qui dicto laeditur, risu retinet. Tanta vero in eo est rerum cog-
 nitione: quantum in nullo apud nostros esse contenderim: ut diuisi Hieronymus librum hunc in manus ali-
 quando pumperit. In his explicandis multa vel ex graecorum, latinorumque disciplina: vel nulla studii intermissio-
 ne me animaduertisse affirmauerim: quae iam pridem aut incognita habebantur, aut certe parum recte tradita fue-
 rant: in quo facile redargui patiar ab aequo iudice, qui opus nostrum legens aliter statuerit. Idem efficere studui
 superiore triennio: quo Romae publica mercede docui in Silio: Cicerone: Siluis Papinii: aliique, quos professi sumus,
 scriptoribus. Quantum vero in eo sim affectus, aliorum sit iudicium. Illud certe praedicare non desistam: & con-
 stantissime tueri in iis M. Valerii commentariis: quos olim tuo nomine suscepi: & nuper dicavi tibi si minus ingenii,
 & doctrinae, laboris certe & industriae nostrae laudem existere. Quia quae habui codices vetustissimos: & eos quidem ad
 modum emendatos: sed quaedam occurrerant aliquando adeo vel ambigua, vel remota, vel vna tantum dictio p-
 complures dies saepe me suspensum habuerit. Postremo non defuit: qui lucubrationem nostram maledictis inter-
 pellaret. Quia uidam. n. in meam, de quodam loco, sententiam edita epistola grauissime inuectus est: cui quid respon-
 derim in fine huius operis leges. Multa condonari familiaritati: qua mecum olim coniunctus fuerat. nihil tamen
 remisi de rationibus nostris: quas omni (ut arbitror) ex parte: vel ipsi, qui reprehenderat probauimus. In toto vero
 opere eadem leges aliquando repetita nulla quidem obliuione: sed consilio. Noli. n. si quis quid de vno tantum epi-
 gramate sentire, fortasse quereret aliquando: eum alibi scripta desiderare. Ita nec te offendent: nec lectorum in-
 constantem habebunt. Hos igitur commentarios ab homine tibi deditissimo accipies: & cum per tuas licuerit occu-
 pationes: vel solus leges: vel vna cum viro doctissimo Gentile Urbinate. Qui cum Mar. argutias epigrammate expri-
 mat: non poterit non his delectari: in quibus tam suum agnoscat ingenium, quam illius admirabitur. Si qua vero ali-
 quando vel eadem, vel his similia in aliquorum manibus esse audies: nihil est cur miseris magnopere. Nam audito
 res quaedam huius generis cum imprudenti mihi quotidiana surrepuerunt consuetudine: tum a docente publica
 professione exceperunt: quae aliquando in lucem prolatae in facili conicio: in uersa quidem illa: atque haud scioz
 an etiam sub alterius nomine. Non. n. defunt: qui nostras sibi vigillas, & labores vendicare student: sed in illis co-
 plura non dubito: quae castigatione indigeant. Sunt. n. non tam verbis nostris tradita, quam alieni studii calore susce-
 pta. Itaque hoc vno exemplo, & perfici debent: si inchoata erunt: ac rudia & facile refelli poterunt: si omnino aliena
 videbuntur. Nam tuo iure ad te pertinent omnia: cuius vnus causa haec a nobis peruestigata, & elaborata fuerit.
 Vale.

Vita Martialis in commentarios, quos Domitius Calderinus edidit.

Marcus Valerius Martialis in Hispania Bilbilis patriam habet: quod ipse cum alibi: tum eo carmine in-
 dicat: Nec me tacebit Bilbilis. Est autem oppidum non ignobile in Celtiberia & Strabonis testimonio,
 & Sertorii pugna: qui illic aduersus Metellum dimicauit, solum fluuii proximo ex ferri temperatu-
 ra in clyto. quod ipse non tacuit: Videbis inquit alta Liciane Bilbilim: equis & armis nobilem. prae-
 rea: Quam Salo ferri temperator ambit. Celtiberum se proficitur: Vir Celtiberis non tacende genti-
 bus: Nostraque laus Hispaniae. Parentes romana appellatione Frontonem, & Flacillam nominat. Obscu-
 ros quidem, ac filii tantum testimonio vix cogi. tos. Literarum causa Romae cum ageret: ingenium nulli studiorum
 generi accommodare potuit: quamuis alii ad causas agendas: alii ad carmen heroicum, & iustum poema hortaren-
 tur: praeterquam epigrammatis scribendis otii & epicureae sectae: quam veram vitam appellat. supra Horatium, Catullum,
 aliosque poetas studiosus tenui supplicile contentus: suos hortos in ianiculo admiratur quis, tenues: ac Nomenta-
 num factat: in praedii donati ab amico exiguitatem festiuo carmine locatur. Cum iam aetate ad senectutem ingra-
 uescerem rerum urbanarum tedio affectus esset: rediit in Hispaniam peragrata prius Gallia Cisalpina. Vnde quar-
 tum librum emisit: ita. n. epigrammaton editis triennio tacuit. Demum hortante Prisco amico: qui & ipse in pa-
 triam ab urbe redierat. xii. addidit: in quo Nerue & Traiano assentatur clam damnatis Domitiani temporibus: qui/
 bus seruili ferme adulatione blanditus fuerat: non suo magis ingenio, quam imperatoris arrogantia: qui diuina ado-
 rationem

rationem a suis exegit. Amicos coluit poetas: Stellam in primis, & Sillum Italicum: nec publicis caruit honoribus:
 equestri donatus dignitate praetura: & iure ritum liberorum. in Hispania obiit non sine Plinii etiam more rore, qui
 Epistola quadam sua cum poeta familiaritatem testatus, eum & deser. & laudat summopere. Ac in ingenio epigra-
 ma composuit: cuius lex est ut iocandi, cauillandi, deridendi licentia lasciuat: nudis verbis prope Satyricum: ut/
 banitate ciuili. Denique nihil sit: quod auctelle non aspergat: aut risu non condit. Assurgit nonnunquam in magni-
 tudinem heroicam: sed per artem: ut illud: Tanta tibi est recti reuerentia Caesar, & aequi. Heroicis tamen numeris ab-
 stinet: quauis id & solere & posse fieri contendat. Inferuntur verba graeca imitatione Pytholeonis Rhodii: qui pri-
 mus ita scripsit epigramma. Lucillus reprehenditur quod in Satyra idem fecerit. Verba sunt: nec figuris: potestis
 sublimia: nec humanitate quotidiana depressa: ita mediam quandam elocutionem seruanti: ut proprium reti-
 neant locum. Corpus epigrammatis sua constat dimensione: quam, si versum numero praeter graecis, epigram-
 matum amittas leporem. Affectus saepe tentat: quos omnis vltima effundit periodo. Haec ita a Mar. seruata sunt: ut & gre-
 cos superauerit: quamuis apud illos vix singulis epigrammatis claruerunt pauci: & solus in hoc scribendi genere
 apud Latinos elaborasse, ac profecisse videatur. In lasciuioribus habet auctores Augustum Caesarem: qui libello epi-
 grammaton magna licentia lusit: & Lucanum: & quam Pharsalia sua intermissa in eo lasciuissimè ostendit: Marsum
 praeterea Paedonem: Getulicum: & Catullum. Ipse opus suum in hunc ordinem redegit: quo legitur praeter primum
 librum: qui totus in spectaculis laudandis versatur. Nam nec in antiquis codicibus prima fronte ponitur: nec ab-
 brum redacta fuisse.

Plinius Secundi Epistola ad Corneliū Priscum.

Vidio Valerium Martialem decessisse: & moleste fero. Erat homo ingeniosus: acutus: acer: & qui pluri-
 mum in scribendo: & falsi haberet & fellis: nec candoris minus: profectus eram viatico secedentem:
 dederam versiculis: quos de me composuit. fuit mortis antiqui eos, qui vel singulorum laudes, vel vr/
 blum scriperant: aut honoribus, aut pecunia ornare. Nostris vero temporibus: ut alia speciosa, & egre-
 glia: ita hoc in primis exoleuit. Nam postquam desuimus facere laudanda: laudari quoque ineptum pu-
 ramus. Quia ueris qui sint: in quibus gratiam retulerim: remittere ad ipsum volumen: nisi quod
 dam tenerem. Tu, si placuerint hi, caeteros in libro requies. Alloquitur musam. Mandat ut domum meam in si/
 squillis quarat: adeatque reuerenter.

Sed ne tempore: non tuo disertam
 Pulses ebria lanuam videto.
 Totos dat tetricae dies Minervae:
 Dum centum studet auribus virorum
 Hoc quod saecula, posterique possint:

Aelplinis quoque comparare chartis
 Seras tutior ibis ad lucernas.
 Haec ora est tua dum fuit Lyaeus.
 Dum regnat rosa: dum madent capilli.
 Tum me vel rigidi legant Catones.

Merito ne eum, qui haec de me scripsit: & tunc dimisi amicissime: & nunc amicissimum defunctum esse doleo:
 dedit enim mihi quantum maxime potuit: daturus amplius si potuisset: tamen quid homini potest dari malus, quam
 gloria, laus, & aeternitas. Aeterna quae scripsit non erunt fortasse: ille tamen scripsit tanquam futura.

IO. P. PINCIUS AD CENSOREM.

M. LVCIDI PHILOSOPHI EPIGRAMMA

Incultum quod erat censor tua tetricae fortis
 Hoc nuper lima dente momordit opus.
 Nec qui peccarant: illis delicta pepercit:
 Sed latum refecans inula fecit iter.
 Quem dudum angusto lassabat tramite callis:
 Hac poterit lector sospes adire via.
 Postea ne timeat nemus hoc intrare vetustas:
 Immites cuius non habet umbra feras.
 Lustrasti cauta primus tu indagine salcas:
 Ve si qua exiret bellua, praeda foret.
 Nec fuit vlla adeo latitans secreta tenebris
 Quae visa: & docta non sit adempta manu.
 Non opus est igitur nostrae persolueret grates:
 Sed quae debemus, dent tibi calicolas.
 Nos tibi: Veronae quod debet Marcus alumno:
 Marcus Domitio debet: uterque tibi.

Quisquis amat lepidum vatem, latiasque camoenas:
 Et vitam, & mores noscere quisquis amat.
 Ille mei Domiti generosus usque labores
 Perlegat: excultis quos dedit ingenii.
 Et quos ut possit multis prodesse peregit:
 Inque dies varios officiosus habet.
 Vos nimium tetricae frontis, miserique Catones:
 Ire procul: vestrum ferte supercilium.
 At tu docta cohors: & tu Romana propago
 Laudibus innumeris hunc celebrate virum.
 Tu quoque qui fueras mutulus, mendosus, & asper:
 A cunctis poteris nunc bene Marce legi.
 Ecce tibi eximium partum est interprete nomen.
 Redde vicem: alternum diuide Marce decus.
 Ut si forte labor fuit hic communis: & ipsa
 Gloria communis vestra duobus eat.

I N D E X

A. ante. B. vsq. Y.	93	Abdera	42, 77	Abolla	67	Academia	41	acerra	123	acipensis	123	acipenser	123	acbellones	94	acus	126	addico	81, 94	adventoria	110	aegis	62	aegerta	94	aenigma	16	Aeolus	75	aeriril	115	Aefopus histrio	80	aethon	117	aethipes	4	agrippa	99	alabastrites	102	alabastrum	102	alauda	115	aloni	65	albi	101	albulæ	38	albi lapides & nigri	76	albanum	124	alcontius	60	alcinous	66	alec	36	alica	24, 119	alicia	117	almo	33	almyrotes	99	alphicus	89	alpheus	89	alpinates lanæ	74	alteres	128	amethistinus	17	amethistina lana	132	amethistus lapis	132	amictorium	132	amica	69	amiternum	120	ammon	3	amphora	9	amphinomus	64	amyclæ	90, 124	amynras	105	analecta	129	anaglypta	41	analecta	64	annapia	64	anates	121	Annæus serenus	80	ancillatoli	115	ancillariolus	115	anchiala	109	ancilla prostituta	115	andes	14	Androgynus	60	andremon	91	annexus	81	anser	34	ansæ quales	72	antium	46, 93	antilla	82	antipolis	124	anulorū origo	65	anxue	46	Apelles	70	Apellis opera	70	aphe	68	aphronitrum	128	Apicius	27	apina	18	Appia: Valeria: & la/																																																																																																																																																									
tina	90	Apollo	14	apophoreta	46	apophthemata	58	Apollo pnoipio	84	Apollo sminthe/	84	us	84, 135	Apollo gryneus	135	apri i portētis tres	5	arcuaria ductus	58	aquilenia	40	arabius lapis	36	arabia	4	archetypa	130	arctophylax	38	Buxetum	51	architectus	102	arcuatus	102	ardellones	22	ardelio	45	argiletum	7	argilla	7	argentum purū	41	argonautis	64	argentum postulatū	70	& pustulatum	70	arria	8	arpastum	65	arfaces	84	arfacidæ	84	artemidorus	78	arcales	91	aspargus	120	asturcones	134	astragalizotes	99, 119	artagena	24, 122	atas	39	atrhis	29, 76	artidius melior	27, 42	attina	99	atlantes	61	atlas	129	autographi	63	aves missiles	75	aves palamedis	122	augustinus	123	aulon	125	aurata	123	aurum obrizū	70, 115	aurum tolofanū	90	aureoli	113	auriscalpium	126	auricolus	78	capo	123	Babylon	3	Baccharis	59	Bacchilio	74	balteus	56	balsamum & opobal/	75, 120	famum	102	bardocucullus	13	bardi	13	bardiacus	38	basis	85	bascauda	130	batracus	14	battani	22, 61	Bebius maffa	112	berillina quales	70	betæ	33	bethis	74	bethica lana	131	beta	130	biolis	94	bilbilis	14	bison	18	Blto & Bacchus	76	blatra	119	boletus	9																																																																																																																																																						
bombix	75	bonus	69	bootes	46	botellus	53, 104, 121	botulus	128	botryo	104	bractea	75	bractea	103	britannici picti	130	Bryfeis	105	bu cella	60	bulbi	35	bulia	75	bulbus	121	burdigalus	83	Buxetum	23	C. ante. A. vsq. Y.		Caballus	11	Cacus	52	cadus	9	cadurci	132	caelenæ	50, 97	caelum	130	caleta	46, 93	calamus	127	cakeas	118	calathus	86	callaicū metallū	41	calydon	18	calua	35	callimachus	91	caledonia	95	Calculator & Nota/		rius	97	calculus	126	campi murini	8	Camillus	101	cammarus	25	candelabrum	127	candela	127	candelabrum ligne/		um	127	candelabrum corin/		thium	127	canis vetargus	134	canus finatus	82	canus	91	cappadocia	83	capitolium vetus	69	capuz	72	capelliana	104	capo	12	capistrum	123	capræ	124	carere gento	69	carruca	34	carion	71	cariorides	75, 120	carinus	78	carioræ	104	carus	11	carpophorus	5	calis	34	Casæus lunensis	120	caseus vestinus	120	caseus velabris	120	Catulli patria	14	Catullus	134	catasta	83	cataplus	117	catta	122	caucasus	85	Cayster	13	celuber	67	cenferi	14	centoquiraes cæg	68	ceroma	39, 65	Cerdo	30, 34	Cercopitechus	70	cereus	127	ceruical	132	ceruus	123	cestos	134	Charta virgo	14	chame	55	charidemus	59	charistia	86	charistos	88	Charta angu/		sta	90, 125	charta pgamena	125	cherising testudi/		nes	129	chirurgus	9	chione	10, 106	chion	9	chia ficus	120	Chrysendeta	25, 130	chryssa	84	chryfophysia	115	chrysa	135	Cibifatui	35	cicer	11	cicindela	127	cilices	4	cilicina	71	Chynps	71	cinyphæ fegetes	71	ciuna	93	ciperus	73	cirrati	81	circaei	46, 93	cirrinæ carnes	64	cirri	64	circe	76	circæus	76	circulator	91	circulus	132	cistifer	47	Claudius Hetrusc	61	Claranus & Mode/		stus	93	cleone	53	clinice	9	clinicus	9, 89	cliens	94	clinopall	134	cocina dug	47	coctanum	67, 120	Cocta & decocta	28	coecinatus	17	colearia	131	Codrus cremitius	26	coenatorium	99	Cœna recta	77	coliphium	68	Columba	122	columbæ	75	colossus	4	Colocasia quæ & Cya/		mon	75, 122	colostrum	121	colum	130	comeffator	138	comeffationes	38	conchis	50	confirmo	58	condicere	105	conchis	69	conturbatores	65	copta rhodia	128	copton	128	cophinus	47	coppo	120
cors	65	coris	37	Cornellus Fuscus	13	corona	79	coronis	90	cordilla	106	coruus	129	coracinus	123	cors	34	Coronæ paciles &		subtiles	52	corduba	86	coricum	4	Cosmicus	66	costum	103	costilla	79	costilus	79	couinnus	112	credere	30	crepitaculum	128	Crispus passerin	42	critici	70	crispini tres	71	Croesus	50	crotalus	86	crocus	102	crudus	30	crudi	117	crystallina	130	cubus	71	cucullus	13, 98	cucuma	99	cuneus	9	cuniculus	122	curiosus	107	custodes	15	cyaneæ	64	cyaneæ & minyæ	109	cydonium	120	cygni	122	cyllarus	40, 74	cyllene	69	cynosura	38	D. ante. A. vsq. Y.		Dactylorhiza	106	dactilotheca	131	Damascus	48	damao	66	Dama & Lippus	111	daphnis	30	daphnon	31	dapes adipales vel		adiciales	114	daphnones & laure/		ta	114	declamare	22	decoquere	22	deducere: & reduce/		re	27	defrutum	42	defoculus sine dexio/		culus	116	Deiphoebe	83	Demetrii multi	17	demereor	86	dentiscalpium	126	dentifricium	126, 128	Designatores	100	dentifricium	36	depygium	37	diadumenus	35	diapasmata	16	diana auentina	98	diana nocticula	98	Diarla	110	diatheca	117	Dianæ ephesæ tem/		plum	3																																																																																																																																																								

I N D E X

dicteria	58	didymus	32	dindymene	80	Diodorus	84	dipsas	32	dipiron	42	disicinus	112	Dicis	132	docimita	57	Dogmata: scita: cõsul/		ra: & placita	8	Dominus	18	domiceonim	53	Domitiani ædi/		ficia	54	domus neroniana	4	dorcas	97	doriphorum	102	dobara	92	Drauci	9, 68	dropax	35, 97	E. ante. A. vsq. Y.		Earinus	81	echinus	123	Electri natura	77	elephantis	114, 118	Eliconia	13	elpenor	108	emporæ condi/		tores	124	encausti	42	encaustus	42	Endymion	91	endromis	9	Endromis	131	enobel	50	enyo	56	ephefos	97	ephippium	129	epimenium	35	epitrapegius Apol/		lo	85	epitrapegia vasa	85	epidymidas	97, 104	epidorsifima	97	epicus poeta	118	epityrum	121	epos	118	epstema	42	eques non alle/		nus	48	eques	103	Equites	131	Erigõe & Imera	107	eruca	35	erys	28, 52	eterocella	96	enchelidium	7	euganei	100	euocati	38	Euryteus	87	euthycus	60	eutrapieli	78	euroras	88	exaphorum	28	excalcatus	128	exhibeo	5	exiguæ staturæ		homines	85	exoticū vguetū	102	extricati	125	F. ante. A. vsq. Z.		Fabricius	101	Facere panē	73	fagurales	23	faguralis	23	falenciū carmen	7	falerium	124	fascia	132	fellare	23	ferula	19, 129	Fibula	134	fibula	50	ficedulæ	56, 119	ficus	69	ficus libycæ	67	fidicula	51	flagellum	56, 128	flaminea	108	flagra	129	floralitiæ feræ	79	floralia	95	fluxus	50	focale	41, 57	follis	131	foliatum	104	Fontanilla	33	fontes aponi vi/		rorum	57	Forum Cornelli	30	forum triplex	32	formiæ	93	fritillus alueo/		lus: fimum.	119	fronto	13	frumetū triticeū	120	fullones	62	fundanū vinū	124	Gabara	67	Galba	11	galbanum	17	gallambus	29	galeus	74, 116	galericulum	128	Gallina	132	Galbula	122	Gallinæ numi/		dica	122	ganæz	122	garum	62	gargeticus	94	Garum soclorū	123	Garum	124	Garū soclorū	124	gaufapina	59	gaufapa	126	Gausape	132	gelasimus	64	Gemma	74	gemini	96	genefa	11	genius	59, 63	gerres	36, 113	Geryones	90	gestare	27	gestatio	115	getæ	111	glandula	36, 54	glandium	36, 64	glabriones	140	glabraræ oues	140	gladium	130	glis	112	gobius	133	gordius	61	gordius	91	grauls	42	graphiarum	126	graphium	126	grues	122	gusto	104	guftorium	129	guttus corneus	128	guttur ligneus	128	H. ante. A. vsq. Y.		Habere nafum	118	Harpastum	39, 127	harpuz	91	hebe	87	helice	38	heliogaballus	95	helleborum	135	heros	49	hermaphrodit	60	Hercules cono/		pius	84	h: stilia	97	hesperides	91	hexaphorum	42, 61	hexactinõ & tricli/		num.	86	hictericus	102	hyppocomi	14	Hippocrates	89	hippodamia	105	hircosus	85	hispaniensis	110	hispanus	110	homeromaffix	70	homerica quæ/		stios difficillæ	72	hoplomachus	79	horre pilis	14	horre mento	14	Horatij	33	horci pensiles	83	Horatij locus	118	hyacinthus	105	hybla	25	hybrida	57, 74	hybleum mel	124	hybla	124	hydrocellæ	96, 117	hygea	106	hylas	50, 60	hylus	83	Hymettus	124	hypnes	104	hypodromes	114	hyrcania	5	I. ante. A. vsq. Y.		Ianthina	13	Ianus	71	Ianus bifrons	93	ichnemon	70	Ida	37	Iduma	96	Iecur anferis	122	Ientacula	16	Ientacula	134	ilice	13	inæqualis	70	inctatus	98	inficiator	17	ingenuus	32	inrica	31	Inulus	134	Iphigenia	37	Iphianassa	37	iris	112	irrumare	26	irrumata aquæ	27	Iteus arneus	50, 113	Iyglades	70	Ius Latij	73	Iuuenalis	64	L. ante. A. vsq. Y.		Lactuca	33	Lactucini	33	Lacertus	69	lada	29, 100	ladon	99	Lena	131	lagopode	70	lagopus	70	lalage	17	laetana	9, 13	Lalio	123	Laminia	75	lampfacus	102	lanifia & man/		go	61, 107	lana canufina	131	lances	64	laronia	24	Latinus	7	latoclauf	47	latinæ feræ	73	Latmius	91	Latrores	112	larerna	128	lecticula	89	lemma	96, 119	lemmata	125	lentitudo	26	lentiscus	36, 60	lens	119	lentus homo	119	lentiscum	116	Leo nemeus	87	lerna	90	leucopheatus	17	leuconium	103	Liba	36	liburnum	13	Liber	15	libripens	17	libertinus	32	libelli	51	libo	62	libitinarius	100	licino	24	liceo	60	licitator	60	Licinius Craffus	72	lichenes	109	ligula	48, 78	ligula acapna	120	Ligula	131	lingones	13, 79	lingula	24	lingere	108	lingula	133	linteria	131	locarii	48	loculus eburne	125	loculi vitelliani	125	loculichartel	125	lomētū	32, 62, 128	lorica	62	lotos	39	lotophagi	39	lubricū ætatis	86	lucanica	42, 121	Lucillus	118	lucerna cubicu/		laris	127	lucerna polymy/		xos	127	Lucanus	133	
----------	----	---------	----	-----------	----	----------	----	--------	----	---------	----	-----------	-----	-------	-----	----------	----	------------------------	--	---------------	---	---------	----	------------	----	----------------	--	-------	----	-----------------	---	--------	----	------------	-----	--------	----	--------	-------	--------	--------	---------------------	--	---------	----	---------	-----	----------------	----	------------	----------	----------	----	---------	-----	---------------	--	-------	-----	----------	----	-----------	----	----------	----	----------	---	----------	-----	--------	----	------	----	---------	----	-----------	-----	-----------	----	--------------------	--	----	----	------------------	----	------------	---------	--------------	----	--------------	-----	----------	-----	------	-----	---------	----	-----------------	--	-----	----	-------	-----	---------	-----	----------------	-----	-------	----	------	--------	------------	----	-------------	---	---------	-----	---------	----	----------	----	----------	----	------------	----	---------	----	-----------	----	------------	-----	---------	---	----------------	--	---------	----	----------------	-----	-----------	-----	---------------------	--	-----------	-----	-------------	----	-----------	----	-----------	----	-----------------	---	----------	-----	--------	-----	---------	----	--------	---------	--------	-----	--------	----	----------	---------	-------	----	--------------	----	----------	----	-----------	---------	----------	-----	--------	-----	-----------------	----	----------	----	--------	----	--------	--------	--------	-----	----------	-----	------------	----	------------------	--	-------	----	----------------	----	---------------	----	--------	----	------------------	--	-------------	-----	--------	----	------------------	-----	----------	----	--------------	-----	--------	----	-------	----	----------	----	-----------	----	--------	---------	-------------	-----	---------	-----	---------	-----	---------------	--	------	-----	-------	-----	-------	----	------------	----	---------------	-----	-------	-----	--------------	-----	-----------	----	---------	-----	---------	-----	-----------	----	-------	----	--------	----	--------	----	--------	--------	--------	---------	----------	----	---------	----	----------	-----	------	-----	----------	--------	----------	--------	------------	-----	---------------	-----	---------	-----	------	-----	--------	-----	---------	----	---------	----	--------	----	------------	-----	----------	-----	-------	-----	-------	-----	-----------	-----	----------------	-----	----------------	-----	---------------------	--	--------------	-----	-----------	---------	--------	----	------	----	--------	----	---------------	----	------------	-----	-------	----	--------------	----	----------------	--	------	----	-----------	----	------------	----	------------	--------	---------------------	--	------	----	------------	-----	-----------	----	-------------	----	------------	-----	----------	----	--------------	-----	----------	-----	--------------	----	---------------	--	------------------	----	-------------	----	-------------	----	-------------	----	---------	----	----------------	----	---------------	-----	------------	-----	-------	----	---------	--------	-------------	-----	-------	-----	------------	---------	-------	-----	-------	--------	-------	----	----------	-----	--------	-----	------------	-----	----------	---	---------------------	--	----------	----	-------	----	---------------	----	----------	----	-----	----	-------	----	---------------	-----	-----------	----	-----------	-----	-------	----	-----------	----	----------	----	------------	----	----------	----	--------	----	--------	-----	-----------	----	------------	----	------	-----	----------	----	---------------	----	--------------	---------	----------	----	-----------	----	-----------	----	---------------------	--	---------	----	-----------	----	----------	----	------	---------	-------	----	------	-----	----------	----	---------	----	--------	----	---------	-------	-------	-----	---------	----	-----------	-----	----------------	--	----	---------	---------------	-----	--------	----	---------	----	---------	---	-----------	----	-------------	----	---------	----	----------	-----	---------	-----	-----------	----	-------	---------	---------	-----	-----------	----	-----------	--------	------	-----	-------------	-----	-----------	-----	------------	----	-------	----	--------------	----	-----------	-----	------	----	----------	----	-------	----	-----------	----	------------	----	---------	----	------	----	--------------	-----	--------	----	-------	----	-----------	----	------------------	----	----------	-----	--------	--------	---------------	-----	--------	-----	----------	--------	---------	----	---------	-----	---------	-----	----------	-----	---------	----	----------------	-----	-------------------	-----	---------------	-----	--------	-------------	--------	----	-------	----	-----------	----	----------------	----	----------	---------	----------	-----	-----------------	--	-------	-----	-----------------	--	-----	-----	---------	-----	--

merallum dalma- ticum 98	omafum 27	Philomela 13	pfitacus 91.128	Sanctones 84
Menius 98	onocrotalus 103	phillistio 25	prifana 127	Sandapila 28
midas 64	onyx 57.71	philomelus 32	puer Brutl 85	Sandapila 62
miletus 74	ophites 57	phidias 32	puglo 127	Sandapila 91
mimi 22.25	ophthalmicus 79	philenis 68	pugillares 125	Sanus 61
miuographi 22	opobalfamum 128	phiala 75	pultes iulianæ & tractogalæ 53	fapa 42
minutal 104	orciniana 91	phineus 83	pulfula 133	fapa 75
mitylene 97	origanum & oxl/ ganum 33	philostratus 108	purus 107	Sappho 68
moenianum 20	orix 123	phlogis 105	puftula 77.115	Sappho 69
Moloffi 110	orneus priapus 58	phoenicopterus 34	putidus 39	Sapo 126
molles honores 3	ornea facta 58	pleoniafons 58	putidulus 39	farrite 37
Moneta nigra 17	oropygium 37	pica 129	pylades 64	fatina 86
monetafulua 17	ostrea 34	pleria 101	pyropeccilos 16	Sardanapali fepul chralis inftri/ prio 109
monaulos 128	P ante. A. vfg. Y. Pacorus 84	pila trigonalis 127	pyrgus 110	Saffina 34
motiones 36	Pafum 113	plia 5.25	pyrgus 126	Saturio 45
morfo 57.72.134	Pagma 14	plum 95	pyramides 3	Satureia 35
mulus 24.25.122	Paganica pila 127	pimpla 101	Pythagoras 102	Sathire 17
mulio 86	pallinurus 36	pimplea 101	Q ante. A. vfg. Y. Quadragefima vi/ ris Venetiis 68	Saturninus 37
multum 89	pallolum 83	pindaricus 107	Quincunx 9	Sauromatæ 38
munera ptoritia 75	palumbus 122	pipere 107	Quintilianus 29	Scaurus 111
muria 45.123	panna 35	pipillo 107	Quincupedal 135	Scazon 14
murina 123	panarium 51	pirithous 64	Quincuplices ta/ bellæ 125	Scazon 17
Museus 118	pantices 60	plifcina 32	Q ante. A. vfg. Y. Ramex 96	scarus 48
muscarium bu/ bulum 128	panes 91	plifcia 32	Rapum 110	scaportium 123
mutuno 35	panucet 105	platanus 33	Rapl 83	cheda 129
myrrha 22.99	panicula 105	placenta 36	Rapum 110	fcirus 45
myrthina 31.130	panes picentini 121	placenta 36	Rapl 83	scumbria 49
myrtus 39	papyri v/us 76	placenta 36	Rapl 83	scumbria 111
myrobolanum 128	paphus & pale/ paphus 89	placenta 36	Rapl 83	Scorra 124
myrina 115	papyrus 119	placenta 36	Rapl 83	fcrinium 131
mys 75	parthorum trl/ bus 26	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 7
mythillus 34	parthenus 85	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
FN. ante. A. vfg. Y. Nanus & Pumilio 11	parthenopeus 85.91	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
Napl 120	parthi 111	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
Narnia 71	paracon 126	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
Nardium 104	paracos 126	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
Nart hetium 129	parici q/stores 126	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
Nafu 14	partillus 16	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
Nafutus 119	partici 124	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
naulcolor 31	patrobas 14	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nauficaa 113	pating cumang 51	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
negare nihil 39	patronus 56.117	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nemeta 13	Patroclus 105	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nemea 52	patella 123	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nemea filua 4	pauo 122	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
Nemefis 133	peccare 89	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
Nefloris vas 72	pegma 75	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nicerotes 59.95	peloris 55	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nilus 4	pelias 60	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nimbus 4.130	pella 123	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nitella 49	Penelope 14	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nitrum 120	penula toga 26	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
Nobilis 13	penula 132	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nomas 88	perdis 122	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nomenculator 94	pera 42.129	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nomentanum 124	permeffus 15.79	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
notaril 134	perffteriones 34	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
Nouii duo 16	perladri edictu 54	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nouacula 127	perfricare fron/ tem 104	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nucis faturna 70	Perffca 121	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
ltria 70	perna 121	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nugæ 63	peffum 41	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
numidicæ aues 34	perauri 29	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
nux pinea 120	petaurus 103	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
FO ante. A. vfg. Y. Obeliffus 16	petauriffa 103	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
Obolus & fcrupu/ lus 96	petafio 121	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
obfonator 134	peuce 63.70	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
octophorum 28	pexatus 26	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
Oenogarium 65	phedrus 31	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
offella 95	phafianus 34.122	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
officiu parochi 116	phenicopterus 122	placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
oliu piceng 11		placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30
olmeus 15.79		placenta 36	Rapl 83	fcritilla 30

simla 120	subligaria 36	Terracina 46	trifurcæ aricina facer dotes 87	Vienna 70
findon 23	subfella 9	Termegiftus 48	triumphalis Her/ num 9	Vinum vatica/ num 9
findones 39	suburra 60	Tertium forum 76	truce 87	Vinu oplatum 9
finadicu marmor 112	Subulcus 118	Tereus 96	triplices 119	Vinum melicites & piperatum 39
fiftrum 95	Succinum & ele trum 91	teffera 112	trifilina 86	Vinum conditu 36
fiftrum 113	Succinctus 112	teffera 112	tripholum ager trochus 124	Vinum picatum 124
fifypus 91	Sulla 86	teffudo 112	trochus & cantus 66	violatilla & Hiatis 56
Smaragdifcy/ tblci 86	Sulpitia 97	Theta fignum 34	trulla 90	viplana 18
fmyrna 97	Summenium 10	Therapna 94	trua 111	Virgili patria 14
Smynthei Apolli/ nis delubru 130	Sura palphu/ rius 72	themifon 121	truleum 116	Virgo fons 58
Soccus & Cothur/ nus 72	Sura palphu/ rius 25	thea 13	tubus 50	Virgili locus 75
folium 7	Suffulit digitum 120	Thiodoma 118	tuber & apirina 8	Vitiligatores 70
Sophos 7	Suffitare 104	trafeas 111	tucca 93	Vitis latia 93
Sophos 41	Suffitit libel/ 115	Tigela 101	tunica moleffa 119	Vitellang charte 125
forba 120	Sylla 24	Tigelus Hermo bus 8	Turnus & Memor 7	Vlyffes 35
foteria 104	Symnas 75	genes 64	turtur 35	vmblicus 46
foteria 115	Symplegades 14	Tigrina mefe 109	Utrianthina 105	vmbella 107
fparulus 34	Synthefis 27	Vale 112	V ante. A. vfg. Y. Vacerra 31	vnder parochi 126
Spado 60	Synthefis 124	Vale gternum 129	Valeria pro/ bus 90	Vnio & margarita 74
Spienta 24	Synthefis 124	Vari 74	Vale 112	voberta 13
Spienta 75	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	Voconius poeta 64
Sportula Bala/ na 14	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	vocator 70
spoutula 14	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	vocatio 70
spongia 59	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	volfella 24
spongia 124	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	volfella 83
spondylus 64	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	vrbanus 10
stare 35	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	vrbici tres 71
statumina 45	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	vropygium 37
Stella que Affer & Afferis 56	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	vrsa minor 38
Stirip gutta 66	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	vffpi 59
ftipadium 129	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	vffor 37
ftola 10	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	vtricularius 91
Strabonis lo/ cus 96	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	Vug durating 11
ftropha 30	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	Vulcur 59
ftropha 102	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	VX ante. A. vfg. Y. Xenium 45
ftroctor 95	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	Xenia & Apophore ta 119
ftringiles 128	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	Xenia 119
ftringere 128	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	Z ante. A. vfg. Y. Zoilus 25
ftringenta 128	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	Zoilus 70
ftragula 129	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	
ftymphalgas 90	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	
ftylus 126	Synthefis 124	Vari 74	Vale gternum 129	

FINIS.

M. VAL. MAR. EPIGRAMMATA CVM Do. Cal. ac Geor. Meru. commentariis.

DOMITIIVS. BARBARA Pyramidum. Hoc primo epigra/mate assentat Domi. cuius amphitheatru opes magnificetia & dignitate omnibus a dicitur

scri. anteponendum: que cuq; antiquitas admirata est. Id destinuarat Augustus: media vrbe Vespasiana extruxit: Titus filius dicauit maximo apparatu vno die quing millibus ferarum occisis: vt Eusebius & Tranquil. scribunt. Di/ cauit autē qm publica gdi ficia numinibus consecra/ batur. Cur autē huius lau/ de tribuit Do. cū illud ne/ que extruxerit: neq; dica/ nerit: rō est: q Do. ex quo puer capitolium defendit vna cū Sabino patruo pu/ taut sibi debere Imperiū: qd ab ipso acceperat. Qua re poeta vult quecuq; gesta sunt vel a Vespasiano: vel a Tito ad Domi. referri: cu ius imperium: vt supra dī/ ctum est: fuisse assentando Innot. Præterea Imperan/ tibus patre & fratre nō de/ stitit se principem imperii gerere. Ego in existimaue/ rim hoc Tito speranti scri/ ptum fuisse: cui vera lau/ de nunc assentatur. Pyra/ mides: lapides erant ere/ cti mte magnitudinis in/ acutū tendentes: dicit ab ipsa figura: q stamam imi/ tatur igneam: vbi dicitur ignis: qn Pyramis. Re ges Agypti primū excog/ tauerunt id genus edificii. vel vt ne pecuniam succes/ soribus relinqueret: vel ne plebs otiosa esset: cū mul/ ra essent in Agypto: tres maxime impleuerunt or/ bem fama & admiratione: que erant in parte Africae inter Memphi & Deltam in monte sterili: quarum am/ plissimam. lx. hominum millia. xx. annis constructa esse di/ cuntur: authores sunt Strab. Plin. & Solinus. Miracu/ la pyramidum: Ita & a Plin. dicitur: quoniam ad admi/ rationem potius q ad vsum constructæ erant Strab. in/ vltimo scri. se vidisse cumulos reliquiarum: quæ remā/ serunt ex cibus operarum: eodem versu poeta vtitur ali/ bi: Barbara Pyramidum Cæsar miracula ride. Mem/ phis: regina Agyptiorum ab Ogdoo rege ædificata: cu/ ius filia Mēphis nomen dedit. Puella ea est: cum qua Ni/ lus sub imagine tauri dicitur concubuisse. Vrbis ambi/ tus erat. c. & l. stadiorum: septem Ampidis habebat & templum Veneris: author est Stra. & Diodorus. Baby/ lona: Babylon vrbis caput Chaldearum gentium: ambi/ tus. cc. & l. stadiorum ædificata a Semiramide regina/ mulatione Ning vrbis: quæ Ninus eius vtr. coltuxerat. Accersita sunt, teste Diodo. ex omni regno terdecies cē/ tena hominum millia ad opus iuuandum: C. ytharchū & Alexandrum fecit scriptum relinquerunt quolibet an/ ni die stadium vrbis fuisse obsolutum. Assiduus labor: multorum annorum. Iactet extollat & laudet: id est ces/ set laus & ostentatio Babylonis. Triuig tēplo: id est Dia/ ne. de templo Dianæ ephesig intelligit: quod erat in Pa/ norio portu ad Ephesum in Asia: fuit admirationis & magnificentie: vt Plini. cc. & xx. annis structum a tota Asia in solo palustri: ne terræ motibus quateretur. Col/

Multa sane, Antiquitas quæ admirata est, Extitere ex quibus septem apud eam summae magnificentiae fuerunt et admirationis. Templum. s. dianæ Ephesiae ducentis uis/ ginti annis a tota Asia extractam. tum.

Mausolei sepulchrum ab Arthemisia eius uxore degregiis operibus ædificatum. Colossus solis: apud rodios: Iouis olympici simulacrum quod ex ebore fecit phidias: Babilo/ nis Muri quos Semiramis Regina constituit: Domus Cyri me/ dorum regis quam Menon arte prodiga illigatis auro lapis/ dibus fabricauit post in memphytice Piramides.

Quibus omnibus Marti. Domitiano assentans, uult am/ phiteatrum illius tum operis magnificentia, tum dignitate, an/ teponendum sile et igitur lubet haec omnia cum ad ipsius Do/ mitiani amphiteatrum ferre haud comparanda sint.

M. VAL. MAR. EPIGRAMMA/ ta in Amphitheatrum Cæsaris.

Barbara Pyramidum fileat mi/ racula Memphis Assiduus iactet nec Babylona labor, Nectriua templo molles lau/ dentur honores, Dissimuletq; Deum cornibus ara frequens.

Centum aras posuit.

GEORGIVS.

ASSIDVVS iactet nec Babylona labor. Non recte exponit Domitius assiduum laborem multorum annorum: si pro annuuii absoluti muri fuerunt. Sed poti/ de hortopēnsili Babylonię sentimus: qui & ipse inter se/ ptem orbis miracula numeratur: ad cuius irrogationē: vt Stabo scripsit: multa hominum millia addicta erant: vt merito assiduum illū laborem ad ministerium ditur/ num respiciens assiduum dixerit. Molles honores: nō luxuriosos & asiaticos vt Domitius sentit. Sed molles ho/ nores accipimus in commendationem tum artificium: rum statuarum: quæ in templo magnificentissimo sta/ bant: qua appellatione æra & lapides frequenter com/ mendari solent. Virgili. Excudent alii spirantia mollis/ æra. Et Horatius: Molles imitabitur ære capillos. Philo/ stratu euerone si de porticu respiciente mare Tyrrenū: hæc ἡδίστα ταμειρικὰ λαίβοισ ἀποσοῦσ ἐπαρνεῖται τρυφῆ: hoc est splendescbat autem lapidibus quoscung mol/ licies commendat. Terba vero, quibus niti videtur, non sunt eius scriptoris: sed quæ ipse stulte excogitauit: & temere corrupti: hæc est enim vera Plini. lectio. Cætera eius operis ornamenta plurium librorum instar obtē/ nent nihil ad speciem naturæ pertinētia: hoc est: vt ego sentio, in quibus nulla est species: aut malestas rerum naturalium: quæ scribi debeant.

Maufolea

lumnas habebat. c. & xxxvii. et quibus. xxxv. erant cæla/ ta miro artificio. Cresiphon fuit architectus: alii Archi/ phron. sunt qui scribant primum Dianæ templum fuis/ se minus: secundum maius: quo in censo ab Herostrato tertium ædificatum aiunt ornamentis mulierum ad id collatis. Molles honores: id est luxuriosi & asiatici ho/ nores: quoniam præter ædi/ ficiū multa erāt vt scri. Plin. que nihil ad speciem naturæ pertinebant: sed a luxum tantum. Quid aliū hoc suspicentur: non percipio. ego, vt dixi, mol/ les honores interpretor: quoniam, vt dixi, erant in eo muta ornamenta ad lu/ xum & molliciem potius pertinentia, q ad ædificii solidam laudem: vt verba Plin. indicant. Molles ho/ nores: id est luxuriosa or/ namēta. nam amphithea/ trū sua sublimitate & ædi/ ficil præstantia admiran/ dum est: non propter lu/ xum aliquem rerum: qui in eo sit quem admodum in templo Dianæ ephesig. Erant præterea in eo eunu/ chi sacerdotes: qui Meza/ bolizi dicebatur: cum qui/ b' virgines aliquas sacras esse oportebat: vt scribit Strabo. Ara frequens: de tēplo Iouis Ammonis in/ telligiti quod apud Nasa/ mones populos Libyæ erat Iuppiter lingua Agyptia Ammon dicebatur: vnde corrupto nomine Ammo/ nem dixerunt Atri: au/ thōr est Hero. prætermit/ tuntur opinesones Seruii & Diodori. Pausanias scribit Ammonem dictū ab Am/ monē pastore: qui primo ei illuc tēplum erexit. Mul/ ta æra erant huic Deo di/ cata: author est Plinius in Africa: quod & Virgil: testa tur in. ili. Tempia Iouis certum latis immania re/

Ammon Colossus Pægma Domus Neronis

DOMITIIVS.

MAVSOLEA: Mausolei sepulchrum fuit Maus/ li regis Carig in Alicarnasso: quæ prius Zephyra dicebat: conditū ab Artemisia coniuge: & enumeratū inter orbis miracula: hac vna de causis: quæ erat colōna: in qua sculpe/ da clauerūt quatuor excellentissimi sculptores. i. Sco/ pas: Brias: Timotheus: Leo/ chares: cingebat. xxxvi. co/ lōnis: certabat etiam illic a poetis: vnde extabat tragœ dia a Theodeste, authore Gellio, q Mausolus inscribe batur. Mausoleū & nō Mau/ solū dicit. Prop. Nec Mau/ solei diues fortuna sepul/ chri. Vacuo aere: quia nō habitat: & vacuus pteuū epithetō est aeris. Cares: populi subditi Mausolō: Mausoli meminit Demo/ sthenes in oratione p liber/ tate Rhodiōrū. Hic vbi si/ dereus Domi. vrbē dicitur/ xit: & alibi a poeta laudat: nunc vero extollit: q plura ædificia erexit in eo solo lo/ co: & spacio: q ædes Nero/ nis occupauerat: & argute ait. Romā sibi reddita esse quā prius tyrānus occupa uerat: & nūc loca patere de/ litis populi: q olim vni rā/ tum dno seruēbat. Sidel/ reus: altissimus. Propius astris. i. vicinis hypbole si/ gura amica poetis: vt fert/ bit Quint. Colossus: dicit ingens statua: αὐτοῦ τῆν κα/ λουῶν τκοσσα. i. ab hebetā do aspectu: vt Suidas apud grecos interpretat: vel a Co/ lossō pno conditore: vt Pō/ pe. scri. hic loq; de Colosso Neronis. nā Nero accersito Zenodoto ex Gallina: eius opera: & artificio iussit sibi strui colossū centū & vi/ ginti pedū: q statua eo mo/ tuo dicata ē Soll. mutato noīe. & erat in atrio olim eius domus: de hoc inquam loquitur: quoniam vt Sueto. scri. erat in atrio domus Neronianæ: vt etiā hic: & quod indicat Mar. Inuidiosa feri radiabant atria regis. Erat præterea Colossus Do. in vrbe equestri habitū: de quo ali/ bi loquitur poeta. Inde sacro veneranda petes palatia cli/ uo: Plurima qua summi fulget imago ducis. de eodem multa apud Papiū in prima silua. Pægmata celsa via: pægma significat cōpactū ædificiū: quod vel statuis, vel alio alquo ludibrio ornati: interdum pueris considen/ ribus producebat in scenā. hinc est quod a Sueto. scribit Culadiū consueuisse oblicere bestiis etiā illos, qui parū diligenter & prospere pægna in scenā produxissent. C. princeps ppuxit in scenā pægma: in quo erant centū & quinquaginta pōdo argenti: vt scri. Plin. Inde illud est lu/ ue. Et pægma & pueros inde ad Valeria raptos. qd pra/ ne interpretantes pægma pro ludo accipiunt: cū machi/ nam significet: vt dial. Atria feri regis: domus Neronia na a palatio tēdebat in æsquillas: quā primo appellauit transitoria: postea aureā habentē porticus triplices mil/ laria: stagnū instar maris, a. u. vlneta: siluas cum omni genere pecudū: & ferarū: fistulas spargentes flores: & vn/ guenta: cœnationē rotundā: quæ in modū cæli mouē/ batur: aues argēteas, in solariis lapidem sphengitē: quo perpetuus dies illucebat. Tacitus & multi senserunt: & Sueto. incensam fuisse vrbe vt tanrā domum ædifica/ ret. Inuidiosa, maxima, & redundātia delictis. Radia/ bant: splendebat ornamentis & colosso Neronis: quæ in atrio erat occupata. & idem ex disticho: Roma domus

Mausoleum

Colossus

Pægma

Domus Neronis

na

fiat: veios migrate Q uirites: Si nō & Velos occupat ista domus. Velocia munera thermas: Titus celeriter stru/ xit thermas prope amphitheatru. Domitiani: ppter ea velocia munera. emenda deprauat: in locū apud Sue/ to. qui ita scriptus est: Thermis celebriter extructis pro/ celeriter. Superbus ager: quia domus Neronis cōplexa erat agros. Porticus Clau/ dia: olim & Liua dicta est: sed edificante Nerone euer/ sa fuit: restituta postea sub nomine pisco a Do. Porti/ cus apud Romanos ædifi/ cabatur vmbri: & ambula/ tionibus. Sunt qui de Ne/ ronianā porticu: ego de Li/ uia sentio cuius memine/ runt Cice. & Sueto. Defi/ cientis: finientis. Reddita sibi Roma ē: Roma Romā amiserat: quia nō sua erat: sed Neronis. nunc a Domi/ tiano est sibi reddita & Ro/ manis. Quæ tam seposita: Domi. edidit spectacula magnificissima: authore Tranquil. quæ vt celebri/ ra videntur: poeta ait to/ tum orbem cōfluxisse: sed edidit epigramma hac de causa: quoniam cum cla/ matum esset in fr. cœculis domino & Deo feliciter: ea voce mirum modū oble/ ctatus est Domi. propterea poeta principē blandiens ait diuersos fuisse populos in theatro: sed vnam & ean/ dem vocem exiisse cum Domi. Dominus & pater patriæ appellaretur. quasi dicat omnes illos fuisse sub/ ditos Domitiano: & multa merita consecutos: vt cum Domitianus pater patriæ appellaretur: non ab di/ uersis populis, sed quasi ab vna & eadem voce id testi/ monium accepit: q multū Romanorum confluerint ad spectacula: indicat Trā/ quill. in Cæsare: vbi scribit tot conuenisse ad spectan/ dum: vt plurimum aduenæ inter vicos & vias manē/ rint. Plurimi præterea alia: inter quos duos fuisse sena/ tores. Seposita: a regione nostra remota. Barbara: mo/ ribus. Rhodopeius: Thracius. Rhodope mons Thraciæ id est accola Thraciæ. Sarmata, populi septentrionis pascuntur pulte et milio: vt Plinius ait, lacte equino san/ guine admixto. Epoto equo: id est sanguine equi cum pulte et milio. Deprensū Nili: Nilus incerti ortus est: pro/ pterea poeta ait deprensū Nili, nam deprehenduntur ea quæ sunt occulta. Sunt qui putent Nilum orti ab vltimis Æthopiæ finibus, longa est Plin. ex Iuba testi/ monio disceptatio. deprensū tandem inuenit. Et quæ supremæ Tethios vnda ferit: de Britannis potes intel/ ligere: qui extremi hominum abluuntur Oceano. por/ tes & de Morinis: qui sunt ad Oceanum Gallicum. Vir/ gilius. Extremiq; hominum Morini. Ferit: abiuit. Arabs: Araba dicitur iudæam ab Agypto: quæ tri/ plex est authore Ptolemæo: felix, petrea, & deserta. Arabs & Arabus dicitur. Festinauit: ostendit magnā famam fuisse ludorū. Sabel: populi sunt in felix Ara/ bia: qui thus mittūt et regione appellata Saba: qd signifi/ cat mysteriū. Cilices: populi Asiae minoris ad Taurum montē crocū habent præstantissimū ad id antrū maxie qd coricū appellat: vnde crocus Corintus. Plin. & Stra/ tes. Nimbis suis. i. croco. Nā croco reico & misto vino/ dulci pfundebat theatra vase: qd nō appellabatur. Max/ ima Nimbis: i. dicitur de nimbo: A Ioue qui ventec miscēda ad por/

Porticus Claudia

hic ubi

est statu

domitiana

erat ing

domus

ronis

C

poeta

princp

blandiens

ait diuersos

fuisse populos

in theatro

sed vnam

& eandem

voce exiisse

cum Domi.

Dominus & pater

patriæ appellaretur.

quasi dicat omnes

illos fuisse sub/ ditos

Domitiano: & multa

merita consecutos: vt cum

Domitianus pater patriæ

appellaretur: non ab di/ uersis

populis, sed quasi ab vna & eadem

voce id testi/ monium accepit: q multū

Romanorum confluerint

ad spectacula: indicat Trā/ quill.

in Cæsare: vbi scribit tot conuenisse ad spectan/ dum: vt plurimum aduenæ inter vicos & vias manē/ rint. Plurimi præterea alia: inter quos duos fuisse sena/ tores. Seposita: a regione nostra remota. Barbara: mo/ ribus. Rhodopeius: Thracius. Rhodope mons Thraciæ id est accola Thraciæ. Sarmata, populi septentrionis pascuntur pulte et milio: vt Plinius ait, lacte equino san/ guine admixto. Epoto equo: id est sanguine equi cum pulte et milio. Deprensū Nili: Nilus incerti ortus est: pro/ pterea poeta ait deprensū Nili, nam deprehenduntur ea quæ sunt occulta. Sunt qui putent Nilum orti ab vltimis Æthopiæ finibus, longa est Plin. ex Iuba testi/ monio disceptatio. deprensū tandem inuenit. Et quæ supremæ Tethios vnda ferit: de Britannis potes intel/ ligere: qui extremi hominum abluuntur Oceano. por/ tes & de Morinis: qui sunt ad Oceanum Gallicum. Vir/ gilius. Extremiq; hominum Morini. Ferit: abiuit. Arabs: Araba dicitur iudæam ab Agypto: quæ tri/ plex est authore Ptolemæo: felix, petrea, & deserta. Arabs & Arabus dicitur. Festinauit: ostendit magnā famam fuisse ludorū. Sabel: populi sunt in felix Ara/ bia: qui thus mittūt et regione appellata Saba: qd signifi/ cat mysteriū. Cilices: populi Asiae minoris ad Taurum montē crocū habent præstantissimū ad id antrū maxie qd coricū appellat: vnde crocus Corintus. Plin. & Stra/ tes. Nimbis suis. i. croco. Nā croco reico & misto vino/ dulci pfundebat theatra vase: qd nō appellabatur. Max/ ima Nimbis: i. dicitur de nimbo: A Ioue qui ventec miscēda ad por/

coryent p. y.

cula largas Fundet nimbus aquas: hic tibi vina dabit. in tellige vinū dulce croco trito imixto. Cū. n. bonus odor croco esset. & Romani herba vti nō possent: ad coronas est. n. apta: hoc qd diximus, excogitarūt. Quod aut thea tra spargebatur croco: testat Mar. alibi. Prop. Pulpita fo lēnes nō oluere crocos. Oul. & Sal. in historis: qui de Me

didit: nō potest tamē nō videri verisimile: quoniam Tranquil. scri. Neronē hoc spectaculi genus edidisse. Accepit fabula prisca fidē. i. facta est verisimilis: & creditur. Lōgua vetu. i. antiquas: quę fabulas finxit. Nō mē retur: nō extollat, quoniam tu omnia representas & facis esse vera spectaculis. Quicquid fama canit: donat arena tibi. i. quicquid fabulę finxit: & canit tu representas in theatris vera actione.

Crinibus in nodum tortis venere Sicambri, Atq; aliter tortis crinibus Aethiopes. Vox diuersa sonat populorū, est vox tamen vna, Cum verus patrię diceris esse pater.

Ad Cæsarem, quod expulerit delatores. Turba grauis paci, placidęq; inimica quieti, Quę semper miseris sollicitabat opes, Traducta est Gyaris, nec cepit arena nocentes, Et delator habet, quod dabat exilium, Exulat Ausonia profugus delator ab vrbe.

Impensis vitam principis annumeres, Blanditur Cæsari, Iunctam Pasiphaen Dictæo credite tauro, Vidimus, accepit fabula prisca fidem, Nec se miretur Cæsar longæua vetustas, Quicquid fama canit, donat arena tibi.

Blanditur Cæsari, Belliger inuictis q; Mars tibi sœuit in armis, Non satis est Cæsar, sœuit & ipsa Venus. Prostratum nemees; & vasta in valle leonem, Nobile & herculeum fama canebat opus, Prisca fides taceat, nam post tua munera Cæsar Hęc iam foeminea vidimus acta manu.

Pœna Laureoli, Qualiter in scythica religatus rupe Prometheus Assiduam nimio pectore pauit auem.

reantum mimum: in quo actor ruina se proripiens sanguinem vomit. Tragedia erat, quę inscribatur Laureolus a Laureolo: in eo introducebat sublatum in cruce. Domi. cum multos afficeret supplicio: voluit non sine voluptate spectatorum eos interire: iussitq; recitari vera representatione inter ceteras tragedias Orpheū, & Laureolum: ita vt dānati representantes personā Laureoli nō ficta cruce: sed vera penderent: & personam Orphēi: ita vt nō fictis mulierum manibus: sed a feris lace raretur. Cum hęc olim recitata essent a Lētulo cluē Romano in teatro subeunte persona Laureoli: non verā vt nunc: sed fictam: clamat Iuue. debuisse illum interi re vero supplicio: quo. f. hystioniam exerceat: Laureolum velox bene Lētulus egit Iudice me dignus vera cruce. At igitur poeta hūc, qui nuper sub persona Laureoli pendebat vera cruce: iussu Domitiani. superasse scelera Laureoli fabulosi: quoniam. f. id supplicium: quod in Laureolo fuit fabula: in ipso fuerit verum. Laureolus: dā natus. qui subibat personam Laureoli iussu Domitiani recitans tragediā. Neuius poeta scripsit in carcere Laureolum & Leontem, vt Gellii. scripsit.

GEORGIVS.

TRADITA est getulis: nec cepit arena nocentes. Ausim ego affirmare mendosum codicem haberi & pro getulis: vt alias notauimus: gethiciis aut Gyaris legendum: quando in vtriusq; locum relegarentur nocentes. nam nimis licenter contra rationem gręcā & vsū latinorū primas syllabas poeta corripuit: nulla metri necessitate coactus est tamen, q̄ corrigat tradita getulis, quam correctionem non improbamus: quāq; vt vera sic frequens lectio sit traducta: non tradita.

Vrso

DOMITIVS.

Sicambri

Aethiopes

Delator es

oculorum

in hodie

celus quia

ex hęc

pecunia dedit

batuz.

esse Romanum

in exilium

necesse non

puniebantur

propterea in

theatro.

6

DOMITIVS.

VRSO calcedonio: id est britanico. Calcedonia filia Britanice: ad quā arma Romana processerunt: vnde scythica rupe. i. caucasa. Prometheus enim religatus in caucaso monte fuit. Nimio pe. i. renascenti. Auē assī. i. aquilā. Nota fabula extat de Prometheus tragœdia & scholiis, quę scribit Prometheus. Viuebant. i. palpitabant. Stillantibus mēbris: mensuris: cruore. Inq; omni nūsq; corpore corpus erat: & nulla facies corporis erat in toto corpore. Dædale Lu. hic Dædalus obiectus fuit feris & lanatus: alludens ad nomen poeta ait Dædalum nunc optasse habere pennas: vt fabulę finxit Dædalū habuisse. Nā Dædalus Mitiois filius fuit Atheniensis: p̄clarus archite ctura, & statuaria: Talū sororis filiū interfecit iuidia ingenii: quoniam inuenerat figuli rotam, & ferrā: dānatus ab Ariopagitis dicitur adhibitis alis euolasse Cre tam: inde Ἰσχυραλος ingeniosus. Lucano vrso: ex Lucania vrso mētebantur in theatro, vt Var. scribit feritate & magnitudine. Præstitit exhibitus tota tibi Cæsar arena, Quę non promisit prælia Rhinoceros. Quę terribilis exarsit pronus in iras, Quantus erat cornu cui pila taurus erat.

Nuda Caledonio sic pectora præbuit vrso, Non falsa pendens in cruce Laureolus. Viuebant laceri membris stillantibus artus, Inq; omni nūsq; corpore corpus erat, Deniq; supplicium dederat necis ille paternę, Vel domini iugulum foderat ense nocens, Templā vel arcano demens spoliauerat auro, Subdiderat sæuas vel tibi Roma faces, Vicerat antiquę sceleratus crimina famę, In quo, quę fuerat fabula, pœna fuit.

De Dædalo.

Dædale lucano cum sic lacereris ab vrso, Quam cuperes pennas nunc habuisse tuas.

De Rhinocero.

Præstitit exhibitus tota tibi Cæsar arena, Quę non promisit prælia Rhinoceros. Quę terribilis exarsit pronus in iras, Quantus erat cornu cui pila taurus erat.

De Leone, qui gubernatorem offendit.

Læserat ingrato leo perfidus ore magistrum Ausustam notas contemere manus, Sed dignas tanto perfoluit crimine pœnas, Et qui non tulerat verbera, tela tulit, Qui decet esse hominū tali sub principe mores, Qui iubet ingenium mitius esse feris.

De Vrso.

Præcepta sanguinea dum se rotat Vrso arena, Implicitam visco perdidit ille fugam, Splendida iam tecto cessent venabula ferro, Nec volet excussa lancea torta manu, Deprendat vacuo venator in ære prædam, Si captare feras aucupis arte placet.

De Sue, quę ex vulnere peperit. Inter Cæsareę discrimina sæua Dianę Fixisset grauidam cum leuis hasta suem, Exiliit partus miserę de vulnere matris, O Lucina ferox hoc peperisse fuit, Pluribus illa mori voluisset faucia telis, Omnibus vt natis triste pateret iter, Quis negat esse satum materno funere Bacchū? Sic genitum numen credite, nata fera est.

De eadem.

Ista grauitelo, confossa q; vulnere matris Sus pariter vitam perdidit, atq; dedit.

C

R

6

Rhinoce

ros

6

Exhibeo

Pila.

Ne que cepit

al or taur

q do taur

huan.

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

C

ult magistrum. Iussu Domi. tellis confossus est. laudatur princeps q; humanos mores nō modo velit esse in hoste: sed etiā in fera. Cōtemerare: violare. Tam notas manus. i. familiares. Tullit tela. i. passus est tela: quia cōfossus fuit telis iussu Domi. q; magistrū violauerit. Quos quales. i. mitissimos: cū velit feras habere. Mitius ingenii: mores humanos. Præcepta: sanguinea non latere venatoris oblectatus est Domi. capitis feris visco. Iubet poeta in assentione venatores petere aerem, & volucres: quā aucupis est: cū aucupes petat feras. Implicet tam vt. p̄didit ille fu. q̄ nō potuit fugere vrso implicitus visco. Arena sang. i. teatro sanguineo cōsparsa: sanguine multarū ferarum. Tecto fer. cel. ve. i. reponant & recondant venabula in vagina: quā is opus nō est. nā visco ferę capiuntur. Inter Cę. sus grauida icta in venationibus edicta a principe emisit filios in eolumes ipsa mortua. nūc ait poeta nō esse mirandū: q̄ canit fabulę Bacchum Deū natū mortua matre: quoniam iam fera ita nata est. Cæsareę Di. i. Cæsareę venationis. Hasta le. quia si grauis fuisset percussisset filios. Exiliit per. i. exiliirunt filii. Lucina: Dea quę p̄st parcuritibus, & venientibus in lucē. Triste iter. i. vulnere. Bacchus nat' fuit Semele fulminata: nutrit' ineratē mora Iouis. nota fabula. Ictagra. te. idem argumentū de sine grauida. Perdidit, & dedit vitā: perdidit quā mortua est. De dedit: quia peperit filios.

GEORGIVS. NON falsa pendens in cruce Laureolus. Inconcordia loquitur hic inter p̄s. nam si ad Laureatū mīmū hęc referūt: vt testimonio Suetonii p̄bare nitit: & ita esse nos sentimus. Dicat rogo quo pacto tragediā potuit esse: cū Mimus, vt gręcæ: atici tradūt a tragedia plurimū differat? Sed magis in sanis dicēdo Neuium scripsisse Laureolū & Leontem in carcere: cū in noctibus atticis legat fabulas eū in carcere duas scripsisse Aureolū & Leontē: nihilq; res Neuij enarrationē hęc inuenit. Sed vt a nobis dictū est in illud Iuue. Laureolū velox etiā bene Lentulus egit Iudice me dignus vera cruce. Iosephus iudeus necem Caligulę scribit mimum, quē Laureatū Tranquil. appellat, iudicem ait fuisse Laureolū: qui crucifixus fuit. De quo factū in theatris representat: & post simū sub mortē Caligulę

6

DOMITIVS.

PERTA dex. quia percussit vt voluit. Lucina: Dea que preest parturientibus: & venientibus in lucē. dicta huc a luco: quem habebat in æquillis Romæ: siue a luca: auctores Var. & Pli. Numen vtriusq; Dianæ. i. Lucina: quæ preest parturientibus: & Dianæ quæ preest venientibus. Et q̄ est so. i. facta p̄rens. Et q̄ p. i. mortua. nam Diana venationibus ferarum dat cædem.

O q̄ certa fuit librato dextera ferro. Hanc ego Lucinæ credo fuisse manum. Experta est numen moriens vtriusq; Dianæ, Quaq; soluta parens, quaq; percipita fera est.

De Sue prægnante. 12. Sus fera iam grauior maturi pignora ventris Emisit foetum, vulnere facta parens. Nec iacuit partus, sed matre cadente cucurrit. O quantum est subitis casibus ingenium.

De Carphophoro. 14. Summa tuæ Meleagre fuit quæ gloria famæ, Est quota Carphophori portio fufus aper. Ille & præcipiti venabula condidit vrfō, Primus in arctoi qui fuit arce poli. Strauit & ignota spectandum mole leonem Herculeas potuit qui decuisse manus, Et volucrem longo porrexit vulnere pardum, Præmia cum laudis ferret, adhuc poterat.

De Tauro. 15. Raptus abijt media q̄ ad æthera taurus arena, Non fuit hoc artis, sed pietatis opus. Vexerat Europen fraterna per æquora taurus, At nunc Alciden taurus in astra tulit. Cæsar atq; Iouis confer nunc stemma iuuetus, Par onus vt tulerint, altius iste tulit.

De supplexe Elephante. 16. Quod pius, & supplex elephas te Cæsar adorat, Hic modo, qui tauro tam metæendus erat, Non facit hoc iussus, nulloq; docente magistro, Crede mihi, numen fenit & ille tuum.

De Tigride, & Leone. 17. Lambere securi dextram consueta magistri Tigris ab hyrcano gloria rara iugo, Sæua ferum rabido laceravit dente leonem, Res noua non vllis cognita temporibus, Ausa est tale nihil, siluis dum vixit in altis, Postq̄ inter nos est, plus feritatis habet.

Hercule. nā Hercules accersebatur ad ea monstra: quæ ab aliis superari non poterat. Poterat. i. adhuc habebat integras vires absoluta venatione & præmio donatus. Raptus abijt: Taurus qui per machinā vexit Domitium in cælum: vt cælo impositus vide retur. nam cum futurus cælum & immortalitatem sibi ipsi vellet reputare: tauro infidens superiores scenæ partes in speciem cæli confectas petiit æmulatione Herculis: cuius nomē etiā sibi ididerat. nam Alcides appellabatur: qui taurum e Creta in Atticam ducens eius dorso infedisse dicitur. Cum autem oïlm Iuppiter in formam tauri cōuerfus Europen in Cretam vexisset feratur. Poeta ait maiorem laudem tauri: qui nuper Alcide: idest Domitia, in cælum vexerit: q̄ illius, qui vexit Europen: quoniā & si par onus vtriq; fuisse videatur: tamen hic alius tulit. Opus ar. i. non fuit hoc artificium: nō scenicū & fabulosum: sed opus pietatis: quia ple, & vere factū fuit. Raptus: ex oculis spectatorum. Alciden: idest Do. qui voluit appellari Alcides. Duæ laudes tauri: altera q̄ tulerit Europen: altera q̄ tulerit Alciden. Scēma: nobilitatē. Cōfer: ad æqua, & cōpara. alter sensus est: qui placet vt intelli gas Domitianū per mimū æmulationē Iouis: qui oïlm se in taurum cōuertit sumpta forma tauri per machinam extulisse Her. cui' nō mē imposituerat in cælum: quæ admodū Iuppiter taurus factus vexit Europē: vt sit sensus poetæ: maiore laudem esse Domi. qui tulerit Her. in cælum: quem altius tulit, q̄ Iouis, qui vexit Europen incertā per æquora.

Quod pius, Elephas nuper in spectaculo adoraue rat Domitia. nā elephantē vt Plinius scribit, tantā sūt docilitatis: vt nō modò sub mittere genua & adorare: sed etiā regi porrigere conas discant. poeta vult videri hoc factū esse nō dōmitoris industria, sed numine Domitia. culus sensu Elephas submiserit genua. Lambere securi. Tigris data est in spectaculis ab Augu. Cæsa. & nuper a Domitia. mansuetacta: sed cum leonem inspexisset, eum lacerauit. vult hoc poeta factum videri numine Domitiani: cuius vicinitate ausa sit id, quod in siluis notū audebat. Securi magistri: non meruentis feritatem bellū domitici. Hyrcano iugo: Hyrcania Scythiæ pars est, quæ pantheris, pardis, tigris abudat. Luca. Quas nemore hyrcano matrum dum lustra sequuntur: Altrus cætorum pauli cruor armentorum. Rara gloria: idest maxima gloria ferarum: quæ prima erat inter tigres magnitudine. Sæua: reuerfa ad feritatem. Tale nihil: idest congruū cum leone. Inter nos: in Theatro. Plus feritatis numine Domitiani.

Qui modo

a

subita in emu ex itant.

6 Carpos phorus

Melegr

Apr in potētis

non artificis quod sermo et fabuloso sed diuino cultu ut Domitianus ut deos referendus ostenderet. fraterna v. p. mare phemionis quod erat sub ditione cadmi athenis filij europes fuis. quā imp. nec sub fauci e fugia in exetam uerit.

DOMITIVS.

QVI modo: ex superioribus Oni. versibus: quos ad/ duximus: planum est taurus irritari: & cum petunt ali/ quem deitari eorum vulnera obiectis pilis, & vestibus. nuper taurus in teatro petiit elephantū cornu: a quo prostratus est. insultat poeta tauro mortuo: q̄ tandem potitus certo obstaculo: q̄ cum pilas peteret: maxime quætere videbatur, occu/ buerit. Flamms: iracundia & irritatione. nam in/ flammatum ira dicimus.

Qui modo per totam flammis stimulat arena Sustulerat raptas taurus in astra pilas, Occubuit tandem cornuto ardore potitus, Dum facilem tolli sic Elephanta putat.

De Elephante. 18. Qui modo per totam flammis stimulat arena Sustulerat raptas taurus in astra pilas, Occubuit tandem cornuto ardore potitus, Dum facilem tolli sic Elephanta putat.

Assentatur Cæsari. 19. Dum peteret pars hæc Myrinū, pars illa triūphū Promisit pariter Cæsar vtraq; manu. Non potuit melius licem finire iocofam, Odulce inuicti principis ingenium, Ad Cæsarem. 20

Quicquid i Orpheo Rhodope spectasse teatro Dicitur, exhibuit Cæsar arena tibi. Repserunt scopuli, mirandaq; silua cucurrit, Quale fuisse nemus creditur Hesperidum Affluit immistum pecudū genus omne ferarū, Et supra vatem multa pependit auis.

De Rhinocerote, & Vrfō. 21. Sollicitant pauidi dum rhinoceros magistri, Seq; diu magnæ colligit ira feræ, Disperabantur promissi prælia Martis, Sed tamen is rediit cognitus ante furor.

De Carphophoro. 22. Dorica q̄ certo venabula dirigit ictu Fortis adhuc teneri dextera Carphophori, Ille tulit geminos facili ceruice iuuentos, Ille celsit atrox bubalus, atq; bison.

De Naumachia Domitiani. 23. Si quis ades longis serus spectator ab oris, Cui lux prima sacri muneris ipsa fuit, Negre decipiat ratibus naualis Enyo, Et par vnda fretis, hic modo terra fuit.

Non credis, spectes, dum laxent æquora Martē, Parua mora est, dices, hic modo pontus erat.

De Rhinocerote, & vrfō. Dum ira fera colligit se: idest dnm inflammabantur. Disperat bantur: prælia a magistris: quia non sperabant posse ir/ ritarī ad pugnam Rhinocerotem. Gemino ictu. i. fortī & vehementi. Virgi. Gemino dentalia dorso. vel quoniā rhinoceros habet duo cornua: vt apud Pausaniam solū legi: quorum alterum insigni magnitudine ex naribus extat: alterum superne erumpit exiguum quidem, sed validissimum. Dorica: laudatur Carphorus: q̄ ita stantes feræ superauerit: vt nuper leo prærefactus eius dexteram fugiens coniecerit se in venabula aliorum po

tius, q̄ voluerit eū expectare. Dorica: Dorienfes Althe: & condiderūt. x. vrbes. Tertium genus hominum fuit: qui Cretam habitauerunt: vnde Cretenses Dorici. Dorica ve. i. sagittas cretenses: nam e Creta optimi calami ad sagittarum vsū. Et te. car. i. adhuc iuuenis. Facili: fa/ cile succisa. Bison: animal quod misit Germania de/ forme quidem prolixitate lubarum: & reliquo corpo re, sed ferū. Bubalus: vrfū que intelligit nam ex Hir/ cinia silua mittuntur vri specie & colore similes bo/ bus magna velocitate. & magnitudine paulo infra elephantum. neq; homini, neq; feræ inspecte parum: fouels captuntur: idem bu bali dicuntur. Quis Pli. ac/ cuser impertum vulgus: quod bubalos appellet: cū in Africa vri reperiantur: aut nulla, aut exigua simi/ lirudine cum iobus. Cor ripe: tolle lentas moras.

Turba: spectatores con/ fuerunt pugnantem fer ram plausu excitare ad fu/ gam. monet eos Poeta: nul lum esse remedium feræ Carphophoro pugnantī. nā & stantem sternit: fugientē adeo perterret: vt eiat in tela aliorū. Si quis ades: inter cætera theatrī mune ra Dom. edidit Numachia: vt scribit Tranquillus: es/ fofso lacu iuxta Tyberim: quam spectant inter im/ bres & nites: vnde exit il/ lud epigramma: Aspice quā sensum tacitorum vellus aquarum: Desinat in vultu Cæsar: inq; sinus. pugna fuit prope iustatū clastum excitatis vndis in speciem pene fluctuum maris. Mo/ ner aduenam spectatore: vbi vnda tantopere conct/ tatur, fuisse paulo ante ter ram, quod sit ei credibile non sit: expectet tantisper dum cesset Numachia. Vi/ debit enim ita gescere flu/ ctus: vt etiam sit mirator: quo pacto in tam exiguo lacu tantæ essent procellæ paulo ante: & vtrūq; tan dem crediturus miraculū.

Si quis se. spe. Incepta iā pugna, & inceptis ludis. Lux: dies Naumachia. Fuit pri. in vr. idest si ante hunc diem non fuisti in vr. be. Enyo: furor belli. Ra tibus: classe. Par fre: idest pelago: id est si ne putaueris hic esse mare. Equora la: id est dum pugna naualis abfoluitur. Cum videbis seda/ tos fluctus: dices hic paulo ante erat pelagus: & ita cre/ des vtrūq; miraculum.

De Naumachia Domitiani. 23. Si quis ades longis serus spectator ab oris, Cui lux prima sacri muneris ipsa fuit, Negre decipiat ratibus naualis Enyo, Et par vnda fretis, hic modo terra fuit.

Non credis, spectes, dum laxent æquora Martē, Parua mora est, dices, hic modo pontus erat.

De Rhinocerote, & vrfō. Dum ira fera colligit se: idest dnm inflammabantur. Disperat bantur: prælia a magistris: quia non sperabant posse ir/ ritarī ad pugnam Rhinocerotem. Gemino ictu. i. fortī & vehementi. Virgi. Gemino dentalia dorso. vel quoniā rhinoceros habet duo cornua: vt apud Pausaniam solū legi: quorum alterum insigni magnitudine ex naribus extat: alterum superne erumpit exiguum quidem, sed validissimum. Dorica: laudatur Carphorus: q̄ ita stantes feræ superauerit: vt nuper leo prærefactus eius dexteram fugiens coniecerit se in venabula aliorum po

Si quis ades longis serus spectator ab oris, Cui lux prima sacri muneris ipsa fuit, Negre decipiat ratibus naualis Enyo, Et par vnda fretis, hic modo terra fuit.

Non credis, spectes, dum laxent æquora Martē, Parua mora est, dices, hic modo pontus erat.

De Rhinocerote, & vrfō. Dum ira fera colligit se: idest dnm inflammabantur. Disperat bantur: prælia a magistris: quia non sperabant posse ir/ ritarī ad pugnam Rhinocerotem. Gemino ictu. i. fortī & vehementi. Virgi. Gemino dentalia dorso. vel quoniā rhinoceros habet duo cornua: vt apud Pausaniam solū legi: quorum alterum insigni magnitudine ex naribus extat: alterum superne erumpit exiguum quidem, sed validissimum. Dorica: laudatur Carphorus: q̄ ita stantes feræ superauerit: vt nuper leo prærefactus eius dexteram fugiens coniecerit se in venabula aliorum po

Si quis ades longis serus spectator ab oris, Cui lux prima sacri muneris ipsa fuit, Negre decipiat ratibus naualis Enyo, Et par vnda fretis, hic modo terra fuit.

Non credis, spectes, dum laxent æquora Martē, Parua mora est, dices, hic modo pontus erat.

De Rhinocerote, & vrfō. Dum ira fera colligit se: idest dnm inflammabantur. Disperat bantur: prælia a magistris: quia non sperabant posse ir/ ritarī ad pugnam Rhinocerotem. Gemino ictu. i. fortī & vehementi. Virgi. Gemino dentalia dorso. vel quoniā rhinoceros habet duo cornua: vt apud Pausaniam solū legi: quorum alterum insigni magnitudine ex naribus extat: alterum superne erumpit exiguum quidem, sed validissimum. Dorica: laudatur Carphorus: q̄ ita stantes feræ superauerit: vt nuper leo prærefactus eius dexteram fugiens coniecerit se in venabula aliorum po

Si quis ades longis serus spectator ab oris, Cui lux prima sacri muneris ipsa fuit, Negre decipiat ratibus naualis Enyo, Et par vnda fretis, hic modo terra fuit.

Non credis, spectes, dum laxent æquora Martē, Parua mora est, dices, hic modo pontus erat.

De Rhinocerote, & vrfō. Dum ira fera colligit se: idest dnm inflammabantur. Disperat bantur: prælia a magistris: quia non sperabant posse ir/ ritarī ad pugnam Rhinocerotem. Gemino ictu. i. fortī & vehementi. Virgi. Gemino dentalia dorso. vel quoniā rhinoceros habet duo cornua: vt apud Pausaniam solū legi: quorum alterum insigni magnitudine ex naribus extat: alterum superne erumpit exiguum quidem, sed validissimum. Dorica: laudatur Carphorus: q̄ ita stantes feræ superauerit: vt nuper leo prærefactus eius dexteram fugiens coniecerit se in venabula aliorum po

Si quis ades longis serus spectator ab oris, Cui lux prima sacri muneris ipsa fuit, Negre decipiat ratibus naualis Enyo, Et par vnda fretis, hic modo terra fuit.

Non credis, spectes, dum laxent æquora Martē, Parua mora est, dices, hic modo pontus erat.

Dorici

Bison

Bubalus

Vurs

Corripe

Ab uiso, ut

Orpheus a ma

licibus suis

th.

Augu. foras, q

no p̄pant fugi

ant. qd q̄p̄p̄p̄

cibi nihil

desideru

quante car

phoro

DOMITIVS.

QVOD nocturna fabula Leandri natantis ad He- ro amicum representata est in theatro: sed camen hic q representabat fabulam euasit: quamuis in ea sic Lean- drum submersum esse fluctibus. Nocturna vn. i. aqua quam natasti nocturno tempore Caesaris vnda fuit: pro terea pepercit. A vnda Ne- pium non pepercit Lean- dro. Saecula car. laudatur iterum Carpophorus: q so- lus plures feras intefecerit q omnes, qui monstra do- muisse dicuntur. Nullum opus. i. nullus labor fuisse hominibus id monstris. Tulisset: natus esset. Ma- rathon: vrbis est no procul ab Athenis ad quam Her- cules abegit: tauri ex Cre- ta amatum a Paliphae: que- ratur illic postea domuit Theseus. Plurat. & Dio. ce- fles: Marathon non timuit: quia eum aptum Car- pophor: interfecisset. Ar- cas mar. de apro Fryman/ theo intelligit qiem Her- cules interfecit. Manaliu: Manalius mens Arcadiae. Nec armata manus hy- de hydra lerna intelligit: quam octo capita habent Hercules oppressit. Vna mors. i. vno certamine su- perasset hydrā: quod Her- cules non potuit. Chimæ- ra: monstrum quod soli- morem interpretatur fuisse domitum a Belloro. fi- lio Glauci. semel: vno ictu. Ignipedes: tauri euo- mentes ignem custodiebat vellus aureum: eos supera- uit lacon ope Medea. Si- ne colchide sine ope Me- dea: quod non potuit la- son. Hesionē: filiam Lao- medontis obiectam mon- stro marino: & deuitam sa- xo liberavit Hercu. eum il- lac pugnaret vna cum ar- gonautis. Andromeda: Cephei filia fuit regis Ae- thiopeum monstro data: ea- liberavit Perseus pactus ei- nuptias. Hæcerat in Iope portu: Pli. Qui. Prop. Exo- luit duris cautibus Andro- medam. Pariter eodem cer- tamine Hercu. xli. perdo- muisset. A Carpophorus. xx. ergo plus egit. Lusit Nerei affensatur principi. nā cū Domi. maxime studuerit: vt ejus Naumachia classes fuisse: & veræ viderentur: scribit omnia ita represen- tata: ac si in mari res gesta esset veris classibus: tantq artificii fuisse hoc spectacu- lum: vt ipsa Thetis: aut docuerit hāc pugnam: aut didi- cerit: quasi inuauit ope mortali nō potuisse perfici. Do- cilis cho. ne id est doctæ puellæ representantes Nereides

magna docilitate, & ingenio. Toto equore. i. tota Nau- machia. Pinxit: id est distinxit, & circumscripsit Incessu. Fuscina: tridens Neptuni: & anchoram, & remos credi- dimus esse veros: adeo omnia fuerunt bene representa- ta. Sidus Iaco: significat castorem & pollucem: qui pro- spera signa sunt nauigantibus: loue cōcedente eorum meritis: vt Diod. & Higini. scripserūt Eorum ortu oc- cidit. sidus tempestuosum & minax: vt scripsit Pli. Ho- ra. Sic fratres Helenæ luci- da sidera. Cōspicuo: aper- to. aut docuit, aut didicit. Augusti laudes: antepo- nitur Naumachia Domi- tiani classis Augusti: qua su- peratus est Antonius: quo- niam non modo sit pugna- tum: sed etiam nymphae, & alia maris numina repre- sentata. & p̄trea ludi edi- ti: qui in terra solēt specta- ri. Iubet igitur poeta omni- sa Naumachia Claudii: que olim erat celebris: & Nero- nis vnam hanc celebrari. Placet vt porius intelligas de vera pugna aduersus an- tonium, q̄ de Naumachia, quam edidit Augustus. vel certe de exercitatione clas- sium Augusti i Lucrino la- cu itelligit: vbi tota hyme- copias ad bellum siculum, auctore Tranquillo, exer- cuit. Quota pars est hæc quasi dicat minima pars eorum: quæ vidimus admi- ratione digna. Triton: Sa- latia & Neptuni filius: & eiusdem numinis tubicen- ferarum: quia in mari edi- dit lusus ferarum, & vena- tiones. Domini: Neptuni solum erat in mari: in quo ludi, & venationes exerce- bantur. Ire pedester: pla- cet tamen, vt intelligas eas feras natasse: quoniam Tran- quil. scrib. Ita factum esse in Naumachia Neronis. Sæuis ratibus: quæ illic erant. Dives plena ludo- rum. In circo: aliquando dabantur ludi. Fucinus: Claudius edidit pugnam na- uale in Fuscino Marso: la- cu: ita: vt tenuentes pugna- re ex littore nunc adhortā- tibus: nunc minis in certa- mine impulerit: represen- rato etiam Tritone tubici- ne emergente ex medio la- cu per machinam Classis rhodia, & sicula congressu- sunt: anchor Suet. Fucin: Naumachia Claud. Pigræ Nero. Nero dedit Nauma- chiam aqua marina Inducta: in qua nararunt feræ. Pi- gri: quia nulla exercitatio ferme in illis fuit: præsertim si conferantur Naumachia Domitiani.

De Leandro. 24

Quod nocturna tibi Leandre pepercerit vnda, Desine mirari, Caesaris vnda fuit. Cum peteret dulces audax Leandrus amores, Et fessus tumidis iam premeretur aquis, Sic miser instantes affatus dicitur vndas, Parcite dum propero, mergite dum redeo.

Blanditur Caesari. 25

Sæcula Carpophorum Caesar si prisca tulissent, Iam nullum in monstris orbe fuisset opus. Non Marathon taurū, Nemeæ frondosa Leonē, Arcas Mænalium non tumuisset aprum. Nec armata manus hydræ mors vna fuisset, Huic percussa foret tota chimæra semel. Ignipedes posset sine Colchide vincere tauros. Soluere & Hesionem solus, & Andromedem, Herculeæ laudis numeretur gloria, plus est Bis denas pariter perdomuisse feras.

De natatoribus. 26

Lusit Nereidum docilis chorus æquore vno, Et vario faciles ordine pinxit aquas. Fuscina dente minax nexu fuit anchora curuo, Credidimus remum, credidimusq; ratem. Et gratum nautis sidus fulgere laconum, Lataq; peripicuo vela tumere sinu. Qui tantas liquidis artes inuenit in vndis, Aut docuit lusus hos Thetis, aut didicit.

Laus Augusti. 27

Augusti laudes fuerant committere classes, Et freta nauali sollicitare tuba, Caesaris hæc nostri pars est quota, vidit in vndis Et Thetis ignotas, & Galatea feras. Vidit in æquoreo feruentes puluere currus, Et domini Triton ipse putauit equos. Dumq; parat sæuis ratibus fera prælia Nereus, Abnuit in liquidis ire pedester aquis. Quicquid & in Circo spectatur, & Amphiteatro, Dives Caesare præstitit vnda tibi. Fucinus, & pigri taceantur stagna Neronis, Hanc norunt vnam sæcula Naumachiam. Finis Amphitheatri.

Finis Amphitheatri.

chiam aqua marina Inducta: in qua nararunt feræ. Pi- gri: quia nulla exercitatio ferme in illis fuit: præsertim si conferantur Naumachia Domitiani.

PERO me secuturum in li- bellis meis tale temperamētum vt de illis queri non possit quis, quis de se bene senserit, cum sal- ua infimarum quoq; persona- rum reuerentia ludant, quæ adeo antiquis authoribus de- fuit, vt nominibus non tantum

Quoniam iam animum ad scribendum appellere Val- Mar. decreuerat ex epigrammaton hoc ipsum opus, cum sta- tuisset in lucem emittere iā sibi negotii et edidit solum dari, ut nequid suis in libellis tradideret, quo quispiam, de se bene sentiens, conqueri posset: Ludere enim (Salua infima- rum personarum reuerentia, quod ne a prisca quid obser- uatum est quamplurimis) se affirmat. Si quis autem nimis sus- perciliosus adunco naso, lasciuam, ac petulantem uerborum damnandam censeant licentiam, Meminisse debeat improbe- facere, qui in alieno libro simplicitate gaudente ingenioso, censuram agit. Et quippe dignus esset qui excusaretur, si omnium primus ipse poeta extitisset qui, in hoc scribendo ge- nere manum, apposuerit. Verum cum eruditū quamplurimi id ipsum fecerint ut et Catullus, Marfus, Pedito, ac Getulicus: immo p̄tito, ac temere Nasutuli illi ueluti cimeris obuolu- ti tenebris, id, damnandum putant quod, lusus poetarum permittendum foret. Itaq; hosce catones censet author non admittendos in theatrum suum. Quibus tamen si ingressum patuerit: spectatores haud nasuti censores se prebere s̄iant ceterum iure suo poeta fecisse asserit si ad quod animum adiungere statuisset conferat se.

si ipsum perlegere nolue- rint: vt Cato fecit: qui ex theatro recessit: ne meretri- cibus nudis impedimento esset: quo minus ludi flora- les fierent. Legitur de Cato- ne: qui cum ludi in honore Floræ Deæ celebrarentur a meretricibus nudis: ingres- sus est theatrum. Quem cum mulieres viderunt: se- nudare noluerunt: tanti vi- ri authoritate permotus. Ca- to tunc admonitus ab Cot- ta recessit ex ipso theatro: cui mulieres nudæ proba- ri non poterant. Mar. igit- vult suum librum, si aperi- tur, etiam a seueris homini- bus perlegi cōstaret: cum in eo permulta bona sint. Iocosa: propter meretri- ces nudas: quarū iocis plu- rimi risus excitabantur.

M. Valerii Martialis Epigrammaton Liber primus cum Domitii Calderini ac Georgii Merule cōmentariis.

M. VAL. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIB. PRIMVS.

PERO me secuturum in li- bellis meis tale temperamētum vt de illis queri non possit quis, quis de se bene senserit, cum sal- ua infimarum quoq; persona- rum reuerentia ludant, quæ adeo antiquis authoribus de- fuit, vt nominibus non tantum

veris abusi sint, sed etiam magnis. At mihi fama vilis constet, & probetur in me nouissimum in- genium. Absit a iocorum nostrorum simplicita- te malignus interpres, nec epigrammata mea scri- bat. Improbe facit, qui in alieno libro ingeniosus est, Lasciuam uerborum licentiam, id est epigram- maton linguam excusarem, si meum esset exem- plum, sic scripsit Catullus, sic Marfus, sic Pedito, sic Getulicus, sic quicumq; perlegitur. Si quis tamen tam ambitiose tristis est, vt apud illum in nulla pagina latine loqui fas sit, potest epistola, vel po- tius titulo contentus esse. Epigrammata illis scri- buntur, qui solent spectare florales. No intret Ca- to theatrum nostrum, aut, si intrauerit, spectet. Vi- deor mihi meo iure facturus, si epistolā uerbis clausero. Ad Catonem. 29

Nostres iocose dulce cum sacrum Floræ, Festosq; lusus, & licentiam vulgi, Cui in theatrum Cato seuerus uenisti

in personam et infimus conditionis honore no cadat

nolim mihi ta care fama coparare, ut cu alioy in familia et detrim fat i. qui scripta ingenio se quide, sed ata ip fuerit sensus autoris i. fatam ambitione seuerita tem p̄ se ferens.

quæ ut cog alios cadat. q. d. si atq; mihi fama copu rare nō posse quin alios qdæ re, nū id facta re emere.

Fuscina Castor Pollux

Helena

Triton

Martialis

DOMITIVS.

PHIC est quem legis: lectori indicat quis sit: simul et agit gratias: q se viuo legat epigrammata: cu no nisi mor tuoru poterat libri legi soleant: carme est faleuciu a Fa/ leuco inuicore: authore Aufonio: Faleucum authorem fuisse. huius carminis. Argutis libellis. i. acutis carmi/ bus. Epigramaton: est ge ntrius grecus. Id decus: id est fama: q legit epigra/ mata mea an morte. Ra/ ris vel pilares: vel pauci: qm & si multi scribit: rñ pau/ corum scripta legunt post cineres. Qui tecu: docet hos vbi sint libelli sui vena/ les. Quos libellos. Mem brana arctat. i. qui exiguo volumine sunt compacti. Scribit: veruissimū ver/ bum. i. capsa erat in qua res preciosiores seruabant: & Mithridates epistolas gra uiores: & Darius vnguenta seruauit. Da ma. i. repo ne magnos libellos in scri/ mis. Me manus vna capit: libri qui possunt capi vna manu Eucheridia dicitur. Vbi sim venalis. i. vbi sint venales libri mei. Secudu: Secudu scriba fuit Otho. authore Plutarcho: q mor tuo principe cu ad tepora Domi. superuissit iuncta familiaritate cu Mar. eius carmina, priusq edi: rentur legebat ta qua censor. Alibi Mar. Q uod si legeris ista cum diserto: Sed nunqd si mus improbi. Secudo. Q d ante dicit venale apud Secundu: no mirum. Nā bi bliopole erant apud anti/ quos doctissimi: h proseque nouos aut authoribus ro/ gabant: vt no minus censo res essent: q venditores. no placet intelligas de Pli. Se/ cundo. Libertu: gramati/ ca: In libertis maxime flo/ ruit. Limina pacis. i. post tepum pacis, quod condi/ dit Domi. prope porticum Liule. Palladiu: foru. i. post foru iuxta quod erat templu Palladis: vt inquit Papinius: potes & de foro nuper condito a Domi. itel/ ligere: quod postea Nerua est appellatū. Argiletanas libri alloquit sam exituru: monetq: eum peruenuru ad censurā multorum: nul laq esse causam, cur exeat: nisi quod forte cupit lituras, & crebras emedationes do mini evitare Argiletum prope Palatinu erat locus di/ ctus: vel a morte Argi. vt Virg. placet: vel ab Argilla: que est terrae genus: que illi fodiebat: vt Varro addit. ibi erant tabernę bibliopolaru: vt in suburra tonfurum. De his Hora. hęc ait. Nulla taberna meos habeat, vel pila il bellos. Doming Romę: epithetū Romę ē. Turba Mar. i. turba Romanorum: qui habuere originē a Marte. Nimum capiti: nimiu acris est censura. Ronchi: dicitur turpeditus: qui sunt: & ortunt ex corrugatione nartu scto nomine ab ipso sono: eo autē vt mur deridentes. Sunt qui putant a verbo greco trahi: quonia illi rostru appellant. Maiores nusquā ronchi. i. nusquam sunt maiores derisores q Ro. Et pueri nasum rhinoceros rotis habent: hoc est producunt mentu: & rostrum in tan/ tam longitudinē: ac si esset cornu rhinocerotis. Basia iactas. i. dum iactas te habere basia. Audieris cum gra. so. i. cum verbis laudatus fueris: nā illi dicunt audire grandes sophos: qui laudant: vt alibi: Q uod tā grande sophos clamat tibi turba rogata: No tu Pompei: cor/ na deserta tua est: tractum ab adulatione greca. Græci. r. cum primū alicuius scri pra vel legerint: vel audie/ rint: statim assensado subil ciunt. Sophos. i. doctus est Persi. quog genere neutro protulit pegasum melos. Audieris gra. sophos. i. cu illa simulata & derisoria aduasio secura fuerit. Sa gum: est vestis militaris: & grossioris vill Romę iuue/ nes per lasciuia: quod Trā quill. & iuue. indicat: quos continebat supposita veste in aerem iaculabant. id Ne ro & Otho. aliquando ege/ runt. Excusso: iactatione, & maiorē ex primit agitan tum: & tollentū aliquem. Contigeris: primo epigra mate q. alloquitur: ne vi/ deatur cōfctus morū illius scripsisse lasciuia: rogat: vt & hilarit frōte legat: qua so leat mimos spectare: & vt ne talem authorē iudicet: qualis est pagina. Superci lium. i. grauitatē. & super/ biam. Cōstuerere iocos ve stri quog ferre tri. non de/ bes dōnate iocos nostros la sciuos, quoniam in vestris triumphis est iocorum iteē tia: nam milites triumphā tem sequētes incōdito car mine multa loculariter ca nere solebat: non modo in allos: sed in ipsum princi/ pem: vt Cesariani in Cę. Gal lias subegit Cesar: Nicome des Cęsa. & ferre æquo ani mo. Materiam di. i. argu mentum iocis: nā de ipso duce aliquando locantur. Duce: principem. Thy melle: mulier fuit que pri ma saltationem docuit: vn de & thymele apud grecos late significat histrionicā. inde datum nomen vxori. Latini mimmi. Latinus fuit mimus Domiti. qui aut recitandis diei fabulis vt scri. Tranquillus conan ti princip: aut iocis & non nunquam pulsatione Thy melle risum prouocabat. Illa fronte. i. libera & soluta curis. Innocuos: non scelerati authoris.

An ideo tantum veneras, vt exires?

Ad lectorem. 30.

Hic est, quem legis, ille, quem requiris

Toto notus in orbe Martialis,

Argutis epigrammaton libellis,

Cui lector studiose, quod dedisti

Viuenti decus, atq; sentienti,

Rari post cineres habent poetæ.

Ad Lectorem vbi libri venales 31

Qui tecum cupis esse meos vbi cunq; libellos,

Et comites longæ quæris habere viæ,

Hos eme, quos arctat breuibus mēbrana tabellis,

Scrinia de magnis, me manus vna capit,

Ne tamen ignores vbi sim venalis, & erres

Vrbe vagus tota, me duce certus eris.

Libertum docti Lucensis quære Secundum

Limina post pacis, Palladiumq; forum.

Ad Librum suum. 32

Argiletanus mauius habitare tabe nas,

Cum tibi parue liber scrinia nostra vacent,

Nescis heu nescis dominæ fastidia Romæ,

Crede mihi, nimium Martia turba sapit.

Maiores nusquam ronchi, iuuenesq; senesq;

Et pueri nasum Rhinocerotis habent,

Audieris cum grande sophos, dum basia captas,

Ibis ab excusso missus in astra sago.

Sed tu ne toties domini patiare lituras,

Neue notet lusus tristis arundo tuos,

Etherias lasciuæ cupis volitare per auras,

Infuge, sed poteras tutior esse domi.

Ad Cæsarem. 33

Contigeris nostros Cæsar si forte libellos,

Terrarum dominum pone supercilium.

Consueuere iocos vestri quog; ferre triumphi,

Materiam dictis nec pudet esse ducem,

Qua Thymelen spectas, derisoremq; Latinum,

illa fronte precor carmina nostra legas,

Innocuos censura potest permittere lusus.

meles risum prouocabat. Illa fronte. i. libera & soluta curis. Innocuos: non scelerati authoris.

GEORGIVS.

ET pueri nasum rhinocerotis ha. pueriliter de naso puerorum hoc dictum est: nam quo pacto mentum, & rostrum in tantam longitudinem producere poterant pueri: vt cornu rhinocerotis assimularent. Quin potius sic exponas: pueri crispantem nasum: atq; repandum ita formant in derisum videlicet: vt videantur imitari rhinocerotā: qui (vt Soli. ait) in nare cornu vncum, & repandum habet. Hęc ille.

Sophos

Sagum

Thymele

Latinus

Rhinoceros

DOMITIVS. a
FVITA enim verecunda est. Do tibi naumachiam Distichon est fictum ex persona Cæsaris respondentis Martialis: mterenti librum: & dicentis esse intempestiuū cum occupatus sit in edenda naumachia: nisi forte ve/ lit carmina aquis mandari: hoc enim sepe dicit a Mar. cum vult offendere carmina sua non esse legen da. in tertio: Curforem sexta tibi Rufe remisit m' hora Carmina: que madidum nostra cultu/ se reor. Non aliter mitri debuit iste liber. Do ti/ bi naumachiam. i. edo naumachiam. Vis na/ tare cu tuo libro: vt in/ quit: vis hic mergi cum tuo carmine: cum sis in tepestiuus. Aetherias aquila: lud: bant lepo/ res in ore leonis illasi. Comparat aquilam leo ni: & Ganymedem lepo ribus. Onus: Ganyme/ des. Vnguibus timidis ne lederet Ganymede. Exorat leones: id est ora do imperat veniam: & vitam. Que maiora mi racula putas: aquile an leonis. q. d. vtrunq; po/ tuit fieri: quia hęc sunt miracula. Cæsaris illa sunt Iouis: & vterq; De^o est: nā Domitianus de^o voluit appellari: au/ thor Tranquillus. Stel la delit. Stella poeta Pa/ rianus amauit Violā/ rillam Neapolitanam: que cum anisisset colū/ bam: quam habebat in delitiis: & fieret: prębu itamentum Stellę cō/ columbe: quod opus lumba inscribit. Te/ tur hoc Venus apud pinium de stella lo/ tiens. Hic nostrę defle/ sit fata columbe: ante/ ponit Martialis colum/ bam Stellę: id est opus. Passerem Catulli: nam Catullus defleuit passe/ rem amicę mortuū car mine: qd Passer i scribit. Verona patria Catulli. Meus: mihi amicus. Q uod magni Trafae: Decianus laudatur: qui grauitate stoicam se/ cutus: & virtutem sum mum bonum iudicans exitus Thrafae. & Cato/ nis non probat: quoru vterq; stoicum se professus morte laudem quęruit. Pul chrius inquit est laudari ob vitam q; ob mortem. Thra fae as temporibus Neronis ex libro, quem Murnatius edi dit de rebus Cætonis, incensus est studio stoicę discipli/ ne: adeo vt cum damnatus a Nerone solutus venis tioreretur: magna constantia suorum sictum compefcue/ rit: libaricq; sanguinem Ioui liberatori. Patauius fuit. Postea Lunius rusticus: quoniam eius laudem edide/ rat: & appellauerat sanctissimum: damnatus est a Do/ mitiano. Cato antipatro Tyrio pceptore vsus, stoicā disciplinam hausit. Vticę, ne in potestatem Cæsaris ve/

nirer, sibi mortem conscuise. Sic ea moderatione. Se/ queris dogmata: id est disciplinam. Consumati Cato/ nis: id est perfecti. Vt velis esse saluus: id est vt velis laudē ex bene acta vita, non ex morte. Facili sanguine, facili tate mortis. Plus enim est bene agere in vita, q se interfi cere. nam hoc cuius licet, & in promptu est. Bellus ho mo, bellus diminutiū a bono, magn' & bellus non conueniunt. Deri/ det Cottam, q volebat dici bellus, cu magnus esset: cum magno enim minimum non conue/ nit. Petit Venustus: dā naf & capite Venustum auaritię: q velleb duce/ te Maranillam vetulā propter diuitias. Tuf/ sic, id est cito moritura est. Tuffe verbō respon dentis Martialis. Cum data. Ebricitatem Sexti/ liani equitis accusat, de quo paulo post. Sextilia ne bibis. Equites inter iudices numerabantur lege Cornelia. Legibus primum cautum fuit, ne supra. c. in conuuiis consumere liceret, inde priuatiim pscriptū est equitibus, cu Chium, & salernum, & reliqua vi/ na reiecta moderatione Cæsaris, & Crassi in ma gnus precium perue/ nissent, ne supra. x. nu/ mismara equestri epulo impendere possent, nōc Sextilian' bis decies nu/ mismara solus bibebat.

Lasciuia est nobis pagitia, vita proba est.

Ad Marcum. 34

Do tibi naumachiam, tu das epigrammata nobis,

Vis puto cum libro Marce natate tuo,

De leone Cæsaris. 35

Aetherias aquila puerum portante per auras

Illæsum timidus vnguibus hæsit onus,

Nunc sua Cæsareos exorat præda leonæes,

Tutus & ingenti ludit in ore lep^ous.

Quæ maiora putas miracula, summus vtrq;

Author adest, hæc sunt Cæsaris, illa Iouis.

Ad Maximu de columba Stella. 36

Stellæ delitium m^{ci} columba

Verona licet a ludiente dicam,

Vicit maxime passerem Catulli.

Tanto Stella meus tuo Catullo,

Quanto passere maior est columba.

Deciani Dogma laudat. 37

Quod magni Trafae, consumauitq; Catonis,

Dogmata sic sequeris, saluus vt esse velis,

Pectore nec nudo strictos incurris in enses,

Quod fecisse velim te, Deciane facis.

Nolo virum, facili redimit qui sanguine famam,

Hunc volo, laudari qui sine morte potest.

Iocatur in Cottam. 38

Bellus homo, & magnus vis idem Cotta videri,

Sed qui bellus homo est Cotta, pusillus homo est.

De Venusto, & Maronilla. 39

Petit Venustus nuptias Maronilla,

Et cupit, & instat, & præcatur, & donat,

Adeo ne pulchra est: immo scedius nil est.

Quid ergo in illa appetitur, & placet, & iussit.

Ad Sextilianum potorem. 40

Cum data sint equiti bis quinque numismata, quare

Bis decies solus Sextiliane bbis?

GEORGIVS.
FDOGMA TA, Si no stros scriptores paulo diligentius reuoluisset Domitius pfecto quid dogmata latini interpre tentur, & in primis Ci/ cero in Academicis phi losophorum decreta cō quirens, atq; exponens ait. Dogmata latine ap/ pellari decreta. Seneca in. vii. epistolarum mo/ talium, cu differre do/ cet decreta philosopho rum a pceptis. Dog/ mata latine interpretā tur decreta, scita, cōsul ta, atq; placita, vnde Plu tarchus grace, quæ alii dogmata dicunt, ille tra & grecis ueia, hoc est latine placita dixit. Idē de dogmata Platonis, & sentit, & interpretat Apuleius. Sunt enim Dogmata decreta quidam, que vt Cicero ait, nefas est prodere, & quibus non stantibus philosophorum scetę, nec vim, nec locum seruant, ad quod alludens hic poeta grauiore znorsu Papillum lacerat, hoc modo. Tu qui secta/ rum causas, & pondera nosti. Dic mihi præcidi Papile dogmata quod est. Solet enim festiuus poeta nonni/ hil de philosophia sumptum in sua epigrammata trās ferre, dicerem, quo pacto differrent decreta a pceptis nisi alibi a nobis hoc tractatum foret.

Martialis

B 2

Faleucii carmen

Scrinia

Eucheridij

Basia iactas

Argiletu Argilla

Ronchi

Dogma/ ta Scita Confula Placita

DOMITIVS.

PCALIDA: antiqui vtebatur in mensa, & gelida, & ca- lida aqua. Iuug. Gelidq; minister. Itur ad Her- culei de hoc Regulo multa apud Pl. in episto. & non- nunquam cum eius reprehensione hic caudidicus habe- bat ad quartum lapidem & nemus, & porticum: in qua- cum gestaretur paulo/ post statim eo egresso corruic: vnde inquit Re- gulum fuisse curq; Diis. Gelidas ar. nam Tybur est caeli frigidissimi.

Herculei: quia Hercules Tyburi colebatur. Ca- na albula. Albulq; aqua in agro tyburtino: qua maxime vulneribus me- dentur: vt Pl. & Sra. de his Papi. Iunctis forna- cibus amnis. Ridet an- helates vicino sumine lymphas: qui Albulam hoc loco pro Tybert ac- cipiant: falluntur. Ru- dis: non elaborata: & po- lita. Aestivas umbras. i. ipsa aestiva. Quam pe- ne: quam quasi. Nimi- rum: si no corruic: dum illic erat Regulus. Ti- muit fortuna querelas: quia fortuna no potuit ser fustinere nostram in- midiam: & querelas no- stras qui amamus te. Sunt tanti pericula sen- sus est: placentiam ef- se iacturam in porticu collapsa: nam periculi ipsum: qd Regulus eua- lerit aperto testimonio, qd sit curq; Diis tati est fa- ciedum: vt iactura por- ticus placere debeat.

Stantia tecta probare. i. si tecta porticus sterisset non poterat ostendere Deos esse: quibus cura- erat Regulus. Casta suo- dug Arriq; fuerunt: alte- ra mater: altera filia: mater dñato Peto me- rito: fodit corpus gla- dio: eundemq; ipsa tra- dens hac voce memora- bili vsa dicitur. Vuln' qd feci no dolet: sed do- let qd tu facies: qd ver- bum & fortis: & pii ani- mi mandatum est mo- numētis, & epistola Pl. Et hoc carmie filia vxor fuit Peti Thraseq; qd mo- rituro marito exempli matris meditabatur: vt Tact' scribit: sed Thra- seq; verbis destitit: de ma- tre: nunc loquitur. Si qua fides. i. si mihi cre- dere potes. Delicias Ce- far: laudatur clementia Cesaris in leone: quom- Cefaris sit, parci lepori. Lusus, & locos: quonia- fera non cadebantur a leone. Blando dente, non ledenti. Vagus li- ber: & solutus. Vñ po/

test: id est quomodo potest parcere leporibus. Pot par- cere: quia refert clementiam tuam Cesar. Omni post nullos: Iulium sodalem atate ingravescentem horta- tur ad otium, & virtutem cum voluptate: nam vera vita apud Mar. nihil aliud est: qd dare operam virtuti cu- honesta voluptate: neq; expectandum esse ait: cum la- bantur dies: & incertu- sit, quid vesper vehat: vt Var. scri. Omni post nullos. i. o Iulii inter pri- mos meos sodales. Lo- ga fides. i. longa amici- tia. Iura cana. i. anti- qua familiaritas. Iam tibi instat bis trigesima consul. i. iam nactus sis lx. annum. antiqui ter- minabant vitam. lx. an- nis. Tua vita numerat paucos dies. i. parū de- disti operam otio: & vir- tuti, & relaxationi ani- mi. paucis diebus vixi- sti. Non bene distuleris id est non sapiēter facis, & differs. Catenati la- bores: id est in specie ca- tenę conluncti & pepe- tui. Expectant: non abeunt. Afferre venia- tibi. Sepe fluunt sic. i. afferta, & vendicata gau- dia. Sepe fluunt: adeo gaudia sunt inconstan- tia. Viuam differre vi- tam. Immo sic quosq; lapsa sinu: id est dum lo- quor amissimus tempus vite & voluptates. Per- ra. Hora fugit hoc quod lo- quor inde est. q. d. pote- ramus has horas non perdere. Sunt bona: di- cit se nullo genere epi- grammatis abstineat: ca- rorum experiat: no er- sensum dixit. Ede- breuib; pereat. vt charta libellis: aliquid in iustam magnitudi- nem venit. Alter: nisi omni genere epi- grammatum cogit. Non fit liber: no crescit ista libri magnitudo. Cogit me: responder Ti- ro hortanti: vt declama- ret potius, qd scriberet epigrammata: quonia- declamare esset res ma- gna: negat hoc Martia- lis: cum etiam coloni- sciant agere causas: qua si velit ostendere paucio- res scribere epigramma- ta: qd agere causas. Res magna est: quam facit colonus: qa coloni scit agere causas: vt interro- gado legas: nam quod afirmando legunt alii: non placet.

Iam defecisset portanteis calida ministros; Si non potares Sextiliane merum. De Regulo.

Itur ad Herculei gelidas qua Tyburis arces, Canaq; sulfureis Albula fumat aquis. Rura, nemusq; sacrum, dilectaq; iugera musis Signat vicina quartus ab vrbe lapis. Hic rufus astivas praestabat porticus umbras, Heu q; gene notum porticus aua nefas. Nam subito collapsa ruvit, cum mole sub illa Gestatus biuigis Regulus esset equis. Nimirum tuiuit nostras iura querelas, Quae par tam magnae non erat inuidiae. Nunc & damna iuuant, sunt ipsa pericula tanti Stantia non poterant recta probare deos.

De Arria, & Peto. Casta suo gladium cum traderet Arria Peto, Quem de viceribus traxerat ipsa suis, Si qua fides, vulnus, quod feci, non dolet, inquit. Sed quod tu facies, hoc mihi Peto dolet.

Ad Caesarem. Delicias Caesar, vusq; iocosq; leonum Vidimus, hoc etiam praestat arena tibi. Cum prensus blando toties a dente rediret, Et per aperta vagus curreret ora lepus. Vnde potest audis captus leo parcere praeda? Sed tamen esse tuus dicitur, ergo potest.

Ad Iulium. Omni post nullos Iuli memorande sodales, Si quid longa fides, canaq; iura valent. Bis iam pene tibi consul trigessimus instat, Et numerat paucos vix tua vita dies. Non bene distuleris, videas quod posse negari, Et solum hoc ducas, quod fuit, esse tuum. Expectant curaeq; cathenatiq; labores.

Gaudia non remeant, sed fugitiua volant. Hac vtraq; manu, complexuq; asserere toto. Saepē fluunt, immo sic quoq; lapsa sinu. Non est, crede mihi, sapientis dicere viuam. Sera nimis vita est craftina, viue hodie.

Ad Auitum. Sunt bona, sunt quaedam mediocria, sunt mala plura, Quae legis, hic aliter non fit Auite liber.

Ad Titum. Cogit me Titus acitare causas, Et dicit mihi saepe, magna res est. Res magna est Tite, quam facit colonus.

Ad Tuccam.

Vinum vaticanū Amphora. Cadus. Boletus. Quid te Tucca iuuat vetulo miscere falerno. In vaticanis condita musta cadis? Quid tantum fecere boni tibi pessima vina, Aut quid fecerunt optima vina malis? De nobis facile est, scelus est iugulare falernum, Et dare campano toxica saeva mero. Conuiuiae meruere tui fortasse perire, Amphora non meruit tam praetiosa mori.

DOMITIVS.

QVID Tucca: auaritam Tuce carpit: qui cum fa- lernum haberet: miscbat in vino vaticano vilissimo: & in hoc iocatur: Vinum vaticanum est vappa. vallis Va- ticanae iuxta adem Petri. De nobis facile est: id est iu- gulare nos: quos fortasse odisti facile est, & ferendum.

Vinum vaticanū Amphora.

Cadus.

Boletus.

Amphora: vas est hoc lo- co: alibi est genus men- surae: vt dicitur Cesar ce- rum falerni amphoras diei sui triumpho dedif- se coniuuiis. Cadus eo/ dem modo: vt & idem dicitur dedisse centum cados vini chii. Dic mi- hi: in Domitium Cecilia num scribit: eiusdem no- minis fuit vir amicus/ mus Trastig: hic vocatis coniuuiis boletos solus edebat: eius in hospitali- tatem carpit poeta: im- precaturq; vt par est ta- to ventri, & gule, vt rale edat boletum: qualem edit Claudius: quo ve- nenatus extinguit fuit: de quo Iuuenalis. Post quem nil Claudius edit Boletus in gula lerrita/ menta venit nouissimis temporibus, propterea alibi scribit Martia. Bo- letos mittere difficile. Plinius appellat nouissi- mum irritamentum gu- lae. Quod autem dicit de Claudio, sequitur hi- storiame etiam editam a Tranquillo: qui Clau- dium scribit venenato boletio esse extinctum. Tacitus tradit veneno necatum ab Agrippina: opera Locuste: & misse/ rlo Aloti pugnatoris: demum auxilio Xenop- hontis medici. Tur- ba vocata spectante: id est spectantibus coniu- uis. Imprecabor: vt edas talem boletum: quale edit Claudius: quo pe- ruit. Dum peteret regē taugit historiam Porse- ne, & Scauolig; que nota est. Regem Porse nam. Satellitig; id est scriba. nā Scauola credidit se per- cussisse Porse nam. In- iecit se sacris focis: id est iniicit se igni: qd aras sacras erat. Hostis pius Porse na. Satellite, id est scriba occiso. Dionysius nescio quid addit no- strum monumētis: sed nihil ad huc locum. hęc historia representata est in theatro: & propterea scribitur epigramma. Alibi idem apertius de hac eadem historia re- presentata. Quid nūc saena idem quod supra de leone, & lepore. Nō timeat: sensus ē. Leones non sequere in vilem pre-

dam: & imbecilem exemplo Cesaris Domitiani: qui ge- nerosi, & alti animi: ne in hostem quidem paruam: & infirmum arma mouet. Dacus puer: id est hostis puer. nam Dacos domuit: quasi dicat in hostes debiles Cesar non sauit. Inuitas nullum. Cotta habebat balnea: & eos inuitabat, quos in balneis mentulatos inspexerat.

Quid te Tucca iuuat vetulo miscere falerno. In vaticanis condita musta cadis? Quid tantum fecere boni tibi pessima vina, Aut quid fecerunt optima vina malis? De nobis facile est, scelus est iugulare falernum, Et dare campano toxica saeva mero. Conuiuiae meruere tui fortasse perire, Amphora non meruit tam praetiosa mori.

Ad Aeliam.

Si memini fuerant tibi quatuor Aelia dentes. Expuit vna duos tussis, & vna duos. Iam securi potes totis tussire diebus. Nihilistic quod agat, tertia tussis habet.

Ad Cecilianum.

Dic mihi, quis furor est? tuba spectante vocata, Solus boletos Ceciliane voras. Quid dignum tanto, ventrig; gulae q; praecabor? Boletum, qualem Claudius edit, edas.

De Porse na, & Mutio Scauola.

Dum peteret regem decepta satellite dextra, Iniecit sacris se peritura focis. Sed tam saeva pius miracula non tulit hostis, Et raptum flammis iussit abire virum. Vrere quam potuit contempto Mutius igne, Hanc spectare manum Porse na non potuit. Maior deceptae fama est, & gloria dextrae.

De Leone & Lepore.

Quid nunc saeva fugis placidi lepus ora leonis, Frangere tam paruas non didicere feras, Seruantur magni isti ceruicibus vngues, Nec gaudet tenui sanguine tanta sitis. Praeda canum lepus est, vastos non implet hiatus. Non timeat Dacus Caesaris arma puer.

Ad Cottam.

Inuitas nullum, nisi cupi quo Cotta lauaris, Et dant coniugium balnea sola tibi. Inlirabar quare vniquam me Cotta vocasses, Iam scio me nudum displicuisse tibi.

Ad Decianum.

Aspicias incomptis illum Deciane capillis, Cuius & ipse times triste supercilium. Qui loquitur Curios, assertoresq; Camillos, Nolito Fronti credere, nupsit heri.

Ad Faustinum.

Ede tuos tandem populo Faustine libellos, Et cultum docto pectore profer opus.

Volebat enim subagita- ri: h; autē iuuenes men- tulati: qui alios subagi- tabant Drauci diceban- tur, verbo græco quasi agentes, *Agōw*; latine ago. Neq; mirādum est in his seruatum esse vo- cem græcam: quoniam, & in his qui patiuntur seruata est: nam Patrici appellantur, *πάτριος* quod est patior. Mentū lati autē ab his, qui vo- lebāt subagitari ex bal- neis eligebantur: vt ali- bi. Oculis deuorantibus draucos hoc est gaudis- sime intuebatur, & op- tabat. Scio me nudū di- splicuisse tibi, qm vidi- sti me non satis mentula- rum: vt ibi prestare ope- ram possim. Aspicias incomptis: notat barbarū cingidum: qui cura so- craticus veller videri, & asper, subagitabat. hoc genus hominū carpit Iuena. & socraticos cy- negdos appellat: quo lo- co interpretando ne/ scio quid multi garrat. Supercilium: id est gra- uitatem. Et ipse qui ei stoice disciplinę, vt alibi de eodem. Q uod ma- gni Thraseq; cetera. Ede tuos, hortatur Fau- stinum: vt edat suos li- bros compositor, & asse- quatur laudem, cū pos- sit viuens eam assequi. Opus cultum docto pe- ctore: id est igenio tuo.

Si magnitudo rei attendenda est, res magnam facit colonus. Si magnitudo rei attendenda est, res magnam facit colonus. Si magnitudo rei attendenda est, res magnam facit colonus.

DOMITIVS.

Q VOD: opus. Nec damnent arces Cecropiae: nec nostri: nec Graeci: hoc est opus a Graecis, & a Latinis: lau- dandum. Cineri gloria sera, ex sententia Epicuri: qui omnia foli virg tribuit. Q uicquid nequit expectamus in vita est accipiendum. Sextiliane bibis, in Sextilianu

Subsellia

Cuneus

Vini opimianum.

Laelana

Quod nec Cecropiae damnent Pandionis arces, Nec fileant nostri, praetereantq; senes. Ante fores stantem dubitas admittere famam, Teq; piget curae praemia ferre tuae. Post te victuræ, per te quoq; viuere chartæ. Incipiant, cineri gloria sera venit.

Ad Sextilianum.

Sextiliane bibis quantum subsellia quinq; Solus: aqua toties ebrius esse potes. Nec confessorum vicina numifinata tantum, Aera sed a cuneis vltiora petis. Non hæc Pelignis agitur vindemia praelis, Vua nec in tulsis nascitur ista iugis. Testa sed antiqui felix siccatur opimi, Egerit & nigros massica cella cados. A caupone tibi fex laetana petatur, Si plus q; decies Sextiliane bibis.

Ad Procillum.

Hesterni tibi nocte dixeramus, Quincunces puto post decem peractos, Cœnares hodie Procille mecum. Tu factam tibi rem statim putasti, Et non sobria verba subnotasti Exemplo nimium periculoso.

De Acerra.

Hesterni foetere mero qui credit Acerram, Fallitur in lucem semper Acerra bibit.

Ad Fidentinum.

Fama refert nostros te Fidentine libellos, Non aliter populo q; recitare tuos. Si mea vis dici gratis tibi carmina mittam. Si dici tua vis, hæc eme, ne mea sint.

De Diaulo medico.

Chirurgus fuerat, nunc est vespillo Diaulus.

ficationes: quod alibi apertius indicat. Post decem pera- ctos quincunces: quincunx est genus mensuræ. Pera- ctos: exhaustos: id est postquam biberamus decem quin- cunces. Tu factam rem tibi statim putasti: id est tu sta- tim putasti esse factam, & paratam cœnam. Verba nõ sobria: id est ebria. Subnotasti tractum a notariis: qui

Quincunx

in fidem: & ob signatio- nem verba aliena scri- bunt. Exemplo nimium periculoso: id est hoc ef- fet nimium periculofum exemplũ: si quæ ab ebrio excidunt: essent notan- da. Mero vltiora petis: id est o Procille odi memore compositorem: hoc est q tenet memoria: quæ me- dio vini calore iactan- tur. Hesterni carpit acerram: q; semper in lu- cem biberet. Vnde inqt qui putat acerram fo- tere mero hesterni, er- rat: nam semper bibit in lucem. Fama refert: Fi- dentinus versusus Mar- tialis volebat videri po- ta: quos recitabat tan- quam suos. Martia. eũ monet: vt eos emat ne sint sui. locat alibi. Nã quod emas possis dice- re iure tuum. Chirurgus fuerat. Chirurgus est medicus vulnerarius, ve- spillo est ille: qui effert corpora ad sepulturam a vesperis dicti: quonia maiores ea hora sepelie- bantur. Disticon a quo sit intellectum non vi- deo, vt alia multa: sed puto hunc esse verũ sen- sum. Hippocrates incẽ- so templo Aesculapii in- stituit medicinam: quæ clinice vocatur: vt Var- ro in rebus diuinis scri- bit. Qui eam exercebat cli- nici dicebantur. Alibi Martialis. Sorq; clinici si- lia labula: ea medicina sumpit nomen a κλιν- τήσ κλινος: quod est le- ctus: & quonia lectus tã cadauerum est: q; egro- rantium: nõ inepte dici- tur, qui effert cadauera clinicus. Clinici medici erant in maiore precio, q; chirurgi. Diaulus pri- erant chirurgus: nunc fa- ctus erat vespillo. Iocãs Martialis ait ex chirur- go Diaulum factum ef- se clinicum: sed non po-

Chirurgus Vespillo

Clinice

Clinicus.

tuisse alter esse clinicum: q; elatione cadauerum: vt ri- dendo dicat Diaulum factum esse vespillonem: vt se quoq; clinicum profiteatur. nam qui effertur cadaue- ra, clinici quoq; possunt appellari.

GEORGIVS.

F A E R A sed a cuneis: Victoruius, cuneos suppositos cellis in theatro tradit: ita vt non minus alti semlpede sint in ea parte: quæ spectat ad cœnam. Sunt q; sedes in theatris: de quibus alibi idem sic ait. Cunei spectaculo- rum in theatro ita diuidantur. & Virgilius. Hunc plau- sus hiantem Per cuneos geminatus enim.

FCœpit

DOMITIVS.

FCœpit quo poterat clinicus esse modo: quia ali- ter non poterat, cum careret doctrina medici clinici. Hos tibi Phœbe: Encolpus puer erat Auli pudentis cen- turionis. Centuriones autem proxima dignitate, primi- pilares creabuntur. Vouerat puer crines suos Phœbo, cũ primũ dominus factus ef- set primipilaris: rogat Phœ- bum poeta: vt auditis pue- ri precibus cito faciat pri- mipilarem Aulum puden- tem: vt puer iã tenera æta- te tonsus colla candida do- mino seruet: & ostēdat: sed tamen faciat eum sero vi- rum. Ita fiet: vt Aulus mu- nere Phœbi diu: & ipse etiã puer: quia & hic fiet statim primipilaris: ille sero vir. Ita Aulus erit diu primi- pilaris: puer diu mollis.

Encolpus: nomen fictum: κολπος latine sinus: id est amplectendus. Vouerat: an- te qui vouebant crines, & barbam Phœbo: & postea in pixide mittebat. Ita egit Nero: ita Earius apud Pa- pi. & Esculapio. Pudens. i. Aulus pudens. Grata p. i. primipilatum: quod erat votum Encolpi pueri. Fac- cito tonsus: vt pudens fiat primipilaris. Sero virum id est sero adultum: vt pu- dens optat. Amissum: Gel- lia lugebat patrem fatum, cum aderant testes. Mar. in- quit eam non lugere: sed esse studium laudis, & velle laudari. Iussæ lachrymæ: ab Gellia. Iuue. In statio- ne paratæ: Q uo lubeant manere loco. Non luget quisquis: Inquit Martia non luget qui cupit lauda- ri: sed is vere luget: & do- let, qui luget clam: & sine teste. Incustoditis: accu- sat Lesbiam: q; vellet spe- ctari dũ futureretur. Pec- cas: futueris. Tua furta: supra: & adulteria. Tibul- lus: Cæleri vult sua furta Venus. Latent: abscondi- ta sunt. Meretrix: quæ est curpior mœchare mouet spectantes. Sera: quia ho- stium claudit. Summœni: Summœnium locus in vr- be ad circum lupanaria: vn- de meretrices dicebantur vxores summœnianæ. Pla- ra in commentariis in Iu- uena. diximus eo loco: Et ad circum iussa proflare puellas. Mœniani autem dicebantur: qui ex loco edi- to: quem Mœnianum di- cebant, spectabant. Tran- quillus: Pauci ex proximis Mœnians. Latde: Lais no- bile Græcicortum: cuius coitum ob præst magni- tudinem Demosthenes re- censauit nota illa voce: Nõ emo tanti pœnitere: rell/ quis nomen dedit. Laidus

Cœpit, quo poterat, Clinicus esse modo.

De Encolpo.

Hos tibi Phœbe vouet totos a vertice crines Encolpus, domini centurionis amor. Grata pudens meriti tuleris cum præmia pili, Quamprimum longas Phœbe recide comas. Dum nulla teneri sordent lanugine vultus, Dumq; deceptusæ lactea colla iubæ, Vtq; tuis longum, dominusq; puerq; fruatur Muneribus, tonsus fac cito, sero virum.

Ad Sabidium.

Non amo te Sabidi, nec possum dicere quare. Hoc tantum possum dicere non amo te.

De Gellia.

Amissum non fiet, cum sola est Gellia, patrem, Si quis adest, iussæ profiliunt lachrymæ. Non luget, quisquis laudari Gellia quærit, Ille dolet vere, qui sine teste dolet.

Ad Lesbiam.

Incustoditis, & apertis Lesbia semper Liminibus peccas, nec tua furta tegis. Et plus spectator, q; te delectat adulter. Nec sunt grata tibi gaudia, si qua latent. Nec sunt grata tibi gaudia, si qua latent. At meretrix abigit testem veloque, seraq; Raraq; Summœni, fornice rima patet. A Chione saltem, vel ab Helide disce pudorem, Abscondunt purcas hæc monumenta lupas. Nunquid dura tibi nimium censura videtur? Deprehendi vero te Lesbia, non futui.

Ad Cornelium.

Versus scribere me parum seueros, Nec quos perlegat in schola magister Corneli quæreris, sed ii libelli Tanquam coniugibus suis mariti Non possunt sine mentula placere, Quid si me iubeas Talasionem Verbis dicere non Talasionis.

autem antiquitus tumulens erat Corinthi: Inscripta le- na arietem prioribus pedibus sustinente. Alterum eius- dem monumentum in Thessalia: quo Hipoftratum est secuta eius amore capta: a siccarum patria in Siciliam ab- ducta fuit cum puella esset, capta insula ab Athenien- sium duce Nicia diuendita Corinthi meretrices omnes forma superauit: author Pausanias. Chione: nomē meretricis: a candore sum- ptum, nam χιόν significat niuem. Hæc tamen nigra erat: vt alibi Iuena. Et duobus alia Chionem de- ducere sella. Monumenta cellæ Instar monumento- rum. Deprehendi in adul- terio: non veto te futui.

Chione.

Talasio

q; fetore

GEORGIVS.

FSVMMOENI: hoc ego nõ crediderim: atq; eo magis cum nec authorem afferat hæc dicentis: & Mœnianum: vnde dictionem componit: a Mœnio deri- uet: culus prima producti- tur. Hora. Mœnius vt re- bus maternis: atq; pater- nis. Etenim hic fuit ille Mœnius, qui post bona pa- tris absumpta columnam sibi referuauit: vnde ludos spectaret.

Mœnia num.

Martialis B IIII

ueto te Lesbia depre- hendi, non ueto tu- fui.

sine mentione me- atq; vt uenerit. et ubi. Lais.

DOMITIUS.

FLORALIA: florales ludii celebrantur a nudis magna licentia: de quibus supra. Quis floralia vestit: id est quis petit: ut ludii florales fiant nudis. q. d. nemo. Stola: pudorem: stola (ut Porphyrio, & Marcellus scribit) matronę vtebantur ad imos pedes: quam instita affuta

Quis floralia vestit, & stolarum Permittit meretricibus pudorem? Lex hæc carminibus data est iocosis Ne possint, nisi pruriant, iuuare. Quare deposita seueritate, Parcas iustibus, & iocis rogamus, Nec castrare velis meos libellos, Gallo turpius est nihil Priapo.

Ad Lucanum & Tullum.

Si Lucane tibi, vel si tibi Tulle darentur, Qualia ledæi fata leones habent. Nobilis hæc esset pietatis rixa duobus. Quod pro fratre mori vellet vterque prior. Diceret infernas si quis prior isset ad umbras, Viue tuo frater tempore, viue meo

Ad Bassam.

Ventris onus, misero, nec te pudet, excipis auro, Bassa bibis vitro, carius ergo cacas.

Ad Fidentinum.

Quem recitas meus est o Fidentine libellus, Sed male cum recitas, incipit esse tuus.

Ad Decianum.

Si quis erit raros inter numerandus amicos, Quales prisca fides, fama que nouit anus. Si quis Cecropiæ madidus latæque mineruæ Artibus, & vera simplicitate bonus. Si quis erit recti custos, imitator honesti, Et nihil arcano qui roget ore Deos. Si quis erit magnæ subnixus robore mentis, Disperem, si non hic Decianus erit.

Ad Liuidum.

Qui ducis vultus, & non legis ista libenter Omnibus inuideas Liuide nemo tibi.

In Cecilium.

Urbanus tibi Cecili videris. Non es, crede mihi, quid ergo? verna es, Hoc quod translyberinus ambulator, Qui palentia sulfurata fractis Permutat vitris, quod otioz ignans

libellus: quoniam ipse malos solebat facere. Si quis erit laudat Decianum, de quo supra: Doctum artibus cecropi: & latę Minerę: id est doctus artibus gręcis, & latinis. Ore arcano: qui clam precantur deos: mala imprecatur. Perli. Dic clare non audiat hospes. Disperem: adiurantis est. Quid ducis vultus in inuidum: cui imprecatur ut nunquam inuidię causa desit: idem imprecatur Quidius in ibidem. Inuidiat nemo tibi: nam cui ne inuidet: is miserrimus est. Urbanus nimium: Urbanus, qui vrbani volebat videri in suis iocis carpit: ostendit quidem iocari: sed non vrbanius: qui feruisti dicacitate ludunt: quare non debent sibi videri: quod ipsi soli videntur: & aliis minime. Vrbani dicuntur facit ciuili ioco ab vrbane. Ambulator: nam viliores personę translyberim habitabant. Verna ambulator translyberinus: Manlius Verna scurra translyberinus fuit: authore Porphyrio: at accipias Verana pro cognomine: sed magis placet distinguas, & dicas. Verna es similis Verne ut alibi: Vernaculorum dicta sordidum dentem: & foeda lingue probra circulatoris. In quo aduertendum quod dixit hic ambulator: dixisse illic circulatori: nam Verne solent scurriter iocari. Sulfurata vitra: de huius permutatione meminit Iuuenalis. Et iam rupto poscentem sulfuravitio: nam quod nulli de glutinio in versum Iuuenalis. aium falsum est. & Papi. Quiq; comminutus commutat vitreis gregale sulfur.

Urbanus

Manlius Verna

Cicer

DOMITIUS.

CICER de lupino potes intelligere: qui aqua calida madidus vendebatur: quod genus leguminis: & pueris: & oisios emitur. Coronę: multitudini. Salariorum: salarii dicuntur: qui salsamenta vendunt. Thomacla: pro tomacula. Iuuenalis. Candiduli diuina tomacula porci. Dicuntur a frequenti incisione: nam significat incido. Hoc genus cibi ferule habebatur: In luxu autem ex porcis erant abdomina: testiculi, vulgę: Syncliptia: verrina: que ceteris foris legibus aliquando fuerunt interdicta. Magister id est Mango gadinatarum puellarum alibi: Nec de gadinibus improbis puellę videntur sine fine pruriens Lasciuo docill tremore lumbos. Harum etiam meminit Papius in Saturna libus. Dicax vetuli: id est exoleri. Nam exoleti dicuntur esse solent atq; gratis impudentia. Galbam: Galba temporibus Augusti vrbane cum Sarmeto certauit. Sarmenti: Horatius in satyra, & Plutarchus in Antonio meminerunt: scurra: ambo erant. alibi. Ille suo infelix Cęsare Galba. Iuuenalis. Quod nec Sarmenti iniquas Cęsaris ad mensas: nec villis Galba tulisset. Caballus: scurra peritissimus fuit: gratissimiorum vrbane. hi tamē scilicet Galba, & Tectius Caballus scurrae potius: quod dignitate vrbane placuerunt. Nasum: ad iudicandum. Stolidus procacitate: ille qui impudenter iocatur. Non est Sextius: sed Caballus: alludit cum nomine Caballi: Brutus hic accipit. Sextius: ita habet

GEORGIUS.

MADIDVM cicer coronę. Domitius: cicer pro lupino exponit: quasi non frequentissime in vrbibus Italia magna defactum cicer vendi videmus: & non dicat Hor. Si quid fracti ciceris probat & nucis emptor. Salmem aliquam historiā attulisset, qua fretus affirmaret cicer pro lupino intelligi debere. Nasum vnico verbo rem subtilissimam: & per quam subdoli iocose explanare putauit. Cald. cuius interpretatio non multum abest a sensu Galeoti Narniensis: qui habere nasum pro sagaci intelligentia accipit. Nos vero sentimus habere nasum eum proprie dici: qui venusta quadam: & subdola irrisione alium derideat: nec vnquam aliter nasum: & nasutum scriptores vsurpant. Apuleius in Metamorphosi: Contorta & vrbane peranti nare discessit. Perlius de Horatio: Calidus ex cuncto populum suspendere naso: & item Hor. Naso suspendis aduncos: sed & in quibusdam annotationibus hic Domitius velut se correcturus adducit verba Plinii: quæ in Galeotum leguntur: & ita se implicat: vt manifeste cognoscatur errorem suum potius distimulare: quod defēdere: vel magis ignorasse, quid salis habeat hendecasyllabus ille: Non cuiusque datum est habere nasum: Ludit qui stolidus procacitate. Non est Sextius ille, sed Caballus.

Vendit qui madidum cicer coronę. Quod custos, dominusque viperarum. Quod viles pueri salariorum. Quod fumantia, qui tomacula raucus Circumfert tepidis coquus popinis. Quod non optimus vrbicus poeta. Quod de gadibus improbus magister. Quod bucca est vetuli loquax cinædi Quare de fine iam tibi videri, Quod soli tibi Cecili videris. Qui Galbam salibus suis, & ipsum Posses vincere Sextium Caballum. Non cuiusque datum est habere nasum. Ludit qui stolidus procacitate, Non est Sextius ille, sed Caballus.

De Portia.

Coniugis audisset fatum cum Portia Bruti, Et subtracta sibi quæreret arma dolor, Nondum scitis ait, mortem non posse negari. Credideram satis hoc vos docuisse patrem. Dixit: & ardentes auido bibit ore fauillas. Inunc, & ferrum turba molesta nega.

In Mancinum.

Bis tibi triceni fuimus Mancine vocati,

Sextius: sed Caballus erit, quasi ad hominem duorum minimum alludat: quanquam puto hic subesse historiā: vt in alio opere diximus Sextii videlicet: cuius inuenusta dicta: & in libro de oratore C. carpit. & in epistola ad Voluum suus salibus inferi cōqueritur, nisi forte magis ad Sextium declamatorem: atq; oratorem acerrimum aspexit: qui sibi tantum arrogaret: vt orationes suas distimulorum virorum orationibus pręferret: adeoque sectabantur discipuli: vt illius declamationes edicerent. Ciceronis vero orationes non legerent: cuius scholam cum olim Seneca intrasset: atq; est consuetudine sua Sextius diceret, si Trax essem Fulius essem. si Pantomimus essem Bathylus. Si equus Melison. Exclamauit Seneca. Si Cloaca essem: magna essem. Ergo adhuc Sextium referre possumus sententiam poete: qui insipido ioco vrbicem non vult Sextium appellari: sed Caballum: vt poeta alludens ad verba Sextii: qui dixit: si equus essem: Melison essem. Bis tibi triceni: Mancinus. lx. conuiuas in hospitali ostentatione elusit: nam his vocatis aprum apposuit nullo alio ferculorum genere addito: ne quicquam inde distulisset: ait Mar. qui inter conuiuas fuerat spectatum aprum fuisse in mensa: vt in harena solet spectari: nam & harenes spectatores præter oculorum voluptatem nihil ex feris habent. Imprecatur igitur, ne ipsi vnquam aper apponatur: sed ipse apponatur tali apro: quali fuit lanatus Caridemus.

Sextius: sed Caballus erit, quasi ad hominem duorum minimum alludat: quanquam puto hic subesse historiā: vt in alio opere diximus Sextii videlicet: cuius inuenusta dicta: & in libro de oratore C. carpit. & in epistola ad Voluum suus salibus inferi cōqueritur, nisi forte magis ad Sextium declamatorem: atq; oratorem acerrimum aspexit: qui sibi tantum arrogaret: vt orationes suas distimulorum virorum orationibus pręferret: adeoque sectabantur discipuli: vt illius declamationes edicerent. Ciceronis vero orationes non legerent: cuius scholam cum olim Seneca intrasset: atq; est consuetudine sua Sextius diceret, si Trax essem Fulius essem. si Pantomimus essem Bathylus. Si equus Melison. Exclamauit Seneca. Si Cloaca essem: magna essem. Ergo adhuc Sextium referre possumus sententiam poete: qui insipido ioco vrbicem non vult Sextium appellari: sed Caballum: vt poeta alludens ad verba Sextii: qui dixit: si equus essem: Melison essem.

DOMITIVS.

NON facit, non conuenit, & placet. Nisi prima: id est maxima. Ingentis fati, id est mortis a leone. Com- mendo, ad Quintianum conqueritur de recitatione suorum carminum, qua Fidentinus volebat uideri poeta quem appellat plagiari: qui liberos libellos: & emis- sos pro suis tanquam ser- uos uendat. Plagiarius est, qui hominē liberū pro seruo uendit, cuius rei poena erat sancita le- ge Fania. Præstes defen- das, & ruaris, est uerbu legis. Plagiario, qui li- beros libellos a nobis manumissos pro suis te- net, & quasi in seruitu- rem trahit. Vna est in nostris. Fidentinus inser- tis carminibus Mar. uer- sus edebat, uolebatque vi- deri poeta: ut supra. Ait autē poeta dignosci uer- sus Fidentini: peioresque uideri uicinitate carmi- nis Mar. quod per mul- tas similitudines: & ex- pla offendit. Signata: quasi stigmatē. Domi- ni, quæ uersus tui cogno- scuntur inter meos: nā peiores sunt, tractū ab opificibus quorum ope- ra signo impresso domi- num profitentur. Tra- ducit, accusat. Bardocucullus, uelut erat Gal- lica grossioris filii facta compositione ex bardis qui poete sunt Gallica- ni: & Cucullo. Cucullus enim uelut grossior ca- piti etiam tegendo ap- ta. Bardū item dicuntur stulti apud Gallos, ut possit accipere Bardocu- culum uelut Gallicam fuisse plebis, & uillorum hominū, ut in distichis. Gallia sanctonico uelut Bardocucullo Cerco- pithecorum penula nu- per erat. Lingones, Gallicus, nam Lingones sunt populi Galliæ. Ty- rianthine uelut pretio- sissimi erant coloris: cō- positū est a Tyriis, quæ purpure erant: & lanthi- nus. Lanthine autem di- cebant uelut violaceæ, ut uo uerbo dixerit Mar. Ty- rianthinas, quas Pli. pur- pura violacea tinctas scri- bit. Urbica tyrianthi- na: id est urbanas uelut. Arretinæ testæ. Arretiu in Italia testis. Surrentū calycibus terræ aprā ha- bebant: ut Samus uasis ci- baris, author est Pli. ali- bi in distichis: Arretina nimis ne superans uasa monemus. Lætus erat rhusctis Porfena fictili- bus. Sic dicitur, ut derident tua carmina inter mea. Cayster: fluuius Asiæ, quæ multas aues deferens pter Asiā paludē labit, & Ephesum abluuit, illic multi sunt cygni.

Virg. Atq; Asia circum Dulcibus in stagnis rimant pra- ta Caystri. Ledgos olores: Ledgos: quoniam Iupiter in forma cygni cum Leda concubuit. Papi. amyclæos di- xit. Amyclæos ad frēna citauit olores. Quærelas Ce. Phi- lomele lugentis filium. Atthide. Phlommele: quæ artica & tragœdia est apud Græcos Philocris, cuius meminit Macro. ea cōplexa Phi- lomele fabulam Atthis inscribitur, hoc est Phi- lomela filia Pandionis Atheniensis. Feruet, ce- lebratur. Indice, tu nō eges accusatore aliquo, quoniam uersus tui cō- iuncti meis indicant te- furem, index conscius rei socios accusat, atq; id clam, accipitur non nunquā pro delatore. Vindice: vindices quin- dicant, id est afferūt ali- quem e seruitute: ut hic de carmine quod Fiden- tinus p suo possidebat, cum esset liberū: unde supra Plagiarius est di- ctus. Si quid Fu. puero ad Corn. Fuscū hoc scri- ptum epigramma: qui præfectus cohortū præ- torianarū in Dacis occu- buit: magna erat apud Do. autoritate. alibi. Il- le sacri lateris custos, Martisq; togati. & Iuue- na. Qui uulneribus ser- uabat viscera datis. Fuscus hūc rogat: ut se ac- cri- bat numero suorū ami- corum, neq; aspneretur quāuis nouus sit, nam in parando amico iuspi- ciendum est, non an sit nouus, sed an fieri possit uetus amicus: hoc est an sit permansurus in fide: quali uelit idicare mul- tos, qui Fuscum amare uidebantur sequi: foru- nam potius q officium. Vnum locum, in amici- tia, in tanta amicorum multitudine. Si qua, qua parte vacas amari, id est si in aliqua parte ti- bi locus uacuu est: ut ameris & a me. Hoc, quæ scilicet noui fuerunt. Vota tui. Faustus Urba- nos damnat Iudans otium: infelicesq; putat qui urbis tedia possunt ferre. Frōto: huius me- minit Tacitus, quē non modo Domi. temporibus, sed & Nero. fuisse testatur: & apud Iuue. Frontonis platani. Cla- rum militiæ & togæ. i. Frontouir præclarus, & domi, & foris. Vota hæc sunt: optat habere rus parū, quod ipse amet. Iū. Uine bibentis amās, & culti villicus horti.

Philome- na

Corneli- Fuscus.

Fronto

Ad Leporem.

Non facit ad sæuos ceruix, nisi prima, leones, Quid fugis hos dentes ambitiose lepus? Scilicet a magnis ad te descendere tauris, Et quæ non cernunt, frangere colla uelint. Desperanda tibi est ingentis gloria fati, Non potes hoc tenuis præda sub hoste mori.

Quintianum facit assertorem.

Commendo tibi Quintiane nostros, Nostros dicere si tamen libellos Possum, quos recitat tuus poeta, Si de seruitio graui quærentur, Assertor uenias, satiq; præstes, Et, cum se dominum uocabit ille, Dicas esse meos, manuq; missos. Hoc si terq; quaterq; clamitaris, Impones plagiario pudorem.

Ad Fidentinum.

Vna est in nostris tua Fidentine libel'is Pagina, sed certa domini signata figura. Quæ tua traducit manifesto carmina furto, Sic interposito uilis contaminat uincto Urbica Lingonicus Tyriantina bardocucullus. Sic Arretinæ violant crySTALLINA testæ. Sic niger in ripis errat cum forte Caystri, Inter ledæos ridetur coruus olores. Sic ubi multifona feruet sacer Atinide lucus, Improba cecropias effundit pica quærelas. Indice non opus est nostris, nec vindice libris, Stat contra, dicitq; tibi tua pagina fur es.

De amicorum iudicio.

Si quid Fuscæ vacas adhuc amari. Nam sunt hinc tibi, sunt & hinc amici, Vnum, si superest, locum rogamus. Nec me, quod tibi sim nouus, recules, Omnes hoc veteres tui fuerunt. Tu tantum inspice, qui nouus paratur, An non possit fieri uetus sodalis.

Ad Frontonem de voto uitæ suæ.

Vota tui breuiter si uis cognoscere Marci Clarum militiæ Fronto, togæq; decus, Hoc petit esse sui, nec magni ruris arator: Sordidaq; in paruis otia rebus amat.

Otia sordida: carentia luxu, & splendore. Frigora saxi Spartani. i. ædes potentiorū ornatas marmore laconi- co, qd & ptiōssimū, & uiriditate cūctis hilarius feri. Pli. Picta.

Plagiari

Bardocu- cullus.

Cucullus Bardi.

Lingos- nes. Tyrian- thina.

Lanthina

Cayster.

DOMITIVS.

PICTA: nam uera perinde ac pictura distinguitur marmor laconicum: uel certe quoniam cum Phrygio coniungebatur ad colorum: & picturæ uarietatem. Pa- pi. Vixq; iocum Eurotæ uiridi, quem regula longa Sina da distincta uariat. & Pli. xxxv. natu. Histo. scribit in- uentum etiam esse: ut marmor pingueretur de quo is loquitur poe- ta: ita intelligens de om- nibus ædibus potentio- rum. potes & de porti- cu Octauig intelligere: in qua Batracus & Sau- rus Lacones tēpla stru- xerunt magna spe: & ut eorum nominibus por- ricus dicaretur: qd non sunt affectu: sed tamē se artifices fuisse decla- rantes ranam, & lacertā in epistolis sculperunt ut rana græce Batracū idicaret: at lacerta Sau- rum. Aue. i. sumo ma- ne salutat: nam Roma- ni summo mane saluta- bantur a clientibus: & vi- lioribus personis. Iuue. Sollicitus ne tota saluta- trix: iam turba pegerit orbem. Quisquam: est ne aliquis qui hæc præse- rat. i. domos frigidissi- mas marmoribus. Cul- licet. i. qui potest. Cado rubro: a colore testæ & cadi in distichis. Si spu- met rubra conchis tibi pallida testa. Pinguis si ne curis. Inguales mē- sas: sine ordine. Et cul- lion emptus citis. i. fo- cus nō emptus: nam li- gna emebant: ut Iuue. meminit. Et panis, fu- musq; domi. Albus sol- licitus, & anxius: alibi ti- mentem, & anxiū al- bum dixit. Continuis: hoc epigramma scribit autumnali tempore in- ter multos imbres to- cans: ait. n. uinū ita iam mixtum esse: ut caupo: qui nunquā uendit me- rum: sed semper miscet etiam si uelit, non possit merum. i. purum uēde- re: expones ipse. Ut cu- peres. i. etiam si cuperes ut alibi idē uelit. i. uetia uelit, uel qd magis pla- cet) hoc distichon dicit in cauponem Rbauēna tem: in quem alibi. Cal- lidus imposuit nupe mihi caupo Rhauenn. Cum peterem mixtum: uendi- dit ille merum: & subiectatur hoc distichon post illud: & insultet poeta cauponi: qui iam non poterit uidere merum: ut cuperet. Qualem: laudat mediocritatem: uult. n. puella: quæ non sit nimis facilis: nec nimis diffi- cilis. Cruciat. i. retinendo me. Miha pro pue. in Pho- bum Draucū: qui conductus ad Hispidos rem fecerat: nuper emerat magno p̄rio puerū: quem Mar. ob est/ mationis magnitudine nō ausus est mercari. Mango: mangones custodes & uenditores puerorū a græcis Hip- pocomi, ab egstantū ordinandis: nos mangones a ma-

nu & ago. id. n. est pollire, quod & rebus olibus conuenit: & māgones faciunt, ut carius uendat. Plato in C. Argia. & Quinti. author est: uide mangonizate explorare. dici mus: & proprie in rebus, quas uendibiles facere uolu- mus. Pli fundū mangonizatū dixit. & Varro piscinas. Sed Phœbus: & Phœbi culus dā liberti meminit Tacitus sed ali' hic est. Hoc qd nō emerim. Mecū taci te cōquerit. In inuidia meā. i. meū contēptū, & odiū, uerba. Mar. ad mē tulā. Da tu hoc: ut qui dam. xx. sextertia opera tua: ut ego pluris emā: quod nō erat bene mē/ tular. poeta alibi. Iam scio me nudū displicuif se tibi. Dat Baiana: da- bantur sportulæ a diui/ tibus cū aliis clientibus tum his q uia lauabat, quas substulit Domitia. & iussit nō sportulā cliē- tibus: sed cenā eodem mēsa dari. Suetonius de Domitia. Sportulā pu- blicā sustulit: reuocata cōnarum rectaq; cōsue- tudine. Nero autē subla- tis cōnis: olim sportulā instituerat: sed scribitur hic poeta nondum Do- mi. eas sustulerat. spor- tula hæc ex balneis cen- tum quadrantes: subla- ris sportulis balneorū clamat Mar. præ lectitia. Centū Misselli iam uale- q drates Antambuloni cōgariū lassū. Quos bal- neator diuidebat Elix? regis supbi sportulæ re- cesserunt. Sportula Ba- iana. i. sportula q in bal- neis dabat. Baiana qd optima lauatiōe. Nā Baiis optime aque ad lauandū. Ista fames. i. centū quadrates & pua ista sportula: q me non satiat esuriētē. Inter de- litias. i. iter delicatas la- uatiōes. Lupus & Gril- lus balnea habebat me- ritoria: & publica paupe- ribus accommodata. In- tres ampla. i. magna. Vacuo dēte: qd nihil ha- beret itra dētes: ut neq; armos: neq; tergū habes in q ruat. Vbi figet uul- nera iuuecorū. i. q solet figere in iuuecis, & tau- ris. Verol. Trimeter & dimeter iāble' assignat suā patriā poetis: ut Ca- niū, Decianū, Licianum & se Hispanos celebret. Docti uatis: Catulli. Syllabas: numeros, & uersus. Catullus Veronæ natus est: ut Euse- bius. Ipse tamen dicit Sermionē peninsulā lacus Bena- ci in agro Veronēsi esse sibi patriā. Virg. natus in Ande- uicino: ut Euse. restat, iuxta Mantuā, unde emēdaum? deprauatum Sili carmen in octauo: Mantua musarū domus: atq; ydera cantu. Euectā Andino: nam Achil- uo & Aonio mendose erat scriptum pro Andino: ita enim carmen Virgillianum Andinam dixit Sil. ab An- de patria poete: ut Virg. Chalcedicum Euphronis: & Si- culum Theocriti cecis.

Batracus Saurus

Miha pro pue. in Pho- bum Draucū: qui conductus ad Hispidos rem fecerat: nuper emerat magno p̄rio puerū: quem Mar. ob est/ mationis magnitudine nō ausus est mercari. Mango: mangones custodes & uenditores puerorū a græcis Hip- pocomi, ab egstantū ordinandis: nos mangones a ma-

Mango- nes Hippoco- mi

feris.

pallidus.

Ad Cauponem.

Ad Flaccum.

De pueri pretio.

Ad Flaccum de Sportula.

De Lepore, & Leone.

Ad Licianum scriptores uide.

Marone felix Mantua est.

DOMITIVS.

FAPPONI: Apponum locus iuxta Patauium: vbi nunc balnea meminit Hosti. Claudianus. Censetur in pretio est: nam qui erant in censu, nobiles: qui no ignobiles. vnde censeri in pretio esse. Stella: non Parthenopeius: vt quidam male interpretari Papiniu aiunt: sed Patauius poeta fuit: nam versus de Neapoli ad Violentillam refert Papi. quemadmodum docuimus: cu siluas interpretaremur a te: id est Violantilla Nascentem gremio mea pria recepit Parthenope. Flacco: Valerio Flacco. alibi: Flacce Antenorei spes & alumne Iaris. Apollodoro: Apollodoro vi. fuerunt: primus Atheniensis comicus. aliter Gelofus: cuius comoe digerant Philadelphi Si sypus. tertius Tráfen/sis tragicus. quartus Atheniensis. Item grami naticus discipulus Aristarchi. quintus Pergamenus rhetor: preceptor Calidi: & hic Augusti. & sic sextus quem nominat Martia. Nasone: natus in Pelignis Naso. Item meminit aliterius Corn. T. Emerita: Augusta dicebat opidum Hispanie. Bilbilis: ciuitas in celtiberia patria Martialis. Casta nec Leuina venerat castissima vxor: sed dum vagat modo Bas: modo ad Lucrinu in adulteri amore incidit: que secuta est relicto coniuge: ait ergo poeta Leuina venisse castissima: sed abisse meretricem: atq; ita ridet vrbis mores: quos Satyra infecta tur luena. vbi ait. Et rusticam muliere theatralibus ludis facile corrumpi posse. Sabine, & Patauique mulieres habitant sunt exempla castitatis: de Patauinis. Plinius in episto. Penelope vxor Vlyssis: que castissima: cuius pudicitia a proci non potuit corrumpi. Helene: meretrix. Cu dixi ficos: ostendit ficum duo significare: & morbum qui nascitur ex nimio pturitu, & fructum: sed tantum genere differre: quonia p fructu sit generis foeminini: pro morbo masculini. Hoc epigrama te vt testimonio Prisci. licet a nostris redarguatur. Erras in Celerem & Fidentinum hoc potest dictum videri: quorum vterq; poetarum carmina pro suis vsurpat: vt

supra questus est poeta. Tomus: grossior papyrus est: vt & ex lino vel farciendum tomum appellamus: cu enim cōficeretur papyrus: deligebatur subtiliores partes: que pretiosas: modo Augusti: modo Faniang: modo aliter dictę sunt: grossiores partes abscessas tomos appellabant: nam τένωω latine incido. Sophos: laus doctrię: nam greci doctum eo verbo laudant σοφός: id est doctus est. hanc vocem neutro genere protulit Martia. Q uę carmina secreta que non cognoscuntur mea, nam deprehendens. Curas rudes: id est nouos versus. Pater chartę virginis: id est author. Charta virgo dicebatur, quę nondum edita erat: vt virgo quę nodum peperit. Chartę virginis: id est noui libelli bellum nondum editi. Mento duro: hoc alibi Martialis: vbi indicat chartam: que a frequentiore habet in manibus horrida fieri merito: hoc est effici pilosam, & barbata: dum vsu atteritur. In Distichis. Ne roga barbaros faciat vel penula libros. Quę nondum horruit mento: id est que nondum vsu attrita barbam emisit: nam horrere pilis dicitur: & horrere mento: id est emittere barbam.

GEORGIVS.

EMERITA Deciano: Plinio: citatorem Hispani in conuersus tres diuidit Emeritentem, Pacensem & Scalabolanum: in quibus essent colonie, municipia, & oppida veteris latii, Emeritamq; coloniam fuisse: nec municipium nec oppidum: quando hec inter se plurimu differant. Dionysio vero tradit quo tempore Cesar Augustus Cantabris: & Asturibus deuictis in Italiam rediret finito bello cantabrico: reliquit milites, qui supra etatem forent: atq; cōfessisse: pisis: vt in Lusitaniam Augustam Emeritam conderent: appellata a conditoribus, & Augusto. Et tomos vt tomos appellabant greci particulas librorum abscessas: vt volumina: qua in descriptione notati sunt Hermogenis libri. Hieronymus proprie tomos volumina interpretatur. Quare rectius dixerint tomos accipi pro particula libri: q̄ pro crassiore papyri parte.

Liber.

DOMITIVS.

LIBER: liber significat hominem liberi animi: qui nemini parcat: & liber significat hominem sine negotiis. Hac verbi allusione deridet Chærulem. Nimiū liber homo: id est nimiū liberi animi: qui nemini parcat. In re quę dicit Chærule liber homo est. sine negotiis: quia non est dignus reprehensione alius: cuius: sed omnino contemendus. Quicquid agit Rufus: meretricio amore ardebat. Næuia: erat quę amabatur: torquebat Rufum: dum pretio corrupta modo hunc: modo illum sequebatur. Deridet poeta Rufum: qui non alter de Næuia loquebatur: & cogitabat q̄ si speraret se voro potiturum. Ait enim non est vna: sed est multiplex: dum multis seruit: vt non possit sperare se vnum habiturum illam in potestate. Eodem est argumento infra epigramma: vbi Rufum frustra expectantem Næuiam deridet. Quicquid agit Rufus loquebatur de Næuia. Propinat: propinat amico, cum ad poculum conuiuium inuitabat: vt illud Iuue. Quado propinat vtro tibi: propinat bant item cum amico absente nominato bibebant. Socrates apud Platonem. Hoc poculum Crisie propino. Vna est: in ore Rufi. De missio vultu. A conuictibus oculis. Non vna est: sed publica & multiplex: cōducit enim a multis. Cepti maxime: Terentos locus in capite Martii dicitur: q̄ ara Diis patris, & Proserpine ibi terra conderetur. historia habet apud Valerium Maximum quomodo sit dicatur. huius loci meminit Papi. Aut instaurari peccauerit ara Terentis. Alibi etiam Martia. Terrestria numina vt Bacchus: Pan. Satyrus: Faunus in delubro Plutonis collocabantur: qui terę Deus est: quemadmodum cęlestia in templo Iouis: marina in templo Neptuni: Statua itaq; Panos erat ad Terentium iuxta aram. Dicitur: Cælius perpetuo risu agitatur: quod Martia. alibi locando indicat vbi post longas interrogaciones quod ageret: Cælius subdidit: ridet Pan: & Satyrus risu perpetuo lasciuiscit: cum velle itaq; ridentem Cælium deridere ait: non ostendi amplius in Terento statuam Panos: que vt dixi: habitu ridentis figurabatur: sed Cælium qui æque ridet: ac Pan. Vade salutatum: rædio iustrandę vrbis ad peragenda salutaciones mittit librum: quem suo nomine liber salutare Proculum

amicum: simul nunciare causam: quare ipse non saluter. Pro me: meo loco. Lares: ades Proculi. Castora: id est templum Castoris, & Polucis: quod in foro erat: & quamuis geminis fratribus esset dicatum: vnus tantum Castoris dicebatur. Vestæ: templum Vestę non procul erat a palatio: quod ex verbis Papi. cognoscitur loco illo: Pulchritus an tacita vigilaret face troicus Ignis: Atque exploratas iam laudat Vestam ministras. Domum virginem: id est templum Palladis: quod erat iuxta palatium. Papinius de statua Domitiani: Leua tritona virgo Non grauat. Saecro cluo: colle. Sūmi ducis: Domitiani. De statua equestris intelligit: de qua Papinius in prima silua: Mirus colossus radians & splendens: Quę molles gaudet: & gloriatur. Opus rhodii. i. colossus: qui erat. Ixx cubitorum altitudine opus Charis. multa Plin. de hoc. Libani. Bacchi. Pictor stat Corybante Tholus: id est templi Cybelis. Stat: effectus est. Corybante: sacerdote. Puro: castrato: vel picto varietate vestium. Ianua patet: apertis foribus nulla ianua benignior, & hospitalior est: & presertim doctis. Propior: nulla est vicinior. Quis domū Phœbus, & musę amat. Sic licet excuses: id est sic potes me excusare. Saluator: quia si Martialis esset occupatus in salutandis amicis non scriberet hec. Quallacum que sunt: quasi dicit meli putat scribere carmina in otio q̄ salutare. Neuia sex: sodalitiu est: & solutus potus: quem cū antiqui agebant coronati numeratis literis nominum amicarum: tor cyatos hauriebant. Papi. hunc morem terigit. Hora. apertus in carminibus. Por. interpres cumulatissime. nunc caullatur in meretrices, quarum perfidiam indicat. Ita enim bibit: ac si aliqua pollicita esset se venturam: cum nulla veniat multis trinitibus siccatis somnum petit. Næuia habet sex literas ex diphthongo. Bibamus sex cyatos in honorem Næuię. Tu mihi sone: poetę somnum aliquando carmine aduocant: vt Ouidius, & Papius. Nostris veribus: & gle caret dentibus: & dentata videbatur emptis dentibus eburneis.

Ad Chærulem.

Liber homo es nimiū dicis mihi Chærule semp. In te qui dicit Chærule, liber homo est.

De Ruso & Næuia.

Quicquid agit Rufus nihil est, nisi Næuia Ruso Si gaudet, si fiet, si tacet, hanc loquitur. Coenat, propinat, poscit, negat, innuit, vna est Næuia, si non sit Næuia, mutus erit. Scriberet hesternam patri cum luce salutem, Næuia lux, inquit, Næuia numch aue. Hęc legit & ridet demisso Næuia vultu, Næuia non vna est, quid vir inepte furis?

Ad Maximum.

Cæpit Maxima Panam, quę solebat, Nunc ostendere Canium, Terentos.

Ad librum,

Vade salutatum, pro me liber ire iuberis Ad Proculi nitidos officio se lares. Quæris iter? dicam, vicinum Castora canæ Transibet Vestæ, virginemq; domum. Inde sacro veneranda petes palatia diuo Plurima qua summi fulget imago ducis. Nec te detineat miri radiata colossi, Quæ Rhodium moles vincere gaudet opus. Flecte vias hac, qua madidi sunt tecta Læi, Et Cybeles pictor stat Corybante Tholus. Protinus a læua clari sub fronte penates, Atriaq; excelsum sunt adeunda domus Hanc pete, ne metuas fastus, limēq; superbū, Nulla magis toto ianua poste patet. Nec ppior quā Phœbus amat, doctęq; sorores. Si dicet, quare non tamen ipse venit. Sic licet excuses, quia qualiacunq; leguntur Ista, saluator scribere non potuit.

Ad Somnum.

Næuia sex cyathis, septem Iustina bibatur, Quinq; Lycas, Lyde quattuor, Ida tribus. Omnis ab infuso numeretur amica salerno, Et quia nulla venit, tu mihi somne veni,

Ad Fidentinum.

Nostris versibus esse te poetam Fidentine putas, cupisq; credit Sic dentata tibi videtur Aegle,

Censeri Stella

Apollodoro

Naso

Bilbilis

Penelope

DOMITIVS.

INDICO cornu dicit ebore vel elephate indo. Moro cadente: moro pmaturo. Ceruffata i. candidata. Ceruffa ochra inter colores fictitios ponuntur a Pli. hic palos: & candor vel status, vel mulieribus parabatur. Placet sibi. i. videtur candida. Hac ratione. i. alienis crinibus. emptis: poteris videri comatus. Nullus: Cecilianus habebat uxorem quam nolebat ab illo tangi: & erat turpis: adhibuit custodes: ac si esset pulchra: eum de rider: quia conduxit futu- tores: cum adhibuit custo- des: nam a custodibus con- ductis futuebatur. Dum licuit. i. dum poterant. idē notat Iuue. Pone seram, co- hibe, sed quis custodiet ip- sos: Cautus est: & ab illis inci- pit vxor. Gratis: hoc verbū indicat de custodibus con- ductis intelligendum: qui iam non gratis futunt: cū sint mercede conducti: al- ter sensus non placet: vt di- cas illud Nititur in vericu- &c. Mœchus erat: Paula cum olim haberet virū fa- ciebat sui copiam adultero nunc sublato viro nupit ei qui olim erat adulter. Ac- cusat Martialis vtrūq; Pau- la factum: & q; olim adul- terum haberet: & q; nūc ne- cato coniuge eum habeat virum. Mœchus erat: qui tibi est nunc vir. Nunquid potes hoc negare? quasi ve- lit innuere: q; interemerit virum: vt mœcho nuberet: vt infra de Proculina: Non nubis Proculina: sed fate/ ris. vel potius: Nūquid po- tes negare te scilicet futut ab isto: quod olim cum es- ses mœcha negabas. Dimi- dium: vocatur in Lino nō restituente mutuum. Crede: mutuo dare. q; d. idem est donare Lino: q; credere quando id non red- dit. Omih curarum: ad Valerium Flaccum scribit ingemiscens nullū esse præ- miū musis: sed in iudiciis tantum & caudicis pecu- niam versari. Non vile: id est magnum. Curarū: co- gitationum, & versuum. Alumne: qui nutrit est. Laris Antenorei. i. vrbis Antenoreæ Patavii: sult. n. Parauinus. alibi: Censetur Apona Lūio suo tell: Stel- lag: nec Flacco min. Qui. Multū inq; nuper in Flac- co amissimus. Huius extant octo Argonauticorum li- bri ad reditum vsq; herouū: reliquis vel amissis cerussa te: vel poetæ morte interce- ptis. totum: est finit in his Apollonium Rhodiū: non modo argumento: sed sin- gulis interdum versibus: vt ego ex Apollonii ope qua- tuor libris facile animad/

verti. Differ: Intermitte. Ex istis musis. Es: pecuniā. Arca Minerū: loquitur nunc de caudicis: qui in fo- ro versantur ob ingentem pecuniam: quod alibi repe- rit: Nam si falsi ferri defendere templa tonantis. Sollici- tūq; reis vendere verba velis. An de foro palladio: quod supra dixit conditum a Domitiano: hoc magis placet: q; quod alii dixerunt Miner- uam tulisse leges: & propte- rea nominari hic a poeta In iudiciis: vna vero senten- tia mihi probatur: vt allu- dat ad arcam palatinam: id est imperatoris: nam Pal- las numen erat Domitiani vt dicat poeta eos tātum qui assentando palatia fre- quērant nummos habere. Arca minerū: id est arca Domitiani. fœnerat om- nes Deos: id est adeo diues est: vt possit dare nummos in fœnus omnibus Diis. Arbor Palladis nigra: a fructu. Inclinat comas: fructu suo. Sophos: laudē sapientiæ. Semper inane: id est sine fructu. Permes- sus: fluuius. Olmeus ex he- licone in vnum permixti in Copiadem lacum delabun- tur: vt Stra. Bassa. i. laudes inanes de quo supra: Dum bassia factas: Crepant: stre- punt. tractū est a meretrice- bus: q; cathedras dixit. Ste- riles: nullum fructum affe- rentes: nam cathedræ & in- scholæ poetarum erant: & modulatores: & huiusmo- di ludi. Hora. Discipulorū inter iubeo plorare cathedras. q. d. libri nostri tantū bassiantur: in quem sensum videtur superius locutus: Dum bassia factas: id est dū gloriabundus Bassia vena/ lis. Pulchre valet: de Carl/ no cunnilingo. Parce bi- blic: temperate. Conquo- quit: digerit. Et tamē pal- let: quasi vellet ostendere Ca- rinum affectantem noua remedia ad colorādā fa- ciem tētatis omnibus aliis lingere cunnū: atq; ita poe- ta in ea cauillatur. indig- nas: laudatur mors Festi: qui cum morbo insanabilē laboraret: correptis etiam faucib; decreuit mori: pri- autem amicos consolatus mortem sibi consciuit: gra- tus erat Domitiano: vt nul- lo metu imperatoris videretur se interfecisse: propte- rea maiore laude dignus fuit, q; fuerit Cato: qui cum se interfecerit: videtur id egisse metu Cesaris, cuius erat hostis. Pestis rabida: cōtagiosa: morbus ille fuit: quem Pli. mentagram ap- pellat. Siccis genis: non siens.

Emptis ossibus, indicoq; cornu. Sicq; nigrior est cadente moro, Ceruffata sibi placet Lycoris. Hac etiam ratione, qua poeta es, Caluus cum fueris, eris comatus.

Ad Cecilianum.

Nullus in vrbe fuit tota, qui tangere vellet Vxorem gratis Ceciliane tuam, Dum licuit, sed nunc positus custodibus, ingens Turba fututorum est, ingeniosus homo es.

Ad Paulam.

Mœchus erat, poterat tamē hoc tu Paula negare, Ecce vir est, nunquid Paula negare potes?

De Lino.

Dimidium donare Lino q; credere totum, Qui mauult, mauult perdere dimidium.

Ad Flaccum.

Omih curarum precium non vile mearum Flacce Antenorei spes & alumne Iaris. Pierios differ cantusq; chorosq; sororum, Aes dabit ex istis nulla puella tibi, Quid petis a Phœbo: nūmos hēt arca Mineruæ. Hæc sapit, hæc omnis fœnerat vna Deos, Quid possunt ederæ Bacchi dare? Palladis arbor Inclinat varias pondere nigra comas, Præter aquas Helicon, & lerta, lyrasq; Dearum Nil habet, & magnum semper inane sophos, Quid tibi cū Cirrhæ: quid cū Permessidos vnda? Romanum propius, diuitiūq; forum est, Illic æra sonant, at circum pulpita nostra, Et steriles cathedras bassia sola crepant.

De Carino.

Pulchre valet Carinus, & tamen pallet. Parce bibit Carinus, & tamen pallet. Bene conquoquit Carinus, & tamen pallet. Tingit eutem Carinus, & tamen pallet. Cunnū Cari. ius lingit, & tamen pallet.

De Festo.

Indignas premeret pestis cum tabida fauces, Inq; ipsos vultus serperet atra lues, Siccis ipse genis flentes hortatus amicos Decreuit stygios Festus adire lacus.

Arca minerū: id est arca Domitiani. fœnerat om- nes Deos: id est adeo diues est: vt possit dare nummos in fœnus omnibus Diis. Arbor Palladis nigra: a fructu. Inclinat comas: fructu suo. Sophos: laudē sapientiæ. Semper inane: id est sine fructu. Permes- sus: fluuius. Olmeus ex he- licone in vnum permixti in Copiadem lacum delabun- tur: vt Stra. Bassa. i. laudes inanes de quo supra: Dum bassia factas: Crepant: stre- punt. tractū est a meretrice- bus: q; cathedras dixit. Ste- riles: nullum fructum affe- rentes: nam cathedræ & in- scholæ poetarum erant: & modulatores: & huiusmo- di ludi. Hora. Discipulorū inter iubeo plorare cathedras. q. d. libri nostri tantū bassiantur: in quem sensum videtur superius locutus: Dum bassia factas: id est dū gloriabundus Bassia vena/ lis. Pulchre valet: de Carl/ no cunnilingo. Parce bi- blic: temperate. Conquo- quit: digerit. Et tamē pal- let: quasi vellet ostendere Ca- rinum affectantem noua remedia ad colorādā fa- ciem tētatis omnibus aliis lingere cunnū: atq; ita poe- ta in ea cauillatur. indig- nas: laudatur mors Festi: qui cum morbo insanabilē laboraret: correptis etiam faucib; decreuit mori: pri- autem amicos consolatus mortem sibi consciuit: gra- tus erat Domitiano: vt nul- lo metu imperatoris videretur se interfecisse: propte- rea maiore laude dignus fuit, q; fuerit Cato: qui cum se interfecerit: videtur id egisse metu Cesaris, cuius erat hostis. Pestis rabida: cōtagiosa: morbus ille fuit: quem Pli. mentagram ap- pellat. Siccis genis: non siens.

Nec tamen

DOMITIVS.

NEC tamē: id est nō sumpsit venenū: vt mul- ti affecti tēdio aduersæ valetudinis. Lenta fa- me: id est inedia: vt Sil- lius tēdio morbi: & Por- tius Iatro declamator tēdio quartang. San- cta morte: id est sanctita- te mortis se Romanum prestitit. Via nobillo- re: id est inedia: vt veneno, aut inedia alibi legitur rogo. Cesar hulus ami- cus erat: iccirco preferē- da mors hui' morti Ca- tonis: qui inimic' Cesa- riserat. Semper agis: In curiosum, & semper per agentem Attalum.

Nectamen obscuro pia polluit ora veneno, Aut torfit lenta tristia fata fame, Sanctam Romam vitam, sed morte peregit, Dimisitq; animam nobiliore via. Hanc mortem fatiis magni præferre Catonis, Fama potest, huius Cesar amicus erat, Ad Attalum.

Semper agis causas, & res agis Attale semper. Est, non est, quod agas, Attale semper agis, Si res, & causæ defunt, agis Attale mulas, Attale, ne quod agas desit, agas animam, Ad Canum.

Sportula Cane tibi suprema nocte petita est, Occidit, puto te Cane, q; vna fuit, Ad Sosibianum.

E seruo scis te genitum, blandeq; fateris, Cum dicis dominum Sosibiane patenti, De Regulo.

Hæc, quæ puluere dissipata multo, Longas porticus explicat ruinas, En quanto iacet absoluta casu. Tectis nam modo Regulus sub illis Gestatus fuerat, recesseratq;.

Victa est pondere cum suo repente, Et postquam dominum nihil timebat, Securo ruit incruenta damno.

Tantæ Regule post metum quærelæ, Quis curam neget esse te Deorum, Propter quem fuit innocens ruina?

De Manuella. Os, & labra tibi lingit Manuella catellus, Non miror merdas si libet esse cani.

De Quirinali. Vxorem habendam non putat Quirinalis, Cum vult habere filios, & inuenit, Quo possit istud more, futuit ancillas, Domumq; & agros implet equitibus vernis, Paterfamilias verus est Quirinalis.

De Mario. Venderet excultos colles cum præco facetus, Atq; suburbani iugera pulchra soli, Errat ait, si quis Mario putat esse necesse Vendere, nil debet, fœnerat immo magis. Quæ ratio est, igitur? seruos vbi perdidit omnes, Et pecus, & fructus, non amat inde locum. Quis faceret pretium, nisi qui sua perdere vellet Omnia? sic Mario noxius hæret ager.

De Nouio Microspico. Vicinus meus est, manuq; tangi De nostris Nouius potest fenestris, Quis non inuideat mihi, putetq; Horis omnibus esse me beatum, Iuncto cui liceat frui sodales?

Hæc q; puluere: de portu/ cu Reguli: quæ occidit statim: cum inde Regu- lus discessisset. Post me- tum: id est postquā Dil ostenderūt querelas ho- minum se metueret: si mortuus esses. Os, & la- bra: in Manuellam: cu- lus os fetidum obfella- tionem erat. Esset: co- medere. Venderet ex- cultos: faceret præconis ingenium laudat: qui cū nuper venderet agrū Marii: ne ille videretur ob inopiam vendere: at tulit causam: quare ven- deret: eam causam: vt nemo fecerit pretiū. Inde: ob eam causam. Faceret pretium: offer- ret aliquid. Hæret Ma- rio: non emic' ab vllō. Vicinus: Nouius nomē est fœneratoris in anna- libus: nomen diuitis: & amici apud Martialem cui cum nūc vicinus es- set: eius consuetudine vt non poterat: ait er- go qui sit vicin' Nouio oportere migrare: si eū velit videre: si nolit op- portere esse vicinum: & conturbalem: duo/ rum Nouiorum memi- nit Porphyrio. Cui li- ceat: qui possit. Martialis C

ats que

*

Custodes

*

*

ats sedp mane.

scis ipse

mo sine flum constanti anime

pat famuloz

ats microspico. i. parui Et huius animi, qui si mihi ita se quærit et hominum consor- tia deuitat.

DOMITIVS. TERENTIANVS: fo/ dalis Mar. gerebat con/ sulatu in Agypto. Ta procul cofuetudine. Est migradu .i. oportet me, vel illu logius abire, si voluidero. Inquili nus: est qui in aliena do mo: conducta cu domi no habitat. Ne grauis Fescenit impudentia ac cufat: q vt cglaret odore vini: deuorabat odores Cosmi: sed ita mixe? fe/ tor vini odoribus largi olebat. Cofulit ergo, vt omiffis medicamentis simpliciter fateat ebrie ratem. Luxuriosa: p/ diga: que oblectaris lu/ xu Cosmi. Pastillos: pa stilli dicunt grandiores pillula: atq id pferim in re vnguetaria. Pli. cu de scabie loquit ita ait: Et de eius medicamētis teritur in mortario: de/ inde in pastillos diuidi/ tur. Fragres: ne emit/ tas malu odore. Ien/ tacula: leuioa prandia dicta sunt: & quocunq; imparatis mēfis appo/ nebant ganeata. Mart. vltus est pro pane dulcia rio apto ientaculis. i. di/ stichis: Surgite iam ven/ dit pueris ientacula pi/ stor. Extremo bara/ thro .i. infimo stomacho. Diapasmate: diapaf/ mata & malagmata dif/ ferunt: vt Pli. author est q diapasmata dicuntur vnguenta ex ficis odo/ ribus: Malagmata dicuntur feces vnguentoru. Virus: venenu, & mal odor. Grauius .i. peius olet. vel virus .i. vitium quia vt apud Illu expo suimus in epfa ad Ale/ xandrum venenu p vi/ tio accipitur. Anima .i. spiritus. Alcine: Epi/ taphiu Alcini pueri: cui tumulu cofecrat inter buxos: vineas: & in me/ dīs pratis: optat fibi ta les sepulchri honores cu morietur. Labicana: Labicanum erat in via Latina, no procul ab vr be oppidum vetustum: vt scribit Strabo: finiti/ mum erat Pictis: & pi/ ctū populi: de quib mi/ hi videtur Virg. locutus cu ait: Et Picti scuta La/ bici: qd refert Serul de Labico nufq extat. Via labicana a potra æqui/ lina, authore Strabone, incipit vbi Alcimus erat sepultus. Accipe non phario saxo: Phario ita sodex habet antiquus:

Tam longe est mihi, q Terentianus. Qui nunc Niliacam regit Syenen. Non coniuere, nec videre saltem. Non audire licet, nec vrbe tota Quisquam est tam prope, tam proculq; nobis. Migrandum est mihi longius, vel illi. Vicinus Nouio, vel inquilinus Sit, si quis Nouium videre non vult Ad Fescenniam. Ne grauis hesterni fragres Fescennia vino, Pastillos Cosmi luxuriosa voras. Ista linunt dentes ientacula, sed nihil obstat, Extremo ructus cum venit a barathro. Quid, quod olet grauius mistum diapasmate virus, Atq duplex animæ longius exit odor? Notas ergo nimis fraudes, deprehensaq; furta Iam tollas, & sis ebria simpliciter. Ad Alcimum. Alcine, quem raptum domino crescentibus annis Labicana leui cespite velat humus, Accipe non phario nutantia pondera saxo, Quæ cineri vanus dat ruitura labor. Sed fragiles buxos, & opacas palmitis vmbras. Quæq; virent lachrymis humid; prata meis. Accipe care puer nostri monumenta doloris, Hic tibi perpetuo tempore viuet honor. Cum mihi supremos Lachesis peruenerit annos, Non aliter cineres mando iacere meos. Ad Cinnam. Garris in aurem semper omnibus Cinna. Garris & illud, teste quod licet turba. Rides in aurem, quereris, arguis, ploras, Cantas in aurem, iudicas, taces, clamas. Adeo ne penitus sedit hic tibi morbus, Vt sæpe in aurem Cinna Cæsarem laudes? Ab Bassam tribadem. Quod nunquã maribus iuncta te Bassa videbam, Quodq; tibi moechum fabula nulla dabat. Omnis & officium circate semper obibat Turba tui sexus; non ad eunte viro. Esse videbaris, fateor, Lucretia nobis, At tu, proh facinus, Bassa fututor eras. Inter se geminos audes committere cunnos, Mentiturq; virum prodigiosa Venus. Comenta es dignum Thebano ænigmate monstru, Hic, vbi vir non est, vt sit adulterium. Ad Lælium. Cum tua non edas, carpis mea carmina Læli. Carpere vel noli nostra, vel ede tua. Ad Mamurianum. Sæpe mihi quærunt non sicis Cestros ocellis, Tangi se digito Mamuriane tuo. Non opus est digito, totum tibi Ceston habeto, Si deest nil aliud Mamuriane tibi.

& ita legendum est: nã de semite lapide Agyptio, qui postea pyropeci los est dictus, intelligit: vnde obelisci: tumulis regu erigebantur: obeli/ sci lapides acuti in spe/ ciem radii solaris: vnde obelisci dicti & βελισκος radium, & sagittã signifi cat. Pario non legendu est. quonia nec scriptio pbat: nec vllus est vsus; non .i. e marmore pa/ rio erigebantur lapides sepulchris: de quibus vi detur sensisse poeta. Saxa micantia .i. obelisc cum: qui videt micare in aere. Faciles: no pre mentes grauius tumu/ lum: & terra. in alio co/ dice legitur Fragiles. Accipe: hęc loca & pigno ra nostri doloris. Vi/ uet ppetuo quia non fi nientur hęc: vt obelisc? Peruenerit .i. cum ex/ pluerit fatalem cursu. Garris, in Cinna, cui detrahendi morbus a/ deo infederat: vt ne Cę/ sare, quod aperte pos set, laudaret. id autem clam agebat: & in aure alterius non modo ma ledicetia, sed omne ver/ borum genus admone/ bat. Turba teste .i. pte sentibus aliis. Morbus: garrandi. Sedit: fixus est. Quod nunquã: in Bassam tribadam. Tri/ bades dicebantur mu/ lieres: que alias fricabat de his plura infra dice/ mus. Iuue .i. illarum libi dinem accusat. Frictu criffantis adorat. Tur ba tui sexus: idest mulie res. Obibat omne ofi/ cium: perficiebat. Fu/ tutor: erat tribas. Pro digiosa: portentosa libi do. Comenta .i. fecisti dignum monstrum. Enigmate Thebano .i. par monstrum thebano ænigmati. Enigma The banum ppositu Spxyx Oedipo: quis esset qui prius quatuor pedibus mox duobus: postremo tribus: respondit Oedi/ pus esse h ommine: au/ thor est duobus, vt dica tur adulterium vbi nã est vir: hoc est mirandũ. Sepe mihi: in Mamu/ rium pauperem captu amore Cestri pueri Mar/ tia.

Simites Pyropeci obelisc?

Tribades

Ænigma

Grabati

DOMITIVS. GRABATI: grabarum lectu vltimũ. Curtus: mutilatus, & fractus. Chione, & Antiope: meretrices, quaru calices sunt semper immudi. Cerea: flaua, colore amissa. Gallica palla: no ramẽ Galli oēs vtebant breuius vestibus: vt Strabo. Non culu fodia: quonia adeo pauper: vt cu non edas: culus no faciat of ficiu suu. Satur: prius exple stomachu: & postea pdica. q. d. magis ti/ bi necesse est reperire ci bum: q pueru. Eodẽ ver bo, & sensu vsus est Ca/ tullus in passere. Aureli pater esuritionu: & c. Fabricio iunctus: Epita phiu Aquini, & Fabrici: quoru vterq; primipila ris fuerat: & qd raro so/ ler acciderẽ collegis, a/ marunt inter se. Qui Fabrici? ne lugeret ami cum mortu: gaudet se priorẽ mortuũ esse. Testat munere primipi li: quia vterq; fuit primi pilaris. Cantasti: in Aeglen fellatricem: qua su pra annu esse indicauit: Sic dentara sibi videtur Aegle: simul hoc ostedit cu iuuenis esset male ca tabat: nã coitu raucesce bat: nuẽ bene cantat: qd indicat eã fellare & ab/ sinere coitu propterea os foetere ait poeta: ba/ siada no es: alibi quoq; fallacem esse ostedit. Quod clamas: hoc pot videri dictu in Helium caudicu: q magna vo/ ce i foro causas agebat vt perterriti aduersarii eius acrimonia data pe cunia eum corruperet: vt taceret: quod de De/ mosthene legit: qui cor ruptus pecunia causam qua prius agebat: In se/ quenti die deseruit inuo luto collo fascia dicẽs se Synache laborare: & ita Demosthenes acceperat vt taceret. Si non est: Scazon genus carminis est: quod iambis costat: sed in penul. pede hēt trocheum vbiq; pterit le ges iabici carminis clau dicare dicit a verbo græ co σαζω significat clau dico. Meminit Aufoni epigramate: Claudosq; scazones. & Pli. ad Tra/ quillu: Caueas ne eos ip sos scazones iueniat: al/ loquit carmen suu pœ ta. Maternus: vir do/ ctissimus: cuius meminit Pli. in epistolis: & Cornellius in dialogo de cinquo Socratico loquitur: de quo supra Aspici incompitis. Beticatus .i. habens pannu no tin etum aheno .i. sui coloris: nam ad Betim flu. Hispani ques habent lana subrutuli coloris: ex qua vestes conse ctę nullo alio colore tingebant. Mar. in Distichis vbi la/ cernę beticę loquunt: Nõ est lana mihi mēdax: nec mu tor aheno Si tyrię placeant: me mea tinxit ouis. Leu/

Scazon

Maternus

copheatus: panni leucophi: dicebant albi nullo medi camento coloris adhibito, sed a lana ipsa albescentes. Pli. cum de rubeta loquitur: ietur eius alligatur in pãno leucopho. Coccinatos .i. geretes vestes tictas cocco. Amethystinas .i. vestes amethystrini coloris. Amethystrinus color a colore lapidis sumptus est. erat autẽ lanis purpure ebrietate p fu/ cis. fiebat etiã tyri ame/ thystrus. Natiua .i. pã/ nos natiui coloris. Fu scos: fordidos. Galba/ nos: Galbani fo. ge. di/ cūtur apud Gręcos. Nos neutro protulim? pro veste: & quidẽ p̄iosa. Iu ue. Et galbana rafa. Gal banu ite frutex est apd Pli. sed hic de veste e me taphora: nã ait poeta: quãuis corpus tegat ve/ stibus natiui colorista/ mē habet mores cocci/ natos: amethystrinos: & galbanos .i. luxuriosos. Spectat: aspicit clam frequenter. Draucos: mētulatos: quos sibi op tat ad opus: cetera duo epigramata sunt clara. GEORGIVS. LEUCOPHEATVS: Vbi solertis hois inge/ niu: vbi illa literaru Grę caru cognitio: qua se cę teros supare iactat. vbi plurima illa: & diligens lectio: & assidua obser/ uatio: ex qua recondita & alii ignorata se enar raturum pollicetur. An huic homini nõ subol/ uit dictione esse gręcam & cõpositam. Nõ ne leu con gręce albu: phęon vero mediũ inter albu & nigrum: ex quibus leu/ cophe? fit: qua voce vti/ tur Pollux: vbi colores enumerat hoc modo: ξαντό φριον: φλογό φου ον: λευκό φριον: λευκό με/ λον: hoc est xathonphęo phlogophæon: leuco/ phęon: album, & nigrũ est. apud Gręcos hęc nõ obseruauerit. At Plini? colorẽ quendã sping leu cophęon appellat. Vic/ trunius de colorib scri bens: qui virtute aquag in animalia progenerã tur: hęc ait. Fõtes: & flu/ mina sunt: quorum po tu pecora quamuis al/ ba sint: aliis locis pro/ creat vellera leucophęa aliis locis pulla: aliis lo/ cis coccino colore: ita proprietas coloris cum init in corpus: progenerat intinctam cuiusq; generis qualitatem, igitur q in campis Troianis proxime flu men armenta ruffa: & pecora leucophęon nascuntur: ideo flumen id Iliensis Xantum appellauisse dicuntur. Ex his cognoscimus natiuum colorem esse leucophę/ on ex albo & obscuro. & illud Plinius trigelimo natu/ ralis historia: legendum esse pannu leucophęo: non leucopho.

Leucos phęatus Coccinatus Amethystrinus

Galbanus

requiecit. i. se pulsus

Leucos phęatus

beticatus

betico fusco co

est et

leucophęatus

albo

obscurus

sub obs

no colo

no est

quibus

Martialis

C 3

DOMITIUS.

NON plenum in Caleni: qui cu prius paup esset liberalis: nunc adeptus centies millia factus erat avarus: atq avari- tie, imprecatur Mar. vt millies millia heat: qm si id cogiterit, pre avari- tia abstinebit cibo. Se- ptimas calendas. i. septē menses. Mortes: mor- tuorū hereditates. Ni- gre monetē: nigra mo- neta dicebat ex ere: vt fulua ex auro: neq pro- banda senectia illorū: q putarunt Flauos. i. Ve- spasianum: & liberos si- gnasse monetā fuluam, nā longe ante eorū tem- pora P. Decius tribun⁹ militū donatus obsidio- nali corona mactauit taurum: & dedit centū fuluos. Semel in anno natali suo. Selibra plu- bea: reperit, qd dixit mo- netam nigra: cū tū nul- la ex plumbo fuerit per- cussa: dixit plumbea: vt deprimeret. Selibra: gen⁹ numeri. i. vt libra seruatis hic nominibus in numero pecunig: qm prius argentū & aurum appendebant. Vñ libri- pendes dicebatur: qui pendebat. Varro do- cet. Māmas: hoc dictū est in Afram: que puellē verbis utebat: & māma matrē tantam patrē ap- pellaret: cum ipsa esset anus. Persi. At irat⁹ mā- me lalare recusas. Mā- xima māmarū: auia, & oīno anus. Cato de libe- ris educādis. Cū cibum ac potionē: buas, ac pa- pas docent, & matrem māma: patrē taram. Illa manus: Demetriū, cui epigramata sua di- ctabat desier amittum: ait tū se psecutum esse morientem: quo potuit munere: hoc est liberta- te: nā ex seruitute ipm manumisit. Illa ma- nus. Demetrii. Fida meorū studiorū: qd ex- ciebat carmina. Nota Cēsariibus: Tito & Domi- tia. quibus epigramata mittebant: placet. n. ali- quid scriptū fuisse ad Ti- tū: quīs nihil in ope le- gam⁹ pter Naucistum. Destruit virides annos: .i. iuueniles. Multi De- metrii fuerunt: Nepos Antiochi Demetrii Cal- cedonijs orator. Allus Bizātinus philosophus. Tertius Tatuarius. Quar- tus Aspōdius Apollinis discipulus. Quintus Calatia- nus scriptor. Sextus Bisantinus. Itē Septimus sophista

Ad Flaccum. Litigat, & podagra Diodorus Flacce laborat, Sed nil patrono porrigit, hæc chiragra est.

Ad Calenum auarum.

Non plenum modo vicies habebas, Setam prodigus, atq; liberalis, Ettam lautus eras Calene, vt omnes Optarent tibi centies amici, Audit vota Deus, precesq; nostras, Atq; intra puto septimas calendas Mors hoc tibi quatuor dederunt, At tu sic quasi non foret relictum, Sed raptum tibi centies, abisti In tantam miser esuritionem, Vt conuiuia sumptuosiora, Toto quæ semel apparas in anno, Nigre sordibus explices monetæ, Et septem veteres tui sodales Constemus tibi plumbea selibra. Quid dignum meritis precemur istis? Optemus tibi millies Calene, Hoc si contigerit, fame peribis.

De Afra vetula.

Mammas, atq; tatas habet Afra, sed in sa tatarum Dicit, & mammarum maxima mamma potest.

De Afro Demetrio.

Illam manus quondam studiorum fida meorum, Et felix domino, notaq; Cæsariibus, Destituit primos virides Demetrius annos, Quarta tribus iustis addita metis erat, Ne tamē ad stygias famulus descenderet vmbas, Vreret implicitum cum scelerata lues, Cauimus, & domini ius omne remisimus agro, Munere dignus erat conualuisse meo, Sensit deficiens sua præmia, meq; patronum Dixit ad infernas liber iturus aquas.

Ad Lycorim.

Qui pinxit Venerem tuam Lycori, Blanditus, puto, pictor est Mineræ,

Ad Scæuolam.

Si dederint superi decies mihi millia centum, Dicebas nondum Scæuola factus eques, Qualiter o viam, q̄ large, quamq; beate, Riserunt faciles, & tribuere Dei, Sordidior multo post hoc toga, penula peior, Calceus est sarta terq; quaterq; cute, Deq; decem plures semper seruantur oliuæ, Explicat & coenas vnica mensa duas, Et Veientani bibitur sex crassa Rubelli, Assē cicer tepidum constat, & assē Venus, In ius o fallax, atq; inficiator eamus, Aut viue, aut decies Scæuola redde Deis.

Inficiator est: qui negat depositum. Viue splendide, & de- licate, supra: Hoc fortuna placet posthumus imposuit.

Inficia- tor

Ostaus Trametin⁹ ap- pellatus Ixion. Nonus Ciræneus Decimus Sep- timus: & multi pterea: iter quos poeta qdā iā/ bicus: hic vero nomē se- rui. Messis q̄tra. i. q̄rt⁹ annū. i. natus erat. xix. annū Cauim⁹: proui- dim⁹. Famulus: seru⁹: qd manumissimus. Cū lues: morbus. Ius dñi remissim⁹. i. donauim⁹ libertatē. Munere meo libertatis. Sua p̄mia: libertatē. Me patronū nā serui manumissi: au- thore Dionysio: dños, a qb⁹ fuerat manumissi, p̄nos voce Romana appellabāt. Iturus li- ber. i. donatus liberta- te. Qui pinxit: Venus iudicio Paradis supera- uit Minerā: & Ixonē pulchritudine: nūc Ve- nus fuit male picta: ait Poeta pictorem voluisse blandiri Mineræ: ne. s. pulchrior videretur. Blanditus est Mineræ: qd depixit deformē Ve- nerē: gessit morē Miner- æ: cū qua olim conten- dit de forma. Si dede- rint superi: Sequole aua- ritia accusat: qd cū olim nōdū haberet quadrin- genta sestertia: optis di- uitias a Diis pollicebat se fore liberalē: mō de- cies cētena hēret: nunc eas opes affectus viue- bat auares: & tenui. Nō dum iustus eques. i. cū nōdū haberet legitimū cēsum equestre. i. q̄drin- genta sestertia. Faciles: exauditis p̄ciibus. Post hęc. i. post paratas diui- tias. Penula: vestis cō- tra imbres. De decē: oliuis: sex seruāt. Du- as coenas. i. & eadē men- sa, & vesceris: & reliqas seruas in alterā: & sequē- tem mensam. Veien- tani rubelli: aut hic de- prauatus est nomen: aut apud Plī. Hoc. n. genus vini rubelli non a Veie- tanis, & Nomētanis mit- ti scribit, vbi vusunt ru- bentes: quas vt ipse au- thor ē) nōnulli dixerūt rubellas: que nimia fecē habēt: p̄pterea ait Mar- Fex crassa: deprauatus est Plinij codex: Veienti nasebatur. Horatius: Veientanumq; rubellū. Idem Persius. Cicer te- pidum: & madidū. In- ficiator & fallax: idest qd decipisti Deos: & qui de- positum negas: nam in- ficiator est: qui negat depositum. Viue splendide, & de- licate, supra: Hoc fortuna placet posthumus imposuit.

Pictor

DOMITIUS.

PICTO: notus lu- sus leporum & leonū. Picto: collo: nam picti sunt pardi maculis. Indulgent patientiam: idest ferūt equo animo flagella. Lupata fre- nos aureos. Calydon: oppidum in Aetholia: vbi Meleager interemit aprum. Bisontes: ani- malia iubata in Germa- nia sunt. Bellua nigra elephas. Laxos rictus: aperta ora, & peruia. Tenere: comprimere. Cui: Cæsari mitissimo, & clementissimo. In- Nomētanis: vinum No- mētanicum nouum pes- simum ē: vt vs optimo cuiq; vino cōferendum vt vel falernū: vel chiūs vel setinum possis com- moderare recte appella- re. de nouo in Distichis: Nomētana meum tibi dat vindemia Bacchū: Si te quintus amat, cō- modiora bibes. Nomen tanum agrum neglectū ad decem lapides. Aci- lius Stenelius, & Palēmō grammaticus: sua indu- stria in summam fertili- tatis laudem excolue- rit. Quicquid voluit testa anus: hoc est vetus potest cum quouis cer- tare: alibi de falerno: Quod vis nomen habe- re potest. Interponis aquam: deridet Rufum frustra expectantē Næ- uiam: de qua supra: par- cebat enim vino: vt diu- tius possit expectare. Subinde: frequenter. Diluti: mixti vini. So- brias nequitas: idest so- briam coitum. Nega- uit: quasi diceret eum abstinere vino: cū ami- ca non esset ventura.

* de gigitio vide fol. 64. p. 2. epigr. p̄ hęc uenij. ubi etiam de luca. Vide etiā fo. 77. p. 2. epigr. temporibus.

De Spectaculo.

Picto, quod iuga delicata collo Pardus sustinet, improbæq; tigres Indulgent patientiam flagello, Mordent aurea, quod lupata cerui, Quod freno libyci domantur vrsi, Et quantum Calydon tulisse fertur, Par & purpureis aper capistris, Turpes effeda quod trahunt bisontes, Et molles dare iussa quod choreas Nigro bellua nil negat magistro, Quis spectacula non putet Deorum? Hæc transit tamen, vt minora, quisquis Venatus humiles videt leonum, Quos velox leporum timor fatigat. Dimittunt, repetunt, amantq; captos, Et securior est in ore præda, Laxos cui dare, peruiosq; rictus Gaudent, & timidos tenere dentes, Mollem frangere dum pudet rapinam, Stratis cum modo venerint iuuentis, Hæc clementia non paratur arte, Sed norunt cui seruiant leones.

Ad Ouidium.

In Nomentanis Ouidi quod nascitur agris, Accepit quoties tempora longa merum, Exiit annosa mores, nomenq; senecta, Et quicquid voluit, testa vocatur anus.

Ad Rufum.

Introponis aquam subinde Rufe, Et si cogeris a sodale, param Diluti bibis vnciam falerni. Nunquid pollicita est tibi beatam Noctem Næuia, sobriaq; matris Certæ nequitas fututionis? Suspiris, retices, gemis, negauit. Crebros ergo bibas, licet trientes, Et durum iugules meo pudorem.

Ad Lucium Iulium.

Sæpe mihi dicis Luci carissime Iuli, Scribe aliquid magnum, desidiosus homo es, Otia da nobis, sed qualia fecerat olim Meccenas Flacco, Virgilioq; suo. Condere victuras tentem per sæcula curas, Et nomen flammis eripuisse meum, In steriles campos nolunt iuga ferre iuuenti, Pingue solum lassat, sed iuuat ipse labor.

Ad Gallum.

Est tibi, sitq; precor, multos crescatq; per annos Pulchra quidem, verum transtiberina domus. At mea vispanas spectant coenacula laurus. Factus in hac ego sum iam regione senex. Migrandum est, vt mane domite Galle salutem,

Sepe mihi: ad. L. Iulium sodalem afferit causam: quare non scribat ali- quid magnum: quia nullum scilicet sit præ- mium, nec otium. Ali- quid magni: idest noli versari in epigrammati- bus. Flacco: Heratio, Meccenas aluit Flaccū: & Maronem. Iuuat: quia cum fructu est. Et tibi sit ad Gallum, cui pene idem scribit: quod scripsit Proculo: se scilicet non iturum ad salutandum: sed mis- surum mane librum: & post decimā se iturū. Transtiberina: Procu- li. Vispanas laurus: portic⁹ Romę, que Vis- pana dicebatur: cuius meminit Tacitus: hu- ius nemus, & lauros spe- ctabat Martialis a fene- stra.

Martialis C 3

nomen tu oppidum satio non longe a Roma.

135

v. licet sibi trientes crebru- bibas et pudore amittit- us. n. sentigina amittit- multo mero (q̄ temp- to pota uenit u. aut- nio canonescit) quid- abstinet a uino, dor- endus est sibi non fu- tuendus cū seis, nequa- ad se non esse uenti- ra.

1. mutand- hinc ut se- hinc ut se-

DOMITIUS.

ES tanti pretii: hoc officium: ut te salutem. Non est multum si venio comes, & me presto comitem: sed multum est, si me mihi ipsi nego, & mitto tempus: id est non vaco litteris. Ista est: Publius de delictis habebat catellam: de qua alibi. Publius exigui si flagrat amore catelle. Ista: insula in Illyrico est: unde non procul erat Melita: ut Strabo scribit & Pli. delicati mittebantur canes: unde canes melitos dictos putat Callimachus: ut non in modo hanc catellam meliteam possit appellare. Nequior, lascivior. Sic tristicium, & gaudium: id est moeret, & gaudet: ac si haberet sensus humanos. Desiderio ventris: scilicet emittendi. Cum tibi sit regulus casus agebat cum mittat ad eum epigramma Mar. ait non esse reprehendum: quod interpollet occupatum in causis publicis: nam cum regulus non trinus habeat in gemis: ut libris possit delectari: quod pietatis: qua vitur in causis defendendis: non inepte el mittitur libellus. Minor pietas: id est cum habeas, & ingenium sopher: doctrinam. Cum te ludit in Prisco nomine proptio: quod iocando accipit appellativum: ait enim, salutabam te antea Prisce: & appellabam te dominum & regem, volens aliquid impetrare: quoniam non novit te avarum: quod quod mihi es cognitus eris mihi Priscus: id est te non colam: & te pro prionie appellabo. Quicquid docet ubi est Epigrammata emi possunt. Inuidebis otio: quod nolles terere tepus. Apina: apina dicuntur res tenues: & vilissimae alibi Martiali. Sic Apina, tricqu: & si quid vilissis, alii apinas dicitas putat ab apino fructu: qui cortice fragillissis: ut scribit Pli. Alii ex puerbio ludicro: quod erat apud antiquos Apina, & Metacra urbibus dicitur: cum enim rem vilissimam, & nullius momenti volebant significare: apina dixerunt: propterea ait Pli. Apinam eueram in ludicrum verterunt: placet per sententiam.

Estanti vel si longius illa foret. Sed tibi non multum est, vnum si praesto togatum. Multum est, hunc vnum si mihi Galle nego, Ipse salutabo decima, vel serius hora, Mane tibi pro me dicat auere libet. De catella Publii. Ista est passere nequior Catulli. Ista est purior osculo columbae. Ista est blandior omnibus puellis. Ista est carior indicis lapillis. Ista est deliciae catella Publii. Hanc tu, si queritur, loqui putabis. Sentit tristitiamque, gaudiumque. Collo nexa cubat, capitque somnos, Ut suspiria nulla sentiantur. Et desiderio coacta ventris, Gutta pallia non fessellit vlla, Sed blando pede suscitatur, toroque Deponi monet, & rogat leuari. Castae tantus inest pudor catellae, Ignorat Venerem, nec inuenimus. Dignum tam tenera virum puella. Hanc ne lux rapiat suprema totam, Pictam Publius exprimit tabella, In qua tam similem videbis Istan, Ut sit tam similis sibi nec ipsa. Istan denique pone cum tabella, Aut utranque putabis esse veram, Aut utranque putabis esse pictam.

Ad Velocem. Scribere me quereris Velox epigrammata longa. Ipse nihil scribis, tu breviora facis. Ad Regulum. Cum tibi sit sophia per fama, & cura Deorum, Ingenio pietas nec minor ipsa tuo. Ignorat meritis dare munera, qui tibi librum. Et qui miratur Regule thura dari. In Priscum. Cum te non nossem, dominum, regemque vocabam. Cum bene te noui, iam mihi Priscus eris. Ad Lectorem. Quaecumque lusi iuuenis, & puer quondam, Apinaque nostras, quas nec ipse iam noui. Male collocare si bonas voles horas, Et inuidebis otio tuo lector, A Valeriano Pollio petes Quinto, Per quem perire non licet meis nugis. Ad Faustinum. Hos tibi vicinos, Faustine Thelephorus hortos. Foenius, & breue rus, vdaque prata tenet. Condidit hic natae cineres, nomenque sacrauit, Quod legis Antullae, dignior ipse legi. Et stygias aequum fuerat patrem isse sub umbras. Sed quia non licuit, v iuit, ut ossa colat.

etiam. Illud sane constat rem exilem, & vilissimam esse. Per quem non licet: id est qui non sine meas nugae perire: sed excipit, & ediscit. Hos tibi: epitaphium Antullae in nemore consecrato a Foenio Thelephoro eius patre. Dignior ipse: pater: qui esset mortuus.

GEORGIUS.

CVM te non nossem dominum, regemque vocabam, parum erudite narratur hoc distichum historiam enim latente continet: scri. Seneca ad Lucilium solitos fuisse priscos quoties homini ignoto occurrerent: eum dominum, & regem appellare. Ad quem morem respiciens poeta: iocatur in Priscum: cuius nomen cum ignoraret: non vulgari: sed honorifica appellatione dominum appellabat: postea autem eius nomen novit: iam Priscum vocabit, innuens videlicet honorabilius nomen eum amisisse: postea cognitus fuit. Non tamen negauerim latentem mortuum aliquem contineri qui tamen ab ea, quam diximus, consuetudine pendet.

QUAEDAM

Quaedam me cupit inuide Procille. Tota candidior puella cygno, Argento, niue, lilio, ligustro, Sed quandam volo nocte nigriorem Formica, pice, graculo, cicada. Iam suspendia saeva cogitabis. Si noui bene te Procille, viues. De Antulla. Hoc nemus aeterno cinerum sacrauit honore Fanius, & culti iugera pauca soli. Hoc tegitur cito rapta suis Antulla sepulchro. Hoc erit Antullae mixtus uterque parens. Si cupit hunc aliquis, moneo, ne vesper agellum. Perpetuo dominis seruiat iste iuis. In Luperum. Occurris quoties Luperce nobis, Vis mittam puerum subinde dicis, Cui tradas epigrammaton libellum, Lectum quem tibi protinus remittam. Non est, quod puerum Luperce vexes. Longum est, si velis ad pirum venire, Et scalis habito tribus, sed altis Quod quaeris, propius petas licebit. Argi nempe soles subire letum. Contra Caesaris est forum taberna, Scriptis postibus hinc, & inde totis, Omnes ut cito perlegas poetas. Illuc me pete, ne roges Atrectum, Hoc nomen dominus gerit tabernae, De primo dabit, alteroue nido Rasum pumice, purpuraque cultum Denariis tibi quinque Martialem. Tanti non es ais? lapis Luperce.

DOMITIUS.

QUAEDAM: in Procillum inuidum. Ligustum: flos candidus. Graculo: gracullus: aues: quae gregatim volant: ut Var. & Fabius dicti a voce. Suspensia saeva cogitabis: praeparata inuidia. Cito: id est prima aetate. Occurris: Luperce avarus volebat gratis habere epigrammata Martia. Poeta arguto ioco est ludit. Luperce cuiusdam meminit Tacitus in bello adversus Baratos. Ad pirum: locum ubi habebat Martia. potes ad pilam legere. Quod infra indicat: Sed Tiburti ne sum proximus accola pile. sed placet ad Pirum: ut regio ad malum punicum dicebatur, a chore Sueronio, & Domitiano. Forum Caesaris non domitiani, sed Augusti: in quo Archesilaus victor dicauit Venerem genitricem. Nido: alio verbo dixit Hora. Nulla taberna meos habeat, vel pila libellos: infra Mar. Hos nido licet inferas, vel imo.

In Procillum. Quaedam me cupit inuide Procille. Tota candidior puella cygno, Argento, niue, lilio, ligustro, Sed quandam volo nocte nigriorem Formica, pice, graculo, cicada. Iam suspendia saeva cogitabis. Si noui bene te Procille, viues.

De Antulla. Hoc nemus aeterno cinerum sacrauit honore Fanius, & culti iugera pauca soli. Hoc tegitur cito rapta suis Antulla sepulchro. Hoc erit Antullae mixtus uterque parens. Si cupit hunc aliquis, moneo, ne vesper agellum. Perpetuo dominis seruiat iste iuis.

In Luperum. Occurris quoties Luperce nobis, Vis mittam puerum subinde dicis, Cui tradas epigrammaton libellum, Lectum quem tibi protinus remittam. Non est, quod puerum Luperce vexes. Longum est, si velis ad pirum venire, Et scalis habito tribus, sed altis Quod quaeris, propius petas licebit. Argi nempe soles subire letum. Contra Caesaris est forum taberna, Scriptis postibus hinc, & inde totis, Omnes ut cito perlegas poetas. Illuc me pete, ne roges Atrectum, Hoc nomen dominus gerit tabernae, De primo dabit, alteroue nido Rasum pumice, purpuraque cultum Denariis tibi quinque Martialem. Tanti non es ais? lapis Luperce.

Ad Cecilianum. Cui legisse satis non est epigrammata centum, Nil illi satis est Cecilianae mali. Finis primi libri Epigram. Martialis.

atque cogitabas
hoc in hoc sepulchro
argiletus locus romae in
ta palatium
q. d. nunc noui te sapientia quae
ne tanti cineres librorum om
fatis efflagitabas.
ut ille, cui satis diuitiarum no
est, improdicas diuitiarum
pit, sic nunquam a male
agendo recedet, cui nil sa
tis mali est.

DOMITIVS.

VID no/ bis inquis. Vale. Mar/ ria. Decla/ no suo ami/ co secundu/ librum mittit: eum in/ troducit cōsulente cur/ epistolam epigramma/ tis preponat: cuius au/ thoritatem cōmōtusexit/ in carmē omiffa episto/ la. Quare tragœdi: horū mos erat vti pro/ logo: quem hunc Decia/ nus appellat epistolam/ ratio erat: quia eo pro/ logo: quo alloquebant/ spectatores nonnulla di/ cebant: quę paulo post/ occupatione fabulę di/ cere non poterant: inde/ est quod ait. Accipiat/ epi. i. vtatur prologo. Loqui pro se: quia cum/ spectatoribus suo no/ mine non possunt post/ ea occupatioe. Curio/ ne ministro: epistola suo/ rum sensu. Curio mi/ nistrū significat. Sua/ lingua. i. satis pro se lo/ qui potest sine Curione/ idest ministro. Facit/ epistolam. i. possunt vti/ prologo: quod non fa/ ciūt tragœdi. Noli er/ go: hic est sensus quem/ admodum si minus re/ ridiculam facit: non est/ velandus togata & epi/ grammata si suos iocos/ prestant: nō sunt velan/ da epistola. Personę/ saltanti. i. mimo. Re/ tiarium ferula: & pueri/ vapulabant: & senū gres/ sus iuuabantur: ea in/ firmisimum est virgul/ tum: vnde prouerbum/ apud antiquos erat in/ eos qui tenet, & in quo/ presidio aduersus opri/ me instructum pugna/ bant: eos pugnare feru/ la contra gladiatorem: hoc ait Decianus. Nō est/ qđ cogites si male scrip/ sisti te fore tutū aduer/ sus obrectatores hęc/ epistola: nam hoc esset/ pugnare ferula contra/ gladiatorem. q. d. ista epi/ stola aduersus obrecta/ tores paruum presidii/ prestat: vel gladiatores/ cum non placebant: vir/ gis casū explodebantur/ ex theatro: quod Hora/ in satyra docet interpre/ te Porphyrione. Sit igit/ sensus: Vide an verbera/ quibus retiarū cum nō/ placeant, afficiuntur: te/ delectet. q. d. si tu offen/ dens nos ista epistola: ex/

Martialis scribit hanc epistolam ad Decianum emeritę augu/ stę Lusitanię oppidi ciuem. Quem et loquentem fingit hunc/ in modum. Antibi o Martialis non facimus satis, si tua epigram/ mala lectitamus. Quid igitur epistola opus est? Quid hac dices/ quod epigramatis exprimeret non ualeas. Scio cur id facias. Tra/ goedus imitatus, epistola uice prologi, uteris. Sed tua epigram/ mata, et ipsa per se satis aperta sint, curione. i. praecone, et/ quasi interprete non indigent. Noli ergo epigrammatum iocos, et/ dicacitatem epistola uelare, ac excusare. Quae parum praesi/ dii aduersus obrectatores praestat. Respondet Martialis. Verū/ profecto dices o Deciane, longam nimis epistolam scripturi eras/ mus. Non parum tibi lector debet. Cui labore legendae episto/ lae adempto euestigio legere epigrammata tua causa licebit.

MAR. VAL. MARTI. EPIGRAM.

LIB. II. AD DECIANVM.

Vid nobis inquis cum epistola: pa/ rum ne tibi praestamus, si legimus/ epigrammata? quid hic porro di/ cturus es: quod nō possis uersibus/ dicere? Video quare tragœdi epi/ stolam accipiant: quibus pro se lo/ qui non licet epigrammata curio/ ne non egent: & contenta sunt sua: idest mala lingua. In quacunq; pagina visum est/ epistolam faciunt. Noli ergo (si tibi videtur) rem fa/ cere ridiculam: & togam saltanti inducere perso/ nā. Dentq; uideas, an te delectet contra retiarium fe/ rula. Ego inter illos sedeo, qui protinus reclamant. Puto me Hercule Deciane uerum dices. Quid, si scias/ cum qua, & qđ longa epistola negotium fueris habi/ turus? Itaq; quod exiges, fiat. Debent tibi, si qui/ in hunc librum inciderint, quod ad primam pagi/ nam non lassu peruenient.

Ad Librum suum.

Tercentena quidem poteras epigrammata ferre, Sed quis te ferret, perlegeretq; liber? At nunc succincti quae sunt bona disce libelli. Hoc primum est, breuior quod mihi charta perit. Deinde quod haec tua peragit Librarius hora, Nec tantum nugis seruiet ille meis. Tertia res haec est, quod si cui forte legeris, Sis licet vsq; malus, non odiosus eris. Te conuicia leget mixto quincunce, sed ante Incipiat positus qđ repuisse calix. Esse tibi tanta cautus breuitate uideris, Hei mihi, qđ multis sic quoq; longus eris.

Ad Caesarem Domitianum.

Creta dedit magnum, maius dedit Africa nomen, Scipio quod victor, quodq; Metellus habet.

ploderis cęsus ferula: vt/ retiarū: & ego non te/ defendam: immo vna/ cum aliis clamo proci/ nus in te. Reclamant:/ tractū a spectatoribus:/ qui statim reclamant: si/ quid inepte dixeris. Quid dices, si scires qđ lo/ qa epistola vsuri eram?/ uerba Mar. Paginam:/ epigrammatum. Ter/ centena: alloquitur li/ brum, cum dicit se adhi/ buisse breuitate: vt nul/ lo tedio perlegatur: qđ/ vt assequi possit: vt i/ ma/ nus ueniat calente me/ ro: ait tamen se uereri:/ ne ita quoque longus/ uideatur. At nunc/ disce: docet commoda/ breuis libelli. Tertia:/ idest tertium commo/ dum. Si cui: si ab ali/ quo. Mixto: in fuso. Quincunce: sic in ista bre/ uitate. Hel mihi: ob/ quam a multis non le/ geris. Creta: Domi/ post duplicem trium/ phum de Dacis populis/ Germania, Germanici/ cognomen assumpsit: septembremq; mēsem/ appellauit Germanicū: quod eo incepisset bel/ lum: hoc cognomen an/ teponit Mar. laudi Me/ telli: qđ Creta deuicta, Cretensis dictus: & co/ gnomini Scipionis Afri/ cani: cui Africa uicta no/ men dedit: deniq; trium/ phus: quos Vespasianus, & Titus duxerant ex Iu/ dgis: quoniam non solus/ Vespasianus, aut Titus: sed uterq; arma illis in/ tulerat: triumpho uero/ Germanici solus fit pos/ sessor, & dominus Do/ mi. a Creta Metellus cre/ ricus dictus est. Ouid. in Fastis.

GEORGIVS.

EPIGRAMMA ta/ Curione non egent. Nō/ satis expedit senten/ tiam poetę: nam mini/ strum theatralem legi/ mus apud Eusebiū Cę/ sa. interprete Rufino, Curionem eum fuisse: qui ad populū iuben/ te pretore, aut alio ma/ gistratu aliquid vulga/ ret, cōuenitq; uerbis poe/ tę huiusmodi expositio: qđ scilicet epigrammata non indigent uoce alie/ na: sed per se ipsa se ape/ riant, & manifestent. Rheno

DOMITIVS.

RHENO domito. i. populis Germanis. nam Germanicus frater Ty/ berii inde cognomen as/ sumpsit. Et puer: quo pacto debuit dici Ger/ manicus Domi. puer vi/ cit ne Germanos: nimitū/ est ex historia: vel vt itel/ ligaseum patrē securū/ esse: qui ante susceptū/ imperium duas validis/ simas Germanię gentes/ deuicit: penetravitq; vsq; in Britaniā: vel qđ ma/ gis placet, quoniam cū iu/ uenis eēt adhuc vna cū/ Antonio, & Mutiano Ba/ tauos Germanię popu/ los in leges, & ditionem/ cohercuit. Batani autē/ habēt insulam in Rhe/ no ad centū millia pas/ suū. De hac historia Sil/ uius: At tu transcendēs/ Germanice facta tuorū/ iam puer: auricomō p/ formidate Barauo: illic/ tamē Britāno legimus: quod nihil refert: nam/ codices pleriq; habēt Ba/ tauo, & eadē fuit expedi/ tio. Idumgos: ex Iudę/ is. q. d. Iudę fuerunt vi/ cti armis fraternis: & pa/ tris: at solus uicti Ger/ maniam. Sexte: Sextus/ iactabat se nihil cuiquā/ debere. Mar. hois iactan/ tiā ioco subnat: aitq; se/ id credere: quoniam is/ tantū debet, qui potest/ soluere. O qđ blandus: Amianus habebat rem/ cum matre. Quā: blā/ ditur tibi mater. No/ mina nequiora. i. hęc blā/ ditę placēt. Nec foro/ rem: sed vxorē. Ne va/ leā: iuerat salutātū De/ cianū sepe numero: qđ ad/ duo millia passū dista/ bat: sed ille: vel alius ne/ gociis occupatus nega/ bat se esse domi: vel abe/ rat: ait poeta sibi nō esse/ molestū ire duo millia/ passuum: vt eum uideat/ sed sibi graue eē ire qua/ tuor, & eum non uidere/ amittereq; laborē. Ne/ valeam. i. peream. Va/ cas tibi: indulges otio. Inunc: in delicatū, & se/ uerum lectorē: quę dua/ bus paginis sessum di/ ciciam oscitare: & spe/ ctare vltimā partem li/ bri, ppter ea eos sibi ma/ le cōsulere: qđ iuben/ te epigramata quae olim/ recitabat: & habebatur/ in admiratione redigat/ in libellos: & emittat. Oscitatioes. i. distractio/ nes oris: quod est signū/ fastidientis. Spectas:

Nobilius domito tribuit Germania Rheno. Et puer hoc dignus nomine Caesar eras. Frater idumgos meruit cum patre triumphos. Quae datur ex Dacis laurea tota tua est.

Ad Sextum. Sexte nihil debes, nil de' es Sexte, fatemur. Debet enim, si quis soluere Sexte potest.

In Amianum. O qđ blandus es Amiane matri. Quam blanda est tibi mater Amiane. Fratrem te vocat, & soror vocatur. Cur vos nomina nequiora tangunt, Quare non iuuat hoc, quod estis, esse? Lusum creditis hoc, iocumq; non est Mater, quae cupit esse se sororem, Nec matrem iuuat esse, nec sororem. Ad Decianum.

Ne valeam, si non totis Deciane diebus, Et tecum totis noctibus esse velim. Sed duo sunt, quae nos distinguunt, millia passuum. Quatuor haec sunt, cum rediturus eam. Saepe domi non es, cum sis quoq; saepe, negaris, Vel tantum causis, vel tibi saepe vacas. Te tamen ut videam, duo millia non piget ire, Ut te non videam, quatuor ire piget.

Ad Seuerum. Inunc, edere me iube libellos, Lectis vix tibi paginis duabus Spectas eos quos tuos libellos Seuere, Et longas trahis oscitationes Haec sunt, quae relegate me solebas, Rapta scribere, sed vitellianis. Haec sunt, singula, quae sinu ferebas Per conuiuia cuncta, per theatra. Haec sunt, aut meliora, si qua nescis, Quid prodest mihi tam macer libellus, Nullo crassior ut sit umbilico, Si totus tibi triduo legatur? Nusquam delitiae supiniore, Lassus iam cito deficiis viator, Et cum currere debeas Bouillas, Interiungere quaeris ad camoenas, Inunc, edere me iube libellos.

In Attalum. Declamas belle, causas agis Attale belle. Historias bellas, carmina bella facis. Componis belle mimos, epigrammata belle. Bellus grammaticus, bellus es astrologus. Et belle cantas, & saltas Attale belle. Bellus es arte lyræ, bellus es arte pilæ. Nil bene cum facias, facis attamen omnia belle. Vis dicam qui sis? magnus es ardelio.

eo χατοκω λρον: idest vltimam paginam, & sine libelli. Vitellianis: vitelliani erat pugillares: quibus res amatorij, & lasciuę scribebantur. In distichis: Nondum hos legerit puella. Nouit qđ cupiant vitelliani. Rapta: Rapta hęc sūt sin/ gula redacta in librū. Macer: breuis. Supi/ niores. i. grauiore nōq; vidi maiorē ignauā. Bouillas: Bouille venēti ex Aricia occurrunt paulo citra locum ubi erat tēplum Bong dea, ea via celeberrima erat: & sacris aricinis, & amoe/ nitate locorum celebrē fuisse ostendit Iuena. Dignus aricinos: qđ ne/ dicaret ad axes, propte/ rea poeta sumplit meta/ phoram a viatore cursu/ ro Bouillas. Pedianus autem: Edes camoenā rum erat ad portā Tri/ geminam cōdita: vt alii/ annales habēt a Fuluio nobiliore, vt alii ab Oc/ tauo tibi cine. Iter iſi gere quęris: iter longū: hi: qđ per interualla quie/ scūt in cursu. Camoe/ nas: ad eam mufarū. Bouillas: inquit cursus/ vis subsistere ad portā. Ad eam autem camoenā rum primus Numa ei e/ xit: author Lilius in pri/ mo ab vrbe, & Plutar/ chus. Declamas: in At/ talum qui artes omnes/ attingebat nulla erudie/ batur, Mar. querit quo/ modo debeat appellari/ cum pariter omnes ar/ tes attingat: ita vt nul/ lam assequatur & edis/ cat: vt ab eo possit acci/ pete nomē. Fictio igitur/ nuper verbo dicit eum/ debere appellari Arde/ lionem: nam ardeliones/ sunt qui studio quodā/ ardent in rem omnem: & nullā prosequunt. Declamas: declamare ē/ ficto orare ad exercita/ tionem. Mimos: poe/ mata qualia scripserūt/ Laberius, Publius, Phill/ stio: iſi his solus risus que/ rebatur: hi poete Mimo/ graphi dicuntur. Ar/ delio: nomen studi: & graphi/ non doctrine ab arden/ do: idest festinando. Ar/ deliones ad omnia festi/ ui, & curiosi: sed, vt dixi, nouitate nominis ioca/ tur.

DOMITIVS.

SCRIPSI: in Neuiam iocus est: nam dare absolute apud Mar. modo est dare ptiu: modo dare coitum: vt il lud res peridicula est. Vis dare. f. coitum ne dare vis. f. pretiu: exigebat ptiu Mar. a Neuia p coitu. No da/ bit ergo. f. coitu interrogatiue: immo dabit. f. ptiu: vt er: at me coitum. q. d. si voluerit a me coitu: oio soluet: aliter. n. nolo.

Ad Lectorem.

Si qua videbuntur chartis tibi lector in istis, Siue obscura nimis, siue latina parum, Non meus est error, nocuit librarius illis, Dum properat versus annumerare tibi. Quod si non illum, sed me peccasse putabis, Tunc ego te credam cordis habere nihil.

Ista tamen mala sunt, quasi nos manifesta negemus. Hæc mala sunt, sed tu meliora facis.

De Næuia.

Scripsi, rescripti nil Næuia, non dabit ergo? Sed puto, quod scripsi, legerit, ergo dabit.

In Posthumum.

Basia dimidio q. das mihi posthume labro, Laudo, licet demas hinc quoq. dimidium. Vis dare maius adhuc, & inenarrabile munus, Hoc tibi habe totum Posthume dimidium.

In Seliu.

Quod fronte Seliu nubila vides Ruse. Quod ambulator porticum terit ferus. Lugubre quiddam quod tacet piger vultus. Quod pene terram tangit indecens nasus. Quod dextera pectus pulsatur, & comam vellit. Non ille amici fata luget, aut fratris. Vterq. natus viuuit, & præcor viuat. Salua est & vxor, sarcinæq. seruiq. Nihil colonus, villicusq. decoxit. Mœroris igitur causa quæ est? domi cœnat.

In Posthumum

Esse quod hoc dicam, quod olent tua basia myrrhæ, Quodq. tibi nunquam non alienus odor? Hoc mihi suspectu est, qd oles bñ Posthume semp Posthume non bene olet, qui bene semper olet.

Ad Sextum.

Et iudex petit, & petit patronus. Soluas cenfeo Sexte creditori.

In Sellium.

Nil intentatum Seliu, nil linquit inausum, Cœnandum quoties iam videt esse domi. Currit ad Europen, & te Pauline, tuosq. Laudar Achilleos, sed sine fine pedes. Si nihil Europæ fecit, tum septa petuntur, Si quid Philyrides præster, & Aesonides. Hic quoq. deceptus Memphitica templa frequentat, Assidet & carhedris mœsta iuuenta tuis. Inde petit centum pendentia tecta columnis,

num contutus esse solerent, discurrebat: vt ab aliquo inuicaret: poeta locatur dñ singulari in locis anxium, & sollicitu cœng ostēdit. Europæ: ex oibus vrbis locis cā/ pus Martius habitus dignus est auctore Strabone: i quo pclarissima picturarū, aliorumq. ædificiorū opera col/ locatetur: vel loco saltē vicino. Nō procul igit a campo Martio erat fabula Eu/ ropes picta in porticu quēadmodū vecta est a Ioue verso in taurum: eratq. ppe locus buxo cōstitus exercitationi, & cursui aptissimus. Alibi Mar. Sed curris niueas tantū prope virginis vi/ das. Aut vbi sidonio tau/ rus amore calet. Achil/ leos pedes. i. celeritatē tuorū pedū: nam Achil/ les hoc epitheto frequē/ ti carmine celebrat ab homero ωδύρας ἄωυς ἄχιλλεύς: velox pedib⁹ Achilles. Stulte alii ex/ ponunt pedes Achilleos. i. carmina de Achille: amici igit Pauli curren/ tis Seliu velocitatē lau/ dabat: vt ita venaretur cœnam. Sine fine: supra quā decebat. Si nihil potuit assequi. Phylli/ rides: C biron Philyræ, & Neptuni, q. erat in fa/ bula agronautarum p/ ctus. Aesonides: Iason filius Aesonis. Argonau/ te pcti erant in campo Martio in amœnissimo Porticu, & ambulatiōe: quę multis frequētaba/ tur: alibi Mar. An spacia carpit lentus argonau/ rarum. Memphitica: Isis templū habuit RO/ me proximum ei in cā/ po: qui erat coniunctus cāpo Martio. Iuue. Cali/ daq. petitas Ameroe portabile aquas: vt spar/ gat in ædem Isidis: anti/ quo quę pxiima surgit ouili. Sacra autē illa ce/ lebrantur magna homi/ num frequētia: & inde sēpenumero scortatio/ nes: & lenocinia paraba/ tur. Memphitica: quę ægyptia de Egypto. Iuuenca: Isis, quę olim iuuenca fuit. Mœsta: epithetō Isidis propter mortem mariti Osiri/ dis. Centum colum/ nis: porticum vipsanā intelligit: vt alii pom/ peianam. Versus sunt Ouidii & plures ppter illud. historia tradit hanc fuisse ingenti sum/ ptu ædificatam: & no/ bilem inter cetera orna/ menta industria Anti/ phili pictoris: qui illic pinxit Cadmum, & Eu/ ropen.

¶ Dona

DOMITIVS.

DONA Pompeii: bi maxime ornarūt vrbē ædificis: Pōpe. Julius Cæsar: August⁹: & eius familiares Octauia. Pōpeius theatrū struxerat pter porticus: & multas inā/ bulationes. Duplex nemus: qd garrunt nonnulli de curia Pōpeii: nōne vel Strabonis verba sunt satis: q. scri/ bit hortos nemorosos circa hæc loca fuisse: vt intelligas Nem⁹ duplex. i. latum. vel verba Liuii qd magis placet: q. scri/ bit locū in vrbe fuisse: q dicebatur inter duos lu/ cos: & quidē amœnū. Nec spernit. i. descēdit. Fortunati. N. P. Aeo/ liam. i. balnea vētosa. Renuētē Deo. i. nō fauē te. Buxeta: loca cōstita buxis ad Europā porti/ cum. Buxetū dictū ē, vt quercetū: cornetū: ilice/ tū: fagutal. a fago. Vñ fagutalis Iuppiter. Tepida: quia post meri/ diē illic inābulabant ad exercitationē. alibi: An delicatē sole rursus Eu/ ropę inter tepētēs post meridiē buxos. Voca ad cœnē. i. adimevitam Seliu: nā si cœnabit cū Ioue discedet vita: qd vt banter dicit: cū aliū di/ cere videat. Qd nul/ li: pōt accipere Hermi/ calicē fuisse venenatum vel qd magis placet, os fœtidū fuisse ob fellatio nem: nā hoc sensu solet ia fellatorē iocari: vt in Sabidiū: cuius statu ait escam merdā esse factā hic nulli ppinabat cali/ cem: quod videbat sup/ bi hois: sed eū humane agere scri. Mar. ne pdat cōpotorem veneno: vel fœtore poti⁹ animę ex fellatiōe. Zoilus: Zoi/ lus vt opes lecti olentia ret se ægrotū simulabat ait Mar. nō op⁹ esse me/ dico ad leuādū morbū: sed vilioribus stragulis. Stragula: vt Var. scri/ bit: dicebant oia quę le/ cto sternebant. Cocco/ na. i. stragula tincta coc/ co. Torus lecti orna/ mentū. erat ex lino. Ma/ ximi pti habebat si ex illo gospio lino Ægyp/ tio esset cōfectus. nā li/ nu illud cādore, & sub/ tilitate pstat. Tinctus: non placet cinctus: nā cinctus nō est lecti orna/ mentū: sed vestis mulie/ bris: nūc poeta de stra/ gulis loquit. Legat ergo vel tinctus, vt repetas to/ rus: hoc est qd faciat to/ rus tinctus. Sindone olenti. i. purpura. vel ti/ gus: nā tigus ornamēti genus erat appellatiōe barbara: auctor Var.

Buxetum Fagutal Faguta/ lis.

Illinc Pompei dona, nemusq. duplex. Nec Fortunati spernit, nec balnea Fausti, Nec Grylli tenebras, Aecoliamq. Lupi. Nam thermis iterum cunctis, iterumq. lauatur, Omnia cum fecit, sed renuente Deo. Lotus ad Europes tepidæ buxeta recurrit, Si quis ibi serum carpat amicus iter. Per te, perq. tuam vector lasciuæ puellam, Ad cœna. n Seliu tu, rogo, taure voca.

In Hermum.

Quod nulli calicem tuum propinas, Humane facis Herme, non superbe.

In Zoilum.

Zoilus ægrotat, faciunt hanc stragula febrem. Si fuerit sanus, cocchina quid facient? Quid torus a Nilo, quid sindone tinctus olenti, Ostendit stultas quid, nisi morbus, opes? Quid tibi cū medicis? dimitte Machaonas omneis. Vis fieri sanus? stragula fume mea.

Ad Amianum.

Tonstrix suburræ faucibus sedet primis, Cruenta pendet qua flagella tortorum, Argiq. letum multus obsidet furor. Sed ista tonstrix Amiane non tondet. Non tondet inquam, quid, rogo, facit? radit.

In Maximum.

Capto tuam, pudet heu, sed capto Maxime cœnam. Tu captas alias, iam sumus ergo pares. Mane salutatum venio, tu diceris isse Ante salutatum, iam sumus ergo pares. Sum comes ipse tuus, tumidiq. anteambulo regis. Tu comes alterius, iam sumus ergo pares. Esse sat est seruuum, iam nolo vicarius esse. Qui rex est, regem maxime non habeat.

In Zoilum.

Felicem fieri credis me Zoile cœna, Felicem cœnam Zoile dando tuam? Debet aricino coniuua recumbere cliu, Quem tuta felicem Zoile cœna facit.

De Paulo.

Carmina Paulus emit, recitat sua carmina Paulus. Nam quod etnas, possis dicere iure tuum.

Sindone: est genus lini subtilissimi: vt legas qd tigus fa/ ciet cōfectus sindone lino subtilissimo. Olenti. f. bñ. Machaonas: medici dicti a Machaone filio Æsculapii. Sume mea stragula: quæ ea noles ostētare: sunt. n. vilissi/ ma: & ita fies sanus: hoc est nō simulabis te egrotare. Tonstrix: in tonstrixē quandā: q. nō solū tōdebat: sed pe/ cunia hofes radebat: grā dē. n. coitus mercedem poscebat. Quia pena/ fla. nā illic erat flagella eog: qui puniebāt alios Hora. Meruēs pēdentis habena tortores. Quā dānatos flagris afficie/ bāt. Obsidet furor: in Argileto erat multę su/ tring. Capto: in maxi/ mū: q. volebat esse dñs Mar. cū ipse allis serui/ ret. Captare: ē blāditiis, & seruilibus officiis ali/ qd q̄rere: vt scurrę, & alii Antrebulu: dñ q̄bu/ lat añ dñm honoris grā hoc est vsus verbo Tran/ quillus: qd perraro in/ uenies: atq. haud scio an vsq. p̄terq. in vita Ve/ spaliani: vbi scri. matrē solitā appellare eum an reābulonē fratris. Vi/ cartus. i. nolo vices ser/ ui sustinere. i. nolo esse secund⁹ seru⁹. Nā q. alius seruū seruietib⁹: sunt seruoq. vicarii. Rex. i. dñs. nā rex apud Hora. Iuue. & hūc poetā dicit: qui colit a cliētibus: vt patronus seruoq. Vnus L. Columella, p̄ter hos poetas in proe mio hoc verbo ita vsus ē: q. regis inq̄tōnos aucupari. Felicem: in Zoilū simu/ lantē aduersam valetu/ dinē: vt supra dictū: & accipientē amicos men/ sa: q. egrotatib⁹. Soter pa/ rari. Debet: oportet eū esse egrotū: q. tecum cœnet: nā cōiuua ad cli/ uum aricino est medic⁹ corpe lafo. Quæ tua cœna felicē facit. i. cui placet tua cœna: & ea se/ putet felicē. nā cibus q. dē lauris erat para: sed iis q. solēt dari egrotati/ bus. Vñ canillæ cœnā eā esse aptam egrotis: & eos, qui egroti medicat ad cliuū Aricino, se pu/ tatos felices ea cœna. GEORGIVS.

Machaon nes.

Sindon

Decoquere.

Myrrha

quæ

e

f

e

e

e

DOMITIVS.

ASIA .i. malo manum q̄ basia: quia male olēt. Quid ob illud epigramma: Basia dimidio. Cœpit vtroque da. vt illud vlciscatur. Nondum: nō dicam nomē Posthumi, & quis sit: quia poterit vindicare sub specie amicici dādo basia mihl qui male olent. Si det: in Cādidum: de quo alibi: Candide καὶ κεφίλον. Is amplissimis verbis pollicitabatur se fore omnis aduersę fortunę comitē Martia. poeta ait se nolle amicum: qui tantum in calamitate sit comes: sed eū, qui si factus fuerit diues, det aliquid. Tristē rea, si fueris reo. Reo. s. te. Exulis: tui. Dat: fortuna: hoc est si fortuna dat. Partem .i. dimidium. Multū est: id est posses dicere nimirū esse dare dimidiū. Das aliqui: in interrogatiue. q. d. non. Das nūq̄. Galla meretrix: quę nō stabat promissis: vnde inquit: si semper cōtra trium facis: nega mihi, & dabis. Quod querulum: propter tussim Bithynicus sperabat Negulam moriturā: quā tussis vehemēti agitabatur: sed fallitur: quoniam Negula meretrix ita solebat blandiri. Spirat: anhelat. legitur melius spirata. Blandit. s. tibi auro: nā tu caperis is blanditis cū inde speres cito morturam. Laudantem cœnę cum re/ tia tendit. i. cum captat cœnā. Accipe: audi. Efferte: plene. Facta ē iam tibi cœna: quia cœnabis mecū. Hoc vobis dicere: verba eius: qui laudatus est a Seliō. Tacet lege: nō tace. Ita habet codex antiquus .i. cum audit Selius cœnam sibi esse paratam: statim silet: quasi affectu rus quod volebat: & timentis ne loquēdo ostendat. Rideto: in Sextillium masturbatorem, & fellatorem: is contra/ cta fronte: & stoico supercilio volebat videri mollis. Martia. iocatur: & quasi videatur assentari: ait Sextillum non debet vereri qd̄ aut cingidus: aut pædico: aut fututor: aut cūnilingus habeat: sed tamen duas res superesse: quę vel ab hispido, & seucto possunt effici: hoc est fellare & masturbari. Rideto .i. derideto illum qui te appellauerit cingidum. Porrigere dl. me. erat in dicitum contumelie: nā digitus ille infamis, di-

cabatur: seu verpus: quoniam eo iudę delapsa inte. / na recondebant. Iuue. Mediumq̄ ostenderet vnguem̄ id est medium digitum. Calda bucca: id est vulua: quia nō es cūnilingus. Duas res: id est fellatione: & masturbatiōe. Masturbari a verbo gręco tractum est: nā gręci καὶ πορνεῖν dicunt lenocinio: & blanditiis conciliare. Vnde masturbari dixerunt latini pro eo quod est virilia ipudenter tractare. Fellare: ab hędis & agnis tractum: qui fellare dicuntur vbera matris cum lac sugūt: hoc verbo vsus est Var. in reru. in agnis. Solinus frequentatiuo. s. fellitio: in hędis: & Pli. Dicitur autem non a fele animalis: quod sentire est ridiculum: sed a verbo gręco quod est os conrāmnare: ita interpretatur Suidas testimo/ nio etiā Aristophanis. Rufe: in eum, qui ex seruili conditione peruenerat ad equestrem dignitatē: insigniaq̄ equestris gerebat, poeta facit iocatur: ait enim si ne scis quis sit: qui indutus, & pictus est equestribus insignibus, amoue splenia, & ornamenta illa. legesq̄ in frōte quid sit: & aperre alludit ad picturam: nam dicim̄ perlegere oculis ea: quę picta sunt: vt apud Virgilium hic autem habebat notas legendas in fronte: id est stigmata. Illum tenentem prima subfellia: nam inter subfellia iudicum equites sedebant vt supra dictū est: & Pli. & Stra. sunt aut thores.

Masturbari

Fellare

Fellare

facit iocatur

fellula. gula.

GEORGIVS.

FRVFE vi. illum sub. pri. te. in subfellis: quę proprie, vt Pedianus ait mirorum erāt: cum tribunalia maiorē essent iudices sedebant trifariam: aliquando diuisam & ordo senatorius & equestris, & item tribunii gratii iudicabant: aliquando tamen iudicia penes senatores solos: Interim penes equites fuere. Cur autem ad explanationem primorum subfellorum: iter subfellia iudicum equites sedere dicit: non intelligo: ego autem dixerim Subfellia prima tenentem: equitem fuisse: qui iudicaturus prima subfellia mollis: & ornamento molliore ornatus frequētare: hęc illę Sardonicata

DOMITIVS.

SARDONICHATA manus. i. habens annulum ligatum Sardoniche: & hoc est signum equicum: quā nulo donabantur. Sardoniche autem gemma in maxilla fuit auctoritate annulo p̄sertim Polycratis: qui cum ab Herodoro: & a latinis nostris memorie sit commendatus: gemmam Sardoniche habuisse scribitur. dicit & Sardonicus. Iuue. Gemmaq̄ princeps Sardonychus. Cuius tyron epotauere lacernę. i. cuius lacernę toties tinctę sunt. Primum tantū his tingebantur purpure dicebaturq̄ dibaphę: quā libus vsus est Lēcul⁹ Spinter primus: postea septi tinctę fuerūt maiore honore: & spendio. Et vides illū cuius lacernę lucent bis tinctę. Lacernę sup̄ induebantur togę. Toga: cœa, quę ex Cœa insula confecta erat. Vtebantur etiam viri, vincebantur tamen albedine a mulieribus bombicem asyriā gestatibus. Pinguis: vnctus. Marcelliano vnguento: confecto a Marcello. nam vnguenta aut a locis sumunt appellatiōnem: vt rhodia, & mendesia. aut a magistris, vt cosmiana, & marcelliana. Vulso pilo: nā euellebant pilos vt molliores viderentur. vnde & instrumētum appellatū volfellas. vt Varro. Lingula: vinculu erat calciamenti, quam alii dixerunt ligulam. Ligula p̄terea aliud significat, quod in distichis declarabitur: p vinculo calciamenti Pompeius posuit: & vsus est luuenalis. Ligula dimitte/ tur. Sedet: apposita est. Non hesternā: nō heri, sed singulis horis cocchina. Planta: lunata. i. calcis lunatis: qd̄ erat nobilitatis indicium, vt supra dictum est. Aluta cocci: capellis rubēs. Pingit: apte format: & pedē nō lędit. Splenia: sunt qui lenia dicant. id verbū est apud poetam in distichis & apud Festum. sed placet vt splenia legatur. Erant autem p̄ni bombicini: odoribus, & vnguento perfusi. Vides inquam illū: cui splenia numerosa .i. per numerū, & ordinem composita. Linunt: obliuunt. Stellantē frontem. i. radiantem, quia videbatur radiare vel notis insignitam. Amoue splenia, quę cooperiūt stigmata, & notas. & alludit ad hominem pictum notis. Leges: cognosces esse seruū. Mutua: in Caium auarum, qui cum ab eo rogaret mutuū Martialis, consuluit vt ageret causas: si volebat esse diues. Vel etiā. i. nō modo nō debuit mihi recusare in mutuū: sed etiā non esse molestum nimis si donasset. Flagellat: arctat, & continet alibi in eundem: I tibi dispereas Gaure pusillus homo es. Sepe ego Christinam: codex antiquus habet Christinam. Quam bene det: iocatur hoc dare bene,

cum n. ille interrogat, intelligit q̄ humaniter det: hic respondet: intelligit dare largiter. i. largo femore. Supra quod fieri nil Mariane potest. i. non possit dare largius. Lis mihi: Epigramma est in Ponticum, qui volebat videri dñs: cum multis seruiret, multosq̄ timeret. Cū Balbo: Balbus erat ditissimus, ficto tamen nomine a Martiale. nam qui/ cunq̄ hic nominatur supra tēpora Domi. fuerit. Licino: Licinus ditissimus fuit, siue intelligas tōsorem. de quo illud distichon. Marmoreo Licinus tumulo iacit, at Ca/ tus paruo. Pompeius nullos credimus esse Deos. siue is sit de quo Per/ si. Nunc Licini in cāpos nūc Crassi mittit in cēdes. hic ponitur pro diuite. Patrobas: alio verbo repeti Patrobium paulum in uersis syllabis nunc a poeta. is fuit libertus Nero, qui tanto studio palęstre tenebatur, vt arenā Nilolus vsq̄ iuberet sibi afferri in theatrum, quā sparge/ retur. Pli. au. est. Confinitis: qui habet agros vicini nos mihi. Vexat. i. semper ar. ipit mihi aliqd̄. Laronia: de qua Iuuenal. Nō tulit ex illis toruū Laronia quendam, hęc diuitias, & hominū gratiā cū esset vidua, & orba afflicta est: vt quoties nominatur potens, & diues intro ducat, vt hoc loco. Ab/ negat: depositū. Orba. i. caret filiis. Diues. anus, vidua: omnia hęc faciebāt spem hereditatis Pōtico. Sit liber: nulli seruiat, quod dixit superius: Effesat est in suum, & nō vicariū. Cur: poeta vult ostendere Philenē habere vultū simlē Priapo, qui caluus, rufus, lufus est, & hęc non aliā habebat frōtis imaginē, propterea qui eam basiat non dabat oscula, sed videbatur fellare, hoc est ore mentulā tractare. Phileni: nomē meretricis ductum a meretrice, i quā Philocrates poeta scribit. Calua: & mentula quę calua est sine capillis.

Lidnus

Patrobas

Laronia

Splenia

Cuius & hinc lucent sardonichata manus. Quęq̄ Tyron toties epotauere lacernę, Et toga non tactas vincere visa niues. Cuius olet toto pinguis coma Marcelliano, Et splendent vulso brachia trita pilo. Non extrema sedet lunata lingula planta. Coccina non læsum cingit aluta pedem, Et numerosa linunt stellantem splenia frontem. Ignoras quis sit? splenia tolle, leges.

In Caium. Mutua viginti tertertia forte rogabam, Quę vel donanti non graue munus erat, Quippe rogabatur fidusq̄, vetusq̄ sodalis, Et cuius laxas arca flagellat opes. Is mihi, diues eris, si causas egeris, inquit. Quod peto da Cai, non peto consilium.

Ad Marianum. Sæpe ego Christinam futui, det q̄ bene, quæris, Supra quod fieri nil Mariane potest.

In Ponticum. Lis mihi cū Balbo est, tu Balbū offendere nō vis Pontice, cū Licino est, hic quoq̄ magnus hō ē. Vexat sæpe meum Patrobas confinis agellum. Contra libertum Cælaris ire times. Abhegat, & retinet nostrum Laronia seruum, Respondes, orba est, diues, anus, vidua, Non bene (crede mihi) seruo seruitur amico, Sit liber, dominus qui vult esse meus.

In Philænin. Cur non basio te Philæni, calua es. Cur non basio te Philæni, rufa es. Cur non basio te Philæni, lufca es. Te qui basiat o Philæni, fellat.

GEORGIVS.

SPLERIA tolle leges. Confictam a Calderino & commētitiam diffinitionem sentio, vtpote quę nec ab etymologia nominis procedat, nec vetere auctore nitatur. Splenium tamen Pli. in naturali historia scribens de medicina oculorum ait. Neue autem sub ala ad hūc vsū indicitur, quoniam suo calore vtilior est. sup̄ imponi oportet splenium e melle decoctum, hic scriptor splenium nō inuuit esse pannum bombicinum odore, & vnguento perfusum: sed te melle confici spleniū docet. Ego cōtenderim splenium esse dictionem gręcam. Nam Iulius pollux in .i. lib. splenium tradit appellari caput splenis pinguis, hinc splensa velut per similitudinem dicuntur facta ex panno laneo, siue lineo, quę ad curam corporis superimponi solent. Martialis

DOMITIVS.

FCVM placeat: in Gallam, que Phileros: proflabat, cui omnia bona dederat...

in Cecilianum qui invitatus a Martia. pre avaricia, & ingluvie multa ex mensa subrepta domum...

In Gallam.

Cum placeat Phileros tota tibi dote redemptus, Tres pateris natos...

Ad Phœbum.

Cum sint crura tibi, simulent quæ cornua Lunæ, In rhytio poteris Procbe lauare pedes.

In Cecilianum.

Quicquid ponitur hinc, & inde verris Maternas suminis, imbricemq; porci...

sed hodie. eate verbum vocas: & scribas vocabo pro vocauim: nam ex hoc existit in Epigrammatis focus: quod ait. Non vocauit te cras. i. coenam parauit ut edas hinc: nō vt serues in crasium.

GEORGIVS.

FCVM sint crura tibi simulent quæ cornua lunæ. In rhytio poteris Phœbe lauare pedes. in hac expositione ita varius est: vt tum sibi non constet: tum poetę mentem inuoluat: dum scribit nunc rhodium: nunc imbricum legi posse: ego autem quę inuenerim atq; obserua uerim a grecis scriptoribus dicta: iam perperam pri/ mumq; dicam rhytium esse legendum.

FCuid

DOMITIVS.

FCVID ager Nomentanus: olim erat incultus, auctore Pli. miranti Lino, & roganti quid ex eo haberet, respōdit qđ illum nō videat: quia molestus erat Mar. & id fati amplū fructum præstabat.

dicit. non a terra creta: vt puto: nam creta non præstat cutem muliebrem nitidiorē: seu propter terram chiā: quę si Pli. credimus: vultu accōmodatissima est.

In Linum.

Quid mihi reddat ager quæris Line Nomentanus, Hoc mihi reddit ager, te Line non video.

De Muneribus mœchæ.

Cocchina famosæ donas, & ianthina mœchæ Vis dare, quæ meruit munera: mitte togam.

In Tongilium.

Vri Tongilius male dicitur hemitritæo, Noui hominis mores, esurit, atq; sitit. Subdola tenduntur crassis modo retia turdis,

In Maximinam.

Ride, si sapis, o puella, ride. Pelignus puto dixerat poeta, Sed non dixerat omnibus puellis, Quamuis dixeris omnibus puellis, Non dixit tibi, tu puella non es.

In Zoilum.

Zoile quid folium subluto podice perdis? Spurtius vt fiat, Zoile merge caput.

Celsus tanto olim luxu factu m est: vt esset argenteum quo mulieres lauabantur. Fastidiebant enim solia nisi essent argētea. Perdis: cōta minas: vt spurtius sit merge caput, quo fellabat: nam lingua fellatrix erat spurtior inguibus: cum ea sapius vteretur ad libidinem, qđ inguine.

Martialis

D 2

DOMITIUS.

FCANDIDE. in Candidum, qui Martialis volebat videri amicus: vifurpabatq; fapenunero prouerbium græcorum. φιλανθρωπία πάντων. idest omnia amico/ rum cõmunia. camẽ nihil præstabat. Quæverba. i. om nia communia. Toga galefo: ex lana. nam præflan/

Lxxx. librarum nullum captum fuisse, quod rarissimũ est. Chrysendeta: erant lances grandiores aurõ obli/ ti. Immodici: maximi. Flaua: propter aurum. Cã mare: cammarus genus locustę cibi vilißimi, quod ostẽ dit luue. Sed tibi dimidio constrictus cammarus ouo Ponitur exigua fatalis cœna patella. Concolor: eiu/ dẽ coloris cũ læce. Grex .i. pueri, qui astant men/ sæ tua. Illaco ci. Gany/ medi. Emi seu: Sextos amicus Martialis erat foe nerator: & quoniam du/ bitabat ne aliquid Mar. posceret dicebat se debe/ re multis. Togam pe/ xam: duo genera togarũ: altera pexa, altera rasa di cebatur. potes & accipe/ re togam pexam, idest ra sam, sed non placet, ma/ gis placet vt toga pexa di catur villi crassioris. Vn/ de pexati dicuntur hac toga induti. Libras: ar/ genti. Cauet: prouidet. Secum: intra labra. sed ita susurrat, vt possim au dire. Phœbo: Phœbus liber: apud Taci. & Phœ bus balnea habebat: vt apud Lu. hic alius erat.

Chrysendeta Cãmatus

In Candidum.

Candide κοινὸν φίλων hæc sunt tua Candide πάντων, Quæ tu magniloquus nocte, dieq; sonas. Te Lacedæmonio velat toga lota Galefo, Vel quam seposito de grege Parma dedit. At me, quæ passa est furiosi cornua tauri, Noluerit dici quam pila prima suam. Misit agenoreas Cadmi tibi terra lacernas. Non vendes nummis coccina nostra tribus. Tu libycos Indis suspendis dentibus orbes. Fulcitur testa fagina mensa mihi. Immodici tibi flaua tegunt chrysendeta muli. Concolor in nostra Cammare lance rubes. Grex tuus iliaco poterat certare cinædo. At mihi succurrit pro Ganymede manus. Ex opibus tantis, veteri fidoq; sodali Das nihil, & dicis Candide κοινὸν φίλων.

In Sextum.

Emi seu puerum, togam ue pexam, Seu tres, vel puto, quattuor ue libras. Sextus protinus ille scenerator, Quem nostis veterem meum sodalem. Ne quid forte petam, timet, cauetq; Et secum sic, vt audiam susurrat, Septem millia debeo Secundo, Phœbo quattuor, vndecim Phileto. Et quadrans mihi nullus est in arca. Grande ingenium mei sodalis. Durum est Sexte negare, cum rogeris. Quanto durius, antequam rogeris.

Ad Glyptum.

Quæ tibi non stabat, præcisa est mentula Glypte, Demens cum ferro quid tibi, gallus eras.

In Neuolum.

Florida per varios vt pingitur hybla colores, Cum breue Sicaniæ ver populantur apes, Sic tua suppositis perlucent præla lacernis, Sic micat innumeris arcula synthesibus.

ea vela, & tabulas: quibus vestes pressæ tenentur a si/ militudine præli vinarii. alibi idem. Breue ver: idest vernos flores cito interituros.

GEORGIVS.

FTOTAMVE pexam: tum dubia, tum pugnantia loquitur: & enim pexam maxime repugnat: præterea quis nisi vanissimus diceret togam pexam esse villi cras sioris: quando toga illa dicatur confecta ex lana: quæ pilum contexta non emittit: qualem Histria, & Libur/ ni tactus progenerant: quæ cum lino propior, q̄ lanæ sit: pexis alienam vestibibus causam tradit Plin. & nostris quoq; temporibus vulgus eam vestem rasam appellat. Florida per varios vt pingitur hybla colores: monrẽ eẽ Hyblã adhuc nõ legi: autorẽq; desidero, q̄ id tradat.

FTua

DOMITIUS.

FTVA vellera. i. tuas vestes. Totã tribum. i. omnes, qui sunt in tribu: non solum vnum amicum. Lentus spectas, idest sine miseratione. Lenti enim dicitur spe/ ctare quando non mouentur ad miserationem, vel ira cundia. Propertius: Hostib' eueniat lenta puella meis.

prant. Papi. Fas sit componere magnis Partia Neronia/ na: nec qui modo lotus in vnda: Hic iterum sudare ne/ get. Erant inq; hæc præsertim in admiratione. Quod in Lesbiam iocatur: quæ aquam bibebat, & fellabat. Non peccas: idest non erras: quia tu fellas, & polluis ora: ideo recte facis si potas aquam. Quia parte opus: quia opus est, vt bibas, & abluas os quo fellas. Vn: carpit Hylum: qui vitio animi cum pauperrimus esset, & solum denariũ ha/ beret, eum pædiconi da/ bat. Hunc pistor: quia non emis panem. Copos: quia non emis vinum. Sed auferet tibi: siquis ha/ bebuit magnum penem. Nam vis pædicari. Nouit: Spatale meretrix erat: ha/ bebat mammas tantę ma gnitudinis, vt duæ puellæ viderentur: propterea Da sius magister balnearum iussit soluere pro tribus. Laudatur dasius, quod sci uerit numerare eos, qui i balneo erant: nam quam uis Spatale sola esset: dua bus mammas duarum lo/ cum occupabat. Pro tri bus: nam Spatale, & duæ eius: nam trium locũ occupabat: rursus est: quod vna pro tribus soluerit p/ pter mammas. Vis fieri: Maxim' libertus fuit Par/ thenii: ad quem non ina/ nis fuerit coniectura si in/ tellexeris hoc scriptum. Is iactabat se velle liberum fieri: cum tamen nesciret discedere ab aulicis: & fa/ stu palatino: docet poeta, quomodo possit liber fie/ ri si animum scilicet com posuerit ad frugalitatem: qua viuat cõtentus? Hac ratione: hoc pacto. No/ lis. i. si nolis alienam cœnã captare. Veientana vinat: de fece vini rubelli intelli/ git, de qua supra dictum est. Domat sicim: idest si aspernaris salernũ. Chry sendeta: vasa aurea. Citr nã miser: qui hoc genere ambitus cruciatur. To/ ga nostra: tali quali ego sum indutus: idest vili. Vincitur: domatur. hoc est si potes vili scorto esse contentus: & non sectari stollatas mulieres.

Lentitudo

Lentitudo est vacuitas irę: quam Greci σε γρη dicunt: sed Cælius non putauit posse dici latine. Hyemẽ .i. frigus. Frigora trita, id est tritarum lacernarũ. legitur etiam tuta. Frau dare: vt adimas duas ve/ stes fraudare nõ te: sed ti/ neas. Quid renuisi: di/ ctum per interpositionẽ quasi Mar. esset diciturus fraudare te: & propterea iam renuere: Ne uolus di/ cit non fraudare te: sed ti/ neas a quibus tuę vestes corroduntur. Duobus pãnis, id est lacerna, & to/ ga. nam his duabus vtebã tur Romani præterquam in ludis. Augustus dedit negociũ gđilibus: ne quẽ in circo paterentur confi stere nisi togatum depõsi tis lacernis. subdola: męcha dabat pueris quos maritus pædicabat. & hæc erat Thelesina, de qua in/ fra, Vxorem nolo Thelesi nam ducere. Conchis cy theriacis: conchę cytheria cæ dicuntur Venereæ, & Veneri dicuntur, & nõ a lo co accipias cythera: quo/ niam Venus est spuma ma ris nata concha vecta est ad litus. Venus apud Pa/ pi. Digna fuit nostra con/ siderare concha. & duæ illæ conchæ, quæ tenuerunt nauem plenã ventris: quæ mittebantur a Perianthro edicto: vt nobiliores ma/ res castrarentur: dicatæ fuere apud Venerem Gni diam. Concha igitur cy theriaca non a loco dicta: sed Venerea. Proper. Inda cauis aurum mittit formi ca metallis: Et venit e ru/ bro concha erycina mari. Leuior: idest politior cõ chis. Quid. Leuior assiduo detricis æquore conchis. Irrumat: irrumare non tractum est a rima, sed a ruma: quod significat ma millam. Vnde agni dicun tur subrumari, quando rumas lingunt: author Pompeius. Est autem mẽ tulam tanquam mamillã ori inserere. Coponem: optat pauca in otio in lo/ co etiam rusticano cõrem nens vrbana ædificia. Cau po venditor vini. Tabu lam, & calculos: lusorios. Paucos libellos, sed vt eligã .i. electos dtu. Leuẽ: politum: & sero virum supra: vel etiam in Bitonto oppido vilißimo Apulia. Habe fruerẽ: Therma Neronianæ erant in maxi ma admiratione. i. habe tibi gđificia vrbana quę alii exo

Atq; vnam vestire tribum tua vellera possunt, Appula non vno quæ grege terra tulit. Tu spectas hyemem succincti lentus amici. Pro scelus, & lateris frigora tuta times. Quantum erat infelix pannis fraudare duobus? Non metuas mortem Næuole, sed tineas. In Gallum. Subdola famosa (moneo) fuge retia mœchæ Leuior o conchis Galle cytheriacis. Confidis natibus? non est pædico maritus, Quæ faciat duo sunt, irrumas aut futuit. Ad Rufum. Coponem, laniumq; balneumq; Tonforem, tabulamq; calculosq; Et paucos, sed vt eligam, libellos, Vnum non nimium rudem sodalem, Et grandem puerum, diuq; leuẽ, Et caram puero meo puellam, Hæc præsta mihi Rufe, vel Bitontis, Et thermas tibi habe Neronianas.

Ad Rufum.

Coponem, laniumq; balneumq; Tonforem, tabulamq; calculosq; Et paucos, sed vt eligam, libellos, Vnum non nimium rudem sodalem, Et grandem puerum, diuq; leuẽ, Et caram puero meo puellam, Hæc præsta mihi Rufe, vel Bitontis, Et thermas tibi habe Neronianas.

De Thelesina.

Vxorem nolo Thelesinam ducere, quare? Mœcha est, sed pueris dat Thelesina, volo.

In Lesbiam.

Quod fellas, & aquam potas, nil Lesbia peccas. Quia tibi parte opus est Lesbia, sumis aquam.

In Hylum.

Vnus sæpe tibi nota denarius arca Cum sit, & hic culo tritor Hyle tuo. Non tamen hunc pistor, nõ auferet hũc tibi copo Sed si quis nimio pennelupe bus erit, Infelix veritẽ spectat conuiuia culi.

De Spatale.

Et semper miser hic elurit, ille vorat. Nouit loturos Dasius numerare, poposcit Mammofam Spatalen pro tribus, illa dedit.

In Maximum.

Vis fieri liber? mentiris Maxime, non vis? Sed fieri si vis, hac ratione potes. Liber eris, cenare foris si Maxime nolis, Veientana tuam si domat vua sitim. Siridere potes miseri chrysendeta Cinnæ. Contentus nostra si potes esse toga, Si plebeia Venus gemino tibi vincitur asse.

Irrumat

Irrumat

Toga Pexa Rasa

Tarenti

Pila

Mense et treg

Mullus

GEORGIVS.

FCV AE faciat duo sunt Irrumat, aut futuit. Abeat directus hic expofitor cũ hulusmodi interpretatio ne turpissima: ego quam testissimis verbis poterõ: quid irrumare sit aperiã: a rima componi dicimus in u propter cognationem soni immutata. ex circun stantis autem rem cognoscendam tradit poeta, cũ his verbis Thaisda alloquitur: Quid me Thaisenem subin/ de dicis. Nemo est Thaisenex ad irrumandum.

Martialis

D 3

DOMITIVS.

NON rectus: nam pauperes habent tecta vilissima: & humilia, quæ ceruui intrant. Partho: dug erant tribus apud Parthos: quarum altera affinium, altera magorum dicebatur: qui, vt scribit Appianus, libertatē populis promittebant: seruitutemq; propulsauros morte: inde fiebat, vt nullo fœdere eorū pax sanciri posset: nemini enim seruire patiebantur. Quid de te: in Linum, qui cū draucos sequeretur: vxor dedit puerum Spadonem custodem: ne posset ab eo pædicari. Satis probauit: id est ostendit. Certis Indiciis: id est veris & apertis argumentis. Nasutus: nasuti dicuntur, qui habent iudicium & astutiam. Malignus: quia dedit Spadonem non bene mentulatu qualem cupis. Alibi quoque eundem fellare ait: Pædicatur Oros, fellat Linus.

Vis te Sexte: Sextus communi familiaritatis consuetudine vixerat cum Martiale: nunc nihil dabit: aut aliquid: dabit sportulā: & tantum, quātum diuites solebant cliētibus suis dare. ait poeta sibi in animo fuisse amare Sextum: id est æquali fœdere & amicitia eius rebus vti nunc, cum sportulam tantum accipiat: facturū quod iubet Sextus: qui non amari vel le videbatur, sed coli. Vis coli: vis me tibi esse cliētem. Volebam amare. i. volebam amice vinere tecum. Si te colo. i. si ero cliens. Non amabo: non prosequar te amore: cum nil des, nisi quod cliēti datur. Gentibus: Galle tua vxor dicitur esse auara, & spoliare prouinciam: sed mendacia sunt: quia solet dare. s. coitum: nam dare absolute modo pretiū dicitur: modo coitū. hic coitum: quod vrbane dictum cum ad libertatem muneris videatur referre. Hic: in Saufelum, quem paulo post nominabat eodem ferme argumento. Is comitatu: sella: & insignibus conductis etiam fœnore se patronum agebat. Se cat media septa. i. hic armethystinatus: qui ambulat per media septa: quæ erant in campo Martio: vel medio cancellos, qui sunt circa subsellia. Vagis gressibus, i. temere inambulans. Publius meus: mihi nō placet vt intelligas Publum habuisse multos lacernatos secū: sed multas lacernas vestes. Codrus: Cremitius fuit historicus: de quo Suetonius in Augusto: Debes hic alii Codrum accipere. Alpha. i. princeps penulatoꝝ: qui multas penulas habebat. Penula vestis: qua & ferui, & clientes utebantur aduersus nimbos. alibi: Aur meus ante omnes Codrus haberet equū. Togatus grex. i. grex anteambulorum: nam toga indumentum erat antebulonis. Capillatus. i. grex seruorum, quod Iuu. apte

distinguit: Respice hoc primum, qui litigat an tibi ferui sint comites: an te post sella togati ante pedes. Recens: noua sella. Linteis. i. loris. nam sella lora, & linteata habebat. Inue. Conducit sellam puluinar. Oppigneravit anulum: insigne equestre: vt illud Iuuen. Post cuncta nouissimus exit anulus. Claudii: fœneratoris.

Pexatus: pexati dicuntur toga pexa induti: qua utebantur hyeme villo dēfio: re: propterea lang Histig, & Lyburnæ, vt Plin. scribit: cum potius sint similes pilis: qua lanæ non sunt aptæ pexis vestibus. Pexatus. i. tu habens vestes pexas. Mea sunt: quas vero tu habes conduxisti a fœneratore. Mica vocor: Domi. adificauit cœnationē auream, auctore Eusebio quam a paruitate micam appellauit. In laudē principis hortatur poeta conuiuias ad risum, & vnguentum ex relaxatione: quoniam iam ipse Deus. i. Domi. de litas parauerat tanq; viuere iubet: verbum est in fine epigrammatis deminuisse: hoc est obliuisci. Ita habet codex vetustissimus: cum manu librario rū hactenus legerim deminuisse: neq; me hoc ostēdit nouum verbum apud Marti. cum domiceum sit: & multa quæ ipse finxit. At si legis te meminisse, quod placet: ita leges: vt illud Periti: Viue memor leti: fugit hora. hoc quod loquor. inde est. & illud Virgil. Mors autē velens viuere ait venio. Mica vocor: loquitur cœnatio. Tholum Cæsaris: id est cœdē Cæsareas. Ex me: cum me vides, vides tholum Cæsareum. Frangetorū: id est accumbe: natorū lectus erat apud antiquos a torno: vt placet Var. quoniam in propriū erat. Sternebatur ergo tori, qui frangebantur, hoc est confundebantur cum sederent discumbentes.

Cape rosa: quia in conuiuiis erant sparsi rosis. Nardo. i. vnguento nardino: quod idem appellabatur foliatū. Meminisse mortis. i. dare operā voluptatibus, quod diu potes: cum cito sis moriturus. Vxorē: Hyllus puer habebat rem cū vxore tribuni: quod eo lictius ceperat agere: quā nup fuerat lata lex a Domitia no nemo res castrarent: sed fiebat spadones, vt essent in delitiis. Armati trib. tribunus. n. armatus est. Supplicium puerile. i. pædicationem. Ve tibi, dum ludis. i. dum temere agis, & ludis: quia castraberis.

Sit tua non rectus tecta subire potes. **Hæc** tibi si vis est, si mentis tanta potestas, **Liberior** partho viuere Rege potes. **In** Linum. **Quid** de te Line suspicetur vxor, **Et** qua parte velit pudiciorem, **Certis** indicis satis probauit. **Custodem** tibi quæ dedit Spadonem, **Nil** nasutus hac, maligniusq; est. **Ad** Sextum. **Viste** Sexte coli, volebam amare. **Parendum** est tibi, quod iubes, coleris, **Sed** si te colo Sexte, non amabo. **De** vxore Galli. **Gentibus** in Libycis vxor tua Galle male audit **Immodicæ** fœdo crimine auaritiæ. **Sed** mera narrantur mendacia, non solet illa **Accipere** omnino, quid solet ergo dare.

In Fictum diuitem. **Hic**, quem videtis gressibus vagis lentum, **Amethystinatus** media qui scæat septa, **Quem** non lacernis Publius meus vincit, **Non** ipse Codrus alpha penulatoꝝ. **Quem** grex togatus sequitur, & capillatus, **Recensq;** sella, linteisq; lorisq;. **Oppigneravit** ad modo Claudii mensam, **Vix** octo nummis anulum, vnde cœnaret.

In Zoilum. **Pexatus** pulchre rides mea Zoile trita. **Sunt** hæc trita quidem Zoile, sed mea sunt. **De** Cœnatione Mica. **Mica** vocor, quid sim cernis? cœnatio parua, **Et** me cæsareum prospicis ecce tholum. **Frangetoros,** pete vina, rosas cape, tingere nardo. **Ipsē** iubet mortis te meminisse Deus.

In Hylum. **Vxorē** armati futuis puer Hyle tribuni, **Supplicium** tantum dum puerile times. **Ve** tibi, dum ludis, castrabere, iam mihi dices,

NON rectus: nam pauperes habent tecta vilissima: & humilia, quæ ceruui intrant. Partho: dug erant tribus apud Parthos: quarum altera affinium, altera magorum dicebatur: qui, vt scribit Appianus, libertatē populis promittebant: seruitutemq; propulsauros morte: inde fiebat, vt nullo fœdere eorū pax sanciri posset: nemini enim seruire patiebantur. Quid de te: in Linum, qui cū draucos sequeretur: vxor dedit puerum Spadonem custodem: ne posset ab eo pædicari. Satis probauit: id est ostendit. Certis Indiciis: id est veris & apertis argumentis. Nasutus: nasuti dicuntur, qui habent iudicium & astutiam. Malignus: quia dedit Spadonem non bene mentulatu qualem cupis. Alibi quoque eundem fellare ait: Pædicatur Oros, fellat Linus.

Vis te Sexte: Sextus communi familiaritatis consuetudine vixerat cum Martiale: nunc nihil dabit: aut aliquid: dabit sportulā: & tantum, quātum diuites solebant cliētibus suis dare. ait poeta sibi in animo fuisse amare Sextum: id est æquali fœdere & amicitia eius rebus vti nunc, cum sportulam tantum accipiat: facturū quod iubet Sextus: qui non amari vel le videbatur, sed coli. Vis coli: vis me tibi esse cliētem. Volebam amare. i. volebam amice vinere tecum. Si te colo. i. si ero cliens. Non amabo: non prosequar te amore: cum nil des, nisi quod cliēti datur. Gentibus: Galle tua vxor dicitur esse auara, & spoliare prouinciam: sed mendacia sunt: quia solet dare. s. coitum: nam dare absolute modo pretiū dicitur: modo coitū. hic coitum: quod vrbane dictum cum ad libertatem muneris videatur referre. Hic: in Saufelum, quem paulo post nominabat eodem ferme argumento. Is comitatu: sella: & insignibus conductis etiam fœnore se patronum agebat. Se cat media septa. i. hic armethystinatus: qui ambulat per media septa: quæ erant in campo Martio: vel medio cancellos, qui sunt circa subsellia. Vagis gressibus, i. temere inambulans. Publius meus: mihi nō placet vt intelligas Publum habuisse multos lacernatos secū: sed multas lacernas vestes. Codrus: Cremitius fuit historicus: de quo Suetonius in Augusto: Debes hic alii Codrum accipere. Alpha. i. princeps penulatoꝝ: qui multas penulas habebat. Penula vestis: qua & ferui, & clientes utebantur aduersus nimbos. alibi: Aur meus ante omnes Codrus haberet equū. Togatus grex. i. grex anteambulorum: nam toga indumentum erat antebulonis. Capillatus. i. grex seruorum, quod Iuu. apte

Codrus
Cremili
Penula
Toga

DOMITIVS.

NON licet: lata lege a Domitiano, qua mores castrati prohibuit: de hac lege Papi. in Erino. & apud Tranqu. Quod facis nec licet mochari: nam Domitia. tulit legem ne liceret mochari. Suetō, auctor: nam adulteria compescuit. Ita & Hyllus carpitur: qui spe pædicationis erat adulter: vt alibi de thelesina, & dug Domitiani legesenarratur. Cum tibi: hoc dictum in maledicum, qui cū esset iuuenis, & fellaret: postea in tātam fellationis libidinem venerat, vt mortuus non parceret: affectus tēdio fellationis maledicebat omnibus.

Venerant male. i. pulularent: & cum primum cepisti sentire libidinem. Meruit. i. potuit tandem affectu qui fastidia vespillonum. Tedia carnificis. i. poscebas damnatos: relectus a vespillonibus. Vteris ore alter: quia non fellas, sed maledicis. Rubigine: id est liuore. Quodcunque datum est nomen: maledicis, & bonis, & malis. Sequens epigramma est clarum. Sola tibi: Melichus sexcenta sestertia: quæ sola habebat: dedit Ledæ meretrici: quæ eam non amaret. Mar. in eo docet, quid sit luxuria: nam inquit, si esses diues, & tātum dedisses meretrici, quam amares: esset luxuria: nunc dicitur te non amare: & hæc est luxuria. s. non amare omnino cum dederis. c. sestertia: quasi vult ostendere luxuriam esse extremū quiddam: non magis in effundendis diuitiis aliquo effectu: sed etiam cum eas effundas non tangi aliqua voluptate. Tulit: abstulit.

Redempta: reducta. Si diues amares tantū. i. si propter amorem diues tātum dares. Hæc quoque luxuria: cum dederis diuitias: & eā non ames. Dum modo: Taurus item fuit præter hunc, de quo scripsit Mar. temporibus Neronis: cuius abnepsem Attiliā Menalinā duxit princeps vxorem: hic dicebat se multa facturum. Fingis: componis, & instituis te ad causas agēdas. Pellas: frater Nestorū alter patruus Iasonis: de quo hic sentit. Iam tibi desinere. i. tam diu dubitasti: quod esset: vt si hactenus exercuisses aliquā artem, & iam nunc desinere serum videretur: non modo serum est ad incipiēdū: sed ad desinēdum. Siquid animi: ingenit. Si schola damnatur: si non vis proficere. Marsia: qui cum contendit vincitur: tractum a

fabula. Is Marsia: qui semper vincitur in causidicis. Iam potes esse nihil: deliberando quis sit: consumpsit gratem omnem: & iam non es aptus alicui arti. Cur: Salernus erat auarus: cui mortua vxor erat, & plorabat. Ex tulit: ad funus. Secundilla: ab ordine nomen duxit: vt apud Iuuenalem Quintil. Grande crimen fati. i. grandis culpa mortis. Gaudebat Salernus morte vxoris: quis dolere videretur: & cum bene optare videatur Mar. imprecatur. nam optat viuam vxorē aduersus votum mariti: qui mortua letabatur: erat. n. locupletatus. Vnus: tanta erat insolentia mullerū vt cū deformes essent, adhiberentq; ancillas, quæ cines componerent offensę: dum se in speculo inspicerent vel nasos: vt Iuuen. alta vel aliquo alio frontis vitio pulsarent ancillas. totus hic locus apud Iuuen. est illic: Taurea: hic Lalage ponit: illic Psecas: hic Plecusa imprecatur insolētig mulieris aptum supplicium vt est in fine. Anulus: cinclus. ita apud Iuuen. Altius hic quare cinclus.

Non licet hoc, quid tu quod facis, Hyle licet? **In** Maledicum. **Cum** tibi vernerent dubia lanugine mala, **Lambebat** medios improba lingua viros, **Postquam** triste caput fastidia vespillonum, **Et** miseri meruit tedia carnificis, **Vteris** ore aliter, nimiaq; ærugine captus **Ad** latras nomen, quod tibi cunq; datum est. **Hæreat** in quibus potius tam noxia lingua. **Nam** cum fellaret, purior illa fuit. **In** Labienum. **Quod** pectus, quod crura tibi, quæ brachia velis, **Quod** cincta est breuibus mentula tōsa pilis, **Hoc** præstas Labiene tuæ (quis nescit) amicæ, **Cui** præstas culum, quem Labiene pilas? **In** Melichum. **Sola** tibi fuerant sestertia Meliche centum, **Quæ** tulit e sacra Leda redempta via, **Meliche** luxuria est, si tanti diues amares. **Non** amo iam dices, hæc mage luxuria est. **In** Taurum. **Dū** modo causidicū, dū te modo rhetora fingis, **Et** non decernis Taure, quid esse velis, **Peleos,** & Priami transit, vel Nestoris ætas, **Et** fuerat serum iam tibi desinere.

Incipe, tres vno perierunt rhetores anno, **Si** quid habes animi, si quid in arte vales, **Si** schola damnatur, fora litibus omnia feruent, **Ipsē** potest fieri Marsia causidicus. **Eia** age, rumpe moras, quo te spectabimus vsq;? **Dum** quid sis, dubitas, iam potes esse nihil. **In** Salernum. **Cur** tristiore cernimus Salernum. **An** causa leuis est? extuli inquis vxorem, **O** grande fati crimen, o grauem casum, **Illa** illa diues mortua est Secundilla, **Centena** decies, quæ tibi dedit dotis? **Nollem** accidisset hoc tibi Salernæ.

In Lalagen. **Vnus** de toto peccauerat orbe comarum **Anulus** incerta non bene fixus acu. **Hoc** facinus Lalage, speculo quæ viderat, vltæ est. **Et** cecidit sectis ista Plecusa comis. **Desine** iam Lalage tristis ornare capillos, **Tangat** & insanum nulla puella caput. **Hoc** salamandra notet, vel sæua nouacula nudet, **Vt** digna speculo fiat imago tuo.

In Lalagen. **Vnus** de toto peccauerat orbe comarum **Anulus** incerta non bene fixus acu. **Hoc** facinus Lalage, speculo quæ viderat, vltæ est. **Et** cecidit sectis ista Plecusa comis. **Desine** iam Lalage tristis ornare capillos, **Tangat** & insanum nulla puella caput. **Hoc** salamandra notet, vel sæua nouacula nudet, **Vt** digna speculo fiat imago tuo.

Peccauerat: non erat in ordine. Non bene fixus: sustentatus. Incerta acu: extra locum posita: nactus vtebantur. in distichis: Hic gat acu tortas, sustineatq; comas. Lalage: nomen mulieris fictum: quod prius vsurpauit Hora. significat autem loquacem. Hoc facinus: id est hunc errorem. Plecusa: nomen ancillæ fuit: fuit vna inter ministras Diang, vt est in Metamorph. Ouidii, dicta a pleco, quod est plico. Comis sectis. i. laceratis. Iuue. Laceratis ipsa capillis: Nuda humeros Psecas infelix. Triste capillos: nō est culpa capillorum. Salamandra: animal est figura lacerati: cuius ore vomitur sanies lactei coloris: quæ omni parte corporis pilos decutit, si fuerit admota. Dixit autem notet, id est nota, & macula colores ficit: quoniam nam non modo decutiuntur pilli: sed etiam supposita cutis in maculas vitiliginis mutatur: auctor Plin.

Seua nouacula: culter rōforius est nouacula squæ vt dolorem incutiat. Digna speculo fiat imago tua: id est vt fiat digna verberibus: nam speculo ipso pulsauerat ancillam. id genus pulsatiōis in risu erat apud antiquos. Iuuenalis: Pulsandū vertice raso Pregelbebis quandoq; caput.

Lalage
Plecusa
Salamandra

Non

DOMITI V.S.

QVOD te in Olu que prius salutauerat...

In Posthumum. Occurris quocumq; loco mihi Posthume, clamas...

aquis ablutione mentula/rum: na irrumare est mentulam ori alterius infere/...

Pericidit Percisum Omnia

Deduct Reduct

Reum

DOMITI V.S.

PREVM tonsum: cum effecit, vt aliquis reus libera/retur, qui tondebatur liberatus...

lossum esse longum: qui longus esse non potest cum ha beat proportionem suam. Puer Bruti: pulcherrimus fuit, sed exigua statura: vt non debeat videri paruus...

octophorum

Exaphorum

Sadapila

DOMITIVS.

FOEDASTI: ad eundem moechum mariti, Requirunt enim se, id est ipsi reminiscuntur: quamvis ipse non dicat. Vindicatum: a libidine uxoris liberatum, vel vitium. Irrumare: nam uxor erat fellatrix. Molli: Sertorius ficulus erat. Is lingebat cunnos. Mart. ait

adhibuit. Ennius hoc genus carminis usurpauit Cypro boni merendum: dictum carmen a Sotade auctore: cui nendum ea de causa quam diximus de Cleomacho fupra: hoc carminis genus cum poeta damnet: vrbanner iocatur se, scilicet non legere retro carmen cinædicum: alludens quod cum cinædicum sit ante non debet legi.

In Sæuum maritum.

Fœdasti miserum marite moechum, Et se, qui fuerant prius, requirunt Trunci naribus, auribusq; vultus, Credis te satis esse vindicatum? Erras, iste potest & irrumare.

In Sertorium.

Mollis erat, facilisq; viris Pæantius heros, Vulnere sic Paridis dicitur vltæ Venus. Cur lingat cunnum ficulus Sertorius hoc est, Ex hoc occisus Rufe videtur Eryx.

De Præposteris donis.

Vimine clausa leui niuæ custodia coctæ, Hoc tibi Saturni tempore munus erit, Dona quod ætatis mihi tibi mensè Decembri, Si quæris, rasam tu mihi mitte togam?

Ad Classicum.

Quod nec carmine glorior supino, Nec retro lego Sotaden cinæcum, Nusquam græcula quod recantat Echo, Nec dicat mihi luculentus Attis

ludens quod cum cinædicum sit ante non debet legi: nisi forte rem impudicissimam significare vult hic interpres: id quod tantum abest a sensu poetæ: quantum Calderinus ab obsecro sermone nunquam abfuit. Quod sic esse iam docebo ex maximis, & clarissimis tam græcis, q̄ latinis scriptoribus. Quintilia in nono oratoriarum institutionum (Pleriq̄ enim ex commissuris eorū vel diuisione pedes fiunt, quo fit vt iisdem verbis alii, atque alii versus fiant) ait: Memini quandam non ignobilis poetam ita iussisse: Astra tenet calum, mare clas/ ses, are a messes, hic retrofusus sit Sotades. Dionys. Ali/ car. de compositione scribens reciprocum hunc versus sotadicum ait: & docet versus quosdam Home. posse re/ currere nunc in seipos: nunc in alios secundum poli/ tionem pedum. Diomedes grammata. de sotadicis in hūc modū tradit: Trimeter heroicus est reciprocus versus apud neoteros. Talis nolo liber tua recidentur actæ: Acta prædicentur tua liber nolo. versus sotadicus est ex vtraque: sed durus vt possit ad recursum conuenire so/ tadico: reciprocus alter huiusmodi est: Esse bonus si vis/ cole diuos optime Panfa. Panfa optime diuos cole si vis/ bonus esse. Hic in procurfu hexameter esse in recessu so/ tadicus reciproci generis metrum inueniunt ocia cu/ riosa: de quo versu item plura Seruius in centimetris. Reciprocus heroicus in sotadicum est quoties in fine scanthons sotadicum facit. Sotadicum cōstat trimetro acatalectico trochaico: vt est: Ire cupis si rus mala vites/ somnia quæso: Quæso somnia vites mala rus si cupis/ ire. reciprocus iambicus in elegiacum est quoties a fine scanthons elegiacum facit. vt est: Micant niotre tecta/ sublimi aurea: Aurea sublimi tecta niotre micant. Dicit ergo poeta se scribere non sotadicos versus: qui procur/ rentes vnius generis sint: recurrentes vero aut retrouert/ si diuersum, aut idem metrum conficiant.

Choliambon

in sepe anca, classes mare, q̄ si tenet abita. nusa mihi aduget nemora quærumina. 1350

DOMITIVS.

CHOLIAMBON: in carmine iambico magna est acerbitas: quali vsus est Bibaculus infensus i primis Ca/ toni grammatico. Archilochus eodem genere vsus est: postea fuit excogitatum a mollioribus poetis: vt disfra/ cto rigore iambico alterum genus insitueretur, quod iambicum erat, sed fractū: vnde dictū est χαλι μβον

Imaginibus: imagines maiorum, qui aliquid præcla/ ri gesserant: collocantur in atrio: vt apud silium expo/ sumus. Rudis herba: id est herba sine vilo condimen/ to, vel imparatus hortus. Verna: seruus: id est habeat tantummodo vnde possim alere feruum. Coniunx nō doctissima: & Iuena. doctam coniugem scribit mole/ nam, quæ voluit Palæmo/ nis artem. Ita descripta est Epicuri vita: quam poeta maxime probat.

GEORGIVS

FMOLLEM debilitate galliambon: hic imploro dictos omnes tam græcos q̄ latinos, vt illi suis voci/ bus: hi vero festiuo poe/ tæ opem ferant, quando non peruersa: sed impru/ dentissime falsa hic teme/ rarius grammaticus in ia/ cturam bonarum literarū præcipiat. Galliambus græce dicitur non exco/ gitatus a mollioribus poe/ tis iambicus versus: sed vt Ephesion auctor est: q̄ in vltimo pede habeat exitum claudum: nam cū rectus iambicus super vlti/ mam basim iābo, aut pyr/ richio terminet: & tria tē/ pora habeat galliambus: & hipponacteus dicitur: spondæum sumit: culus temporibus videatur su/ per abundātem basim ha/ bere: sed hic attendite dli/ genter studiosi que iam di/ cam: choliambon hac in parte minime legendum est: qui & idem scazon dicitur, & mordax est, vt apud Mar. legimus: sed galliam/ bon: de cuius versus gene/ re grammatici ita differue/ runt. Diodo. galliambon metrum quod apud Me/ coc. tale est: Ades inquit o/ Cybele: simile est illi: vice/ veris & fatoni. inferius cō/ mā superiori simile effert: nisi amittet vltimam syl/ labam. Galliambon aliud ex hoc ipso factum et simi/ limum effert: nisi q̄ vt ener/ uatius fieret: & mollius secunda, aut tertia ab vltima syllaba in duas breues geminata est: Et factum tale la/ tus horreat flagello: Comitum chorus vltet: si effert sic/ Comitum chorus vltet: effert illi simile: Fera montium dea. Cæterum huic metro quod eneruatum dicimus: si/ mile est illud neotericum: quod est tale: Rutilos recide/ crines: habitum cape virl. hoc est simile illi, de quo pau/ lo ante disputauit: quod fuit tale: Larus horreat flagello/ comitum: qui chorus vltet. Ser. de eodem Galliambon/ con constat dimetro iambico acatalectico: & anapesto, vel spondeo cum duobus iambis: vt est Tenera tescipat/ aura tremulos sinus freri: contra sententiam suam Poe/ ta diceret si choliambon legerimus: quando plurima epigrammata claudio iambico conficiat: videaturq; re/ spondere petenti Claudio: cur comata sotadica: aut ga/ liambum molle, & eneruatum non conficiat. Cæcus ni/ mirum in hoc epigrammate Calderinus fuit: aut ma/ gis insanissimus.

Galliab

Rectus iambicus

Scazon

Atthis

X

Petaur

Galliab

Rectus iambicus

Scazon

Quintilia nus

Atthis claudus iambicus. Atthis vt alii sentiunt nomē pro/ prium poetæ est, quod nus q̄ reperi: sed vt puro Atthis hic puer amatus a Cybele ponitur pro molli, & ener/ uato poeta: nā & ipse mol/ lissimus fuit scetis testibus quod alibi indicat Martia/ cum ait. Et cōcubino mol/ lior celeneo. de eodem car/ mine Perlius: Claudere sic/ versus didicit Berecynthi/ us Atthis. Petauri: dicit/ agiles hoies a πεταρομα/ quod est volo. hi per circu/ los se immittunt, nascunt/ urq; sub delphine: vt Ma/ ternus scribit. Marcellus petauristas appellat, & ali/ os esse putat: sed Materni interpretatio cum Martia/ le conuenit. Lada: curfor fuit Alexandri velocissi/ mus. Sensus est poetæ: Pos/ sum esse bonus poeta etiā si non sector numeros so/ tadicos: & Choliambicos, quæ admodum Lada cur/ for omnino velocissimus erat: etiā si non immitte/ ret semper circulos: quod poterat agere petauri. De Lada scribit Solinus in co/ lectaneis: & eiusdem me/ minit Cato. Dicit: deridet Phœbū: qui dicebat puel/ las ardere sui amore: cum habeat os natis sub aqua: iocatur cum ardore & a/ qua: hic erat pallidus, & turgidus. Nil Mamerco male scribebat. Dummo/ do nil recites: id est ne of/ fendas nos tuis ineptiis.

Quod: Gaurus gaudet e/ brietate. Cato Vricensis: cuius virtus, vt Horatius non nunquam in caluit me/ ro: quamuis Plutar. id velit videri accidisse non Catonis ebrietate, sed magna negociorum cura. Nullo Apolli/ ne. i. nullis mōis, id est sine gratia Apollinis, & musarū. Hoc Cice. quia male scribebat carmina. Antonius ac/ cufatur a Cicerone, q̄ vomuerit in senatu multis vici/ bus. Luxuriaris: nam Apicius multas myriadas, vt græci scribunt, iusu consumpsit. Quod fellas: quasi dicat in multis aliis vitiis habes auctores: in fellatione, quem habes: ita iocatur in turpem hominem. Quin/ tiliane moderator: nam vt ipse scribit. xxiii. annos eru/ diendis iuuenibus impendit. Docuit etiam nepotes Do/ miriani. Primus Romæ mercedem publicam e fisco ac/ cepit, vt scribit Euseb. Vaggiuuentis: iuuentutis. Ro/ manæ togæ: nobilitatis, & iuuentutis. Propero viuere pauper: q̄ spretis diuitiis indulgeo animo. Nec inuti/ lis annis: inuitiles annis dicuntur, qui nullam partem annorum in vera vita: id est animi relaxatione, & quiete ponunt. Nemo viuere satis properat: id est adeo anni labuntur cito: vt non possimus videri nimium prope/ ra re ad veram vitam, id est quietem: quasi dicat nemo po/ test reprehendi, q̄ nimium temporis velit dare quieti.

Mollem debilitate Choliambon. Non sum Classicæ tam malus poeta, Quid si per graciles vias petauri Inuitum iubeas subire ladam? Turpe est difficiles habere nugas, Et stultus labor est ineptiarum. Scribat carmina circulis Palæmon. Me raris iuuat auribus placere.

In Phœbum. Dicis amore tui bellas ardere puellas, Qui faciem sub aqua Phœbe natantis habes. In Mamerco. Nil recitas, & vis Mamerce poeta videri. Quicquid vis esto, dum modo nil recites. In Gaurum. Quod nimio gaudes noctem producere vino, Ignosco, vitium Gauræ Catonis habes. Carmina quod scribis, musis & Apolline nullo, Laudari debes, hoc Ciceronis habes, Quod vomis, Antoni, quod luxuriaris, Apici, Quod fellas, vitium dic mihi cuius habes?

Ad Quintilianum. Quintiliane vagæ moderator summe iuuentæ, Gloria Romanæ Quintiliane togæ, Viuere quod propero pauper, nec inutilis annis, Da veniam, properat viuere nemo satis, Differat hoc, patrios optat qui vincere census, Atriaq; immodicis arstat imaginibus, Me focus, & nigros non indignantia fumos Tecta iuuant, & fons viuus, & herba rudis, Sit mihi verna satur, sit non doctissima coniunx, Sit nox cum somno, sit sine lite dies.

uatus fieret: & mollius secunda, aut tertia ab vltima syllaba in duas breues geminata est: Et factum tale la/ tus horreat flagello: Comitum chorus vltet: si effert sic/ Comitum chorus vltet: effert illi simile: Fera montium dea. Cæterum huic metro quod eneruatum dicimus: si/ mile est illud neotericum: quod est tale: Rutilos recide/ crines: habitum cape virl. hoc est simile illi, de quo pau/ lo ante disputauit: quod fuit tale: Larus horreat flagello/ comitum: qui chorus vltet. Ser. de eodem Galliambon/ con constat dimetro iambico acatalectico: & anapesto, vel spondeo cum duobus iambis: vt est Tenera tescipat/ aura tremulos sinus freri: contra sententiam suam Poe/ ta diceret si choliambon legerimus: quando plurima epigrammata claudio iambico conficiat: videaturq; re/ spondere petenti Claudio: cur comata sotadica: aut ga/ liambum molle, & eneruatum non conficiat. Cæcus ni/ mirum in hoc epigrammate Calderinus fuit: aut ma/ gis insanissimus.

ueneris Eryx in torca col/ sum, quos appellauit inedas sup/ moie. Cocta decocta amanto

DOMITIUS.

FRERVM: petit a Do/mitiano ius trium nato/rum: quod qui habebant: cum aliquid populo viri/ tim diuidebatur: his daba tur portio pro tribus libe/ ris alendis: in lege agraria testatur hoc Appl. Hoc ius institutum est in monumē tum, & laudem: authore Dionysio: trium Horatio/ rum: qui tergemini pu/ gnauerunt aduersus Cu/ riatios Albanos pro inape/ rio romano. Claudius etiā dedit mulieribus ius qua/ tuor natorum. Quo so/ spite: idest sano, & saluo.

Fortuna verat: quia non habebat tres filios. Cre/ dar, quia non erat. & Plin/ scribit se a competitorē su peratum: q̄ ille ius trium natorum haberet præter alia ornamenta: nam qui id ius habebat antepone/ batur carentibus liberis.

Natorum o vxor iam va lebis: idest discedes. Mu/ nus domini non debet pe/ riri: quia debeat esse contē tus munere Cæsaris: & nō debet quærere amplius li/ beros. Plus pudoris. i. si in medium non venit.

LIBER TERTIVS. Ad lectorem.

HOC tibi quicqd id est. Logo radio vrbis discesserat Martialis in Gal/ liam Cisalpinam vnde hūc librum mittit: nam quod ait secundo versu: Gallia Romanæ nomine dicta to/ gæ: ego de Gallia Cisalpi/ na intelligo ob tertiu epig/ ramma: ex quo satis di/ scitur inde mitti librū. Pri/ mum lectorē alloquitur: & indicat vbi liber sit com/ positus: neq̄ se mirari ait si fortasse plus placeat supe/ rior: qui compositus fue/

Ad Cæsarem Domitianum. Rerum certa salus, terrarum gloria Cæsar, Sospite quo magnos credimus esse Deos. Si festinat is toties tibi lecta libellis

Detinere oculos carmina nostra tuos, Quod fortuna vetat fieri, permittit videri, Natorum genitor credat ut esse trium. Hæc, si displicui, fuerint solatia nobis, Hæc fuerint nobis præmia, si placui.

Ad Vxorem. Natorum mihi ius trium roganti Musarum pretium dedit mearum Solus, qui poterat, valebis vxor. Non debet domini perire munus.

Ad Regulum. Primum vbi est inquis, cū sit liber iste secundus? Quid faciam, si plus ille pudoris habet? Tu tamen hunc fieri si mauis Regule primum, Vnum de titulo tollere iota potes.

Martialis Romanos ciues pertoesus, cum ab illis nihil acci/ peret emolumentum Roma profectus in Aemiliam concessit. Vbi hunc tertium librum edidit, ac inde Romam transmisit. Cuius primum epigramma est ad lectorem, in hanc sententiā. Gallia illa, quam a Romana toga, togatam appellant, mittit tibi hunc, qualiscunq̄ est, librum. Quo si pric rem magis probas, illud meminisse debes, hunc quoq̄ esse meum, priorem p̄ deo fortasse placere, q̄ Romæ sit editus, hic vero in Gallia Cisal/ pina.

M. VAL. MARTIALIS LIBER TERTIVS.

Ad Lectorem de Libro Gallicano.

Octibi quicquid id est, lon/ ginq̄uis mittit ab oris Gallia Romanæ nomine dicta togæ. Hūc legis, & laudas librū fortasse priorem. Illa, vel hæc mea sunt, quæ meliora putas.

Plus sane placeat, domina qui natus in vrbe est. Debet enim Gallum vincere, verna liber?

Ad Librum suum.

Cuius vis fieri libelle munus? Festina tibi vindicem parere, Ne nigram cito raptus in culinam Cordilas madida tegas papyro, Vel turis, piperisq̄ sis cucullus, Faustini fugis in sinum? sapisti.

rat in vrbe: quoniam quæ domi nascuntur gratiora sunt externis. Romanæ togæ: alludit ad Galliam togatam, quæ ab Ancona incipit: cum vt puta velit indicare Galliam Cisalpi/ nam Romanæ. Tu legis hunc: nam hunc mittebat librum in vrbe. Liber verna: idest natus domi in vrbe. Vincere gallum: id est qui mittitur ex Gallia.

Vincere: gratia supera/ re. Cuius: alloquitur li/ brum: & hortatur eum, vt sibi patet patronum ad/ uersus obrectatores: & lau dat Faustinum. Cuius vis fieri munus: idest cui vis mitti. Imitatio Catulli: Cui dono Lepidum nouū libellum. Vindicem pa/ rare: idest defensorē. Te/ gas cordillas: hi versus sūt apud Persium aliis nume/ ris: Scombros metuentia carmina, nec thus. Cordil/ læ idem pisce sunt, qui thymni: nā thymni simul ac nati sunt matrē sequun tur atumno redeuntes ex ponto in magnum mare: cordillæ dicuntur cum se immerferint cœno pela/ mides: ἄλλος enim latine cœnum: post annum ap/ pellantur thymni. Cor/ dillas: pisciculos. Papy/ ro madida: nam neglectæ papyri in hunc vsū adhi/ bebantur: siue scriptæ ef/ sent dānatis carminibus, si ue non scriptæ: sed tunc erat illud genus papyri: quod emporiticum dici/ tur deprauata dictione a/ pud Plini. phoreticum.

Cucullus: tegmen thuri/ ris, & piperis venditi. Fau/ stini: alibi meminit. Sapi/ sti: optimum cepisti consi/ lium.

DOMITIUS.

CE DRO: oleo cedrino, quod seruabat chartas. Lu/ xurieriis. i. luxuriose orneris vmblicis pictis. Index: ti/ tulus. coccum mittebat Gallia præcipuum: licet Pifidia & aliæ prouinciæ mitterent: vnde vestes coccinæ fiebāt præcipuo colore ingenti pretio. Illo vindice: patrono Faustino. Probum: Pro/ bum posuit pro seuerissi/ mo castigatore. nam M. V. Probus emendandis li/ bris: nec vili ali grā/ matices parti deditus: re/ liquit non mediocrē syl/ uam obseruationum ser/ monis antiqui. Romæ: alloquitur librum: duæ erant viæ Aemiliæ: alte/ ra quæ Flaminiam exci/ piebat: de qua hic loqui/ tur. Altera, quam strauit Scaurus: per Pifas, & Lu/ nam in Sabatios vsque.

Val. Pro bus

Fori cor nellii

✱

Daphnis

Forum Corneli: muta to nomine nunc Imola dicitur. Fatere multa, idest nimis multa paucis verbis. Vanæ togæ: vel variæ: quia vt scribit, in/ ter togatos ambulabat. i. inter ambulones: ex quo nihil accipiebat, quod ef/ fet libero homine dignū: & propterea togam va/ gam vanam dixit: vel va/ næ togæ Romanorum to/ gatorū: quia vani, & nul/ lius emolumentum erant in clientes: placet prior sententia. Exierat poe/ ta. i. quoniam erat poeta exiit. Veniet cum ci/ tharæ dus erit: redibit: ga/ citharæ di in pretio sunt Romæ, non poetæ. Ita si/ gurate tempora sua no/ rat. Vis commendari: ad librum iterum. An vnus multis satis erit: ho/ spites dicuntur amici ex/ terni: propterea ait: Tu non eris Iulio amicus ex/ ternus: sed popularis, & ex ipsa vrbe. Nomen in meo ore: quia enim sæpe celebros carminibus meis Primi in limine tecti: domus nostræ: quia vici/ nus erat Iuli' Mar. Daph/ nis: græce: latine laurus. Mar. Lauros habuit vici/ nas ad porticum vipsa/ nam: quod dixit: At mea vipsanas spectant cœna/ cula lauros. Propterea vi/ cinum hominem, qui do/ mu suæ laurentum illic olim habebat: ficto no/ mine appellat Daphni/ dē. Daphnis præterea olim fuit Mercurii, & Nymphæ filius, qui & ipse ita est ap/ pellatus: quoniam in syl/ ua laurorum in Sicilia ef/ fer natus. Is amisit ocu/ los cū ebrius immemor minarum Nymphæ: si cū aliqua alia rem haberet, regis filiā stuprasset. Hos

pariter: Iulium, & vxorem. Formosam: in mulierem, quæ medicaminibus cælabat vultus, corpus deforme Ia/ uabat, faciebat hoc, vt formosa videretur, cum tamen ipsum corpus proderet faciem esse deformem. Lēdis: aquas lauando. Deam: aquarum. Aperi: detege fa/ clem nigro medicamine, vt videamus an sis formosa.

Cedro nunc licet ambules perunctus, Et frontes gemino decens honore Pictis luxurieriis vmblicis, Et te purpura delicata velet, Et cocco rubeat superbus index, Illo vindice nec Probum timeto.

Ad Librum suum.

Romam vade liber, si veneris vnde, requiret, Aemiliæ dices de regione viæ. Si quibus in terris, qua simus in vrbe, rogabit, Corneli referas me licet esse foro. Cur absim, quæret, breuiter, tu multa fatere, Non poterat vanæ tedia ferre togæ. Quando venit, dicet, tu responde, poeta Exierat, veniet, cum citharæ dus erit, Ad Eundem.

Vis commendari sine me cursurus in vrbe? Parue liber multis, an satis vnus erit? Vnus erit (mihi crede) satis, cui non eris hospes, Iulius, assiduum nomen in ore meo. Protinus hunc adeas, primi q̄ in limine tecti, Quos tenuit Daphnis, nunc tenet ille lares. Est illi coniunx, quæ te manibusq̄, sinuq̄ Excipiet, vel si puluerulentus eas. Hos tu seu pariter, siue hanc, illum ue priorem Videris, hoc dices, Marcus auere iubet. Hoc satis est, alios commendat epistola, peccat, Qui commendandum se putat esse suis.

In Mulierem deformem.

Formosam faciem nigro medicamine velas, Sed non formoso corpore lædis aquas. Ipsam crede Deam verbis tibi dicere nostris, Aut aperi faciem, vel tunicata laua.

Ad Marcellinum.

Lux tibi post idus numeratur tertia maias Marcelline tuis bis celebranda sacris, Imputat æthereos, ortus hæc ubi prima parenti, Libat florentes, hæc tibi prima genas, Magna licet dederit iucundæ munera vitæ, Plus nunquam patri præstitit illa dies, Nihil te codicis in vrbe laura saponem.

De Sportula.

Centum misselli iam valete quadrantes Ante ambulonis congiarium lassii. Quos diuidebat balneator elixus, Quid cogitatis o fame's amicorum? Regis superbi sportulæ recesserunt, Nihil stropharum est: iam salarium dandū est.

Aut tunicata laua: ne corpus quod cernimus nō formosum: doceat fa/ ciem esse deformē. Lux tibi: Marcellinus die na/ tali patris deposuit pri/ mam: barbam: ait Mart. duplicem esse causam ce/ lebrandi diei: quod eo & pater natus sit: & filius de/ posuerit primam barbæ lanuginem, nam lanugo hæc deponeret magna celebritate conuictorū, & ludorum: & iudicium erat vitæ in ite virilis æta/ tis. Hæc prima: hoc die natus est pater tuus. Li/ bat. i. decedit: quia depo/ suit primam barbam.

Illud dies: licet dederit tu cundam vitam patri: qa/ eo natus est, nunq̄ presti/ tit amplius: q̄ quod redi/ didit te virum. Vel pa/ tri: accipe absolute, vt dicat nullus pater plus accipit ab eodem die: vt & natalem suū celebret, & depositam filii lanugi/ nem. Centum: Domitia nus sportulas substulit: dabantur autem cētum quadrantes pro sportula his: qui vna lauabantur: qd supra indicauit: Dat balana mihi. Letus Mar. & insultas diuitibus: qui exigua sportula interdū cibo comites cōducebāt: ait eos non debere ampli us sperare comites exi/ guo cibo: sed esse recto, & legitimo salario. Elixus: decoctus aquis balneog.

O fame's amicorum. i. o diuites: qui cogebatis amicos esuriri tenui spor tula. Quid cogitatis re/ gis superbi. i. diuitis, vt su/ pra: T umidog anteam/ bulo regi. Stropharum potes legere, idest alimen torum, quasi dicat am/ plius non dantur cibi in sportulam, quod nō pla cet: lege stropharum: nā Strophæ prestigia, & oc/ culta fraudes sunt: vt ap/ pellet portellā strophas, quasi rem fallacem: & cu/ ius dulcedine multi dece/ pti tempus frustra tere/ bant. Pl. in epistolis hoc verbo vtitur. Hic inquit, dixi distrophas factis: & alibi Mart. iam stropa/ talis abic.

DOMITIVS.

THAIDA: cum In/ scam & deformem possit amare. Ille non habet duos oculos: nam cæcus est. Cōstituit: Philomu/ sus prodigus erat: & a pa/ tre accipiebat duo millia singulis mensibus: ne con/ sumeret hæreditatē vna prodigalitate: postea pa/ ter moriens constituit hære/ dem & non reliquit duo

Imore eius/ tis cras/ ne coper/ ebat in/ vna sua

In Quintum. Thaida Quintus amat, quā Thaida? Thaida Iusca? Vnum oculum Thais non habet, ille duos.

In Cinna. Versiculos in me narratur scribere Cinna. Non scribit, cuius carmina nemo legit.

In Philomusum. Constituit Philomuse pater tibi millia bina. Menstrua, per q̄ omnes præstitit illa dies, Luxuriam p̄meret cum crastina semper egestas, Et vitius essent danda diurna tuis.

Idem te moriens hæredem ex asse reliquit. Exhæredauit te Philomuse pater.

Ad Quintum. Situa nec Thais, nec Iusca est Quinte puella, Cur in te factum distichon esse putas? Sed simile est aliquid, pro Laide Thaida dixi.

Dic mihi, quid simile est Thais, & Hermione? Tu tamen es Quintus, mutemus nomen amatis.

Si non vult Quintus Thaida; Sextus amet.

In Fabullum. Vnguentum fateor bonum dedisti Conuiuis here, sed nihil scidisti.

Res falsa est bene olere, & esurire. Qui non cœnat, & vngitur Fabulle, Hic vere mihi mortuus videtur.

In Næuiam. Dum nō vis leporem, dum nō vis carpere nullū, Et plus q̄ patri Næuia parcis apro.

Acculas, rumpisq; coquum, tanq̄ omnia cruda Attulerit, nunquam sic ego crudus ero.

De Tutio. Romam petebat esuritor Tutius Profectus ex Hispania, Occurrit illi sportularum Fabula, A ponte rediit Miluio.

De Codro. Plus credit nemo, q̄ tota Codrus in vrbe, Cum sittam pauper, quomodo, cæcus amat?

In Cerdonem. Das gladiatores sutorum regule Cerdo. Quodq; tibi tribuit subula, sicca rapit.

Ebrius es, nec enim faceres id sobrius vnquam, Vt velles corio ludere Cerdo tuo.

Lusisti, satis est, sed te mihi crede, memento, Nunc in pellicula Cerdo tenere tua.

In Sabidium. Circunlata diu mensis scriblita secundis Vrebat nimio læua calore manus, Sed magis ardebat Sabidi gula, protinus ergo Sufflauit buccis, terq; quaterq; suis.

Illa quidem tepuit, digitosq; admittere visa est, Sed nemo potuit tangere, merda fuit.

scircio multum aliis cre/ dit. Das: proverbium erat apud antiquos in eū qui rem tentaret supra vires: teneto te intra pel/ liculam: hoc vsurpat Ho/ ra. in sermonibus: & nūc dicitur a Martia. in Cer/ donem aptissime: nam Cerdo ad tantas peruene rat opes: vt gladiatorum munus ederet in theatro de quo alibi: Frange mi/ ser calamos: & rumpe Thalia libellos: Si dare su tori calceus ista potest. Cerdos: Cerdones: alucro dicti: nam ne gulos apud grecos lucrum apud nos significat. Regule prin/ ceps sutorum. Sicca: id est gladiatorum. Corio tuos: id est pelle tua. Lu/ dere: dare gladiatores. In tua pellicula: id est in/ tra tuam artem. Iuena. Q uondā hi cornicines, & municipalis arene Per petui comites, nota que per oppida buccæ. Mu/ nera nunc edunt & cete/ ra. Circunlata: dictio hæc deprauata est nouis codicibus omni ex parte in vetustissimis non om/ nino: nam vetusti codi/ ces sic habent: scribit ita quod ita emendandum censeo scriblita: nam scri/ blita, a thore Varrone in menipepea, est genus cibi liquidioris. Varro: Impone in strupea scri/ blitam: hoc magis placet q̄ aut intrita, aut sporti/ ta: quoniam, vt mihi vi/ detur, voces sunt altera inusitata: altera non con/ ueniens: neq; sequimur elementa vetustiorum codicum in hoc verbo a/ pte coagmentari possunt tamen si placet: sortita est poculum sorbile, & ci/ bus sorbilis. In Sabidium scribitur fellatorum: & male olentem: cuius fla/ tu scriblita allata mensis malum cepit odorem: a scriblita sic scriblitare: qd est infirmis, & nutanti/ bus gressibus insistere. Secundis mensis: id est in/ ter bellaria. Circunla/ ta diu: quia calebat. Vrebat manus conui/ uarum ita: vt non possent angere. Merda fuit: pro/ pter anhelitum Sabidii fellatoris male oluit, vt merda. Antiquus codex vt dixi ita habet. Cir/ cunlata diu mensis scri/ blita secundis. Sed qui male emendat: inuer/ terit p scriblita vel spor/ tita, vel intrita scribentes.

Cerdo

Scriblita

Scriblita

His cōmentariis aliorum ineptias dissimulaui: quod li/ cuit ubiq; Nam neq; tam damno libenter aliena, q̄ mea omnibus probare studeo: cuius cōsiliū adhuc me nō po/ nituit: quāuis lacessitum scriblita legendum existimo. Nam scriblita: quod ex antiquis codicibus facile appa/ reret placente genus: quod docet Cato his verbis in re/ ruffica. Scriblitā sic facito in baltheo tractes caseū. Adeūdem modum facito. Vt placentam sine melle: coquitoq; Ita leges: Cir/ cunlata diu mensis scri/ blita secundis.

GEORGIVS.

FCIRCUNLATA: diu mensis intrita secun/ dis: quis te hoc docuit bo ne vir: hoc a nobis pfecto impudens plagiarie sur/ ripulisti. Nā in præfatione plauting correctionis in eos inuecti fuimus. Q ui tibi scriblita legebatur: subtilis fecerunt: sed cum iam manifesto teneris: sententiā meam proferā: hoc est non minus vere & cōmode: arctam hic le/ gi posse, q̄ scriblitā: quan do apud Culumellam: & Donatū intrita legat: ab interēdo deductū nomē: vñ Terē. Tute tibi hoc in/ tritū: totū excedēdū ē.

Intrita

DOMITIVS.

PERFRIXISSE: idē sensus est verborū Cato/ nis in Albinum scribentē historiā: nam Albinus se excusauit: qd grecus ho/ mo scriberet latinā histo/ riam: maluisse inquit de/ precari culpā, q̄ ea careat. Perfrixisse: nimio frigo/ refactas raucas. Iuue. Et si perfrixit bene cātat. hic malus erat recitator.

Platanon

Daphnō

Proxima: Platanon lo/ cus erat platanis cōstitus: vt Daphnon lauris: hic erat iuxta porticum vip/ sanā: habebat feras mar/ moreas miro sculptas ar tificio: cum puer nuper manū imississet in os vrsæ marmoreæ: illic delitescē tis viperæ morsu perit. Columnis centenis: por/ ticus vip/ ang. Ficti: fere marmoreæ. legitur alibi Pictæ. Tentat: palpādo experitur. Merite: misit.

In cæco ore. i. intra os Iarebat. Viuebat: duce/ bat spiritū. Anima de/ teriore: id est flatu & spiri/ tu venenato. O facinus simul deplorat necem pueri: & vitam fere marmoreæ admiratur. Falsa: quia non erat marmorea: vt vide/ batur. Falsa res est: quod videtur: quali dicat erat vipe/ ra cum videretur vrsa. Dic musa: de Canio: & in eum locatur, qui nulla alia re magis occupatus erat: q̄ risu de quo supra. Cepit maxime Pana qui solebat. Char/ tis victuris: id est immortalitati. Acta temporū Clau/ dianorum: id est Claudii, & eius maiorum. Hanc histo/ riam scripsit Pli. sed non extat. Falsus scriptor an: lau

dare ea quæ nonnulli scriptores adulantes Neroni lau/ darunt: hæc duo interrogauit: quoniam & Neronis, & Clau/ dii memoria inuisa erat Domitiano. Emulatur: imi/ tando in numeros ducit. Phædrus eximie formæ a Pla/ gatorum introducit in eo dialogo: qui ita inscribitur: vbi lon/ ga oratione & Phædri verbis de amoribus disputatur.

Phædro

In Maximum.

Perfrixisse tuas quæstæ est præfatio fauces, Cum te excusaris Maxime, quid recitas?

De Vipera in ore vrsæ.

Proxima centenis ostenditur vrsa columnis Exornant pictæ qua Platanona feræ. Huius dum patulos alludens tentat hiatus Pulcher Hylas, teneram merfit in ora manum. Vipera, sed cæco scelerata latebat in ore, Viuebatq; anima deteriore fera. Non sensit puer esse dolos nisi dente recepto Dum perit, o facinus aulæ quod vrsa fuit.

falsa

De Canio.

Dic musa quid agat Canius meus rufus? Vtrum ne chartis tradit ille victuris Legenda temporum acta Claudianorum? An quæ Neroni falsus astruit scriptor. An æmulatur improbi iocos Phædri. An lasciuus elegis, an seuerus herois, An in cothurnis horridus Sophocleis, An otiosus in schola poetarum, Lepore tinctos attico sales narrat? Hinc s; recessit, porticum terit templi, An spatia carpit lentus Argonautarum, An delicatæ sole rursus Europæ. Inter tepentes, post meridiem buxos Sedet, ambulatū liber acribus curis? Titi ne Thermis, an lauatur Agrippæ, An impudici balneo Tigillini? An rure Tulli fruitur, atq; Lucani? An Pollionis dulce currit ad Quartum? An æstuantes iam profectus ab Baias Piger Lucrino nauiclatur in stagno? Vis scire, quid agat Canius tuus, ridet.

Tigillini

Nauicu

lor.

In crudelem Dominum.

Proscriptum famulus seruauit fronte notatus. Non fuit hæc domini vita, sed inuidia.

Non fuit hæc domini vita, sed inuidia. i. adu/ sibi apud o nāq; conflauit

ad restitutionem capiendum illuc ardere. Proscriptum: Restionem. Inuidia: id est infamia domini: quod fue rit seruatus ab eo seruo: quem ipse habebat in compe/ dibus: quem fronte signauerat. Historia est apud Ma/ crobium in Saturnalibus.

DOMITIVS.

DE DEDERA S: Apicius habebat septem millia, sex co sumperat luxu, & cum adhuc centum superessent, veri tus ne possit explere gula ea pecunia, venenum bibit: qd fortasse a multis poterat laudari: taq; fortiter fecit fer: ad qd Mar. ait nihil potuisse fieri gulosius, na cu ce/

matris. Inuitas nullu nisi cum quo Cotta lauaris. Re/ uocas: ad coena. Inuitas alios. i. draucos. Mibi non est cor: decepti lectorē, nā videtur dicere mihi nō est cor hoc est prudentia: quia te inuito, cū intelligat nō est ani mus ad te pēdicandū. Nec tibi pudor: fallit item le/ ctorem. videtur. n. dicere quia me nō inuitas, at intelli/

De Apicio.

Dederas Apici bis tricentis ventri, Et adhuc supererat centies tibi laxum, Hoc tu grauat, ne famem, & sitim ferres, Summa venenum potionem duxisti, Nil est Apici tibi gulosius factum.

In Inuitatorem.

Omnia cum retro pueris obsonia tradas, Cur non mensa tibi ponitur a pedibus?

De Thusco aruspice.

Vite nocens rosa stabat moriturus ad aras Hircus, Bacche tuis victima grata sacris, Quem Thuscus mactare Deo cū vellet aruspex, Dixerat agresti forte, rudiq; viro, Ut cito testiculos peracuta falce secaret, Teter ut immundæ carnis abiret odor, Ipse super virides aras luctantia pronus Dum refecat cultro colla, premitq; manu, Ingens iratis apparuit hernia sacris, Occupat hanc ferro rusticus, atq; secat, Hoc ratus antiquos sacrorum poscere ritus, Talibus & fibris numina prisca coli, Sic modo q; Thuscus fueras, nūc Gallus aruspex, Dum iugulas hircum, factus es ipse caper.

Ad Faustinum.

Si temperari balneum cupis feruens Faustine, quod vix Iulianus intraret, Rogo lauetur, horetorem Sabineum, Neronianas is refrigerat thermas.

In Candidum.

Prædia solus habes, & solus Candide nummos, Aurea solus habes, myrrhina solus habes, Massica solus habes, & opimi cæcuba solus, Et cor solus habes, solus & ingenium, Omnia solus habes, hoc me puto posse negare, Vxorem sed habes Candide cum populo.

In Gallum.

Nunquā me reuocas, venias cūm sæpe vocatus, Ignosco, nullum si modo Galle vocas, Inuitas alios, vitium est vtriusq; quod inquis, Et mihi cor non est, nec tibi Galle pudor.

In Nestorem.

Auriculam Mario grauiter miraris olere, Tu facis hoc, garris Nestor in auriculam.

myriadas superfuisse ei dicat subductis rationibus. Au simq; affirmare id esse centum sestertia: quod ducentas quinquaginta myriadas.

Cum

DOMITIVS.

FCVM gemina compede: quas appellat anulos prio res: sed nunc habet anulos equestres: nam Zoilus ex ser uo factus erat eques. At catenæ fuerant ei fugituo prio res anuli. Reorum autem vincula cum soluti essent, & feruorum dicabantur Saturno: ea ratione qua supra di

tua es: adeo extremæ gratias es, vt mortua videaris. He/ cuba si nondum erit canis: i. possum concubere cū He/ cuba anteq; conuerfa foret in canem. & item cum Ni/ be, anteq; in saxum q. d. tu nō anus es: sed aut canis, aut faxū deposita mulieris figura. Artis: Phidias sculptor Atheniensis claruit minoribus simulachris sculptoribus.

In Zoilum.

Has cum gemina compede dedicat catenas Saturne tibi Zoilus, anulos priores.

Ad Rufinum.

Sunt tibi (confiteor) diffusi iugera campi: Urbaniq; tenent prædia multa lares, Et seruit dominæ numerosus debitor arcæ: Sustentatq; tuas aurea mensa dapes, Fastidire tamen noli Rufine minores.

Ad Gargilianum.

Sportula nulla datur, gratis conuiuia recumbis: Dic mihi, quid Romæ Gargiliane facis? Vnde tibi togula est, & fusca pensio cellæ? Vnde datur quadrans: vnde vir es Chiones? Cum ratione licet dicat te viuere summa: Quod viuis, nulla cur ratione facis.

In Matriniam.

Non possum vetulā, quereris Matrinia, possum Et vetulam: sed tu mortua, non vetula es, Possum Hecubā, possum Niobē Matrinia: sed si, Nondum erit illa canis: nōdum erit illa lapis.

De Piscibus sculptis.

Artis phidiacæ toreuma clarum: Pisces aspicias: adde aquam, natabunt.

In Fabianum.

Quod nouus, & nuper factus tibi pstat amicus: Hoc præstare iubes me Fabiane tibi, Horridus vt primo semper te mane salutem, Per mediumq; trahat me tua sella lutum, Lassus vt in thermas decima, vel serius, hora Te sequar: Agrippæ, cum lauer ipse Titu, Hoc per triginta merui Fabiane Decembres: Vt sim tiro tuæ semper amicitia, Hoc merui Fabiane toga, tritaq; mea q; Vt nondum credas me meruisse rudem.

In irascentes amicos.

Irasci tantum felices nostis amici: Non belle facitis: sed iuuat hoc facere.

Ad Sextum.

Quæ te causa trahit: vel quæ fiducia Romam Sexte: quid aut speras: aut petis inde? refer, Causas, inquis, agam Cicerone disertius ipso: Atq; erit in triplici par mihi nemo foro, Egredietur causas: & ciuis ytrunq; Noras: sed neutri pensio tota fuit, Si nihil hinc veniet: pangentur carmina nobis: Audieris: dices esse Maronis opus.

Martialis

E

Phidias

Rudis

Forum triplex

Handwritten marginal notes on the left side of the first page.

Handwritten marginal notes on the left side of the first page.

Myrrhina

DOMITIUS.

GELIDIS lacernis. Atria magna: magnorum principum. Ista res, colere atria. Cer- tum est vivere Roma. i. de reui & constitit vivere Ro- me. Casu: fortuna, & no- ceto instituto: nam boni viri officium in preciu no- est: nec certum bono viro praedictum est, sed malis. Mali igitur certo premio viuunt: boni pendet ex ca- su, ut aliquid assequantur: nam bonarum artium nul- lum est certum premium. Murua: Thelesinus ma- gnus volebat videri: cum diues ter quinquagena mu- tua dedisset. Mart. ait eum non esse magnum virum: q- der mutuo: sed esse ma- gnum virum, q- restituit, q- d. plus esse, q- a paupere ter quinquagena restitua- tur: q- q- dentur mutuo a diuite. Quod recipis: qa restituo diuiti. hinc nostra sententia confirmatur: vt pusilli a Mart. dicatur: qui nihil dant amicis: Gaure pusillus homo es: nam hic volebat magnum videri, qa daret. Lomento: lomen- tum de farina fabae hoc lo- co intelligo. De candido pre- terea medicamine quod ex argento fiebat. lomentu dicebatur: author est Plin. Polla: hoc medicamine li- nebat ventrem: vt puella videretur. potes inquit ex- polire ventrem lomento: vnde alii fortasse qui con- lingi sunt, alii possunt ad- cumnum tuum lingendur: ego autem non viscabo il- lic labra: non enim sum cu- nilingus. De lomento in di- stichis. Propterea consulit Mart. vt lomentum omit- tat. Alibi idem est sensus. Non lina labra mihi: hoc est non propterea ego illic admonebo labra vbi line- rentur, & viscerentur. In- genuam: ait Mar. in puella opranda non tam habere rationem nobilitatis, & co- ditionis, q- forme: & inquit non tam opto puellam in- genuam conditionis, q- for- me. Ingenudicatur, quo- rum maiores non seruie- runt nec ipsi. Ingenuam i. ingenuam conditionis. Libertina: libertinus dici- tur qui habuit maiores ser- uos: ipse liber. & secundo loco opto libertinam: po- stremo ancillam: sed serua- utraque vincet & libertina, & ingenuam, si fuerit pul- chra: ex Epicuri sententia est proxima voluptate tan- gi contempra inani laudis specie. Digna tuo: Chlon

Infans; omnes gelidis quicunq; lacernis: Sunt tibi; Naiones, Virgiliosq; vides. Attia magna colam; vix tres, aut quattuor ista Res aluit; pallet caetera turba fame. Quid facia? suade, nam certu est vivere Roma. Si bonus es; casu viuere Sexte potes. De Lycori. Iliaco similem puerum Faustine ministro Lusca Lycoris amat; q bene lusca videt. Ad Thelesinum. Mutua quod nobis ter quinquaginta dedisti Ex opibus tantis, quas grauis arca premit. Esse tibi magnus Thelesine videris amicus. Tu magnus, qd das, immo ego, quod recipis. In Pollam. Lomento rugas vteri quod condere tentas Polla tibi ventrem, non mihi labra linis. Simpliciter pateat vitium, fortasse pusillum est: Quod tegitur; maius creditur esse malum. Qualem puellam velit. Ingenuam malo; sed si tamen illa negetur: Libertina mihi proxima conditio est. Extremo est ancilla loco; sed vincet vtranq; Si facie nobis haec erit ingenua. Ad Chionem. Digna tuo cur sis, indignaq; nomine dicam. Frigida es; & nigra es; non es; & es Chione. De Lacerta caelata. Inserta Phiale Mentoris manu ducta Lacerta viuut, & timetur argentum. In Leninum. Mentiris iuuenem tinctis Lentine capillis: Tam subito coruus, qui modo cygnus eras. Non omneis fallis; scit te Proserpina canum. Personam capiti detrahet illa tuo. In Ligurinum. Occurrit tibi nemo quod libenter, Quod quacunq; venis fuga est, & ingens Circa te Ligurine solitudo: Quid sit scire cupis, nimis poeta es. Hoc valde vitium periculosum est: Non tigris catulis citata raptis: Non dipsas medio peruista sole. Nec sic scorpis improbus timetur. Nam tantos rogo quis ferat labores? Et stanti legis; & legis sedenti. Currenti legis; & legis cacanti. In thermas fugio; sonas ad aurem. Piscinam peto; non licet natate. Ad coenam propero; tenes euntem: Ad coenam venio; fugas sedentem. Lassus dormio; suscitatas iacentem. Vis, quantum facias mali, videre? Vir iustus, probus; innocens timeris.

significat inuenem: vnde hec mulier dicta e Chione: ait Mart. eam quide esse Chio- nem: qa frigida est vt nix: sed non esse Chionem, qa nigra est, & non cadida vt nix. Frigida. s. in coitu: na- blanditias non habebat. Inserta: Mentor argentea caelando maxime claruit. Plin. Iuue. Raræ sine Men- tore mensa. i. sine poculis Mentoreis. Laudatur arti- fex qui sculpsit lacertam i poculo argenteo. Inserta i. insculpta phiale. Plin. de Stratonico sculptore: Qui q- satyrum in phiale gra- uatum somno collocauit/ se verlus, q- caelasse dictus est Stratonicus. Ducta: ef- ficta. Viuit: adeo bene scul- pta est. Et timetur argen- tum: quia tam bene scul- pta lacerta est, vt viua vi- deatur, & nocitura. Men- ciris: Lentinus canus tinx- rat capillos: ait Mart. eum quidem posse fallere aspe- ctum hominum: sed non posse decipi senectute: vel Proserpinam: qua exacta ætate detrahet medicami- na illa nigra eius capiti. In- geniose medicamen illud poeta appellat larua. Mē- tris iuuenem. i. simulas te esse iuuenem. Tam subi- to coruus. i. niger tãq- cor- uus. Personam: qua me- dicamine simulas. Detra- het: nam & si videris iuue- nis: cum senex fueris, mo- rieris. Hominum aspectus falli potest: natura lex no- potest. Occurrit: accusa- tur Ligurinus quod male & intepellue reciret adeo, vt cum bonus vir sit ea so- la de causa fugiatur ab ho- minibus. Quacunq; ve- nis est fuga. i. quacunq; ve- nis omnes fugiunt. Quid sit scire. i. cupis scire causa. Nimis poeta es. s. nimiu vis videri poeta recitando. Periculosum: quia mole- stum omnibus. Dipsas: genus serpētis, cuius mor- sus hominem siti necat. Medio sole: ex plaga meri- dionali: quia illic sunt gra- uiora venena, vel peruista medio sole: quoniam per- ueruo apricatur. Scorpis: improbus: venenosus. Piscina: locus erat domi vbi frigida lauabatur. Do- cet hoc Cice. Latiore in/ quit piscinam voluistem, vbi iactata brachia non of- fenderentur. Vir iustus: hoc enim vnum vitium oc- cupat omnes. Fugerit:

atvia maluzef... Lomēto Ingenua Libertina chlon

De Eodem.

Fugerit an mensas Phœbus, coenamq; Thyestis Ignoro; fugimus nos Ligurine tuam. Illa quide lauta est; dapibusq; instructa supbis. Sed nihil omnino te recitante placet. Nolo mihi ponas rhobum, mullumue bilibrem Nec volo boletos; ostrea nolo, tace.

Ad Cosconium.

Omnia quod scribis castis epigrammata verbis. Inq; tuis nulla est mentula carminibus. Admiror, laudo nihil est te sanctius vno. At mea luxuria pagina nulla vacat. Hæc igitur iuuenes nequam, facilesq; puellæ: Hæc senior; sed quem torquet amica legat. At tua Cosconi venerandaq; sancta q; verba. A pueris debent, virginibusq; legi.

Ad Candidum.

Exigis a nobis operam sine fine togatam: Non eo; libertum sed tibi mitto meum. Non est inquis idem; multo plus esse probabo: Vis ego lecticam subsequar; ille feret. In turbam incideris; cunctos vmbone repellet. Inualidum est nobis, ingenuumq; latus. Quod libet in causis narraueris, ipse tacebo: At tibi tergeminum mugiet ille sophos. Lis erit; ingenti faciet conuitia voce: Esse pudor vetuit fortia verba mihi: Ergo nihil nobis, inquis, praestabis amicus? Quicquid libertus Candide non poterit.

De Basso ad Faustinum.

Capena grandi porta qua pluit gutta, Phrygiumq; matris Almo qua lauat ferrum, Horatorum qua viret sacer campus, Et qua pusilli feruet Herculis fanum; Faustine plena Bassus ibat in rheda: Omneis beati copias trahens ruris Illic videres frutice nobili caules, Et vtrunq; porrum; sessilesq; lactucas: Pigroq; ventri non inuitiles betas. Illic coronam pinguibus grauem turdis, Leporemq; læsum gallici canis dente: Nondumq; victa lacteum faba porcum. Nec feriatu ibat ante carrucam. Sed tuta sceno cursor oua portabat. Romam petebat Bassus, immo rus ibat.

De Ollo.

Pauperis extruxit cellam; sed vendidit Ollus Prædia; nunc cellam pauperis Ollus habet. In Inuitatorem. Veientana mihi misces; tibi massica potas, Olfacere hæc malo pocula, q bibere.

DOMITIUS FUGERIT: in fabulis dicitur Solē auerisse cur- sum, ne sceleratam Thye- stis coenam inspiceret: vt si- lli appositi ab Atreo fratre fuerunt. Fugimus: ne co- gar audire te recitantem. Tace. i. nihil recites. alibi poeta in coena iucunda pol- licetur non affuturū cras- sum volumen. Oia quod scribis: in Cosconium, qui æmulatione scribendorū epigrammatum cū Mart. certabat. Illius epigram- ma modo accusabat, q lon- ga esset: cui respōdet poe- ta: Cosconi qui longa pu- tas: modo dānabat, q pag- pudica esset: ait poeta se laudare Cosconii epigram- mata: quod legi poterant virginibus, & pueris inge- nuis: cum nihil inesset ob- scœnum: sua tamen nō ef- se omnino repudianda: cū a nequioribus, & lasciuio- ribus puellis legantur. q. d. plures esse qui sua legant, q Cosconi ob eum pruritu qui in oi pagina est. Nul- la mentula. i. nulla mentio mentulæ. Vacat luxuria. i. sine pruritu. Neq;: lasci- ni. Faciles: lasciuæ. Tor- quet: qui tãgitur libidine. Exigis: ad Candidū am- cum, quem cum nō comi- taretur Mar. mittebat ei li- bertum a poeta plus in ea re. i. comitando ei libertū posse prestare, q ipse valeat: qm ipse sit ad seruilia mu- nera ineptus: ait tñ se om- niae i præstiturum: quæ l- bertus prestare non pote/ rit: hoc est laudem, & im- mortalitatem. Operā to- gatam. i. togati hominis: nam anteambulones erāt togati. Vmbone. i. obie- cto corpore suo pro vmbone. Mugiet. i. clamando sæpe te laudabit. Lis erit: si habebis litem. Faciet co- nuitia: clamabit in aduersa- rium tuum. Quicquid: immortalitatem propter meos verlus. Capena grā- di: ridet Bassum eūtem ex vrbe onustū fructibus ru- sticanis: nam rus sterilissi- mum emerat folius amœ- nitatis precio: quis inquit censeam eum venire in vr- bem non venit, sed vadit rus: nam rusticarum rerū copiam in rus affererat: q a rure in vrbe solēt. Pluit grandi gutta: propter fon- tes: vnde & fontanalis di- cta ē: & fontanalla. i. sacra fontium illic fiebant coro- natis pueris: & fontibus: author est Pōpe. illic erat præterea saxum: quod cū Romani vellent impetra/

re pluias a Ioue in vrberem ferebant, dicebatur mana- lis: author Festus. Iu. Madi- damq; capenam. Almo: Almo- siuius est ad portam Ca- penam: quo simulacrum Cybeles lauabatur a sacer- dotibus, & Lotā paruo re- uocant Almo Cybelem. Luc. Lauabantur præterea cultri famii: quibus galli furentes inter se digladiab- antur: quis essent famii: tñ a poeta ferrum dicitur. vt supra etiam: Demens cū ferro quid tibi: cum de cul- tro famio loqueretur. Ho- ratorum: Horatii tergemini ob pugna aduersus Cur- riatios ad hanc portam se- pulci nomen dederunt: vt porta Capena tergemina esse diceretur. Herculis fa- num: illic erat templū Her- culis: author Macrobi. que nunc pusillū appellat: qm Domit. appellabatur Her- culis maior. alibi: Maior q- gesserit audi: hoc est Dom. Herc. maior. Feruet: cele- bras. Illic: in rheda. Cau- les: caulis Pompelianus p- ceriore frutice ē gratus ob teneritatem. Vtrūq; por- rum: lecticum, & capita- tum. Sessilesq; lactucas: lactuca in rāto precio fue- runt, vt homines in Vale- ria familia lactucini sint dicti. Lactuca autem a la- cte est dicta: qm que dice- batur micorus: sola enim fuerat in vrbe: ea habet co- piam lactis: tertium la. qu- carū genus sessile dicitur, siue laconicum. Pigro vē- tri: quia betæ laxant alui. Betæ apud antiquos verna dicebatur, & autumnalis, greci candidam & nigram dixerunt. Gallici canis: nā gallici canes velocissimi sunt & ex lupis concipi purant: author Pli. Lacteum: la- cteantem. Nondum victa faba: cuius dens non pote- rat corrodere fabam. Nec feriatu. i. ociosus: nam & ipse aliquid ferebat. Rus ibat: dānāt villā. nā Bassus rusemerat: i quo milerat præter lauros: i hoc ista deri- det: Baiana nri. & deridet Bassus: q cū rus iret, rusti- cana illuc ferret fecū. vt off- dat villę sterilitatē. Paupe- ris: Ollus vt edificaret em- pta cella paupis extructis ædibus pauper factus est. Mart. ait eū nūc habere cel- lā pauperis. Nūc cellam pauperis habet: quia præ- dia vēdidit ipse lā pauper. Veientana: hic q suitaerat miscebat cōiuis Veienta- na, si ipse massica potabat. Olfacere: malo olfacere i- mensa tua, q bibere.

Pontana lia

massicus est mons campania generosus vini ferax.

DOMITIVS

PHAE C : ad Ligurinum, de quo supra: qui inuitabat, vt tantum recitaret carmina sua. Origanu: herba est, quae post vicesimum diem pululat. initio mensa datur. Morantur: feruntur. Secunda mensa: id est non dum secunda mensa venit: & tertius liber recitatur: iocatur cum secundo. Apru: si totius apponis mihi aprum, ego fastidirem. Est putidus: putidum putabo. Scombr: pisces erant fulfurei coloris: ex Hispania praesertim mittebantur cucullo papyraceo. Scelera: quia molesta. Cui: Gal/ la formosa volebat videri: dicebatq; se posse placere magis nudam: eius vanitate redarguit Mart. vrbana nitate. Empra: Tongilia/ nus ducentis nummis emptam domum amiserat in cendio: mos erat apud Romanos, vt vrbis damno affectus ob aliquod incediu pecuniam afferret: nunc Tongilianus decies centena acceperat: cum tantum ducenta amississet in domo cremata: nonnulli domos comburebant: vt collata pecunia plus aliquid lucraretur. Iuuenalis: Et merito iam suspectus: tanquam ipse suas incenderit aedes. Casus nimium frequens .i. incendium quod saepe accidit in vrbe. Collatum decies: quia habes decies centena. Et vultu: poenitet poetam habuisse rem cum Chloe: cum tam male dederit: aitq; melius sibi fuisse masturbari: q; subagere tale scortum. Tota te poteram Chloe carere. i. poteram masturbari me/ litus. Sic cisterna: Rauenna inter paludes condita laborabat penuria aqua: rum: copiam habebat vini. pluris aqua vendebatur, q; vinum. Malo: id est magis opto. Callidus copo: venditur vini. Imposuit mihi: id est decepit me. Mistum vinum: id est dilutum vinum: nam carior erat aqua. Lege strab. de paludibus illic, & de vinetis. Qd quacunq; Gellia volebat videri bene olere multis vnguentis: cum alioquin esset turpis. Mart. inquit aliud exigitur a te: exigitur enim forma. Cosmum: vnguentarium. Cinna: ma fasa: lapsa per terram. Nugis peregrinis: id est rebus faciosis externis. Sic: eo pacto quo tu oles. Baiana: villam emerat Faustinus: in qua rerum rustica rum nulla copia desiderabatur: nam omnia affuebant. Inuidiose poeta singula munera commemorat: vt tanto magis villam

Bassi derideat: in qua nihil praeter arbores steriles, & amoenas visebatur: adeo vt quoties in villam se conferret Bassus: quae a rure essent petenda, illuc afferret: derisus est superiore epigrammate. Baiana: domus rusticana ad Baias. Otiosis myrtetis: id est sterilibus, vel otiosis arborum, id est requiem comparatis. Platano vidua: id est sterili sine fructu. Platani erant in vfu apud Romanos: vel in villa, vel in hortis vrbis ad vmbra in/ bulationum: quem vsum docuerunt Athenae. Illic enim primum visae sunt platani. xxxvii. cubitorum vmbra luxuriantibus in philosophorum otio. Propterea Iuuenalis cum de recitatione poematum loqueretur ait: Frotonis platani, conuulsaq; marmora clamant: quoniam, vt supra dictum est: earum arborum vmbrae ad otium literarum primi sunt inuentae. Buxus in delicias venerat Romanorum: adeo tonsis folijs vt in variis animalium formas redigeretur: propterea appellatur tonsilis. Ingrata: sterilia. Spatia: solum latum, & amplum. sensus est: Villa Faustini non est ordinata, vt occupet magnum spatium sola amoenitate. Verrure: id est vera rusticitate. Barbaro: inculto, horrido. Hic: in villa Faustini. Ferta Ceres: id est congesta. Fragrat: bene olet. Testa: antiqui seruabant vvas, & fructus in testis: vt Plinius, Var. & Columella scribunt. Autumnis fenibus: maturis fructibus.

In Lygurinum.

Haec tibi non alia est ad cenam causa vocandi; Verficulos recites vt Lygurine tuos. Deposui soleas: affertur protinus ingens Inter lactucas, oxygarumq; liber. Alter perlegitur, dum fercula prima morantur. Tertius est, nec adhuc mensa secunda venit. Et quartum recitas: & quintum deniq; librum. Putidus est toties, si mihi ponis aprum. Quod si non scombris scelerata poemata dones, Ccenabis solus iam Lygurine domi.

Ad Gallam.

Cum faciem laudo; cum miror crura, manusq; Dicere Galla soles, nuda placebo magis. Et semper vitas communia balnea nobis; Nunquid Galla times; ne tibi non placeam?

Ad Tongilianum.

Empta domus fuerat tibi Tongiliane ducentis; Abstulit hanc nimium casus in vrbe frequens. Collatum est decies, rogo non possis ipse videri Incendisse tuam Tongiliane domum.

Ad Chloen.

Et vultu poteram tuo carere, Et collo, manibusq; cruribusq; Et mammis, natisq; clunibusq;. Et ne singula persequi laborem, Tota te poteram Chloe carere.

Ad Gallam.

Cu dare non possim: quod poscis Galla rogatem? Multo simplicius Galla negare potes. De Caupone Rauennate. Sit cisterna mihi, q; vinea, malo Rauennae. Cum possim multo vendere pluris aquam. Callidus imposuit nuper mihi copo Rauennae. Cum peterem mistum; vendidit ille merum.

In Gelliam.

Quod quacuq; venis, Cosmum migrare putamus Et fluere excusso cinnama fusa vitro. Nolo peregrinis placeas tibi Gellia nugis. Sic puto posse meum sic bene olere canem.

De villa Faustini.

Baiana nostri villa Basse Faustini Non otiosis ordinata myrtetis; Viduaq; platano; tonsiliq; buxeto Ingrata lati spatia detinet campi. Sed rure vero, barbaroq; latatur. Hic facta premitur angulo Ceres omni; Et multa fragrat testa fenibus autumnis. Hic post Nouembres imminente iam bruma,

Platanus

GEORGIVS

DE POSVI soleas, affertur protinus ingens Inter lactucas, oxygarumq; liber. Hic ignorans quid esset oxygarum dixit, & interpretatus est origanum: nec animaduertit quantitatem syllaba. Nam origanum graeca est dictio: corripitq; primam, & secundam producit: vt apud Nicandrum legitur: cuius versus de theriacis subiiciam Ην τε και η βακλειον οσει γα τον αμφει σουσι: αυ ν και ονον ποτο λειον οσει γανον, αινάτε θη μβρις. Oxygaru vero acutum garum: hoc est ex aceto confectum interpretatur, & in principio mensae apponi solebat: vt apud Athenaeum legi.

Origanu

Oxygati

Putator:

DOMITIVS

PUTATOR: vitium. Seras: tardas. i. vvas duras, & serotinas: quia sero maturefcunt. Imminente bruma. i. incipiente hyeme. Prurit, ardet in pugnam. Frontem inermi: nondum cornutus. Cortis: cors: vel hoc spatum illud domi vbi seruantur alticia: tamē

Cors

Anser

Phoenicepterus

Numidicae gaus

Meleagrides

Phasianus

Peristeriones

in vrbis albis & officis. Palestrita: Palestrite erant quae ludebant palestra: & vnebantur: & habebantur in familia. Non perdit oleum: sed aliquid agit. Subdolum rete. i. dolosum: quia retia ad dolum tenduntur. Auidis turdis: cupidis ciborum: vt intelligat eos falli esca. Trahit piscem: linea, filo, & hamo: non eo dicitur linea

Cassia

Saffina

atq; luteus

Seras putator horridus refert vvas. Truces in alta valle mugiant tauri; Vitulusq; inermi fronte prurit in pugnam; Vagatur omnis turba sordidae cortis; Argurus anser, gemmeiq; pauones; Nomen deditq; quae rubentibus pennis; Et picta perdix: numidicaq; guttata; Et impiorum phasiana Colchorum. Rhodias superbi foeminas premunt galli; Sonantq; turres plausibus columbarum. Gemit hinc palumbus; inde cereus turtur. Auidi sequuntur villicae sinum porci; Matremq; plenam mollis agnus expectat; Cingunt serenum lactei focum vernae; Et larga festos lucet ad lares filua. Non segnibus albo pallet otio Copo. Nec perdit oleum lubricus palaestrita. Sed tendit auidis rete subdolum turdis; Tremulaeue captum linea trahit piscem; Aut impeditam cassibus refert damam. Exercet hilares facilis hortus vmbellas; Et paedagogo non iubente lasciuu Parere gaudent Villico capillati. Et delicatus opere fruitur eunuchus. Nec venit inanis rusticus saluator. Fertille ceris cana cum suis mella; Metamq; lactis Saffinate de silua. Somniculosos ille porrigit glires. Hic vagientem matris hispidae foetum; Alius coactos non amare capones. Et dona matrum vimine afferunt texto; Grandes proborum virgines colonorum. Facto vocatur laetus opere vicinus; Nec auara seruat crastinas dapes mensa; Vescuntur omnes: ebriq; non nouit Satur minister inuidere coniuuam. Attu sub vrbe possides, famem mundam; Et turre ab alta prospicis meras laurus; Furem Priapo non timente securus. Et vinitorem farre pascis vrbano; Pictamq; portas otiosus ad villam. Olus, oua, pullos, poma, caseum, mustum, Rus, hoc vocari debet: an domus longe? De Surore, & Fullone. Sutor credo dedit tibi culta Bononia munus; Fullo dedit Mutina; nunc tibi copo dabit.

hoc parte domus profert figuratum Anser argutus: clangore. quod epitheton meruit ex citatis vgilibus Capitolii. anser autem in corte seruabatur ob iecur: nam vt alii Scipio, vt alii Metellus, vt nonnulli M. Sessius primus docuit secur anseris opti/ mi esse saporis. Gemmei pauones. i. picti in specie gemmarum: quos gratos esse dixit Hora. Quoniam multo venierant auro: Et picta pandunt spectacula cauda: derisus vanitatem gulae Romanae. Dedit nomen. i. quae sortita est nomen a pennis rubentibus: aulis haec est phoenicepterus: nam φωνικος τρεπος latine significat purpuram, & alia: habet enim alas purpureas: huius linguam esse gratissimi saporis, & cibi primus ostendit Apitius. a Celso iter mediocres aues numeratur. Perdix picta: maculis distincta. Numidicae guttatae. i. gallinae numidicae guttatae: de quibus Papin. Quas vdo numidicae legunt sub austro. In distinctis: Anser Romano quibus satur Hannibal esset: Ipse suas nunq; barbarus edit aues. Illud dicitur: quoniam haec aues in Cannas fuerant assumptae nouissimis temporibus. eadem dicuntur meleagrides, si Plinius credimus: sed Colu. distinguit, aitq; numidicas habere cristam rubram: meleagrides ceterum: cui dicitur Afra aulis haec intelligitur. Iuue. Nec latus afra nouit noster turrunculus. Hora. Non afra auis: non attagenionicus. Erant autem gallinae haec guttis distinctae. Colchorum: Colchi patria Medae: propterea impii dicuntur impietate Medae. Phasiana: Phasiani a Phasi fluuio Colchorum. Rhodias foeminas: gallinae rhodiae praestantiores aliis habebantur. Galli premunt: calcant. peristeriones. i. turres columbarum. Gemit: gemere proprie columbae est. Turtur cereus. i. pinguis. Porcia: uidi: esurientes. Villicae: mulieris. Plenam: plenam vberibus redundantem lacte. Luteli: sordidi. Larga filua: copia lignorum. Lucet. ardet: conicitur in focum. Albo otio: sine labore & controuersia: vel albo ab effectu: quia reddit hominem album curis. vt supra: Viuat

& lineola. Cassis: galea: sed hoc loco instrumentum lineum: quo ferae capiuntur. Impeditam. i. captis pedibus. Facilis: non magis laboris, & curae. Hila/ res: amoenas. Paedagogo. i. non indigentes paedagogo: vt vrbani pueri. Eunuchus: qui item erat in familia delicatus. Fruitur opere: aliquid agit etiam ipse. Inanis: sine muneribus: vt in vrbe. Cana mella: albertia. Cum ceris: cu fauo. Metamq; lactis. i. lactis coagulatum in recentem caseum. Saffinate: Saffina patria Plauti lacte abudant. Silius: Saffina diues lactis. Silua saffinate. i. e paucis saffinae. Glires: dormiendo cresunt. Hispidae matris. i. haec dum filium capellae. Capones non amare coactos. i. castratos. Texto vimine: canistro. alii legunt Texto vimineo. Graedes virgines: adultae. Proborum: simplicium. Dona matrum: verbum est rusticanae puellae: quae murea matris semper affert: placet magis exponas oua galinarum: vt etiam alibi apud hunc poetam. Facto opere laetus: nam gestire factio opere rustici est. Crastina: sementas: contra illud: Explicat & coenas vnica mensa duas. Omnes vescuntur: non relectis seruis vt in vrbe fit: quod laudat etiam in Saturna. Domi. Papi. Vna vescitur omnis ordo: men/ sa. Minister satur: hic i villa. Non nouit inuidere. qm & ipse satur est. Iuuen. de seruo in vrbe: Ecce aliquid quanto porrexit murmurere panem. At tu: ad hoc spectat, quae supra dicta sunt. Famem: villam sterilem. Morda: laurum, & amoenam. Laurus meras. i. solas lauros & sine fructu. Furem: quia nihil est quod eripi possit. Vinitorem: villi/ cum. noluit dicere villicum, quia villa non erat. Farre vrbano: allato ex vrbe. Oriosus: relaxatus curis. Pictam: non naturalem. Sutor: Cerdo dederat munus gladiatorum: quod supra dixit poeta. Is erat Bononiensis: nunc Fullo Mutinensis dederat item munus gladiatorum: fucen/ sus Mar. clamat. Cerdo est quicumque quarit lucrum ex aliqua arte: iccirco ait sutor. Iuue. Munera nunc edunt

DOMITIVS

FCVM vocor: lata erat lex a Domi. vt sublatis sportu...

nere. Mar. docet eum hofem esse bellu, qui molles & ef...

In Ponticum.

Cum vocor ad coenam non tam venalis vt ante,

Cur mihi non eadem, quae tibi coena datur?

Ostrea tu sumis stagno saturata Lucrino.

Sumitur inciso mytilus ore mihi.

Sunt tibi boleti, fungos ego sumo suillos.

Restibi cu rhombo est; at mihi cum sparulo.

Cereus immodicis turtur te clunibus implet;

Ponitur in cauea mortua pica mihi.

Cur sine te coeno; cum tecum Pontice coenam?

Sportula quod non est, prosit, edamus idem.

In Cinna.

Esse nihil dicis quicquid petis improbe Cinna.

Si nil Cinna petis, nil tibi Cinna nego.

In Quintum.

Centenis quod emis pueros, & saepe ducentis,

Quod sub rege Numa condita vina bibis;

Quod constat decies tibi non speciosa supellex;

Libra quod argenti millia quinque rapit;

Aurea quod fundi precio carruca paratur;

Quod pluris nulla est, quam domus empta tibi.

Hac animo magno credis te Quinte parare?

Falleris, haec animus Quinte pusillus emit.

In Cotilum.

Cotile bellus homo es, dicunt hoc Cotile multi,

Audio, sed quid sit, dic mihi, bellus homo.

Bellus homo est, flexos qui dirigit ordine crines,

Balsama qui semper, cinnama semper olet.

Cantica qui Nili, qui Gaditana susurrat,

Qui mouet in varios brachia vultu modos.

Inter foemineas tota qui luce cathedras

Desidet, atque aliqua semper in aure sonat.

Qui legit hinc, illinc missas, scribitque tabellas.

Pallia vicini qui refugit cubiti.

Qui scit, quam quis amet, qui per conuiuia currit,

Hirpini veteres qui bene nouit auos.

Quid narras, hoc est, hoc est ho Cotile bellus?

Res pertriosa est Cotile bellus homo.

Saboribus nuptia nimis.

GEORGIUS.

FSVMITVR iciso mytilus ore mihi. Adeo secun...

ptores graecos τελλινος dici eam concham, quam mytil...

Traducte

Stre. ias

DOMITIVS

FSIRENAS: laudat Canium Gaditanum: cuius co...

est: vt antiqui dicebant. vbi cornua arcus caelestis vide...

Ad Cassianum.

Sirenas hilarem nauigantium poenam, Blandasque...

Ad Diadumenum.

Quod spirat tenera malum mordente puella, Quod de...

In M. Antonium.

Par scelus admisit phariis Antonius armis. Abscidit...

De Pigris nautis.

Cessatis pueri, nihilque nostis Veterno, resinaque...

Ad Matronas.

Huc est vsque tibi scriptus Matrona libellus, Cui sint...

Vlysses

Diadumenus

Succinfi Elestri

chor: χορός chorus: nostra Terpichore. Sauciam...

Martialis

E 4

DOMITIVS

SCHEMATE: id est figura. Illam: periphralis est mentula. Aegyptii primum ceperunt colere puenda: quoniam Osiri in uero. sola uirilia defuerunt sed ne desideraretur ad honorem sepulturae: Isis iussit, ut pudenda circumferrentur: precedebat, inquit Herodotus, tibicen, sequebantur matronae canentes Dionysia. Hunc morem acceperunt matronae Romanae: & mense Augusto mentulam deferebant cum sacrorum pompa in aedem Veneris extra moenia: & quibus meretricum esset illud solenne: tamen non licebat alicui, praeterquam matronae castae id sacrum tractare: & deponere in sinu Veneris. Nunc legis placet, non obsecras: ut supra in Vocontium. Moechus: Cerulnus repudiauerat uxorem: quam duxit is, qui paulo ante erat moechus: quofactus ipse quoque habebat rem cum eadem muliere: fecurus inquit poeta nunquid oportet te ire in periculum, ut arripas? Vix: Laufella nolebat uideri nuda: sed tamen futuri volebat: inquit Mart. aut es infusa, aut es turpissima. Pannose, i. uenali sanguine rugosa: nam pannae dicuntur maculae uenarum eminentium. Sulcos uteri, i. rugas. Prominet: interdum desuunt carnes: quod scribit Celsus accidisse temporibus suis principibus: quibus arefactis intra paucas horas expirauerit. Fatua es, i. infusa es: & non habes illum leporem meretricum: & propterea non vis lauare: nam quae infusa sunt: quo magis lauantur: eo sunt infusiora: unde fatui cibi dicuntur, qui carent sale. Dormis: in Phoebum felicitatem. Mutonatis, i. bene mentulatis: mutuno mentulam significat: & apud Hora. Mutoni quae uenti. Lucilius: Mutoni lachrymas tum laeva absterfit amica. Stat: quia non potes arripere: erat enim fellator. Psilothro: psilothrum uinguetum erat ad depillandum corpus exvariis rebus: fiebat modo ex thynni sanguine, felle, & iecore: modo ex sanguisugis coctis in uase fictili, & illis acetis: modo ex aliis: tamen ut scribit Plin. etellebantur pili: post psilothrum adhibebatur, ne pullularent. Gargilianus mollis, & cinadus faciem, & pilos

Schemate nec dubio, sed aperte nominat illam, Quam recipit sexto mense, superba Venus. Custodem medio statuit quam villicus orto, Opposita spectat quam proba uirgo manu. Si bene te noui, longum iam lassata libellum Ponebas, totum nunc studiosa legis. Ad Ceruinum. Moechus es Aufidie, qui uir Ceruine fuisti. Riualis fuerat, qui tuus, ille uir est. Cur aliena placet tibi, quae tua non placet uxori? Nunquid securus non potes arripere? In Nauolum. Mentula cum doleat puero, tibi Nauole culus. Non sum diuinus, sed scio, quid facias? Ad Laufellam. Vis futuri, nec vis mecum Laufalla lauare, Nescio quod magnum, suspicor esse nefas. Aut tibi pannosae pendent a pectore mammae, Aut sulcos uteri prodere nuda times. Aut infinito lacerum patet inguen hiatus. Aut aliquid cunni prominet ore tui. Sed nihil est horum, credo pulcherrima nuda es. Si uerum est, uitium peius habes, fatua es. In Phoebum. Dormis cum pueris mutonatis, Et non stat tibi Phoebe, quod stat illis. Quid vis me rogo Phoebe suspicari? Mollem credere te uirum uolebam. Sed rumor negat esse te cinadum. In Gargilianum. Psilothro faciemque lauas, & dropace caluam. Nunquid, tonsorem Gargiliane times? Quid faciem tingis? nam certe non potes illos Refina, Veneto nec refecare luto. Desine (si pudor est) miseram traducere caluam. Hoc fieri cunno Gargiliane solet. In Luperum. Stare Luperce tibi iam pridem mentula desit, Luctaris demens, tu tamen arripere. Sed nihil erucae faciunt, bulbi que salaces, Improba nec profunt iam satureia tibi. Coepisti puras opibus corrumpere buccas, Sic quoque non uiuit sollicitata Venus. Mirari satis hoc quisquam, uel credere possit? Quae non stat, magno stare Luperce tibi. In Bassum. Arrigis ad uetulas, fastidis Basse puellas. Nec formosa tibi, sed moritura placet. Hic (rogo) non furor est, non est haec mentula demens? Cum possis Hecubam, non potes Andromachen. In Beticum. Nec nullus, nec te delectat Beticus turdus. Nec lepus est unquam, nec tibi gratus aper.

qui fuerunt comis formam capillorum offendunt unguento decutiebat: iocatur in hunc poeta ita: ut eum ostendat esse mollem. Caluam: significat os capitis. author est Liui. qui scribit caluam detracta carne, & crinibus fuisse poculum barbarorum diebus festis: hic pro toto ore accipitur. Dropax unguentum ad pilos euellendo. Nunc quid i. an es adeo timidus ut non audeas ferre nouacula. Ungues omnino te oportet uti ferro. in alio codice est tingis. Luto Veneto: lutum Venetum erat terra, quae ex Cypro aduehebatur adhibito aceto: & xl. diebus sub terra impacta: quae reducta postea in solem optimum faciebat psilothrum. Traducere: vexare. Cuno: alludit ad mollem, & cinadum: nunquid times tonsorem, q. d. tonsorem non times: sed hoc agis, ut diutius sis mollis, & paderis. Stare: stare est constare: stare est erectum esse. iocatur in uero Mar. Mentula, inquit, quae non stabat, i. quae non arripiebatur: Nec stat magno: hoc est constat magno precio. Erucae: eruca incitat Venere: propterea poniebatur una cum lactuca, quae frigidissima est: ut alterius uis alteram temperaret. Bulbi: genus uerbae capitat: cuius cum multa sunt genera: unum est quod epimenidum dicitur optimi in Africa saporis: ut locus ille lu. praeter sententiam multorum exponatur: Et ueteres Astum epimenida ubi incitant autem Venere. in distichis: Cum sit anus coitum, & sint tibi mortua membra: Non aliter bulbis, quae satur esse potes. Salaces: incitantes Venere. Satureia: eadem est quae thymbra: incitat Venere. eandem vim habet quae nasturtium. Puras buccas: puerorum. Non uiuit: suscitatur. Non stat, i. mentula, quae non arripitur. Stare, i. multum constare. Nec nullus: in Beticum cunnilingum: quem poeta ex genere ciborum, quibus utebatur, aperte ostendit esse cunnilingum: nam ea tantum edebat: quae saporem habent proximum liquori uuluae.

Calua Dropax Luto Veneto Stare Eruca Bulbi Epimenium Satureia Thymbra Libas

DOMITIVS

LIBA: panes dulcissimi sacris primu iuuenti. Quaedra: pars & quadra mensa. Placentae: panes cinerici, quibus utebantur antiqui loco mensae. Capparin: semen notum. Alece: liquamen salsum. Hora: quo fecit primus & alec. Plin. Alec imperfecta nec colata: erat enim conditum. Res coepitamen ex inutili pisciculo, minimoque confici. Pulpae: non modo carnem sine ofibus: sed etiam sine pingui. Petasone dubio: cuius psiam placet, & cariota est: quod placet. uel dubio, i. bono. Gerres: ex genere locustarum sunt pisces uilissimi & salsi: uide Plin. xxxii. nat. hist. Melandria: pars thynni propinqua caudae uilissima: est enim sine pingui: nam in thynno ceruix & abdomen commendantur. Saprofagus: hoc est comedis res foetidas, & olenres: nam saprofagus significat putridum: quod comedo. Minixisti: Palinurus gubernator classis Troianae submersus est numine somni oppressus. Hic Palinurus accipitur ob deriuationem graecam: nam ωδλιυ significat iterum: oue me iere. iocatur poeta iterum in melentem. Eris Palinurus. i. diceris Palinurus. De nullo: in Apiciu: esse bonae linguae dicitur, qui nulli detrahit: contra, mala linguae dicitur, quae lingua abutitur uel fellatione: uel lingendis cunnis. Quauis Apici nulli detrahas: tamen rumor est te esse mala linguae: hoc est te fellare: & cum num lingere. Quid in Beticum: qui abscillis testibus, & factus sacerdos Cybeles cunos lingebat: de quo supra ait poeta: eum non debere sectari muliebria: quod dum mulieres sectatur: uel detur esse uir: quod non permittit sacerdotales leges Cybeles. O Beticus galle, i. castrate. Medios uiros, i. debes fellare ne uir uidearis, dum sectaris foeminas. Sambia testa, i. cultrina. nam sambia terra optima erat cultris sacerdotum Cybeles: ante satis multa. Castrandum caput est: quoniam lingua, tanquam mentula, sectaris mulieres. Ore uir es: quia lingis cunnum: & praestas officium uirile lingua. Coniua Zoili: in Zoilum mollem plane, & effeminate: huius pocula ebrietatem ructus fellationem describit. Summoenianus, i. inter meretrices: quae summoenianis artificibus iuxta Circum prostrabant. Iuu. Et ad Circum iussas praere puellas. Bibat sobrius: cum sitit. Testa curta: u

se mutilato, & fracto. Ledae: meretricis: quae spurca erat: ut alibi: quod spurca moriens lucerna Ledae. Contendo: affirmauerim. Hoc, i. coenare inter meretrices. Galbanatus: indutus galbana ueste muliebri. Lecto: triclinii. Occupato: quem totum occupabat. Effultus: sustentatus. Suggestit: dentiscalpia fiebant aut ex lentisco, aut ex penna. In distichis: Lentiscum melius: sed si tibi frondea cuspidis Defuerit: dentes penae leuare potes. Dentiscalpii autem dicebatur quicquid medicaminis adhibebatur fricandis & terendis dentibus. i. quo genere Arabius lapis efficitur. Pennas tribentes, i. pennas phoeniceas. i. quod genere Arabius lapis efficitur. Pennas tribentes, i. pennas phoeniceas. i. quod genere Arabius lapis efficitur. Nescio quod stomachi uitium secretius esse suspicor, ut quid enim Beticus saprofagus. Ad Paulinum. Minixisti currente semel Pauline carina. Meire uis iterum, iam Palinurus eris. Ad Sertorium. Rem peragit nullam Sertorius, inchoat omnes. Hunc ego cum futuit, non puto perficere. Ad Apicium. De nullo quereris, nulli maledicis Apici, Rumor ait linguae te tamen esse mala. In Beticum. Quid cum foemineo tibi Beticus galle baratro? Haec debet medios lambere lingua uiros. Abscissa est quare famia tibi mentula testa. Si tibi tam gratus Beticus cunnum erat? Castrandum caput est, nam sis licet inguine gallus Sacra tamen Cybeles decipis, ore, uir es. In Zoilum. Coniua quisquis Zoili potest esse, Summoenianus coenat inter uxores, Curtaque Ledae sobrius bibat testa. Hoc esse leuius, puriusque contendo. Iacet occupato galbanatus in lecto, Cubitis trudit hinc, & inde coniuias Effultus ostro, sericisque puluibus, Stat exoletus, suggestitque ructanti Pinnas rubentes, cuspidisque lentisci. Et aestuanti tenuis uentilat frigus Supina prasino concubina flabello, Fugatque muscas myrtea puer uirga. Percurrit agili corpus arte tractatrix, Manumque doctam spargit omnibus membris. Digni crepantis signa nouit eunuchus, Et delicatae suscitator uirinae Donini bibentis ebrium regit pennam. At ipse retro flexus ad pedum turbam Inter catellas anserum exta lambentes

GEORGIUS

QUADRA placentae. Quadra panis placentae dicitur: quia olim apud Romanos quadrati panes dicebantur. Virg. in Moreto: Et notat impressis equo discrimine quadris: quos panes quidam graeci: & quodam celeberrimi bomilius dixerunt. Praeterea si hic prisci Catonis libros legis: pfecto didicisset: quo pacto placentae conficerentur: quos illi requirent poterant: qui delicatiores panes discipiunt.

Dentiscalpius Arabius Lapis Lentiscus Tractare galling pro mentula foemineae habebat in habebat lingua

DOMITIVS

GLADULA PARTITVR GLADU... las:glandula pars apru iux... ta ceruicem: eadem dicit...

Partitur apru glandulas palæstritis, Et concubino turturum nates donat, Ligurumq; nobis saxa cum ministrantur...

bus, sed peccatit mentu... la. Nihil per-laceratis na... ribus: appellat hunc Dei...

subliga... ria

Iphigla... Iphianaf

PLVTEO: sponda lecti. Virgine: Iphigenia: quæ... eadem Iphianassa, vt Lucr. & Hom. scribunt. Lucretius...

DOMITIVS

vent: sed que non volant iis parum vtile est vropygium: sicut Porphyroni, & fulicis, & omnibus fluuialibus...

Nanq; puer pluteo vindice tutus erat, Suppositam (fama est) quondã pro virgine ceruã, At nunc pro puero mentula supposita est.

In Vetustinam. Cum tibi trecenti consules Vetustina, E tres capilli, quattuor ue sint dentes, Pectus cicadæ, crusculumq; formicæ...

In Rufum. Esse negas coctum leporem, poscisq; flagella, Mauis Ruse coquum scindere, quam leporẽ.

Regelã

Sarrice

Sathire

Sathis

Cois

Vstar

GEORGIUS

SEDE O: i decimo quart... Oceanus: erat... Te suscitare: iubet te disce... Et pedicaris: ideo prior...

Et sedeo, qua te suscitatur Oceanus. Quot mihi Cæsareo facti sunt munere ciues, Nec famulos totidem suspicor esse tibi...

DOMITIUS

CAESARIS alma dies, & luce. ad. viii Kal. Nouembris natus Domitium eum...

Cursorem sexta tibi Rufe remisit nus hora, Carmina quem madidum nostra tulisse reor. Imbribus immodicis caelum nam forte ruebatur...

M. V. MARTIALIS EPIGRAMA MATON LIBER QVARTVS. De natali Domitiani. Aesaris alma dies, & luce sacra...

berisq. Ne legat Iesla. f. carmine superiore Chione. Potest: nam dabat pecuniam, vt subagretur: vt supra: Fac mihi quod Chione: haec erat illa: Frigida es & nigra...

epigramma. Plurima querens: id est donet multas coronas quernas. Hic colat ingenti redeuntia secula: ludi seculares centenis...

DOMITIUS

DEBITA: quia hęc debentur terris. Improbata: ni/mia. Pro tanto Deo: Domi. nam Deus, & dominus uoluit appellari. Spectabat: Dom. edidit nauales pugnas...

atq. quis tu interuentione

Bootes Arctophylax Helice Vria minor

Cynofura Septentrio

Albulę

Bardiacus Euocati

Magnum quidem superi petimus, sed debita terris, Pro tanto quę sunt improba vota Deo. De Oratio. Spectabat modo solus inter omnes Nigris munus Oratius lacernis...

Quod sicca redolet palus lacunę, Crudarum nebulę quod albularum, Piscinę vetus aura, quod marinę, Quod pressa piger hircus in capella...

Vir bonus & pauper lingua q, & pectore verus Quid tibi vis, vrbem qui Fabiane petis? Qui nec leno potes, nec commeffator haberi, & sensu cõfectus os fœtidũ hēbat. huius Bardiaci, vt existimo, meminit Iuue. cū ait: Bardiacus index dat hęc au...

Comestator Comestationes

DOMITIUS

TRISTI voce: afferē/ te tristitiam. Pregones erat in prelo, quod infra est: SI duri pueri erat ingenii: vñ pregonem iubeas vel archi- tectum. Corripere vxorē .i. non potes esse moechus.

Vanos fumos. i. vanos ti- tulos, & assentatorias ap- pellationes: vnde Alexan- der, authore Spartiano, fu- mo perire iussit: qui inani quadam ostentatione apud ipsum magna gratia vide- ri volebat vulgato disticho Fumo is perit, qui fumos venditabat. Circa palatia .i. turbe palatinq. Canus: tibi cōfuit. alibi poeta Cno- raulem appellauit. Canus chorales: hic temporibus Galbæ floruit donatus su- pra cenam ab eo non par- ua pecunia, cū placuisset, author est Tranquil. & co- piofus Plu. in Galba. Gla- phyro: Glaphyrus nome- n̄ tharēdi: & apud Ioue. Ac- cipis vxorem: de qua citha- rēdus Echidō: aut Glaphy- rus fiat pater: nā citharē- di tunc erant in prelo: q̄ supra ait: Veniet cū citha- rēdus erit. Vnde viues. i. vnde acquirit: & compara- bis victum. Hoc nihil est: nihil proderit esse te fidū.

Sic: istis virtutibus. Phi- lomelus: diues vt Philome- lus: qui diues factus citha- rā: de quo supra: Plus ha- buit, dedimus: pius Philo- melus habet. Crediū Mas- silianū: qui cum improbus esset: volebat videri castus, & pudicus. Tenerā fron- tis. i. modesta. In domo Stellæ: puto de Argino in- telligi puero Stellæ formo- sissimo: qui amatoris dñi versus canebat: nam quod nonnulli opinantur dictū de Mart. non placet: alibi poeta de formosis Stellæ ministris scribit de Argino in primis. Prima: rogat Euphemum fructore mē- se Domi. vt ex suis carminib- us ea, quæ sunt iocosa o- stendat imperatori tātum cum cōnauerit: quæ sunt seueriora ante cenā. Pri- ma, & altera hora. i. prima & secunda salutabant an- ti qui amicos potētes. tertia hora agitabatur lites. Va- rios labores. i. vana opera exerceat. Octaua, & nona ex- ercebatur palæstritē. Frā- gere toros: extructos accū- bere. Decima: post mēsas: vt meos libellos ostendas imperatori. Dapes am- brosias. i. diuinas. Laxa- tur. i. relaxat animum: ex- hilaratur. Ingenti manu: id est diuina. Iocos. i. meos

Nec pavidos tristi voce citare reos. Nec potes vxorem cari corrumpere amici. Nec potes argentes arrigere ad vetulas, Vendere nec vanos circa pallatia fumos. Plaudere nec cano, plaudere nec glaphyro, Vnde miser viues, homo fidus, certus amicus? Hoc nihil est, nunquam sic Philomelus eris.

In Massilianum.

Credi virgine castior pudica, Et frontis teneræ cupis videri, Cum sis improbius Massiliane, Quam qui compositos metro Tibulli, In Stellæ recitat domo libellos.

Ad Hilum.

Cur here qd dederas, hodie puer Hile negasti? Durus tam subito, qui modo mitis eras, Sed iam caufaris barbamq; annosq; pilosq;. Onox quam longa es, quæ facis vna senem, Quid nos derides? here qui puer Hile fuisti, Dic nobis, hodie qua ratione vir es?

Ad Euphemum.

Prima salutantes, atq; altera co- itinet hora, Exercet raucos tertia caufidicos. In quintam varios extendit Roma labores, Sexta quies lassis, septima finis erit. Sufficit in nonam nitidis octaua palæstris, Imperat extructos frangere nona toros. Hora libellorum decima est Eupheme meorū, Temperat ambrosias cum tua cura dapes, Et bonus ætherio laxatur nectare Cæsar, Ingentiq; tenet pocula parca manu, Tunc admittite iocos, gressu timet ire licenti Ad matutinum nostra Thalia Iouem.

In Labullam.

Sotæ filia Clinici Labulla, Deserto sequeris Clitum marito, Et donas, & amas.

Ad Faustinum.

Dū nouus ē, neq; adhuc rafa mihi frōte libellus, Pagina dum tangi non bene sicca timet, I puer, & caro perfer leue munus amico, Qui meruit nugas primus habere meas, Curre, sed instructus comitetur, punicalibrum Spongia, muneribus conuenit illa meis, Non possunt nostros multæ Faustine lituræ Emendare iocos, vna litura potest.

In An. Saturninum.

Dum nimiū vano tumefactus nomine gaudes, Et Saturninum te miser esse pudet,

libellos ostende Dom. Me- tire. i. cauta eas, legitur et- timet ire. Licenti gressu .i. casto carmine, & casto gressu. Ad Iouem. i. Do- mitianum. Matutinum .i. ante cenam. q. d. ante cenā o mufa oportet san- ctiore carmine accedas: post cenam locus est iocis lasciuioribus. Sotæ: Sotæ erat pater Labullæ erudi- tus clinicæ medicina: de qua supra est dictum. La- bulla: tanq̄ altera Hippia secuta est Clitū relicto con- iuge. Sotæ significat par- cū. Prodigam mulierē hac illusione verbi ridet poeta. Ἐχέσασθ' ἄσπασ. i. prodiga es: nam ludit his dictio- nibus Sotæ filia, & asota es.

Dum: puerum alloquit: vt ferat librum ad Fausti- num amicum emendan- dum. Vade: o puer. Pa- gina: characteres. Instru- ctus: affer quod est necessa- rium. Spōgia Punicæ: qm̄ ex Africa præstatiores spō- giæ mittebantur: vel Puni- ca. i. leuitatis Punicæ, & of- ficii. Dū: L. Anronius præ- ses superioris Germaniæ mouit bellum ciuile in Do- mi. fiducia duarum legio- num imperator absens id- confecit: mira felicitate re- soluto ponte: nam Rheni inundatione copia barba- rorum ad eum transituræ prohibita sunt eodem die quo victus est, aquila tanq̄ nuncia victoriæ, Domi. sta- tuam amplexa est. Satur- ninum: Suetio. author. Is tertium tribunus pleb. vt Glauciam ministrum præ- rorem haberet: vexatā lā- diu republica: Mumium competitorum curauit ne cādum in campo Martio: deniq; senatus statuit: vt turbulentus: & seditiosus tribunus tolleretur e me- dio: datum igitur negociū est Martio: qui Glauciam, & Saturninum in capto- lio obseffos dedit necādos populo: ait poeta pudisse L. Antonium meditari in vrbe seditiones, vt Saturni- nus fecit: & propterea iuis- se in Germaniā: vt illuc at- ma moueret. M. idē Anto- nouerat olim ciuile bellū in Augustū: ait poeta hoc nomē attulisse animos L. Anto. Vano nomine: M. Antonii: quia frustra mo- uit bellum vt tu. Saturni- num. i. quis effes animo Sa- turnini: & moueres vrba/ nas seditiones.

FSUB

DOMITIUS

SVB vrbi Parrha. i. sub septentrione in Germania. Tulit arma: Augusto.

Phariæ coniugis: Cleopa- træ. Exciderat ne adeo. i. eras ne adeo oblitus? Fre- ti actiæ. i. maris ad Actiū promontorium: in quo su- peratus M. Antonius ab Augu. Ille: M. Anto. col- latus tibi erat Cæsar: adeo tu es inferior Ant. Nulli: Thais meretrix nulli nega- bat: & quod grauius erat, fellabat: poeta ait: si ista p- digalitas meretricia tibi nullum affert pudorem: quod omnibus das, saltē te pudeat: quod das fella- tionem turpe genus libidi- nis. Negare nihil: est fella- re: hoc em̄ significat apud Mart. alibi: Qui nihil ne- gat, hic Atticina fellat. Præ- terea: Nil mlti Gallā ne- gas: alibi: At quondam mi- hi Galle nil negabas. Thai- dem fuisse fellatū: em̄ illic dixit: Nemo est Thai senex ad irrumandum. Sili: ro- gat Silium, vt legat versus suos. Premis: insectaris.

Periuria. i. perfidiam Pu- nicā. Leues: foedifragos. Magnis Africanis. i. ducis triumphum Scipionis. Se- ueritate: grauitate armi- nis heroici: in quo seuerus versaris: vel seueritate su- percilio censorio. Alea: lu- do. Vagus liber: nam ser- ui in Saturnalibus omnes erant liberi, & vagi. Hora. Age libertate decēbris. Fri- gillius: vt alueolis, idem Por- phyrio in Horatiū putat. Madidos: perfusos: tractū ab ebriis. Remissa: relaxa- ra. Contracta: cum duct- ur vultus in seueritatem.

Passerem: carmē scriptū de passere amice Catulli. Claudia: laudat conu- bium Claudiæ, & Auli Pu- dentis: optatq; vt faustum sit. Meo Pudenti: amico meo. Macte esto: cum ali- cuius factum probamus: vt- mur hoc verbo macte. Macta hostia dicitur quan- do mola est supra infusa. Cinnama: potes hoc in- telligere de vnguento, qd̄ ex nardo balanino amo- mo fiebat. Miscenur tā bene. i. tā bene conueniūt.

Thefeis fauis: inter cæte- ra vina medicata, erat vi- num, quod melitites dice- batur a melle immisto: ab aliis dictum est piperatū: nam & piper adhibebatur ab aliis cōmuni verbo con- ditum, Catone & Plin. au- thore. Thefeis fauis: id est mel atticum: nam mel atti- cū reliqua oia gloria supe-

Negare nihil

Saturni- nus

Macta hostia

Vinum melitites Piperatū Vinū cō- ditum

Impia parrhasia mouisti bella sub vrba, Qualia qui Phariæ coniugis arma tulit. Exciderat ne adeo fatum tibi nominis huius, Obruit Actiæ quod grauis ira freti? An tibi promisit Rhenus, quod non dedit illi Nilus, & Arctois plus licuisset aquis? Ille etiam nostris Antonius occidit armis, Qui tibi collatus perfide Cæsar erat.

In Thaidem.

Nulli Thai negas, sed si te non pudet istud, Hoc saltem pudeat Thai negare nihil.

Ad Silium.

Sili castalidum decus sororum, Qui periuria barbari furoris Ingenti premis ore, perfidosq; Fastus Annibalis, leuesq; Pœnos Magnis cedere cogis Africanis, Paulum deposita seueritate, Dum blanda vagus alea december Incertis sonat hinc & hinc fritillis, Et ludit rota nequiore talo, Nostris ocia commoda camœnis, Nec torua lege fronte, sed remissa Lasciuus madidos iocis libellos. Sic forsitan tener ausus est Catullus, Magno mittere passerem Maroni,

De nuptiis Pudentis, & Claudiæ.

Claudia Rufe meo nupsit peregrina Pudenti, Macte esto tediis o Hymenæe tuis, Tam bene rara suo miscentur cinnama nardo, Massica Thefeis tam bene vina fauis. Nec melius teneris iunguntur vitibus vlni, Nec plus lotos aquas, littora myrtus amat, Candida perpetuo residet concordia lecto, Tamq; pari semper sit Venus æqua iugo. Diligat ipsa senem quondam, sed & ipsa marito Tunc quoq; cum fuerit, non videatur anus.

Ad Cæcilianum.

Mille tibi nummos hesternæ nocte roganti, In sex aut septem Cæciliane dies, Non habeo dixi, sed tu causatus amici Aduentum, lancem, paucaq; vasa rogas, Stultus es, an stultum me credis amice? negaul Mille tibi nummos, millia quinq; dabo.

In Gallum.

Priugnum non esse tuæ te Galle nouercæ Rumor erat, coniunx dum fuit illa patris. Non tamen hoc poterat viuo genitore probari. Iam nusq; pater est Galle, nouerca domi est. Magnus ab infernis reuocetur Tullius vmbri, Et te defendat Regulus ipse licet,

rat. Melius: aptius. V/ m: dicuntur mariti vitiū. Lotos: arbor præcipua Li- byæ: cuius floris suauitate homines rerum omnium obliuisci dicuntur: vnde Lo- topagi populi, qui ea præ- fertim abūdant: vt Home- rus, Strabo, Plin. scribunt. Myrtus: ad littora crescit non magis ob aquam, q̄ propter calorem: quoniā agri littorales cæteris re- gionibus sunt calidiores. Candida Concordia: cui Deæ Vespasianus templū erexit: candida sine pertur- batione. Aequa tam pa- ri iugo: id est vicissim amicit & pari ardore. Mille: Cæ- cilianus perlerat mutuo a Mart. mille nummos. Mar- tia. negauerat. rursus pe- tit vasa sex millium. Cau- satus: causam afferens. Quinq; millia. i. vasa qn/ que millium: quæ pluris sunt. Priugnum: Gallus habebat rem cum nouer- ca viuo patre: quod & po- terat d: simulare quādiu vixit pater: tamen nūc pa- trefecit: nam patrem mortuo eam tenebat domi præter morem: quoniam postq̄ erat priugnum Gallus de- buit discedere: sed tunc cū velit domi manere: tanq̄ nouerca & vxor patris ap- te dignoscitur eam nunq̄ fuisse nouercam. Rumor erat. i. aiebat esse priugnum viuo genitore: quia ipso e- rat coniunx. Nusquā, quia mortuus est.

Lotopha gi Myrtus

XXXIX

GEORGIUS MASSICA Thefeis tā bene vina fauis. Cur meliti- tē hic addat ignoro: quan- do fictiū vini quale meliti- tem Pli. appellat, nulla fe- re gratia sit: qn̄ potius de- mulso intelligere debemus: quod primum excogita- uit Aristeus mel miscens vino suauitate præcipua: quod testimonio eiusdem poetae probamus: nam in Xenis de mulso hæc tra- dit: Attica nectareum tur- batis mella falernum Mi- sceri docet hoc a Ganyme- de merum. Sed quantum a semetipso distrepit Cal- nam exponens supradictū distichon ait mulsum vi- num, de quo paulo ante di- ctum est, magno impedio fiebat attico melle tempe- ratum: & rursus exponēs falernum vinum massica eadem dici asserit: quod cum ita sit, eiusdem poetę testimonio: & de eodem ip- so interprete hominem cō- fundimus.

XXXIX

DOMITIVS.

Regulus

ABSOLVI: hoc iudicio: nam Cice. in causis ita flo- ruit, vt appellatus fuerit rex indicioru: author Quinti- hic Regulus caudicatus fuit: de quo Plin. author. Desinit esse que adhuc nouerca: quia habebas rem semper cum illa. Facere in Lyciscam: meretricem fellatricem. eius- dem meretricis nomen a/ pud Iuuenam. Nomen men- zita Lyciffa: & simul Pau- lum in irrumatorem. Ru- beat: ira exandescat: & ira- ta fit mihi. Irrumare vis- solus: & ita ostendit altera esse fellatricem: & alterum irrumatorem. Quia: de morte pueri iugulati filli- cidio congelato conqueri/ tur poeta. q. aqua veluti & ensis iugulare edidicerit.

Non potes absolui. nam quæ non desinit esse Post patrem, nunquam Galle nouerca fuit, Ad Paulum. Facere in Lyciscam Paule me iubes versus, Quibus illa lectis rubeat, & sit irata. O Paule malus es, irrumare vis solus,

De Puero glacie occiso.

Qua vicina pluit ipsam porta columnis, Et madet assiduo lubricus imbre lapis, In iugulum pueri, qui rosida templa subibat, Decidit hiberno prægrauis vnda gelu. Cumq; peregisset miseri crudelia fata. Tabuit in calido vulnere mucro tener. Quid non sæua sibi voluit fortuna licere, Aut vbi mors non est, si iugulatis aquæ?

De Endromide.

Hanc tibi sequanicæ pinguem ratrix alumna, Quæ lacdæmonium barbara nomē habet, Sordida, sed gelido non aspernanda decembri, Dona, peregrinam mittimus Endromiden. Seu lentum ceromateris, tepidum ue trigona, Siue harpasta manu puluerulenta rapis. Plumea seu laxi partiris pondera follis, Siue leuem cursu vincere quæris Atam. Ne madidos intret penetrabile frigus in artus, Ne ue grauis subita te premaris aqua. Ridebis vntos hoc munere tectus, & imbres. Nec sic in tyria sindone tutus eris.

De Cærelia, & Gellia.

Dicit se vetulam, cum sit Cærelia puppa. Puppam se dicit Gellia, cum sit anus. Ferre nec hanc possis, possis Coline nec illam. Altera ridicula est, altera putidula.

De Celio.

Nullos esse deos, inane cælum Affirmat Celius, probatq; quod se Factum, dum negat hoc, videt beatum.

De Cleopatra vxore.

Primos passa toros, & adhuc placanda marito Merferat in nitidos se Cleopatra lacus. Dū fugit amplexus, sed prodidit vnda latentem, Lucebat, totis cum tegetetur aquis. Condita sic puro numerantur lilia vitro. Sic prohibet tennes gemma latere rosas. In silui, merfusq; vadis luctantia carpsi Basia, perspicua plus vetuistis aquæ.

Handro- mis. Vnda gelu prægrauis. Subibat: ingrediebatur. Columnis Vipsanis: a Vipsano consule. Lapis lubricus: fluens. Mucro: glacies tanquam mucro. Tabuit: concaluit in san- guine vulneris calidi. Hæc Endromides erant vestes hirsutæ, & longiore pilo, q bus utebantur in gymna- sio, & theatro ad mupera arenæ exercendæ. Iuuenam. Endromidas tyrias, & cer- mineum ceroma quis ne- scit. Iam mittebantur ex Gallia industria textorum qui illic præstantissimi ha- bebantur: seruato ramen pristino nomine. nam En- dromides dicebantur græ- ca appellatione, quibus Gal- lia eas mitteret. Mart. En- dromidem mitrit non ex- presso nomine: ad quem q- uis nonnulli putent esse se- quanicu: quod potius est appellatum: & iungitur cum texticis. Sequanicæ. i. Gallicanæ. Barbara: ve- niens ex Gallia. Gelido de- cembri: nam vsus huius ve- stis erat hyemali tempore in gymnasio. Ceroma: vn- guentum erat vt supra, ex oleo, & cerino: quo uteban- tur iuuenes ad robur lacer- torum. eo se exercentes: nã non fuit satis pete: e arenã a Nilo in palæstra: vnde Pa- trobo liberto Neronis affe- rebatur: nisi ceromata ex- cogitassent: quibus, vt ait Plin. iuuentus vires corpo- ris exercendo animi vires perdebat. Iuue. de hoc ge- nere gymnasi intelligit (vt puto) cum ait: Cum lassata graui ceciderit brachia massa, sunt qui locum pu- tent, in quem sensum vide- tur loqui Plin. Athletas in- quit suos: & ceromata ima- ginibus exornant: sed supe- rior sententia placet. Seu- teris lentum ceroma. i. seu- luctaris. nam inuicem te- rebantur palæstricæ luctan- tes. Trigona: trigonũ genus

pila paganica: que eadem dicitur pila trigonalis. Har- pasta: harpastum genus ludi erat, vt ait Suidas: sunt qui putet esse genus vehiculi. cuius cursum iuuenes ad ex- ercitationem lacertis reprimebat. meministi huius gym- nasi Plin. in. vii. & Seneca in declamationibus. de harpa- sto in distichis: Hæc rapit Antæ (velox in puluere drau- chus: sed puto esse pilam. Plumea: ex pluma farsci- batur, vel ex pilis. Follis: genus pile, que & iuuenes, & senes pariter ludebant. Augustus Cæsar ea maxi- me delectabatur. infra: Fol- le decet iuuenes ludere, fol- le senes. Atam: Atas puer fuit: qui Vipsano consule a meridie ad vesperũ. lxxv. nulla passuũ cucurrit ma- gna omnium admiratio: ne: meministi historia Plin: omisso pueri nomine. Aras autem nomen veloci cur- fori conueniens: nam Atæ dicuntur, qui vix summis pedum vestigijs terrã con- tingunt. Iris: cælum, & fe- renitas. Sindone cultus: Sindones erant vestes can- didæ ex lino, quibus magi utebantur, & erant subtilis- simæ: cum autem compa- ret sindonem Endromidi: aperte dicitur Endromidẽ quoque ex lino fuisse, sed grossiorem. supra: Quid sindone tinctus olenti. Di- cit: Cærelia erat puella, & dicebat se vetulam. Gel- lia: erat anus, & dicebat se puppam. Altera: gellia: quæ anus & volebat videri puella. Puridula: putidi, & putiduli dicuntur, qui si- bi ipsi displicent. hoc Cice. vno in loco: Displacere mi- hi, alibi dixit: eram putidu- lus: cum autem quisq; sibi ipsi displicet, contrahit pro- tem, & caret omni hilarita- te: propterea ait poeta, al- teram mulierem cupientẽ videri puellam: adeo gesti- re: vt sic ridicula. & nõ puel- la. alteram cupientem vi- deri anum: non videri so- lum anum, sed putidula. Nillos: in Cælum im- pium, qui contemptis diis magna audacia commisit sceleribus dices euase- rat. Dum hoc negat. idũ ita scelerata exercet: ac si nul- li essent dii. Primos: Cleo- patra vxor Mart. cum pri- mo thalamo fugisset in la- cus: Mart. eam insecutus, osculatus est reliqua aquis prohibentibus. Placida: quia nondum mansuefa- cta. Gemma: quia in gem- ma rosæ inspicuntur: po- res etiam intelligere de pi- ctura: qua ita Cleopatram latentem sub aquis expref- sam fuisse dicit: vt ipse tãq; in veram insulerit.

Harpasta

Follis

Atas

Sindone

Endro- mis

Putidus

Putidula

*

f

g

h

i

j

k

l

m

n

o

p

q

Trigon

Dum

DOMITIVS

Lustricus: P D V M: Lustricus Brutianus græce eruditus iam eum Callimacho Elegiarum scriptore editis versibus græcis certabat. Incepit Musam Mar. q. dum cessat, iam Lu- stricus Brutianus græco carmine supauit Callima- chũ: hortatorq; vt exuat, & cũ Brutianus latine scribere cœ- perit, ipsum faciat illi secũ- dum laude poematis. De dit palmam de se. i. cessit Brutiano: Brutiani memi- nit Plin. in epi. Lepore cec- satur: versu græco. Luserit sales. i. locos latinos. Ae/ mula: laudat loca quædã Veneti: vbi sedomicium fixurum senectuti ait: quã- do poterit vindicare se in libertatem. Altini: Altinũ oppidum Venetiæ. Phae- toni: ad Padum. Euga- neos lacus: amœnitatem siluæ laudat: in qua dicit verisimile fuisse Dryadem, que nunq; nubere solet: du- ctam fuisse in vxorẽ a Fau- no Deo siluarum: quod cũ ait, præcipuum loci amœ- nitatem ostendit. Antea- no: Antea no: in silua Pata- uina. Ad lacus: nam xxxii lacus illic olim recesserant. Aquileia: vrbs extra Venetiã. Ledæo Timauo: quod ait Cyllarum il- lic bibisse extra historiã est: nam Cyllarus relictus est I- taconia a Castore: quãdo nauigauit cum Argonau- tis. Papi. in The. Tuafurta prolapsa propago Cyllare cum Scythici diuersus ad hostia ponti Castor amy- cleas remo mutauit habe- nas: sed cursum Argonau- tarum ostendit: cum qui- bus erat Castor: nam Argo nauæ duxerunt nauẽ per- saum Istrum nauportum: & ignoto quodam amne i Adriaticum iuxta Terge- ste. diligentiores authores tradidere humeris delatã fuisse p hæc loca: quibus Cor- nelius nepos scribat Istrũ confluere ad hostium Padi mari interlecto: quod verus q; fluminis vndis mitescit. eleganter igitur eũ cursum designat, cum ait Cyllaru equũ Pollucis: qui vna cũ fratre inter Argonautas erat, illic bibisse. Septenas aquas: propter vli. hostia Timauũ. Quod: i Posthu- mum amicum, qui factus diues deseruerat Marti. & aut nihil: aut parũ dabat: cum tamen vellet coli assi- due. Quod nõ vidimus. i. quod non salutauimus te mane. Sæpe: ad Cæsa- rem: negat laudandos esse libellos. Non sola voce. i. non sola voce laudasti me: sed etiam dedisti tus nato- rum: fecisti etiam me trl- bunum prætorem. Magis vt doleat. i. quemadmodũ

legisti libellos meos illo innito: tanto magis inuidus vt doleat: ita tanto magis vt rûpatur. Donasti: in Chloen meretricem: quæ donabat vestes. Luperco: nomine p- prio. Luperco autem nomine communi agebant ludos nudi. Virg. Nudosq; lupercos: ad quod alludens monee Mar. ne tantum donet suo Luperco: nam si perrexeris, inquit, donare: tuus Lup- cus te nudam reddet. Te- nero iuueni: qui subagitat te. Hispanas: byticas: quia inde optima lanæ affere- batur. Indos sardonicas: nam ex India mittebatur præcipui, vt Plin. scribit. Smaragdos: Smaragdus in precio olim fuit. Nero pugnas gladiatorum Sma- rago spectare solebat. Cũ autem duodecim genera Smaragdi sint: nobilissimi sunt Scythici: quia nullis ma- ior est austeritas: nec mi- nus vitii. Galeo: consili- nã togam. Dominos: Fla- uios. nam Flauii erant nõ- mi a Flauis imperatorib; signati: hoc est Vespasiano, Tiro, & Domi. Glabrarias: glabriones dicuntur qui sunt sine pilis: & glabrarias oues appellat Var. in re a/ graria carætes lana. Chlo glabraria erat: quia ex pila- ta erat. Festus idem. & Plin. Obstat: ait poeta se quidẽ cupere scribere: q. etiam di- xit superius: Edita ne bre- uibus: sed nihil aliud of- fendere gratiam carminũ suorum, q. copiam: nã quo- rarior res est: eo solet esse carior: sed tamẽ se propte- rea nolle desistere, cum in hac copia vnum possit esse remediũ: vt. f. lector quan- documq; libellum perlege- rit: eum solum esse putet. Scribit autem ad Aulum Pudentem amicissimum. Turba sua: multitudo. Nostris libellis obstat. i. nocet gratia nostroru car- minum. Opus frequens. i. frequentia epigramma- ta. Rara iuuant: & exem- plo ostendit. Hyberne: hie mali tempore, & ex Aegy- pto: & postea ex agro Ro- mano rosæ in vrbes mit- tebantur. Erant præterea rosæ, quæ dicebantur hy- bernes: sicut bracteis. i. folijs auri, & argenti. alibi dixi/ mus.

Luperco

Ad Thaliã.

Dum tu lenta nimis, diuq; quæris, Quis primus tibi, quisue sit secundus, Gratum quisue epigramma comparabit, Palmam Callimachus Thalia de se Facundo dedit ipse Brutiano, Qui si cecropio satur lepore Romanæ sales luserit Mineruæ. Illi me facias precor secundum.

De littoribus Altini.

Aemula Baianis Altini littora villis: Et Phaerontei conscia silua rogi. Quæq; Antenoreo Dryadũ pulcherrimã Fauno Nupsit, ad Euganeos sola puella lacus, E tu ledæo felix Aquileia Timauo. Hic vbi septenas Cyllarus hausit aquas. Vos eritis nostræ portus, requiesq; senectæ, Si iuris fuerint ocia nostra sui.

Ad Posthumum.

Quod te mane domi toto non vidimus anno, Vis dicam, quantum Posthume perdiderim? Tricenos puto bis, vicanos ter puto nummos. Ignosces, togulam Posthume pluris emo.

Ad Augustum.

Sæpe meos laudare soles Auguste libellos. Inuidus ecce negat: non minus ergo soles. Quid, q. honorato non sola voce dedisti: Non alius poterat quæ dare dona mihi. Ecce iterum nigros corrodit liuidus vngues. Da Cæsar tanto tu, magis vt doleat.

Ad Chloen.

Donasti tenero Chloen Luperco Hispanas, tyriasq; coccinasq; Et lotam tepido togam Galeo, flu. Iug. Indos Sardonicas, Scythas Smaragdos, Et centum dominos nouæ monetæ, Et quicquid petit, vsq; & vsq; donas, Væ Glabraria, væ tibi Misella. Nudam te statuet tuus Lupercus.

Ad Pudentem.

Obstat care Pudens nostris tua turba libellis, Lectoremq; frequens lassat, & implet opus. Rara iuuant, primis sic maior gratia pomis. Hybernæ precium sic meruere rosæ.

GEORGIVS

FE T Lotam & c. Minime immo potius tarentinam. Nam Galeus fluius prg- terlabitur Tarentum: de quo Virg. Naug sub Oeba lig memini me turribus al- tis, Quia niger humectat flauetia culta Galeus, Co- titium vidisse senem.

Martialis

DOMITIUS

Marfus

SIC: raritate. Com- mendat: gratiorem facit. Non semper aperta: id est clausa aliquando. Mar- fus: numeratur inter poe- tas Marfus Domitius: cu- ius ille versus extat in Or- bium saeuum verberato- rem puerorum: de quo e- ziam Iuena. Si quos Or- bium ferula, scuticaq; cecidit. Hic scripsit bellu Her- cullis in Amazonas: quod Amazonidem inscripsit. Idem descripsit Homerus, vt tradit Plutar. Sic: hoc pacto. Baiano: ex histo- ria, nam in piscinis Cesaris Domitiani, auctore Plinio pisces vocati ad nomen ve- nire solebant. Quo argu- mento docet idem auctor pisces habere auditu: sed praecipuum mugilem, sal- pam, cromim, lupum. A- lacu Baiano: a piscina Ca- saris quae erant Baits. No- cens: damnatus. Sacris: quia sunt Domitiani Dei. Dominum: Domitianu. Magistrum: custodis. Libys impius: quia violauit sacros pisces. Calamo: canna, ha- mo. Rogator: mendicus. Ad lacus Baianos: iuxta piscinam. Cibis simplici- bus: non dolosis, sine hamo. Dedicatos: Caesaris Domi- tianus. Deo dicatos: nam Deus dicebatur. Quod: Hippo- damus rogat Martialem, vt aliquid scriberet de se. Eum deridet: quod habeat nomen rebelle Musis: & non conueniens carminibus: iisdem ferme verbis vtitur in Carinum: cuius nomen dicit esse Musis rebelle. Auersum fonte fororū: a Musis. Dura mater: rusti- caua. Quod: nomen nul- lo gener carminibus dici pos- set. Pia Calliope: an pro- pter filium Orpheum: in quo lugendo pietatis no- men meruit: an quod me- lioribus numeris praest: prior sententia placet. Bel- le, concinne, venuste. Et latet: in electro nonnunq; visabantur formicae, culi- ces. Iacerta: quae recentis ad haerentes ab indurecenti claudantur: quo argu- mento nonnulli vtuntur ad ostendendum electrum ali- quando fieri liquidu: nunc laudatur a Martia. apis in- clusa. Gutta Phaetontide: id est succino & electro: quod nascitur ex lachrymis fo- rorum Phaetontis. Necta re suo: melle. Tulit pre- cium mortis: laborum ta- eorum in melle faciendo. Plena: ad Sossibianum. So- sibiianus volebat videri poe-

Sic spoliatricem commendat Fastus Amicam? Ianua nec iuuenem semper aperta tenet. Sapius in libro memoratur Perius vno, Quam leuis in tota Marfus Amazonide. Tu quoq; de nostris releges quencunq; libellis, Esse puta solum, sic tibi pluris erit. Ad Piscatorem. Baiano procul a lacu monemus. Piscator fuge, ne nocens recedas. Sacris piscibus haec natantur vnda, Qui norunt dominum, manumq; lambunt, Illam, qua nihil est in orbe maius. Quid quod nomen habent, & ad magistri Vocem quisq; sui venit citatus. Hoc quondam Libys impius profundo, Dum praedam calamo tremente ducit, Raptis luminibus repente caecus Captum non potuit videre piscem. Et nunc sacrilegos perosus hamos, Baianos sedet ad lacus rogator. Attu, dum potes, innocens recede. Iactis simplicibus cibis in vnda, Et pisces venerare dedicatos. Ad Hippodamum. Quod cupis in nostris, dicitq; leq; libellis, Et nonnullus honos creditur esse tibi, Ne valeam, si non res est gratissima nobis, Et volote chartis inferuisse meis. Sed tu nomen habes auersum fonte fororum Impositum, mater quod ubi dura dedit. Qd neq; Meipomene, qd nec Polyhimnia possit Nec pia cum Phaebo dicere Calliope, Ergo aliquod gratum Musis tibi nome adopta. Non semper belle dicitur Hippodamus. De Ape electro inclusa. Et latet, & lucez Phaetontide condita gutta. Vt videatur apis nectare clausa suo. Dignum tantorum precium tulit illa laborum. Credibile est ipsam sic vt iuisse mori. Ad Sossibianum. Plena laboratis habeas cum serinia libris, Emitteris quare Sossibiane nihil? Edent haeredes inquis mea carmina, quando? Tempus erat iam te Sossibiane legi. Ad Atalum. Sordida cum tibi sit, verum tamen Attale dicit, Quisquis te niueam dicit habere togam. De pugna damarum. Frontibus aduersis molles concurrere damas Vidimus, & sati forte iacere pari. Spectauere canes praedam, stupuitq; superbus Venator cultro nil superesse suo. Vnde leues animi tanto caluere furore? Sic pugnant tauri; sic cecidere viri,

ta multis libris composi- tis: cum nullos ederet. di- cebat autem se expectare: vt haeredes ederet ipso mor- tuo. Ac inquit poeta: po- stea q; libros habes perfe- ctos: tempus est te legi: id est morere: vt & libri emi- tantur. oportebat te iam mortuum esse, vt legere/ ris. Argute, cum aliud dice- re videatur, hoc significat. Frontibus: damae in spe- ctaculis Domitiani cum in siluis sint fugaces: inter se concurrentes ceciderunt: quod ne mirum videatur, Marti. ait factum numine Domitiani: cui cum Tauri inter se pugnant, & viri praesent spectacula: ipse quoq; suum praestare vo- luerunt. inde alio epi- gramate: Vis damis Ca- sar parcere, mitte canes: scilicet vt intelligant tibi non placere vt pignent, quasi dicat in tuam pugna uerunt gratiam. Molles: olim imbelles. Canes: qui erant in theatro. Vena- tor: qui venerat in thea- trum. Nil testare: venabu- lo in quod sauiret. Tau- ri sic pugnant: id est cecide- runt in gratiam tuam in- ter se pugnant. Sic vi- ri: & sic ipse damae volue- runt.

Centum

2. fac no alba aut mu- la sed frigida. qz lace- ra et sicam. Vid. i. fo. 44. p. 2.

DOMITIUS

Argenti purum

Anaglypta

CENTVM: Afer vt ni- hil daret Mart. quoties oc- curbat ei, numerabat de- bitorum, & futuros reditus: ait poeta iam non potes eua- dere quin des aliquid: nam cum non dederis haecenus ob liberalitatem tua: nunc saltem debes dare in pra- mium molestis: quia a me afficis quotidie enumeras tuos debitores. Solidu. i. integre. Ter ducenta. Dc. Numeres. i. des, & soluas. Argenti: Charinus multa pocula habebat, & varia scul-pta: hisq; gloriabatur. Ar- gentum purum dicitur ar- gentum illaboratum, & ar- gentum purum quod ad nullos spurcos vsus adhi- betur: vt Pomp. scri. Char- nus erat cunnilingus. Cum ergo potaret his poculis, non poterat videri pura: quia os foetidum erat. locas Marti. ambiguitate verbi: ait eu non habere argenti purum: um Charinus in- telligit. i. illaboratu. Mar- fallit, & intelligit enim non habere ea pocula pura: ga- cum sit cunnilingus, non possit nisi spurco illis vti. Glaniana: pocula ab au- thoribus & magistris offi- cinaru noia sumebant: vn- de alia: Iodiana, alia firma- na, alia glaniana a Glanio, sculptore. Linetur auro: hoc est illud genus poculo- rum: de quo Pl. iam figu- ras in poculis circuli au- ro quernimus. Auru Callai- cu subtile erat: huic vsui ac comodatum. Anaglypta pocula excisa in asperitate dicuntur: nam anaglypho significat sculpo. Puru: quia nullum purum habe- re potes, cum sis cunnilin- gus. nam omnia spurca red- dis ore, & vsu. Fuisse Char- num cunnilingu ante indl- cauit eo versu: Cunnu lin- git Charinus, & tamen pal- let. Atria: Posthumus ve- tus Mar. amicus: nam vna vixerat. xxx. annis: nunc fa- ctus diues nihil dabat. Co- queritur poeta, q; exacta ia etate, alium dominum q- rere non possit: & Posthu- mus nihil mittat. Toto stemmate: cum oibus ima- ginibus, quae in atris serua- bantur. Ter numerada: hoc propter duos Senecas dicit, & vnum Luc. na tres ex ea domo docti fuerunt. Ter numerada. i. trium viroru laude illustrata. Ali- bi: Duos Senecas: vnicuq; Lucanum Facunda loqui- tur Corduba. Regnis do- mini: nam poeta regu do- minum saepenumero ap-

Ad Olum.

Cana est barba tibi, nigra est coma, tingere barba Non potes; haec causa est; sed potes Ole comae.

Ad Afrum.

Centum Coranus, & ducenta Mancinus, Trecenta debet Vitius, hoc bis Albinus, Decies Sabellus, alterumq; Seranus. Ex insulis, fundisq; tricies Ioldum, Ex pecore redeunt ter ducenta Parmensi. Toties diebus Afer hoc mihi narras, Et teneo melius ista, q; meum nomen. Numeres oportet aliquid, vt pati possim. Quotidianam refice nauseam nummis. Audire gratis Afer ista non possum.

Ad Gallam.

Galla nega, satiatur amor, nisi gaudia torquent, Sed noli nimium Galla negare diu.

Ad Charinum.

Argenti genus omne comparasti, Et solus veteres Myronis artes, Solus Praxitelis manus, Scopaeq; Solus Phidiaci toreuma caeli, Solus Mentoreos habes labores, Nec desunt tibi vera glaniana, Nec quae Callaico linuntur auro, Nec mensis anaglypta de paternis. Argentum tamen inter omne miror Quare non habeas Charine purum.

Ad Posthumum.

Atria Pisonum stabant cum stemmate toto, Et docti Senecae ter numeranda domus. Praetulum tantis solum te Posthume regnis. Pauper eras, & eques: sed mihi consul eras. Tecum ter denas numeravi Posthume brumas, Communis nobis lectus & vnus erat. Iam donare potes, iam perdere, plenus honoru, Largus opu. expecto, Posthume quid facias. Nil facis; & seru est alium mihi quaerere regem. Hoc fortuna placet Posthumus imposuit, In male recitantem.

Ad Flaccum.

Quid recitaturus circundas vellera collo? Conueniunt nostris auribus illa magis. Si quis forte mihi posset praestare roganti, Audi, quem puerum Flacce locare velim. Niliacis primum puer hic nascitur in oris, Nequitiam tellus sit dare nulla magis. Sit niue candidior, namq; in mareotide fusca Pulchrior est, quanto rarior iste color. Lumina sideribus certent, mollesq; flagellent Colla comae, tortas non amo Flacce comas. Frös breuis, atq; modus breuiter sit naribus ncis Pestanis rubeant aemula labra rosis, Saepe & nolentem cogat, nolitq; volentem.

pellat. Consul: non aliter te colebam, q; fuisses consul. Ter denas orumas. i. xxx annos. Perdere: adimere aliquid tibi. Largus opu: affluens opibus. Imposuit mihi. i. decepit me: quia non dat: & ira decepit cum spe rauerim daturu. sed poera fallit, & intelligit, q; Posthu- mus factus erat ciues: cu- nunq; esse deberet: ita dece- pit me. vel iposuit tibi for- tuna: quod eum diuitem fe- cisti, & diuitis non bene vti- tur: huiusmodi homines fallaces: & decepisse Deos, vel fortunam dicuntur ali- bi in ius: O fallax, atq; in fi- clator eamus: cum de ho- mine diuite & auare viuen- te loqueretur. Quid: sen- sus acutus est, & apertus in malum recitator, & rau- cum. Auribus nostris: ne audiant te male recitante. Vellera: pro vellera intel- ligit focale. Nam recitatu- ri ne clamore obstrepentiu- terrentur, adhibebat au- ribus genus ligaminis: qd focale appellatur. Fabi. Quin Focalia, & ligamina aurium sola excutare pot- valetudo. Haec ait cum de recitaturis scriberet. Hoc verbo vsus est Hora. in sei- mo. & poeta in distichis: si recitaturus dederu tibi for- te libellu: Hoc focale tuas afferat auriculas. Nostris auribus: ne quid de te au- diamus. Focale a faucibus, quibus haeret, dicitur. Si quis: ad Flaccu de electio- ne pueri: quem velit in oris niliacis Aegypti. Nequi- tia: blanditias lasciuiores. Molles comae: demissa. Tortas: crispas. Aemu- la: certantia. Pestanis ro- sis: Pestum oppidu in Lu- cania: vbi rosae bis in anno proueniebant. GEORGIUS FNEC quae Callaico He- nutur auro. Plinianam le- ctionem inuenit siquidē totum de anaglyptis legi- tur: nam anaglypta, aspe- ritatemq; excisam circa li- nearu picturas quarimus, quam Plin. lectionem im- purus hic homo: vt plerag; alia corrumpit: vasa vero illita auro Callaico erant phialae calatae auro addi- to: de quibus infra idē poe- ta ait: quauis Callaico ru- beant generosa metallo Glo- rior arte magis: nam meus iste labor.

nisi digne- xent et in- ve constant

Focale

Pestum ind. 7.

fo. 43 p. 1

Callaico metallu

F 5

DOMITIVS

FC AETERIS sit vir. i. ceteris neget. Mihi vni puer...

sta: omnium ornamenta hulus montis. Merfa tristi fa...

Liberior domino saepe sit ille suo. Et timeat pueros, excludat saepe puellas...

In Coracinum. Non dixi Coracine te cinædum. Non sum tam temerarius, nec audax...

De Vesuio monte. Hic est pæpineis viridis modo Vesuius vmbis. Presserat hic madidos nobilis vna lacus...

Ad Phœbum. Hæc tibi pro nato plena dat lætus Acerra Phœbe Palatinus munera Parthenius...

De Sabello. Saturthalia diuitem Sabellum Fecerunt, merito tumet Sabellus...

Lucanica. FBEATIOREM: ditiozem. Semodius: dimidius...

Acerra. Epsema Syreum Sapa Defrutu. Inter caufidicos beatiorem. Hos fastus, animosq; dat Sabello...

Synthesia. Encaustus Phaeton tabula tibi pictus in hac est. Quid tibi vis, Dipyron, qui Phaetonta facis?

Ad Flaccum. Nescis, crede mihi, quid sint epigrammata Flacce, Qui tantum lusus illa, iocosq; putas...

Ad Thaidem. Quid me Thai senem subinde dicis? Nemo est Thai senex ad irrumandum...

In Cæcilianum. Cum tibi non essent sex millia Cæciliane, Ingenti late vectus es hexaphoro...

Lucanica. FBEATIOREM: ditiozem. Semodius: dimidius...

Acerra. Epsema Syreum Sapa Defrutu. Inter caufidicos beatiorem. Hos fastus, animosq; dat Sabello...

Synthesia. Encaustus Phaeton tabula tibi pictus in hac est. Quid tibi vis, Dipyron, qui Phaetonta facis?

Ad Flaccum. Nescis, crede mihi, quid sint epigrammata Flacce, Qui tantum lusus illa, iocosq; putas...

Ad Thaidem. Quid me Thai senem subinde dicis? Nemo est Thai senex ad irrumandum...

In Cæcilianum. Cum tibi non essent sex millia Cæciliane, Ingenti late vectus es hexaphoro...

DOMITIVS

Lucanica. FBEATIOREM: ditiozem. Semodius: dimidius...

ra qd ad iumento ignis fiebat: vt in cera, & in ebore: vñ...

Inter caufidicos beatiorem. Hos fastus, animosq; dat Sabello. Farris semodius, fabæq; fresæ...

De Phaetonte. Encaustus Phaeton tabula tibi pictus in hac est. Quid tibi vis, Dipyron, qui Phaetonta facis?

Ad Flaccum. Nescis, crede mihi, quid sint epigrammata Flacce, Qui tantum lusus illa, iocosq; putas...

Ad Thaidem. Quid me Thai senem subinde dicis? Nemo est Thai senex ad irrumandum...

In Cæcilianum. Cum tibi non essent sex millia Cæciliane, Ingenti late vectus es hexaphoro...

Encaustil Dipyrum

Encaustil Faliscus

Syrma

Encaustil ignis

Hexapho tum

Handwritten notes in the left margin, including 'Vesulius' and 'Vesulius'.

Vesulius

F Beatiorem:

Martialis

DOMITIUS

GESTARI: Aedilus turpi quaestu lucrabatur: na fuerat cinædus vt supra: Cum dicit, propero: fac si facis. adeo vt nunc gestaretur lectica: seruos appellabat mutatis nominibus capros. Mar. more suo in nominu mutatione iocatur: vt supra: Si tibi Mytilus coquus Aerillane vocat. simul morbum Aedili notat: q; ex nimio pruritu factus erat ficofus: ait ergo in Aedili: nisi desinat seruos appellare capros fore: vt cum ipse ficus sit ob morbum: paulopost sic caprificus coposito nomine a capris, & ficu. vel ita intellige: caprae metrices dicuntur a foeto, re. Horat. Sed nimis arcta premunt olidae conuiuia caprae: genus erat concubitus: quo tres vna serie cante nati coibant: quo alibi Mar. notauit: Quo simplicemare &c. Aedilus eodem vtebatur: in quo locatur poeta: q; cum Aedilus pauloante cinædus ficofus: nunc caprarum. i. meretricum cubitu vtatur: iam caprificus composito noie possit appellari: notans & pristinam libidinem Aedili: & nouam coitus muliebris affectionem: hanc puto conuenire. Hic in eum, qui fordibus tantum, & nulla alta virtute volebat videri philosophus Cynicus: ait eum non esse Cynicu: sed cenem: hoc est animal brutum: cum nihil habeat preter formem. Dixit autem eum canem: vt in ratione nominis persisteret: nam philosophi cynici: canes quod canem significat, dicti sunt: nam canino ritu contempta hominum opinione solam naturae necessitate contenti videbantur: fardidum tamen suam sectam & doctrinam profitebantur. Hunc ergo canem appellat, quoniam nihil cynicu habet, praeter habitum: quo etiam cynicos ipsos superat adeo: vt canis videatur. Idem est quod dixit in philosopho: Palliu video philosophum no video. & Atugustus cynicum obloquientem canem appellauit.

neruae corona querna ab Imperatore. hunc cytharæ dū fuisse conuicio: nam cytharæ diuictores corona querna ab Imperatore donabatur. alibi poeta de Imperatore: Perq; manus rantes plurima quercus eat. In quinque: treis enim coronæ primum dabatur. Iuuen. Cum farre, & vino Vestiam, lanumq; rogabat At capitolinam deberet Pollio quercum sperare: & fidibus pmittere. Hunc hortatur Martialis ad veram vitam omisso splendore palatini ambitu cui ei omnino sit mortedum. Tarpelas quercus: idest qui potuisti tangere quercum palatinam. Prima fronde: vel prima frons dicitur quercus: quia sit dicitur tota: vel prima dara ab Imperatore. Vtaris Coline rotis diebus, idest totos dies consume in vera vita. Putes semper adesse extremum diem: idest semper puta te mortituum. a. libi: Ipse iubet mortis te meminisse deus. Nulli conuincit: idest nullus vnquam potuit. Exorare: placare. Tres puellas: Cloron, Lachesis, & Atropom. Lanificas: lanificio dispensantes vitam humanam. Obseruant: non praetereunt. Crispo: sunt qui intelligant de Crispo Passieno vetrico Neronis: qui ditissimus fuit adeo: vt eius hereditate, authore Traquillo, Nero sit ditatus. Potes & intelligere de Vibio Crispo: de quo hæc Tacitus: Vibius Chrispus potentia, diuitiis, ingenio inter claros magis q; inter bonos. Thrasea: de Pato Thrasea supra: & de eius in morte constantia. Meliore: Atredius Melior nitidus erat lautissimus: cuius meminit Papin. in siluis. Explicat: euoluit & exciso filo sum reponit. Negat vitas: etiam filia duæ vellent concedere. Luci: ad Lucium poetam Hispanum, qui numeris cum Horat. contendebat: quem sibi postuerat superadum: poeta Lucio appellato recenset oppida Hispaniae patriæ. Graium: Graius filius Hispaniae proximus

In Aedilium.

Gestari iunctis nisi desinis Aedile capris, Qui modo ficus eras, iam caprificus eris.

Ad Cosmum.

Hunc, quem saepe vides inter penetralia nostræ Pallados, & templi limina Cosme noui.

Cum baculo, pera q; senem, cui cana, putris q;

Stat coma, & in pectus sordida barba cadit,

Cerea quem nudi tegit vxor abolla grabati,

Cui dat latratos obuia turba cibos.

Esse putas Cynicum deceptus imagine falsa.

Non est hic Cynicus Cosme, quid ergo canis.

Ad Colinum.

O cui tarpeias licuit contingere quercus,

Et meritas prima cingere fronde comas.

Si sapis vtaris totis Coline diebus,

Extremumq; tibi semper adesse putes.

Lanificas nulli tres exorare puellas

Contigit, obseruant quem statuere diem.

Diuitior Crispo, Thrasea coi. stantior ipso,

Lautior & nitido sis Meliore licet.

Nil adicit penso Lachesis, fusosq; sororum

Explicat, & semper de tribus vna negat.

Ad Lucium.

Luci gloria temporum tuorum,

Qui Gaium veterem, Tagumq; nostrum,

Arpis cedere non sinis disertis

Argiuas generatus inter vrbes.

Thebas carmine cantet, aut Mycenas,

Aut claram Rhodon, aut libidinosæ

Ledæas Lacedæmonis palæstras,

Nos Celtis genitos, & ex Hiberis

Nostræ nomina duriora terræ

Gratonon pudet referre versu.

Sæuo Bilbilin optimam metallo,

Tida: Tida autem a Tida, & Olo condita: qui cu graecis illuc profectus est: & nomen dedit flumini: vt Graius a Grais diceretur: sed postea deprauato nomine dicitur est Grauius. Silius: Et quos nunc Grauius murato nomine Graium Oenæ misere domus. in aliis codicibus est Gaurum. Arpis disertis: idest Horatio Appulo Venusino. Generatus: generatus est illic poeta: qui natus est inter vrbes graecas. Palæstras Ledæas: idest Lacedæmoniae a Leda vxore Tindari: quæ Amyclis habitabat: & hoc propter Pollucem: & in Laconia praesertim exercebantur. de quo extat elegia Propertii. Lacedæmonis libidinosæ: propter Helenam, quæ ibidem fuit rapta: vel propter Venerem, quæ illic colebatur. Grato: erga patriam Bilbilin.

F Chalybas:

DOMITIUS

Chalybas: Chalybas: Chalybes, & Norici populi sunt illustres ferri pstantia. Norici iuxta Pannonia: Chalybes: Ponto. Sonantem: officinis multis. Salo: flumen cuius aquis ferrum temperatur. Inquieto: sonante. Tutellam: oppid. Celtiberia. Risamorum: Risamori populi Celtiberia. Carduarum: Carduæ oppidum. Petero: locum. Suellos: populos optimos iaculatores. Alii legunt Sueuos. Petero: oppidum cum lacu eiusdem nominis. Vatinessa: vrbs cum fluuio eiusdem nominis. legitur alibi Toninessa. Illicetum sanctum: idest siluam venerandam. vel certe oppidum, si placet: vnde portus Illicitanus. Duratonis: montis. Bituntum: oppidum sterile. alibi legitur Britanos. Munera: in Gargilianum captatorem: qui cum tantum senibus, & viduis donaret: a quibus speraret hereditatem: volebat videri liberalis. Mar. negat hoc ait q; eum esse auarissimu: quoniam plura expectet, q; donet. Idem sensus est Iso: cratis in eos, qui aliquid donant regibus: ait enim non donare: sed auarius vendere: q; qui se negociatores profitentur passim mercedem vendentes. Munificum: liberalem. Viduis, & senibus: morituris paulopost. Indulget: dat escam. Callida: plena fraudis. Feras stultas: simplices. Largiri: in mala partem accipitur. Illi dicitur largiri, qui aliquid donat, vt maiora assequatur: sed proprie qui corrumpunt muneribus: vnde largitio. Sed donare est hominis liberalis. Dona mihi: nam quod dabis mihi plane donabis: quia nihil possum dare tibi. Dū nos: ad Faustinum aestiuantem Tyburim, & Bais scribit: vnde ait se profecturum: cum Baie non solum astro solari calear: sed etiam aquarum feruore. Hyemandum ait igitur esse Bais: aestiuandum Tyburim. Coloni argui. i. Catilis qui condidit Tyburim. Horat. Tybur arguo postum colono. & alibi poeta: Argolica qd; posuere manus. Feruent: calent, quia sol est in Leone. Lasciuus: puellis illuc confluentibus. Fontibus pumicels: lapidibus ex costis manantibus. Igne suo: feruore suarum aquarum. Vincitis: superatis aestiuatione. Flenti:

Quæ vincit Chalybasq; Noricosq;, Et ferro plateam suo sonantem.

Quam fluctu tenui, sed inquieto Artorum Salo temperator amabit,

Tutelamq; chorosq; Risamorum,

Et conuiuia festa Carduarum,

Et textis Peteron rosis rubentem.

Atq; antiqua patrum theatra rigas,

Et certos iaculo leui Sueuos,

Turgentisq; lacus, Petusiaq; q;

Et parua vada pura Vatinessa,

Et sanctum Duratonis ilicetum,

Per quod vel piger ambulat viator.

Et quod fortibus excolit iuuenis

Curuæ Manlius arua Matinessa.

Hæc tam rustica delicate lector

Rides nomina: rideas licebit.

Hæc tam rustica malo, q; Bituntum?

In Gargilianum.

Munera q; senibus, viduisq; ingentia mittis,

Vis te munificum Gargiliane vocem?

Sordidius nihil est, nihil est te spurcius vno,

Qui potes insidias dona vocare tuas.

Sic audis fallax indulget piscibus hamus,

Callida sic stultas decipit esca feras.

Quid sit largiri, quid sit donare docebo.

Si nescis, dona Gargiliane mihi.

Ad Faustinum.

Dum nos blanda tenent lasciuus stagna Lucrini,

Et quæ pumicels fontibus antra calent.

Tu colis argui regnum Faustine coloni,

Quo te bis decimus ducit ab vrbe lapis.

Horrida, sed feruent Nemæi pectora monstri,

Nec satis est Baias igne calere suo.

Ergo sacri fontes, & littora grata valete,

Nympharum pariter, Nereidumq; domus:

Herculeos colles gelida vos vincite bruma,

Nunc Tyburtinis cedite frigoribus.

In Gallam.

In tenebris luges amissum Galla maritum.

Num plorare pudet te puto Galla virum.

De Vipera electro inclusa.

Flentibus Heliadum ramis dum vipera repit,

Fluxit in obstantem succina gemma feram,

Quæ dum miratur pingui se rore teneri,

Concreto riguit cincta repente gelu.

Ne tibi regali placeas Cleopatra sepulchro,

Vipera si tumulo nobiliore iacet.

De Curatio.

Ardea solstitio, Pestanaq; rura petantur,

Quiq; Cleonæo sidere feruet ager.

Cum Tyburtinis damnet Curatius auras,

Inter laudatas ad Styga missus aquas.

Nulla fata loco possis excludere, cum mors

bus: electrum eo precio fuserat, quo liquidius inclusum aliquod animal habebat: vt muscam, apem, culicem. nam illic perpetuo viuere videbatur. Nunc laudat guttam succini: in qua erat inclusa vipera: & laudem sumit ab historia: nam Cleopatra admota aspide, & mamilla, & brachio sibi mortem consciciuit: ait ergo poeta Cleopatram, se non debere nimium esse ferre magnificentia sepulchri: quo vna cum Antonio condita est: inchoato prius ab ipsa: postea per festo iussu Augusti: cum vipera, quæ extincta est, nobiliore tumulo spectetur. Gemma succina: idest gutta electri: quæ gemma videbatur. Obstantem: contra euntem. Ramis Heliadum: populorum: in quas versæ sunt filia Helii: idest solis: nam Helios sol. Flentibus: manantibus. Gelugummi electri. Rore pingui: idest gummi viscoso. Placeas tibi: idest ne nimium te efferas. Ardeat poeta desier Curatium: quod um Tyburi aestiuaret: & fugiens estus urbanos mortuus est: ait ergo. usquam posse vitari mortem: & nota loca vel differre, vel accelerare fatum: sed ipsam certam rerum sortem, quam nemo vitare potest. Cōsum dantur ergo loca, cum sit nullum fati discrimen. Ardea: oppidum supra Laurentum distans a mari. lxx. stadioru, condita a Danae. Solstitio: aestiuo. Rura pestana: Lucania. vid. s. fol. 4. Ager: Balanus, vt supra p. l. Horrida Baiani. damnet. i. non produca q; dat sua morte, qui etiã q; se mortuus est. Tybure. ubi auz sunt feigidiorez agy terca salubriores esse debent eo tempore. petant loca calida etiã destate cu feigidiorez mibi ei profuerint et eo tempore.

exis ficofus portatus capris

gratum. ubi dicit magnaque ia dicitur.

Pera

Abolla

Crispus Passienus

Vibius Crispus

Atredius Melior

Largiri

Largitio Donare

Gratius Tida

hori

ty

Martialis

DOMITIUS

PSARDINIA: pestilens insula est: quod Florus in/ dicat, cum ait: Furius Sar/ diniam pestilentem forti/ rus. & Silius: Serpentum re/ lus pura, ac viduata vene/ no: Sed tristis celo, & mul/ ta vitata palude. Sensus est: Cum fati necessitas ad/

qui... non aliter morieris, q' si in locis pesti/ lenticibus es. Posuit Tybur pro loco salubri: Sardinia pro pestilenti. Donasse: in Mancinum: qui cum esset omnibus molestus: omnes q' um odio haberent: nar/ rabat quotidie fortunatū aliquē sibi accidisse: quasi amicis narraret. At inquit Mart. noli o Mancine cru/ ciare sodales, qui te oderūt verbis: vel saltem narra: qd' velimus audire: hoc est dic/

te aliquid potius amississe, q' lucratum eē. Lychnūq' perunctum: lychnici lapi/ des erant a lucernarū splē/ dore dicti: quem prae se fe/ rebant. cōtra Lychnites di/ citur marmor, quod lucer/ narum lumine sub terra/ fodiebatur: Varro author & Plin. Codex antiquus ha/ bet lychnumq' ter vnctū. ego autem legendum pu/ to perunctum: hoc est ni/ tidum, & maxime splendē/ rem. nam λυχνος græce: la/ tine dicitur lucerna: vnde & lapis ipse lychnus dicit. Lychnus autem, siue lucer/ na: quo magis vncta est: eo plus flammæ emittit: ex ea igitur metaphora lychnū perunctum. i. splendidū, & flammæ lucernæ perun/ ctæ emittentē. in distichis: Non norat parcos vnda lu/ cerna patres. legūt sic mul/ ti hoc carmen: Sardonica verum lineisq' ter vnctū.

Gemmas: smaragdōs. an/ dicit smaragdōs cæruleos: an lapillos rubri maris: q' si miles sunt vndis, & arenis. Placet de smaragdīs. Pol/ lione: cytharædo. Cantā te: nec placet intelligere p/ Pollionem poetam excellē/ tem, qui claruit tempori/ bus Augusti horus armi/ ne Virgiliano: Pollio & ip/ se facit noua carmina, nā huius Pollionis cytharædi de quo hic loquitur, me/ minit Iuue. An capicollinā deberet Pollio quercū spe/ rare: & fidibus promitte/ re. Pollio ergo hic cytharæ/ dus. Tybur: Ebur frigidif/ simo cælo Tyburtino mi/ ro candore seruabatur: au/ thor est Plin. Silius: Sem/ perq' nouū, q' tyburis au/ ea Pascitebur. deridet Ly/

Venerit, in medio Tybure Sardinia est. In Mancinum.

Donasse amicum tibi ducenta Mancine, Nuper superbo lætus ore iactasti, Quartus dies est in schola poetarum, Dum fabulamur, millibus decem dixti Emptas lacernas munus esse Pompillæ, Sardonycas auro verū lychnum perunctum Duasq' similes fluctibus maris gemmas Dedisse Bassam, Celiāq' iurasti. Here de theatro Pollione cantante, Cum subito abires, dum fugis, loquebaris, Hæreditatis tibi trecenta venisse. Et mane centum, & post meridiem centum. Quid tibi sodales fecimus mali tantum? Miserere iam crudelis, & file tandem. Aut, si tacere lingua non potest ista, Aliquando narra, quod audire velimus.

De Lycori.

Tybur in Herculeum migravit nigra Lycoris, Omnia dum fieri candida credit ibi.

De Cærelia.

Dum petita Baulis mater Cærelia Baias, Occidit in sani crimine merfa freti, Gloria quanta perit vobis, hæc monstra Neroni, Nec quondam iussæ præstiteratis aquæ.

De Hortis Martialis.

Tulli iugera pauca Martialis, Hortis Hesperidum beatiora Longo ianiculi iugo recumbunt, Lati collibus imminent recessus, Et planus modico tumore vertex Cælo perfruitur sereniore, Et curuas nebula tegente valles Solus luce nitet peculiari, Puris leniter admouentur astris Celsæ culmina delicata villæ, Hinc septem domino vt dere montes, Et rotam licet æstimare Romam, Albanos quoq', Thusculosq' colles, Et quodcunq' iacet sub vrbe frigus, Fidenas veteres, breuesq' Rubras, Et quod virgineo cruore gaudet, Annæ pomiferum nemus perennæ, Illic Flaminia, Salariaq' Gestator patet, effedo tacente, Ne blando rota sit molesta somno, Quem nec rōmpere nauticum celeūma, Nec clamor valet helciariorum. Cum sit tam prope Miluius, sacrumq' Lapæ per Tyberim volent carinæ.

coridem: quæ cum faceret quæstum in vrbe ob defor/ mitatē: migravit Tybur, vt candesceret: elus profe/ ctionem deridet cauillan/ do. Dum: Bauli vicus po/ elus q' oppidum in littore Campaniæ non procul a Bais. Nero simulata recon/ ciliatione cum matre, eam reuocauit a Baulis Baias ad quinquatria simul cele/ branda. Inde eam remisit, data nauī solutū, & ma/ chinosā: quæ repente cor/ rueret in mediis aquis: illa quidem corruit: sed mater enatauit ad litrus incolu/ mis. Lagerinus vt Tacitus, Lagenus vt Sueronuncia/ uit Neroni incolumē ma/ trem: quo nuncia est inter/ sectus: submisso celeriter percussore: qui matrem ne caret eo spacio maris, qd' iacet inter Baias, & Baulas. Iacet inter Cærelia merfa: id est iussæ quondam a Ne/ rone. Tulli: laudat hor/ tos Tulli Mar. quos ante/ ponit oibus aliis. Astris: cælo. Aestimare: prospic/ cere diligenter. Albanos colles: id est Algidum. nam Algidum mons in Albano præcipui nominis. Thu/ sculos. i. Thusculum. Fi/ denas vete. ante vrberē cō/ ditam Fidenæ stabant: cō/ ditæ vna cum Collatia a Lauino. Silius protulit nu/ mero singulari: Modo Ro/ maninatur quondam Fi/ dena. Rubras bre. Rubræ oppidum non longe ab vr/ be. Nemus Annæ peren/ næ: nemus Aricinum: vbi Anna soror Didonis cole/ batur: quod Silius docet: & Ouid. in Fastis. Perenna a perpetuitate dicta: sub quo nomine illic erat. ipsa In Fastis: Annæ perennæ la/ tens: Anna perēna vocor. Cruore virgineo: quoniā cædebantur pueri illic fla/ gellis ex ritu thoanteo: qd' placet. vel cruore virgineo. i. sanguine hostiarū, quæ mactantur Dianæ virgini. Salariaq': Salaria via du/ cebat in Sabino: a sale di/ cta: vt Plin. scri. Pater: cer/ nis illic. Effedo tacente: qa/ nō audiebatur currus stre/ pitus. Helciariorum: tra/ hentium naues funibus. namē λυξω græce: latine traho. Miluius: pons ad quem trahebantur naues.

Falcinoi

DOMITIUS

FALCINOI: Alcinoius pietate hospitalitatis lau/ datur: suscepit Vlyffem, Nauficæ filia a litrore eū ducente: quod multo car/ mine cecinit Home. Mo/ lorchi diuitis. Molorchus Herculem hospitio susce/ pit. Sgrlam: nobilem viuo non procul ab vrbe. Iffis: scilicet nostris prædīs. Egi stū: Linum deridet: qui, q' nis semper ruri vixerit, & nullos senserit vrbanos la/ bores: tamē ex diuite erat factus pauper: ait ergo poe/ ta: Quis Line ruri vixeris: vbi nullos sumpsisti labo/ res: tamen fecisti rem diffi/ cilem: hoc est factus es pau/ per. nam facere rem diffi/ cilem, est subire munus la/ boriosum. Res significat rē domesticam. Difficultas di/ citur paupertas: res ergo domestica dicitur diffi/ cilis, quando est exigua. Feci stū rem difficilem: hoc est substantiam domesticā ad paupertatem redegit: cū altero sensu videatur lo/ qui. Fecisti rem difficilem. i. laboriosam. Municipa lem: rusticānam. Qua. i. qua vita municipali. Nil potest esse dulcius. i. nil iu/ cundius. mendose in recen/ triori codice est vilius pro dulcius. dulcius autem ha/ bet codex antiquus: & ad hoc verbum argute refert poeta: Fecisti rem difficile. Rubes cadus: scilicet a co/ lore. Argolica: græca. nā e Delo, & e Delphis mitte/ bantur pulchri pueri: in/ fra appellabatur Delphicum cinædum. Floit: nauigat ibi. Fecisti rem difficilem: id est redegit substantiam in paupertatem. Ita enim intelligit: quis dicere vide/ tur in vita municipali dul/ cissimū: fecisti rem grauē, & laboriosam: & ex hac il/ lusione risum mouet. Præ/ torem: Gaurus petierat a præto/ re, vt daret sibi cen/ tum sestertia: vt posset iu/ sti census eques comitari Domitianum: negavit præ/ tor quoniam erat daturus centum millia Scorpo au/ rigæ: de quo infra Martia. huic Caligula cōsulatum destinauerat præter mul/ ta munera: & infra poeta conqueritur Scorpum ac/ cepisse multa vna hora. Ait poeta ingratum esse præ/ torem: qui vult dare equi Scorpo: & non dare equi/ ti. Domino: Domitiano. Male diuitis: quia male vitur diuitis. Ah pudet ingrati: in amicos, & feos, quibus debet dare.

Hocrus, seu potius domus vocanda est. Commendat dominus, tuam putabis, Tam non inuidia, tamq' liberalis, Tam comi patet hospitalitate, Credas Alcinoi pios penates, Aut facti modo diuitis Molorchi, Vos, nunc omnia parua qui putatis, Centeno gelidum ligone Tybur, Vel Prænesti domate, pendulamq' Vni dedite Sætiā colono, Dum me iudice præferantur istis Tulli iugera pauca Martialis.

De Philæni.

Oculo Philænis semper altero plorat, Quo fiat istud quæritis modo? Iusca est.

Ad Linum.

Egisti vitam semper Line municipalem, Qua nihil omnino dulcius esse potest. Idibus & raris togula est excussa calendis, Duxit ad æstates Synthesis vna decem. Saltus aprum, capus leporē tibi misit inemptum. Silua graueis turdos exagitata dedit, Raptus flumineo venit de gurgite piscis. Vina rubens fudit non peregrina cadus, Nectener argolica missus de gente minister, Sed stetit inculti rustica turba foci. Villica, vel duri compressa est nupta coloni, Incaluit quoties laucia vena mero. Nec nocuit tectis ignis, nec Sirius agris, Nec merfa est pelago, nec fluit vlla ratis, Supposita est blando nunq' tibi tessera talo. Alea, sed parca sola fuere nuces. Dic vbi sit, decies mater quod auara reliquit? Nusquam est. fecisti rem Line difficilem.

In Prætozem.

Prætozem pauper centum sestertia Gaurus Orabat cana notus amicitia, Dicebatq' suis hæc tantum deesse trecentis, Vt posset domino plaudere iustus eques. Prætor ait, scis me Scorpo, Thatioq' daturum Atq' vtinam centum millia sola darem. Ah pudet ingrata, pudet ah male diuitis arca, Quod non das equiti, vis dare prætor equo?

Ad Sextum.

Inuitas centum quadrantibus, & bene cenas, Vt cenem inuitor Sexte, an vt inuideam?

Ad Fabianum.

Omneis, quas habuit Fabiane Lycoris, amicas Extulit, v xori fiat amica meæ.

Ad Pamphilum.

Tu setina quidem semper, vel massica ponis Pamphile, sed rutor tam bona vina negat. Dicris hac factus cælebs quater esse lagœna, Nec puto, nec credo Pamphile, nec sitio.

GEORGIUS FHO CRUS: seu potius do/ mus vocanda est. Commē dat dominus. tuam puta/ bis: Tam non inuidia: tāq' liberalis: Tam comi patet hospitalitate. Credas Al/ cinoi pios penates: Aut fa/ cti modo diuitis Molor/ chi. Miror enarratorem si/ uarum statii non animad/ uertisse poetam inuocan/ tem Herculem, vbi scri. cō/ feccationem eius in littore Polli: Huc ades, & genium templis nascentibus infer: Non te letne nocens, nec pauperis arua Molorchi: Nec formidatus nemus a/ ge, antraq' possunt. Molor/ chum pauperem stat. di/ xit: quem modo diuitem Marti. appellat: ergo vt de diuitis aliquid dicamus: & ne videantur duo cele/ berrimi poetæ diuersa sen/ tite: Mar. diuitem appella/ uit Molorchum: respiciens ad rem sui temporis: liqui dem Domit. Cæsar ædem extruffecit Herculis opulē tissimam: in qua sacellum erat Molorchū: non paupe ris: vt quondam: cum Her/ culem accepit: sed diuitis per donaria Cæsaris de tē/ plo Herculis: in cuius vul/ tus Domit. descenderat. & de Hercule vindicis Strab. scribens hæc ait: Sed qualē parci dom' admirata Mo/ lorchi.

DOMITIVS

uis putet
struere ac
idola, ut
noniam
nunciat
i ueris no
uissit pater
noxi. et
in factu
et id nobis
nit, qz ph
uino etc.

PHIL: Amianus viuo patre per luxum multa co
sumpserat: quemadmodum supra Philomusus: idem
enim ferme est argumentum: nam Amianus, & Philo
musus constituta a patre pecuniam accipiebant: tan
tum autem absumpserat: ut pater moriens nihil habue

rent. O felix: laudatur Nigrina, que mortuo patre di
ues facta, omnes diuitias coicauit cum viro: quis dorē
olim dedisset: plus inquit Mar. hoc esse: q̄ quod egerunt
Euadne, & Alcestis: quarum vtraq; incredibili in maritū
amore se in rogum iniecit, audacia coniugis morte: nam
Nigrina viuens amorem suū testificata est, illarū vtraq;

De Amiano, ad maxonitū.

Nihil Amiano, præter aridam vestem
Moriens reliquit vltimis pater cæris,
Fieri putet potuisse quis Maronille,
Ut Amianus mortuum patrem nolit.

Ad Sophronium.

Quæro diu totam Sophroni Rufe per urbem,
Si qua puella neget, nulla puella negat,
Tanq̄ fas non sit, tanq̄ sit turpe negare.
Tanq̄ non liceat, nulla puella negat,
Casta igitur nulla est, castæ sunt mille, quid ergo
Casta facit, non dat, non tamen illa negat.

Ad Quintum.

Exigis, ut donem nostros tibi Quinte libellos,
Non habeo, sed habet bibliopola Triphon.
Aes dabo pro nugis, & emā tua carmina sanus,
Non, inquis, faciam tam fatue, nec ego.

De Vestino.

Cum grauis extremas Vestinus duceret horas,
Et iam per stygias esset ituri s aquas,
Vltima volentes orauit pensa sorores,
Vt traherent parua stamina pulla mora,
Iam vbi defunctus caris dum viuuit amicis,
Mouerunt tetricas tam pia vota deas.
Tum largas partitus opes a luce recessit,
Seq; mori post hoc credidit ille senem.

De Damis. Vid. 3. fo. 40. p. 2.

Aspicis, imbelles tentent quam fortia damæ
Prælia, tam timidis quanta sit ira feris?
In mortem paruis concurrere frontibus audent.
Vis Cæsar damis parcere? mitte canes.

De Nigrina.

O felix animo, felix Nigrina marito,
Atq; inter latias gloria prima nurus.
Te patrios miscere iuuat cum coniuge census,
Gaudentem socio, participemq; viro.
Arserit Euadne flammis iniecta mariti.
Nec minus Alcestim fama sub astra ferat.
Tu melius certe meruisti pignore vitæ,
Ut tibi non esset morte probandus amor.

In Auarum amicū.

Millia misisti mihi sex bis sena petenti.
Ut bis sena feram, bis duodena petam.

calubris
eis creit a
aribus a
itaxi, qz
iua nom
ate inter
pugna
ca.

Grauis. i. moriturus. So
rores: Parcas. Vltima pē/
sa. i. vitimum filū vitę sug.
Stamina pulla. i. nigra.
nam Parca dicitur trahere fila nigra infelicibus. De
functus sibi: relicta cura dese. Vota tam pia: non roga
bat viuere pro se: sed pro amicis: quibus impartiretur
opes. Aspicis: eodem argumento supra est epigrama
de damis: quæ inter se concurrentes ceciderunt: præbē
tes Cæsari spectaculum. Fortia prælia: pugnas. Ten/
tent: meditatur. Mitte can. pugnant tua gratia Cæ/
sar: at si indicaueris eis tibi non placere ut pugnent, desi

sed ut conficiam quod de Euadne dicēdū est. Pyndarus
In olympicis Euadnes cuiusdam mentionē facit ad hūc
modum, τὸς εὐαδὸς τῶν τῶν δὲ τῶν αἰγῶν τὰ τὸ γόν δὲ σὺ μὲ
ρόν γ' εἰ λείπειν ἢ ἄρα, ἢ τοῖς ποσειδάωνι μὴ χεῖρα κροῖν ὁ λῆ
γθαὶ τῶν εἰ ὁ βὸς εὐχὸν ἔειπεν ἄν τῶν τεκῆ μὲν. Q. uod exponē
tes commentatores duas aiunt fuisse Euadnes alteram
Iphie filiam, quæ Capaneo nupsit: alteram Neptuni, &
Pinatas: quæ ab Eurota progenita fuit.

¶ Nunquam

DOMITIVS

NUNQVA Min Zoi
lum inuidum peti diui/
tias Marti. ut earum inui/
dia se suspendat, nam inui/
di pingebantur apud anti/
quos stringentes sibi gut/
tur: & suffocantes se: ita li/
uorū euocatione sibi de/
scribitur apud inferos.

Causa est quæ? Interrogat
se. alii sic legunt: Causa est
tam. Noui voti: quia opes
peras? Pendentem: suspen
sum inuidia. Conditæ: in
Afrum senem: & iuuenis
munera subeuntem in of/
ficiis erga diuites ait poe/
ta: cum sit turpe omnibus
sectari id institutum vitæ:
hoc est anxie salutare vene
rari: colere palatinos: seni
vero esse turpissimum hæc
officia: qui anxie præstat
dicitur ardelio. nam arde/
liones dicitur qui studio
suis ad omnia accurant
nullam re permanentes.

Sexagesima messis: id est
eum natus. ix. annum. v1
la cathedra. i. nullus diues
est, quem mane non salu/
tes: vel cathedra mulierū
diuitum. Hora. Inter disci
pularum iubeo plorare ca
thedras. Et nulli tribuno
fas: id est nullus potest. Sa
turiusq; modos: codex an/
tiquus habet Sigeriosque
modos: sed Tranquil. scri.
Saturium: & non Sigeriū.
Saturio erat curio cubi/
culariorum Domitiani:
Parthenius cubicularius.
Si legis sigerios: emende/
tur dictio eadē apud Tra/
quil. ut pro saturios, scriba
tur sigerios: conueniant
enim necesse est Tranquil.
& Mart. quando de cubicu
laris vtrę loquitur. So
nas: loquens. Ardelione:
custore ambitioso: ab ar/
deo. i. festino. ita poeta ver
bum fecit. Hospes: Ma/
tho emit villam a Mart. ad
quā sepe accedebat. Im/
posui: deperi te. Tuum
rus, quia eo tanquam tuo
vtebaris. Declamas: Ma
thonem: qui disertus vole/
bat haberi, cum laborans
febre declamaret: ait Mar.
eum insanire: non esse lo/
cum in febre declamatio/
nis: nisi forte id ageret cau
sa prouocandi sudoris: &
non offendendæ eloquen/
tiæ: Matho respondit de/
clamare in febre magnam
rem esse: maior, inq; Mar.
esset si posset tacere: cum
dolor cogat eum clamare
cum exurat viscera febris:
id est res magna o Matho
tacere: hoc est difficile sile/
re: quasi diceret videris po
tius ingemiscere propter

Ardelio

Saturio

In Zoilum inuidum.
Nunquam diuitias deos rogau
Contentus modicis, meoq; lætus.
Paupertas veniam dabis, recede.
Causa est tibi, nouiq; votis
Pendentem volo Zoilum videre.

In Afrum.
Conditæ cum tibi sit iam sexagesima messis,
Et facies multo splendeat alba pilo,
Discurris tota vagus vrbe, nec vlla cathedra est,
Cui non mane feras irrequietus, aue.
Et sine te nulli fas est prodire tribuno,
Nec caret officio consul vterq; tuo.
Et sacro decies repetis pallatia cliuo,
Sigeriosq; modos, partheniosq; sonas.
Hæc faciant sane iuuenes, deformius Afer
Omnino nihil est ardelione senæ.

Ad Mathonem.
Hospes eras nostri semper Matho Tiburtini.
Hoc emis, imposui, rustibi vendo tuum.

In Mathonem.
Declamas in febre Mathon, hanc esse phrenesim
Si nescis, non es sanus amice Mathon.
Declamas æger, declamas hemitretæos.
Si sudare aliter non potes, est ratio.
Magna tamen res est, erras, cum viscera febris
Exurit, res est magna tacere Mathon.

De Fabulla.
Epigramma nostrum cum Fabulla legisset,
Negare nullam quo queror puellarum.
Semel rogata bisterq; neglexit
Preces amantis, iam Fabulla promitte.
Negare iussi, pernegare non iussi.

Ad Rufum
Hos quoq; commenda Venuleio Rufe libellos.
Imputer & nobis ocia parua, roga.
Immemor & paulum curarū, operumq; suorū
Non tetrica nugas exigat aure meas.
Sed nec post primū legat hæc, summū ue trientē,
Sed sua cum mediis prælia Bacchus amat.
Si nimis est legisse duos, tibi charta plicetur
Altera, diuifum sic breue fiet opus.

In Næuolum.
Securo nihil est te Næuole peius, eodem
Sollicito nihil est Næuole te melius.
Securus nullum resalutas, despicias omnes.
Nec quisq; liber, nec tibi gratus homo est.
Sollicitus donas, dominum, regemq; salutas.
Inuitas, esto Næuole sollicitus.

In Thaidem.
Non est in populo, nec vrbe tota,
A se Thaida qui probet fututam.
Cum multi cupiant, rogentq; multi.
Tam casta est, rogo, Thais: immo fellat.

dolorem, q̄ declamare.
Phrenesis: Insania. He/
mitretæus: id est laborans
febre Hemitretæo. Hos
rogat Rufum: ut hos quoq;
que libellos: plicetur alie
Venuleio: rogatq; ut legat:
at si fuerit difficile legere
duos libellos: plicetur alie
rius libri charta: ut vnus
tantum videatur liber: &
eo lecto, alter tradatur. ita
fiet, ut non duo, sed vnus
videatur legi. Imputer:
ascribat, & tribuat. Atre
non tetrica: id est non gra/
ui censura. Securo: in Næ
uolum: qui vel minima
rum felicitate ita effereba/
tur: ut omnes contempne/
ret. Idem siquid paulū ma
le cessisset: & propterea es
set anxius: summisse, & hu
militer donabat. veneraba
tur: inuitabat. Ait Matho.
se optare cum aliter nō ex
erceat Næuolus virtutem:
eum esse semper sollicitū.
Securo: cum nihil times.
Sollicito: cum aliquid ti/
mes. Nec quisquam li/
ber: id est nullum putas li/
berum, & notum præ ar/
rogatū. ita monet elatum
alterius fortunæ. Non
est: in Thaidem fellatricē:
In quam etiam supra est il
lud distichon: Quid me
Thaisem subinde dicis.
q; probet nō fuisse Thai
dem, sed irrumasse. Im/
mofellat: ergo irrumaba/
tur Thais, & non futueba
tur.

non in illa negat. i. non pernegat. dixi
nullam negare usq; ad finem. et apud
Scipio non daret, sed in po
sea non negare.

nec post primū vocatū, nec
post ultimū sed in mediis
vq;

non in populo, nec vrbe tota,
quia quædam sunt que vrbe
videntur, sed in vrbe
sonas.

non in populo, nec vrbe tota,
quia quædam sunt que vrbe
videntur, sed in vrbe
sonas.

DOMITIVS
FNOS bibimus in Ponticum qui conuiuis aliud vnum dabit: q̄ ipse bibet: ait Marr. eum ut miri no vase: quod fuscis maculis est distinctus: & dare vasa vitrea conuiuis: ne si ipse quoq; vitro biberet: diuersum vinu notaretur. Ne calix perspicuus. i. nisi tu biberes vitro. Prodat: & indicet te non bibere idem vinum. Si vis auribus: monet libellum, vt pareat sibi patronum Apollinarem: vt supra est: Meus scazon. Candidus: magis inuidiu ab inuidia. Tunica: cucullos. Salariorum: puerorum venditium falsa/menta. Arande: plicade. Nulla: miserat carmina Septiciano Mar. in Xenii: Xenia autem erant munera, quae in Saturnalibus amicis mittebantur: ab iisdem, qui acceperant remittebantur munera, quae apophoreta dicebantur. Qui ergo Xenium miserat, apophoretum expectabat: sed Martia nihil in apophoretis a Septiciano acceperat. Dissimulatores: apud Martialem ille etiam dicebatur, qui postulantem aliquid amicum simulabat se no intelligere. infra: Dissimulas, facies a se pro caudicaria. Et iam f. e. re. i. iam praeteriere fatu/ nalia, quae quinque diebus durabant. Scrupulum: est genus ponderis: quod apud Plinium saepe potes inuenire argenti scrupula: nam mittebantur ligula argentea Coclearia, certo pondere. Mappa: & mittebantur in saturnalibus Muria: genus liquaminis salis & preciosissimi. Antipolitani thynni: nam muria illic erant optima: quae admodum Clazomene nobiles erant Garo: & vas muriae mittebatur in saturnal. In fraita loquitur: Antipolitani fateor sunt filia thynni. Antipolis iuxta vrbem erat in Ianiculo. in Hispania ad litus Gallicum in Asia: de qua puto intelligendum. Cottana parua: ficus Syriae: Syriae autem paruae erant. Breue vimen: breuis cista. Dissimulatores: quia simulacra no intelligere quid velim. nam nisi munus, vt munus acciperem: sed tu dissimulas. non mittra igitur amplius cum sciam re esse dissimulatores. Ohe iam: alloquitur librum: monet qd esse quietendum. Ohe: verbum peculiare Hora/

In Ponticum.
Nos bibimus vitro, tu myrrha Pontice, quare? Prodat perspicuus ne duo: in a calix. Ad Librum suum.
Si vis auribus atticis probari, Exhortor, moneoq; te libelle, Vt docto placeas Apollinari, Nil exactius, eruditiusq; est. Sed nec candidius, benigniusq; Site pectore, si tenebit ore. Nec ronchos metues maligniorum. Nec scombris tunicas dabis molestas. Si damnauerit, ad salariorum Curras serinia protinus licebit, Inueria pueris arande charta.
De Bassa.
Infantem secum semper tua Bassa Fabulle Collocat, & lusus, deliciasq; vocat. Et quod mireris magis, infantaria non est. Ergo quid in causa est, perdere Bassa solet.
In dissimulatore Septicianum.
Nulla remisisti paruo pro munere dona, Et iam Saturni quinque fuere dies. Ergo nec argenti sex scrupul. Septimane Missa, nec a querulo mappa cliente fuit. Antipolitani, nec quae de sanguine thynni Testa rubet, nec quae cottana parua gerit. Nec rugosarum vimen breue picenarum. Dicere te posses, vt meminisse mei. Decipies alios verbis, vultuq; benigno. Nam mihi iam notus dissimulatores.

est. Inue. Satur est cum di/cir Hora. ohe. Vsq; ad vmbilicos. i. ad finem vt Porphyrio sentit. Scheda: tabula rudis: quae papyro fuerit inducitur conficiebatur. Pl. de papyro: Suppina tabula scheda superinducitur papyrus: ex hoc igitur ait scheda excedis: & quod excedebat scheda amputabatur. Vult enim notare librum nimium crescere. Non sit res peracta: taq; non expleueris lectorem sed ea res perfecta. Prima pagina. i. etiam pagina lectorem radio expleuisti. Deficit: lassus est.
GEORGIUS
FNEC summa potes in scheda teneri: scheda ego puto esse folium chartae: vt vulgus ait: quam rem etiam ex Pl. colligimus, vbi haec scribit: Postea publica monumenta plumbeis voluminibus, mox & priuata linteis confictae cepta, aut schedis. Et idem: sed ratio reprehendit vnus scheda reuulsiore plures infestante pagina. Nam scheda pro prie, vt existimo, erant statumina corli: quibus lacticudo chartae augebatur: quam rem parum intelligentes correctores Plin. veram & frequentem lectio/nem deprauarunt. nam in codicibus manuscriptis vbi habetur: Igitur secundo corio statumina facta sunt: correctores quidam statumina fecerunt. quod si quis huc diligentius cognoscere voluerit: is legat Victorium, & Palladium vbi de patrum loquuntur: simulq; conferat aliquid ex reliquis papyri: quae ad nos vsq; perueniunt. Quod autem scheda sit folium chartae satis intelligitur ex his Quinque verbis: Nam qui omnes et indignas lectione schedas excudit, anilibus quoq; fabulis accommodare operam potest.
Hoc

fantasia puerorum

Apophoreta

Antipolis, vrbis gallicae, in Hispania, quae nunc dicitur Antipolonia

Muria

Scheda

Statumina

DOMITIVS
HOC tibi Palladius seu collibus. Dicitur hic quintus liber Domi. vt eum cum fuerit in secessu solutis curis perlegat. orat tantum, vt accipiat librum: & ipse putabit lectum esse. Merito mittitur hic Domiti. quoniam nihil est auribus principis indignum. sales lasciuia absunt. Palladia: Albam Palladium appellat: quoniam Domi. quinquaginta Mineruae illic instituerat: instituto etiam collegio sacerdotum. Vteris collibus Alb. i. versaris Alb. Triuiam. i. artemisium templum Dianae ad Ariciam: quod ex monte Albano aspicebatur. Thym. i. mare. nam & maris ex monte Albano est prospectus. Veridice forores. i. fortunae colligunt. i. siue es Antii: vbi colebatur Fortuna sub duarum fororum imagine: vt auctor est Macr. in saturnalibus: meministi Tranquil. earum scriptum opulentum fuisse scrip. Porphy. Responda: dan/da mortalibus. Dicitur: nam minor numina a superioribus numinibus dicere dicuntur responda da da mortalibus. Virg. Nam cetera Iuno Me verat. Suburbani fretum Antium conditum est medio saxo abluente mari: vt quasi in suburbio fretum esse videbatur. Antium sine portu erat aptum successui: & principibus praesertim concessum ad vacationem rerum urbanarum: vt Surae Aeneae nutrix: hoc est siue es Caletae. Na Caletae a nutrice Aeneae nomine accipitur: vt nostris placuit scriptoribus: quibus Surae Caletae dicitur: quoniam Iacones cura omnia Caletae dicunt, sinum Caletanum curuum appellarunt. Seu filia Solis. i. es Circae. Na Circae a Circe Solis, & Perseus filia dicitur: quibus Dio do. praeter Homerum, & Apolloniam sententiam Circae filiam Aetiae, & Hecates fuisse tradat. Anxur: lingua Volscorum: Terracina latine dicitur. eadem Trachina: quibus Liu. aliter scribat: superioris sententiae auctor Pl. Aquis salutaribus: ob paludem, quae ante Terracina erat a duobus fluminibus confectam, non parua aquarum salubritate. Candidus anxur: dicitur a calore saxorum. Horat. neutro genere profectus: Impositum latae saxi

Tibi hunc librum o Caesar dedicamus siue sis Albae siue Antii, siue Caietae, siue Terracinae. Vbi cum fueris, sis tutela, et salus omnium. Sospitet te Iupiter ille Capitolinus, Quem puer adhuc defendisti. Accipe quae se haec Carmis na. Putabo enim te eam legisse, dummodo accipias, et hac mihi credulitate faciam satis.

M. VAL. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER QUINTVS.

Ad Caesarem.

Octibi, Palladiae, seu collibus vteris Albae Caesar, & hinc Triuiam prospicis, inde Thym, Seu tua veridice discunt responsa forores. Plana suburbani quae cubat vnda freti, Seu placet Aeneae nutrix, seu filia Solis, Siue salutaris candidus Anxur aquis, Mittimus o rerum felix tutela, salusq; Sospite quo gratum credimus esse Iouem. Tu tantum accipies, ego te legisse putabo. Et tumidus Galla credulitate fruatur.

Ad Lectores.

Matronae, pueriq; virginesq; Vobis pagina nostra dedicatur. Tu, quem nequitiae procaciores Delectant nimium, salesq; nudi, Lasciuos lege quattuor libellos. Quintus cum domino liber iocetur, Quem Germanicus ore non rubenti Coram Cecropia legat puella.

Ad Domitianum.

Accola iam nostrae degis Germanice ripae, A famulis Istri qui tibi venit aquis, Laetus & attonitus, viso modo praeside mundi, Affatus comites dicitur esse suos. Sors mea q̄ fratris melior, cui tam prope fas est Cernere, tam longe quem colit ille deum.

In Myrtalem.

Foetere multo Myrtale solet vino. Sed fallat vt nos, folia deuorat lauri, Merumq; cauta fronte non aqua miscet,

candebat Anxur. Quo sospite, s. Caesare. Credi/mus Iouem esse gratum: non immemorem beneficiorum sibi collatorum: quoniam olim Caesar puer Capitolinum Iouem defendit vna cum patruo Sabino: vt alibi: Prima suo gestit pro Ioue bella puer: qd Silus in tertio tetigit. Et pterea nuper Caesar Ioui templum exererat. Galla credulitate: quia Sura. tribuit Gallis credulitatem: & creduli sunt praeter ceteros: praeterea stolidi: vt Galla legas. i. stolidi. Matronae: ad matronas honestas, & pueros scri. & dedicat hunc librum. Nequitiae procaciores. i. scurrilitatis. Sales nudi. i. impudentes iocul. Quintus iocetur: id est quintus liber iocetur vna cum domino: nam in hoc libro Domitia. versatur. Germanicus: Domi. quia id sibi nomine assumptum: pulis Germaniae demisit. Puella cecropia: de Domi. vxore potes intelligere: sed placet intelligas de Pallade, quae colebatur. Alii sentiunt de Iulia filia Titi Vespasiani: quam Domit. ardentissime amauit. Ore non rubenti: sine rubore. Accola: datus obsidibus Domi. a Dacis: Degis Regulus inter eos cum Domiti. vidisset: mea inquit fors, quae sum obses, melior est quam tris: qui est liber in Dacis quoniam mihi licet prope Intueri Germanicum: quem ille tam longe colit. Nostra ripae: Tyberis: quae Dacis tibi missus. Laetus: Degis. Mea fors: quae uis sum obses. Degis: proprium nomen obsidis. Foetere: Myrtale ebria solebat mero admiscere folia lauri, ne vinum oleret: sed id ad ebrietatem quoque vitadum erat aptum: nam Theophrasto auctor fatur, laurus ebrietati aduertatur. Iocatur poeta i Myrtalem. Postea, inquit, non vult videri bibisse vinum: quoties videris eam rubicundo ore dicas bibisse laurum. Fallat nos. i. vt oculi cultet odorem.

atq; fronde.

DOMITIVS

PRO MINE NIBUS VE... LICEBIT DICAS. poteris di... Bibit laurum: idem... fo. 4. p. 1. fo. 2. p. 1. fo. 52. p. 1. fo. 20. p. 1. fo. 1. p. 2.

Hanc tu rubentem prominentibus venis... Quoties venire Paule videris contra... Dicas licebit, Myrtale bibit laurum... Ad Sextum... Sexte Palatinæ cultor facunde Mineruæ... Ingenio fruere qui propiore Dei... Nam tibi nascentes domini cognoscere curas... Et secreta ducis pectora nosse licet... Sit locus & nostris aliqua tibi parte libellis... Qua Pedo, qua Marfus, quaq; Catullus erit... Ad capitolini cælestia carmina belli... Grande cothurnati pone Maronis opus... Ad Musas... Si non est graue, nec nimis molestum... Musæ Parthenium rogare vestrum... Sicut ferior & beata quondam... Saluo Cæsare finiat senectus... Et sis inuidia fauente felix... Sic Burrus cito senuat parentem... Admittas timidam, breuemq; chartam... Intra limina sanctioris aulae... Nosti tempora tu louis sereni... Cum fulget placidus, suoq; vultu... Quo nil supplicibus solet negare... Non est, quod metuas preces iniquas... Nunquam grandia, nec molesta polcitur... Quæ cedro decorata, purpuraq;... Nigris pagina creuit vmbilicis... Nec porrexeris ista, sed teneto... Sic tanquam nihil offeras, agasq;... Si noui dominum nouem sororum... Vltro purpureum peter libellum... Ad Vulcanum... Qualiter assyrios renouant incendia nidos... Vna decem quoties secula vixit auis... Taliter exuta est veterem noua Roma senectâ... Et sumpsit vultus præsidis ipsa sui... Iam precor oblitus nostræ Vulcanæ querelæ... Parce, fumus Martis turba, sed & Veneris... Parce pater, sic lemniacis lasciuia catenis... Ignoscat coniux, & patienter amet... De Phaside... Edictum domini, Deiq; nostri... Quo subfella certiora fiunt... Et puros eques ordines recepit... Dum laudat modo Phasis in theatro... Phasis purpureis ruber lacernis... Et iactat tumido superbus ore... Tandem commodius licet sedere... Nunc est reddita dignitas equestris... Turba non premimur, nec inquinamur... Hæc, & talia dum refert supinus... Illas purpureas, & arrogantes... Iussit surgere Lectius lacernas...

Dom. q. multa ædificia in... cendio assumpta instaura... uerit: renouatam esse vrbe... sub Dom. factamq; nitidio... rem, vt phœnix nitidior est... cum renouatur: nam com... burit se phœnix: & ex cine... ribus alter phœnix nascit... tur. apte poeta renouatâ... vrbe ab incendio compa... rauit phœnici: quæ ipsa ar... sit: author est Trâquil. hu... sus instauratiōis in Domi... Manil. togatus scri. viuere... annos phœnicē. Dc. & lx... & consecratam esse Soli in... Arabia: conuersionem ma... gni anni fieri cum mortē... nam extrema senectâ cō... burit se furculis thuris: &... aliis ramis odoratis. Exu... ta. i. deponit senectam ca... riem. Sumpsit vultus. i. u... uertutem, innouationem... Sui præsidis Domi. Vna... auis: sola auis phœnix: &... semper sola est. Nostre q;... relæ: nonnulli codices ha... bent notæ: vt dicas Vulca... ne parce: & nolui actare am... plius querelam tuam om... nibus: quod. f. Venus vxor... tua concubuerit cum Mar... te authore generis Roma... ni. si legis nostræ. i. noli am... plius agitare nostras quere... las. Turba Martis: nō mo... do habemus genus a Mar... te, quæ odisti: sed habemus... etiam a Venere genus quæ... amas. Catenis lemniacis:... quibus deprehendisti ve... nerem cum Marte in adul... terio. Home. author in pri... mis: Amet te patietur quis... sit claudus, & deformis... Edictum: Phasis libertus... cum legitimum equitis cē... sum non haberet: lacernis... purpureis volebat videri e... ques: & cum nuper Domi... iussisset seruari legē Otho... nis, ne cui liceret sedere in... xilli. gradu: nisi equestrem... cēsum haberet: hic in thea... tro iactabundus laudabat... legem quasi ipse esset eqs:... sed Lecti, cui ordinis thea... tralis cura erat demandat... ra, iussit eū surgere. Pha... sis: nomen proprium liber... ti sumptum a Phasi fluuio... quæ admodum Tanais li... bertus Mecœnatis oli sum... psit a Tanai. Domini. i. Domi. Domi. cum epistolâ... dictaret sic incepit, Domi... Deusq; noster ita iubet. vna... de institutum est vt ita ap... pellaretur. Puros. i. sine... colluione plebis. Cōmo... dius licet sedere. i. reddita... est dignitas equestris. Il... las: lacernas. nam solis la... cernis poterat videri eques... sed censem non habebat... ¶ Languēbam:

DOMITIVS

LANGVEBA M: Symmachus medicus, cuius al... bi meminit, multis discipulis comitib' accessit ad Mar... cas: laudat carmen Stellæ: quo dicit eum cōsecutū mul... tas gemmas: an intelligit Violanthillam amicam dedif... se ei gemmas, quam opusculo composito Asteridem ap... pellauit: & in cuius gratiam defleuit columbanus an In... telligit ab alijs etiā habuif... se a Domiti. vt putat: cuius... victoriam sarmaticam ce... cinerit, vt mox dicemus... Smaragdos. s. in fine abili... cias: demum facias collisio... nem vocalium. Plures in... carmine gemmas. i. venu... statem, & florem verborū... Quod: Mascilion Linus... eodem argumento epigrā... ma est de stella: sed qui no... minet duos, Mascilionē, &... Linum prodigiosa ostenta... tione vitum: harum nomi... na quod alibi non reperit:... sed mihi sit verisimile eum... intelligere de Athanato: q... eius temporibus floruit. Is... quinquagenario: plūbeo... thorace indutus: & corhur... nis quingentorum pondō... calcatus: per arenam in... gredebatur: & de Fusio sal... uo: qui duo centenaria pō... do pedibus, totidem mani... bus, & humeris cōtra spha... las ferebat: hoc genus gestā... di dedit Iune. Corbuloni... Decem puellas. i. gemas... decem puellarum. alii sen... tiunt precium decem puel... larum: quod placet. Sū... in Callistratum: qui sibi so... lis diuitis placebat. ait. n... & si non diues est: tamen se... eum esse, qui non potest ef... se Callistratus: sed qui libe... re vulgo potest esse quod ē... Callistratus: nam omnes... diuites esse possunt: poetæ... pauci. Non male notus:... quia virtute cognitus. Le... gorfrequēs. i. mea epigrā... mata legitur a multis. Et... dicitur hic est: vt illud Per... sii: Pulchrū est digito mon... strari: & dicitur hic est. Tua... recta centenis columnis. i... habes supbas edes. Opes... libertinas: an quod fuerit... libertus: an opes ingentes... nā libertos imperatores... supra ceteros mortales di... tissimos esse scri. Plin. supe... raffeq; diues ditissimos: vt... Narcissum, Pallanrē, & Ca... listum. quod placet: vnde... Tacitus ad Senecā ex Nero... ne: Pudet referre liberti... nos: qui ditiores spectan... tur. Opes libertinas. i. in... gentes opes. Gleba Sye... nes: Syenes oppi. Aegypti... quod fertile erat. alibi poe... ta: Mitte tuas opes, accipe... Nile rosas. Parma: oppi... Gallia Cisalping. Hoc qd... tu. i. diues. Quod sum. i... poeta.

In Symmachum.

Languēbam, sed tu comitatus protinus ad me... Venisti centum Symmache discipulis... Centum me tetigere manus aquilonæ gelatæ... Non habui febrem Symmache, nunc habeo.

Ad Regulum.

Esse quid hoc dicam, viuis q; fama negatur... Et sua q; rarustempora lector amat... Hi sunt inuidiæ nimirum Regule mores... Præferat antiquos semper vt illa nouis... Sic veterem ingrati Pōpeii quærimus vmbra... Et laudant Catuli Iulia templa senes... Ennius est lectus saluo tibi Roma Marone... Et sua riserunt sæcula Mæonidem... Rata coronato plausere theatra Menandro... Norat Nasonem sola Corynna suum... Vostamen o nostri, non festinate libelli... Si post fata venit gloria, non propero.

De Stella.

Sardonycas smaragdos, adamātas, iaspidas vno... Portat articulo Stella Seuere meus... Multas in digitis, plures in carmine gemmas... Inuenies, inde est, hæc, puto, culta manus.

De eodem.

Quod nutantia fronte pertinaci... Gestat pondera Mascilion superbus... Gestat pondera Mascilion superbus... At grandis Linus omnibus lacertis... Septem quod pueros leuat, vel octo... Res non difficilis mihi videtur... Vno cum digito, vel hoc, vel illo... Portet Stella meus decem puellas.

In Callistratum.

Sum (sateor) semperq; fui Callistrate pauper... Sed non obscurus, nec male notus eques... Sed tota legor vrbe frequens, & dicitur, hic est... Quodq; cinis paucis, hoc mihi vita dedit... At tua centenis incumbunt tecta columnis... Et libertinas arca flagellat opes... Magnaq; Niliacæ seruit tibi gleba Syenes... Tondet & innumeros gallica Parma greges... Hoc ego, tuq; sumus: sed qd sum, non potes esse... Tu quod es, e populo quilibet esse potest.

DOMITIUS

SSI Tecum: vita apud Martialem, vt supra dicitur est, accipitur pro eo tempore, quo in voluptate honesta versantur: neq; quisque dicitur viuere apud hunc poetam: nisi qui relaxato animo molestioribus curis honeste voluptati vacat.

Superbas Inguines: stemmata. Gestatio: locus vbi antiqui gestabantur. Virgo: aqua virginis. Bonos soles. i. bonos dies. Imputantur. i. ascribuntur tempori nostro, quod datum erat ad viuendum. Sede: re: renouata lege theatrali a Domitiano: multi qui prius temeritate sua promiscue sedebant in plebe turbam retrudebantur: cum censum equestrem non haberent. nuc deriderit Manneius: quia ex ordine equestri deiectus in vltimū ordinem: & vix sedens extre-

ma pte subleui: altero genu videbatur stare: cum altero federe: tamen adhuc iactabundus dicebat se de sententia equitum federe dimidium: dimidia vero parte, Lectio magistro theatralis ordinis iubente se stare. In primo gradu: decimo quarto. Tum: ante legem promulgatam. Occupare: capere ordines promiscue. Trastulit castra: alludit ad equitem. i. dimissit inter soleret federe prius inter primos. Cauput cucullo: an quia eum pudebat, & nolebat agnoscere: an quia velle theatralibus ipse non tegetur, velle tegebatur. Indecens: sine dignitate. Et se stare Lectio. i. altera parte stare iussu Lectio: quasi hoc amare diceret in Lectio: cui ex dimidia parte satisfacere volebat: risus est poeta.

Portafis licentia: i. licentia audacis. Metretas: sunt qui putant metretam pro genere vasis, & cadi accipi: quo verbo vsus est Iuue. vt. i. metretā accipiat pro amphoravariar

Ad Martialem.

Si tecum mihi care Martialis Securis liceat frui diebus: Si disponere tempus ociosum, Si vere pariter vacare vitæ, Nec nos atria, nec domos potentum, Nec lites tetricas, forumq; triste Noscemus, nec imagines superbas. Sed gestatio, fabulæ, libelli, Campus, porticus, vmbra, virgo, thermæ. Hæc essent loca semper, hi labores. Nunc viuut sibi neuter heu, bonosq; Soles effugere, atq; abire sentit. Qui nobis pereunt, & imputantur. Quisquam viuere cum sciat, moratur?

De Manneio.

Sedere primo solitus in gradu semper, Tunc cum licebat occupare, Manneius, Bis excitatus, terq; transtulit castra, Et inter ipsas pene tertius sellas Post Caiumq; Luciumq; consedit. Illinc cucullo prospicit caput tectus, Oculoq; ludos spectat indecens vno. Et hinc miser deiectus in viam transit, Subsellioq; semifultus extremo, Et male receptus altero genu iactat Equiti sedere, Lectioq; te stare.

Ad Cæsarem Do.

Quintus nostrum liber est Auguste iocorum, Et queritur læsus carmine nemo meo. Gaudet honorato; sed multus nomine lector: Cui victura meo munere fama datur, Quid tam hæc profunt quis veneratiam multos? Non profunt sane, me tamen ista iuuant.

Ad Lectorem.

Seria cum possim, quid delectantia malim Scribere: tu causa es, lector amice, mihi. Qui legis, & tota cantas mea carmina Roma. Sed nescis, quanti stet mihi talis amor. Nam si falciferi defendere templa Tonantis, Sollicitusq; velim vendere verba reis, Plurimus Hispanas mittet mihi nauta metretas, Et fiet vario sordidus ære sinus. At nunc conuiuia est, comeffatorq; libellus, Et tantum gratis pagina nostra placet. Sed non hac veteres contenti laude fuerunt, Cum minimum vati munus Alexis erat, Belle inquis dixisti, satis est, laudabimur vsq; Dissimulas: facies me puto caufidicum.

In Gelliam.

Dum proatous, atauosq; refers, & noia magna, Dum tibi noster eques sordida conditio est, Dum te posse negas nisi lato Gellia clauo Nubere, nuplisti Gellia cistifero.

Quod noster eques sordida conditio est, dum te posse negas nisi lato Gellia clauo nubere, nuplisti Gellia cistifero.

vel potius pro vno. supras Septenaria synthesis Saguti: sed fuerit absurdum accipi metretam pro genere sordidæ pecuniæ: vt Illyria habebat nummos quosdā peculiare: quos appellabat victoriatos: afferebatq; Romam gratia commercii. Templafalciferi tonantis. i. Saturni: nam Saturnus numen reorum erat: in cuius templo seruabatur ararium Romanorū: propterea poeta cum de reis loquitur: huius meminit. hoc magis placet, q̄ si dicas defendere templa tonantis. i. publicum fiscum tueri. Conuiuia li. vix adhibebor in conuuiis. Gra: tis: sine precio. Pagina. i. carmen. q. d. si daretur no placeret. Alexis: puer datus Virgilio a Mecenate: munera erat Alexis: quæ Mecenas dederat Virgilio. Dissimulas: simulas te no intelligere quid velim: vt supra: iam notus dissimulatur eris. Facies me cau. i. coges me descendere ad causas agendas: cum nihil des. nihil enim dabis vt video. alibi: Hæc legis, & laudas: quæ tibi fama perit. Dum proatous: deridet Gelliam, quæ iactas nobilitatem suam contemnebat equitem: negabatq; se rupturā, nisi Latoclauo. Latoclauo veste utebantur & nobiles, & ditiores: & qui ea veste utebantur Latoclaui dicebantur. Tranquil. de Nerone: a latoclauo, cuius vxorem attracta uerat cæsus. i. tandem vt possit commiscere nupte iudgo diuiti. Cophinus græce & cista eodem verbo dicuntur: id iudæi in supellectile habebant. Iuuen. Cophinum, fœnumq; supellectile. Iudæus ergo potest dici cistifer: quia secum ferat in supellectile cophinum: qui & obsonia fuerit. mercede cistiferi sunt: vel aliud aliquid vendentes. deridet igitur poeta Gellia: quod nupserit cistifero: cum putet se ditissimo nupisse. Cistifer commune verbū est: & iudæo fortasse ditissimo & pauperi mercenario. Noster eques sordida conditio. i. dum nondum placet eques: & eum contemis tanquam te inferiorem.

Quod noster eques sordida conditio est, dum te posse negas nisi lato Gellia clauo nubere, nuplisti Gellia cistifero.

DOMITIUS

aro vō D: ad Quintianum, cui ait se mittere in Saturnalibus non muneribus, quæ mitti soleant: sed versus: quoniam ea munera quæ mittuntur a pauperibus diuitibus: sunt dolosa: & plus petunt, q̄ afferant: se tamen de bere videri liberalem: nam cum pauper nihil donat est liberalis: quia nihil petit.

Vernulas: natos domi. Mese Decembri: in Saturnalibus. Ligula: ligula erat genus gladii, auctore Gellio, a similitudine linguæ: & pro instrumēto accipi potest: quod ad similitudinem linguæ confectū vsui est ad aromata, & condimenta tractanda: mittebantur ligula in Saturnalibus: vt in distichis apertū est. Cereus etiam mittebatur. in distichis: Hic tibi noturnos præstat cereus ignes. Et chartæ mittebantur. in distichis: Seu leuiter noto, seu caro missa sodalibus: Omnis ista solet charta vocare suos. & paulopost. Pruna damascena. in distichis: Pruna peregrinæ carie rugosa senectū sume: solēt duri soluere ventris onus. Damascus nobilis vrbs Syriæ prunis, & mixis nobilibus. in Saturn. Dom. Sparsa pruna. i. Atur. Quos pia germinat Damascus. Senibus: rugosis. i. Scarus piscis optimus: solus ruminat, vt Plin. placet. Iecinore cōmendatur: vt in Vitelli patina commemorat Tranquil. scarorum iecinora. Siqua fides infaturata vrbe a Domiti, & castigatis moribus poeta conqueritur vnum tantum vitium residere: quod diuites amici nihil dēpau peribus. Siqua fides veri. i. si veritati credēdum est.

Quando licuit: i. quando poruimus. Triumphos: an duplicem triumphum quem egit Domi. de Dacis: an pompas ludorum trionphos appellauit. Dei palatini: quando magis meriti sunt de patria, q̄ tu Domi: quoniam expulsis delatoribus voluisti vnictq; esse vitam liberam. Ingratas amicitias. i. ingratos amicos. Prosequitur. i. afficit muneribus. Eqs nō aliq; nō alienus a Mar. dī q̄ censu suo equestrem obtinet dignitatem: ad differēriam equitū, qui cū equo stipendiū faciat, eques est, sed alienus, nam in militiā alienam mercede conducitur. in distichis: Felix cui comes est non alienus eques. Illic plura dicemus. Eques non alienus. i. qui diuitis eques est. Saturnaliti: idē carpit hortans Domi. vt cū alii non dent: det ipse. Est luxuria. i. nimium esse pu

tant ciues Romani. Regis tumidi. i. domini supbi. Se libra: se libra media libra erat, quod pondus in muneribus Saturnalitiis erat constitutum: inde apud hunc poetā reperies duas selibras, tres libras. Scrupula: scrupula genus ponderis. Flammatq; togæ: hoc est si miseris togam flammam decem scrupulorū. Flammata: rubra a colore flammæ, & rubra vestes eadē metaphora ardere dicuntur: nam vestes purpuree in Saturnalibus mittebantur. alibi: Cadmi municipes feras lacernas. Crepet: numeret. nā dū numerantur crepitum faciūt nummi. Quatenus. i. quoniam. Esto amicus. i. dona. ita appellat amicum Mar. Dulcor: liberalitate. Quintum: Apollo nium rhetorem memorig infirmę deridet: de quo alibi extat epigrāma: qui ne amicos quidem suo nomine salutabat, sed tandē ceperat recte salutare, & appellare: ait poeta hoc accidisse eius labore: qd̄ scripserat: memorig mandauerat. multos fuisse Apollo nios supra est dictū: Apollo nio gaudet imber Nilus. Quintum: iocus est in nominibus Quintum, & Decimum, & Marcū Crassum, vt ostendat eum infirmę profus memorig: um ne his quidem nominibus seruetur. Mane domi: conqueritur q̄ post longæ viæ labores non inueniat Paulum domi: quem possit salutare: ante. n. exierat, q̄ venerat Mar. inter cetera poetæ vota optat multis in locis somnum. alibi se reliq̄ se vrbe: cum ibi non possit dormire scribit: Matutine cliens vrbs mihi causa relicta: ait ergo se non possit colere Paulum: neq; eū dominum habere: nisi dormiat. Sint longius: adiuuantis est. i. nisi voluit viuere. Tug exquilis: quarū interuallum mihi est molestum: sint etiam longius exquilis: quibus habites: non conqueror longitūdine vigile: quia subeo multa discrimina. Pilg tyburina: locus in vrbe erat pilg tyburina: ex lapidibus tyburinis. solet poeta ab obscuris locis, vel exiguis domum suam designare. vt alibi: Longum est si velis ad pirum venire. Iouē antiquum: an veteris capitolini Iouis vestigia: an de foro antiquo itelligit: an antiquū Iouē dixit, vt Pap. dixit: ad differētiā Domi. nō ui Iouis: placet primas tentia: ex autoritate Varr. est. Vincenda semita. i. oporteret me superare cliuū suburbanum. Nunq̄ sicca: non cōtaminata iuro.

Ad Quintianum.

Quod tibi decembri mense, quo volant mappæ, Gracilesq; ligulæ, cæreiq; chartæq; Et acuta senibus testa cum damascenis, Præter libellos vernulas nihil mihi misisti Fortasse auarus videar, aut inhumanus. Odi dolosa munera, & malas artes. Imitantur hamos dona, nanq; quis nescit Auidum vorata decipi scarum musca? Quoties amico diuiti nihil donat, O Quintiane liberalis est pauper.

Ad Cæs. Do.

Siqua fides veri, præferri maxime Cæsar Temporibus possunt secula nulla tuis. Quando magis dignos licuit spectare triumphos? Quando Palatini pius meruere Dei? Pulchrior & maior quo iuduce martia Roma? Sub quo libertas principatanta fuit? Est tamen hoc vitium, sed non leue, sit licet vnū. Quod colit ingratas pauper amicitias. Quis largitur opes veteri, fidoq; sodali, Aut quem prosequitur non alienus eques?

Ad Eundem.

Saturnalitiæ ligulam misisse selibræ, Flammata: ue togæ scrupula tota decem. Luxuria est, tumidiq; vocat hæc munera reges. Qui crepet aureolos, forsitan vnus erit. Quatenus hi non sunt, esto tu Cæsar amicus. Nulla ducis virtus dulcor esse potest. Iandudum tacito rides Germanice naso Vitæ, quod non vis, do tibi consilium.

De Apollonio.

Quintū pro decimo, pro Crasso Regule Marcū Ante salutabat rhetor Apollonius. Nunc vtrunq; suo resalutat nomine. quātum Cura, laborq; potest, scripsit, & edidit.

In Paulum.

Mane domi nisi te merui, voluiq; videre, Sint mihi Paule tuæ longius exquilæ. Sed tiburtinæ sum proximus accola pilæ, Qua videt antiquum rustica flora louem. Alta suburbani vincenda est semita Cliui, Et nunquam sicco sordida laxa gradu.

Martialis

Ligula

Damasc

Scarus

Latoclauo

Cophin

Cistifer

Eques nō alienus

vid. i. fo. 51. p. 2.

ca: non cōtaminata iuro.

DOMITIUS

FMVLORVM: vix possum superare multitudinem mulorum. Iuue. S tantris conuitia mandra. Codex anti quus habet murori: quod non placet: vt mandras mu rorum intelligas saxa passim iacentia: quod insequens versu videtur probare. Trahi multo: eadem incómo da cômemorat Vmbrius apud Iuue. Corruscat lon ge ables. Labores: post mil le pericula superata. Ma/ dentis: pluuiâ. Iuena. Et multo stillaret penula lim bo. Vix tati Paulum: sen sus est: Tor labores sum p/ pestus: cû perueni domû tuam: vt etiam si te domi inuenirem: id vix satis ef/ set præmii laboribus. q. d. quanto grauius oportet ef se q post tot labores te nō inueniam. Officiosus: qui diligeret colit amicum.

Vixq datur longas mulorum vincere mandras, Quæq trahi multo marmora fune vides, Illud adhuc grauius, quod te post mille labores Paule negat lassio ianitor esse domi.

Exitus hinc operis vni, togulaq madentis, Vix tanti Paulum mane videre fuit. Semper inhumanos habet officiosus amicos, Rex, nisi dormieris, non potes esse meus.

Ad Bassum.

Herbarum fueras indutus Basse colores, Iura theatralis dum siluere loci. Quæ postq placidi censoris cura renasci Iussit, & Oceanum certior audit eques, Non nisi vel cocco madida, vel murice tincta Veste nites, & te sic dare verba putas. Quadringentorum nullæ sunt Basse lacernæ. Aut meus ante omnes Cordus haberet equû.

De Hermete.

Hermes martia seculi voluptas, Hermes omnibus eruditus armis, Hermes & gladiator, & magister. Hermes turba sui tremorq ludi. Hermes, quem amet Aelius sed vnum. Hermes, cui cadit Aduolans sed vni. Hermes vincere, sed ferire doctus. Hermes supposititiis sibi ipsi. Hermes diuitiæ locariorum. Hermes cura, laborq ludiarum. Hermes belligera superbus hasta. Hermes æquoreo minax tridente. Hermes Caside languida timendus. Hermes gloria Martis vniuersi. Hermes omnia solus, & ter vnus.

De Chærestrato.

Quadringenta tibi non sunt Chærestrate, surge Lectius ecce venit. Ita, fuge, curre, late. Ecquis lo reuocat, discedentemq reducit? Ecquis lo largas pandit amicus opes?

tem ait solum esse ofa: & ter vnum alludens ad Herme tem Termegistum: quem Græci ter maximum dixerūt, Lact. authore: nam id significat Termegistus a varia/ te disciplinarum. Martia volu. i. armorum voluptas. Oibus armis. i. omni genere pugne. Magister: lanista magister gladiatorum. Turba: perturbatio. Sui ludi .i. suæ disciplinæ, & suorum gladiatorum. Aelius: gla diator, & victor aliorū. Ca dit: vincitur. Aduolans: gladiator. Hermes supp. .i. q solus sibiipsi succedit: cum alii aliis fessis soleant succedere. Locariorū: an locarii dicuntur illi, qui lo cant foros ad spectadum: vt dicat Hermetē diuitias esse locariorum: cum mul ti cōfluant ad eum specta culum cōductis locis a lo/ carioribus: an locarios eos dicit, qui ad ludos instrue dos instrumenta aliqua lo care solēt: vel locariorum diuitiæ, qui diligitur ab iis, qui ludis delectatur: vt se/ quitur de mulieribus: qd magis placet. Ludiarū: Ludic dicuntur vxores gla diatorum: & amicq. de Hip pia Iuue. Quid vidit pro/ pter quod Ludia dici susti nuit. Cura, vel labor ludia rum: vel amator a ludis: hoc est a mulieribus, q gla diatoribus delectant. Iuu. Ferrum est qd amat: vel lu dias accepit hoc loco pal/ trias: & id genus mulierū, quæ in theatra procedunt.

.i. suæ disciplinæ, & suorum gladiatorum. Aelius: gla diator, & victor aliorū. Ca dit: vincitur. Aduolans: gladiator. Hermes supp. .i. q solus sibiipsi succedit: cum alii aliis fessis soleant succedere. Locariorū: an locarii dicuntur illi, qui lo cant foros ad spectadum: vt dicat Hermetē diuitias esse locariorum: cum mul ti cōfluant ad eum specta culum cōductis locis a lo/ carioribus: an locarios eos dicit, qui ad ludos instrue dos instrumenta aliqua lo care solēt: vel locariorum diuitiæ, qui diligitur ab iis, qui ludis delectatur: vt se/ quitur de mulieribus: qd magis placet. Ludiarū: Ludic dicuntur vxores gla diatorum: & amicq. de Hip pia Iuue. Quid vidit pro/ pter quod Ludia dici susti nuit. Cura, vel labor ludia rum: vel amator a ludis: hoc est a mulieribus, q gla diatoribus delectant. Iuu. Ferrum est qd amat: vel lu dias accepit hoc loco pal/ trias: & id genus mulierū, quæ in theatra procedunt.

Supbus hasta: & hasta pu gnæ Hermes. Tridente equoreo. i. fuscina: nā gla diatores, qui retiarii dice/ bantur: vtebantur fuscina, tridente Neptuni aduersus gladiatorum galeatū: quē Mirmilonem appellabāt: i cui? galea erat piscis: id ge nus certaminis fuenit pri mus Pithac? aduersus Phri nonem. Caside timendus .i. bonus mirmilo, & opti mus retiarius. Ter vnus .i. Hermes: aliter Termegi stus. i. ter maximus: allu dit cum noie Hermetis, q dicebatur Termegistus.

Quadringenta: eodē fer me argumēto supra est epi gramma: Prætorum paup C. festeria Gaurus. Cōque ritur enim promulgata le ge de theatrali ordie a Do mi. nonnullos, qui equites olim erant, imminuto cēsu nunc ita excitari de cōfessu equestris: vt nemo sit: qui cō moueatur: & tantum donet: quantum deest ad iustum censum: cum tamen aurigis multa darent: quod supra etiam conquestus: Quid non das equiti, vis dare præ/ tor equo. Ait ergo neminem ita laudatum iri: neq fore carmine suo immortalē. Chærestrate: Chærestatus pauper eques: hi duo versus sunt amici monentis: vt sur gat cum non sit eques veniente Lectio: vt illud Iuena. Exeat inquit Si pudor est. Quadringenta non sunt. i. non habes censum equestrē. Surge: ex. xlii. gra. Sta, fuge, curre: voces amicorū sunt persequenti Chæresta rū cōsternatū. Ecquis: verba Mar. conuenientis. Re/ tuocat: donatum censu equestri. Io: vox blandientis.

mi. nonnullos, qui equites olim erant, imminuto cēsu nunc ita excitari de cōfessu equestris: vt nemo sit: qui cō moueatur: & tantum donet: quantum deest ad iustum censum: cum tamen aurigis multa darent: quod supra etiam conquestus: Quid non das equiti, vis dare præ/ tor equo. Ait ergo neminem ita laudatum iri: neq fore carmine suo immortalē. Chærestrate: Chærestatus pauper eques: hi duo versus sunt amici monentis: vt sur gat cum non sit eques veniente Lectio: vt illud Iuena. Exeat inquit Si pudor est. Quadringenta non sunt. i. non habes censum equestrē. Surge: ex. xlii. gra. Sta, fuge, curre: voces amicorū sunt persequenti Chæresta rū cōsternatū. Ecquis: verba Mar. conuenientis. Re/ tuocat: donatum censu equestri. Io: vox blandientis.

mi. nonnullos, qui equites olim erant, imminuto cēsu nunc ita excitari de cōfessu equestris: vt nemo sit: qui cō moueatur: & tantum donet: quantum deest ad iustum censum: cum tamen aurigis multa darent: quod supra etiam conquestus: Quid non das equiti, vis dare præ/ tor equo. Ait ergo neminem ita laudatum iri: neq fore carmine suo immortalē. Chærestrate: Chærestatus pauper eques: hi duo versus sunt amici monentis: vt sur gat cum non sit eques veniente Lectio: vt illud Iuena. Exeat inquit Si pudor est. Quadringenta non sunt. i. non habes censum equestrē. Surge: ex. xlii. gra. Sta, fuge, curre: voces amicorū sunt persequenti Chæresta rū cōsternatū. Ecquis: verba Mar. conuenientis. Re/ tuocat: donatum censu equestri. Io: vox blandientis.

Q uem:

Termegistus

Locarii

Ludic

DOMITIUS

QVE M. i. quis est qui velit celebrari carmine nostro. Qui non vult adire lacus: hoc est qui non vult omni/ no mori: vt non celebretur carmine nostro ob eius in aliquem liberalitatem. Nimbo rubro: vase illo funden te crocum mistū vino. Scorpis: auriga. de quo supra:

Scis, inquit, Scorpo, Tha/ lioc daturum. & alibi: Cū sermo, fabulæq lassæ De Scorpo fuerint & incitato. & alibi: Cū Scorpis vnus xv. graues horas Seruentis auti victor afferat saccos. Q uod ait nasum: vis hoc dictum esse per cōtēptum a poeta: vt eum notauerit a Scorpis deformitate: qm .i. scorpis habuerit pgrā dem natum. Is cum vellet imaginem dicere, dixerit: Tu das hæc: vt eius nasus, eiusq imago splēdeat vbiq per vrbem. Aureus: pla/ cet magis intelligas de ha/ bitu oris, quo vtebantur: nam oris indumentū ful/ gebat in auriga. Silius de auriga: Cinyphio rector ra diabat fronte peloro Cam phasus. Frustra: vt supra dixit male diuitis a Cæsa. q. d. dantur diuitiæ: vt his vtamur ad liberalitatem: sed tu cū non des, frustra sunt data. Dissimulator: est, vt supra dictum est, qui cum ab eo aliquid petitur simu lans se non intelligere, nō mouetur. Quæ fama: id est qualis fama. Perit tibi: vel legis hæc, & laudes mea carmina. Sed tibi hæc fa/ ma perit: id est non das ali quid: & hanc formam ne/ gligis. alibi: Facies me pu/ to caudidum: quia scilli/ cet nihil dabis. Q uod al/ pha: iratus est Codrus: q de eo supra dixit alpha pe/ nulatorum: si inquit poe/ ta iratus es Codre: potes vl ciscit: nam appella me Be/ tam togatorum. id est secu dum: nam. b. est secunda li tera, quæ solet vocari ex or dine lterarū, & carminis nonnunquam, vt supra: St tibi Mityl. coquus Aemi/ liane vocatur. Ingenium: in equitem pauperem: qui ex lege nuper renata cum diceretur ex ordine eque/ stri: quoniam censu care/ ret. cōquerebat, q cum esset eques ingenio, mori/ bus, studio, genere, eicere/ tur. Mar. respondet eq̄ qui dem esse equitem illis do/ tibus: sed in reliquis: hoc est in censu haberi plebeiū: q cum ipse intelligit: non debet tantifacere confes/ sum equestrē: vt sedeat illic: & veniente Oceano palleat timore, ne detrua/ tur. Cætera: in cēsu es ple beius. Bis septē: id est. xlii. gradus. Non sunt tanti ti

bi: id est non tantū faciēda a te. Vt bene: in Mamercū maledicum: cui cum nemo placeat: & in omnes inueha tur aliquis fortasse putauerit esse maledicum, & mali/ gnum: sed poeta ait eum, cui nemo placeat, miserū de/ bere videri, & non malignum. Mamercum enim pro/ prium est: Ofci matrem Mamercum appellant. Cur/ tios: Curtii p̄i fuere. Ner uas: Neruæ quieti. Poeta tribuit cuiq familiæ suam proprietatem. Si quādo: ex vulgari opinione, autho re Pl. putabant eum, qui edisset carnes lepore: ipse deus deformis erat: ait poeta: Nunq Gellia edi ssi leporem: adeo deformis es. Varro: in Saturnall/ bus mittit carmina Varro ni: ita enim codices habēt: quem in grandiore carmi ne verantem rogat: vt si re laxare animum cupit: nō legat potius aut Catullū, aut elegiacos numeros, q verus suos: nisi forte malit nucibus ludere, q legere ineptum carmen. Inficia de: non respuende. Co/ thurno sophocleo: id est a stylo tragico: quoniam in eo stylo claruit Sophocles. Calabria lyra: id est Ennia na. alii Horatianam intelli gunt: cum Horati. ipse ait duobus fines incoluisse: & non plane dignoscit: an Ca laber sit: an Apulus. Sce/ na Catullifacundi: id est a/ ma: nā, & plena voluptatis lectio. alius codex habet ce na Catulli. Fumo: o Decē bri: id est Saturnalibus. Suo mēse: id est apte mē/ untur in Saturnalibus. Horat. Age libertate Decē bri. Aspice: spectaculum taurorum pugnantū inu dentibus pueris, ei proxi mum videtur: quod The/ sali equites in teatro, au/ thore Tranquillo, doman tes feros tauros: quibus in sibeant, indeq desidentes cornibus deducebant ad terram: sed hic de pueris epigramma est. Placidis iuuenis: mansuetis. Sua pondera: id est pueros in/ dētes. In toto boue: id est per omnem partem bouis Arena: theatrum.

Quæ chartis, famæq damus, populisq loqndū, Qui stygios non vult totus adire lacus. Hoc rogo non melius, q rubro pulpita nimbo Spargere, & effuso permaduisse crocos, Quam non sensuro dare quadringenta caballo, Aureus vt Scorpi nasus vbiq micet. O frustra locuples, o dissimulator amice Hæc legis, & laudas, quæ tibi fama perit?

Ad Codrum.

Quod alpha dixi Codre penulatorum Te nuper, aliqua cum iocarer in charta, Si forte bilem mouit hic tibi versus, Dicis licebit Beta me togatorum.

In Fictum equitem.

Ingenium, studiumq tibi, moresq genusq Sunt equitis, fateor, cætera plebis habes. Bis septem tibi iam non sunt subsellia ranti, Vt sedeas viso pallidus Oceano.

In Mamercum.

Vt bene loquatur, sentiatq Mamercus, Efficere nullis aule moribus possis, Pietate fratres Curios licet vincas, Quiete Neruas, comitate Drusones, Probitate Marcos, equitate Mauricos, Oratione Regulos, iocis Paulos. Rubiginosis cuncta dentibus rodit. Hominem malignum fors an esse tu credas, Ego esse miserum, credo cui placet nemo.

Ad Gelliam.

Si quando leporem mittis mihi Gellia dicis, Formosus septem Marce diebus eris, Si non derides, si verum lux mea narras, Edisti nunquam Gellia tu leporem.

Ad Varronem.

Varro sophocleo non inficiāde cothurno, Nec minus in calabra suscipiēde lyra Differ opus, nec te faciūde scena Catulli Detineat, cultis aut elegia comis. Sed lege sumoso non aspernanda decembri Carmina, mittuntur quæ tibi mense suo. Commodius nisi forte tibi, potiusq videtur, Saturnalicias perdere Varro nuces.

De ludo puerorum cū iuuenis.

Aspice, quam placidis insultet turba iuuenis, Et sua quam facilis pondera Taurus amet. Cornibus hic pendet summis, vagus ille p armos Currit, & in toto ventilat arma boue. At feritas immota riget, non esset arena Tutior, & possent fallere plana magis.

Martialis

Quæ chartis, famæq damus, populisq loqndū, Qui stygios non vult totus adire lacus. Hoc rogo non melius, q rubro pulpita nimbo Spargere, & effuso permaduisse crocos, Quam non sensuro dare quadringenta caballo, Aureus vt Scorpi nasus vbiq micet. O frustra locuples, o dissimulator amice Hæc legis, & laudas, quæ tibi fama perit?

Quod alpha dixi Codre penulatorum Te nuper, aliqua cum iocarer in charta, Si forte bilem mouit hic tibi versus, Dicis licebit Beta me togatorum.

Ingenium, studiumq tibi, moresq genusq Sunt equitis, fateor, cætera plebis habes. Bis septem tibi iam non sunt subsellia ranti, Vt sedeas viso pallidus Oceano.

Vt bene loquatur, sentiatq Mamercus, Efficere nullis aule moribus possis, Pietate fratres Curios licet vincas, Quiete Neruas, comitate Drusones, Probitate Marcos, equitate Mauricos, Oratione Regulos, iocis Paulos. Rubiginosis cuncta dentibus rodit. Hominem malignum fors an esse tu credas, Ego esse miserum, credo cui placet nemo.

Si quando leporem mittis mihi Gellia dicis, Formosus septem Marce diebus eris, Si non derides, si verum lux mea narras, Edisti nunquam Gellia tu leporem.

Varro sophocleo non inficiāde cothurno, Nec minus in calabra suscipiēde lyra Differ opus, nec te faciūde scena Catulli Detineat, cultis aut elegia comis. Sed lege sumoso non aspernanda decembri Carmina, mittuntur quæ tibi mense suo. Commodius nisi forte tibi, potiusq videtur, Saturnalicias perdere Varro nuces.

Aspice, quam placidis insultet turba iuuenis, Et sua quam facilis pondera Taurus amet. Cornibus hic pendet summis, vagus ille p armos Currit, & in toto ventilat arma boue. At feritas immota riget, non esset arena Tutior, & possent fallere plana magis.

Martialis

DOMITIVS

TYTIO: pueris magis fallere vestigia pueroru... Facilitas laborantur per arenam...

Senior, & possent fallere plana magis. Nec trepidant gressus, sed de discrimine palmae. Securus puer est, sollicitumq; pecus. De Crispo. Quadratem Crispus tabulis Faustine supremis...

re dictum est: & per cauilum. ostendit enim Marti. eum nou lugere: quia late tur postus uxoris morte...

Nitella

Sciurus

Ducenties

DOMITIVS

DUCENTIES festeria, & tamen viuit: alludit ad hoc verbum viuo, quod supra dixerat: Patus simulans...

mendicandi: nam si grece, latine est loqui: eum bino minem appellauit Cuid. Fortuna bino minis Iri. Proce ri quidem corporis, & ignauu hunc fuisse Homeru...

Cræsus

Conchis fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

in eaf fabula

DOMITIVS

VIDEBO: cogitabo an possis sedere inter equites: nam inter maritimos non potes, quonia es spado. erat enim ordo maritorum in theatro ab Augusto olim constitutus: quod Tranq. scribit: vnde & poeta ex hoc iocatur. Callidus: notum argumentum: ex his verbis laudat munificentiam: & eas opes perpetuo servari affirmat: quæ amicis dantur: cum omnes aliq diuitig incertis fortunæ casibus eripi possint. Debitor: apud quem habueris pecunias: & qui debet tibi. Extra fortunam: extra casus fortunæ. Q. usiuit acumen ex his duobus verbis dare, & habere: nam quod das nō videbis habere: & tamē habes, vt ait poeta, qd das amicis. Thais: dux mere trices habebant dentes: altera nigras: altera cādidos. s. Lecania: emptis est vt batur: vt cādidos haberet: q. d. si Lecania haberet suos nigras haberet etiam ipsa. Quid factum: in Dentonem, qui cū pauloante solet capere cœna Mar. quis parua esset, & frugi: nunc a ditioribus impetra ta cœna Mar. aspernabat. ait poeta: quis Dero aspernetur meam cœna: tamen non deposuit illud studiu mensæ capere: sed hoc agit ritu canis: qui pinguis res & vinctiores culinæ solet semper sequi. Sed nec respicis me: & fugis me sequentem. Coclauibus: nā conclauē cognationē signifi cat: vt Cic. docet. Sic est: vt cogito. Ad ossa: perma net in translatione canis: sperneris etiam ab illis. Dicis: Bassa rribas erat: & fututor: vt poeta verbo vta mur: quod supra dixit: Et se videbaris (fateor) Lucretia nobis: At tu (proh facinus) Bassa futuror eras: cū sit puella, inquit, Mat. qua re dicit se puellā: quia non est: est enim fututor: nam quis vera dicere videatur: cum dicit se puellam: dicit id quod non est: quia non puella est: sed fututor: & se virum agit (spe, cum sit fœmina. Bassa: Inultum & recusantē Diadumenū o sculabatur: & precibus nō nunq impetrabat osculū: dicit se hoc agere de industria: nā ita assequitur oscula: & puer non amat Mar. vt aliquid possit postulare tanq̄ ei amicus. Cedo: vincor a te. Nec timeas me: vt nō recuses oscula mea. Nec ames: nec sis amicus

Sedere in equitum liceat an tibi scannipis. Videbo Dindyme, non licet maritorum. Amicis esse donandum. Callidus effracta nummos fur auferet arca. Prosterne patrios impia flamma lares. Debitor v furam pariter, sortemq; negabit. Non reddet sterilis semina iacta seges. Dispensatorem fallax spoliabit amica. Mercibus extructas obruet vnda rates. Extra fortunam est quicquid donatur amicis. Quas dederis, solas semper habebis opes. De Thaide, & Lecania. Thais habet nigras, niueos Lecania dentes, Quæ ratio est? emptos hæc habet, illa suos. In Dentonem. Quid factum est rogo, quid repente factum? Ad cœnam mihi Dento quod vocanti (Quis credat) quater ausus es negare. Sed nec respicis, & fugis sequentem, Quem thermis modo quærere, & theatris, Et conclauibus omnibus solebas. Sic est, captus es vinctiore cœna. Et maior rapuit canem culina. Iam te, sed cito cognitum, & relictum, Cum fastidierit popina diues, Antiquæ venies ad ossa cœnæ. In Bassam. Dicis formosam, dicis te Bassa puellam, Istud, quod non est, dicere Bassa solet. Ad Diadumenum. Bassa dum nolo, nisi quæ luctantia carpsi, Et placet iri mihi plustua, quam facies. Vt te sæpe rogem, cedo Diadumene sæpe. Consequor hoc, vt me nec timeas, nec ames. De Philone. Nunq̄ se cœnasse domi Philo iurat, & hoc est, Non cœnat, quoties nemo vocauit eum. De Encolpo. Quid non cogit amor? secuit nolente capillos Encolpus domino, nec prohibente tamen. Permisit, stetitq; pudens, sic cessit habenis Audaci questus de Phaetonte pater. Talis raptus Hylas, talis deprehensus Achilles, Deposuit gaudens matre dolente comas. Sed tu nec propera, breuius nec crede capillis, Tarda q; pro tanto munere, barba veni. Ad Labienum. Vidissem modo forte cum sedentem Solum te Labiene, treis putavi. Caluæ me numerus tuæ sefellit. Sunt illinc tibi, sunt & hinc capilli, Quales nec puerum decere possint.

& propterea exigas aliqd: nam si amares tanq̄ amicus: semper aliquid exiges. Nunq̄: Philo iurat se nunq̄ domi cœnasse: quod verum est: quoniam non cœnat quando non est vocatus ab aliis. q. d. non est quod semper iuratur ita: vt nunq̄ possit domi cœnare: sed quoniam cœna abstinet, quando non vocatus. Quid nō: de eadem re supra est epigramma: Hos tibi Phœbe vouet. Illic puer vouerat se dicaturum crines Phœbor: cū primum Aulus Pudēs ad primipilarem dignitatem pueniret: nunc creatus est primipilaris. puer damna tus voti tondit crines Aulo non prohibente: sed tamen dolente. Quid non cogit amor: Vir. imitatio. Sic cessit habenis. i. dedit currum. Questus: cōque stus de Phaetonte. Hylas talis raptus: an retulit hoc ad id quod Her. monuerat ne iret aquatum: sed cum ille peteret ob amorem cessit an intelligit cū raptus fuit ab Her. nā pater Thio damas in bellum aduersus Herculem: qui eius bonos necauerat: Hylam filiū sequentem monuit, vt domi maneret: ipso sē postulantē pater cessit: vnde raptus est ab Hercule victore qui ea in pugna fuit vulnertatus: vsus enim ope Deianiræ vxoris: authores sunt Sophocles in trachinis: & interpres Apollonii in argonauticis. Probus dixit tatum Hylam Thiodamantis filium fuisse: reliqua historia omissa. & Proper. Hylam Thiodamantem appellauit a patre. Deprehensus Achilles: Achilles latuit apud Lycomedem: ne accederet ad Troiam. nota historia, nec enodatur. Breuius capillis: q. d. sit propterea grandis: nam grandiores, & exoleti breuiiores habent crines. Pro tanto munere: quanto profecurus est. Vidissem: deridet Labienum: qui caluā duobus in locis capillis fultā, & opertā habebat: reliqua area nuda: & cum vnus esset caput, tria videretur: monet, vt viter porticum Philippi, vbi pictus est Her. cu. nam si eum viderit, putabit Ceryonem: qui tricor por dicitur fuisse: & eum necabit. Caluæ: tui capitis.

Longa

Panariū

DOMITIVS

LONGA area: spatium. Prandia: Domitianus in Saturnaliis, author Trāquillus, equitibus, & senatoribus panaria distribuit: obsonia plebi sportellis. Panarium, authore Varro. loculus dicitur in quo panis seruatur. Hanc historia cœnens Papinius ait: Hi panaria, cādidasq; mappas subuectāt, epulasq; lautiores. Philippi: Martii. Philippus, qui temporibus Augusti condidit ædem Herculis: quem admodum L. Cornificius ædem Dianæ huius gdis meminit etiam Quidius in Fastis extremi operis versibus: & Trāquillus in Augu. Peristi: nam te necabit putans Geryonem. Cœno domi: in domo. Protinus: statim. Petis me transfigere ferro: auget eam gulam. Sine te: te non inuitato. Improbius: infatibilis. Det verba tibi. i. decipiat te, dicens me non cœnare domi: cū tamen cœnem: iocus est ex elocutione Dare verba: nā quamuis videatur significare suppeditare verba: significat decipere. idem supra: Cui nihil ipse dabas, hic tibi verba dedit. Hic, qui: in Pontilianum: cuius amores agrestes, & inhumanitatem accusat: qui nunq̄ resalutat. infra dicit: Sæpe salutaris, nunq̄ prior ipse salutas: Sicerit æternū Pontiliane vale. Lauam: sinistram. Libellis: libelli erant scripta, quæ mittebantur principi ad aliquid impetrandum. & libelli erant scripta iudicialia. Aeschines Demosthenem ita incedentem cum eiusmodi libellis deridet ea oratione, quæ inscribitur de falsa legatione. Premit: oblidet vndiq; Grauem vultum. i. supercilium. Ficulæ: dicuntur tormenta a fide. i. corda: qua vinciebatur, qui erant in quæstione. Quæ: in Posthumum: quæ collata Mar. munera apud omnes prædicabat: ait poeta filere: non ob ingratitude: sed quia ista cōmemoratio beneficii non potest commode a duobus fieri: ab altero. & beneficio rum gratiā tali exprobratione petire. Tenebo: in memoria. Ipse. i. Posthumus. Dixerat mihi: tibi præstitisse hæc beneficia. Si vis vt loquar: te dedit: se mihi beneficia. Pereūt: amittunt gratiam. Colchida: in Bassum: qui cum male scriberet: & malum

Libelli

Fidicula

Thiodamas

Nudum est in medio caput, nec vilus In longa pilus area notatur. Hic error tibi profuit decembri, Tunc, cum prandia misit imperator, Cum Panariolis tribus redisti. Talem Gerionem fuisse credo, Vites censeo porticum Philippi, Si te viderit Hercules, peristi. In Charopinum. Cœno domi quoties, nisi te Charopine vocauit, Protinus ingentes sunt inimicitia. Meq; petis stricto medium transfigere ferro. Si nostrum sine te scis caluisse focum. Nec semel ergo mihi furtum fecisse licebit, Improbius nihil est hac Charopine gula. Desine iam nostram (precor) obseruare culinā. Atq; aliquando meus det tibi verba coquus. Ad Rufum. Hic qui libellis pergrauem gerit læuam, Notariorum quem premit chorus leuis, Qui codicillis hinc, & inde prolatis, Epistolisq; commodat grauem vultum Similis Catoni, Tullioq; Brutoq; Exprimere Rufe, fidiculæ licet cogant, Aut latinum, xige non potest græcum, Si fingere me istud putas, salutemus. In Posthumum. Quæ mihi præstiteris memini, semperq; tenebo. Cur igitur taceo Posthume, tu loqueris? Incipio quoties alicui tua dona referre, Protinus exclamat, dixerat ipse mihi. Non belle quædam faciunt duo, sufficit vnus Huic operi, si vis, vt loquar, ipse tace. Crede mihi, quis ingentia Posthume dones, Authoris pereunt garrulitate sui. Ad Bassum. Colchida quid scribis, qd scribis amice Thyestē? Quid tibi vel Niobe Basse, vel Andromachæ? Materia est (mihi crede) tuis aptissima chartis Deucalion, vel, si non placet hic, Phaeton. De Rhetore. Extemporalis factus est meus Rhetor. Vid. s. fo. 48. p. 1. Calphurnium non scripsit, & salutauit. De Aquila. Dic mihi, quæ portes, volucrum regina? tonantē. Nulla manu quare fulmina gestat? amat, Quo calet igne deus? pueri, cur mitis aperto Respicis ore louem? de Ganymede loquor. Ad Lupum. Cui tradas Lupe filium magistro, Quæris sollicitus, diuq; tentas.

Martialis

faceret poema sumpserat tragicam materiam: & scribat fabulā Medæ, Thyestæ, & Niobes versæ in saxū Andromachæ vxoris Hectoris. consulti poeta vt summat potius Deucalionis materiam, vel Phaetontis: al ludens ad incendium: & p iocum ostendens eius poemata digna esse aut aqua, aut incendio. Colchida: fabulā Medæ. Thyestē: Deucalion tempore diluuii fuit: & ponit eum prodiluuios: nam ineptum carmen sa penumero dicit a7 quis dignum. alibi. Nō aliter mitti debuit iste liber. alibi: Vis puto cum libro Marce nataretuo. Extemporalis: in Apolloniam: quæ quocunq; salutarer, scribat ob imbecillitatem memoria. de quo supra: Quis rum pro decimo: nūc vtrū q suo salutari nomine. Scripsit, & edidit: & nunc autē salutauit Calphurnium recto nomine: miratur vni ingenu Mar. irrisione: Mirandum inquit est: Apollo nius factus est extemporalis. Extemporalis oratores respondebant proinde, ac si essent meditati: præceptum extat Q. uin. de oratione extemporali paranda. Dic mihi: in Aquilam, quæ ipsa hiant rostro respicere? bat. O regina. i. o Aquila quæ es regina volucrum. Tonantem: verbū Aquilæ. alibi eiusdem meminit. Cui: notat figurate tempora sua Marti. nam cum bonis artibus nō sit locus: consulit Lupo: vt tradat filium erudiendum aut ci tharedis: aut choraulis. Ac si videtur duri ingenii, faciat eum aut præconem: aut architectum.

DOMITIVS

Rutilius Architectus Tripatius Patinge... DOMITIVS Nihil sit illi. i. nihil habeat commune. Rutilium illum intelligo, qui rante estimationis apud Romanos fuit: ut eius opus edificiorum iusserit in senatu recitari Aug. Architectum: architecti magistri edificiorum dicuntur: neque ars continenda est: sed hoc (ut puto) invidiose dixit poeta: cum Domit. ad instauranda edificia plurimum impederet: & propterea architecti in pretio essent poetis contemptis. Cum voco: Cinna, cum vocabatur a Mar. do minus. putabat id fieri dignitate sua, & merito: ar Mar. quoties aliquid volebat ab aliquo impetrare: eum dum, & regem appellabat: inquit igitur non appello te dominum: quod non mine sis dignus: sed ut impetrem aliquid: quod etiam factum in meo seruo cum volo aliquid ab eo blanditudo impetrare. Placere tibi. i. noli te efferre. Regem & dominum appellabant aliquid captantes. Ita alibi ait se appellasse Priscum: sperans aliquid, cum non nosset eum avarum. Cras: in Posthumum, qui eam vitam, quam supra scripsit Mar. differebat: eodem argumento supra est epigramma: Sera nimis vita est crastina: vive hodie. Victorum cras. i. discessurum a curis: & daturum operam honeste voluptati. Quanti possent emi. q. d. facile posset copari abs te. Quod non valet fictilia ante argenti, & aurum in pretio erant: nec vsquam repudiata sunt inuentis vasis aureis: & argenteis. nam patientia fictilis permansit mens: unde tripatina est dictum, ut Fene stella. id est erat vna patina mutentur: altera lupotus: tertia missionis piscis. & vitellus. ec. festertis patina parasse dicitur fornace extructa in campis. Rheging & cum ang patinae praestantiores erant reliquis. nunc Mar. misit Stellae patinam fictilem: & causam ostendit quare neque aurum, neque argentum miserit: quod etiam supra dixerat: Odi dolosa munera. & malas artes. do plus ego. inquit Marti. tibi plus dedi Stella quod fictile vas misit, quam si misissem aut argentum. aut aurum: nam si ea accepisses, coactus esses ratione gratitudinis parva, aut maiora mittere: nunc cum patinam fictilem acceperis exigui precii: eris liber onere remittendi aliquid tua

Omnes grammaticosq; rhetorasq; Deuites, moneo, nihil sit illi Cum libris Ciceronis, aut Maronis, Famæ Rutilium suæ relinquat. Si versus facit, abdicet poetam. Artes discere vult pecuniosas. Fac discat citharædos, aut choraulas. Si duri puer ingeni videtur, Praeconem facias, vel architectum.

Ad Cinnam.

Cum voco te dominum, nolo tibi Cinna placere, Sæpe etiam seruum sic resaluto meum.

Ad Posthumum.

Craste victurum, cras dicis Posthume semper, Dic mihi, cras istud Posthume quando venis? Quam longe cras istud ubi est, aut unde petendum? Numquid apud Parthos, Armeniosq; latet? Iam cras istud habet Priami, vel Nestoris annos. Cras istud quanti dic mihi possit emi? Cras viues, hodie iam viuere Posthume, seruum est. Ille sapit, quisquis Posthume vixit heri.

Ad Stellam.

Quod non argentum, quod non tibi misimus aurum, Hoc facimus cauta Stella diserte tua. Quisquis magna dedit, voluit sibi magna remitti, Fictilibus nostris exoneratus eris.

Ad Detractorem.

Adlatres licet vsq; nos, & vsq; Et gannitibus impiobis laccessas, Certum est hanc tibi pernegare famam, Olim quam petis in meis libellis, Qualicumq; legaris ut per orbem, Nam te cur aliquis sciat fuisse? Ignotus pereas, miser necesse est. Non deerunt tamen hac in vrbe forsitan Vnus, vel duo, tres ue, quattuor ue, Pellem rodere qui velint Caninam, Nos hac a scabie tenemus vngues.

In Marianum.

Crispulus iste quis est, vxoris semper adhæret Qui Mariane tuæ, Crispulus iste quis est? Nescio quid dominæ teneram qui garrin in aure, Et sellam cubito dexteriore premit, Per cuius digitos currit leuis anulus omnes, Crura gerit nullo qui violata pilo. Nil mihi respondes? vxoris res agit, inquis, Iste meæ, sane certus, & asper homo est. Procuratorem vultu qui præferat ipso, Acrior hoc Chius non erit Aufidius.

causa: propter te. Exoneratus: liberatus onere remittendi. Adlatres: in maledicum, cuius nomen negat se carnine vni indicatum: licet ille perpetua maledictia eum laccessat: vult. n. eum perire ignotum, & miserum. hoc conuenit in Mamercum: de quo supra est epigramma: Ut bene loquatur, sentiatq; Mamercus. Gannitibus. i. maledictis. Lucretius: Gannitibus vocis adulter. Iuue. tra. hinc verbum de voce vulpis: Appulla gannit sicut i amplexu. Est mihi certum: id est constitutum est mihi. Pernegare: nunquam concedere. Fuisse: te vixisse: quia nihil distat a morte silentio vite: ut Hanni. apud Silium: Quantum etenim distant a morte silentia vite. Ignotus: non notus carmine meo. Qui vellet rodere tuam pellem caninam. i. que vlciscatur maledictis. Vngues: perstat in meta phora. Scabies: ab isto tuo pruritu iurgiorum, & rixarum. Crispulus: Maria: num imprudentis accusat qui putat quandam iuuenem mollem, & crispulum procuratorem esse vxoris, cum sit adulter. Crispulus. i. iste comat. Premit sellam. i. incubit sella vxoris. nam mulieres sella utebantur. Mart. Inter foras: neas tota luce cathedras Desidet. Hora. Discipularum inter iubeo plorare cathedras. Iuue. de muliere: Cōducit comites sellam cervicali amicas. Currit: stuit. Violata nullo pilo. i. explata. Certus: certi dicuntur fideles. certi item qui supercilio grauitatem videntur. certi præterea: quos nulla ratio rei gerenda fallit: ut certum sagittatorem dicimus dirigentem sagittam in signum: & ita accepit hoc loco Mar. Chius Aufidius: duo fuerunt Aufidii inter alios. Alter Aufidius Luscus qui ex decuria scribarum factus est pator: alter fuit moechus notissimus: de quo Luuen. Notior Aufidio moechus notissimus celebrare solebas: quod raceo: & de hoc eodem loquitur Mar. in hunc sensum: Aufidius chi/ us moechus notissimus non esset procurator aptior hoc: neque maiorem feueritatem præferret: quam præferat iste tuus crispulus o Mariane: ut per hoc ostendat crispulum esse moechum: ut Aufidius fuit. Procuratorem: grauitatem procuratoriam.

Alapis

DOMITIVS

FALAPIS Latinus nam Latinus pulsando panniculo risum mouebat. ut supra: Quanto non ipse Latinus vilia panniculi percutit ora sono. Successurum panniculo: pulsatum iri a Latino: ut moueat risum, & sit morio. Res tuas ag. i. res mariti, quia est moechus tuæ vxoris. risus est ex inuersa elocutione. nam agere res est negotia obire: ut Maria nus accipiebat crispulum agere res vxoris. Agere ite res alterius est partes sustinere, & locum subire: ut Mar. accipit moechum agere res mariti. Iure tuos: consumpta supellectile in hortis frequenter hospitio propoluit hoc carmen valuis horum: quo hospitem venturum monet, si velit in hortis pernoctare: afferat supellectilem: quoniam ea quam olim habebat: iam est attrita. at si inquit, uti volueris, paremus hospitium communi sumptu: ego emi hortos: tu affer supellectilem. Licet maneat: potes manere. In nudo solo. i. in humo sine supellectile. Digitum: quid est, quod dicit mea supellex sustulit digitum hospitibus: nonnulli signum libertatis somniant: ut dicat mea supellex sustulit digitum hospitibus. i. libertata est ab hospitibus: quia vindictis in libertatem mos sit illi di digitum: at hoc non placet, illud potius sentio quod tractum est a veteri auctore: nam cum res vendebatur: & alienabatur: qui emebat declarans se victorem emptionis, tollebat digitum: sic ergo sentus: Mea supellex sustulit digitum hospitibus. i. hospites totam meam supellectilem abstulerunt: nam si dixeris hic liber sustulit digitum Titio: hoc est facit ut Titius tolleret digitum pro se. Idem est, ac si diceris hic liber est emptus Titio: auctores Cicero & Pompeius. Culetra nec inanis: nam culcitæ res sarciebantur fomeros: poe: ta ait sibi non modo esse plenam: sed ne vacuam quidem. Fascia put hoc dicit propter lectum: qui ante fascia, aut recte solebat sustentari: ut Porphyrio eo loco, ubi ait Ho. Tenta cubilia. & Cicero refert ad conectorum quemdam somniasse se onustum pondere, & fascia lecti sui cubicularis. Iacet: demissus est ad terram. Tamen: cum nulla sit supellex, & habeo hortos. Commune. i. communis sumptu paremus hospitium. Instrue: paratū pellectilem. Quid: deridet Ponticum: cuius libros non nunquam laudabat assentando: cum tamen aliter sentiret, quod locando declarat. Sentis: iudicas. Admiror: asfentor. Regulus: cuius Pli. meminit in epi. Immo ribi: sic bene faciat Cæ. qui non bene sentio: nam, Immo tibi, sunt verba Mar. auertentis adiurationem. Sextantes: reuocant animum in voluptatem, & quasi nuper in spexisset in campo Martio Pyramide, vocat Callistum, & Acinum, pueros suos: vinum, & algætas aquas infundere iubet: quasi daturus operam voluptati. Pap. dixit:

Sustulit digitum

Certus

certus

LIBER QVINTVS

lunge puer cyaros: & enumerare labora: tamē iubet afferru vnguentum & rosas: quia omnino infirmiter adire ad releuationem, & voluptatem: cum per mausolea sepulchra Imperatorum: quoniam nuper in spexit: non modo cognouerit ipsos mortales extinguere: sed etiam ipsos imperatores, qui volunt Dii appellari. Supra est hortatus amicū in hunc sensum: Sera vita nimis est crastina: vive hodie. Alcimus puer quem supra extinctam dixit, & sepultū in labicana via: nunc nomine cōtinet. Aestuas mures: quibus calidam refrigerabat: ut supra. & Iu. Frigidior geticis petitur decocta prunis: vinū colabatur. Nimio amomovnguento. Rosas sustulit: duo genera coronarū: alie paciles, alie sutiles dicebantur. Sutiles coronæ fiebant ex foliis primū rosarū, de muni inolefcente luxu ex folio nardi. has coronas minauit Mar. in cœna plena voluptatis: quā sutilibus coronis trā vrebatur ad facra saltorū, & solennes cœnas. Rosaria corona in tanto iudicio voluptatis erat: ut cum Fuluius argētarius secundo bello Punico conspectus esset e pergula spectare in forū coronatus rosacea corona, in carcerē sit ductus. Mausolea id est vi. quia mausolea trā in caria esse solebat, auctore huius operis Arthemisia vxore Mausoli. nunc aut erant in capo martio. nam Tr. i. q. auctore Aug. alterum voluit lumen rerum suarū voluit tabula aenea describi ante mausoleum: & Stra. de eodem in Samo positum est Cæsaribus Augusti simulachrum ex ære fabricatum: sub aggere ipso sunt eius loculi: & cognatorum, & necessariorum. hoc igitur docebat Deos posse perire: quia illic erant Dei. Imperator cum familia sepultus. Viuere: dare operam honeste voluptati. Iam vi. quæ sunt in capo Mart. Deos. i. imperatores: qui laudat spectaculum editū crocodilorum: quod Domit. comperi. illud historia habet Augustum dedisse crocodilos in spectaculo: & auctor est Stra. in ultimo crocodilos allatos Romam in spectaculum præbuisse voluptatem tantis hominibus. i. qui Tentram insulam Aegypti incolunt feras insectantibus: nam ut colatur in Aegypto crocodilus ab omnibus soli tentitica: & ode runt, & persequuntur. & in hoc spectaculo fides est habenda Marti. de Domit. Apte comparat deificationem Herculis deificationi futurae Domit. quoniam appellabatur Her. maior. Ceroma casti. i. palæstricam Antei subactum. Libycæ palæstræ: Antei libyci. Eryx: filius Veneris & Bute: qui necabat hospites, occisus est ab Hercu. Cacus: filius Vulcani interfectus ab Herc. Nec rectas: per caudā. Quota pars: quasi dicit minima pars est tuorum laborum interficere hæc monstra in teatro tuo.

iam ph...

Corong fo...

Sutiles coronæ...

coronis trā vrebatur...

in capo martio...

mausolea id est vi...

sub aggere ipso...

de eodem in Samo...

deificationem Herculis...

libycæ palæstræ...

interfectus ab Herc...

quasi dicit minima...

interficere hæc monstra...

in teatro tuo.

Eryx

Cacus

DOMITIVS

FOVOT graulora monstro: nam Domit. multas fe- ras conficiebat in Albano: sed hac puto referri ad spe- ctaculum, & Carpophorum, quem supra ita laudavit. Tua hasta: Carpophori. Pugnatrix triplex: quia Geryon tricorpor: & tribus generibus telorum utebatur. Licet

Quot grauiora cadunt Nemeæo pōdera mōstro? Quot tua mænalia collocat hasta sues? Reddatur si pugna triplex pastoris Iberi, Est tibi, qui possit vincere Geryonem. Sæpe licet graiæ numeretur bellua lernæ, Improbæ Niliacis quid facit hydra feris? Promeritis cælum tantis Auguste dederunt Alcida cito Dii, sed tibi sero dabunt.

In Pontilianum.

Sæpe salutatus nunq̄ prior ipse salutas, Sic erit æternum Pontiliane vale.

De Hirundine.

Hybernos peterent solito cum more recessus Athides, in nidis vna remansit auis, Deprehendere nefas ad tempora verna reuersæ, Et profugam volucres diripere suæ, Sero dedit poenas, discerpi noxia mater Debuerat; sed tunc, cum lacerauit litym.

Ad Lesbiam.

Arctoa de gente comam tibi Lesbia misi, Vt scires quanto sit tua flaua magis.

In M. Antonium.

Antoni phario nil obiecture Photino, Et leuius tabula, q̄ Cicerone nocens. Quid gladium demēs Romana stringis in ora? Hoc admisisset nec Catilina nefas. Impius infando miles corrumpitur auro, Et tantis opibus vox tacet vna tibi. Quid profunt sacræ preciosa silentia linguæ? Incipient omnes pro Cicerone loqui.

De Syrisco.

Insusum sibi nuper a patrono. Plenum maxime centies Syriscus In sellariolis vagus popinis Circa balnea quattuor peregit, O quanta est gula, centies comesse. Quanto maior adhuc, nec accubare.

interfectus os, & caput Romanum: non est, inquit Mar- q̄ speres silentium tuis sceleribus Antonii: nam & si Cic. iustulisti: qui tua accusabat scelera: tamen omnes mise- rentes illius necem incipient in te loqui pro vno Cice- Obiecture nil. i. qui nihil potes exprobrare. Photino Phario. Aegyptio, qui Pompeium interemit, tu enim es

scelerator. Romana ora .i. in Cicerone lingua Ro- mana. vñ supra dixit. Hoc tibi Roma caput cū loque- reris erat. Tabula pro. nā vna cum Lepido, & Octa- uio multos proseripit, & minus sceleris admittit: q̄ i vno Cicerone, quem intere- mit. Catilina: dñatus a Cicerone eos. coniurationis hoc nō admisisset Catilina quis hostis Ciceronis. Im- pius miles: Pōpilius Lenas ptenus defensus in causa capitis præcursor Ciceroni- nis. Auro infando: auro scelerato. Vna vox: Ciceroni- nis. Tibi. i. in tuā gratiā.

Pōpilius Lenas

Silentia preciosa: precio comparata a te. Loqui in te pro Cic. Cicerone in te in- uectus est editis Philippi- cis: nunc oēs te accusabit. Insusum: Syriscus mul- torū annorū industriā cen- ries sefertia ab eo, a quo fuerat manumissus cōpila- uerat. Is vagus, & errabun- dus inter fugitiuos caupo- nes, & nautas, vt Luuen. ait totā rem absumpsit: nunq̄ discubens vna mensa adeo vt nūc ne volens quidē pos- set discubere: cū precii coe- ng nō haberet: magna inge- poeta, luxuria est comesse centies sefertia: sed maior adhuc nō discubere: cuius verbi ambiguitate ita lu- dit: nā cū videatur dicere: maior est luxuria nō discū- bere: q̄ Syriscus vagus to- tū cēties cōsumpsit: nūq̄ discubens. Ipse intelligit maior est luxuria nō accu- bare: q̄ ita cēties consum- psit: vt amplius non pos- sit accubare. Syriscus: no- mē ductū a Syro. Poetæ p- syros seruos intelligunt, vt Vir. syrisca seruā. Quāto maior adhuc, nec accuba- re: potes simplicitate intelli- gere: vt dicas magna est gu- la comesse cēties: sed iōge maior q̄ nūq̄ accubado, aut discubēdo Syriscus cē- ties cōsumpsit. Vagus p- popinas sellariolas: sella- ria dñr loca domestica ad sedendū tantū parata. Pli- Sellaria domus aurea: Ne- ronis: & quidē loca ad libi- dñē, & segnitie. Trāquil. in Tiberio: Recessu vero caprē si sellariū excogitauit: sed ē arcanatū libidinū popine sel- lariolæ dicuntur: in quibus desident hoies ignaui ad libi- dinē, & luxū: Salarioris non placet ratione syllaba: nam primā corripit. Insusum: datū a patrono. Quattuor balnea: quæ aut balnea intelligat, licet cōlicere fuisse Ne- roniana Grili Titi Agrippæ: quanto maior gula est con- sumpsisse: ita centies vt nūquam accubaret.

Humida:

DOMITIVS

FHVMDA: vocat Faustinum in agrum Trebulanū in campania: vbi tantam aeris remperiem esse dicit: vt si eam senserit sit existimaturus Tybur esse domicilium hybernum calidum: cum tamen frigidissimum habeat: tur æstate. Leone Cleonæo. i. Augusto mense: quo sol

Cleone Nemea

est in Leone. Cleonæo: Cleonæ opp. Peloponensi in via, quæ agro Corinthū ducit pulchris mœnibus. Inde Home. Cleonæ excel- lere mœnibus canit. ibi Hercules leonē interemit: qui in celo esse fertur: vnde Cleonæus dicitur. idem di- citur Nemæus: nā Nemæa est iuxta Cleonæ: in qua Argui Nemæa sacra per- agebant: de quibus carmi- na extant Pyndari. scrib. Strab. meminit Higinus.

Trebula: oppidum in Ca- pania non procul a Bais. Alget: friget. Cācri mes- si. Julio. Exige: exple. Mes- ses longas: id est longam g- statem. Iam: postquam senseris Trebulanum ca- lum. Hybernum Tybur: id est turam frigidam existi- mabis Trebulam: vt existi- mes Tybur domiciliū hy- bernum: id est vtrūm hye- me. Qui potuit: in poe- tam (vt puto) qui in fabu- la Bacchi nati dixit Iouem esse matrem Bacchi: quo- niam immaturo tempore natum intra femora fo- as- set: hunc Martia. deridet: hic inquit. qui rem sibi le- pidam videtur dixisse. ap- pellando Iouem matrem Bacchi: iam poterit dicere Semelem patrem. Nō do- nem: in Theodorum, cui ait non mittere suos libel- los: ne ille suos inconditos & ineptos mittat. Exigen- ti: postulanti. Ne dones tu mihi: tuos, scilicet li- bellos ineptos. Alibi ma- lum poetam indicat in domus incendio. Pom- peios in gratiam, & lau- rum gloriā tantam fuis- se scribit: vt non potuerint vno loco cadere: sed debue- rint a tribus partibus or- bis sepelli. Cneus Magni filius occubuit in Hispania ad Mūdā partem Europæ. Sextus in Asia ad Miletum. Cneus pater in Aegypto sepultus ad Casiam montem. hic tamen non est in Africa: sed poeta est abusus finibus orbis: vt integro satis faceret acumin. Asia: Miletū op- pi. Asig tegit Sextum. Europa: Munda Hispaniæ opp. te- git Cneus F. Si tamen vlla tegit: quoniam Pompeius dicitur esse insepultus: vel ex eo disticho: Marmoreo i- tumulo Licinus iacet: at Cato paruo: Pompeius nullo. An argutus Mar. loquitur vt hoc referat ad immēsam Pompeii gloriā: & dicat eum non tegi. i. eius famam non posse cælari. Tanta ruina: trium Pompeiorum. Quæ legis: Iuliam legē in adulteros reuocauit Domi- de qua alibi poeta: Iulia lex populis, ex quo Faustine .e- nata est. Qui. Qui ante lenem promulgatam erat adul- ter, adulteram duxit vxorem, veritus supplicium legis.

Ad Faustinum. Humida qua gelidas summittit Trebula valles, Et viridis cancri m-nsibus alget ager, Rura Cleonæo nunq̄ temerata leone, Et domus Aeolio semper amica noto, Te Faustine vocat, longas his exige messes Collibus, hibernum iam tibi Tybur erit.

De Origine Bacchi. Qui potuit Bacchi matrem dixisse tonantem, Ille potest Semelen dicere Ruse patrem.

Ad Theodorum. Non donem tibi cur meos libellos Oranti toties, & exigenti, Miraris Theodores magna causa est, Dones tu mihi ne tuos libellos,

De Pompeio, & filiis. Pompeios iuuenes Asia, atq; Europæ, sed ipsum Terra tegit, Libyes, si tamen vlla tegit, Quid mirum toto si spargitur orbe, iacere Vno non poterat tanta ruina loco.

Ad Quintum. Quæ legis causa nupsit tibi Lælia Quinte, Vxorem potes hanc dicere legitimam?

Ad Cinnam. Profecit poto Mithridates sæpe veneno, Toxicæ ne possent sæua nocere sibi, Tu quoq; cauisti cœnando tam male semper, Ne posses vnquam Cinna perire fame.

Ad Marullum. Narratur belle quidam dixisse Marulle, Qui te ferre oleum dixit in auriculam.

Ad Toranium. Si tristi domicenio laboras Torani, potes esurire mecum, Non deerunt tibi, si soles

legitima vxor dicitur, que iure & ritu nuptiali nupsit. & legitima a lege dicitur. hoc verbo cauillatur poeta: aitq; alii appellant vxorem legitimam: que ritu nupsit, & iure. Tu tuam potes legitimam appellare: quia nupsit ti- bi causa legis Iulia: erat enim tibi mœcha. Profecit: Mithridates rex Ponti sanguine anaris pōtice immisto

quibusdam medicamen- tis remedium aduersus ve- nenum sumebat: auctore Lenæo Pompeio: quem ad- modum scri. Cellius: adeo vt cum nonnunq̄ sumeret venenum inter epulas: nul- la ex parte læderetur. Im- mo & eiusdem generis re- medio nomen dedit: vt ap- pelleretur Mithridaticū. lo- catur in Cinna poeta male cœnante: quem admo- dum inquit Mithridates sūpto sanguine anaris pon- ticæ, quæ venenis vesicis: parauit sibi corpus tutum aduersus venenum: ita & reuul cœna paras remediū aduersus famem: nā affue- facis te esuritioni ita: vt po- stea esuritio non possit tibi nocere. Profecit: affecu- tus est poto veneno. Caus- si: prout disti. Narratur: proverbum erat: apud an- tiquos: vt is qui loqui non- possit: diceretur oēs ore gestare: eodem quidā vsus est in Mar. illum volentem nemine audire: sed inuer- so: vt dixerit Marullū non gestare oleum ore: sed au- ribus: q̄a nunq̄ vellet alios audire: sed semper loqui. Si tristi: ad Toranium al- terum eiusdem nominis Mangonem, hoc est vedito- rem puerorū, fuisse & Pli- ni. in vii. paru. histo. scrib. & Tranquil. in. viii. hunc inuitat ad tenuem cœnā, quam infra quoq; descri- bit ad socios. Laboras: an- xius es. Domicenio: no- uum est verbum a poeta compositum ex domi, & cœno: id est cœna domesti- ca. Esurire: non vesci: sed leuiter gustare.

GEORGIVS PSI Tristi domicenio la- boras Torani, potes esuri- re mecum. Non deerunt ti- biseffiles propinqua: Viles Cappadocæ. Non de cibo

propinare dicitur: sed de potu. Præterea quis vidit vn- quam herbas propinari: & in principio cœnæ: sed affe- ctator iste verbi noui commenticium sensum attulit. Nam vbi legebatur: Non deerit tibi seffiles propinqua: si soles fecit: nouam commentus diuisionem: tum vero dictionem latinam græcam denunciat: vt goss. vev. & enim lectio vera hæc est: Seffiles propinqua: & est adie- ctuum lactucarum: quemadmodum viles Cappado- cum. & erit sensus: Aderunt Cappadoces viles: hoc est abundantes: vt Vir. Vilem q̄ phasellum. & propinqua seffiles: hoc est, quæ nobis vbiq; se offeret: quare simplex & apta erit expositio si de Tessili lactuca intellexerimus: cuius & idem poeta mentionem alibi facit. & Virgil. in Priapeis. Si vero dictionem græcam interposuerimus, ineptum, & subobscurum sensum faciemus.

in Regida... in estate... in nam

Domice- nium

Domice- nium

DOMITIVS

FCAPPADOCÆ: la/
ctuce erant quemadmodu
aliæ purpureæ crispæ græ
cæ. de his Columella: Cap/
padocæq; pmit ferali men
fo lupercus. Si soles. i. si ti
bi mos est.
Attullit & varias quas ha/
bet hortus opes: In quibus
est lactuca sedens: & lectile
porrum: infra est epigram
ma. Grætes porri: græuls
côcoctionis: vt scri. Diofco
rides. Cibium: hoc erat ge
nus cibi ex cibo pisce gene
re pulmenti falsi. Cibiu au
tem Pli. scri. esse pelamidæ
côctam & ouis. & ruta. In
fra Mar. in huc sensum: Se
cta coronabitur atos oua
lacteros: Et madidû thyn/
ni de sale fumen erit. Co
liculus, siue cauliculus: de
licatissimus erat Apicii lu/
xuria: per quem est fastidit
us Druso Cæsari. vel, vt alii
codices habent, blanditus:
quod placet. Botellus: ge
nus condimentis: quod ita
côficit Apicius: Botellum
sic facies ex oui vitellis co/
ctis: nucleis pinis concisis:
tum addit alia. Puls: ex
farina alicæ, oleo, & aliis re
bus: vt docet Apicius in. v.
Erat autê pulres suis ap/
pellationibus distincte: nã
aliq; dicebatur iulianq; aliæ
tractogalæ &c. Premens:
nam coronabantur pulses
lucania vel Botello. In dist.
de Botello: Pulsibus hic ni
uis grata corona datur.
Marcantes: prematura:
vt marcida vina apud Pa/
pi. i. prematura: Et marci
da vina largiuntur. Pira,
quæ sunt nomen syrorû
i. pira syra: ex eadẽ Syria
zizipha allata sunt a Sexto
Papirio Augusti temporib;
bus. Docta Neapolis: stu/
diis literarû, quæ illic erât,
authore Stra. Vinum bo
num facies bibedo: hac so/
la re. q; tu bibes vinum bo/
nû esse ostendes quod alio
quin non est. Mouebit: ni
mio vino epoto vomito
reddebatur: inde sequeba/
tur appetitus. & auuiditas
cibi quod tergit. In. in mu
liere: De quo sextarius al/
ter Ducitur ante cibum ra
bidâ facturus orexim. Fer
uens cicer: coctum. Lupi
nus te. Lupini emebantur
aqua tepenti, & apti mēse:
vt Pli. Vultu tuo: non cõ
parato In gratiam aliterius
vt cogitis apud Vironem.
Leget: vt Lygurinus. Pru

Viles Cappadocæ, grauesq; porri,
Diuisis cibium latebit ouis.
Ponetur digitis tenendus vstis
Nigra coliculus virens patella.
Argentem modo qui reliquit hortum.
Et pulsem niueam premens botellus,
Et pallens faba cum rubente lardo.
Mensæ munera si voles secundæ.
Marcentes tibi porrigentur vixæ
Et nomen pira quæ ferunt Syrorum.
Et quas docta Neapolis creauit.
Lento castaneæ vapore tostæ.
Vinum tu facies bonum bibendo.
Post hæc omnia forte si mouebit.
Bacchus, quam solet esuritionem,
Succurrent tibi nobiles oliuæ,
Piceni modo quas tulere rami,
Et feruens cicer, & tepens lupinus.
Parua est coenula, quis potest negare?
Sed finges nihil, audies ue fictum.
Et vultu placidus tuo recumbes,
Nec crassum dominus leget volumen,
Nec de Gadibus improbis puellæ,
Vibrabunt sine fine prurientes
Lasciuos docilitremore lumbos.
Sed quod non graue sit, nec infacetum,
Parui tibia condyli sonabit,
Hæc est coenula, Claudiam sequeris
Quam nobis cupis esse turpiorem.

In Zoilum.

Vndecies vna surrexit Zoile coena,
Et mutata tibi Synthesis vndecies.
Sudor inhæreret madida ne veste retentus,
Et laxam tenuis lædere, aura cutem.
Quare ego non fudo, qui tecum Zoile coeno?
Frigus enim magnum synthesis vna facit.

Ad Seuerum.

Non totam mihi si vacabis horam,
Dones, & licet in putes Seuere.
Dum nostras legis, exigisq; nugas,
Durum est perdere serias, rogamus.
Iacturam patiaris hanc, serasq;
Quod si legeris ipsa cum diserto,
Sed nunquid sumus improbi? secundo,
Plus multo tibi debetur hic est,
Quam debet domino suo libellus.
Nam securus erit nec inquieta
Lassi marmora Sisyphi videbit,
Quem censoria cum meo Seuero
Docti lima momorderit Secundi.

rientes: lasciuientes. Con
dyli: & codylum significat
anulum. condylus item in
musicis dicitur digitorum
curuatura vsq; ad dimidiu
orbẽ. de hoc intelligit. vel
parui condyli. i. exigui fo/
raminis. Claudiam: ama
tum a te. Catullus eiusdẽ
secte: Coenabis inquit, sed
non sine candida puella.
Nam epicurei oēs in volu/
ptatem coenæ adhibet puel
lam. vt Hor. & alii. Tu cu
pis priorem: vis eã primũ
omniũ adesse, nã amas. lo
catur autem ex eo quod di
xerat sequeris: & subdit q̃i
opponens priorem. Vn/
decies: in Zoilum eodẽ fer
me epigrammate: quo su/
pra alterũ accusauit simu
lantem febrem: vt ostenta/
ret stragula. hic autem ea
dẽ ex coena surrexerat vn/
decies: & toties mutauerat
Synthesim vestem saturna
liam: hac excusatione: ne
cum sudaret, sudor rema/
neret: & postea lædere ven
tũ. Mar. inquit: Quare ego
non fudo? ymirũ: quia vnã
tantum synthesim habeo.
q. d. non habeo quam pos/
sim ostentare: si placet sen/
tentiam alteram accipe. q;
Zoilus bene coenaret, & p/
pterea sudaret. Mart. autẽ
tanq; pauper contemptus
in extremo lecto accubans
male coenabat: sed placet,
vt dixi, prior sensus: vt offẽ
dar illud non fieri: necessa/
rio: sed vt ostendet vestes.
Non totam: se uero librũ
seum emendandum com
mẽdat: quem rogat, vt pa/
tiatur hæc temporis iactu/
ram libro legendo: quẽ spe
rat fore emendatissimum:
nec vnq; interiturũ, si adhi/
buerit secundum alterum
cõforem. Dones: ascribas
moneri. Imputes: facias
me debitorem. Exigis: p/
censes: & examinas. Durũ
est: occurrit tacite obiectio
ni. q. d. Seuerus egovolo re
laxare animũ: & nolo emẽ
dare nugastuas. Domino
Mart. auctori. Sisyphi: i.
siph? pumillofuit M. An/
to. intra bipedalem statu/
ram: sed hic de Sisypho il/
lo intelligit, qui apud infe
ros est. & saxum voluit. di/
cũt. n. poemata adire infe/
ros: & interire cũ nõ legun/
tur. Alibi de immortalitate
carmis: Pira p huc fugies
Infernũ lumina lethes. Laf
si: fessi: qm̃ voluit saxũ. Li
ma: infim fabricis est, quo
teritur ferrũ: hic pro censu
ra. Momorderit: elimaue
rit. apta metaphora: nã &
lima dicitur habere dẽtes:
& propterea mordet.

F Semper

DOMITIVS
SEMPER eris pauper:
notat figurate: spora sua:
quibus adeo in precio erat
diuiti: vt ne patroni qui/
dem diserti conducere tur
a clientibus, nisi fuissent di
uites: quod accusauit Lu/
ue. Et munera orbis tantũ
diuitibus mittebantur.
Quid promittebas: In
Gaurum foeneratorem, q;
vt videretur magnus, & li/
beralis, promisit Mart. se da
turũ. cc. millia: intelligens
in foenus. mox Mart. petit
duo millia sine foenore: il/
le nõ dedit. Poeta solet ap/
pellare eos, quibus conge/
runt diuitias, nisi am/
cis impudentes pusi/
los, quod supra dixit in
Quintum: Hæc animus
Quinte pusillus emit. Ait
ergo in Gaurum cum pro
mittas. cc. millia in foenus
crede mihi non magni ani/
mies: vt cupis videri, sed
pusilli. Non poteris dare
. s. sine foenore. Disperas:
conficiare in tuis diuitiis.
Pusillus: pusilli animi, q;
non das aliquid amicis: &
non es magni animi: vt vo/
lebas videri. Insequeris:
eodem sensu epigramma/
tis lusus est in Diadurne/
num. Consequar: hoc vt
me nec timeas, nec am:
Dindymus erat Spado.
Tuum velle. i. te perentẽ
aliquid. Nolle: recusantẽ
ofculari: nam ex eo nihil
petes. Iam tristis: de Gal
la conqueritur, quæ totis
Saturnalibus cum amicis
munera mitti soleant, ni/
hil ipsi miseris: minatur se
idem miserum Marti's ca
len dis. i. nihil cum saturna
lia foenarum celebra/
tur. Nucibus relictis: per
mittebatur

Ad Aemilianum.
Semper eris pauper, si pauper es Aemiliane,
Dantur opes nullis nunc, nisi diuitibus.
In Gaurum.
Quid promittebas mihi millia Gaure ducenta,
Si dare non poteris millia Gaure decem?
An potes, & non vis? rogo non est turpius istud?
Tibi disperas Gaure, pusillus homo es.
Ad Dindymum.
Insequeris, fugio, fugis, insequor, hæc mihi mēs est
Velle tuum nolo Dindyme, nolle volo.
Ad Gallam.
Iam tristis nucibus puer relictis
Clamose reuocatur a magistro,
Et blande malo perditus fritillo
Arcana modo raptus e popina
Aedilem rogat vds aleator.
Saturnalia transiere tota,
Nec minuscula parua, nec minora
Misti mihi Galla, quæ solebas.
Sane sic abeat meus december.
Scis certe puto vestra iam venire
Saturnalia, Martias calendas,
Tunc reddam tibi Galla, quod dedisti.

Hoc primum sexti libri epigramma metro dactylico
phalacico pentametro constat, quod his pedibus mensuratur.
Spondeo, dactylo, ac tribus trocheis. Mittitur q; a Martiale ad
amicum sibi cognominem, quem in hunc compellat modum. O
mibi omnium charissime Martialis, hic sextus tibi meorum epi
grammatum mittitur libellus. Quem si, qua solet omnia, dili
genti expoliueris censura, lima uerisq; et castigaueris, timore
posito, in magni Cæsaris manus, cuius numen, nomenq; uene
ror, et colo, impavidus, intrapidusq; peruenire haudquaque
dubitabit.

M. VAL. MARTIALIS
EPIGRAMMATON

LIBER SEXTVS.

DOMITIVS
EXTVS mittitur.
Sextum librum emit
tit Mart. cuius initio
imperatoris nomen
venatur: dum ait emen/
dandum esse: vt audeat ve
nire i manus Cæsaris. Ego
hoc epigramma credo ad
amicum scribi, quis alii di
cũt ipsum se alloqui. Ter
seris: elimaueris. Aure di
ligenti. i. diligenti cen su/
ra. Magnas: imperatorias.
Ludus erat: hoc ep. gram
mate agit gratias Domi. q;
inter cetera instituta reuo
cara lege Iulla sustulerit
adulteria: & nouo instru/
to prohibuerit spadones
feri. Erat ludus: habeba
tur pro ludo. multi legũt

Sextus mittitur hic tibi libellus.
In primis mihi care Martialis.
Quem si terferis aure diligenti,
Audebit minus anxius, tre/
mensq;
Magnas Cæsaris in manus ve/
nire.

Adulatorium.
Lusus erat sacrae connubia fallere Teda,
Lusus & immeritos exequisse mares,
Vtraq; tu prohibes Cæsar, populisq; futuris
Succurris, nasci quos sine fraude iubes.

mittebatur lusus in satur/
nalibus: pueris nuceis: viciis
alea: quod vtrunq; prohi/
bebatur post saturnalia:
nam & pueri reuocabatur
a magistris: & aleatores
multabantur ab ædilibus.
Tristis: mœstus: quia diu
tius ludere vellet. Vds:
vino ingurgitans: quoniam,
quinter pocula versantur
vdi dicuntur: in quibus lo
cis aleatores erant in pri/
mis. Proditus: cognitus:
quis auscultans ædilis ad/
mouebat autem propius,
si vacui essent aleatores.
Fritillo. alea. Fritillus, si/
num, alueolus idem signi/
ficat. Arcana: quia in lo
cis recõditis, & arcanis est.
Popina: popina dicitur
vtiliores tabernæ parua, &
minora: ego intelligo de
xenis & apophoretis: nam
xenia intelligebantur non
magni quidem precii, sed
tamen maioris, q; apopho
reta: & apophoreta erant
minora. Vestra. saturna/
lia celebrabantur a
viris quinq; diebus mense
Decembri: quo tempore
dabant coenas feruis tanq;
agentes gratias opere toto
anno præstita: auctor est
in satur. Macro. contra Ca/
len. Martias mulieres ser/
uos coena accipiebant tan
q; exhortantes eos ad infe/
quentes anni operam. mit
tebantur ergo munera vi/
ris mense Decembri. mi/
neribus mense Martio: au/
thor est Tranquil. in Ves/
spa. nam Vespasianũ scri.
dedisse apophorera, & vi/
ris in saturnalibus, & mu/
lieribus calend. Martiis. de
isdem calen. Horat. Mar/
tiis cõlebs quid agam calẽ.
Quod dedisti. i. nihil.

Infuserat. Fallere connu/
bia: facere adulteria. Exe
cuisse mares: idest castra/
re, & reddere spadones:
hoc voluit etiam in Græcia
Periander Corinthius. vt
mares castrarentur: sed vi/
duarum concharum na/
uis fuit retenta: quæ illud
edictum asserabat. hoc p/
hibuisse Domitianũ Tran
quil. est auctor. & Papi. in
siluis de Farino: Nondum
pulchra ducis dementia
cooperat ortu intactos ser
uare mares: nunc frange/
re saxo: Atq; hominẽ mu/
rare nefas. Sine fraude: si
ne adulterio.

Perianderi
edictum

DOMITIUS

SPADO: moechus erat. spado ducebat uxorem non sibi, sed aliis: vñ ipse erat adulter suę uxoris: vt de Otho...

Nec spado iam, nec moechus erit te præfide quisq̃

At prius, o mores, & spado moechus erat.

De Filio Domitiani.

Nascere Dardanio promissum nomen Iulo,

Vera Deum soboles, nascere magne puer,

Cui pater æternas post secula tradat habenas,

Quiq; regas orbem cum seniore senex.

Ipsa tibi niueo trahet aurea pollice fila,

Ettotam Phryxi Iulia nebit ouem.

Adulatorium.

Censor maxime, principumq; princeps,

Cum tot iam tibi debeat triumphos,

Tot nascencia templa, tot renata,

Tot spectacula, tot Deos, tot vrbes,

Plus debet tibi Roma, quod pudica est.

Ad Cæcilianum.

Rustica mercatus nummis sum prædia multis,

Mutua des centum Cæciliane rogo.

Nil mihi respondes, tacitum te dicere, credo,

Non reddes, ideo Cæciliane rogo.

Ad Lupercum.

Comceditres sunt, sed amat tua Paula Luperce

Quattuor, & κωφον Paula τρεσσωων amat.

tñ in nulla scena possent loqui plures tribus: & si q̃rtus histrio...

Paula amat κωφον τρεσσωων: mutã p̃sonã. q. d. oēs amat quorquoq; sunt.

GEORGIUS

COMOEDI tres sūt: sed amat tua Pa. Luperce

Quattuor, & κωφον Paula τρεσσωων amat.

Offensat magis q̃ intelligat hic au/ thor qd̃ sit κωφον τρεσσωων: q̃q; Hora. & Diomedē

authores adducat: non ex/ cludit in totū Hor. quartã p̃sonã a scenis, sed eã parce loq̃ iubet: aliq̃ nec Plau. nec Tereñ. legē comœdiæ seruarent: apud quos p̃sa/ pe quarta p̃sona in scenis loquitur: aliud est. n. patce loqui: aliud mutã esse p̃so nã. Sed qui cophon pro/ pon sit: cõmentatores Aristophanis aptissime docēt in fabula, quę inscribitur Archananes. Inducitur nun/ cius ad Diogopolim a sponso missus petit q̃ ne expeditio nē faciat, sed domi mane/ at: vt pote secũ vxorē oble/ ctans: rogat itē vt in alaba strũ mittat cyathũ pacis: quã rem negãte Diogopolim subiugit seruus: p̃nuba te rogat vt nymphę noie tibi soli aliqd̃ dicat: cui Dicæo polis: age igitur qd̃ tu ais.

Tū velut admota aure audiuert: hæc subdit: O Diu q̃ r̃i dicula sunt ea, quę me tãtopere nympha rogat: vt. si genitalia spõsi curer: huc iduci asfero: vt ipsi soli dem: qm̃ pulter est. quæ verba exponents grammati dicunt per iocum protulisse Diogopolim: quę audiuerit a pronuba. Cuius κωφον hac in parte τρεσσωων est. Q. uippe cū Diogopolis illius, quæ non loquitur, verba pronunciet: ergo quoties vel nostra, vel alterius persone sententia per alios demonstratur κωφον τρεσσωων erit eius: cuius sententiam alius effert: quem morem in dialogos nonnũ traditũ fuisse videmus: hoc est vt scriptor in totũ taceat declarantibus aliis mentē eius: nã est in aliis dialogis: ipse auctoris persona loquens: quam rem subiecta Cic. verba ad Atticũ declarant: Sic n. constituēbam neminẽ includere in dialogos eorũ, qui viderent: sed quia & desiderari a Varrone: & maxime illum æstimare eos confeci. & absolui nescio q̃ bene: sed ita accurate, vt nihil posset supra academicam oēm q̃onem libris quattuor in eis: q̃ erant contra κωφον τρεσσωων. præclare collecta ab Antiocho Varroni dedit: ad ea ipse respondeo: tu es tertius in sermone nostro: si Cottam, & Varronem fecisse inter se disputantis: vt a te proximis literis admoneor meum κωφον τρεσσωων esset: hoc in antiquis personis suauiter fit: vt & Heracles in multis: & nos sex, sed de re publicis fecimus. sunt etiam tres de oratore nostri: mihi vehementer probati: in eis quoq; hę personę sunt: vt mihi tacendum fuerit. Craffus enim loquitur: Ant. Catullus senex: Iulius frater Catulli: Cottã Sulpicius puer: me hic sermo inducitur vt nullę esse possint partes meę. Satis ex his Cice. verbis quid Cophon propropon sit cognoscitur: sed quid poeta sensit cum dixit κωφον Paula τρεσσωων amat: hoc videtur ostendere Paulam occultum quendam habere amatorem: qui sub alterius personã: quę muta sit: rem agat: & pulcherrime de amore in comœdos loquens subiunxit mutã illam personã: quã comici κωφον τρεσσωων appellant amari.

¶ Iulia

DOMITIUS

PIVIA lex: In Thelesina, q̃ cum esset olim aduiter, metu legis Iulię nuper reuocata a Domiti. aduersus adulteros ouisit: sed tanta libidine alieni viri tenebatur: vt intra .xxx. dies decẽ maritos habuerit: quod cū veneficio fieri suspiceretur poeta: ait minus sceleris sibi cõmitte...

mecha: q̃ quę roties nubite. Lux trig. dies tricesimus. Renata: reuocata, q̃ olim pmulgata a Iulio fuerat. Populis: orbis. Pudicitia est iussa intrare domos: iuxta quo reuocata lex Iulia. Quę nubite to. adul. est lege: nam lex prohibet mura re virũ: sed quę roties mutat virũ: non est vxor, sed adultera: nã adultera quoq; virũ mutat. Minus of. minus displicet. Mœcha simp. aperte adulteriũ p̃f̃itentē: nam veneficiũ non exercet. Prætores: sensus idē est qui supra: cum sua tēpora notã consuluit Lu po: vt iuberet filiũ fieri vel citharodũ, vel choraulē: & si videretur duri ingenij. p̃conem, aut architectũ: nã hę artes erant pecuniosæ. Laudat igitur senē, qui re/ pudiat ius prætoribus, causi/ dictis, tribunis, poetisq;: si/ Nam in matrimonij collocauit p̃coni. Eulogo: Eulogus nomen propriũ p̃conis est: sed tñ fictũ. nã Eulogus dicitur, qui bene loquitur: qd̃ p̃coni cõuenit. Dic nũquid fa. se. se. Interrogatiue. Fatuo. s. hoie. q. d. prudēter fecit: q̃ locauerit filiã p̃coni, qui in malori præcio est, q̃ aut tribu/ ni aut prætores. Pauca: p̃terat pecuniã ab imperatore: quã non dederat: ite/ rũ petere turpe videbatur. ex ingenio ait igitur se in/ terrogasse Palladē: quare Dom. nō dederit: eã respõ disse: si nō dederit: nō pro/ p̃terea eũ negasse. q. d. pau/ lopost daturũ iouē. Ille dabit. i. do. Vel pu. i. pu/ deat me q̃ est pauca perie/ rim a Iouē: cū nō dederit: vel pudeat Iouē nō dedisse & rogare hæc pauca ab im/ perato. rogare. n. vt illũ cū ipse nō det, sed illũ p̃ se da/ turũ dicat. Diademata: iu/ ra sua. nã Dacos in deditio nē accepit: p̃missiq; vt suo vreretur iure: hoc Papi. lau/ dat: Q. ui nec extremos fa/ cilis scilicet furores Das cat/ tis, Dacisq; fidē. Dacis suppli. veniētibus in deditio nē. Itq; reditq; vias capito. i. triphos. O virgo: o Pallas. Cõfca no. to. cõsiliarij Domi. nã Pallas erat numẽfa/ millare Dom. vt Q. ulnt. videbaturq; impator eius consi/ lio vti. Si negat hoc vul. tã benigno. q. d. hic vultus est dātis, & nō negātis. Posita gorg. ægidē Pallas nō habe/ bat in capitolij: qd̃ factũ erat in assentionē Domi. cu/ lus statua hēbat ægidē. p̃terea cū alibi interrogaretur Pallas, quare ægidē nō hēret, respõdit: Cęsar hēt. vel po/ sita ægidē: qm̃ cū mitis designat, deponit ægidē: vt apud

De Thelesina.

Iulia lex populis ex quo Faustine renata est.

Atq; intrare domos iussa pudicitia.

Aut minus, aut certe non plus trigesima lux est,

Et nubite decimo iam Thelesina viro.

Quæ nubite toties, non nubite, adultera lege est.

Offendor mœcha simpliciore minus.

Ad Seuerum.

Prætores duo, quattuor tribuni,

Septem caufidici, decem poetæ,

Cuiusdam modo nuptias petebant

A quodam sene, non moratus ille

Præconi dedit Eulogo puellam.

Dignum quid fatuo Seuere fecit?

Petit Latenter a Do, Pecuniã.

Pauca Iouem nuper cum millia forte rogarem.

Ille dabit, dixit, qui mihi templa dedit.

Templa quidem dedit ille Ioui, sed millia nobis

Nulla dedit, pudeat pauca rogasse Iouem.

At q̃ non tetricus, q̃ nulla nubilus ira,

Quam placido nostras legerat ore preces.

Talis supplicibus tribuit diademata Dacis,

Et Capitolinas itq; reditq; vias.

Dic precor o nostri, dic conscia virgo tonantis,

Si negat hoc vultu, quo solet ergo dare?

Sic ego, sic breuiter posita mihi Gorgone Pallas,

Quæ nondum data sunt, stulte negata putas?

Ad Leuinum.

In Pompeiano dormis Leuine teatro,

Et quereris, si te suscitaret Oceanus.

In Marcum.

Quo non sit Pylades hoc tēpore, non sit Orestes,

Miraris? Pylades Marce bibebat idem.

Nec melior panis, turdus ue dabatur Orestis.

Sed par, atq; eadem cocna duobus erat.

Tu Lucrina voras, me pascit aquosa Peloris.

Non minus ingenua est & mihi Marce gula.

Te Cadmea Tyros, me pinguis Gallia vestit.

Viste purpureum Marce, sagatus amem?

Vt præstem Pyladen, aliquis mihi p̃ster Orestē.

Hoc non fit verbis Marce, vt ameris, ama.

Pro. & Sili. de Palladē cõpta ad iudiciũ Palladis: Iã bellit ca virgo Aegide de posita: atq; assuetũ casside crimē inuoluit. Putas ea neg. q̃ nō sunt data. q. d. dabit paulopost. In Põp. suscitare est aliquē sedētē excitare. supra Mar. Er sedeo qua te suscitaret Oceanus: suscitare idē est dor/ miētē ex pergefacere. Leuinus ex. xliii. gra. iustus est abi/ re ab Oceano p̃fecto thea/ tri: illic. n. sedere nō pote/ rat cū cęsum equestre non haberet. hic in teatro læ/ penumero dormitabat: cū ergo cõquerat se suscitari de sede q̃i Marti. suscitare a se accipiat in secũda signi/ ficatione, r̃idet: Nō miror q̃ doleas te suscitari i thea/ tro: nã illic sepe dormitas. Suscitare: ex pergefacit te. Hic sensus magis placet vt dicat: O Leuine tu dormis in tumultu theatri p̃pela/ ni: & cõquereris te suscita/ ri a solo Ocea. qd̃ vt verifi/ mile. nã si tumultus nō p̃t te suscitare: lōge minus so/ lus Ocea. Cauillatur autē hoc verbo: nã Leuinus itel/ ligebat se suscitari. i. excita/ ri ex sede: Mar. r̃idet locas q̃i itellexerit suscitari: hoc est ex pergeferi. Quod nō in Marcũ, q̃ mirabatur q̃ta te sua nō existeret par ami/ corũ: quales Pylades, & O/ restes fuerũt: & hoc obicit bat Mar. q̃ se. s. nō amaret ostēdit nō sua: sed Mar. cul/ pa fieri: cū ipse opibus frua/ tur, & nihil ei det: nã oportet oĩa amicorũ esse cõia. Nō sit Py. & Ore. i. q̃ non sit vnũ par amicorum, quales Pylades & Orestes. Pel/ loris: genus conchilli nihil habet infra se præter iaguo/ sum quẽdã liquorē. Hora. Lucra Peloris. Tyros ca/ J. purpura. Gallia pin. i. pingue sagũ galli. nã gal/ lia saga mittebat grossioris villi. Sagatus: indurus sa/ go. Hoc nō f. ver. sed opi/ bus cõcatis. Ama: cõmu/ nicatis opibus. Vt ame. vt te pro opibus cõmuni/ catis prosequar amore.

GEORGIUS

ME pascit aquosa Peloris. Nescio an hic hō Pelori da aut viderit: aut comede rit: nã mihi nimis arrogan ter vñ de genere, & q̃litate Peloridis differere. Ast ego cū græca sit dictio: qd̃ græ ci scribat i mediu adducã. Iulius Pollux enumerans p̃bata qdã a p̃ncis Edulia sic ait: Conchę Peloring: vnde forsan & Pelorides nunc appellatę sunt. Eusta. aut in Dion. scri. hæc de Pelorida e si γὰρ κατὰ τοὺς ἀνακτοῦς πελωρίδων εἶδος χη/ μὴς μερῶν τῶν ἀπὸ καὶ πελωρίδων με γένος λέ γεται quod sic interpretatur. Est. n. secundum antiquos Peloridis ostrea species chame maior: vnde & Peloris ob ma/ gnũ dñe dicitur. nã πελωρίδων magnũ significat. Est autē chame cõcha. Arist. vero eas in arenis nasci tradit: aquo Chamē fam vero dixit poeta Pelorida flaccidam, & non habentē callum illum: ex quo valde conchilla commendantur.

Peloris

Chame

Domitij edificia

DOMITIVS

FIVRAT: Fabulla emerat crines, & iurabat eos esse suos: Mar. ait eam non peierare. nam supra dixit: Nam quod emas possis dicere iure tuum. locus est in verbo. Suos: Fabulla iurabat crines esse suos. i. natiuos crines: Mar. inquit non peierare suos: ipse intelligens ab ea em

hec. is dicebat se posse scribere optimos versus, sed nol/ le. hoc ait poeta non esse verisimile: nemo. n. est, qui cu/ possit scribere, nolit ostentare suam scribendo doctrinam: nam tanta est glorię cupiditas, vt qui didicerit nullo pa/ cto velit latere. Disertos: eruditos versus. Putabo vi. i. fortissimi animi preter ceteros, qui poterit se cohibere a

De Fabulla.

Iurat capillos esse, quos emit, suos Fabulla, nunquid Paule peierat.

De statua Iuliae.

Quis te phidiaco formatam Iulia caelo, Vel quis Palladiae non putet artis opus.

Candida non tacita respondet imagine Lygdos, Et placido fulget viuis in ore decor.

Ludit Acidalio, sed non manus aspera nodo, Quem rapuit collo parue Cupido tuo.

Vt Martis reuocetur amor, summiq; tonantis, A te Iuno petat Ceston & ipsa Venus.

In Laberium.

Versus scribere posse te disertos Affirmas Laberi, quid ergo non vis?

Versus scribere qui potest disertos, Non scribat Laberi virum putabo.

De Formica electro inclusa.

Dum Phaetontea formica vt gatur in vmbra, Implicuit tenuem succina gutta feram.

Sic, modo quae fuerat vita contempta manente, Funeribus facta est nunc preciosa suis.

In Cinnamum.

Cinnam Cinnamete iubes vocari, Non est hic, rogo, Cinna barbarissimus?

Tu si Furius ante dictus esses, Fur ista ratione dicereris.

Ad Priscum de Salonino.

Sancta Salonini terris requiescit Hiberis, Qua melior Stygias non videt vmbra domos.

Sed lugere nefas, nam, qui te Prisce reliquit, Viuit, qua voluit viuere parte magis.

In Posthumum.

Non de vi, neq; caede, nec veneno, Sed lis est mihi de tribus capellis,

Vicini queror has abesse furto, Hoc iudex sibi postulat probari,

Tu Cannas, Mithridaticumq; bellum, Et periuria Punici furoris,

Et Syllas, Mariosq; Mutiosq; Magna voce sonas, manuq; tota.

Iam dic Posthume, de tribus capellis.

In Phoebum.

Mutua te centum sextertia Phoebe rogavi, Cum mihi dixisses, exigis ergo nihil.

Inquiris, dubitans, cunctaris, meq; diebus, Teq; decem crucias, iam rogo Phoebe nega.

Perpetuam

DOMITIVS

PERPETVAM: Stella poeta amavit Violantilla: qua longis precibus nunq; poterat placare: cruciatuq; est miser Iungo amore: nunc celebrantur nuptie tandem Scellę, & Violantillę. Poeta edit hoc epigramma, volens demonstrare incredibilem Stellę amorem in Violantil/ la: aitq; hoc connubio non Stellam esse flectendū: quia iādiu cepit: sed potius fle/ ctendam esse. Violantilla: quae hactenus dura fuerat & inexorabilis. Carmen Pa/ pi. indicat de Violantilla: Redeūt aio iam dona, pre/ cesq; Et lachrymę, vigilesq; viri ppe lumina questus. Præterea: lamq; cepit fle/ ctere Corda libens: & iā si/ bi dura videri. Hiantida: Violantilla latine: græce dē Hiātis ab iōs viola: & dē iōs flos: hoc est viola, & flos: vn/ de latine Violant. Pap. Vio/ lantilla appellauit. Quos Stellę, Violantillęq; profes/ sus Cantaretur hymen ea/ dem dicta Asteris ficto no/ mine a Stella: nā Stella ita eam appellauit suo noie: Stella. n. græce dicit aster, genere masculino: inde de ductum fō. Asteris, hoc est amica atheros. i. Stellę. Pa/ Asteris an dapes nocte Aste/ ris ortu. Leta Ve. & fauo/ re Veneris celebratas nu/ ptias fuisse feri. Pap. Plus da. non po. i. dedi: quod po/ rissimum erat. & ita apud Pa Grande quidem, rarū, viris, quos ipsa pbauit Pie/ rius votum iuuenis cupit.

Domina: Violantilla. Sed nequius: insultat amori Stellę, cū Venus moneat, ne relinquat Violantilla: quam nullo pacto erat re/ licturus. Nec pec. ali. ali/ quam aliam sequaris. Fru/ gi: continentē. Iup. & Mars inter deos erant adulteri: vt Iu. Adeo fenuerūt Iup. & Mars. Loro. i. baltheo quo incutiebat amor, q; baltheus dicitur etiā flagel/ lum. Hor. ad Venerē: subl/ miferias Cloem flagello. Duos. i. Violantilla etiā, quę hactenus fuit dura: vt mutuo amore diligit Stel/ lam. Quod nu. Proculi/ na adulterū habuerat: cui nupit metu legis Iulie: de qua satis supra. Non nu/ quit poeta, Proculina: sed faretur se esse mœ cham. q. d. fruebat eodē viro an/ te nuptias: in eundem fen/ sum supra ē disti. Mœchus erat: poterat tamē hoc tu Paula negare: &c. Nora/ re: punire. Non nu. nō ac/ cipis virum: quia antea ha/ bebās. Fateris te. cū hoc fuisse mœ cham. Nil: deridet Carisiano: qui cum syn/ thesim nō haberet in saturnalibus: qua veste reliqui vte/ bantur: togam gestabat. Toga autē in saturnalibus de/ ponebatur: & sumebatur synthelis: de qua in distichis:

Cum toga, per quinas gaudet requiescere, lucas: Hos po/ teris cultus sumere iure tuo. Nunc gestabat togam Car/ isianus: q; lasciuus esset: sed quia non habebat synthe/ sim: propterea deridetur. Tu qui: Deum hortorum ro/ gar: vt suos hortos custodiat in Ianculo. Stare: Lesbia impudicam etiam supra ostendit cum dixit: Arctoa de/ gentecomam. hac blanda quidē erat: sed deformis. iccirco ait eius faciem ad/ uersari blanditus, & eius cupiditati. Cōtra te: quo/ niam sua deformitate nō finit tuas blanditias exau/ diri. Marcelline: Marcelli/ num Tironem Domiti. in Germania morer: ne i me/ dios enses ruat: sed dispen/ sato calore iuuenili ita pu/ gnet: vt patrię viuat: & im/ peratori operam præstet. Soboles syn. i. vera pro/ les: qui imitari parentem animo, & moribus. Horri/ da vt. maior. vel ad ferita/ rem, vel ad mores gentis Germaniæ: q; horrida est. Iugo pa. hoc dixit: quo/ niam vrsa Parrhasia fuit: id est Arca: ea fuit Calisto. Iugo: regione septentrio/ nali. Cautas: prouida vir/ tus. Ferum Martem: peri/ culosum, & multos absu/ mentem. hic Carisianus fuit Hispanus: cui tanq; ex eadem patria amanter cō/ suluit Mar. Tu po. i. tu prudenter pugaueris: po/ teris opulari patrię: & for/ titer diu agere pro impera/ tore. Periclitatur: hoc ar/ gumentum ex multis su/ perioribus notum est. io/ catur poeta in lingentem cunnū. Periclitatur ca. i. in periculo capitis est. Et se re. i. trahi in iudicium. Lingit: locus est. nam cū/ nilingit caput agūt. iccirco hic capite periclitat: & ita suspensum auditorē circū scripsit. Bis vicine Nepos: vt ego postum argumentū colligere hactenus carue/ rat liberis: & captatores cet/ tatim ei mittebat falernū, & alia ei munera: vt scribe/ rentur hęredes: nunc susu/ lit filiam, & iam carēs mu/ neribus captatorum: absti/ nebat falerno olim misso. Mar. eū consolatur: horta/ turq; vt det operā voluptati. & bibat falernum: satis enim futurum: Filia & pia & locuples erit: q; si cupiat habere falernum nusq; de/ futurum: nam si filia nunc cœpit potare mustū: post aliquot annos idē erit opti/ mum vinum, & falernum: quis non mittant captato/ res. deniq; ait non solum hi, qui carent libetis dicit/ bibere falernum, & dare operam voluptati: sed & illi q; habent filios: possunt idem facere: vt tu. Nepos: nomē proprium: vt Iuge. Molam versare Nepotis. Bis vicine. i. in duobus locis mihi vicine. Martialis.

De Hiantide, & Stella.

Perpetuam Stellę dum iungit Hiantida vati Lata Venus, dixit, plus dare non potui.

Hęc coram domina, sed nequius illud in aurem Tu ne quid pecces exitiole vide.

Sæpe ego lasciuum Martem furibunda cecidi, Legitimos esset cum v agus ante toros.

Sed postquam meus est, nulla me pellice læsit, Tam frugi Iuno vellet habere Iouem.

Dixit, & arcano percussit pectora Ioro. Plaga iuuat, sed tu iam dea caede duos.

In Proculinam.

Quod nubis Proculina concubino, Et mœchum modo, nunc facis maritum,

Ne lex Iulia te notare possit, Non nubis Proculina, sed fateris.

De Carisiano.

Nil lasciuus est Carisiano, Saturnalibus ambulat togatus.

Ad Priapum.

Tu, qui pene viros terres, & falce cinædos, Iugera sepositi pauca tuere loci.

Sic tua non intrent vetuli Pomaria fures, Sed puer, aut longis pulchra puella comis.

In Lesbiam.

Stare iubes nostrum semper tibi Lesbia pēnem, Crede mihi, non est mentula, quod digitus.

Tu licet & manibus blandis, & vocibus insites, Contra te facies imperiosa tua est?

Ad Marcellinum.

Marcelline boni soboles syncera parentis, Horrida Parrhasio quem tegit vrsa iugo,

Ille vetus pro te, patriusq; quid optet amicus, Accipe, & hęc memori pectore vota tene.

Cauta sit vt virtus ne te temerarius ardor In medios enses, sæuaq; tela ferat.

Bella velint, Martemq; ferum rationis egentes, Tu potes & patrię miles, & esse decus.

De Sotade.

Periclitatur capite Sotades noster, Reum putatis esse Sotadem, non est.

Arrigere desit posse Sotades, lingit, Ad Nepotem.

Bis vicine Nepos, nam tu quoq; proxima Floræ

habent filios: possunt idem facere: vt tu. Nepos: nomē proprium: vt Iuge. Molam versare Nepotis. Bis vicine. i. in duobus locis mihi vicine. Martialis.

Phidias

Lygdus marmor

Phidias

Violantilla Hiantis

Stella Asteris

Baltheus Flagellū

non

H

DOMITIVS

FICELIAS: Ficilia locus erat in vrbe. apud Pope- lum est Fregelle: qm homines vrbis Fregellae eum locu tenuerunt. Est tibi na. i. habes fillam. Signatur imagi ne vultus pat. ne suspitio sit adulteri. Tu tri annofo: hoc dolebat Nepos: q muneribus captatorum careret: vt iu. Tollere dulcem cogi- rat hredem Cariturus tur- ture magno. Parce: abfi- neas annofo falerno: quod miserunt captatores: quis habeas filla. Relinque po- clus cados plenos are: q. i. vino. idem alibi: Vnguētū hredidit nunq: nec vina relin- quas: ille habeat nummos hzc tibi pauca dato. Lo- cuples sit. i. habeat diuitias Cæcuba vindemia. i. cæcu- bum vinū. nafcebatur aut in Populeis palustribus si- nus amyclani iuxta Pont- nas paludes: perit i curia colonorū: & angustia loci: sed maxime fossa, quam fe- cit Nero nauigabile a sinu Baiano hostiāvsq: hoc vinū tenuit principatum: secun- das partes falernū. So- los orbos: carentes liberis. Patres: q liberos hnt vt tu. Postunt viuere: dare operā voluptati, & relaxaf aiūm. nā viuere, vt sepe est dictū, ita accipit apud Mar. Li- bertus: Attedius Mellior ha- buit puerū natū ex serua domi nofe Glaucia: cuius i- genitū lōgo carmine testat. E Pa. dū illius mortē deflet: quē admodū hoc loco Ma- Libertus: nam statim ma- numisit eum Attedius de- lectatus ingenio, & morib. Cecidit: in mortuus est. De litig bre. qa. xii. anno mor- tuus est. Patronus diceba- tur, quia manumise. at. Pa- tronus: & libertus correla- tiua: vt dñs, & seruus: Hu- matus: sepultus. Extra vt- be sepultus erat in via Fla- minia. Pa. Plebs euncta ne- fas: & prelia fieri uot Agmi- na flamineo, q limite Mil- lius ager Transuehit. In nocens pu. i. qui pudorem pr se ferebat nō ex culpa. Velox ir ge. quia iam recl- rabat verlus Hom. & Menā dri: vt Pap. Decore felix. i. pulcherrimus. Bis senis messibus: vix applicat. xii. annum. Pap. Herculeos an- nis equare labores. i. xii. an- nos: Cæperat affurgens. Qui fles: sensus est: Viator, qui cōmoueris miseratiōe pueri, opto nihil vnq in vita habeas flendum. alibi legi- tur: Nifles. Non: epigramma in eundem. Auaræ ca- tæ: loca erant vbi vendebantur pueri: a verbo græco κατὰ τὸν πῶτον: q est expono. Persius: Cappadocas rigida ser- uos vinxisse catasta. Tibul. Nota loquor: regnūq tenet, quem sepe coegit Barbara gypatos ferre catasta pedes. hic autem Glaucias non erat empsus ex grege seruorū: sed dominatus: quod indicauit etiam Pa. Non te barba- ricē verfabat turba catastæ. Non do. de ple. non ex ple- be. nam populus alexandrinus in sacerdotes, & plebem videbatur. i. plebes erant serui: alii liberi. Suet. in Vesp.

Incolis, & veteres tu quoq; ficelias. Est tibi, quæ patrii signatur imagine vultus, Testis maternæ nata pudicitæ. Tu tamen annofo nimium ne parce falerno, Et potius plenos ære relinque cados. Sit pia, sit locuples, sed potet filia mustum. Amphora cum domina nunc noua fiat anus. Cæcuba non solos vindemia nutriat orbos, Possunt & patres viuere, crede mihi, Epitaphium Glauciæ.

Libertus Melioris ille notus, Tota qui cecidit dolente Roma Cari deliciæ breues patroni Hoc sub marmore Glaucias humatus Iuncto Flaminia iacet sepulchro. Castus moribus, integer pudore, Velox ingenio, decore felix. Bissenis modo mensibus peractis Vix vnum puer applicabat annum. Qui fles talia, nil fleas viator.

De Eodem. Non de plebe domus, nec auaræ verna catastæ, Sed domini sancto dignus amore puer. Munera cum posset nondum sentire patroni, Glaucia libertus iam Melioris erat. Moribus hoc, formæq; datū, quis blandior illo? Aut quis Apollineo pulchrior ore fuit? Immodicis breuis est ætas, & rara senectus, Quicquid amas, cupias non placuisse nimis.

In Partum. Sex sestertia si statim dedisses, Cum dixi mihi fume, tolle, dono, Deberem tibi Partē pro ducentis. At nunc cum dederis diu moratus Post septem puto, vel nouem calendas Vis dicam tibi veriora veris, Sex sestertia Partē perdidisti.

De morte Othonis. Cum dubitaret adhuc belli ciuili Enyo Forsitan, & posset vincere mollis Otho,

si ano: Quidam e plebe. De eadem re Tacit. Quidam e ple- be alexandrina. & Iune. cum veller indicare Crispinū ef- se seruilis conditio nis: Cum pars Niliacq plebis. Mune- ra: manumissionis, & suauitatem libertatis. Immodi- cis: his qui nimium sapiunt ante ætatem. Rara se. i. ra- ro perueniant ad senectutem. Ita Pap. primum. n. Glau- ciam nostrū: cuius gratissi- mam infantiam, & qualē pleriq infelices. i. cito mor- rituri fortuntur. Apud re complexus amabā. Q. uin. Facilis obseruatum est oc- cidere celerius festinatam- natiuitatem. Cupias non pla. hoc est eos, quos ames non cupias habere multa in se, propter quæ placeat: quia cito cadent: q nimū omnibus placent. Sex se- intelligas Partem promis- se se donaturum sex sester- tia: q si cito donasset: Mar- (vt ait) putaret se ei debere non profex sesteris: sed p- ducentis. Nunc autem cū sero dederit amisit gratiā muneris: qa putabat Mar- se nihil ei debere. Perdidi- sti: quia nullas habeo gra- tias: q cito dat bis dat. Pla- cet intelligas eum accepit/ se in fœnus ducta: pro q/ bus iam deberet sex sester- tia: si Perus statim dedisset: sed cum post septem Calē. dederit: amisit sex sestertia. Cum dubitaret: Otho, q/ us per omnem vitā molli- sime vixisset adeo: vt mulie- bres munditias sectaret urt- tū cum ad bebtiaū victus esset a Vitellio: ausus est si- bi consciscere mortem. hu- ius fortitudinem laudat: & anteponeit Catoni hac ra- tione: Cato iterfecit se Vti- ce rebus iam afflictis: & de- speratis: Otho cū haberet multas copias, & quotidie augerentur ex Dalmatia, & Mysia post Bebriacū. Pre- terea milites ardētissimos ad dimicationem adeo: vt victoriā potuerit sperare: mori voluit damnans bel- lā ciuili. Propterea, vt scri- bit Tacitus, egregiā famā morte est consecutus. ante ponatur igit mors Otho- nis Catonianæ: qm Otho se interfecit: ne bella ciuilia amplius gererentur se du- ce: Cato autem mortem si- bi consciuit copius desitu- tus: & metu ne in manus hostiles veniret: & non stu-

diō ponēdorū ciuiliū bellorū. Lōga ē ofo Othonis apud Tacitū ad milites in. xviii. Enyo: furor belli ciuili iter Vitelliū & Othonem. Pausanias ex carmine Homeri pu- tat Enyo Deā vna cū Pallade præesse bellis: & ea curare.

Enyo. FICEDULIS & vet. tu quoq; Fl Inueni codicem anti- quū in quo ficedulas legi: & nō Ficelias: quā lectionem a- uhoritate Plautina cōprobam. nā i captiuis nimis fa- cete pascus nūerat placētinos, turdetanos, & ficedulēses qpe significās ita ficedulēses a ficedulis deriuari: quē/ admodū placētinos & turdetanos nō tā ad oppida: q ad aues respiciēs: ergo Ficedulē locus: vnde Ficedulensis.

F Damnauit Martem. i. dete status est bellum ci- uile. Certas forti manu. Maior: Cæsare: a quo victus erat. Dum mo. fuit malor Otho. q. d. nō, quia fuit lau- dabilior mors Othonis: qui voluit deponere bella ciu- lia mortefua, q mors Caronis, qui se interfecit metu ho- stium. Vxorem: in Chari- demum est epigramma: si- ue distichon: qui cum sci- ret vxorem habere rem cū medico: id pmittebat. Poe- ta iocans in eum ait optaf- se mortem sine febre: nulla enim causa est cur permit- rat vxorem a medico suba- gitari: nisi fortasse, quia no- lit egrotare vnq amore me- dici, & fide erga ipsum. Vis mo. si. se. i. expilari: nā omnia dabuntur medico. nā paupes mortuos Mart. sepe appellat: vt vis mori sine febre. i. nunq vis agro- care: propterea conduxi- medicin hoc munere. Nil mi. hoc verbū miserabilis- rotum declarat epigram- ma: si fuerit intellectu: mi- serabilem dicit Sabellum: hoc est dignum summa cō- miseratione: nō solum qa magnam iacturam fecerit iniuria fortunæ, & incom- modis domesticis: sed cū ante amaret, & poritur pueris: nunc propter n. a/ gnām calamitatem est ad mulieres detrusus. Fugit: seruorum. Tam mi. leg: per interrogationem: vt di- cat Matho tam miser est: q. f. cor amiserit: respōdet Mar. huic grauius quiddā inesse: q. f. cogatur. Erfu- verbum Mart. responden- tis. i. hoc additur calamita- ti: q cogitur futuere mu- lieres. Basia: Diadumenū fuisse elegantis oris apud antiquos: vt testatur Plin. qui scribit hunc fuisse effi- ctum a Policeto leuiter iu- uenem: & eam effigiem vē- ditam. c. talētis: inde Mar- dedit nomen molli puero. huius suauia alibi laudat: & nunc exigit iocans in Ca- tullum pauca optasse: qui potuerit addere numerū. Quot inquis: conche ei/ ciuntur fluctibus. Monte- ce. i. Hymeto monte Atti- cæ. Sonant: applaudunt. Subiti Cæ. repente Ingre- dientis. Arguto: bene ca- nenti. Lesbia: hæc nomi- ne proprio dicebatur Clo- dia: sed fictū nomen a Ca- tullo: vt Ticides poeta Me- tellam dixit pro Perilla. vn- de Ouidi. filia nomē sum- pfit: Nolo quod dedit, qa numerata dedit. Notū est carmen Catulli. Septem clepsydras: locus est Fabii Q. uin. qui hunc morē con- firmat his verbis: Bibere au- tem inter agendum: quod

Enyo. FICEDULIS & vet. tu quoq; Fl Inueni codicem anti- quū in quo ficedulas legi: & nō Ficelias: quā lectionem a- uhoritate Plautina cōprobam. nā i captiuis nimis fa- cete pascus nūerat placētinos, turdetanos, & ficedulēses qpe significās ita ficedulēses a ficedulis deriuari: quē/ admodū placētinos & turdetanos nō tā ad oppida: q ad aues respiciēs: ergo Ficedulē locus: vnde Ficedulensis.

F Damnauit Martem. i. dete status est bellum ci- uile. Certas forti manu. Maior: Cæsare: a quo victus erat. Dum mo. fuit malor Otho. q. d. nō, quia fuit lau- dabilior mors Othonis: qui voluit deponere bella ciu- lia mortefua, q mors Caronis, qui se interfecit metu ho- stium. Vxorem: in Chari- demum est epigramma: si- ue distichon: qui cum sci- ret vxorem habere rem cū medico: id pmittebat. Poe- ta iocans in eum ait optaf- se mortem sine febre: nulla enim causa est cur permit- rat vxorem a medico suba- gitari: nisi fortasse, quia no- lit egrotare vnq amore me- dici, & fide erga ipsum. Vis mo. si. se. i. expilari: nā omnia dabuntur medico. nā paupes mortuos Mart. sepe appellat: vt vis mori sine febre. i. nunq vis agro- care: propterea conduxi- medicin hoc munere. Nil mi. hoc verbū miserabilis- rotum declarat epigram- ma: si fuerit intellectu: mi- serabilem dicit Sabellum: hoc est dignum summa cō- miseratione: nō solum qa magnam iacturam fecerit iniuria fortunæ, & incom- modis domesticis: sed cū ante amaret, & poritur pueris: nunc propter n. a/ gnām calamitatem est ad mulieres detrusus. Fugit: seruorum. Tam mi. leg: per interrogationem: vt di- cat Matho tam miser est: q. f. cor amiserit: respōdet Mar. huic grauius quiddā inesse: q. f. cogatur. Erfu- verbum Mart. responden- tis. i. hoc additur calamita- ti: q cogitur futuere mu- lieres. Basia: Diadumenū fuisse elegantis oris apud antiquos: vt testatur Plin. qui scribit hunc fuisse effi- ctum a Policeto leuiter iu- uenem: & eam effigiem vē- ditam. c. talētis: inde Mar- dedit nomen molli puero. huius suauia alibi laudat: & nunc exigit iocans in Ca- tullum pauca optasse: qui potuerit addere numerū. Quot inquis: conche ei/ ciuntur fluctibus. Monte- ce. i. Hymeto monte Atti- cæ. Sonant: applaudunt. Subiti Cæ. repente Ingre- dientis. Arguto: bene ca- nenti. Lesbia: hæc nomi- ne proprio dicebatur Clo- dia: sed fictū nomen a Ca- tullo: vt Ticides poeta Me- tellam dixit pro Perilla. vn- de Ouidi. filia nomē sum- pfit: Nolo quod dedit, qa numerata dedit. Notū est carmen Catulli. Septem clepsydras: locus est Fabii Q. uin. qui hunc morē con- firmat his verbis: Bibere au- tem inter agendum: quod

Enyo. FICEDULIS & vet. tu quoq; Fl Inueni codicem anti- quū in quo ficedulas legi: & nō Ficelias: quā lectionem a- uhoritate Plautina cōprobam. nā i captiuis nimis fa- cete pascus nūerat placētinos, turdetanos, & ficedulēses qpe significās ita ficedulēses a ficedulis deriuari: quē/ admodū placētinos & turdetanos nō tā ad oppida: q ad aues respiciēs: ergo Ficedulē locus: vnde Ficedulensis.

F Damnauit Martem. i. dete status est bellum ci- uile. Certas forti manu. Maior: Cæsare: a quo victus erat. Dum mo. fuit malor Otho. q. d. nō, quia fuit lau- dabilior mors Othonis: qui voluit deponere bella ciu- lia mortefua, q mors Caronis, qui se interfecit metu ho- stium. Vxorem: in Chari- demum est epigramma: si- ue distichon: qui cum sci- ret vxorem habere rem cū medico: id pmittebat. Poe- ta iocans in eum ait optaf- se mortem sine febre: nulla enim causa est cur permit- rat vxorem a medico suba- gitari: nisi fortasse, quia no- lit egrotare vnq amore me- dici, & fide erga ipsum. Vis mo. si. se. i. expilari: nā omnia dabuntur medico. nā paupes mortuos Mart. sepe appellat: vt vis mori sine febre. i. nunq vis agro- care: propterea conduxi- medicin hoc munere. Nil mi. hoc verbū miserabilis- rotum declarat epigram- ma: si fuerit intellectu: mi- serabilem dicit Sabellum: hoc est dignum summa cō- miseratione: nō solum qa magnam iacturam fecerit iniuria fortunæ, & incom- modis domesticis: sed cū ante amaret, & poritur pueris: nunc propter n. a/ gnām calamitatem est ad mulieres detrusus. Fugit: seruorum. Tam mi. leg: per interrogationem: vt di- cat Matho tam miser est: q. f. cor amiserit: respōdet Mar. huic grauius quiddā inesse: q. f. cogatur. Erfu- verbum Mart. responden- tis. i. hoc additur calamita- ti: q cogitur futuere mu- lieres. Basia: Diadumenū fuisse elegantis oris apud antiquos: vt testatur Plin. qui scribit hunc fuisse effi- ctum a Policeto leuiter iu- uenem: & eam effigiem vē- ditam. c. talētis: inde Mar- dedit nomen molli puero. huius suauia alibi laudat: & nunc exigit iocans in Ca- tullum pauca optasse: qui potuerit addere numerū. Quot inquis: conche ei/ ciuntur fluctibus. Monte- ce. i. Hymeto monte Atti- cæ. Sonant: applaudunt. Subiti Cæ. repente Ingre- dientis. Arguto: bene ca- nenti. Lesbia: hæc nomi- ne proprio dicebatur Clo- dia: sed fictū nomen a Ca- tullo: vt Ticides poeta Me- tellam dixit pro Perilla. vn- de Ouidi. filia nomē sum- pfit: Nolo quod dedit, qa numerata dedit. Notū est carmen Catulli. Septem clepsydras: locus est Fabii Q. uin. qui hunc morē con- firmat his verbis: Bibere au- tem inter agendum: quod

DOMITIVS

DAMNAVIT Martem. i. dete status est bellum ci- uile. Certas forti manu. Maior: Cæsare: a quo victus erat. Dum mo. fuit malor Otho. q. d. nō, quia fuit lau- dabilior mors Othonis: qui voluit deponere bella ciu- lia mortefua, q mors Caronis, qui se interfecit metu ho- stium. Vxorem: in Chari- demum est epigramma: si- ue distichon: qui cum sci- ret vxorem habere rem cū medico: id pmittebat. Poe- ta iocans in eum ait optaf- se mortem sine febre: nulla enim causa est cur permit- rat vxorem a medico suba- gitari: nisi fortasse, quia no- lit egrotare vnq amore me- dici, & fide erga ipsum. Vis mo. si. se. i. expilari: nā omnia dabuntur medico. nā paupes mortuos Mart. sepe appellat: vt vis mori sine febre. i. nunq vis agro- care: propterea conduxi- medicin hoc munere. Nil mi. hoc verbū miserabilis- rotum declarat epigram- ma: si fuerit intellectu: mi- serabilem dicit Sabellum: hoc est dignum summa cō- miseratione: nō solum qa magnam iacturam fecerit iniuria fortunæ, & incom- modis domesticis: sed cū ante amaret, & poritur pueris: nunc propter n. a/ gnām calamitatem est ad mulieres detrusus. Fugit: seruorum. Tam mi. leg: per interrogationem: vt di- cat Matho tam miser est: q. f. cor amiserit: respōdet Mar. huic grauius quiddā inesse: q. f. cogatur. Erfu- verbum Mart. responden- tis. i. hoc additur calamita- ti: q cogitur futuere mu- lieres. Basia: Diadumenū fuisse elegantis oris apud antiquos: vt testatur Plin. qui scribit hunc fuisse effi- ctum a Policeto leuiter iu- uenem: & eam effigiem vē- ditam. c. talētis: inde Mar- dedit nomen molli puero. huius suauia alibi laudat: & nunc exigit iocans in Ca- tullum pauca optasse: qui potuerit addere numerū. Quot inquis: conche ei/ ciuntur fluctibus. Monte- ce. i. Hymeto monte Atti- cæ. Sonant: applaudunt. Subiti Cæ. repente Ingre- dientis. Arguto: bene ca- nenti. Lesbia: hæc nomi- ne proprio dicebatur Clo- dia: sed fictū nomen a Ca- tullo: vt Ticides poeta Me- tellam dixit pro Perilla. vn- de Ouidi. filia nomē sum- pfit: Nolo quod dedit, qa numerata dedit. Notū est carmen Catulli. Septem clepsydras: locus est Fabii Q. uin. qui hunc morē con- firmat his verbis: Bibere au- tem inter agendum: quod

multis moris fuit: & est quibusdam procul absit a meo oratore. Cæcilianus caudidicus inepte orans poposcerat a iudice septem clepsydras. i. septem horas: nam dicen- tibus in foro ex more Atheniensium præscriptum erat tempus. verbum extat Demosthenis aduersus Aeschinē ex quo hic mos apertus est, ita enim ait: Dic Aeschines aliquid aduersus hęc, si po- tes: & ego partem meā a/ quā. i. clepsydrā tibi con- cedam. Cæcilianus, concef- sis septem clepsydris, ad di- cendum in media actione feruens potabat. Optat Mar. vt potet aquā clepsy- drarum: hoc est vt tādē finiat: nam clepsydra vas erat, quod aqua fluēte ho- ras designabat: nunc are- na. Arbitr: iudex. Cle- psydras septem. i. septem septem horarum. Semifu- pinus: ressus recumbens. Aqua ca. quia calidā po- tabant antiqui. i. iune. Cal- dæ, gelidæq; nūmifer: an q magis placet, calidā aquā intelligit: q diu manserat in vase, vt iam teperet. De clepsy. hoc est ex aquam cle- psydræ: vt tandem finias. Aspicias: Regulus caudidi- cus suscepit filium: hu- ius ingenium, & felicitē opiat Mar. reguli ingenii inuifum fuit Plin. laudatū a Mar. Repulus pa. filius. Plenatri. nondum finitis annis. Audium pa. oran- tem Regulum patrem. Si- nus matr. i. gremium ma- tris. Laudes su. pertinere ad se. Clamor: clientium. Centum viri: erant iudi- ces ad quos quę pertinerēt scripsit Cic. in oratore. Iu- lia te. capitolium. Acris equi: sensus est Horatii: For- tes creantur fortibus, & bo- nis. & sumpfit exemplum ab equo. Cupit prælia. i. præmeditatur. Mollifro- te: inermi, nondum cornu- ta. vt Virg. & Silius. Natū auditat: agentes causas. Il- la duos: patrem, & filium. Pater ex Marulla: adulte- ria vxoris Cinnae iocando commemorat: nam Cin- na habebatur pater. vii. li- berorum: cum nullū pro- creasset: simul fordes adul- teriorum accusat: q Mo- rionē pfforem seruos mu- lier secleret. Non libe. si/ mul alludit eos esse seruos qui nati sunt ex seruis non sunt liberi. Grabatis: le- ctis. Produnt: indicant. Suis ca. ore. Maurus: ni- ger. Cogifantrę: serui Mau- ri. Nare si. depresso.

Damnauit multo saturum iam sanguine Martē, Et fodit certa pectora nuda manu. Sit Cato, dum viuuit, sane vel Cæsare maior, Dum moritur, nunquid maior Othone fuit? In Charidemum.

Vxorem Charideme tuam scis ipse, sinisq; A medico furui, vis sine febre mori, In Sabellum.

Nil miserabilius Matho pædicone Sabello Vidisti, quo nil lætius ante fuit. Furta, fugæ, mortes, seruorum incendia, luctus Affligunt hominem, tam miser & fatuit, Ad Diadumenum.

Basia da nobis Diadumene pressa, quot inquis? Oceani fluctus me numerare iubes, Et maris Aegei sparsas per littora conchas, Et quæ Cecropio monte vagantur opes, Quæq; sonant pleno vocesq; manusq; teatro, Cum populus subiti Cælaris ora videt, Nolo quot arguto dedit exorata Catullo Lesbia, pauca cupit, qui numerare potest, In Cæcilianum.

Septem clepsydras magna tibi voce petenti Arbitr inuitus Cæciliane dedit. At tu multa diu dicis, vitreisq; tepentem Ampullis potas semisupinus aquam, Vt tandem facias vocemq; sitimq; rogamus, Iam de clepsydra Cæciliane bibas, De filio Reguli.

Aspicias vt paruus, nec adhuc trieteride plena Regulus auditum laudet & ipse patrem, Maternosq; sinus viso genitore relinquat, Et patrias laudes sentiat esse suas, Iam clamor, centumq; viri, densumq; corona Vulgus, & infanti Iulia tecta placent, Acris equi soboles magno sic puluere gaudent, Sic vitulus molli prælia fronte cupit, Dii seruare precor matri sua vota, patriq; Audiat vt natum Regulus, illa duos, In Cinna.

Pater ex Marulla Cinna factus es septem, Non liberorum, namq; nectuus quisquam, Nec est amici, filius ue vicini, Sed in grabatis, tegetibusq; concepti Materna produnt capitibus suis furta, Hic qui retorto crine Maurus incedit, Sobolem faretur esse se Cogifantræ, At ille sima nare, turgidis labris,

Martialis

DOMITIVS

MARCVS: Martialis. Exoluit se vo. i. perfoluit vota. x. Virgine por. i. In tacta. nam & sterilis vacca mactatur apud Hom. Pro serping. Aquam fur. i. clā bibit ex aqua tua. Tu cō/ ten. meo cri. i. cum lam fa tisecerim tibi de meo cri/ mine: quia mactavi porcā sana sitis. i. vtinam ita fa nus sitiam nunc: vt olim gger sitiebam. Oprat potū albi ggotans: Setinum & dominā niues, densq; triē tes: Q uando ego vos me/ dico non prohibete bibā.

Quod: Pomponius ma/ la carmina scribebat: quæ cum vellet laudari: cōnā dabat amicis: hoc carpit Perfi. Calidum scis ponere fumen. Idem tangit Hora. in arte poetica: quod igit laudentur carmina Pōpo nit dicit poeta carmina nō esse erudita: sed cōnā. q. d. laudentur carmina ppter cōnam. Turba tog. i. Ro mana: vel leuiorū homi num turba: quod placet. nam poeta dicit saepe se ef se interrogatus cum est co mes alicuius. Clamat grā de soph. i. assentatorie lau/ dat. grāca est assentatio: q̄ dicitur σοφός. i. est doctus: nam grēci immodice lau/ dabant: quod Iuu. carpit: Laudare parat' & c. supra: Audieris cum grande so/ phos. Non sum: epigram ma hoc affixit poeta i hor tis custodi Priapo. Priapus nomen est vr̄bis & portus: quam iuxta Dardanī vr̄ bem condiderunt Milesii: vt alii putent illis Deus eo/ dem nomine colitur ex fa/ cris sumptis a Corinthiis: qui Priapum Orneum col/ lūt: eius sacra ornea vocāt. Filius fuit patris Liberī, & Veneris, vt Diodo. vt Stra. Nymphæ. huic cum cæte/ ris Bacchi comitibus sacra celebrāt ad Alebedū iuxta Colophonem: vnde ipse Si lenus, & reliq; comites Ale/ bedi dicuntur. Virgil. Huc Alebede veni. Huius numi nis originē tradiderūt Ae/ gyptii: qui pudenda Cōsiri/ dis coluerūt pro Deo: quē dixerunt Priapum. Is non modo inter vr̄bes colitur: sed etiam ruri fructū fu/ res castigat. Alloquitur cū ctos Priapus. Nam si. i. si/ cosus fies ofur. Inseta ti bi: columna mea cupressa. Ficus enī genus morbi est, qui oritur ex frequenti pæ dicatione: ex quo iocans al ludit ad arborem. Quod conuiuiaris: in Lupercū io/ catur: qui nunq̄ eum inui/ tauerat. Nam inquit, sum

Exoluit votis hac se tibi virgine porca Marcus, furtiuam quod bibit æger aquam. Tu contenta meo iam crimine, gaudia fontis Da secura tui, sit mihi sana sitis, In Pomponium.

Quod tā grāde sophos clamat tibi turba togata, Non tu Pomponi, coena diserta tua est. De Priapo.

Non sum de fragili dolatus vltimo, Nec quæ stat rigida supina vena, De ligno mihi quolibet columna est. Sed viua generata de cupressō, Quæ nec secula centies peracta, Nec longe cariem timet senectæ. Hanc, tu quisquis es o malus, timeto, Nam si vel minimos manu rapaci Hoc de palmite læseris racemos, Nascetur, licet hoc velis negare, Inseta tibi ficus in cupressō.

Ad Lupercum. Quod conuiuiaris sine me tam saepe Luperce, Inueni, noceam qua ratione tibi. Irascar, licet vsq; voces, mittasq; rogesq;.

Quid facies, inquis, quid faciam? veniam. Epi. Pantagathi. Hoc iacet in tumulo raptus puerilibus annis Pantagathus, domini cura, dolorq; sui, Vix tangente vagos ferro refecare capillos Doctus, & hirsutas excoluisse genas, Sis licet inde sibi tellus placata, leuisq; Artificis leuior non potes esse manu.

De Andragora. Lotus nobiscum est hilaris, coenauit & idem. Inuentus mane est mortuus Andragoras. Tam subitæ mortis causam Faustine requiris In somnis medicum viderat Hermocratem.

De Sextiliano. Tantos, & tantas si dicere Sextilianum Aule veteres, iunget vix tria verba miser. Quid sibi vult, inquis, dicam, quid suspicer esse. Tantos, & tantas Sextilianus amat.

Ad Papium. Mentula tam magna est, catus tibi Papile nasus: Vt possis, quoties arpegis, olfacere. In Carinum.

Secti podicis vsq; ad vmbilicum Nullas reliquias habet Carinus, Et prurit tamen vsq; ad vmbilicum. O quanta scabie miser laborat, Culum non habet, est tamen cinædus.

De Thelesino. Cum coleret pueros pauper Thelesinus amicos, Errabat gelida sordidus in togula, Obscenos postq̄ coepit curare cinædos, Argentum, mentas, prædia, solus emit.

tibi iratus, & noui qua ra/ tione te vlcifcar. Quid fa/ cies: inquit Lupercus, ve/ niam: & ira tuam auaritiā vlcifcar. Conuiuiaris: con uulsa facis. Irascar: tibi.

Lice: quis me saepe voces. Hoc iacet: Pantagathum tonsorem laudat: qui nu/ perat mortuus: cuius ma nus facilitatem, & leuitatē tantam fuisse scri. vt terrā quamuis cupiat et esse Je/ uissimam: non tamen pos sit esse leuior, q̄ manus fue rit. Pantagathus seruus e/ rat. Raptus: rapti dicun/ tur qui mortuorū annis puerilibus. Vagos: inæ/ quales. Vix ferro tangen te: forcipe. Excoluisse: ex/ polire. Genas hirsutas. i. barbatam faciem. Lotus: Hermocrates medicus fuit qui plurimos imperitia ne cabat. In eum nunc scribit poeta: ait enim Andrago/ ram vna lotū fuisse in bal/ neis, & cōnasse hilarē: sed inuentū mane domi mor/ tuū: quare, inquit, hoc acci dit. nimirum: viderat in somno Hermocratem, cui tantæ est perniciē: vt non modo si medetur: sed etiā si cernitur aliquo pacto in terficiat. Tantos: sextilia nus. hæc verba sæpenu me ro vltipat: tantos, & tātas: hoc accidere ait, qui amet mutoniatos. Tantos & tā/ tas draucos, vt diximus, a/ mabat: hoc est pergrandes iuuenes: q̄ hispido & bar/ batos præcedebant. Tan/ tos. i. pergrandes pueros.

Tantas. i. mentulas: hoc etiam supra notauit poe/ ta: Dormis cū pueris mu/ toniatis in Phœbum. Se/ cti podicis: impudicū fuis/ se Carinū duobus epigram matibus supra ostendit: quorum vtrunq; indicauit eum pudenda muliebria lingua sectari: Catamitū indicat: hoc est puerū me/ ritorium tanta libidine: vt nullum faciat finem pru/ riginis: quis iā inutilis sit. Cum coleret: idem sen/ sus est apud Iuena. Diligi tur nemo nisi cōscius. The lesinus quādiu caste, & pu/ dice adolecentes amicos coluit nihil est affectus: cum primum autem cō/ pit curare turpes pueros: & libidinis conscius esse, fa ctus est diues. Iuena. Nil tibi se debere putat: nil cō/ feret vnq; Participem, qui te secreti fecit honesti. Pu dica basia, & casta familia/ ritas nihil potest præstare: sed si fueris conscius alie/ norum scelerum, euades diues.

Basia

DOMITIVS

Basia pu. castus congressus amicorum. q. d. oportet inter turpes versari. Quod semper: in Coracinum cuius anhelitum foetidum vnguentorum odore emen dabant: poeta oprat nil potius olere, q̄ olere vnguenta: quasi indicaret eum vnguenta fumere: quia male oleat: & in Posthumum idem est sensus: Posthume nō bene olet, qui bene semper olet.

Nos. me. Basia: infra pa ludes in Arabla colligitur aduersus duo vespertilio/ num genera pugna. Ni/ ger: vnctus. Nido superbe alitis. i. nido phœnicis. nā phœnix moritura, & ex ca/ sia, & thuris furculis nidū conficit: quemadmodum, authore Plī. scripsit Mani. Mendosum altertrū co/ dicem arbitror Plī. aut He ro. nam Plī. ita scri. Cinna/ momum, & casias fabulo/ sa narravit antiq̄tas: prin/ ceptus Hero. auium nidis: & præsertim phœnicis: i quo situ Liber pater sit educa/ tus: easq; decuti i rupibus inuili frusto carnis allatō: aut plumbatis sagittis: hæc Plī. Hero. eo loco vbi scri. de cinnamomo: de phœnice nullam mentionem fecit. scri. tamen Arabes hoc co/ gitasse: vt coactum cinna/ momum in nidum decu/ tiant: obiciunt asinorum: aut boum mortuorū cor/ pora secta in frusta: qu; a/ ues nidis inferentes: nictos ea mole dissipant: atq; ita cadentes furculi ab arabi/ bus colliguntur: de plumbatis sagittis nullum extat Herod. restimonium quod Plī. scri. Nicerotiana: vn/ guenta erat a magistro ta/ bernæ Nicerote: vt cosmia/ na a Cosmo. Nicerotes aut vnguentarius Syrius fuit: huius Laberius meminist: vt mox dicetur. Plūbea: dicuntur vnguenta non tā a colore, vt mihi placet, q̄ a confectione ipsa: nam in vasis plumbeis in vmbra co quebantur authore Plī. quoniam sol erat ei inimī/ cus. Fragas: redoles. Plū bea: decocta in vasis plum beis. Quod tibi: in senem hispidum fellatorem: hic vt alienus a libidine videtur ostentabat setas, & mē bra hispida: ac poeta inqt alia corporis parte eū pos/ se esse turpem, & libidino/ sum: & leuius crimen futurum: si depilato corpore su/ spicionem præberet: q̄ sic cinædus: nam id quod age/ bat erat sceleratius. Charidemus dicitur, qui delectatur fama populari. Dare verba: decipere. Crede mihi: se/ quere consilium meum. Multa dicere: loqui varia.

Fac putent te pædicari: nam quod putant te fellato/ rem esse turpis est. Mentiris: in Phœbum tam canū sed dissimulantem canitiem vnguento. nō erit, inquit, opus tondere: nam sola spongia poterit caput tuum o Phœbe detergere. Pictis: vnctis: vt nigri essent. Rade re: detergere. Spongia tergendis mensis vtebantur anti/ qui: quod distichon indicabit. Spongia item piscis erat

hærix

Nicero/ tes

Charide/ mus

Spongia

tribus generibus: vt Plinius scribit herens lapidibus ita: vt vix auelli possit: sed hic de spongia, non pisce intelli/ git. Cernere: ad Aulum Pudentem amicū militan/ tem in Germania. huius supra me munit: cum de Encol po puero loqueretur. nunc significat se conualuisse ex grauissimo morbo: quo illo absente laborauit: sibi autem esse in votis vt il/ le primipilaris reuertatur sospes: nam Aulus Pudens primipilum maxime affe/ ctabat: quod centurioni/ bus dabatur: cum rem be/ ne gessissent dignitate eq̄/ stri: etiam si quadringenta festertia non possiderent.

Plagæ: regionis. Trio/ nes parthasios: seprentrio/ nem in Germania ab vr̄sa parthasia. Sidera pigra: Bootes, & vr̄sa: quia nunq̄ nobis occidunt. Pigra: nū quam nobis occidentia. Lassa: languentia. Plu/ rimus Pudens: ita codex antiquus habet: & ita est le gendum: non autem pu/ dor. Pudens. i. nomen Au li Pudentis: Plurimus: sæ pissime erat in ore. s. mihi: hoc est saepe te languēs no minabam. Clarus eques: in equestrem dignitatem ascitus. Pulla flamina: parca ducunt infelicibus. sensus est: si non sum om/ nino inuisus Diis, & infe/ llix. Vox: meum votum.

Surdos: surdi dicuntur Dil, quando non audiunt vota. Et dolet: Baccaris si gnificat nardum rusticū: author est Plī. hic Beccara nomen est proprium. Gau sapina penula erat toga, quæ gestabatur sublato cla no: vt alii scribunt erat tu/ nica laticlavi: ea tenebatur in modum gausapina: nro candore villorum: gestaba tur hyeme. Baccara mul/ tas gausapinas habebat, & optabat perpetuam hye/ mem his ostentandis, Mar tia. trita, & lacerata tuni/ ca accusat Baccaram: q̄ si/ bi bene iduto frigus optet cum idem noceat poetæ habenti tritas lacernas.

Frigus: hyemem, & dies frigidus. Sexcentas: non sexcetas, sed multas. nam sexcentum nomen erat in promptu volentibus signi ficare magnum numerū. Cicero: Sexcenta incom/ moda sum perpeffus in tuenda Republica. Gau/ sapinas: vestes. Luces obscuras: idest nubilos dies. Hybernos: hyemales. Si tepuere: si incaluerunt so/ le. Nostræ lacernæ: trita. Scapulis: humeris quan/ to tu humanius faceres: si ferres gausapinas media æsta re: vt tu calore laborares: quam optare hyemem perpe/ tuam. Distichon de penula gausapina: Tam mihi can/ dor inest villorum gratia tanta: vt me vel media fume re messe velis: hoc est tu optares ferre media messe: quā uis sim hyberna.

Baccha/ ris

Gausapi/ na

Sexcētū

Martialis

H 4

DOMITIVS

FLAVDA T: oderat inuidos poeta: q supra indicauit in Zoilum: Pendetem volo Zoilum videre. & alibi: Omnibus inuideas liuide, nemo tibi. & nunc ait sibi placere carmina sua: nulla alla re magis q: eorum inuidia q/ dam cruciatur. Mea Roma: mihi amica & beneuola.

Kuber: hi sunt affectus in uidentis. Oscitat: ore hi/ scit. Hoc volo: hoc premiu. Nostra placent: vt hic ruf/ parur inuidia. Rem: Pom pilli dicuntur quida thyn/ ni: qui nauibus plenis velis euntibus a gubernaculis nusq: discedit. Pompillus nomen proprium est hoc loco: qui carmen quidem scribebat: sed tamen sine vl la venustate aut lepore: cu esset ingeniosus multu pu/ tabant fore immortalam. Poeta hoc negat: quonia non solum ingenium per/ detuitatem donat: sed qui dam lepos & gratia: que aberat a carmine Pompil/ li. Rem fa. verbum a Mar. alibi etiam vfurpatum. na dicit eum habere rem fa/ ctam: qui vsq: eo in nego/ cio suo est pgressus: vt pu/ tet se consecuturum reli/ quum sine controuersia. su pra: Et factam tibi rem sta tim putasti. hi duo versus dicuntur ex sententia vul/ gi. Vspioru: Ptolemus Vspium deprauata dictio ne pro Vspioru ponit ad istrum. Accole autem istri fuerunt hostes: de quibus feri. Tacitus: Domi. Dact. Catti, Sarmate. posuit vsi/ pios hoc loco: qui inter eos hostes sunt. Leue: incon/ stans: quia saepe defecerat. Flauoru: a crinibus. Sic va. vt Pompi. legetur. Fa/ ma: immortalitati. Tine as pascunt: cum obiciunt chartas no legedas. Blat/ tasq: nome sumpsit a grae co verbo: quod est noceo.

Coci so. cum redimur pi/ per. Chartis: libris. Ce/ nium: leporem, & gratiam natuam. Genius item re/ rum gerendarum Deus: vt feri. Pompeius. Amisit: Op/ planus erat captator apud graecos poeta est, qui de pi/ scibus carmen elegantissi me scripsit: quem imitatus est Oui. apud Latinos ope/ ris eodem argumento vt apud Plin. legimus. Sila/ nus: factus est orbis amif/ so vnico filio: quem habe/ bat: inquit poeta argute fi lium mortuum non esse cadauer: sed patrem: quia multi captatores ad ipsum tanq: aues aduolabant. Si/ lanus: dicitissimus. Vnicum. i. filium quem habebat qui mortuus est. Vulturis: Vultur cadauera seclatur pra/ ter ceteras aues: vt illud Enni: Vultur is in siluis miseru mandebat hominem. Cuius vul. cuius captatoris. na captatores perinde ac vultures sunt aduolantes ad ca/ dauera. Scis te ca. Marianus captatorem scripserat ha/ redem: hunc ingeniose carpit poeta: captabantur: qui

Genius
Vultur

blanditiis, & muneribus allieabantur: vt illud maus da rent: Tu scis quod velit captator: nam cupit te cito mo ri. Supremis ta. testamento. Esse tuo lo. i. succedere tibi. Et pl. piscis amare potest. q. d. qui decipitur no de/ bet amare authorem fraudis. Tua fa. tuam mortem. Des ni. vt illud, Ploratur lachrymis amissa pecunia. Irascuntur apud luue. qui non sunt scripti bonis con sumptis: Ducit iratis plau dendum funus amicis. Cum is: in puerum mol lem: qui scripserat epigra/ ma in Mar. hunc hexame/ tris insectatur. Permitt s tibi: tanta vteris licetia ani mi: vt committas emenda re meos libellos. Quos fa ma nouit: qui ab omnibus probati sunt. Nugas: car mina mea. Felices: quae le guntur, & laudem habet. Curio: Dentato marito: qui ex aratro fuit creatus consuli: sed sis filius patris. Tonsi ad speculum. i. ci/ nati. nam ad speculum ci nati tondentur. vt iuu. Ille tenet speculum pathi/ ci gestamen. Cthonis. Ma tris togata. i. n. o. cha. fa/ mosa. nam n. o. cha. depre hensa cogebatur toga in dura concedere in publi/ cum. Et sponfam: vt fu/ pra. nam cinadi sunt spo/ sa virosum. Totam au/ rem. i. diligenter audire. Sili per petui: immortale famam consecuti. Digna tur: accipiunt. Silius decla mauit in foro ad mediam atatem.

In Inuidum.

Laudat, amat, cantat nostros mea Roma libellos
Meq: sinus omnis, me manus omnis habet.
Ecce rubet quidam, pallet, stupet, oscitat, odit.
Hoc volo, nunc nobis carmina nostra placet.
De Pompillo.
Rem factam Pompillus habet Fauistine, legetur,
Et nomen toto sparget in orbe suum.
Sic leue flauorum valcat genus Vspiorum,
Quisquis & Aufonium non amat imperium.
Ingeniosa tamen Pompilli scripta feruntur,
Sed fama non est hoc (mihi crede) satis.
Quam multi tineas pascunt, blattasq: disertis,
Et redimunt soli carmina docta coci.
Nescio quid plus est, quod donat secula chartis,
Victurus Genium debet habere libet.

Ad Apianum.

Amisit pater vnicum Silanus,
Cessas mittere munera Apiane?
Heu crudele nefas, malaeq: parcae,
Cuius vulturis hoc erit cadauer.

Ad Marianum.

Scis te captari, scis hunc, qui captat, auarum,
Et scis qui captat, quid Mariane velit,
Tu tamen hunc tabulis haerede stulte supremis
Scribis, & esse tuo vis furiose loco.
Munera magna quidem misit, sed misit in hamo
Et piscatorem piscis amare potest.
Hic cine defiebit vero mea fata dolore?
Si cupis, vt ploret, des Mariane nihil.

In Derractorem.

Cum sis nec rigida Fabiorum gente creatus,
Nec qualem, Curio dum prandia portat arati,
Hirsuta peperit rubicunda sub Illice coniux,
Sed patris ad speculum tonsi, matrisq: togatae
Filius, & sponfam possit te sponfa vocare,
Emendare meos, quos nouit fama, libellos,
Et tibi permittis felices carpere nugas,
Has inq: nugas, quibus aure aduertere totam
Non aspernantur proceres vrbisq: foriq:
Quas & perpetui dignantur scriinia Sili,
Et repetit toties facundo Regulus ore,
Quiq: videt propius magni certamina Circi

cadauer: hoc in loco commemorandum erat illud pro nerbium Seneca de captatoribus ad hanc fere senten/ tiam: si vultur es cadauer expecta. Errat hic idem de seg mentis: in quam sententiam plura non dico: quoniam alibi de hac dictione copiose differuimus. epigramma in Aetrum habetur: in quo haec legimus: Non aliter ride tur Atlas cum compare gibbo.

Sura: P

DOMITIVS

PS VRA: ad Suram scri. Pli. hic doctissimus fuit dicitur Palphurius Sura: & corona tus est in certamine orato rus: coronati aut honesto lo co in ludis sedebat: cu aute hoc certamine, quo fuerat victor in circo esset poeta: ait Suram habere honestu il/ lic locu: vnde spectet certa mina: placet supior et sen/ sus: potes itelligere ex Aue tino mote eu spectasse cer/ tamina: na illic habitabat. Patice intestinoru partes sunt: & qd: fordidg. Festus ita scri. Patice sunt veteris fluxus. Diang Au. Diana i Auetino colebat: cuius po stibus cornua bou affigebat tur: cu aliis eius tepis tifi ceruoru pederet. Magni Ctr. in quo corona affecu/ tus erat. Tato podere re/ ru. i. in tatis negociis. Sed tu plus meis hes: q: alii. iro nia est. Pectus fixe. vulne/ rauertit doctrina. Istud: tria carmina q sequuntur. Quid cu pater. scripta fue rit ab hoc puero, q inserit Mar. & deridet: vt Persi. Ne tonis carme: Torua Mimal lonels impletur cornua bo bis. & Ho. carme Furii Biba culi: Furius hybernas cana nue cospuit alpes. & alibi mali scriptoris: Fortur am Priami cantabo, & no esse bellu. Multo alti: multo eruditus est. Audes pra. cu tale carme scribas. Inuf ferit: vredo signauerit. Sti gmata: signa: & notg: quas habuerit carne meu. Cin namus: q scit expolire cu/ te. placet magis vt accipias pro fullone. Vafra ar. ful lonaria. Erit vsus: veniet ad feriatu. Fatiges dent. traslatione a cane sumpsit. Hexametris: Tuca repre hederat superius epigram ma: quod & logu esset, & he xametris copositu. Altey. .s. vt conler hexametris: poeta ait sibi licere: & hoc solere fieri in altero. s. qd sit logu pascitur cu Tuca: vt sola disticha legat: epi gramata aut loga ta liceat Tuca traslire, q sibi scribe/ re. Tuca: nome conuenit cesori: nam & Octauus in emedado carmine Virgilia no, Tuca vsus est, authore Eusebio. Solet fieri: vt epi gramata sint hexametris. Conueni at nobis: hoc est hoc pactu sit inter nos. Fa me: pgeonis Gelliani ipru detia accusat: q puella ven des: vt eius pudicitia & bla ditias ostendat: ita in situ/ ra vt negaret: faceretq: ven dibiliore ter osculatus est. At q paulo ante pmiserat sexcenta, noluit dare: vult

Cur tantum eunuchos habeat tua Gellia, quæris
Pannice? vult futui Gellia, non parere.

De morte Eutychi pueri.
Flete nefas vestrum, sed toto flete Lucrino
Naiades, & luctus sentiat ipsa Thetis.
Inter Baianas raptus puer occidit vndas
Eutyclus, ille tuum Castrice dulce latus,
Hic tibi curarum socius, blandumq: leuamen,
Hic amor, hic nostri vatis Alexis erat.
Nunquid te vitreis nudum lasciuia sub vndis
Vidit, & Alcidae Nympha remisit Hylam?
An Dea scemineu iam negligit Hermaphroditu,
Amplexu teneri sollicitata viri?
Quicquid id est, subita quæcūq: est ca rapinae,
Sit precor & tellus mitis, & vnda tibi,

Laudat Auentinae vicinus Sura Dianæ.
Ipse etiam tanto dominus sub pondere rerum
Non indignatur bis, terq: reuoluere Cæsar.
Sed tibi plus mentis, tibi cor limante Minerua
Acrius, & tenues fixerunt pectus Athenæ.
Ne valeam, si non multo sapit altius istud,
Quid cum patribus laxis, & cu pede grandi,
Et rubro pulmone vetus, nasq: timendum
Omnia crudelis Lanus per compita portat?
Audes præterea, quos nullus nouerit, in me
Scribere versiculos, miseras & perdere chartas.
At si quid nostræ tibi bilis inuulerit ardor,
Viuet, & hærebit, totoq: legetur in orbe.
Stigmata nec vafra delebit Cinnamus arte.
Sed miserere tui, rabido nec perditus ore
Fumantem nasum viuimenta ueris vrsi.
Sit placidus licet, & labat digitosq: manusq:
Si dolor, & bilis, si iusta coegerit ira,
Vrsus erit, vacua dentes in pelle fatiges,
Et tacitus quæras, quam possis rodere carnem.

Ad Tuccam.
Hexametris epigramma facis, scio dicere Tuccam,
Tuca solet fieri, deniq: Tuca licet.
Sed tñ hoc logu e. solet hoc quoq: Tuca licere.
Si breuiora probas, disticha sola legas.
Conueniat nobis, vt fas, epigrammata longa
Sit transire tibi, scribere Tuca mihi.
De Præcone puellam vendente.
Famæ non nimium bonæ puellam,
Quales in media sedent suburra,
Vendebat modo præco Gellianus.
Paruo cum precio diu liceret,
Dum puram cupit approbare cunctis,
Attraxit prope se manu negantem,
Et bis, terq: quaterq: basiauit.
Quid profecerit osculo, requiris?
Sexcento modo qui dabat, negauit.

Ad Pannicum.
Cur tantum eunuchos habeat tua Gellia, quæris
Pannice? vult futui Gellia, non parere.

em inuere Gellianu fuisse foetido anhelitu: vel cini/ lingu: vel fellatoru. nam in eius generis hoies. hoc toci genere temp vit: vt in eia in qua sabidius suffiaue/ rat fellator: Sed nemo po/ tuit tagere: merda fuit. Et in Posthumu sape. Subur ra: in suburra erat impudi ce mulieres: qd supra indi/ cauit: Totrix suburrg fau/ ribus sedet primis. Licere dnt res venales, qn certati premta offeritur: du vedu tur sub hasta: & licitatores dnt: qui eandem re affectan/ tes pollicetur preciu. Pu/ ra: qa negabat negantem. ita .n. docuerat. Profecerit. i. sic affecturus. Negauit: no luit dare. offensus osculo Gelliani. na erat foetido an helitu ob fellatione. Cur tria: Eunuchi spadones di/ cti sunt, authore Donato: a graeco σπάδων: qd signat ex/ traho. Adhibebatur custo/ diendis lectis matronaru: na in eu sum emebantur: imprudeter factu ostendit poeta: & accomodatu esse consilio mulieru volentu fu/ tur: nec parere: vt none in Gellia iocaf. na Eunuchi. p create no possunt, & si rem habet. i. tanta erat mulieru libido: vt spadones quoq: adulteros haberet: qd alibi coqueritur: At prius, o fa/ cinus: & spado moechus e/ rat. Flete nefas: Castricus puerum amiserit Bais. vbi erat. vt supra: Du tibi feli/ ces indulget Castrice Baig/ hulus poeta morte defier. Naiades: nymphe aquae Lucrino: Lucrinus iuxta Baia. Thetis: mare. Eutyclus: nome est pueri. ali bi nome asinatii: q primo mane occurrit Augusto: vnde bonu accepit omen. na Eutyclus signat fortu/ natu. author Tra. Dulce latus tuu. i. qui lateri sem/ p hgebat. Alexis: alter A/ lexis vt Vir. Hylas: Hylas raptus est in Bithymia secu tus cerua imauissam a lu/ none: vt Theocritus scr. ab oibus nymphis: vt Onafus in primo amazonicoru: a nulla nympha raptus sub/ mersus est: vt Apollonius canit ab vna nympha: eius nose lacus est: que Iustran/ tes quoranis Bithym Hyla vocat. Hermaphroditu: Hermaphroditus Veneris & Mercurii filius: que Sal/ macis nympa dilexit. Is vtrunq: habebat sexu: vnde eius generis hoies Herma/ phroditu dicti sunt: & alio verbo androgyni: qui oim i portetis habent. postea i delictis recepti: vt Pli. Sol licit. allecta. Vtr: Eutyclus.

DOMITIVS

NON miror: Bassa Bas si filia aquam potabat: cu pater fuisset ebrius: hoc miratur Mar. nam & cu Dio/ genes ebrium in foro vidisset: Illius, inquit pater ebrius fuit: simul inquit eafuis se fellatricem, ita dixit alibi in Lesbia: Quia tibi par/ te opus est Lesbia sumis a/ quam. Sexagesima: Cottę vitam incundissimam ad/ miratur: q. cum. lxx. annu expleuerit nunq. egrotaucrit: & hanc fuisse veram vi/ tam scri. non enim multę anni ostendunt aliquę diu vixisse: sed vitę incunditas & carentia morboru. Mes sis acta. i. annus absolutus. Calentis lectu. in febre.

Alconius

Alcon: Alcontius alio ver bo dictus est. Hor. Alcontę dixit: Alcon maris expert pro seruo. Horatii verbum cum Mar. conuenit: Plini. non conuenit: qui scri. Al/ conium vulnerum medi/ cum a Claudio. c. festertis condęnatum exulem mis/ sum in Galliam: deinde re/ stitutu. Dasio nomen me dici hoc loco. Dasii etiā cu/ lusa meminit Liui. in se/ cundo bello Punico. Sym macho: medico. de quo su/ pra cu venit ad Mar. egro/ tantem comitatus. c. disci/ pulis. Digitum impudi/ cum: deridet & cōtēnit. nā offendere medium digitu, qui infamis dicitur, oppro brium erat. Cōputentur: numerentur. Sumus in/ fantes. i. parū viximus: ac si effemus infantes: q. febris & dolores occupant virę tempus. Vita non est vi/ nere: hoc est non est consu/ mere annos. Valere: esse sanus: & in voluptate age/ re. Edere: eum deridet: q. Thelesinam ancillā olim vendiderat: sed eius postea amore captus eā redemit, pulchre, inquit, factum. nā quę paulo ante vēdita fue/ rat tanq. ancilla: nūc redi/ mitur pro domina. placet potius vt intelligas eā non fuisse iterum emptam: sed magno interdū precio con/ ducia dño priore. Cruf/ mata: ad sonitus bethicos. Crufmata dicitur sonitus cymbalorū & iustrumēto/ rum: quę digitis pulsant. nam *κρουω* est verbero, & pulsos: vnde crufma. Mo/ dis ga. nam puellę gādica/ nę pecularem saltationē habebant. Pelian: frater Nerei fuit, Neptuni & Ty/ tē filius: ex eadem matre, & Crete nati sunt Amitha on, Pharetus, Aeson, Pelias pater Iasonis: qui ad decre pitam gratem vixit: de quo

Pelias

De Bassa.

Non miror, q. potat aquam tua Bassa Catulle, Miror, quod Bassi filia potat aquam.

Ad Martianum.

Sexagesima Martiane mellis Acta est, & puto iam secunda Cottę, Nec se tadia lectuli calentis Expertum meminit die vel vno. Ostendit digitum, sed impudicum. Alconti, Dasioq. Symmachoq. At nostri bene computentur anni, Et quantum tetricę tulere febres, Aut langor grauis, aut mali dolores, A vita meliore separentur, Infantes sumus, & senes videmur. Aetatem Priamiq. Nestorisq. Longam qui putat esse Martiane, Multum decipiturq. falliturq. Non est viuere, sed valere, vita.

De Thelesina.

Edere lasciuos & bethica crufmata gestus, Et gaditanis ludere docta modis. Tēdere quę tremulū Pelian, Hecubęq. maritū Possit ad Hecitoreos sollicitare rogos. Vrit, & excruciat dominum Thelesina priorem, Vendidit ancillam, nunc redimit dominam.

De Cilice fure.

Fur notę nimium rapacitatis Compilare Cilix volebat hortum, Ingenti sed erat Fabulle in horto Præter marmoreum nihil Priapum. Dum non vult vacua manu redire Ipsum surripuit Cilix Priapum.

De Priapo.

Non rudis indocta fecit me falce colonus, Dispensatoris nobile cernis opus. Nam Cæretani cultor notissimus agri Hos Hilarus colles, & iuga læta tenet. Aspice, q. certo videar non ligneus ore. Nec deuota focis inguinis arma geram. Sed mihi perpetua nunq. moritura cupressio Phidiaca rigeat mentula digna manu. Vicini (moneo) sanctum celebrate Priapum, Et bis septenis parcite iugeribus.

Ad Esculanum.

Medio recumbit imus ille qui lecto Caluam Triphilen segmentatus vnguento, Foditq. tonfis ora laxa lentiscis, Mentitur Esculane, non habet dentes.

In Pontiam.

Cū mittit turdumq. mihi, quadram ue placentę Siue semur leporis, siue quid his simile, Buccellas misisse tuas te Pontia dicis, Has ego nec mittam Pontia, sed nec edam.

intelligit. Ad rogos Hec. i. in medio mœrore. Re/ dir: it dominā: precio im/ perrat tanq. a domina. Re/ dēptores dicuntur qui su/ scripserunt opera conficiēda. Redimere item est affequi precio: vt hic. Non: custos hortorū alloq. tur ex agro hilari Cæretani dispensato ris: cum tantum dispensa/ torem dicat: ego Publium intelligo, & Pallatinum. Ce re olim Agilnam dixerūt. Sunt qui dispensatorē acci piant pro artifice: qui cu/ stodem effinxit: quod pla/ cet. Parcite ing. nolite ali quid furari. Medio: senē deridet: qui non secus vo/ gebat crines: & reliquū cor pus colebat: q. si iuuenis es/ set: & vt iuuenis os indica ret: cum nullos haberet dē res: denticulatio vtebat: ri/ dens hoc significat Escula no: ne videns denticulatiū deceptus putet eū dentes habere. Imus: in imo lo/ co. Segmenta: dicuntur quiquilibet rerum sectarū. Segmenta item dicebātur ornamenta: quę Senatus Ro. aurea permisit mulieribus in gratiam Volūnia: q. Coriolanum repressit im/ mumentem patrię. Segmē ta pręterea fasciolę. Iu. Seg menta & longos habitus: nonnulli codices habent se mitatus. i. distinctus & ex/ politus. vt Catullus: Oēs pusilli & semitati mœchi: at segmentati fasciolis ob/ uolati dnt: & per transla/ tionem segmentati vngue to obliuiscuntur. Caluā triphilem. i. trium capillo/ rum. Fodit: scalpit. Len tiscis: lentiscus erat arbor, ex qua fiebant denticulapia. Tonfis: politis. Cū mit/ tis: ad Pontia venificā: cu/ ius meminit Iu. Tu ne du/ os vna sequissima vipera cę na: Tu ne duos. Hęc mite re bat Mar. sępenumero mu/ nera esculenta. i. apta esui: dicebat mittef suas buccel las: at poeta iquit: has ego non mittā amicis: nec edā quia puto inesse venenum. Buccellas: buccella gen⁹ cibi cōditi est: sed mihi Au gu. videf accepisse buccel/ las pro exiguo frusto panis his verbis: In balneo demū post horam primā noctis duas buccellas māducaui. & alibi poeta primitiuum prulit: Horret caninas ca nis iprobi buccas: vt expo nas tuas buccellas. i. quas tibi paraueras. Nec mit/ tam: amicis. Nec edam: quasi dicat ego puto iesse venenum: quod nec mihi volo sumere: nec tradere amicis.

redēptor redimo

Segmēta

Semita⁹ Segmēta rus

Lentiscus

Buccellas

Ille

DOMITIVS

PILLE fa. Dom. duas expeditiones suscepit in Dacos populos Germaniq. in priore Appius Sabinus cōsularis oppreſsus est: alterā cōmisit Cornelio Fusco: qui erat p/ fectus cohortiū prętorii: data ei belli summa: hic mor/ tuus est eo in bello. Inde inquit Iu. Fuscū prębuisse visce ra lanianda vulturibus da cis: poeta epitaphiū ei cō/ ponit. Ille cust. ille pręse/ ctus prętorii: & q. custodie/ bat latus Dōi. Martis to. i. cohortium prętorii. nā cohortes prętorianę non versantur in castris: sed in vrbe. Sūmī du. Do. Cre/ dita: cōmissa. O for. quę Inuidiū Fuscū: potes hoc fateri: q. is mortuus sit: vi/ cit tñ: quia domuit Dacos. Dacus: populus Germa/ nię. Nemus fa. domitum & redactum in deditiōē. Cum sis: Afrum carpit: q. parpar iuuenis fortis a sex feruis gestabatur: cum tan tū diuiciū sit senis, & imbe cillus. hoc multo maiorem ait risum commouere: q. si nudus incederet p. mediū forū. Esse onus: portari humeris. Cappadocū: fini tima Armenię Cappado/ cia: vnde ferui mittebātur: vt Syria. Irus: pauperi mus fuit. Parthenopeus: vnus ex. vii. ducibus, q. ad Thebas fuerunt profecti: iunior & oium pulcher/ mus: longum de hoc ex. at Pap. carmen in Thebaida: Pulchrior haud vlli triste ad discrimen ituro Frons fuit. Artemidorus: pu/ gil. Cū viceret: grate florē te. Traducere: subfana/ ris. Atlas: sensus puellę ē ranta admiratione: & risu spectari Afrū: quāta spectā tur res nouę in ludis: vt Atlas: qui celū dicitur susti nere: si gibbo corpe & cur/ no fuerit representatus: vt si Elephas p. stadiū incede/ ret insidente mauro. Hanc nouitate spectaculi quęsi/ uit Nero: in cuius ludis no tissimus eques Ro. insidēs Elephantō p. mediū catra/ domū currit: & apte specta cula ab Atlāte & elephāto sumptis: cū in Afrū scribat: & ex Africa elephātes mau ri sint. Cōpare gibbo. i. cū pari gibbi magnitudine. i. alibi legit cū corpore gib/ bo. Nigra bel. i. elephas. An alludit ad ludos Nero/ nis: in quibus fuerunt ca/ mellorū quadrigę: & notissimus eques Ro. vt proposui elephantō est vectus: vt per gibbos camellos intelligat: qui gibbū habēt dorsum: & quod sequitur de equite Ro. nō aliter Atlas magnus ridetur cū gibbo camello cōpa rei doneo ad eū gestandū. Hexaphoro: hexaphorū non nisi dicitissimorū erat lectica: & a sex feruis gestata. de hac Iu. Et sexta ceruice feratur. Sādapila: feretrū erat popu lare. Pauperes nunq. gestabatur: nisi mortui. sensus est: Non debes gestari: nisi mortuus fueris. At si fueris mor tuus, debes gestari: sādapilla: nō hexaphoro. An placet vt mortuū accipiat pro paupere & ignauo. Mortuus:

Hexa phorū Sāda pilla

pauper, & ignauus non debes gestari hexaphoro. i. lecti ca dicitissimorum hoium. alibi de lectica ignauū: Cū tua sit Sādapila est. Potor: claruerit potu nonnulli: Tor quatus Medio. qui tres vini cōgios vno spū potare dice bat. Pl. auc. Lippus: cui oculi stillabāt. Valebis: pibis. Oculus bi. ve. quia peritit. Tristis: in lu pū: qui acrogā tiā sibi palā debet arbitra/ batur, quā haberet: monet Mart. eum esse fortunatū: & fortunā accusatur a ipm i gratitudinis: si senserit eū tristē: & hoc pacto auaritiā hois: & nimia, atq. immo/ dica appetentē aiūm accu sat. Tristis: mœstus. Scie rit: te esse tristē. Vt no. ro se olim mittebant ex Ae/ gypto hyemali tpe: in gra/ tiā aut Domi. iam erat ex/ cogitatu: vt in vrbe quog hyeme puirerēt. Virebant etiā perpetua hyeme in Hi spania ad Cartha. nouā: ex Italicis Milesig palmā fere/ bant sero puenientes: an/ teq. verę rosę seruarēt: ex re mentis & segmentis cor nuū tinctis corone cōfere/ bātur: imitantēs veros flo/ res: & hę appellabantur hi bernę. nūc poeta ab Aegy/ pto ait desiderari in vrbe frumentū: nō rosas: quę tā poterant mitti illuc ex vr/ be. Mēphiticus: Aegypti/ us visus e. d. deridere. Hor tos pha. Aegyptios. Am/ bitiosa: qrens laudē noui/ tate florū. Noua dona. i. inusitata. nā nouę rosę hy/ merant noua dona. floe rg: Deg florum. Pęstani ru ris. i. rosacei. Omne iter i. ois pars vrbis. Iustus iā cedere. i. qui cogens cede/ re. Brumę Romana. i. ro sis Romanis: q. hyeme sunt & proueniunt.

rosę ml lectę

Epi. Fusci.

Ille sacri lateris custos, Martisq. togati, Credita cui summi castra fuere ducis. Hic situs est Fuscus, licet hoc fortuna fateri, Non timet hostiles iam lapis iste minas. Grande iugum domina dacus ceruice recepit, Et famulum victrix possidet vmbra nemus. In Afrum.

Cum sis tam pauper, q. nec miserabilis Irus, Tam iuuenis, q. nec Parthenopæus erat. Tam fortis, q. nec, cum vinceret, Artemidorus, Quid te Cappadocum sex onus esse iuuat? Rideris, multoq. magis traduceris Afer. Quam nudus medio si spatere foro. Non aliter monstratur Atlas cum cōpare mulo. Quęq. vehit similem bellua nigra libyn, Inuidiosa tibi q. sit lectica, requiris, Non debes ferri mortuus Hexaphoro, Ad Aulum de Lusco.

Potor nobilis Aule lumine vno Luscus phryx erat, alteroq. Lippus, Huic dicit medicus, bibas caueto Vinum, si biberis nihil videbis. Ridens phryx oculo valebis, inquit. Miseri sibi protinus deunces, Sed crebros iubet, exitum requiris. Vinum phryx, oculus bibit venenum, Ad Lupum.

Tristis es, & felix, sciat hoc fortuna, caueto, Ingratum dicit te Lupe, si scierit.

De Rosis ad Cæs. missis, Vt noua dona tibi Cæsar nilotica tellus Miserat hybernas ambitiosa rosas. Nauita derisit pharios memphiticus hortos, Vrbis vt intrauit limina prima tuę. Tantaq. pęstani gloria ruris erat. Tantaq. pęstani gloria ruris erat. Sic quacuq. vagus gressumq. oculosq. ferebat, Textilibus sertis omne rubebat iter. Attu Romanę iustus iam cedere brumę Mitte tuas mēsses, accipe Nile rosas,

ad similitudine videlicet Atlatis: qui celum fingitur su/ tinere. ii. plerūq. gibbosi sunt: aut gibbosos imitant: dū onera sustinent: & cōpares sunt: interim auerfi: interdū se inuicem spectant: hoc prętereuntes monstrare solent risu grati: ad quam edificantiūm consuetudinem, & risum poeta respiciens dixit: Non aliter ridetur Atlas cum cōpare gibbo. De nigra autem bellua: hoc dixerim elephantem hic significari: quem vt Sen. ad Lucili. scri. paruulus Aethiops plerūq. in genua subfidere faciebat: & quia Aethiops est Libys: ideo eum nigra bellua sumi lem: hoc est elephantō dixit.

Atlantes

DOMITIVS

FIRATVS: de folio satis supra, hoc ligneo vsus est Aug. quo pedes, & brachia iactabat: idq; appellauit Du retam verbo Hispanico. Charidemus erat fellator: & cu Inguina in folio lauaret: ita aquas iactabat, vt videretur velle eas pollutas esse: & immundas iis, qui postea sela/ uarent eodem loco. Ego, inquit poeta, nollem Cha/ ridemum sic lauare caput: vt lauat inguina: at si lauat caput foedius est ob fella/ tionem. Sic: tanto impe/ tu. Subluis: iactas lauan/ do in folio vase: quod erat in balneis. Malo la. ingui/ na: quia puriora sunt ore tuo. Urbane fellatorem in dicat. Quidam: locatur cum Rufo, cuius fata pau/ lopost desiebit: ait se inter/ rogatum esse a quoda: an esset Mar. Poeta: & cum an nuisset: miratu cur habuif set tam malas lacernas: re/ spondit, quia erat malus poeta. At ne cogar, inquit, hoc sapius fateri: mitte o Rufe bonas lacernas. La/ nista: lanista: erant: qui ha bebant familias gladiato/ rum. Mangoes, qui habe/ bant seruos venales. Em/ ptor: mango. Inspectum me velut emptor: tanq; vel let emere seruum: aut lanf sta: qui vellet emere gladia torem. Batauam au. Bata ui insulam tenent in Rhe/ no: hos domuit Domi. pri ma gte. cum poeta bar/ bati veller nominare Ba/ tauum dixit: qui & barba/ rus erat, & hostis fuerat Do mi. Aurem ba. i. barbarā, & hostile. alibi legitur, Au/ re feuerā. Inspectū dili. in spiciebantur aut diligēter, cum emeretur serui. Inde illud legimus Augustū mi sisse amicos per urbem qui matres fa. & adultas ætate virgines denudarent: atq; perspicerēt tanq; Toranio mangone vendēte. Ne h. ac. hoc sepe mihi. i. ne co/ gar dici malus poeta: mit te bonas lacernas. Quan tum: duos Clau. hetruscos patrem, & filium tempori bus Domi. fuisse & Papi. & Mart. testantur. Pater leui suspitione ab imperatore i exilium est missus: quem si lius est comitatus. nunc re stitutus est, laudaturq; cari ne hoc imperatoris clemē/ tia. Parētis he. patris. He trusco: filio sollicito de exi lio: quū patrē comitatus est & persecutus singulari pie tate. Fulmina mis. i. exiliū .i. reuocasti ab exilio hetru scū patrē. Hos mores: ta/ lē clementiā. Ignibus lo. .i. fulminib. Hetruscus: filius, qui fuerat psecutus patrē in exiliū. Esse: hoc vtrūq; tui muneris cōtigit filio esse comiti: & patri esse reduci. nec prohibuisti filii

esse comitē: vt tuo munere pius fuisse videatur. & redu/ xisti ab exilio patrē auditis precibus filii: vt hoc ipsum ēr abs te acceperit. meminit Pap. in siluis. Octophoro sa. sanus prudentem significat, & mentis constitutæ: & sanus significat bene valentem. Philippus gestabatur Octophoro, cū sanus esset. Poeta sanū esse negat: hoc est prudētē. nā ancipiti verbo iocat. Octophoro: lectica gestata ab octo seruis: si fa/ nū credis. i. prudētē: & ha/ bere mentē constitutā. po/ tius placet exponas si cre/ dis sanū. q. d. nō est sanus: sed mortuus, ignauus, & paup: qd supra dixit: Non dēs ferri mortuus. Edit en: Rufus vix absoluto. xxv anno in Cappadocia mor tuus est. huius intentū de/ plorat poeta, cū ei eēt ami/ cissimus: nec spero te am/ plius lecturū: qm mortuus es. Tellus Ca. i. Cappado cia. Tibi. a te. Orbara: pr/ uata re carissima. Aemy/ lia: hāc Aemyliā strauit M. Scan. Totā via vicina. Oc cidit: extincta est. Q uing pm. Alp. v. Iustrū. i. xxv. an num. Alpheus flu. iuxta Pi sam, & Elidē in Pelopōne/ so: vbi Iudi olympici singu lis Iustris celebrātur. Ami ci: absentis. Thura: nam amicorū cineribus thura dabantur. Puta hęc car. esse thu. absentis amici. i. habe. Setinum: astuabat sici poeta egorans. Nullus ergo diuitias optat potius q; setinum & niues. Seti/ num: vinum optimum, & recentissimū erat ex Se/ tia missum. Niues domi næ: appellat niues domi/ nas ab effectu. rē. n. opatā blādiōribus verbis nūcupa mus. Bibebantur niues. qe his refrigerabatur decocta & inde etiam vina expressa liquata: q; bibebatur. In/ gratus: erga naturā. Mī dē: Midas rex Phrygū fuit dicitur filius Gordii. Gor dius aut ab agricultura ad imperium est euectus. Ab elius nomine inter Phrygiā minorem, & maiorem etat Gordie vrbs: in qua serua/ batur plaustrū: quod olim gordii fuerat. Illic gesta sūt quæ de nouo dissoluto ab Alex. scri. Curtius. Mida ac habuit aures asini cum ele ctus iudex Marciā Phœbo prætulisset. de eo scripsit Herodo. in pri. & Trogus In. xi. Hermes in princi pio Mysigex monte Dindy mene sacro fluit suo alueo accipit Hilum, & Pacto/ lum flumina Lydia: quæ tandem in Phocicum ma re erumpunt: vt Strabone, & Herodot. vehit auri are/ nas, vt Pactolus: vnde Cree si diuitiæ auctæ sunt. Si/ llus: ne qui profunditur auro: Atque illatis Hermi hauefcit arenis.

Sanus

Setinum vinum

Midas Gordius

Tagumq;

DOMITIVS
TAGV Mq; Tagus notissimus, Stra. & Pli. & nostru/ rum olum auctoritate: olim aureas arenas habebat in Hispania. Libat. i. leuiter gustat. & libare dñr qui aliis propinat: poeta optat totum setinum, & oēs niues: & dicit se promissurum: vt quieo propinat habeat ingen tes diuitias: bibatq; ille cali dam, & torā frigidā relin/ quat Mart. Et potet cali. hic sensus magis placet: vt detestetur ministrantē sibi egoranti aquam calidā: & dicat: is q; mihi libat egor/ rati aquā calidā possideat messes libycas & ingētes di uicias: & ipse istā aq; bibat. q. d. egovolo carere potius ingentibus diuitiis: & pota re frigidam. Libat: propi nat. Di: tantam facultatē benefaciendū in Domi. esse ostendit: vt nihil aliud de/ beat petere, q; aut a se, aut a Dis. se vero debere opta/ re vt ab ipso, & Dis. & ita opat. Mane: sportula. c. quadrantū dabatur a diui tibus his, q; ipsos colebant. Mar. solitus colere Cæcilia nū casu eum salutauit suo noie: cum ex more deberet dñm appellare: propterea eo verbo amisit sportulā. Libertas: quod ausus sim appellare te vero noie: & nō dñm. Abstulit. c. qua/ drantes. i. sportulam, quæ erat. c. quadrantum. C. pe. in Panaretū ebrū. q; su/ periore nocte lagē nā am/ plius biberat: & cum posse ret paulopost matellā: da/ ta est ei testa spoletina: quā exhauserat: eam torā reple uit lotio: cū plus bibisset: quare etiā plus nō minxit: quia. s. nihil indiderat aq; iccleco minus minxit. nā merū bibentibus minus lo tiū sit. Madidus: ebrius. Matellā. i. scaphiū. Argu to poli. i. digito resonanti. Crepitu. n. digitorū posce/ batur matella. supra: Digi ti crepātis signa nouit Eu/ nuchus: Et delicatē suscita tor vring. Matella ita loqui tur in dist. Cum poscor cre pitu digitorū. & verna mo ratur: O quoties pellex cul citra facta mea est. Spole tina: testa. anteponebatur spoletinum musto serino. Oenophori: œnophorū vas vinariū. Lagōnā. c. .i. capacē fuisse quantū bi/ berat. nam supra dixerat plus bibisse. Sacta ducis: i. Zoilū fellatorē, in quē & su pra dixit: Nec vindicare re Rufe possumus, fellat. Hic ait non oportere grauiere ferre promulgatā legē ad/ uersus adulteros: quū ipse non seclabatur mulieres, fellabat. Non furus: sed fellas. Sūmi du. Dom. im patoris. Celatus: Amianus habebat paterā, in quā scul/

Libo

Fullones

Comētis

ptoris arte erat effictus serpens: & ea bibebat vinū vatica/ nū: qd pelsumū est: cū inquit serpens sit in patera: & illic vi nū vaticanū. qui inde bibit venenū: alludēs ad vinū pesti mū: & serpentis effigie bene expressam. Arte My. Myro clarunt argeto efringēdo, & tū pro. Mœchū: Gellia cū vnū tm haberet mœchū: dicebat se nō esse nimis accu sandā: qm vnū tm haberet: at Mar. inqt hoc turpe est: sed turpius q; est vxor duo rū. nā lepide describit mœ chā. Mœcha inqt est cōplu riū vitorū vxor: & q; vnū ha bet mœchū, vxor duorum est. Tā male: Thaidē ma/ le olentē, & conatē emēda re fœ: torē vnguētis derider iocādo: aitq; nulla ratione posse tegi: qm Infitū sibi fœ torē exhalet: & quis habeat vnguēta nō olet ea: sed tan dē olet. Fullonis: fullones dñr q; pānos purgant. vt/ tur aut vrina, quā colligūt locatis amphoris in angu/ lis, vt turba illic meiat. ide Titius gte Lucilli in ora/ rione, qua legē fannia sua/ sita describit ebrios: Lu/ dū alea studiose: vnguēta delibuit scortis stipati. & paulopost: Dū eūt, nulla est in angiportu amphora, q; nō impleat. erat ēt vsus lo tii in purpura tingenda. Auari: qd dñi seruat lotiū. Testa: amphora. Recēs hir. nā cū hircus ex amore reuertit, grauius olet. Ora leo. leonis anhelitus fœti/ dus est. vt scri. Lucre. & Pl. testat. Trāstiberina: erat villor pars vrbs. ibi sepelie bantur scurrē: & viliissima quęq; ministeria fiebant. Cutis: pellis transtiberina detracta cani. Pullus: gal lina. Abortiuo ouo. i. in ouo, qd nōdū puenerat ad formatū fœtū. Garo: garū faciebāt ex intestinis pisciū & ceteris abiiciēdis macera tis: dicit, qm e pisce olim fiebat: quē greci garum ap pellār. Postea factū est e scō bris tāta estimatiōe: vt nul lus liquor ptervnguēta eēt in maiore pctō. Garū opti/ mū mittebat hęc loca Cla/ zōene: Pōpei Leptis. Garo corrupto nihil ē fœtidius. Virus: sal. i. hūc fœtorē, q; pueniebat ex barathro. i. ex imo stomacho. Creta aci. i. ludo Veneto. nā terra ex cypro afferēbat, q; misto aceto & occultata sub ter/ ra: & in solē tepētē educta medicatū cōficiēbat cuti expoliēte, & vellēdis pills. Pigiū fa. i. lomēto. nā fari nā fabē dē lomētū, q; rugas extēdit. ppea dixit supra: lo mēto rugas vteri, qd cōdef tētas. Mil. fr. i. p mille fal fas artes. Se tu. nō exhalat graue odorē. Thaidā. i. na tiuū Thaidis fœtorē. Po/ alienis valis mercēde cōdit

Fullones

Polistina

Garum est

Comētis

Etis aureis coenabat: quod poeta indicat: Putatis, inquit, Calpeticianu vasis aureis uti vbiq: quia alia non habeat. & aliud est: non habet sua vasa: cogit uti alienis. Stabulo: mansionem in suburbio appellat stabulum. Agrum villam. Non habet suu: vititur alienis, q mercede coaducit. Ideo semper vititur vasis aureis. alibi i gestantem anulos: Dactylotrochea inquit non habet.

DOMITIVS

ACCIPE belligeræ crudum thoraca. Aegidem sumpfit Dom. hoc est munimentum pectoris gorgoneo ore sculpru: quale gestabat Minerua. id appellatur Lorica qn est in pectore hominis mortalis: in pectore Deæ Aegis. Cofecrat pectori imperatoris Aegida hoc carmine. Thoraça. i. munimentum pectoris. Deq Meduse. i. Mineruæ: quia gestat caput Meduse. vel quia interfecerit Medusam: vt Higin. scribit.

Quo tumet ira: hoc est quo Pallas irata vititur. & Virg. appellauit Aegidæ arma turbata Palladis: Gorgoneumq: caput turbata Palladis arma. & cum benigne alloquitur aliquem dicitur deponere aegidem. Iu pra: Sic breuiter posita modo Gorgone Pallas. Hoc Cæsar: ex loro. n. erat. Dū vacat: vacua est. Pectore sacro: pectore tuo diuino.

Inuia: Sarmatæ populi, authore Hero. qui a Meotid palude incipietes ad septentrionem tendunt: viginti dierum itineribus: idem a græcis fauromata dicitur vt Pli. scri. tanta his inest barbaries: vt ne nomen quidem pacis intelligant. Lentulus eos tumuluantres ad Danubium repressit: sagittis vtitur. Laudat lorica Cæsar Mar. & eam putat felicem: q diuino pectore sit adhæsurat: simul rogat: vt cito triumphali vesti imperatorem restituat: nam Do. necessario suscepit expeditionem in Sarmatas: de quibus domitis noluit triumphare: laurearatum intulit Ioui capitolino. Inuia: impenetrabilis. Sarmaticis. i. Sarmatarum hostium. Magis fida. i. certa. Tergore: lorica: quia e tergo fiebat lorica. Getico Martis: qui in geticis colitur. Cuspide ætolæ. i. lanceæ. nam Aetoli læceas inuenerut: vt scri. Pli. vel cuspide Aetole. i. re Meleagri Aetoli. q. d. ne

Domitianus. cū in Sarmatas expeditionem suscepit, lorica sibi fieri mandauerat, in cuius medio Gorgonis caput erat sculptum. Quod genus armaturæ, Varrone auctore, ex corio fieri consueuerat. Hortatur itaq: Martialis Domitianum ad huiusmodi expeditionem capefcendam, mireq: lorica extollit, quasi una, eademq: sitcum aegide Palladis, nihilq: differat, nisi q: cum Pallas ea utatur, aegis cum uero Domitianus, lorica, uel thorax appelletur. Aldus uir plane latina græcæq: lingua insigniter clarus, unum continuumq: epigramma putauit carminum duodecim. Ego tamen duo potius esse putarem. Quatuor prima carmina, unum epigramma ad Domitianum. Reliqua octo, alterum ad lorica.

M. VAL. MARTIALIS EPIGRAMMATON

LIBER SEPTIMVS.

ACCIPE belligeræ crudum thoraca Mineruæ, Ipsa Meduseæ quem timet iradeæ Dum vacat hæc, Cæsar poterit lorica vt cari. Pectore cum sacro sederit. ægis erit.

Inuia Sarmaticis domini lorica sagittis, Et Martis getico tergo fida magis, Quam vel ad ætolæ securam cuspide ictus, Texuit innumeris lubricam vnguis apri. Felix forte tua, sacrum cui tangere pectus Fas erit, & nostri mente calere dei, Icomes, & magnos illæsa merere triumphos, Palmatæq: ducem sed cito redde, togæ.

Ad Pontilianum.

Cur non mitto meos tibi Pontiliane libellos? Ne mihi tu mittas Pontiliane tuos,

De Opiano.

Effet Castrice cum mali coloris, Versus scribere coepit Opianus,

Ad Cæsarem Do.

Si desiderium Cæsar populiq: patrumq: Respicias, & latæ gaudia vera togæ, Redde deum votis poscentibus, inuidet hosti Roma suo, veniat laurea multa licet, Terrarum dominum propius videt ille, tuoq: Terretur vultu barbarus, & fruitur.

De fama redditus Do.

Ecquid hyperboreis ad nos conuersus ab oris Ausonias Cæsar iam parat ire vias? Certus abest auctor, sed vox hoc nunciat omnis, Credo tibi, verum dicere fama soles. Publica victrices testantur gaudia chartæ, Martia laurigeræ cuspide pila virent,

Meleager quidē, qui aprū illum fabulis portetofum interemit: hæc lorica pernetrare possit: qd placet.

Texuit lorica: fiebat ex corio. Adeo autem duram lorica Cæsarianam scribit poeta: vt ex vngulis aprorum, non ex pelle sit cofecta. hoc magis placet: q quod nonnulli suspiciatur de apro Calydonio. Securam: nihil timentem. Sacrum pectus: Cæ. Do. Icomes: o lorica. illæsa: non penetrata. Merere: assequere. Palmatæ togæ. i. vestis triumphalis: quod Serutus est suspicatus. hæc ortū habuit a pictis vestibus: quæ apud Hom. sunt. Palmatæ dicebatur, quoniam pars palmarum. i. victoriæ ea intexebatur: vt ab Helena pictis vestibus apud Ho. acu certamina inferuntur: eadē dicebatur triumphalis. Ex Pli. est historia. Cur non: idē dixit in Theodorū supra.

Cur. i. quæ causa est quare non mitto tibi meos libellos: causa est ne mittas tuos: qui inepti sunt. Effet: Poetæ erant macilenti. Iu. Vt dignus veniat hederis, & imagine macra. Opianus: cum morbo, & natura ipsa esset pallidus: putauit se posse videri poetam si scriberet versus: cum pallorem poeticum iam haberet. supra: illotus morieris Opiane. In hunc iocatur Mar. ostendens illi pallorem natium inesse: & eisdem scribere malum carmine: ad quod se contulit hac vna de causa: quia. f. pallet. Si de side. reuocat Cæs. ex Sarmatis populo Romano Italia poscente. Redde Deo votis. i. redde re, qui Deus es.

Si respicias desiderium. i. si vis satisfacere desiderio Rom. populi. Hosti: Sarmatis: apud quos es. Multa laurea veniat. i. multus triumphus. Alludit ad lauream, quam solam de Sarmatis intulit Ioui capitolino neglecto triumpho. Terretur: dum vincitur cultu tuo, & fruitur, & inde oblectatur. Ecquid: auditu ru more venturum Cæsarem canit epigrā. Ecquid. i. an conuersus ad nos. Ab or. hyperboreis: a septentrione. Certus author abest. i. non apparet vsq: qui id nūciauerit. Chartæ victrices. i. literæ lauro circumdatæ: nam literæ, authore Pli. de triumpho lauro circumdatæ. Publica gaudia. i. quæ sunt publica gaudia. Cuspide laurigeræ: gestæ te laurum.

Io: vox

DOMITIVS

IO: vox prosequenti triumphantum. Sonas inuictus: id est diceris inuictus. Quo maior fiducia: id est vt cum maiore fiducia possumus vt læticia veni tu nūcius triumphis Sarmatici.

Hiberna: iterum populi gaudia, & curam testatur absente Cæsare: & mox vt turo ait in spectaculis animis hominum meditantibus de Cæsare oculos: nulla frui voluptate: neg in spicere, quis victor sit. Arctos hiberna: id est septentrio. Peuce: cum Ister in Pontum euoluatur sex milibus fluminibus iuxta primū hostium est insula Peucecin quam olim Syrnus rex aufugit, authore Strabone, insequente Alexandro. Et Ister calens: ponit omnia hæc loca pro accolis. Rhenus improbus: quia ter defecit domitis accolis. Fracto cornu tert: ter intelligo quando Domitia. puer domuit Bata: uos incoletens insula Rheini: & bis Dacos, & Catos eiusdem Germaniæ populos. Perfide: sæpius rebelantis. Abesse non potes nostris votis: ob nostra vota non potes abesse ab vobis: quia te animo profecimur, & amplectimur tanquam præsentem. Parés orbis: quia Domitianus fuit appellatus pater patriæ. Passerinus, an Tigris: nomina sunt athletarum. Turba magni Circi: id est spectatores magni Circi. In eundem sensum infra erit epigramma.

Nunc iterum lætatur vt turo Cæsare: aitq: sua carmina non esse intempestiva triumpho: cum triumpho soleant habere ludos, & iocos. Victor: expugnatis Sarmatis. Orbe Odrysiæ: a partibus septentrionalibus. mense Decembri nunciatum est redire Cæsarem: iccirco Decembris faciebat vota certa, & rata. O December felix: quia attulisti nuncium de Cæsa. Poteras non cadere Iano: id est poteras esse prior dignitate, si Cæsar rediret mense tuo: sicut Iani mense. Gaudia: de aduentu Cæsaris. Festa conuictia: supra expositum est: Consueuere iocos vestris quoq: ferre triumphum.

Festa conuictia: id est festiue iocabitur in Imperatorum. Lusus: iocos festiuos. Cum: Cassellius ingeniosus volebat videri. Ix. annū iam natum. At si est inge-

Rursum lo magnos clamant tibi Roma triumphos, Inuictusq: tua Cæsar in vrbe sonas. Sed iam lætitiæ quo sit fiducia maior, Sarmaticæ Laurus nuncius ipse veni, Ad Cæsarem Do.

Hiberna quamuis arctos, & rudis Peuce, Et vngularum pulsibus calens Ister, Fractusq: cornu iam ter improbo Rhenus, Teneat domantem regna perfidæ gentis Te summe mundi rector, te parens orbis, Abesse nostris non tamen potes votis, Illic & oculis, & animis sumus Cæsar, Adeoq: mentes omnium tenes vnus, Vt ipsa magni turba nesciat Circi Vtrumne currat Passerinus, an Tigris.

De reditu Do.

Nunc hilares, si quando, mihi, nunc ludite musæ Victor ab Odrysiæ redditur orbe deus. Certa facis populi tu primus vota December. Iam licet ingenti dicere voce, venit.

Felix forte tua, poteras non cadere Iano, Gaudia si nobis, quæ dabat ille, daris. Festa coronatus ludet conuictia miles, Inter laurigeros cum comes ibit equos. Fas audire iocos, leuioraq: carmina Cæsar Sit tibi, si lusus ipse triumphus amat.

De Casselio.

Cum sexaginta numeret Casselius annos, Ingeniosus homo est, quando disertus erit? In Olum.

Pædicatur Oros, fellat Linus, Ole quid ad te? De cute quid faciat ille, vel illa sua. Centenis fuit Matho millibus, Ole quid ad te? Non tu propterea, sed Matho pauper erit? In lucem coenat Sertorius, Ole quid ad te? Cum liceat tota stertere nocte tibi. Septingenta Tito debet Lupus, Ole quid ad te? Assen ne dederis, crediderisue Iupo, Illud dissimulas, ad te quod pertinet Ole. Quodq: magis curæ conuenit esse tuæ. Pro togula debes, hoc ad te pertinet Ole. Quadrantem nemo iam tibi credet, & hoc. Vxor moecha tibi est, hoc ad te pertinet, Ole. Poscitiam dotem filia grandis, & hoc. Dicere quindicies poteram, quid pertinet ad te, Sed quid agas, ad me pertinet Ole nihil.

Ad Pudentem.

Cogis me calamo, manuq: nostra Emendare meos Pudens libellos. O quam me nimium probas, amasq: Qui vis Archetypas habere nugas.

Ad Faustinum.

Sic me fronte legat dominus Faustine serena, Excipiatq: meos qua solet aure iocos,

nosus nunc: quando erit dilectus: quando tandem disceat. Quando disertus erit: quando disceat. nam volebat videri doctus: cum diceret se ingeniosum.

Cogis: vasa archetypa erant preciosissima. ea erant manu vetustorum artificum confecta. Res archetypa dicitur, quæ manu auctoris est facta: non ducta exemplo: sed stans aliis in exemplum. Aulus Pudens petit a Martiale, vt manu sua emendata carmina daret. Iocatur Poeta. Nugas: versus viles. Archetypas: emendatas a me. Sic me legat: dolet quendam maledicum scripsisse carmen sub suo nomine plurimum mordacitatis: a qua ipse semper horruit: & in decimo idem conqueritur: Venaculorum dicta fordidum dentem. Iurat suū non esse carmen, quod sub eius nomen circumfertur. Sic iurant. Dominus Domitianus. Ea aure: benignitate auris.

Res archetypa

quæ da dant vnde

fo. 72. p. fastus etc.

DOMITIVS

PHAECE est: natalem Lucani poete & certum fuisse, & eo mortuo celebratum vel Papini carmen testatur, qui phaletio versu natalitia illius sacra decantat: Lucani p- prium diem frequenter. Idem ait duobus epigramatis Mar. Polla Lucani vxore diem celebrante. Conscia m-

Pyladen: Pylades filius Strophili phocensis Orestis Aga- menonis filii vnice dilexit adeo: vt ne infanum quidem desereret: Affuit infano iuuenis Phoeceus Orestis. & Pyla- des fuit Patomimus teporibus Augusti. Pirithous Ixio nis filius rex Lapitharū, & Theseus amicitiam in Mara- thone inluerunt: cum Thesei fama adductus Pirithous

De natali Lucani.

Hæc est illa dies, quæ magni conscia partus
Lucanum populis, & tibi Polla dedit.
Heu Nero crudelis, nullaq; inuisor vmbra,
Debit hoc saltem non licuisse tibi.

De Eodem.

Vatis Apollinei magno memorabilis ortus
Lux redit, Aonidum turba fauete sacris.
Hæc meruit, cum te terris Lucane dedisset,
Mistus Castaliæ betis vt esset aquæ.

De Eodem.

Phœbe veni, sed quantus eras, cum bella canenti
Ipse dare, latia plectra secunda lyra.
Quid tanta pro luce precerit Polla maritum
Sæpe colas, & se sentiat ipse coli.

In Maledicum.

Cum Iuuenale meo quæ me committere tentas,
Quid non audebis perfida lingua loqui?
Te fingente nefas, Pyladen odisset Orestes,
Thesea Pirithoi destitisset amor.
Tu Siculos fratres, & maius nomen Atridas,
Et Ledæ poterat dissociare genus.

Hoc tibi pro meritis, & talibus imprecor ausis,
Vt facias illud, quod puto lingua facis.
In Malum Poetam.

Dulcia cum tantum scribas epigrammata semper,
Et ceruffata candidiora cute.

Nullaq; mica salis, nec amari fellis in illis
Gutta sit, o demens vis tamen illa legi.
Nec cibus ipse iuuat morsu fraudatus aceti,
Nec grata est facies, cui gelatinus abest.

Infanti melimella dato, fatuasq; marifcas.
Nam mihi, quæ nouit pungere, chia sapit.

Scazona mittit ad Apollinarem,
Apollinarem conueni meum Scazon,
Et si vacabit, ne molestus accedas,
Hoc qualecunq; cuius aliqua pars ipse est,

dem melimella dicuntur a sapore mellis. melimella dul- cia epigrammata danda sunt infantibus. Marifcas: ficus marifcas nominat Cato. & repetit Plin. Cato ficus marifcas in loco cretoso, aut aperto serit: erant autem dulcis saporis potius, q; grati. Fatuas: carentes sapore salis. Chia: ficus erat: quam ex disciplina Cloacii nomi- nat Macrobius: ea habet saporem acerbisculum, propte- rea delectat. Ficus chia: id est epigramma mordens. Apollinarem: Scazon carmen iambicum claudicans: de quo supra est dictum: alloquitur vt se conferat ad Apollinarem: si vult esse tutus aduersus malignos. O Scazon: meum carmen iambicum. Vacabit: erit vacuus negotiis. Cuius: carminis ipse aliqua parte, & emenda- tione sua: hæc eius gratia scribo vbi nominatur.

Imbuant:

DOMITIVS

FIMBVANT: dent primam llimam: & honorē. Fa- uore noto: quo solet. Flagret: incensus sit. Tuscæ: Dex- ter amicus Mar. el miserat aprum integrum. Mart. diu apro ita se sto, & cogitato sumptu futuræ culinæ: eum remisit: vult enim cibos, qui minori precio condiantur.

ne me offendas: potes dicere mihi quod tibi vis dici: hoc est tu potes me laudare: quemadmodum tu vis laudari cum alicui ostendis carmina. Testile: missurus carmi- na Voconio Victori poetæ: alloquitur Testilum illius puerum: in quo laudando Voconio, erat occupatus: rogat vt paulisper a poetæ latere discedat: dum sua illi carmi- na legit castiganda. Dul- cet: dulcis cura. Victoris: est cognomen poetæ: sed menda librorum scri- ptum erat Victuri. versus autem hoc eodem epigrā- mate indicat mendā: Car- mina Victori dū lego pau- ca tuo. Notior: nobilior carmine poetæ. Sic: præcā- tise est, & optantis. Positis ca. tonsis. Tuo vi. vapore tuo. Marfi: qui poeta ca- ptus Melænis amore com- positos de ea versus offen- debat Virg. Melænis fu- sca: epitheton conueniens, nam *μελας* significat fu- scam. i. quemadmodum Marfus potuit ostendere Maroni cantanti Alexim suos: ita me debeo posse o- stendere Voconio. quibus tui- more ardeat. Das Cart. Argumentum est epigrā- matis in Celiām: quæ inusi- tato genere concubitus ve- nerei videbatur oblectari: cum Romanum hominē nullum admitteret: vt il- lud. Quara. fa. non mo- do interroget quare id fa- ciat: sed quo pacto id fa- ciat. Toros: concubitus. Iudæi recutiti dicunt: quibus iudæis pueris cutis ingui- nis recidebatur: postea cū cutis cresceret diceban- tur recutiti. q. noua cute recuti. Hora. appellauit iu- dæos appellas: hoc est cute & pelle carentes. hoc indi- tio Do. cum exigeret tribu- tum e iudæis senem in spi- ci iussit. Alanus: Alani in ter Sarmatas sunt. nam vt scri. Pli. primum omnium sunt Scythæ degeneres a feruis orti. Trogoditi: Ala- ni: Toxalani. aduersus A/ lanos poposcit opē Volge- sus rex Parthorū a Vespasi- ano: optauitq; Dom. mit- tit: sed non impetrauit. E/ quos far. nam Alani habēt equos Sarmaticos: cū sint inter Sarmatas. Sunt autē laboris patientissimi adeo, vt cetera millia & l. conti- nuo cursu cōficiāt aliqui: vt Pli. scri. Rauca cor. ad Regulū: cui miserat mune- ra empta in foro: cū eadē Regulus ex agro suo vbe- rius haberet. Cuius pars do- mus, vbi altitia seruabant. Aues rau. cor. i. aues rau- cas cortiles. Oua matris gallinarum. GEORG. PRAVCAE cortis aues: & oua matrum. Varro in originelatina: linguæ cor-

Dabis, hoc facetum carmen imbuant aures,
Sic te receptum fronte videris tota.
Noto rogabis vt fauore sustentet.
Quanto mearum scis amore nugarum
Flagret, nec ipse plus amare te possum.
Contra malignos esse si cupistutus,
Apollinarem conueni meum Scazon.

De Apro a se occiso.

Tuscæ glandis Aper populator, & ilice multa
Iam piger, ætolæ fama secunda feræ,
Quem meus intrauit splendenti cuspide culter.
Præda iaces nostris inuidiosa focis.
Pinguescant madidi læto nidore penates,
Flagret & exciso festa culina iugo.
Sed coquus ingentem piperis consumet aceruū,
Addet & arcano mista falerna garo.
Ad Dominum redeas, nofter te non capit ignis
Conturbator Aper, vilis es furio.

Ad Fuscum.

Sic Tyburtinæ crescat tibi silua Dianæ,
Et properet cæsum sæpe redire nemus.
Nec tartessiacis Pallas tua Fusce trapetis
Cædat, & immodici dent bona musta lacus.
Sic fora mirentur, sic te pallatia laudent,
Excolat & geminas plurima palma fores.
Ocia dum medius præstat tibi parua December,
Excipe, sed certa quos legis aure iocos.
Scire licet verum, res est hæc ardua, sed tu
Quod tibi vis dici, dicere Fusce potes.

Ad Testilum puerum.

Testile Victoris tormentum dulce Voconi,
Quo nemo est toto notior orbe puer,
Sic etiam positus formosus amere capillis,
Et placeat vati nulla puella tuo.
Paulisper domini doctos se pone libellos,
Carmina Victori dum lego pauca tuo.
Et Meccenati Maro cum cantaret Alexim,
Nota tamen Marfi fusca Melænis erat.
In Celiām.

Das Cattis, das Germanis, das Celia Dacis,
Nec Cilicum spernis, Cappadocumq; toros.
Et tibi de pharia Memphiticus vrbis fututor
Nauigat, a rubris & niger Indus aquis.
Nec recutitorum fugis inguina iudæorum,
Nec te Sarmatico transit Alanus equo.
Qua ratione facis, cum sis Romana puella,
Quod Romana tibi Mentula nulla placet?

Ad Regulum.

Rauca cortis aues, & ova matrum,

Martialis

Populator glandis Tu- sca. i. qui populabaris glā- des Tuscas: nam apri vescu- tur glandes. Secunda fa- .i. qui potes esse in admira- tione. Apro Aetolo: Caly- donio. Dexter: amicus me- us. alii codices habent Cul- ter: & hoc epigram. est de Apro a Dextro occiso. In- uidiola: supra conditione- meam. Festa cu. i. agens diem festum. Iugo. i. silua excisa. Sed coquus: nunc poenitet Mar. cum remisi- scitur exigere multū sum- prum. Piperis: piper adhi- bebatur apro condiendo: falerno misto garo arcanū ænogarum dicitur. nam ænogarum erat garū ml- stovino. Apitius spondylos ex simplici ænogaro fa- ctos, & alibi addes ænoga- rum in tubera, & piper. Arcano autem garo. i. exi- guo: quia falerni potio su- perabat garum: os vos vini- garum significat vn- de ænogarum. Ad domi- num: Dextrum. Nofter ignis. i. nostra culina nor- est capax tui. Conturba- tor: conturbatores apud Mart. dicuntur, qui pecu- nia in varios sumptus exi- gunt: & qui diuersa requi- rūt. vt alibi: Cōturbarorq; macelli. Conturbatorē igit- ur appellat aprum: hoc est piper, & ænogarum & magnum sumptum exigē- tem. Esurio vil. volo vilio- res cibos. Sic tyburtinæ: Fuscum rogat, vt sua car- mina accipiat mense Sa- rurnalicio: & dicat qd sen- tiat. Certa: aure censo- ria. Dum medius d. i. sa- rurnalia. Nemus cę. s. r. i. germinare. Tuo p. t. oli- na. sensus est: Et ager tuus plus oleiferat, q; solet beti- cus: nam Hispania betica oleo abundat. Italla obti- net palmam. Venafra. Li- ciana contendunt. post Ita- liam Istria, & Betica. Tra- petis: trapetum dicit mo- la torcularis: *τραπεζον* si- gnificat voluo. Lacus im- mo. i. pleni. i. folia, p quæ labuntur musta. Fora: qa Fuscus erat caudidicus.

Plurima p. i. vnde cunq; afferatur palma, & victo- ria. Scribe. verum resest ardua: sed tu. Q uod: sen- sus est: Cupio scire verum, quid sentias de meo car- mine: quod si hoc tibi vide- tur difficile: quia vereris,

Plurima p. i. vnde cunq; afferatur palma, & victo- ria. Scribe. verum resest ardua: sed tu. Q uod: sen- sus est: Cupio scire verum, quid sentias de meo car- mine: quod si hoc tibi vide- tur difficile: quia vereris,

Plurima p. i. vnde cunq; afferatur palma, & victo- ria. Scribe. verum resest ardua: sed tu. Q uod: sen- sus est: Cupio scire verum, quid sentias de meo car- mine: quod si hoc tibi vide- tur difficile: quia vereris,

Polla

la Xigi et
ovati
le. fo. 12
-1. et 77
-2. epi
emporio
alucano
inde fol. 97
p.

Iuuenalis

ins chia
auto jay
a palatu
ingens ui
in metuis
abis q; sa
noie rap
ans.

Recutiti
hæc hæc
est ardua
fere uerū
i. quod uerū
sentias de
meis carm
Alan mib; in
fuerit.

Cori tem in villa ex pluribus testis coniungi alt: ac vnu quid/ dam fieri. Vnde & nomen: vel quod circa eum locu co/ ercetur pecus. Nonius vero Marcellus spatia esse villaru intra materiam tradit: secutus eudem Var. Qui cohortem dixit in fastis: Abstulerat multas illa cohortis aues. Quare non video cur cortem dixerit partem domus, vbi altilia seruarctur: & eo magis cum altilia in viuia/ ruis, no in corte, saginetur.

DOMITIVS

FC HIAS: ficus. melius ta men seruabantur ficus Li/ uia, Pompelae: q̄ chia. Fla uas medio vap. temperato vapore aridas. Foru: ha- dum. Rudem: nouum iu uenem, & ignorantem coi tum. No pares frigorebus .i. oliuas frigore rugofas.

No pares. i. victas. Olu canum: herbam cana. Di ligenter. i. o q̄ dissimulat̄ erras: quia fingis te no in/ telligere hoc. Nisi me. i. ni si victum meum. Id tota suburbra: vbi res venditur.

Quicquid v mber. i. tuus villicus Vmbri raris. At/ tice: Pomponius Atticus primus cognomen cu do/ ctrina reportauit ab Athe/ nis: vt ait Cic quod in eius familia est propagatu: nam ex eo dicti sunt Atti/ ci. ad Atticum nunc scrib. Mar. temporis sui dantem operam philosophia: hoc tamen damnat in eo q̄ pu blica vitet gymnasia: & po tius cum vult sudare, cur rat: q̄ aliud exercitationis genus velit pagere: hic sen/ sus non placet: quem non nulli haecenus secuti sunt: ego quid sentiam dicam i calce huius epigramatis

Attice fa. i. doctae gentis: nam ille primus cognome ex Athenis retulerat. In/ gentem do. i. Atticorum. Coticuisse: carere eloque tia. Turba ceer. Miner. i. turba studiosorum. Om/ nis so. i. omnis sapiens, & ois doctus amat te. Magi ster: gymnasiu. Colit: alios iuuenes. Fracta au. i. cla/ morib. Vnctor. i. allptes. Sordidus: auarus. Rapit op. i. spoliat iuuenes oppri/ bus. Follis: genus pilae. Sue to. de Augusto: Ad pilam, & folliculum est reuerfus. Paganica: pila. Stipitis: exercebantur tirones in ca/ po Martio incurstantes ad palum: quod Sal. feri. in hi storis: & qui tradiderunt pracepta de te militari: eo dem exercitationis genere qui erant intraturi ther/ mas. Iuue. Aut quis non vi dit vulnera pali: Quem ca uat assiduis sudibus, scu/ toq̄ laceffit. Ictus habes quia non resistit nec sentit stipes. Ceromate: ceroma erat genus vnguenti ex coe no, & oleo, quo vtebantur

Et flauas medio vapore chias. Et foetum querulae rudem capellae, Nec iam frigoribus pares oliuas, Et canum gelidis olus pruinis De nostro tibi rure missa credis, O quam Regule diligenter erras, Nil nostri, nisi me, serunt agelli, Quicquid villicus v mber, aut colonus, Aut tusci tibi, tusculi ue mittunt, Aut rus marmore tertio notatum, Id tota mihi nascitur suburra.

Ad Atticum.

Attice, facundae renouas qui nomina gentis, Nec finis ingentem conticuisse domum, Te pia Cecropiae comitatur turba Mineruae, Te secreta quies, te sophos omnis amat At iuuenes alios fracta colit aure magister, Et rapit immeritas fordids vnctor opes. Non pila, non follis, non te paganica thermis Praeparat, aut nudi stipitis ictus hebes, Vara nec iniecto ceromate brachia tendis. Non harpasta vagus puluerulenta rapis, Sed curris niueas tantum prope Virginis vndas, Aut vbi sidonio taurus amore calet, Per varias artes, omnis quibus area seruit Ludere cum liceat, currere pigritia est.

In Cinna. in Suidano conuenit

Sordidior coeno cum sitroga, calceus autem Candidior prima sit ubi Cinna niue, Deiecto quid inepte pedes perfundis amictu? Collige Cinna togam, calceus ecce perit.

Ad Seuerum.

Quo possit fieri modo Seuere, Vt vir pessimus omnium Charinus Vnam rem bene fecerit, requiris, Dicam sed cito, quid Nerone peius? Quid thermis melius Neronianis? Non deest protinus ecce de malignis, Qui sic rancidulo loquatur ore, Vt quid tu domini, Deiq̄ nostri Praefers muneribus neronianas? Thermas praefero balneis cinædi.

In Matronam.

Inguina succinctus nigra tibi seruus alura Stat, quoties calidis tota foueris aquis,

palgstrig. Vara bra. qui habent leuiter obtorta crura, & vara sunt brachia palgstritaru: cum aduersarium am plectantur, vt hic. Arpasta: Arpasta genus pilae. Pulue rulenta: quia per terram iactabatur. Calet amo. si. i. in porticu Europae. hae duo loca patebant ad cursum: vt su pra. Area: gymnasiu. Quod dicitu est ex coi sensu: ego aut ita sentio laudari Atti cum: q̄ deuitet exercitatio nes pertinentes potius ad luxum, q̄ ad rectam valetu dinem: & relicto gymnasio cursu exerceatur: & dicat eos, qui exercentur in gym nasio esse pigros, veram au tem exercitatione esse tur/ sum. Cum liceat currere: quemadmodum Atticus. & ita legas: Ludere per om nes varias artes qbus area seruit: hoc est que in Gym nasio exerceatur. Est pigr itia: pigritia & desidie. i. cu liceat currere. i. cum te cur su possis exercere: quod At ticus facit. Quo possit: Carinus quem impudicu fuisse supra ostendit: balnea extruxit: quod cum essent in oi um admiratioe: ait poe ta non mirum esse ab hoie pessimo rem vnam esse be/ nefactam: qm Nero oium pessimus thermas pulcher rimas edificauit: simul re/ spondet calumniatoribus: quod visus sit anteponere Neronianas thermas edifi cis Dom. duorum. Inquit, impudicorum edificia co/ fero: Nero thermas edifica nit: Gymnasiumq: quae vt frequentaretur, senatores, & equites oleo donauit ad id necessario. Tranq. Ore ranci. Inuido. Persi. Rancidulo quiddam balba de na re locutus. Domini: Do/ mi. Muneribus. i. edificiis praefero balneis cinædi. Carini: hoc est duos impu ros copato: verba sunt poe ta respondentis calumnia tori. Balneis cinædi: Cari ni impuri praefers thermas Neronianas. Verba calum niatoris arguentis poeta. Inguina: Lecania cum in balnea veniret: iubebat sibi affare seruum obligatis pu dendis subligaculo. Subli/ gaculo autem vtebantur, cum alii: tum histriones in dumento a genibus ad vm bilicum: non modo vt par tes illas velarent: sed vt et inguina comprimerent. I f bidine. nam frequentu coi/ tu rancefcebant: hoc dem o/ strat infra Martia. Lecania autem hunc seruum vole/ bat vti subligaculo in bal/ neis: cum alii nudt essent hac de causa: vt suspicietur Martia. vt postea secretius lauaretur ab eodem seruo receti ad opus: id est futue/ retur a seruo: qui in aliis la tus non fatigasset.

Varl Arpaia

DOMITIVS

SE D meus: sensus est: Quare mecum lauaris, & cu seruo meo, qui sumus si ne subligaculo: summo ser/ uis ne praeparatum quide tegit: non legas bis: sed al/ tero loco. Iudaeum pon/ dus. i. in guina Iudae. i. cir cuncisa & aperta: vt iudae/ as est. Foemineos recessus .i. occultam lauationem.

Tua aqua. i. tuo riuo. i. tuo spermate. Virg. In ob/ sceno carmine: Quia non petieris: ore fouebis aqua .i. sperma. Cum pluias: Stella miserat tegulas Mar tia. vt teget villam in hye me: Mart. poscit quemad/ modum tegit villam: ita regat agricolam. i. Martia lem. i. mittat togam. tegu la balneis accommodatae mammata dicebantur: re liquae tectis domorum.

Pluias: nimbos. Iouem madidum. i. caelum madi dum. Non tegis agricolae .i. non das mihi togam: vt regat. Nosti: quaestor Do/ mitiani ex exercitu nouita te quadam signi indicabat percussori cum vellet ali/ quem interfici: emunge/ bat nasum: signum autem ab aliis dari solet: vt theta

Theta si gnū mor tis

inscriberetur: ppter ea the/ ta dicitur signum morri. Persi. Et potis est vitiu mor tis praefigere theta. Hunc quaestorem volentē emun gere nasum: collega pro/ hibuerunt. Iocatur poeta quod qui paulo ante im/ perabat necem aliis: nunc non potuerit emungere na/ res. Mortiferum signum: necis est theta. Operapre cisiuuat. Iuguli: nec. s. Stiria: vt Palamon inter pretatur: est gutta pendes, quae nondum cecidit. In uiso naso: quia cum tange bat nasum, erat iudicium necis. Non licuit: quia ta quam imperaturus necē aliis prohibitus est emun/ gere nares. Tantus: Poli/ phemus, & Scylla erat ser/ ui Seueri: vt no modo aliis possent incutere terrorē: sed ipsi inter se timerent.

Stiria gut ta

Tantus: tam magnus. Talis: id est tā deformis. Cyclops. i. Poliphemus. Scylla: serua Seueri. Fe/ ra monstra. i. iabos. Vter q̄ timor. i. alter alterum ti mebit. Discursus: in Ca/ lium, qui dum recufaret la borem salutadi: coepit fin/ gere podagram: & ita fin/ xit: vt paulo postea coe pe/ rit laborare. Ridet poeta tantam fuisse artem Ca li, vt non modo sic tam poda gram, sed veram expresse/

Sed meus, vt de me taceam, Lecania seruus Iudaeum nulla sub cute pondus habet, Sed nudi tecum iuuenesq̄, senesq̄ lauamur, An sola est serui mentula vera tui? Ecquid foemineos sequeris matrona recessus, Secretusq̄ tua Cunne lauaris aqua?

Ad Stellam.

Cum pluias, madidumq̄ loue perferre negaret Et rudis hibernis villa nataret aquis, Plurima quae posset subitos effundere nimbos, Muneribus venit tegula missa tuis, Horridus ecce sonat Boreae stridore December, Stella tegis villam, non tegis agricolam,

Ad Castricum de Theta.

Nosti mortiferum quaestoris Castrice signum, Est operae precium discere Theta nouum, Exprimeret quoties rorantem frigore nasum, Laetalem iuguli iusserat esse notam, Turpis ab inuiso pendebat stiria naso, Cum fleret Madida fauce December atrox, Collegae tenuere manus, quid plura requiris? Emungi misero Castrice non licui.

De Polyphemo.

Tantus es, & talis nostri Polypheme Seueri, Vt te mirari possit & ipse Cyclops, Sed nec Scylla minus, qd si fera monstra duorum Iunxeris, alterius fiet vterq̄ timor, De Celio.

Discursus varios, vagumq̄ mane, Et fastus, & aue potentiorum, Cum perferre, patiq̄ iam negaret, Coepit fingere Celius podagram, Quam dum vult nimis approbare veram, Et sanas linit, obligatq̄ plantas, Inceditq̄ gradu laborioso, Quantum cura potest, & ars doloris, Desit fingere Celius podagram.

Epi. patris Hetrusci.

Hic iacet ille senex Augusta notus in aula Pectore non humili passus vtrunq̄ deum, Natorum pietas sanctis quem coniugis vmbis Miscuit, Elysiu possidet vmbra nemus, Occidit illa prior viridi fraudata iuuenta, Hic prope terlenas vidit olympiadas, Sed festinatis raptum te credidit annis, Aspexit lachrymas quisquis Hetrusce tuas, Ad Sempronium.

Cosmicos esse tibi Semproni tucca videris, Cosmica Semproni tam mala, q̄ bona sunt, In Cinna.

Primum est, vt praestes, si quid te Cinna rogabo, Illud deinde sequens, vt cito Cinna neges, Diligo praestantem, non odi Cinna negantem, Sed tu nec praestas, nec cito Cinna negas,

Martialis

rit. Fingere p. o. se labora/ re podagra. Discursus: eo dem verbo vtitur Iuena. Gaudia discursus. Vagu mane: id est matutini tem/ poris labores: quo tempo/ re omnes vagabantur ad salutandos diuites. Aue: salutationem. Plantas sa nas: id est pedes non labo/ rantes. Gradu laborioso: quia ita incedit, vt videat/ tur dolere. Desit fingere: quia veram habebat poda gram. Hic iacet: Hetru/ scus, qui ab exilio lachry/ mis filii fuerat restitutus: vt supra dictum est: nunc moritur: poeta epitaphiu componit: quo laudat pie tatem filii superstitis: ita amissum patris lugentis: vt nonagenarium senem sed patrem iuuenem ante tempus ereptum lugere vi deretur. Ille se. Hetruscus In aula Augusta: Domit. Passus vtrunq̄ Deum. i. Claudium & Nero. nam Hetruscus pater seruus fu it Claudii: a quo eadem co ditione traditus est Nero/ ni: vt in siluis aperte docet Papi. Terribilem affectum passus, visusq̄ tyrannum Inanemq̄ praeterea: Non/ dum stelligerum senior di missus in axem Clau. In lo go transmutit habere ne/ poti. Non humili passus: magno animo. Consa/ gis: vxoris. Ambo ne gra cus est pro ambos. vt illud Virg. Si duo praeterea. legi tur ab aliis loco Ambosvni bra, & melius. Fraudata iuuenta: mortua ante tem pus. Terfenas olympia/ des. i. nonagesimum an/ num. Cosmicos: cosmici dicuntur ornatu. Sempro. Tucca cum esset ornatus, volebat videri formosus: dictitans esse cosmicum. poeta, vt ait, no modo res bonas: sed etiam malas pos se ornari: hoc est ipsum quoq̄ esse malum, quauis cosmicus esset. Primum: Cinna nec dabat Mart. qd̄ poscebat dari: nec nega/ bat omnino, sed diu habe/ bat ipsum suspensum & sol licitum. Primum est vt praestes. i. prima gratia est tui beneficii, vt praestes. Sed tu ne praestas: ideo no diligo te. Nec cito Cinna negas: propterea odi te.

Ad pōniū Atticus acitā esse ut eius no sit fama quin potius ipse augez fama fug amissis. vales non recutus ut eius gladij ne sententia comitij sic us pūgen tu est. lu xae, cūh eat curru es pigris ia est.

Follis

refo co the meo nexo us Galois arim

Ceroma

no odi negante cito.

DOMITIVS

FMVNERIBVS: Castricus & eruditissimus poeta, & diues fuit. Mar. cum aliis amicis muneribus, ipse muneru loco mittere solebat carmina: nequid poterat efficere in Castrici: qui nec egebat muneribus, nec carminibus: paulo tamen ante dederat epigramma ad poetam: nunc refert causam, quare miserit: ait. n. & hoc accidit se: vt Alcino pomoru copia reliquos mortales superant, aliquis aliquis miserit poma. Muneribus: sensus est horum versuum Castricu non posse superare muneribus: aut carminibus. Hic est: eadem temeritate. In vtroque. te. la. boramus inopia muneru, & carminu. Vinctuq; pacile cedimus. Inde: cu non possimus mittere bona carmina: Dederim: ausus sum dare. Alcino: Alcino Nautico filius celeberrimus carmine Hom. in odyssa: Corcyra, in qua erat populi Phaeacis ligni iusticia rexit: tanta pomarioru copia, & fertilitate: vt, autore Homero, praematuris fructibus noui statim succederent. Papi. Quid biferi Alcino laudat pomaria. Oui. Phaea cu felicibus obita plantis iura petunt. huius filia Nautica nudum & naufragum ex litore Vlysem domum perduxit. Maximus: maximus Castricius singulari amicitia cu Anneo Seneca. in eius: missus est a Nerone. in exiliu. Oui. eu secutus est: non veritus principis indignatione: & contempta gra: qua apud illum valebat: idem amicum amicum tabella ex pressum habebat apud se: cuius pictura hoc additur carmen a Mar. Viuida: veris lineamentis exprellis.

ab exilio restitutus: vt scri. Tacit. Facundus: Seneca, Caro proximus, aut prior Sereno, Hic est Maximus ille, quem frequenti Felix litera pagina salutatur. Hunc tu per ficulas secutus vndas Onullis Ouiditacende linguis Spreuisti domini fuentis iras. Miretur Pyladem suum vetustas, Haesit qui comes exuli parentis, Quis discrimina comparet duorum? Haesisti comes exuli Neronis,

Ad Castricum.

Muneribus cupiat si quis contendere tecum, Audeat hic etiam Castrice carminibus, Nostenes in vtroque sumus, vinctuq; parati, Inde sopor nobis, & placet alta quies.

Tam mala cur igitur dederim tibi carmina, quis? Alcino nullum poma dedisse putas,

Ad Ouidium.

Maximus ille tuus Ouidi, Castricius hic est, Cuius adhuc vultum viuida cera tenet. Huc Nero damnauit, sed tu damnare Neronem Aususes, & profugi, non tua fata sequi.

Aequora per Scyllae magnus comes exulis istis, Qui modo nolueras, consulis ire comes, Si victura meis mandantur nomina chartis, Et fas est, cineri me superesse meo,

Audiet haec praesens, venturaq; turba, fuisse Illi te, Senecae quod fuit ille suo,

Ad Eundem.

Facundi Senecae potens amicus, Caro proximus, aut prior Sereno, Hic est Maximus ille, quem frequenti Felix litera pagina salutatur.

Hunc tu per ficulas secutus vndas Onullis Ouiditacende linguis Spreuisti domini fuentis iras.

Miretur Pyladem suum vetustas, Haesit qui comes exuli parentis, Quis discrimina comparet duorum? Haesisti comes exuli Neronis,

Ad Priscum.

Comendare tuum dum vis mihi carmine munus, Maonioque cupis doctius ore loqui, Excrucias multis pariter me, teque diebus, Et tua de nostro Prisce Thalia placet, Diuitibus poteris musas, elegosque sonantes Mittere, pauperibus munera pexa dato.

Ad Licinium.

Doctorum Licini celeberrime summe virorum, Cuius prisca graues lingua reduxit auos, Redderis heu quanto fatorum munere nobis Gustata lethes pene remissus aqua.

Perdiderant iam vota metum, securaque flebat Tristitia, & lachrymis iamque peractus eras, Non tulit inuidiam taciti regnator auerni, Et raptas fatis reddidit ipse colos.

in. non potuit perferre loquelas hominum lugerium te. Colos ra. i. pensa. ipse restituit colos raptas Paris, quas deposuerant sorores.

F Mors

Alcino

Damno

Scylla

DOMITIVS

FMORS falsa. i. falso exstimata de te. Frueris poete. i. ita viuis nunc inter eos qui sunt tibi posteris: quia habebaris mortuus. Viue: da operam relaxationi animi. Velut raptu: nam qui viuunt raptu maiori studio & diligentia res raptas amplectuntur: hoc est consuume oes dies: ac si eos raperes. Gaudia sua. i. gaudia, que cito labuntur: vt supra: Saepo fluunt imo sic quoque lapsa sinu. Vita reu. iteru data tibi. i. nullum diuoluptatis pretereas. Cu me fas: insituerant antiq; coenam, qua appellabant ambulatorem ministris circumferentibus vasa. Si pauperes inuitabatur rarius ad eos accedunt: ministri diuoluptatis seruientes. haec igitur coenam pauper Marti. damnat. Pro mensis: loco mensarum. Gabata: vasa cocaua dicta: quia sunt cocauata. Laces: patine minus excauat. Transcurrunt: ministris circumferentibus. O lautio diuites. Habete vobis: has epulas. Offendimur coena: quia non vescimur. Fons do. Violantilla magnificas habeo aedes: que a Papi in epithalamio Stellig desribuntur: Lecta Deo sedes veris nec fordet ab astris: in his fons erat. Papi. Perfpl cui viuunt in marmore fontes: proximo nemore cose crato Herculi argumentu supra est expositu. ait poeta apte hoc factum: vt Hercules sit primus: ne. s. mulri nraei ministri rapiantur a nymphis: vt Hylas raptus fuit. Domus d. i. domus Violantillae. Luceat: accipiat lucem. Choro: ministris similibus Ganymedi. Obseruat: custodit. Notos: quo nouit amores nympharum. Parua: Seueromisit & oua, & poma: sed ne videretur gulosum amicum existimare: ait se mittere poma, vt vesca: oua, vt raucam vocem aperiat: & vt faucibus mederetur: & vt vox feret clarior. na vice ratis faucibus oua medentur: author Plin. Mercari: Urbicu monet vt si velit au dire suos versus: neque eos emere: eat ad Pomp. vel ad Auctu: qui oes memoria tenebat. Mercari: emere. Nostras nug. i. nostros libellos. Sedet: habet domicillum. In pri. gde Mart. quod templum reliqua superat magnificentia. Marti vltoris templum edificauit Augustus Caes. quod voue

Scis igitur, quantas hominum mors falsa querelas Mouerit, & frueris posteritate tua. Viue velut raptu, fugitiuaque gaudia carpe, Perdiderit nullam vita reuerfa diem.

De Annio.

Cum mensas habeat fere ducentas, Pro mensis habet Annii ministros, Transcurrunt Gabatae, volantque lances. Has vobis epulas habete lauti, Nos offendimur ambulante coena.

Ad fontem Hiantidos.

Fons dominae regina loci, quo gaudet Hiantis, Gloria conspicua, delitiumque domus. Cum tua tot niueis ornetur ripa ministris, Et Ganymedeo luceat vnda choro, Quid facit Alcides filua sacratu in ista?

Tam vicina tibi cur tenet antra Deus? Nunquid nympharum notos obseruat amores, Tam multi pariter ne rapiantur Hylae?

Ad Seuerum.

Parua suburbanum munuscula mittimus horti, Faucibus oua tuis, poma Seueri gulae.

Ad Urbicum.

Mercari nostras si te piget Urbice nugae, Et lasciuia tamen carmina nosse libet, Pompeium quaeris, & nosti forsitan Auctum, Vltoris prima Martis in aede sedet. Iure madens, varioque togae limatus in vfu Non lector meus hic Urbice, sed liber est.

Sic tenet absenteis nostros, cantatque libellos, Ut pereat chartis littera nulla meis. Denique, si vellet, poterat scripsisse videri, Sed famae mauult ille fauere meae. Hunc licet a decima, nec enim satis ante vacabit, Sollicitus, capiet coenula parua duos, Ille leget, bibe tu, nolis licet, ille sonabit, Et, cum iam satis est dixeris, ille leget.

Ad Auctum.

Gratum est, quod Celeri nostros legis Aucte libellos, Si tamen & Celerem, quod legis, Aucte iuuat. Ille meas gentes, & Celtas rexit Iberos, Nec fuit in nostro certior orbe fides. Maior me tanti reuerentia turbat, & aures Non auditoris, iudicis esse puto.

In Vmbrum.

Omnia misisti mihi saturnalibus Vmber Munera, contulerant quae tibi quinque dies. Bis senos triplices, & dentiscalpia septem. His comes accessit spongia, mappa, calix, Semodiusque fabae cum vimine picenarum, Et laetanae nigra lagena sapae.

Martialis

rat in bello Philippensi aduersus Brutum, & Caes. vito rem appellauit: quoniam id bellum suscepit ad vltimum dam morte Caes. patris. Iure mad. fordibus. sunt qui legunt iure madens. i. iure peritus: sed non placet. L. matius: habes limata, & atritata toga. In vario vfu togae. i. du oibus in rebus vtitur eadem toga. Non lect. me. i. non legit modo mea carmina. Sed liber est: hic sic tenet memoria mea carmina: ac si esset liber. Absenteis: non inspectos. Vt n. l. i. ne minima quidem syllaba pereat. Denique si vellet. i. posset videri author carminum: adeo bene memoria tenet meos versus. Sollicitus. i. promoues ad recitanda carmina. Nec fa. an. va. i. non vacuus erit omnino negociis. Iuue. Si vacat & placidi. Q. uin. Marfus & Peto legendi, si vacet. i. si ociosus sit. Gratius: Celer magistratum habuerat in Celtiberia. id est post reditu in urbem ex Pompeio Aucto audiebat carmina Mart. monet poeta Auctu se magnopere vereri aures Celeris: quoniam non videatur auditor, sed iudex Celtiberorum: nam & Mar. erat Celtiber. Si tu i. i. probatur a Celere: nam si offenderet noller recitari. Celta: Iberi. i. Celtiberos: nam Celtae tenuissent ripas Iberi, sunt Celtiberi nominati. Ceterior: sanctior. Maior: reuerentior: quia rexit Celtiberos. Iudicis: alludit ad id quod fuerat iudex in Hispania. Oia: Vmbrum caudicid deridet: qui quocunque munera a clientibus i satur nalibus acceperat: miserat Mar. Ea aut erat vilissima, & nullius ferme precii: eius de munerum vilitate Iuu. satyrico carmine insectat: Vix octo ferul potuerunt ferre munera Mart. facilius, inquit, poterat puer potuffere mihi ferre quinq; libras argenti. Quinq; dies: quia saturnalia durabant v. diebus. Triplices pu. de quibus dicimus in distich. Spongia accessit. co. i. venit comes. Vimine picenaru. i. cum cistella oliuarum. Sapae laetanae: appellat vinum laetanum sapae: quia erat fecosum: habebatque plurimum fecis. supra: A caupone tibi fex laetana paratur. de hoc vino (vt puto) intellexit, cum dixit: Plurimum hispanas mittere mihi nauta metretas. Iuu. dixit de vino missio caudicis: vinu Tyberi deuectum.

Celiber

Martialis

DOMITIVS

COCTANUS: COCTANUS: coctanum ficus est ex Syria. Plin. Ita feri. Syria in ficorum genere habet caricas: & minores eius generis, quae coctana vocant. Item prana in Damasco monte nata. Canis prunis. i. rugosis. & supra: Acuta senibus testa. Cum damascenis: Ex Syria mittebantur ferui: iccirco Iunenale. Quo pruna, & coctana véto. i. venit venalis feruus.

Ficus libyci: in hyeme. p/ducebantur artificio mor/ talum felgidissima ipso e/ riam tactu. supra: Et ficus libycæ gelata testa. Fuisse nummorum. xxx. i. fuisse precii. xxx. nummorum.

Semper mane: Nasidia/ nus captabat olim mune/ ra a Mar. blanditis: sed cū poeta iam asperraretur: ex cogitavit nouum aucupii genus: solebat enim dicere se vidisse somnia plena ter roris Mart. ad quæ placan da postulabat modo thus: modo agnam: modo por/ cum. poeta respondet. Iā lud aucupium: quo vteba/ ris apud me. Venit ad fe. i. defecit. Sed & hæc, & etiam hoc nouum aucu/ pium defecit. Saga: mu/ lier maga. Exorat: placat.

Tuas noctes. i. tua som/ nia horrenda de me. Con/ sumpsi: dando tibi. Mo/ las falsas: mola falsam. i. pecuniam pro mola falsa ad sacra. Deceuerunt: sunt imminuti. Cadit: interfi/ citur propter somnia. A/ ues cortis. i. aues cortiles.

Dormi tibi. i. in tuam p/ niciem: & non in meam.

Nulli muneribus: Crestus ac ceptis muneribus ab ami/ cis nihil remittebat: sed ir/ rimatoribus sellado satis/ faciebat: si inquit poeta ita satisfacis omnibus: satisfa/ cies etiā meis muneribus: quæ nisi tibi sellando: nō me: sed feruū meum: qui iudex est. Si nulli re. si nul/ li reddis. Nec mi. re. pati/ ar mihi non remitti. Sed si rem. si satisfacis. Lupo, Gal. sunt irumatores. Lin/ gas. i. mentulam. De foly/ mis peru. i. a iudæis. i. fer/ ui mel: qui venit e iudæ. i. ex Aegypro. supra: Sed me us, vt de me taceam. Leca/ nia feruus iudæi nulla sub cute pondus habet. Dam/ natam modo mentulam tributis: mentula damna/ ta tributis dicitur, quoniā cum Domitia. exigeret tri/ buta iudæorum: multi ne soluete cogere: dissimu/ labant originem negantis se esse iudæos: sed si differebā tur: inspiciebant an essent circuncisi: & ita deprehende/ bantur: interfui inquit Tranquil. adolescens: cum senex nonagenarius inspicere/ tur a quæstoribus: & fre/ quenti concilio, an esset circuncisus: nam circuncisus

Paruaq; cum canis venerunt coctana prunis, Et libycæ ficus pondere testa grauis. Vix puto triginta nummorum tota fuisse Munera, quæ grandes octo tulere Syri. Quanto commodius nullo mihi ferre labore Argenti potuit pondera quinque puer. In Nasidianum.

Semper mane mihi de me mera somnia narras, Quæ moueant animum, sollicitentq; meum. Iam prior ad fecem, sed & hæc vindemia venit, Exorat noctes dum mihi saga tuas, Consumpsi falsasq; molas, & thuris aceruos, Deceuerunt greges, dum cadit agna frequens, Non porcus, non cortis aues, non oua supersunt, Aut vigila, aut dormi Nasidiane tibi. In Chrestum.

Nulli munera Chreste si remittis, Nec nobis dederis, remiserisq; Sed si reddis Apicio, Lupoq; Et Gallo, Tityoq;, Celioq; Lingas non mihi, nam proba, & pusilla est, Sed quæ de Solytnis venit perustis Damnatam modo mentulam tributis. Ad Rabirium.

Astra, polumq; tua cepisti mente Rabiri, Parrhasiam mira qui struis arte domum. Phidiaco si digna Ioui dare templa parauit, Has petat a nostro Pifa tonante manus. De Achilla.

Castora de Polluce Gabinia fecit Achillam. Pyxagathos fuerat, nunc erit Hippodamus.

Ad Gallam. Iam sex, aut septem nupsisti Galla cinædis, Dum coma te nimium, pexaq; barba iuuat. Deinde experta latus, madidoq; simillima loro Inguina, nec lassâ stare coacta manu, Deseris imbelles thalamos, mollemq; maritum, Rursus & in similes decidis vsq; toros. Quære aliquê Curios semp, Fabiosq; loquētē, Hirsutum, & dura rusticitate trucem, Inuenies, sed habet tristis quoq; turba cinædos, Difficile est vero nubere Galla viro.

damnabantur ad soluenda tributa: mentula igitur dā/ nata tributis dicitur concisa. i. iudæa: quoniam eo iudi cio damnabantur ad tributa. Astra: laudat Rabirium architectum: qui adem flauia genti erexit: ea enim edi ficari voluit Domi. Tranquil. teste: vel Domi. domū stru xit: de qua infra: quod placet. Cepisti: arte complexus es. Domum parrha. i. do/ mum palatinam: hoc est placet potiusq; adem Fla/ uiam. Domus palatina di citur parrhasia ab Epandro Arcade. Silius: A spice mon tis apex vocitata palatia re gi Parrhasia. Virgi. Parrha sio dictum Panos de mon/ te Lycei. non placet, quod suspicantur nonnulli do/ mum Domit. dici parrha/ sias: quia in Germania sub parrhaside vrsa multa ges/ serit: vnde Germanicus est dictus. Spoliorum illorū meminit Plinius in laudi/ bus Traiani parrha. item proprio nomine fuit pi/ etor. Pifa ciuitas in Pelopō neso non procul ab Elide: quæ habuit Iouis olympi/ ci imaginem fiam a Phi/ dia. Parauit: cogitauit da re. Manus has: Rabiri. Ano. To. i. Domiti. Phi/ dias illic simulacrum Iouis effinxit: quod cum est dicatum tonitru luppiter signum dedit sibi placere: vscribit Pausan. Castor: Gabinia mulier amillam iuuenem pugilem dona/ uit tantis opibus: vt esset eques. Castor fuit hippoda mus. i. equorum domitor. Pollux eius frater fuit pu/ gil. Versus Home. itidē ver bis bis reperitur: καὶ οὐδὲν ἴσως ἀλλὰ μόνον καὶ τὸν ἄλλο βόων πολεμικῶν: hoc est Ca stora domitorem equorū: & Pollucem pugnis fortē: hoc versus iocatur poeta. Fecit Castora. i. equitem: id est equestri censu dona/ uit. De Polluce. i. pugile. Nunc erit hippodamus: id est erit eques: alludēs ad Castorem hippodamum. Iam sex: nullum esse ait, qui non sit mollis, siue hi/ spidus sit, siue iunior. Gal/ la cum elegantiores, & for mosiores veller: decepta ele gantia formę officium ma riti non reperiebat: at in/ quit poeta non modo hoc in formosis continger tibi o Galla: sed si hispidum ha bueris: talem reperies: nā omnes sunt cinædi. Iuue. Hispida membra quidem & dure &c. Dum coma: id est dum sequeris formā. Imbellem: neque uentem coire. Mollem maritum: id est effoeminatum. Quære aliquem loquentem Fa/ bios. i. grauem. Tristis turba. i. censoria, & grauis tur/ ba. Vero viro: quia omnes sunt sponæ tam hispidi, quam pulchri, & leues. Iuue. Quis enim non vicus abū dat tristibus obscœnis.

¶ Non

NON coenat: Cæcilianus assiduis mēsis, & cœnis vo/ lebat sibi apponi aprum: quis alios non inuitaret. Poeta ait, quis Cæcilianus alium non inuitet: tamen cum ha/ ber aprum: habet conuiuiam. q. d. aper blande ei consu/ mit cœnam: & tantum amittit: quantum si haberet cō/ uiuiam. Belli insidiosum: quia aper consumit: hoc placet porius, vt de apro homine intelligas. infra poe ta meminit: vt cū de Bru/ to priore versu deridēs te/ nuem mensam Cæciliani: nā aper alienas cœnas se/ ctabatur: vt alibi ostendit. Tarpeia: cum Cæsare ha beat, dicit se Iouem nō in/ digere: neq; se debere pete/ re aliquid ab eo: nā quod ei necessarium est: potest Cæ/ sari suppeditare: debet tan tum rogare Iouem pro Cæ sare: vt. s. diu terris impe/ rer. Succensueris. i. irasce ris mihi. Aulge tarpeig: Ca pitolli. Quem cre. to. i. esse verum Deum. Saluo duce: dum seruus Domiti. incolumem. Debeo roga re Cæs. pro me: quia ipse po test mihi suppeditare quæ sunt necessaria. Te p. Cæ sare. i. debeo ei optare inco lunitatem a te. Abstule/ rat: Domi. laudat q. instauratis ædificis vicis, & ex/ ditos, qui pauloante fue/ rūt occupati tabernis opi/ ficum: vt nunc tandem sit vrbs, quæ pauloante erat taberna. Institor: rerū vi/ lium venditor. Nullum li/ men. i. nullum institor ser uabat limen suum: sed cō/ fundebantur domus. Se/ mira: callis. Nulla pila: ad pilas enim res vendebant: Hora. Nulla taberna meos habeat, vel pila libellos. Lagenis caræatis: vasis clau sis. Iuue. Postq; omnis vbiq; Fixa catenarę siluit compa go tabernæ. Medio luto: occupata via. Nouacula egea: gladius tonsoriorū nō vifus. Stringitur: nudat. q. d. tonsores non tondent in media turba. Menas du xit primus tonsorem e Si/ cilia. Seruat sua limina. i. stant intra suas casas. Fuit magna taberna: erat tota vna officina. Reclusis fori bus grandes: Amillus. de hoc Iuue. Quod discipu/ los inclinet Amillus. si/ ne teste: ambiguum est ver bum: & cum videatur dice re remotis arbitris: id signi ficat quod res ista magnis retribus ageretur. Quod fa cit. i. pathicus & fellator. i. peditabatur & fellabar: quod vt vng sine retribus sic: al terum nabis: alterum ore. Perpetui nunq;: laus est Si li poetę. Perpetui Sili: semper victuri. Volumina. i. se duas (vt puto) hastas diuisi decernebāt penitētiās suas.

De Cæciliano.

Non coenat sine apro noster Tite Cæcilianus, Bellum conuiuiam Cæcilianus habet, Ad Iouem.

Tarpeia venerande rector aulae, Quem saluo duce credimus tonantem, Cum votis sibi quisq; te fatiget, Et poscat dare, quæ Dei potestis, Nil pro me mihi Iuppiter petenti, Nec succensueris, velut superbo. Te pro Cæsare debeo rogare, Pro me debeo Cæsarem rogare. Ad Cæsarem Do.

Abstulerat totam temerarius institor vrbs, Inq; suo nullum limine limen erat, Iussisti tenues Germanice crescere vicos, Et modo, quæ fuerat semita, facta via est. Nulla catenatis pila est præcincta lagenis, Nec prætor medio cogitur ire luto. Stringitur in densa, nec cæca nouacula turba, Occupat haud totas nigra popina vias, Tonfor, copo, coquos, lanus sua limina seruât, Nunc Roma est, nuper magna taberna fuit. In Amillum.

Reclusis foribus grandes præcidis Amille, Et te deprehendi, cum facis ista, cupis, Nequid liberti narrent, seruiq; paterni, Et nolet obliqua garrulitate cliens, Non pædicari se qui testatur Amille, Illud sæpe facit, quod sine teste facit. De Silio.

Perpetui nunq; moritura volumina Sili Qui legis, & latia carmina digna lyra, Pierios tantum vati placuisse recessus Credis, & Aonia bacchica serra comæ, Sacra cothurnati non attingit ante Maronis, Impleuit magni q; Ciceronis opus. Hunc miratur adhuc centū grauis hasta virorū, Hunc loquitur grato plurimus ore cliens. Postquam bis senis ingentem fascibus annum Rexerat, asserto qui sacer orbe fuit, Emeritos musis, & Phœbo tradidit annos, Proq; suo celebrat nunc Helicon foro. In Cinnamum.

Qui tonsor fueras tota notissimus vrbe,

manorum. alibi legitur latia lyra. Pierios re. putas ne solū Silium in poetica versatū? Non ante att. i. non an te proposuit sibi imitandum Maronē: & contulit se ad carmen. Impleuit ma. q. Cic. opus: quia fuit caudicus & declamauit: hos duos proposuit sibi imitandos Maro nem carmine: & Ci. in causis. de vtriusq; habuit prædia. Grauis hasta c. vi. centum viri erāt iudices, apd quos quotidiani lites, & ciuiles agebantur a caudicis. su/ pra de filio Reguli: Iā cla/ mor, centumq; viri. Hasta gra. nam bona ad iudica/ bant his, quibus debeban/ tur: quæ ad modum & res, quæ sub hasta venduntur, ad iudicantem emptori. Hunc: eloquentiam Sili. Plurimus cliens. i. pluri/ mi clientes defensi olim in foro. Postq;: eo anno, quo Nero interfectus est, Silius consulatum gerebat: colla ga Attico: vscri. Tacit. E/ meritos: accepta rude ex caudicis forisibus. Phœbo: carmini. Ingentem annū quo est interfectus Nero: quia tanto tyranno libera tus est totus orbis. Sacer: cōsecratus in libertatem. Asserto. i. vindicato in li/ bertatem ex tanto tyrāno. Celebrat helicon. i. car/ men. Pro foro. i. pro cau/ sis. nam bellum secūdam Punicum carmine scribe/ bat. xvii. lib. quos editis cō mentariis sumus interpre tati. Qui: hic Cinnamus mihi ille videtur, in quem inuehitur Iuue. Patricios omnes opibus cum prouo cet vnus. i. is enim munere mulieris ex tonsore factus erat eques: nunc emissum in Siciliam in exilium inse ctatur: poeta ridēs iterum fore tonsorem cum amil/ sis opibus exilio nullum aliud præsidium ad vitam tuendam habeat.

GEORGIUS

¶ H VNC mirat adhuc cētū grauis hasta virorū. Nō vna erat. c. vitalis hasta: sed plane duplex q̄tu ex Qu. cognoscentis: qui de iudi cis loquēs hęc feri. Aut cū de eadē causa pruniciatū est: vt i reis deportatis: & af fertione secūda: & de parti bus cētū viraliū: q̄ in duas hastas diuerserunt. Val. itē Max. vbi tradit de reclusis iudicis centūvitalis hasta meminit: putoq; cētūvira/ lia iudicia sic apud Ro. agl solita fuisse: quæ ad modū i p̄potenti & sanctissima Ve natorū republica quadra/ ginta vires causa exercē/ tur. Sunt. n. Venetiis bis q̄ draginta viri publico con/

sillo ad iudicandum constituti: quorū alteri ciuiles cau sas cognoscunt. Alteri vero de criminibus, & quæstioni/ bus iudicāt: quo ordine olim apud Roma. centūviri in/ gita viris

Cētūvira les cause quadras gita viris venetiis

DOMITIUS

FDOMINAEamicq. Aetna regna: sicula. Cum fu- geres tristia iura. i. graue & triste iudicium in te. Inuti- lis: nulla arte honestiore praeditus. Quies infelix: ap- pellat quierem infelicem: quia in exilio infelicitate erat futurus in otio. Magister ludi: gladiator. Vendere vo-

Et post haec dominae munere factus eques. Sicanias vrbes aethnaeque regna petisti Cinnam, cum fugeres tristia iura fori. Qua nunc arte graue tolerabis inutilis annos. Quid facit infelix & fugitiua quies? Non rhetor, non grammaticus, ludiue magister, Non Cynicus, non tu Stoicus esse potes. Vendere nec vocem senis, plausumque theatris, Quod superest, iterum Cinnam tonforeris. In Gargilianum.

Liste bisdecimae numerantem frigora brumae Conterit vna tribus Gargiliane foris. Vah miser, & demens, viginti laugat annis Quisquam, cui vinci Gargiliane licet.

De Labieno. Haeredem Fabius Labienum ex asse reliquit, Plus meruisse tamen se Labienus ait.

In Philaenim. Paeicat pueros tribus Philaenis, Et tentigine sauior mariti Vndenas vorat in die puellas, Harpasto quoque subligata ludit, Et flauescit Aphe, grauisque draucos, Alterno facili otat lacerta, Et putri sutulenta de palaestra Vincta verberare vapulat magistri, Nec coenat prius, aut recumbit ante, Quam septem vomuit meros deunces, Ad quos fas sibi tunc putat reuerti, Cum Coliphia sexdecim comedit, Post haec omnia cum libidinatur, Non fellat, putat hoc parum virile, Sed plane medias vorat puellas, Dii mentem tibi dent tuam Philaeni, Cunnum lingere, quae putas virile.

Ad Rufum. Commendare meas instanti Rufe camoenas, Parce precor socero, seria fors an amat, Quod si lasciuos admittat & ille libellos, Haec ego vel Curio, Fabricioque legam.

genus erat pilae: qui ludus ad viros attinebat. Et flauescit Aphe: hoc est ludic palaestra. Palaestra enim aspergine arene flauescit: luctatori. Aphe graece: latine significat tactum. Aphe igitur i. tactu arene. Qui in hunc locum cum scribit lucta Acheloi aduersus Hercule: Inque vicem fulgur tactu flauescit arene: Flauescit Aphe. i. luctatur: & palastras mulieris carpit lu. Endromydas tyrias & foemineum ceroma: Quis nescit. Graues draucos: drauci, vt supra est expositum, erant grandiores adolentescentes agentes in hispidos: vt patitur domini, q parte batur. lactare pueros alterno brachio in more erat Gymnasia: & exercitatio nis. supra versus hoc indicauit: Aut gradis Linus olibus lacertis: Septemque pueros leuat, vel octo. Kotati: iactat. Facili lacerto. i. rotabulis brachiis. Qui legit alteres non placent. Quid autem sint alteres dicitur in distichis. Lutulenta: vincta ceromate, confecto ex iuro. De palaestra putri: putrem palaestra propter vnguentum: quod placet: vel propter malum olei odorem. Magistri vincti. alipte. In sentum horum duorum ver suum iuuue. ita scribit: Callidus, & cristae digitis impref sit aliptes: Ac summum doming femur exclamare cogit. Quam vomuit septem deunces: vomitione verbat tur mulieres: vt in maiore esuritionem excitarentur. Iuu. Tandem illa venit rubicundula totum Ctenophorum sitiens. & paulopost: Bibit & vomit. Coliphia: panes erant palaestrarum membrum confirmandum: quemadmodum gladiatores auctore Phi Caria vtebantur. Coliphia: iuuue. Luctantur pauca: comedunt coliphia pauca: καλον graece: latine membrum: i. phi fortitudinem significat. Vorat: lingendo & tribadendo. Dii mentem: prouerbium est in insanos. Virile: ad virum pertinere: hoc est quae cum virilia officia exerceas: cunnum etiam lingis: quasi id quoque sit virile. Commendare: ad instantiam Rufum scribit: cuius infra meminisse: Betis olive/ra. huc rogat ne socero suo qui est grauis supercilij, lasciuos locos legat. Comē dare: laudare. Seria: gratia. Admittit: pbat, & patit. Curio & Fab. er grauisimis censoribus. Curum asper natum aurum legimus: Fabri. censorem grauisimum. Iu. Fabricius notet. Gel. Lilius, & Plin. meminerunt.

GEORGIUS

FCOLIPHIA sex. co. De coliphis abunde diximus in Iuuue. Sunt enim panes subcinerici: sed illud miror: quod ethymologiam huius dictionis: non solum commenticiam fecerit: sed plane deridiculam: quando non αρωδ του καλον: quod est membrum: & i phi: sed forma diminutiua: καλονος fiat culitum, & coliphum.

[Hæc:

DOMITIUS

THAEC: Canius poeta Gaditanus habuerat Theophila puella: cuius & pudicitiam & carmē laudat poeta in Theophila hoc significat amica Diis. Voce cecr. i. voce graeca. Hortus attici. academia. fuit locus extra Athenas: in qua docuit philosophia Plat. dicta ab Academo heroe: vt Laer. Dioge. ex testimonio antiquorum scribit. Sunt qui intelligant hortum atticum. i. hortum Epicuri, nā Epicurus, auctore Phi, prius Athenis hortos colere instituit. Pap. Mallet desertere senior garteris hortum. alius codex habet senis altus in hortis. Sui: discipuli nā. Per h. a. i. quodcumque opus Theo. tibi emendaue rit. Viuet. i. erit perpetuus Tam non foemineum sapit. i. tamen est erudita, & graui, & exquisita doctrina. Parthenis: an Violantilla Neapolitanam dicit: quod non placet: proprium nomen est mulieris docta: cuius nullus exat monumentum. alibi legitur Panthenis. Fingentem: antepositur theophila Sappho: quoniam non sit inferior doctrina, & superet pudicitia. Sappho: filia fuit Euriglij, & Leidis: capta amore Phaonis: hac de causa, vt putarunt, quoniam centum capita herba est habens duplicem radicem: altera masculam: alteram foemina: ea dum auellitur si mascula contigerit viro: si vel inuitus amat a muliere. Euenit autem Phaoni. Phi. auctore est. Locus tamen est deprauatus. Itamē Phao nem, & Lesbii, pro & Phao nem Lesbii. Castior: nam illa amauit Phaonē: & tribasuit. Ipsarum: amica mulieri accipitur in bonam partem: amica viro in malam. Philaenis tribas appellabat mulierem amicam: quod non poterat accipere nisi in malam partem: cum ipsa esset tribas: & partibus viri vteretur. Tribas tribadum. i. quae tribas tribades. Recte vocas amicam: quoniam viri officio vteris in eam. Ficosa: ficus pro morbo accipitur: & ficus pro fructu. Domi cufudā pauperis res mira accidit: vt cum omnes domestici haberent ficos morbum: solus ager careret ficis fructu. Dispensator: magister domus. Turpi vlcere. i. ficos: locus est ex ambiguitate verborum. Gratus: Paulum rogat cauidicum: vt magna voce carmina, quae sub eius nomine conferuntur: plena maledictis testetur non esse. Mar. hoc sibi accidere su pra coqueritur: Si me frō-

re legat dominus Faustine ferena. & infra: Vernaculorum dicta fordidum dentem. Atro veneno: maledictis. Patronam vocem: id est tutricem. Gratus Decembris: id est saturnalia sibi tibi fructuosa: nam cauidici a cilitibus in saturnalibus donabantur. Triplices: pugilares. Vani: nullius precii. Grandis reus est: diues ciens. Scyphos auorum. i. pocula archetypa: quae in precio habebantur. Publius latronum ludo delectabatur. Capit: oblectat. Nouum: nomē proprium, qui optime ludebat. Mandris: latronibus. Vitreo latrone: nam vitrea erant in pigro. Ouid. Sive latrocinij sub imagine calculus ibit: Fac pereat vitreo miles ab hoste tutus. Sic fauor arbitri coronae vinctae. i. turba vincta in Gymnasio fauens. Det tibi palmam. i. victoriam, & praemium. De nutri. i. de trigonali pila: qua nulli exercebantur. Sunt qui locum intelligant: vt supra: seu letum ceromateris, lentum ue trigona: quod est vanum. Polybiam Polybus in gymnasio summa erat admiratio: cum manu sinistra fortissime pila trigonali certaret: hanc fortitudinem sinistram negat Plinius in mulieribus contingere: i. sinistram vero fortitudo in trigonali requiebat. In distichis ita loquitur: St me nobilius scis expulzare sinistris Sum tua: si necis, & alibi: Capra bit sinistra dextra, laeuque trigonē. Esquilis: ad Maximum quem cum multis in locis domicilium habere: nusquam poterat reperire, vt saluaret. Colle Dianae: vicus patricius: vici i. v. bevaria habebat nomina: vt Patricius a patriciis. Africus, quia Pœni captiuus illic fuerunt custoditi. Cyprus, quoniam sabina lingua significat bonum. & fabini illic habitauerunt a bono nomine Cyprum appellarunt. Idē dicitur scelera: tus obfactum Tulliae: quae carpentum duxit per ora patris. In patricio vico stiales ludi celebrabantur: spectat Capitolium vetus. Capitolium vetus dicebatur: tantum illic erat facellum Iunonis, & Mineruae antiquus: eade postea extructa in Capitolio. de hoc loco supra intellexit: Quae videt antiquam rusticam Floram louem. auctore est Var. Cybeles viduae: propter Athim suum: quo non potuit potiri. vel viduae pro gallos sacerdotem custodes. Nouum louē: ad differētiam illius facellum, quod dicit vetus.

De Theophila.

Hæc est illa tibi promissa Theophila Cani, Cuius Cecropia pectora vocem madent. Hanc sibi iure petat magni senis atticus hortus, Nec minus esse suam stoica turba velit. Viuet opus quodcumque per has emiseris aures, Tam non foemineum, nec populare sapit. Non tua Parthenis nimium se praeferat illi, Quamuis Pierio sit bene nota choro. Carmina fingentem Sappho laudauit amatrix, Castior hæc, & non doctior illa fuit.

In Philaenim.

Ipsarum tribadum tribas Philaeni Recte quam futuis, vocas amicam.

De Familia Ficosa.

Ficosa est vxor, ficosus & ipse maritus, Filia ficosa est, & gener, atque focer, Nec dispensator, nec villicus vlcere turpi, Nec rigidus fossor, sed nec arator eget, Cum sint ficosi pariter iuuenesque, senesque, Res mira est, ficos non habet vnus ager.

Ad Paulum.

Gratus sicuti Paule sit December, Nec vani triplices, breuesque mappae, Nec thuris veniant leues scilibræ, Sed lances ferat, aut scyphos auorum, Aut grandis reus, aut potens amicus, Seu quod te potius iuuat, capiteque, Sic vincas Nouiumque, Publiumque Mandris, & vitreo latrone clufos, Sic palmam tibi de Tigone nudo tergone. Vincta det fauor arbitri coronae, Nec laudat Polybi magis sinistras, Si quisquam mea dixerit malignus, Atro carmina quae madent veneno, Vt vocem mihi commodes patronam, Et quantum poteris, sed vsque, clames, Non scripsit meus ista Martialis.

Ad Maximum.

Esquilis domus est, domus est tibi colle Dianae, Et tua patricius culmina vicus habet, Hinc viduae Cybeles, illic sacraria Vestæ, Inde nouum, veterem prospicis inde louem, Dic, vbi conueniam, dic, qua te parte requiram, Quisquis vbique habitat maxime, nusquam habitat

sculis.

libidina vi est libidine page ve et Tribas significat frico: graeco vus est Mart. praeter hunc nullus auctor Porph. excepro, qui in verba illa Hora. Et mascula Sappho. Sappho inquit dicta est mascula: vel quod dedit operam poetice: quod est viri & maris: vel quod tribas fuit. Tribadē aut fuisse carmen indicat: quod extat. Philaenis meretrix fuit: quae, vt ex epitaphio graecis versibus conscripto cognoscit, carmine Philocratis poetae laceratur: negat enim ex tumulo se vnquam eo commississe: quae scripserat Philocrates: rogatque ne poetae fides adhibeatur: scripsit haec varia genera concubitus, notata eo versiculo Oui. Nec quae concubitus non tacuere suos. Idē dicitur in obsceno. Virg. carmine: vbi figurat Philaenis tangit. Inde impudicam, & famosam tribadē appellat Mar. Scilicet: intemperantior: & magis infamata. Tentigine: pruritu libidinoso. Vorat: lingendo, & tribadendo. Subligata: subducta veste. Ludit harpasto: harpasta

partiam

rudis

vicin vt be

Capitolij vetus

DOMITIVS

CYLLENES: Carus & Norbana coniuges diem ce- lebrabant: quo matrimonio conficti sur. Poeta rogat Mercurium: cuius numini hac sacra dabatur: vt is dies redeat semper felix: & latus vtrigq; coniugi. Inuocatur au- tem Mercurius ex Aegyptia disciplina: nam Aegyptii caduceum Mercurio dant in specie draconum ma- ris, & foeminae coniunctoru: ita & parte media inuicem alligentur nodo, quem vo- cant Hercules: deinde va- riu flexionibus totum ca- duceum ambiant: hoc ad genituram hominum spe- ctate putabant. Cum ergo pro arcto vinculo Cari, & Norbanæ sacra peragant: i. uocatur Mer. hac cadu- ceiforma. Cyllenes: Arca- diæ mons est Cyllene notu natale Mercurii. Minister nuncius. Virga aurea: ca- duceum. Viret: videtur vi- uere. Furti lasciu. i. adul- terii. Idus maternæ. i. idus Maiæ. Maia mater fuit Mer- curii. Maia item vxor Vul- cani. sed Pifo vxorem Vul- cani Maestam, non Maiã dicit appellari. A matre Mercurii mensis Matas est dictus: quis Mar. fabulosas antiquorum opiniones de hoc afferat eo mense Maiæ & Mercurio rem diuinam ofis mercatores faciebant. Auus: Atlas pater Maia. Mole parca. i. paruo pon- dere: nam dicitur sustinere celum. Hic: duæ, inquit, causæ sunt quare debeas annuere: q; & Carus colit eloquentiam, cuius tu es Deus: & idem minister est Iouis nostri. i. Domitiani: vt tu Iouis fidus: vt tu fi- dus es Tonanti. Antistes: sacerdos literarum. Vis gratis, vis dare: facere tui copiam. Nec vis dare: pre- cium. q. d. si vis dare coitu opus est des precium, cum sis deformis. anusq;. Q. d. re: Philomusus cum a mul- tis inuitaretur: elatus est superbia: quasi amaretur ab omnibus. at inquit poe- ta eum non amari, sed de- lectare alios. Diripiunt: certatim inuitant. Dele- ctas: nam scire delectant non amantur. Cum laxetani: Papius, quem supra dixit veneficu fuisse, mitte- bat munera: sed ea nõ pla- cebant ob veneni suspitio- nẽ: ergo & imprudens erat qui frustra mitteret mune- ra, & genio carebat. Genio caret qui nõ placet supra: Victurus geniu debet ha- bere liber. caret item genio qui spernit voluptates: nõ habebat igitur Genium Pa- pilus: vel quia non place- bat: vel quia meliora mu- nera amittebat. Cum la-

xerani lacerti: lacertus genus piscis: qui minimus est ad saxetum Beticæ. Plin. Hæc Colla: siue Parrius scurra baxetanus a patria Betica: cum sequitur lacertoru nõ mina: nemo est, qui non debeat suspicari munera tua esse venenata, cum tu male cœnes. Conchis est fabatia viridis, vt infra dicitur, & piscis. Cum est legumen: nisi multo oleo perfundatur: nullus est saporis. infra: Si spumet rubra conchis tibi pallida testa: Lautorum cœ- nis sæpe negare potes. Conchis inuicta: sine oleo. Habes nec cor. i. impru- dens: quia male cœnas, & mittis bona munera: p- dis enim te: quia nemo est qui non possit suspicari fraudem cum mittas me- liora: & deterioribus vesca- ris. Nec genium: fraudas enim te voluptate. Pora- ui: iocus. antiqua vina a cõ- sulibus nomen sumebant: nuper poeta cum consule cœnauerat: qui multum appouerat. Vinum con- sulare: videtur dicere ve- tus: sed nouu dicit. Qua- tenus: Marcel. cuius supra meminit, militabat in Ger- mania. Huc hortatur poe- ta Fan. vt mittat sua carmi- na: cum præsertim iam bel- la fileant: q; si vis, inquit, gratiora esse carmina mea illi mitte puerum ingenu- um: cum autem tibi mit- tam carmina vt grata sint, mittam pastoralem puer- rum: nam Faust. iure Ty- burino ita delectabatur: vt nihil illic nisi fructuo- sum vellet. quod supra in- dicauit: Baiana nostri villa Basse Faustini Non otiosis ordinata myrtetis. Trio- nes Odrisios: id est septem- triones. Odrisii populi Thraciæ. Mangonis Mi- ty. græc. Delphici, & Mity- lenyi pueri forma commẽ- dabantur. Lacon: puer la- cedaemonius. Mos erat a- pud Lacedæmonios: vt eph- ebis quo asperiores in bellu essent in ara Dianæ verbe- rarentur. Non cæ. qui nõ dum peruenit ad ætatem qua sit cœdendus. Istro ca- pri. i. Germania deuicta. Tyburinas oues: nam so- loruris fructu delectaris: neq; vis aliquid: quod ad id non pertineat. Trigin- ta: Lausus lecto Mar. libro ait se triginta reperisse epi- grammata non probada. Bonus signat nõ modo nõ paruũ, sed et magnũ. ait er- gor poeta: Si totidẽ reperir- rur epigrammata bona i el? libro: librũ fore bonũ. i. ma- gnũ. Bonus. i. magnus. Vel li. bo. est: si dimidia par- te poterit bonus iudicari placet hæc sententia. alibi: Sũt bona: Sunt quẽdã me- diocria: sunt mala plura. Menophili:

Ad Mercurium.

Cyllenes, cæliq; decus facunde minister, Aurea cui torto virga dracone viret, Sic tibi lasciu non desit copia furti, Sute cupis Paphien, seu Ganymede cales, Maternæq; sacris ornentur frontibus idus, Et senior parca mole prematur auus, Hunc semper Norbana diem cum cõiuge Caro Læta colat, primis qua coiere toris. Hic pius antistes sophiæ sua dona ministrat Hic ture vocat fidus & ipse Ioui, In Anum deformem, Vis futui gratis, cum sis deformis, Anusq;, Res perridicula est, vis dare, nec dare vis, Ad Philomusum, Quod te diripiunt potentiores Per conuiuia, porticus, theatra, Et tecum, quoties ita incidisti, Gestari iuuat, & iuuat lauari, Nolito, nimum tibi placere, Delectas Philomuse, non amaris, In Tuccam, Exigis vt nostros donem tibi Tucca libellos, Non faciam, nam vis vendere, non legere, In Papilum, Cum laxetani ponatur cauda lacerti, Et bene si cœnas conchis inuncta tibi est, Sumen, aprum, leporem, boleros, ostrea, mulos Mitus, habes nec cor Papile, nec genium, Ad Seuerum, Potavi modo consulare vinum, Quæris q; vetus, atq; liberale, Ipso consule conditum, sed ipse, Qui ponebat, erat Seueræ consul, Ad Faustinum, Quatenus Odrisios iam pax Romana triones Temperat, & tetricæ conicere tubæ, Hunc Marcellino poteris Faustine libellum Mittere, iam chartis, iam vacat ille iocis, Sed si parua tui munuscula quæris amici Commendare, ferat carmina nostra puer, Non qualis geticæ satiatus lacte iuuençæ Sarmatica gelido ludit in amne rota, Sed mitylenæi roseus mangonis ephabus, Vel non cæsus adhuc matre iubente lacon, Attibi captiuo famulus mittetur ab istro, Qui Tyburinas pascere possit oues, Ad Lausum, Triginta toto mala sunt Epigrammata libro, Sitotidem bona sunt, Lausẽ liber bonus est,

Menophili:

DOMITIVS

Menophili: Menophilus cum iudæus esset: ne- inguina circũsecta deprehenderentur: & propterea co- gerecur ad tributum iudæicum: quod imperator exige- bat: pregrandi fibula eas partes velabat. Nuper autẽ cõ- palæstra luderet delabente subligaculo se iudæum pro- didit. Fibula: subligaculi. Penem: caudam dixerunt antiqui: inde pro mētula Põp. Comœdis: comœdia rum histronibus. Nemo i- quit Ci. sine subligaculo p- dit in scenã. Parcere. u. i. ira velle suã vocem seruã re. Subligaculo. n. histrio- nes vtebantur: vt & puden- da velaret: & rem Venereã cohiberent: ne frequẽti cõ- cubitu rauceret: hoc in- dicat Iuuen. Si mulier gau- det cætu nullius fibula du- rat Vocem vendentis præ- toribus: hoc est si cantore delectatur: tot adhibet ille cebras: vt nulla fibula pos- sit cantoris inguina repri- mere: quia soluat etiã peri- culo vocis amittendę, & ali- bi: Soluitur his magna co- mœdi fibula: sunt q; Chri- fogenum cantare verent. Verpus erat: ludus: pro- pterea nolebat inspicit: ne cogeretur soluere tributũ. Eutrapius: Eutrapius ver- bo græco: latine dicitur ve- bani: & Eutrapii dicit etiã, qui supra annorum rasi v- ne grandi corpore cretus, citoq; moriuntur: in quo voce latina caremus: hic p- prium est consoris nomẽ. Subit: succrescit. Expũ- git: expilat. Subit al. quia diu occupatus erat in or- mando adeo: vt altera bar- ba subiret. Dum: Cæcilium seruus imaginem Mar. ha- bebat expressam picturã: quod & Auitus fecerat. vt infra: Non te cglabis subli- mi pectorates. Poeta gra- tias agit carniẽ, eiusq; ima- ginẽ hoc versu ait fore im- mortale. & diuturnore pi- ctura. Peuce: insula ad hoũ Danubil. Tacentẽ Istrũ. i. congelatũ. Spirat: viuere videtur. Hęc loca: Peuce, & Istrũ. Hic vul. i. hoc libro. Apellæũ opus: pictura excellentissimi pi- ctoris: qualis fuit Apelles. Opus Apellẽum intelligit de opere cuiuscunq; pictõ- ris excellentissimi. Opera au- tẽ Apellis hæc celeberrima erant: Venus exiens ex ma- ri dicata delubro Cefaris: de qua locutus est Ouid. Si Ve- nerem chous nunq; pinxisset Apelles: Merfasub æquo- reis illa lateret aquis. Aliã inchoauit: & superasset prio- rem. nisi mors intercepisset. Ploxit præterea Alexan. ful- men in templo Dianæ phezic. Apelles Chous fuit, vixit olympiade centesima. xii. vt Plin. tradit. Quod non: hic volebat videri poeta: quod tantum ederet disticha, aut tetraistica. Scribere lib. i. facere multa epigrammata. Ad natalicias: Sextus ignotos homines ad diem nata- lem suum celebrandum inuitabat: vt mitterent ei mu-

nera, Mart. sæpius inuitatus nihil miserat. nunc igitur non inuitatus est: iocãs accusat Sexti auaritiã, & frau- des. Natalicias. i. ad conuiuium natale. Quid factũ: quid accidit. Præteritus: non inuitatus. Præteriti dice- bantur illi ex competitoribus magistratum qui repul- sam habebãt. Pignora: confirmaciones amicitie. Põ- stulant: ita cupienti. Q. uĩ- dam codex antiquus ha- bet argenti pustulari: & ita est legendum. nam argen- tum pustulatum, seu põ- stulatũ dicitur purissimũ. hoc docet Tranquill. in Ne- rone: vbi scribit imperato- rem exegisse argentum pu- stulatum, & aurum obri- zum dicitur q; sæpius ex- coctum purissimum est, author Plin. Martia. ibi & pustula felix de phiala: nõ pustula bractea est argenti pustulari. Negociatur: quia non dat aliquid tua spor- tula: sed facit negotiatio- nem; & lucretur: non est igitur sportula, sed nego- ciatio. Põscis mune. hoc est expectas munera: inui- cas ad dapes. Iam dices: postquam vides me nihil mittere. Vapulet vocator. i. Mart. non inuitabis am- plius: sed tãquam eadem repelles: quia iam te noui. vel vapulet vocator: nam vocator dicitur qui inui- tat. & vocatio inuitatio. hoc verbo antique vsus Ca- to. Mei sodales conuerit in triulo vocaciones. Si meus: si inquit monstra a dominio amantur: quare non licet mihi domino a/ mate seruum Labyam: immo magis licet. hoc ait poeta: quoniam turpe vi- debatur domino amare aut seruum, aut ancillam. hoc etiam defendit Horat. carmi. Ne sit tibi amor an- cillæ pudori. Lagopodes: ancillæ nomen duxit a clu- nibus leporis. Id enim indi- cat græca compositio: po- test & aspectu leporis. Ca- nius: poeta gaditantis. Ca- tellæ exiguæ: nam Publius delectabatur catella, quæ ista vocabatur. Cercopi- thecus: simia caudata dicitur cercopithecus compo- sitione etiam ipsa: ex india mittitur capite nigro: pilo asinino dissimili voce alius. Simia ira loquitur apud Martia. Si mihi cauda fo- ret cercopithecus eram. Iuuenalis: Effigies sacri ni- tet aura cercopitheci. GEORGIVS SI meus aurita gaudet lagopode Flaccus. De ancilla intelligendum non est: quoniam sequentes omnes com- parationes de Brutis fiant: quæ velut monstra a domi- nis suis amentur: sed potius lagopode legendum est: vt de aue intelligamus: quam Plin. hoc nomine appellat: & ita deseri. Lagopus pedes leporino villo hoc ei nomen dederit: cetero candidæ columbarũ magnitudine. hanc auem duplicem tradit idem scriptor.

De Menophilo.

Menophili pennem tam grandis fibula vestit, Vt sit comœdis omnibus vna fatis, Hunc ego credideram, nam sæpe lauamur i vno Sollicitum voci parcere Flacce suæ, Dum ludit media populo spectante palæstra, Delapsa est misero fibula, verpus erat, De Eutrapelo, Eutrapius tonfor dum circuit ora Luperçi, Expungitq; genas, altera barba subit, Ad Librum, Dum mea Cæcilio formatur imago Secundo, Spirat & arguta picta tabella manu, Iliber ad geticam Peucen, Istrumq; tacentem, Hæc loca per domitis gentibus ille tenet, Parua dabis caro, sed dulcia dona sodali, Certior in nostro carmine vultus erit, Casibus hic nullis, nullis debilis annis Viuet, Apellæum cum morietur opus, Ad Sabellum, Quod non insulse scribis tetraistica quædam, Disticha quod belle pauca Sabelle facis, Laudo, nec admiror, facile est epigrammata belle Scribere, sed librum scribere, difficile est, In Sextum, Ad natalicias Dapes vocabar, Essem cum tibi Sexte non amicus, Quid factum est, rogo, quid repente factum Post tot pignora nostra, post tot annos, Quod sum præteritus vetus sodalis? Sed causam scio, nulla venit a me Argenti tibi libra pustulati, Nec leuis toga, nec rudes lacernæ, Non est sportula, quæ negociatur, Põscis munera Sexte, non amicos, Iam dices mihi, vapulet vocator, De Se, Si meus aurita gaudet lagopode Flaccus, Si fruitur tristi Canius Aethiope, Publius exiguæ si flagrat amore catellæ, Si Cronius similem cercopithecon amat,

GEORGIVS

SI meus aurita gaudet lagopode Flaccus. De ancilla intelligendum non est: quoniam sequentes omnes com- parationes de Brutis fiant: quæ velut monstra a domi- nis suis amentur: sed potius lagopode legendum est: vt de aue intelligamus: quam Plin. hoc nomine appellat: & ita deseri. Lagopus pedes leporino villo hoc ei nomen dederit: cetero candidæ columbarũ magnitudine. hanc auem duplicem tradit idem scriptor.

DOMITIVS

ICHNEVMON animal ex Aegypto: quod aduer...

Delectat Marium si perniciosus ichneumon, Pica saluatrice si tibi Lausa placet...

Fertur habere meos, si vera est fama, libellos Inter delicias pulchra Vienna suas...

I felix Rosa, mollibusque sertis Nostri cinge comas Apollinaris...

Iactat inaequalem Matho me fecisse libellum, Si verum est, laudat carmina nostra Matho...

De nostro facunde tibi Iuuenalis agello Saturnalitia mittimus ecce nuces...

Si quid opus fuerit, scis me non esse rogandum, Bis nobis dicis Bacchara, terque die...

est Cato: cum tibi a vitillio vinculo dicantur. Caluinus, & Vmber scribebant equeles...

figuram pollicebantur be/ rilli: vt repercussu angulo/ ru color excitaretur: iccir/ co inaequales...

De nostro: nuces saturnalitiae dicuntur qm in saturnali/ bus his pueri ludabant: eg/ dem appellat sunt iuglan/ des nuptas ad maritum co/ mitantes...

Ad Rosam. Nostri cinge comas Apollinaris. Quas tu nectere candidas, sed olim...

Ad Criticum. Iactat inaequalem Matho me fecisse libellum, Si verum est, laudat carmina nostra Matho...

Ad Iuuenalem. De nostro facunde tibi Iuuenalis agello Saturnalitia mittimus ecce nuces...

In Baccharam. Si quid opus fuerit, scis me non esse rogandum, Bis nobis dicis Bacchara, terque die...

Appellat rigida tristis me voce Secundus, Audis, sed nescis Bacchara, quid sit opus...

Esse queror gelidasque mihi, tritasque lacernas, Audis, sed nescis Bacchara, quid sit opus...

tas incerta prouocat ira: Obliquumque caput vanas ser/ pentis in iras Effudit toto comprehendit guttura mor/ su Letiferam citra sanlem: tunc irrita pestis Exprimitur...

Fhoc

DOMITIVS

HOC opus: seplius est: Postq non intelligis, & diffi/ mulas scire, quid sit, opus est vt scis m ius, & non lo/ quaris: vt nequeas dicere mihi qd sit opus...

Ad Narniam. Narnia: Quintus habebat agrum confinem agro Mart. habebat Narniensem agrum: in quo non versabatur: con/ queritur poeta Q uinum abesse: cuius vicinitate agel/ lus Nomentanus sibi erat in precio...

Ad Papilum. Vnguētū fuerat, qd onyx modo parua gerebat. Olfecit postquam Papilus, ecce garum est. In Linum. Bruma est, & riget horridus December...

Ad Onyx. Onyx significat lapi/ dem coloris vnguiū. Onyx item significat ampullam marmoream, vt Porphy/ rio interpretatur. Papilus erat cunilingus: qui ex/ ercent fallum habet anhe/ litum: vt supra dixit in Pe/ thicum: Te qui iuuat gerres, & pelle meladria cana...

Ad Criticum. Conditus hic ego sum basi dolor Vrbicus ifans, Cui genus, & nomen maxima Roma dedit...

Ad Vrbicum. Sex mihi de prima deerant trieteride menses, Ruperunt tetricae cum mala pensa Deae...

Ad Librum suum. Nostri si bene Caesium libelle Montanae decus Vmbriae Sabinum...

Ad Ciliam. Ciliam appellamus. Cinyphio ma. Cinyphos fluuii est inter duas fyrtes, authore Hero. & Pli. qui ex tumulo labitur: quem Castron ap/ pellauit: ille sunt magni hirci: vnde dicuntur hirci cinyphii. Vrgi. Nec minus interea barbas, scanaq me/ ta Cinyphitondent hirci.

Ad Zoilum. Zoilus grammatici vero, qui ante critici dicebantur: hi fuerunt qui sine liuore de poetis iudica/ rent: eosque in ordinem redigerent.

Hoc opus est, subito fias vt fidere mutus, Dicere ne possis Bacchara, quid sit opus. Ad Narniam. Narnia sulphureo qua gurgite candidus amnis...

Ad Papilum. Vnguētū fuerat, qd onyx modo parua gerebat. Olfecit postquam Papilus, ecce garum est. In Linum. Bruma est, & riget horridus December...

Ad Onyx. Onyx significat lapi/ dem coloris vnguiū. Onyx item significat ampullam marmoream, vt Porphy/ rio interpretatur. Papilus erat cunilingus: qui ex/ ercent fallum habet anhe/ litum: vt supra dixit in Pe/ thicum: Te qui iuuat gerres, & pelle meladria cana...

Ad Criticum. Conditus hic ego sum basi dolor Vrbicus ifans, Cui genus, & nomen maxima Roma dedit...

Ad Vrbicum. Sex mihi de prima deerant trieteride menses, Ruperunt tetricae cum mala pensa Deae...

Ad Librum suum. Nostri si bene Caesium libelle Montanae decus Vmbriae Sabinum...

Ad Ciliam. Ciliam appellamus. Cinyphio ma. Cinyphos fluuii est inter duas fyrtes, authore Hero. & Pli. qui ex tumulo labitur: quem Castron ap/ pellauit: ille sunt magni hirci: vnde dicuntur hirci cinyphii. Vrgi. Nec minus interea barbas, scanaq me/ ta Cinyphitondent hirci.

Ad Zoilum. Zoilus grammatici vero, qui ante critici dicebantur: hi fuerunt qui sine liuore de poetis iudica/ rent: eosque in ordinem redigerent.

Cinyphes etiam segetes di/ cuntur a copia, quae illic e/ st. Qui Ciny. segetes citi nu/ merabit aristas. Marito ci/ .i. hirci. Gallum re. an re/ centem gallū dicit: qm hi q/ bus genitalia amputatur, primis diebus aiam habet/ grauisime olet: an, quod non displicet, qm Bethicus gallus: cuius supra memi/ nit: cūntis lingendis ceteros anteibat. Recentē: qui nu/ per lingebat. In men. Ap/ ga tunc non eris mucidus.

Ad Vrbicum. Vrbicus Pōpe. cuius meminit Tacit. Vrbicus, cu/ lus lu. Vrbicus infans: cu/ ius hoc epitaphiū. Genus: maiores. Nomē: ortum. Trieteride: spatio triū an/ norū. Tetricē Deg. i. Par/ cae inexorabiles, & seuerā. Lingua blesā: quae non o/ intelligitur. Superesse .i. diutius te viuere. Nisi se. Ne. i. nisi peracta longio/ re grate, qd gas Nestoris. In eundem ferme sensum est versus de Glaucia: Qui fles/ talia: nil seas viator. No/ sti: mittit lib. um Cēsio Sa/ bino Vmbro: monet quā/ sit facere debeat munus Ce/ sii: quia quis vni videatur mitti: tñ ab oibus legitur. nam Cēsio copiam oibus faciet. Vmbriē mon. quae in montibus sita est. Auli Pudē. amici. Vel: etiam. Proximum: secūdo loco. Turni: poete. Turnus & memor fratres fuerūt: quo/ rum memioit Sidonius. Frequēs amator. i. o quot/ erunt, qui te amabunt.

Ad Vrbicum. Vrbicus Pōpe. cuius meminit Tacit. Vrbicus, cu/ lus lu. Vrbicus infans: cu/ ius hoc epitaphiū. Genus: maiores. Nomē: ortum. Trieteride: spatio triū an/ norū. Tetricē Deg. i. Par/ cae inexorabiles, & seuerā. Lingua blesā: quae non o/ intelligitur. Superesse .i. diutius te viuere. Nisi se. Ne. i. nisi peracta longio/ re grate, qd gas Nestoris. In eundem ferme sensum est versus de Glaucia: Qui fles/ talia: nil seas viator. No/ sti: mittit lib. um Cēsio Sa/ bino Vmbro: monet quā/ sit facere debeat munus Ce/ sii: quia quis vni videatur mitti: tñ ab oibus legitur. nam Cēsio copiam oibus faciet. Vmbriē mon. quae in montibus sita est. Auli Pudē. amici. Vel: etiam. Proximum: secūdo loco. Turni: poete. Turnus & memor fratres fuerūt: quo/ rum memioit Sidonius. Frequēs amator. i. o quot/ erunt, qui te amabunt.

Ad Vrbicum. Vrbicus Pōpe. cuius meminit Tacit. Vrbicus, cu/ lus lu. Vrbicus infans: cu/ ius hoc epitaphiū. Genus: maiores. Nomē: ortum. Trieteride: spatio triū an/ norū. Tetricē Deg. i. Par/ cae inexorabiles, & seuerā. Lingua blesā: quae non o/ intelligitur. Superesse .i. diutius te viuere. Nisi se. Ne. i. nisi peracta longio/ re grate, qd gas Nestoris. In eundem ferme sensum est versus de Glaucia: Qui fles/ talia: nil seas viator. No/ sti: mittit lib. um Cēsio Sa/ bino Vmbro: monet quā/ sit facere debeat munus Ce/ sii: quia quis vni videatur mitti: tñ ab oibus legitur. nam Cēsio copiam oibus faciet. Vmbriē mon. quae in montibus sita est. Auli Pudē. amici. Vel: etiam. Proximum: secūdo loco. Turni: poete. Turnus & memor fratres fuerūt: quo/ rum memioit Sidonius. Frequēs amator. i. o quot/ erunt, qui te amabunt.

Ad Vrbicum. Vrbicus Pōpe. cuius meminit Tacit. Vrbicus, cu/ lus lu. Vrbicus infans: cu/ ius hoc epitaphiū. Genus: maiores. Nomē: ortum. Trieteride: spatio triū an/ norū. Tetricē Deg. i. Par/ cae inexorabiles, & seuerā. Lingua blesā: quae non o/ intelligitur. Superesse .i. diutius te viuere. Nisi se. Ne. i. nisi peracta longio/ re grate, qd gas Nestoris. In eundem ferme sensum est versus de Glaucia: Qui fles/ talia: nil seas viator. No/ sti: mittit lib. um Cēsio Sa/ bino Vmbro: monet quā/ sit facere debeat munus Ce/ sii: quia quis vni videatur mitti: tñ ab oibus legitur. nam Cēsio copiam oibus faciet. Vmbriē mon. quae in montibus sita est. Auli Pudē. amici. Vel: etiam. Proximum: secūdo loco. Turni: poete. Turnus & memor fratres fuerūt: quo/ rum memioit Sidonius. Frequēs amator. i. o quot/ erunt, qui te amabunt.

Ad Vrbicum. Vrbicus Pōpe. cuius meminit Tacit. Vrbicus, cu/ lus lu. Vrbicus infans: cu/ ius hoc epitaphiū. Genus: maiores. Nomē: ortum. Trieteride: spatio triū an/ norū. Tetricē Deg. i. Par/ cae inexorabiles, & seuerā. Lingua blesā: quae non o/ intelligitur. Superesse .i. diutius te viuere. Nisi se. Ne. i. nisi peracta longio/ re grate, qd gas Nestoris. In eundem ferme sensum est versus de Glaucia: Qui fles/ talia: nil seas viator. No/ sti: mittit lib. um Cēsio Sa/ bino Vmbro: monet quā/ sit facere debeat munus Ce/ sii: quia quis vni videatur mitti: tñ ab oibus legitur. nam Cēsio copiam oibus faciet. Vmbriē mon. quae in montibus sita est. Auli Pudē. amici. Vel: etiam. Proximum: secūdo loco. Turni: poete. Turnus & memor fratres fuerūt: quo/ rum memioit Sidonius. Frequēs amator. i. o quot/ erunt, qui te amabunt.

Ad Vrbicum. Vrbicus Pōpe. cuius meminit Tacit. Vrbicus, cu/ lus lu. Vrbicus infans: cu/ ius hoc epitaphiū. Genus: maiores. Nomē: ortum. Trieteride: spatio triū an/ norū. Tetricē Deg. i. Par/ cae inexorabiles, & seuerā. Lingua blesā: quae non o/ intelligitur. Superesse .i. diutius te viuere. Nisi se. Ne. i. nisi peracta longio/ re grate, qd gas Nestoris. In eundem ferme sensum est versus de Glaucia: Qui fles/ talia: nil seas viator. No/ sti: mittit lib. um Cēsio Sa/ bino Vmbro: monet quā/ sit facere debeat munus Ce/ sii: quia quis vni videatur mitti: tñ ab oibus legitur. nam Cēsio copiam oibus faciet. Vmbriē mon. quae in montibus sita est. Auli Pudē. amici. Vel: etiam. Proximum: secūdo loco. Turni: poete. Turnus & memor fratres fuerūt: quo/ rum memioit Sidonius. Frequēs amator. i. o quot/ erunt, qui te amabunt.

Ad Vrbicum. Vrbicus Pōpe. cuius meminit Tacit. Vrbicus, cu/ lus lu. Vrbicus infans: cu/ ius hoc epitaphiū. Genus: maiores. Nomē: ortum. Trieteride: spatio triū an/ norū. Tetricē Deg. i. Par/ cae inexorabiles, & seuerā. Lingua blesā: quae non o/ intelligitur. Superesse .i. diutius te viuere. Nisi se. Ne. i. nisi peracta longio/ re grate, qd gas Nestoris. In eundem ferme sensum est versus de Glaucia: Qui fles/ talia: nil seas viator. No/ sti: mittit lib. um Cēsio Sa/ bino Vmbro: monet quā/ sit facere debeat munus Ce/ sii: quia quis vni videatur mitti: tñ ab oibus legitur. nam Cēsio copiam oibus faciet. Vmbriē mon. quae in montibus sita est. Auli Pudē. amici. Vel: etiam. Proximum: secūdo loco. Turni: poete. Turnus & memor fratres fuerūt: quo/ rum memioit Sidonius. Frequēs amator. i. o quot/ erunt, qui te amabunt.

Ad Vrbicum. Vrbicus Pōpe. cuius meminit Tacit. Vrbicus, cu/ lus lu. Vrbicus infans: cu/ ius hoc epitaphiū. Genus: maiores. Nomē: ortum. Trieteride: spatio triū an/ norū. Tetricē Deg. i. Par/ cae inexorabiles, & seuerā. Lingua blesā: quae non o/ intelligitur. Superesse .i. diutius te viuere. Nisi se. Ne. i. nisi peracta longio/ re grate, qd gas Nestoris. In eundem ferme sensum est versus de Glaucia: Qui fles/ talia: nil seas viator. No/ sti: mittit lib. um Cēsio Sa/ bino Vmbro: monet quā/ sit facere debeat munus Ce/ sii: quia quis vni videatur mitti: tñ ab oibus legitur. nam Cēsio copiam oibus faciet. Vmbriē mon. quae in montibus sita est. Auli Pudē. amici. Vel: etiam. Proximum: secūdo loco. Turni: poete. Turnus & memor fratres fuerūt: quo/ rum memioit Sidonius. Frequēs amator. i. o quot/ erunt, qui te amabunt.

Ad Vrbicum. Vrbicus Pōpe. cuius meminit Tacit. Vrbicus, cu/ lus lu. Vrbicus infans: cu/ ius hoc epitaphiū. Genus: maiores. Nomē: ortum. Trieteride: spatio triū an/ norū. Tetricē Deg. i. Par/ cae inexorabiles, & seuerā. Lingua blesā: quae non o/ intelligitur. Superesse .i. diutius te viuere. Nisi se. Ne. i. nisi peracta longio/ re grate, qd gas Nestoris. In eundem ferme sensum est versus de Glaucia: Qui fles/ talia: nil seas viator. No/ sti: mittit lib. um Cēsio Sa/ bino Vmbro: monet quā/ sit facere debeat munus Ce/ sii: quia quis vni videatur mitti: tñ ab oibus legitur. nam Cēsio copiam oibus faciet. Vmbriē mon. quae in montibus sita est. Auli Pudē. amici. Vel: etiam. Proximum: secūdo loco. Turni: poete. Turnus & memor fratres fuerūt: quo/ rum memioit Sidonius. Frequēs amator. i. o quot/ erunt, qui te amabunt.

DOMITIVS

OMNIA: Castor cum pauper esset, magno precio omnia emebat. vaticinatur fore Marti, vt etiam omnia vendat: si voluerit parere victum, monoscio est. Sic placidum: ante imperatores Crispini fuerunt multi temporibus imperatorum tres: Crispinus pater, Crispinus filius, Crispinus ex Poppea. Crispinus temporibus Domitiani claruit gratia principis: in hunc inuentus est Iuue. Crispinus rhyrias humero reuocante la-cernias, & supra meminit Martia. Nescit cui tyriam dederit

Crispini tres

DOMITIVS

OMNES quidem libelli mei. Octauum librum dicitur Domitiano profiteretur se omnem verborum lasciuam declinaturum. Gratulatur enim imperatori, qui nuper Sarmatas deuicerat. Tantam aurem materiam sibi propositam esse ait: vt ad poema ornandum nullo ferme ingenii labore opus fuerit: ait tamen se mediis laudibus alla inferuisse: ne solum esset carmen, & perpetuum de laudibus: quoniam imperatoris aures fatigaret. Domineo Domitiane. Famam: perperuitem. Fama enim carmini idem est, quod vita homini. Supplent tibi id est dicat sunt. Propter hoc: quia tibi dicat sunt. Occasione frul-

Aedes, compita, porticus, tabernae.

Vni mitteris, omnibus legeris.

Ad Castorem.

Omnia Castor emis, sic fiet vt omnia vendas.

Ad Crispinum.

Sic placidum videas semper Crispine Tonatem, Nec te Roma minus, quam tua Memphis amet, Carmina parrhasia si nostra legentur in aula, Namque solent sacra Caesaris aure frui, Dicere de nobis, vt lector candidus, aude, Temporibus praestat non nihil iste tuis. Nec Marso nimum minor est, doctoque Catullo, Hoc satis est, ipsi caetera mando Deo.

Imperatori Domi. Caes. Aug. etc. Nuncupatoria est epistola, qua Domi. octauum hunc librum Marti. de dicitur inquit, uniuersis, quos tibi de dicitur libris aeternitatem mi Domitiane largitus es. Tua. n. causa apud posteros extabit. Hic tamen octauus, quia Sarmatici, Pannonicique belli gloriam narrat, magno a cunctis precio aestimabitur praeter caeteris, in quo sane cudeo mihi, ob maiori ei amplitudine, et dignitate laboris oppido quam parum fuit. At vero, ne quae eiusdem materiae perpetuum filitiae adio afficeret flosculus re uariet gauius. Et quae uiri quidam praecellentes epigrammata ita conscripserunt, ut licet a se uel plus nimio uel dicarint. Nos tamen stylum ita temperauimus, ne de more nostra epigrammata lasciuire permittimus. prope quod tuo sacro nomine maior, meliorque pars libri consecrata est. Haecque ob rem sequenti hexasticho librum, ut uere cudo. scilicet ore loquatur, cohortamur. Veneret facesere iubeamus, et Palladium sanctis, colis, ut pudicitiae praeside, accersimus.

M. V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER OCTAVVS.

Imperatori Dom. Caes. Augusto Germanico Dacio Val. Mart. salutem. Oes quae libelli mei domine, quibus tu famam, vitam, dedisti, tibi supplicat, & puto propter hoc legitur. Hic tamen quod operis nostri octauus inscribit, occasione pietatis, frequentius fruitur, minus itaque ingenio laboratum fuit in cuius locum materia successerat. Quae quae subinde aliqua iocorum mistura variare tetrauimus, ne caelesti verecundiae tuae, laudes suas, quam facilius te fatigare possunt, quam nos satiare, oes versus ingereret. Quamuis autem epigrammata seuerissimis quoque, & supremae fortunae uiris ita scripta sint, ut nimiam uerborum iniam affectasse uideatur: ego tamen illis non permisi, tam lasciuie loqui, quam solent, cum pars libri & maior, & melior ad maiestatem sacri nominis tui allegata sit, meminerit non nisi religionis purificatione iustratus accedere ad templa debere. Quod ut custoditurum me lecturi sciant, in ipso libello huius nomine, profiteri breuissimo placuit Epigrammate.

non aliquae forte iustitiae

dederit Crispinus abolla. nunc Martia. suum libellum ei commendat: erat Aegyptius. Lector candidus: alienus ab inuidia. Non nihil: id est aliquid laudis praestat temporibus. Parrhasia: id est palatina. Frui aure Caesaris: id est nonnullam quam leguntur audiente Caesare. Memphis: patria tua in Aegypto. Marso: poeta. Catullo: qui fuit temporibus Caesaris Augusti. Mando: commendo. Caetera: praemium dandum: quasi dicat cum haec dixeris reliqua a Domitia non expecto.

tur pietatis: id est sapienter adoratur, cum tibi totus sit dicatus. Minus laborandum: id est minus oportet laborare. Duo poema faciunt ingenium, & materia. Subinde: frequenter. Omnis versus: epigramma. Fatigare: numero & multitudine. Satiare: nos narrantes. Viris supremae fortunae: ut ab Augusto: qui libellum epigrammatum edidit. Maior: quia continet uictoriam de Sarmatis. Allegata: missa. Meminerit: haec pars.

Laurigeros:

Ad Librum suum.

Laurigeros Domini liber intrature penates Dicere, uerecundo sanctius ore loqui, Nuda recede Venus, non est tuus iste libellus, Tu mihi, tu Pallas Caesariana ueni.

Ad Ianum.

Fastorum genitor, parensque Ianus Victorem modo cum uideret Istri, Tot uultus sibi non satis putauit, Optauitque oculos habere plures, Et lingua pariter locutus omnium Terrarumque domino, Deoque rerum Promisit pylam quater senectam, Addas lane tuam pater, rogamus.

Ad Musam.

Quinque satis fuerant, uel sex, septemque libelli, Et nimum, quid adhuc ludere musa iuuat? Sit pudor, & finis, iam plus nihil addere nobis Fama potest, teritur noster ubique liber. Et cum rupta sit Messalae saxa iacebunt, Altaque cum Licini marmora puluis erunt, Me tamen ora legent, & secum plurimum hospes Ad patrias sedes carmina nostra feret. Finieram, cum sic respondit nona sororum, Cui coma, & unguento sordida uestis erat, Tu ne potes dulces ingratis relinquere nugae? Dic mihi, quid melius desidiosus ages? An iuuat ad tragicos foculum transferre cothurnos? Aspera uel paribus bella tonare modis? Perlegat ut tumidus rauca te uoce magister, Oderit & grandis uirgo, bonusque puer.

Scribant ista graues nimum, nimumque seueri, Quos media miseris nocte lucerna uidet, At tu Romano lepidos sale tinge libellos, Agnoscat mores uita, legatque suos, Angusta cantare licet uidearis auena, Dum tua multorum vincat auena tubam, Ad Caesarem Dom.

Quantus lo latias mundi conuentus ad aras Suscipit, & soluit pro duce uota suo, Nam non haec hominum Germanice gaudia tantum, Sed faciunt ipsi nunc puto sacra Dei, Ad Macrum.

Dum donas Macer anulos puellis, Desisti Macer anulos habere.

In Euctum.

Archetypis uetuli nihil est odiosius Eucti, Ficta Saguntino cymbia malo luto, Argenti furiosa sui cum stemmata narrat Garrulus, & uerbis mucida uina facit, Laomedontae fuerant haec pocula mensae, Ferret ut haec, muros struxit Apollo Iyra, Hoc cratera ferox commisit praemia Rherus

Martialis

DOMITIVS

FLAVRIGEROS pe. haecenus Venerem uideatur coluisse carminis licentia: & lasciuia uerborum: nunc pro Venere Palladem inuocat: cuius nomen colebatur a Domi. & Dea erat pudicitiae. Laurigeros penates. i. triumphalem domum recentis uictoriae de Sarmatis. Sanctius: maiori pudore Venius nuda. I. Iasclua: & impudens uerborum licentia. Fastorum: reuertentem ex Sarmatis Domi. uictorem mense Ianua. Ianus, ut ait poeta, doluit se non posse cernere pluribus oculis, permisitque ei longissimam Nestoris aetatem: sed tamen non satisfactum est desiderio populi optantis: ut non modo annos Nestoris uideat Domi. sed etiam ipsius Iani. Ianus dicitur parens fastorum: quoniam initium praebat anni: Falli autem per singulos annos scribebantur. Istri: Sarmatarum, quae ad Istrum habitant. Tor uultus: Ianus duos uultus, ut nonnulli scribunt, quatuor habuit. Plures oculos: id est uel posse cernere Domi. Ois lingua. i. quaternaria. Addas tuam gratiam: quia non satis putat potius Ius. Ro. habere uitam Nestoris. Quinque satis: introducit musam eum hortantem, ut scribat epigrammata: ne uideatur alia causa quam honesta scribere. Ludere: ea lasciuie. Sit pu. carmine. Et finis: nil plus addere potest fama: quae additur. Teritur: consumitur. Messala: Messala orator stemmatis domesticis studiosissimus magnificas habuit aedes. quae cum domo Licinii Crassi certabant. Situ: uetustate. Infra de eodem: Marmora Messalae findit capricus. Marmora Licinii: aedes marmoreae Licinii Crassi. Persi. In Licinii aedes: Hic est ille, qui cognomento dictus primus omnium Romanorum, postea decoxit: irrisione tamen occurrentium salutabatur diues: quoniam in Parthos fuit: non fuit appellatus diues primus: sed hic. Nona. i. ultima ex multis. Sordida: oblita unguento. Soccum: grandem uocem. Soccus genus calcamenti, quo utebantur comici: cothurno tragici. Tragicosco. altum genus scribendi. Paribus m. i. uerbis heroicis. Rauca uo. magno hiatu. Lucerna: quae poemata quandoque scribuntur ad lucernam. Licet esto. Angusta auena: infu-

Ianus

Messala

Licinius Crassus

Soccus Cothurnus

mo carmine. Vincat tubas multorum. i. magis haec legant: quae heroica. Quantus: multa tepla erexit Domi. Dis adeo: ut quantum debeant imperatori solueri non possint: ut altero epigrammate dixit imperator re igitur reuertente ait non modo P. Rom. Iatari: qui fruitur uultu Caes. sed & ipsos Deos, qui multa accipiunt ab imperatore. A. ras latias: Ro. Suscipit: facit gaudia: quae tu sis reuerfus. Faciunt sacra. i. faciunt laetitia aduentu.

Dum: Macer poeta fuit uenerabilis: cuius meminerit Oul. & Fufe. fuit item Macer equestris ordinis temporibus Domi. qui muneribus datis puellis imminebat censum equestre: adeo ut amplius eques esse non posset: cum quadraginta non haberet. Quia autem priuabat dignitate equestris: deponere anulum in signe ordinis equestris. A. f. ergo Mart. Macrum donasse tot anulos puellis: ut quem ipse gestabat anulum equestris coactus sit deponere. Iuue. Talibus a dominis post cuncta nouissimus exit Anulus. Desisti: quia immisisti censum equestris: & deponisti anulum. Archetypis: Euctus uasa habebat argentea, quae uetustissima esse praedicabat: & cum diu in enarandis uasorum laudibus fuisset occupatus: apponebat in iisdem praesentis anni uinum. deridet igitur poeta uetustissimis poculis bibentem bonum uinum. Archetypa uasa dicuntur uetustissima, & primi exempli. Cymbia: uasa. Luto: sa: nam fictilia uasa consiciebantur terra Saguntina. Iuena. Pugna Saguntina feruet commissa lagena. Mart. alibi: Hispanae luteae rotae: toreuma. De terra Saguntina testimonium extat Plin. Mucida uina: id est uerbis suis facit mucida uina. Ferret haec: accipere haec pocula. Nam Apollo, & Neptunus aedificauerunt Troiam pacti a Laomedone te pocula.

archetypa

mucida, quod mucosa est uetustate contraxit. mucosa est sanguis, qui diuino sicut contraxit ut in panis, contraxit

DOMITIVS

FCVM Lapithis in pugna centaurorum nobilissimū craterem fuisse legimus: quo Euritium Theseus intere/ mit. Qui. Forte fuit iuxta signis extantibus asper Anti/ quis crater: quem vastum vastior ipse sustulit Aegides craterem item Hileo dat Vir. eadem in pugna: Et ma/ gno Hileum Lapithis crate ra minantem. Martia. dat Rhetor. ut Flaccus in primo argonauticorum. Multro/ q infamis blacco Rhetus. & paulopost: Crateres, mē/ fag volant. Debile: immi nutum, fractum. Vasa ar/ genrea aliis supponebantur tanq̄ nidi. Plin. de poculis: Ad sustentada obsoni a inter addimus altera: & interest q̄ plurimum limina perdidit. Censetur: in precio furt. Longæuo Nestore: propter vetustatem ductam vsq̄ ad Nestorem. Columna. i. fundum, quo sustinetur poculum. Trita: vsu. Pollice: manu Nestoris.

GEORGIVS

FLONGAEVO censetur Nestore fundi: Pollice de Pyllo trita columba nitet. O miserandam vetulissimū poetæ sortem, qui talem nactus sit expositorem. O infelicem græcarum, latinarumq̄ literarum conditionem: quas indoctus, & perinde impudens homo corrumpat. O grauem ignauiam doctorum hominum: qui veritatē non asserant: & eam tam turpiter perire patiuntur: habent hi duo versus quæstionem omnium: quæ in poetis habent difficillimam, & perobscuram: in qua solueda græci omnes grammatici totis viribus elaborarūt. Quare cum hi duo versus de Homeri Iliade sumpti fuerint: varieg, & diuerse super eis grammatici differuerint: primum veram lectionem trademus: tum homericos versus: & quid senserint doctissimi viri subiungemus. legendum enim est hoc modo: Hi duo longæuo censetur Nestore fundi: Pollice de Pyllo trita columba nitet. Nam duplici fundo constabat poculum: in cuius ansis insculptæ erant columbæ quatuor: quod solus Nestor astante Vlyffe, Aiace, Diomede, & Achille: sustulit, atq̄ ebibit: de cuius poculi forma, atq̄ cælatura multa a celeberrimis scriptoribus quæ sita sunt: quæ omnia ab Eusta. sub cōpendio sumpta in latinum transferant. Illudq̄ in primis dicam appellari vas illud nestorida, a figura poculi nestorei. Sed iam Homerum audiamus hæc de Nestore scribentem: *πῶς δὲ δὲ πῶς παρὰ λαλλῆς οἰκίῃης ἢ δὲ γῆρας χροσίου οἰσὶ λῶσι παρὰ γῆρας οὐκ ἄρα δὲ κούρου τῆσ ἀγῆσαν, δῖοι δὲ παρὰ λείον, ἀμφὶ δὲ κῆσον χροσίου κέροντο, δῖοι δὲ ὑποστυμῆες ἦσαν, ἄλλος μὲν μογῆων ἀποκινῆσαν, τῆσ δὲ κῆσον, ἢ δὲ γῆρας ἀμογῆ τῆσ ἀγῆσαν. Q. ue vt potui latina feci: stat scyphus insignis tulerat quem Nestor ab æde: Confixum ex auro clauis hie quatuor aures, Quas circum gemina stabat vtriq̄ columbæ Aureæ pascentes: suberant autem duo fundi: Vixq̄ gemens alius de mensa tolleret illum Plenum: nō genuit sensor cum sustulit ipse, super his primum quæ situm est quid sit aureis clauis confixum. Deinde quid illud quatuor erant ansæ: quando Aesclepiades dixit alia pocula: vbi loquitur de Nestore duas ansas habere. tū autem quo pacto supponi possunt quatuor columbæ pascentes circa quancq̄ ansam: deinde cur dixerit duos fuisse fundos poculi. In primis autem quæ sitū est a Nestore, qui solus sine labore sustulit: cum alii laborantes illud ferrent. De clauis quidam ita accipiunt: vt foris: cus argento poculo affixi velut arte lusoria starent: quæ admodum alibi in septro Achillis dixit: *ὡς δὲ τῶσ ἀνδρῶσ ποτι δὲ σκίπῳ τῶσ βαλε γὰρ ἠ χρυσοῖσ ἢ λῶισι παρὰ γῆρας. Apelles autem quidam tornator demonstravit in corinthiacis operibus clauorum positionem: vt essent eminentia quædam parua, & ferruminata clauorū capitula: sed a poetis dicitur in fixi clauis: non tanquā foris: sed in hærentes: sed velut in fixis similes: quod. s. extra parum emineant in superficie suspēsi. De ansis vero quidam sic dixerunt: habebat autem duas ansas fuperne: quemadmodum alta pocula: reliquæ duæ circa mediam curuaturam ex vtriq̄ partibus similes hydreis**

corinthiacis: hic per quam aperte demonstratur quæ tuor ansarum habitus: quæ ex vna velut radice, quæ ex fundo procurrat secundum quancq̄ ansam. Sunt enim diuisi rami non multum inuicem distantes: sed protendentes vsq̄ ad labra paululum quidem suspenduntur: & prout distat a vase seruant diuisionem: cum vero de

Cum Lapithis, pugna debile cernis opus, Hi duo longæuo censetur Nestore fundi, Pollice de Pyllo trita columba nitet.

leucides dicuntur. De duobus vero fundis sunt, qui se soluant: Poculorum quædam fundum habent: & conglutinatum cum toto poculo: quemadmodū sunt cymbia, phialæ, & si quid est phialis simile: quædam duo: vt canthari, seleucides, & carchesia. Vnum quidem aium esse fundum: qui secundum aluicum cum toto vase constructus est: alterum vero, qui ante ab acuto incipiens desinit in latus: & tale dicitur fuisse Nestoris vas. Postumus autem supponere duos fundos: & alterum quidem ferretorum tumorem poculi secundum maiorem circūscriptiōnem habentem elationem conuenientem altitudi/ ni: alterum vero minorem circulum contentum in maiore: quemadmodum contigit in vasis Nestoris. Dionysius vero Thrax fertur Nestora fabricasse discipulis argenti conferentibus: vnde Promachidas Eracleotes ex Dionysii constitutione exponens, ait scyphum eē de/ presse habentem aures: quemadmodum sunt naues duarum prorarum: circa autem aures columbas: quemadmodum vidit baculos quosdā fuisse poculo obliquos per longitudinem: & illos esse duos fundos, quale poculum o. im Capuæ visum fuit: quæ ciuitas est Campaniæ Dianæ oblatum: quod dixerunt Nestoris fuisse. nam argenteum erat aureis literis homericos versus insculptos habens. Alii vero altius de poculo differuerunt: hoc est priscos cum æstimauissent primum manufactum nutrimentum hominibus orbicularem mundum ex figura Solis, & Lunæ fecisse: hinc mensas rotundas, tripodas, & placentas. poculum vero, quod susciperet nutrimentū humidum circulare fecerunt: sed Nestoris poculo quidam magis separatū iteratū habebat enim stellas, quas clauis similes poeta dixit: & stellas similes esse clauis: velut in pactas cælo: quemadmodum dixit Aratus de eis *οὐρανῶσ κεντρῆσ γὰρ λῶσ τῶσ τῶ δὲ ἰούσῆσ*: addit autē aureos clauos argenteo poculo, quippe figurans subtiliariam cæli secundum apparentiam argentei poculi: quæ ex lum argento simile sit. Si stellæ vero aureæ: quia ignitæ vi/ deantur. De columbis autem sunt qui ita sentiant, per pleiades non significari aures: sed potius stellas pleiades per literę transactionem. Nam & multi poetę, & in primis Simonides, atq̄ Pyndarus, Pelhadas pro pleidibus dixerunt. Ergo in poculo vna quęq̄ ansa duo supponendę sunt: siue aliquis voluerit eas esse puellas sub natura auium: siue sub figura humana stellis variatas. sunt vero qui intelligant hoc modo dug: cum dixit poeta Pleiades aureę circūpascebantur: duoq̄ fundi suberāt: vt nō essent duo fundi: neq̄ secundum digresim legendum: vt dixit Diony. Thrax. sed potius compositę ὑποστυμῆες: vt intelligamus quatuor fuisse columbas in duabus ansis diuisis bifariam: duo autem ὑποστυμῆες: hoc est sub fundi tanq̄ suffundales: velut sustineretur poculum a duobus peli adibus subiacentibus fundo. ergo cum de/ positione duplicis fundi, & colūbis: quę in ansis inerant varieg, & dissidentes sententię grammaticorum forēt: dixit Nestora censere geminum esse fundum: hoc idem de columba intelligēdum est. Quam senis pollice tritam dicit: quare facebat arrogantissimus, & indoctissimus iste Domirius: qui duos versus tam recōditę. & variegur ditionis ista deprauauerit: vt de dignitate Homerica, & festiui poetę doctrina multum nobis tolleretur. De Nestoride vase intellexisse Suero. dixerim: cum scrib. Nero/ nem nunciata defectione exercituum literas prandēt sibi redditas concerpisse: mēsam subuertisse: & duos scyphos gratissimi vlyus: quos homericos a cælatura carmi/ num Homeri vocabat solo illis fuisse.

Æacides:

Anse quales

Seleucides

Promachidas

Capuæ ne stors vas

Nestora Homeri ce q̄nes difficillime

DOMITIVS

FAE ACIDE S: Achilles. Misert: propinat iussit Patrocle. Ipse bibit: tres ad Achillem oratores venerunt: Vlyffes, Aiax, Phœnix: in quorum aduentu Achilles ita loquitur: Patrocle maiorem iam craterem Menœtii fih appone, & ex hilara fronte: poculumq̄ appone singulis: nam amici sumi homines meas edes subuenerūt. Et bi. ipse me. bibit enim Achilles. Hom. innuit Phœnici & Aiaci: & bibit. alius codex habet viuidiusq̄ merum. Bitiæ: noti carmine Vir. Tum Bitiæ dedit increpitans. Aftyanaacta: vini nouum. In cyathis Priami. i. in scyphis archetypis.

Hoc est: Cinna volebat dī fertus caudicus videri: & cum tandem inciperet agere causas: vix. x. horis absoluerat. x. verba: a iudicibus item perit quatuor horas quod spatium cum videatur datum ad dicendum: poeta vrbaniarum aic Cinna impetrare longum spatiū horarum, quo possit filere. Sed modo. i. cum nondū absoluisset. x. horis. Quatuor cl. i. quatuor horas. Potes tacere: quasi dicat melius fuerit tamdiu filere, quam agere causas. Vel certe potes filere, quoniam non agis causas dicendo, sed files adeo pauca dicis: & vrbane eum si e re ait tam lente loquentē. Principiū: Ianuario mese nihil malus inesse ait: cū & initium anni sit, & tūc factes consulares sumatur: q̄ eo reuerfus est Domit. e Sarmatis victor. Hoc manis: quod contigit. Reducem: incolumem, & vic. o/ rem Domi. Velocibus: d/ to labentibus. Tuo vultus. i. calendis renouatur anni. Te primum piathura: nā Ianuario sacra peregebāt: vt felix annus esset. Purpura. i. coss. q̄ fasces sumebāt mense Ianuario. Soluere: Hyla factus lip/ pus. i. oculis stillantibus voluit soluere nouem partes credita pecuniæ Q uinto: mox amisso altero oculo voluit dare partem dimidiam: consulit Mar. vt an/ teq̄ alterum oculum amittat: acclat dimidium: nā cum nuper morbo oculo rū subtraheret tres vncias: mox lufcus tres. Yerēdum est ne totum neget amisso vtroq̄ oculo. Dodratem: id est. ix. vncias. Lufcus: factus. Vult dare dimidiū: sex vncias. Occasio lucri ē breuis: quia cito peribit alter oculus. Cæcus am. duo bus oculis. Emit: Bassus x. millibus nūmum emit lacernas: sed cum nō esset soluturus, poeta ait eū lu/

cratum esse has velles. Luerificet. i. lucratus est. Adeo bene emit. i. adeo vilitate emit: interrogatio est, cui ita respondet. Immo non soluit: quod maus est. Peruenisse: redeuntem Dom. tanto applausu populis in circo excepti: vt Sarmata, vnde venerat, potuerint exaudire clamorem: quodq̄ magis est mirandum: occupati oculi in imperatore inspicien/ do non viderūt equos, qui in Circo iam quater cucurrerant. Rhenus: flu. Germanię. Vrbem: Romam. Ille Rhe. i. accolæ Rheni. Lgitig nouę: te veniente. Istrum: accolas Istri. Nemo: nullus spectator. Misfos quater: septies enim mittebantur equi acarceribus in circo: sed cum Domit. vellet. c. misfos vno die perfici: iussit vt quinq̄ies tantum singuli mitterentur. In eundem sensum suprat: Adeoq̄ mentes omnū tennes vn? vt ipsa magni tur/ ba nesciat Circi Vtrum ne currat pafferinus, an tigris Longa gaudia. i. plausus longi. Neq̄ tesc Cæsar. i. nunq̄ amauit tantū quantum nunc. q. d. ad cumulū amoris pertuenisti: & nullus locus relictus ē, vt amari possis amplius. Vt velit ipsa: etiam si Roma velit: plus non potest amare.

Hic Scyphus est, in quo miseri iussit amicis Largius Aeacides, & bibit ipse merum. Hac propinauit Bitiæ pulcherrima Dido, In patera phrygio cum data cœna viro est. Miratus fueris cum prisca toreumata multum, In Priami cyathis Aftyanaacta bibes.

In Cinnam. Hoc agere est causas, hoc dicere Cinna diserte, Horis Cinna decem dicere verba nouem. Sed modo Clepsydras ingenti voce petisti Quatuor, o quantum Cinna tacere potes, Ad Ianum.

Principium des lane licet velocibus annis, Et reuoces vultu secula longa tuo. Te primum piathura rogent, te voce salutent, Purpura te felix, te colat omnis honos. Tu tamen hoc maus, latia quod conigit vrbi Mense tuo reducem lane videre deum.

Ad Quintum. Soluere dodrantem nuper tibi Quinte volebat Lippus Hylas, lufcus vult dare dimidium. Accipe quam primum, breuis est occasio lucri, Si fuerit cæcus, nil tibi soluet Hylas.

De Basso. Emit lacernas millibus decem Bassus Tyrias coloris optimi, lucrifecit, Adeo bene emit, inquis, immo non soluit.

Ad Cæs. Dom. Peruenisse tuam iam te scit Rhenus in vrhem, Nam populis voces audit & ille tui. Sarmaticas etiam gentes, Istrumq̄, Getasq̄ Latitiæ clamor terruit ipse nouæ. Dum te longa sacro venerantur gaudia circo, Nemo quater misfos currere sensit equos. Nullum Roma ducem, neq̄ sic Cæsar amauit, Te quoq̄ iam non plus, vt velit ipsa, potest.

Ad Priscum. Vxorem quare locupletem ducere nolim, Quæritis, vxori nubere nolo meæ. Inferior matrona suo sit Priscæ marito, Non aliter fiunt foemina, virq̄ pares.

Ad Gargilianum. Morio dictus erat viginti millibus emi, Redde mihi nūmms Gargiliane, sapit.

Martialis

quantum
vixit
ipse
pues
fuerit
sumere

f

Morio

*

DOMITIVS

Horii pē filis PALLIDA:horti pensiles erant apud antiquos:qui roris promouebantur in solem ab olitoribus:rursus hybernis diebus specularibus tegebantur, ne ventus laederet. Pli. de cucumeribus Tiberii: Nullo non die contrigit pensiles hortos nō promoueri rotis ab olitoribus in solē: prorsus hybernis diebus intra specularum munimenta reuocantibus. A micus Mart. pensiles hortos ita terebat: cum poeta haberet cellam apertam ventis: ait ergo se melius futurum hospitem arboris, q̄ talis amici: quia tegetur saltem specularibus. Specularia: lapides speculares Admittunt diem sine fece: nam excludunt ventos, & brumam. Nemus tene rum. i. hortulos. Non tora fenestra: sed partim aperta. Dum noua: Domi. domitis Sarmaris noluit triūphare: sed lauream tantum retulit Ioui Capitolino. Poeta ait tantam fuisse populi latitudinem, ut hęc laurea non sit minor triūpho: & laudandum esse animū imperatoris: qui confidat se non fore minori venerariōe apud suos hac laurea, q̄ sit triūphasset. Memorabit: celebrabit. Et ditāt latias tertia dona tribus: ita & codex antiquus habet. & est legendum. Latinae feriae dicebantur dies, quibus foedus iētum est a latinis cum Po. Ro. iisdem diebus licebat populis Latinis petere carnem ex monte Albano a Rom. Po. ex factis. Cl. in oratione pro Plāco hoc indicat: dum paucitatem hominū in quibusdam municipiis ostendit his verbis: Quibus municipiis vix, qui carnem Latinis petant, inueniuntur. Victoria Sarmatica tertia erat, de qua hic loquitur, bis iam donitris Cartis, & Dacis. Tertia igitur dona. i. sacrificia: quę tertia iam victoria fiebant. Ditāt tribus latias. i. populos: quia iā tertio carnes dabant. Athores sunt Macro. & Var.

do: non agere id ex liberalitate: vt scilicet det panem, & farinam multis: sed veteri more & instituto pistoris. Pistor a pinfendo farre dicitur: olim q̄ tantum farinam faciebat: panem ipsi quiritēs, & mulieres: sententia est Atteii Capitonis. Postea receptum fuit: vt idem & panem coqueret: propterea ait. Et facis panem, & facis farinam: nam vtrunq̄ ad pistorē pertinebat. Mutuaris: ac cipis ab aliis, vt ostendas prodigalitatē. A pistorē: ab instituto, & opere pistoris non discedis: dum multos pascis. Egi: locus ē, quę causa amissa plus sibi debeat: q̄ si vicisset. nam laus fuit: set loco parti alicuius pręmii. Pactus: duo millia. Erubui: tui illud pudorem propter te. Sic tua Cirini: Cirinium deridet: qui dicebat se posse edere epigrammata, sed nolle: ne Marti. amulus videretur. poeta ita respondet: vt ostēdat se id non sentire: quoniam nemo sic tā amicus, qui velit cedere ingenio: & nolit doctior videri. Supra in eundem sensum: Verfus scribere qui potest dicitur: Non scribat Labeirum putabo: hęc dicit de ridendo. Mecum: vel mecum pari laude: vel mecum maiori. i. maiori laude.

In Crudelem amicum.

Pallida ne Cilicum timeant pomaria brumam, Mordeat & tenerum fortior aura nemus, Hibernis obiecta notis specularia puros Admittunt soles, & sine fece diem. At mihi cella datur, non tota clausa fenestra, In qua nec boreas ipse manere velit. Sic habitare iubes veterem crudelis amicum, Arboris ergo tuę tutior hospes ero.

Ad Domitianum.

Dum noua Pannonici narratur gloria belli, Omnis & ad reduce m dum litat ara Iouem. Dat populus, dat gratus eques, dat thura senatus Et ditant latias tertia dona tribus. Hos quoq̄ secretos memorabit Roma triūphos, Nec minor ista tuę laurea pacis erit. Quid tibi de sancta credis pietate tuorum? Principis est virtus maxima, nosse suos.

In Ciperum.

Pistor qui fueras diu Cipere, Nunc causas agis, & ducenta quæris, Sed consumis, & vsq̄ mutuaris, A pistore Cipere non recedis, Et panem facis, & facis farinam.

Ad Sextum.

Egi Sexte tuam pactus duo millia causam, Misisti nummos quot mihi mille, quid est? Narrasti nihil inquis, & a te prodita causa est, Tanto plus debes Sexte, quod erubui.

Ad Cirinium.

Sicutua Cirini promas Epigrammata vulgo, Vt mecum possis vel prior ipse legi,

ficatū cum visceratione: vt apud Gel. & Luca habetur: quod cum ita sit, parum vera est Calderini enarratio. Non autem hęc sentimus, Confecto sociali bello multis e Latio data est ciuitas Romāna: vt apud Appianum legitur: distributi sunt in tribus, vt suffragium ferret: dūtaxat post quinq̄ & Romanas tribus: hinc ortū fuit ius Latium: quod datum fuit per senatum, & Cæsares pluribus populis, atq̄ oppidis: tam in Italia, q̄ extra Italiam: vt frequenter norant Pedianus, & Plin. hic igitur erit sensus: Latias tribus, hoc est vrbes, & oppida quę habent ius Latii, & Latias tribus dicuntur a poeta: libant, non ditant: Tertia dona templis pro victoria Cæsaris. Tertia autem dona dixit, vt ostenderet eas tribus nō esse diuisas a populo Romano: sed habere idem ius, quod populus conditione alia. Sueto. de testamento Augusti loquens hanc tribuum, & populi discretionem fecisse videtur his verbis: Legauit populo Romano quadringentis: tribubus trities quinquies festerium.

Amici:

DOMITIVS

FAMIC I: Mar. sic pari respectu amicitia. Flacci calabri tentauit carmina Flacci, Pindaricos posset cum superare modos. Et Vario cesit Romani laude cothurni, Cum posset tragico fortius ore loqui, Aurū, & opes, & rura frequens donabit amicus, Qui velit ingenio cedere, rarus erit. De Cinna. Pauper videri vult Cinna, & est pauper. Ad Varum. Cum facias versus nulla non luce ducentos, Vare nihil recitas, non sapis, atq̄ sapis. Ad Luciferum. Phosphore redde diē, qd̄ gaudia nostra moraris? Cæsare venturo Phosphore redde diem. Roma rogat, placidi nunquid te pigra Bootæ Plaustra vehunt, lēto quod nimis igne venis? Ledæo poterat abducere Cyllaron a. ro, Ipse suo cedit nunc tibi Castore equo. Quid cupidū titana tenes, iā Xanthus, & Aethon Frena volunt, vigilat Memnonis alma parēs. Tarda tamen nitidæ non cedunt lydera luci, Et cupit aufonium luna videre ducem. Iam Cæsar vel nocte veni, sint astra licebit, Non deerit populo te veniente dies. In Gallicum. Inuitas ad aprum, ponis mihi Gallice porcum. Hibrida sum, si das Gallice verba mihi. Ad Rusticum. Esse tibi videor læuus, nimiumq̄ gulosus, Qui propter cœnam Rustice cedo cocum. Si leuis ista tibi flagrorum causa videtur, Ex qua vis causa vapulet ergo cocus? Ad Cæsarem Do. Si quid forte petam timido, graciliq̄ libello, Improba non fuerit si mea charta, dato. Et si non dederis Cæsar, per te rogari, Offendūt nunquam thura necesq̄ Iouem. Qui fingit sacros auro, vel amore vultus, Non facit ille deos, qui regat, ille facit. In Oppianum. Vidisti semel Oppiane tantum Aegrum me male, sæpe te videbo. Ad Cæsarem Do. Non tot in coistimuit gangeticus aruis

Martialis

rens: Aurora mater Memnonis. Vigilat: iam dū tu cupiens exire. Luci nitidæ: veniente Domitiano. Nō ce. i. non dant locum. Lu na: quæ nondum discessit e cœlo: quia ipsa etiam vult videre Cæs. Nō deerit dies populi. populus videbit te etiam media nocte. Inuitas: Hibrida dicitur ex imparibus parentibus natus: vt Por. interpretatus ē Hora tium. canis natus ex venatico, & gregario hibridus. Item, authore Pli. dicitur factus april, & suis domesticis: & hoc etiam couincit in homines dicitur: eoque vsus est Cl. in M. Antoniu. Porcum: suem domesticum. Das verba: si derides vt hoc. f. ostēdas. Esse: verberauerat coquū: qui male cœnam parauerat: inq̄ Martia. Si coquus non est verberandus, q̄ cœnā malefecerit: qua causa erit verberandus? q. d. nulla alia de causa debet verberari. Cædo: rogaro. Si quis blande rogar Dom. vt mittat pecuniam: nec debeat ferre animo iniquo. Improba: inferturabilis. Permittit: equo animo sinas te rogari a me. Qui rogat: qui supplicat. Vidi: Oppianus mall erat coloris: neq̄ conualecere poterat: supra: Effet Caltrice cū mali coloris: Versus scribes q̄ p̄t Oppia. Mar. sæpe a grotauerat, sed conualuerat: vt superiore carmine ostēdit. locatur igitur in Oppianum: qui perpetuo male habebat: neq̄ vniq̄ conualecebat. Male. i. male habentem videbo te. Sæpe. i. male habentem: semper enim male habes. Nō tota dederat spectaculo Domimultas tigras. Tigrum prius ostēdit Augustus Romæ manifestam: Claudius quatuor: plures tunc Domitianus. poeta ait esse superasse Bacchum: qui gemina tantum tigris dicitur triumphasse. Plin. scribit elephantē duxisse Bacchi curram: & Pompeium ita esse æmulatum triumpho suo. Tigres autem fuisse indicat Silius duobus in locis: Quis ualis odoratis descendēs Bacchus ab indis.

Hibrida

co me non na dædū mideris q̄ bōda p̄m

Latine se

Ciperus

Facere panem

Tus

Cyllarus

K s

DOMITIUS

FRAPTOR : factus enim tigridis rapitur ea absente totus: re uersa ad vacuum cubile: cum id sensisset, raptoris fugientis uestigia persequitur. Ille passim relictis catulis moratur feram referentem singulos ad cubile: tandem cum ad flumen aliquod, vel ad littus peruenit, nauis est tutus: gestatq; secum, qui super sunt. Albus: pallens prae metu. Supra: uiuat, & urbanus albus in officiis.

In equo hyrcano: nam in Hyrcania, & India sunt tigris. Gangeticus: Indus a Gage fluuio. Timuit tor: nam numerosus est Parthus tigridis. Eois aruis. i. Indis. Nouas: insolitas. Tigris nouae erant nunc in spectaculis: nam raro uisae fuerant: cum tamen variegatae ex genere pardorum, & similes tigridi saepe spectatae fuerint: nam Scaurus aedilis. c. & .i. ostendit. Pompeius. cccc. & .x. Augustus. cccc. & .xx. Delicias: spectaculi. Tria arena. i. tuum spectaculum.

Triumphos Erythreos. i. Indicum triumphum. Victoris: Dei Bacchi: nam tertius Bacchus de Indis triphauit: auctore Diodoro.

Ageret Indos captiuos. i. cum triumpharet de Indis. Munera: Gaurum monet orbem, & diuitem: ut captatores contemnat: quod cum mittant munera non amant: sed optant mortem.

Locupleti: ribi diuiti. Ait: uidetur dicere more/re. Si sapias: si cor habes, & percipis. Dic toga: Parthenius pfectus cubiculi Domitiani togam candidam Martia. misit: quam poeta lauabat: sed iocans ostendit sibi deesse lacernam: quoniam lacerna sua tria, non bene conuenit tam pulchro togae. Alloquitur rogantem: & rogat cuius lanae preciosissimae uelit existimari. Amici facundi. i. Parthenii, qui doctus erat: ut alibi inquit poeta: Nec musis vacat: aut musis vacaret. Cuius gregis est: cuius uelleris. Fama: laus. Phalanthi ledæi. i. laconici Tarenti. nam Tarentini ducunt originem a Laconicis duce Phalanto. Herba appula. i. pascua Apuliae. Saturat: irrorando alit.

Galefus: fluuius labitur a Calabria: fuit prope Tarentum. Cannusinae, & Tarentinae lanae in precio habebantur. Bethis tar. i. Bethis Hispanus, qui Bethis Tartessus dicebatur: ut Stra. Aqua bethica lanae sunt fuisse. Stabuli Iberi. i. pecudum Hispaniae. Multifidum: quoniam lanae Pataulinae in precio erant: quod Stra. scribit distichis est. Non procul autem a Patauio Timauum esse error quidam recepit: placet magis hoc, quod ut intelligas de lanis Histriae, aut Tergetinis. Numerauit: alludit ad numerum hostiorum Timauum: qui octo habet. Astrifer: caelesti: relatus enim est in caelum Cyllarus. supra: Hic ubi septenas Cyllarus hausit aquas. Nec de. non par fuit. Lueresin fides. Amyclaeo uel purpura laconica. De purpura laconica Papi. Quis purpura saepe Oebalis: & Tyril moderator lueret aheni. & in carminibus Hor. Nec purpuras laconicas trahunt clientes. sunt qui de cocco intelligant potius quam purpura: quoniam in laconica nascatur: sed placet de purpura. Miletus: tribus in locis est caput Ioniae: unde Milesia uelleris dicta sunt a Virgi.

Raptor, in hircano qui fugit albus equo. Quot tua Roma nouas uidit Germanice tigris, Delicias potuit nec numerare suas. Vicit erythraeostua Caesar arena triumphos, Et victoris opes, diuitiasq; Dei. Nam cum captiuos ageret sub curribus Indos, Contentus gemina tigride Bacchus erat.

Ad Gaurum. Munera qui tibi dat locupleti Gauri, seniq; Si sapias, & sentis, hic tibi ait, morere.

De Partheniana toga.

Dic toga facundi gratum mihi munus amici, Esse uelis cuius fama, decusq; gregis: Appula ledæi tibi floruit herba Phalanthi, Qua saturat calabris culta Galefus aquis. Antartesiacus stabuli nutitor hiberi Bethis in Hesperia te quoq; lauit aqua. An tua multifidum numerauit lana Timauum Quem prius astrifero Cyllarus ore bibit. Te nec Amyclaeo decuit liuere ueneno, Nec Miletus erat uellere digna tuo. Lilia tu vincis, nec adhuc dilapsa ligustra, Et Tyburtino monte quod albet ebur. Spartanus tibi cedit olor, Paphiaq; columbae. Cedit erythrae eruta gemma uadis. Sed licet haec primis niuibus sint aemula dona, Non sunt Parthenio candidiora suo.

non a lanae praestantia, sed a colore. Lanam enim solitas fuisse illic tingi hic uersus indicat: & Hora. in episto. Te/ stam Miletu vitabit chlamidem. Vincis: superas. Lilia candore. Ligustra nondum delapsa: quae ceciderunt. Virg. Alba ligustra cadunt. Ebur albet: quia frigore asseruatur illic frigiditate. Spartanus. i. olor ledus. Paphia columba: dicata Veneti. Gemma. i. unio. Vnio: nem soli Romani appellauerunt: reliquae etiam getes margaritas. gemmae in coelis oriuntur: quae colliguntur ab urinantibus: & clariores sunt ex mari rubro. Eruta: euulsa. Aemula: fere paria. Primis niuibus: id est nondum tactis. Candidiora suo Parthenio: id est animo sui Parthenii, qui misit.

GEORGIUS

FAN tua multifidum numerauit lana Timauum. Ego magis Altinatam lanae existimo. nam Altinates oues a Colum. commendantur: de quibus etiam poeta haec ait: Velleribus primis Apulia, Parma secundis: Nobilis Altinum terra laudat ouis. Sed euerasse dicit quosdam, qui dicant Timauum vicinum Patauio, coarguendos erat, & refellendos illorum error: & in primis a te, qui sedulus harum rerum inquisitor vis uideri. Ego autem ut errori quorundam occurram: quando res ipsa, & locus huius quaestioni me admonet, quid de Timauo: tum ex lectione uerorum, tum ex inquisitione diligenter nostrorum hominum subiungam: quae illud in primis miror. Eundem egregium alioquin Italiae ruinarum illustratorem affirmare Timauum esse fluuium, quod nostri homines Brentam: omitterent. Miratur enim non indoctos homines querere Timauum in histris: & post testimonia Lucani & Marti. Phinio uixus quaedam dicit in torum falsa de insulis. f. & aquis dulcibus in urbe Veneta scaturientibus: quae uellem uirum alias non indoctum: & tum recentioris historiarum Italicarum urbium inquisitorem laboriosum: aut huc siluisse: aut exactius siu men inuestigasse: quae super terram mergatur: ergo ut quod ego sentio: & uerum esse, aliquando dicam: si uis quem Brentam nunc dicunt: a prisco Meduacus appellatus est: eodem nomine & Bachilio a Thacentinis defluens montibus. Nam hostia Padi Ph. i. scribit. haec ait: proximum portum facit Brondulum sicut Edrone Meduaci duo: & fossa Clodia. Timauus autem per Aquileiensem agrum labitur: & mersus post. xx. millia passuum exit, auctore Plin. Stra. quoque Possidonium secutus Timauum subire terras tradit: insiuit autem in mare pluribus hostiis: quae accola Tergetini sinus fonticulos dicunt: quoniam instar fontium emittunt aquas: ex aduerso quorum est insula parua cum aquis calidis: quae pariter cum est maris crescant. minuunturq; & nunc balnea montis Falconis appellantur. hoc nuper cognitum est diligentia Chronici: qui ex fenatufconsulto chirographam attulit eius tractus: qui intra pectus Alpium, & Tergetinum sinum iacet. Haec sunt, quae de fluuio pro tempore, & praesenti negotio dicere uolui.

¶ Babylonis:

DOMITIUS

¶ BABYLONIS: Babylonii varios picturae colores, auctore Plin. uestibus acu intexebat. uestes autem pictae dictae apud Hom. sunt. Unde triphales deductae sunt. Texta: uestimenta. Picta: distincta. Variantur: ornatur, & pinguntur. Acu semiramia: Babylonia. nam Semiramis regina Babylonis fuit. Aeolium: patre Athamantis patris Phryxii, & Helles ex nepte: unde pecus Aeoli: quare aeres, quo Phryxus nepos Aeoli uectus est in pontum. Licet alii scribant arietem fuisse in signe nauis: quia nauigauit Phryxus: alii pedagogum Phryxii: quem Gamberus rex Scytharum excoriat iussit: ac cepto i munus Phryxo ab Aeta. Fabula obtinuit: ut arietem brutum putemus cuius uellus fuerit aureum.

Non mirer me: hoc est non placeret magis. Auro Athamantis Phryxii filii Athamantis. O quaeris: alius mouebis. Nostra laetitia te te petit lacernam. alibi est ueltra lacerna. Disticha: factur se decipere lector em qui scribat disticha: & ita teneat lectorem breuitate: sed tamen tor scribat: ut librum conficiat. uel, quod placet, ostendit causam quare scripserat longum epigramma. nam cum librum abfoluere uelimus, inquit, quod refert disticha ne scribam, an longiora epigrammata nam quae me hortaris scribere disticha: uis ut placeam breuitate: sed nulla potest esse breuitas: cum faciamus librum. Si liber est: si tenedo ad iustum librum: & si multa disticha legere te oportet. Qui nunc: ita puniebantur damnati, ut ante est dictum, a Dom. ut pereuntes uel tragoe diam representarent: ut supra de Laureolo: & Orpheo uel alia qua ex historia damnatus representat virtutem Scaeuolae uel imitationem: nam & ipse sibi manum comburit imperatoris iussu. poeta de hoc spectaculo edit epigramma. Brutimaleorum: & Porfene. nam Brutus fuit temporibus Porfene. Temnar. i. qui damnatus est representat Scaeuolae. Fruatur poe. i. fruatur laude poene. Regnet: pster ipse damnatus. Adest spe. sui. i. spectat laudem suam. Illa dextra. Totis scilicet totis focibus sacrorum. nam Scaeuola, ut Liui. com. bustit dextram ad aram sacrorum in castris Porfene. Quod ni. & hoc erat representandum ex historia. Muli: ut ille abduceretur ab igne cum pararet etiam sinistram comburere. supra: Sed tam saeva plus miracula non tulit hostis: Et raptum flammis iussit abire uirum. Nolenti: recusanti. Sauior: maiore uirtute quam fuerat dextra Scaeuolae. Laxos: extinctos poene. Piget scire: i. nolo scire. Quid an. nam ob scelus damnatus erat: & ob scelus laudem consecutus comburendo manu for

riter. Noffe: dignam laudem. Nil enim ante dignum laud fecit. Nescio: Dento ducta uxor petiit iustum liberorum. uel quod aliud ipse genus libidinis seclaret: uel quod mariti officium non possit praestare. ut iocatur Mar. de iure trium liberorum supra dictum. Non deliquit: quia uideris fateri te seclari aliud genus libidinis: & non posse arrire. Iura paterna. i. iustum liberorum. Libellis suppli. supplicationibus. Longe: ab Hispania. Aera pta. Aera: tulle frater in exilio erat in Sardinia: quare restitueretur foror sepe impatoris rogauerat: nup ea sedente: & par sis aubus i teatro (Nai id spectaculi gen? edidit. Quod Pap. in saturnalibus testatur: & olim ediderat Nero) columba in gremio decidit: neq; inde uoluit uolare. Columba: Columbae autem fuerunt nunciae grauioribus rebus, alligatis pedibus epistolis: quod in obsidione Mutinensi accidisse antiquorum monumenta testantur: emissa columba a Decio Bruto obfesso in castra consulū. Eudem morem ostendit Iuu. Tanq precipiti uenisset epistola penna. Ex hoc casu theatri nactus occasionem poeta & Aretulle pietatem laudat: roganti Do. profra tre: & poeta quoque rogat dū ita scri. Aues, quae spectabantur in theatro, missiles dicuntur. Casus iuse, hoc est ut hoc uideretur si ne numine accidisse. Inobseruata: i. non retenta. po stea q manebat in sinu non reteta e factu numine Do. Permissa fuga. i. facta potestate euoladi. Exulis: ubi frater exulat. Pia: laborat profra tre. Fletere: exorare. Vora: sororis & alteri. De pr. Paulus Mart. amico missi phiala fateri: nam alibus. Phiala autē solere mitti in saturnalibus ex disticho cognoscit: Quauis calaico rubea generosa metallo: Glorior arte magis, quod meus iste labor. Phiala erat vas coe aque & uino elaboratu. in primis argentea, aut aurea. Iuu. Viro tenet phiala: tibi non comittitur: ut aurū. a Paulo nunc missa: ta subrilis & exilis la mperat: ut nullius ferme p cili. quo poeta Pauli auctori dederit: quigento uide

retur excogitasse quo pacto mitteret exiguum munus cum posset & minus mittere: & nihil si uolebat. Corona pra. i. corona in ludis data. nam coronae fiebant ex bracteis uel auri, uel argenti in speciem florum, quae in ludis suis coronas dedit. Praetores autem praerant certaminibus theatri: unde munera praetoria, quae dantur in ludis theatri. Saeto. de Ner. Magistros certamini praeposuit consulares: forte sede praetores. Iuu. de praefectis ludorum: Nullius fibula durat Vocē uendentis praetoribus. Est igitur tam subrilis, quam bractea coronae praetoriae.

Non ego praetulerim Babylonica picta superbe, Texta Semiramia quae variantur acu. Non Athamanteo potius me mirer in auro, Aeolium dones si mihi Phryxide decus. O quantos risus pariter spectata mouebit, Trita palatina uestra lacerna toga, nostrea De Distichis. Disticha qui scribit (puto) uult breuitate placere, Quid prodest breuitas, dic mihi, si liber est? De Spectaculo Scaeuolae. Qui nunc Caesare iustus spectatur harenae, Temporibus Bruti gloria summa fuit. Aspicias, ut teneat flammis, poenaq; fruatur Fortis, & attonito regnet in igne manus. Ipse sui spectator adest, & nobile dextrae Funus amat, totis pascitur illa sacris. Quod nisi rapta foret nolenti poena, praerabat Sauior in laxos ire sinistra focos. Scire piget post tale decus, quid fecerit ante, Quam uidi, satis est hanc mihi nosse manum.

In Dentonem. Nescio quid de te non belle Dento fateris, Coniuge qui ducta iura paterna petis. Sed iam supplicibus dominum lassare libellis Desine. & in patriam serus ab urbe redi. Nam dum tu longe deserta uxor, diuq; Tres quaeris natos, quattuor inuenies.

De Columba Aretullae. Aera per tacitum delapsa sedentis in ipsos Fluxit Aretullae blanda columba sinus. Luserat hoc casus, nisi inobseruata maneret, Permissa q; sibi nollet abire fuga. Si meliora pia fas est sperare sorori, Haec a Sardois tibi forsitan exulis oris Fratre reuersuro nuncia uenit auis.

Ad Paulum de Phiala. De praetoricia folium mihi Paule corona Mittis, & hoc Phialae nomen habere iubes.

retur excogitasse quo pacto mitteret exiguum munus cum posset & minus mittere: & nihil si uolebat. Corona pra. i. corona in ludis data. nam coronae fiebant ex bracteis uel auri, uel argenti in speciem florum, quae in ludis suis coronas dedit. Praetores autem praerant certaminibus theatri: unde munera praetoria, quae dantur in ludis theatri. Saeto. de Ner. Magistros certamini praeposuit consulares: forte sede praetores. Iuu. de praefectis ludorum: Nullius fibula durat Vocē uendentis praetoribus. Est igitur tam subrilis, quam bractea coronae praetoriae.

Martialis

K 4

colabe
mau
tis est in m
se illius an
ni manu
linea, tem
no nouerit
clius paca
i. Paris est
nostra sup
vicini, ut
Aues mis
fices
delitit.

Phiala

Munera
praetoria

DOMITIUS

PEGMA perun. argento incrustare pegmata mos fuit apud antiquos: sed id fecit in magnum luxum C. princeps: praeterea Trāquillus, vt supra de pegmate in Claudio. Perunctum: incrustatum. Hac ne. i. hoc fo/ lio, & lāma subtilissima argēti. Pallida vnda: quia cro/ cus spargebatur i theatro

Virgili locua

Hac fuerat nuper nebula tibi pegma perunctum Pallida quam rubri diluit vnda croci.

An magis astuti derasa est vngue ministri Bractea, de fulcro quod reor esse tuo?

Illa potest culicem longe sentire volantem, Et minimi penna papilionis agi.

Exiguæ volitat suspensa vapore lucernæ, Et leuiter fuso rumpitur ic̄ta mero.

Hoc linitur spūto lani cariota calendis, Quam fert cum paruo sordidus affe cliens.

Lenta minus gracili crescunt colocasia filo, Plena magis nimio Lilia sole cadunt.

Nec vaga tam tenui discursat aranea tela, Tam leue nec bombix pendulus vrget opus.

Crassior in facie vetulæ stat creta Fabullæ, Crassior offensæ bulla tumescit aquæ.

Fortior intortos seruat vesica capillos, Et mutat latias spuma bataua comas.

Hac cute ledæo vestitur pullus in ouo, Talia lunata splenia fro. te sedent.

Quid tibi cum phiala, ligulâ cum mittere possis? Mittere cum possis vel cocleare mihi?

Magna nimis loqmur, cocleâ cū mittere posses, Deniq; cum posses mittere Paule nihil.

In lactatorem.

Archetypum Myos argentum te dicis habere, Qd sine te factū est, hoc magis archetypū est.

In Pessimos coniuges.

Cum sitis similes, paresq; vita

Vxor pessima, pessimus maritus,

Mirror, non bene conuenire vobis,

Ad Cæsarem Do.

Regia pyramidum Cæsar miracula ride,

cuit: vnde vestes bombicina siebat, quibus mulieres Ro manæ pellucebant. Creta. i. terra silimusia, siue chia: q̄ faciebat ad poliendam cutem: qua utebatur Fabulla.

Bulla: erat ornamentum pueri ingenui in specie cor/ dis remediis quibusdam inclusis aduersus inuidiā. Bul/ la item significat aquam tum escentem. Varro in re ru/ stica. Vita nostra bulla est. de hac intelligit Martia.

Offensæ aquæ: percuf/ sã. Crassior: crassiore su/ perficie q̄ phiala, quâ mi/ hi misisti. Vesica: tegmen/ rum, & mitellam capitis si/ gnificat subtilissimā: qua/ germanorum crines cōte/ gebantur. Bataua spu. i. germanico saponē. Sapo autem Gallorum est inuen/ tum ad crines colorados/ cum autē sit in præcipuo/ vsu Germanis, Spuma Ger/ mana dicta est. In distichis

Causica theuonicos accē dit spuma capillos: Capti/ bis poteris cultior esse eo/ mis. Spuma bataua. i. sa/ ponis, qua illinuntur cri/ nes. Mutat: nam colorat/ crines. Pullus: cygnus.

Ouo ledæo. i. ouo cygni/ nam pullus id est cū alijs/ ouis cygnorum: qua pulli/ vestunt. Splenia: flameo/ la subtilissima: vt supra est/ dictū: Splenia tolle; leges/ quæ ita capiti compone/ bantur: vt dum a frōte ad/ vtrāq; genam ducuntur:

relinquantq; vultus spaciū/ apertum: cornua lunæ ef/ fiant. Fronte lunata: id/ est ita composita: vt videa/ tur cornuta tanq̄ luna.

Cocleare: mittebantur in/ saturnalibus. infra. Sū co/ cleis habilis: sed nec minus/ habilis ouis: Nunq̄ eis po/ tius cur cocleare vocet.

Mitte mihi: q̄ melius fuis/ set q̄ excogitã hoc: vt pau/ ca mitteres. Archetypū: archetypa vasa dicebatur/ vetustissima: & quoniam/ erant in precio: archetypa/ etiam significabant precio/ sa. In furem siue captorē/ hoc est distichon: quia ar/

chetypa vasa habebat: nulla sua pecunia cōparata. Vas dicitur factum sine te: hoc est sine sumptu tuo: & sine te factum dicitur: hoc est nondum te nato. hic iactabat se habere archetypa. Myos. i. vasa ab ipso Myoe sculptore facta. Mar. respondet eo magis esse archetypa intelligēs eo esse maioris precii: qm̄ sine eo facta sunt: intelligens sine eius sumptu: cum ille posset intelligere Mar. dicere magis archetypa. i. vetustiora: & sine eo facta. i. antequā natus esset. Myos: artificis sculptoris: quem ad modū archetypum. i. Mentoris. in dist. Mys seruus fuit Pytha/ Mys præterea Agragas: Betus eodem tempore clarue/ runt argento cælando. Myos opere erant in aede Liberi patris Rhodi: Silenus, Cupido. Cum sitis: miratur con/ iuges pessimis moribus non conuenire: cū ita oporteat eos esse concordēs: quem ad modum & boni conueniūt.

Conuenire vobis. i. non esse cōcordes. Regia pyrami/ dum: laudat gdes Do. quæ a edificata fuerunt a Rabirio/ magis enim placet, q̄ supra dixit Rabirium struxisse a/ des Domit. q̄ aedem Iouis Capitolini. Ride: contem/ ne. Miracula regia pyramidum. nam Pyramides sunt/ structæ a regibus.

Teoum

DOMITIUS

EOVM opus. i. orien/ tale. Labor in reoticus. i. pyramides ægyptic. Quo/ ta pars: id est minima pars Domitiani. Credas: crede/ re posses. Pariter assurge/ re. i. superimponi. Offa breuior: minor. i. cū mon/ tes a gigantibus fuerunt superimpositi: vt reperent/ cælum domo palatina.

Apex: summitas aulæ Pa/ latinae. Serenus: qui in se/ renum confurgit. Et pri/ us: summa loca primo so/ le illustrantur. tantæ alti/ tudinis hanc aulam esse di/ cit poeta: vt sol nascēs pri/ us eius apex attingat: q̄ montem Circes filia suæ.

nam Circe Solis filia fuit, vt cecinit Vir. vt Diod. Aee/ tæ & Hechates. hęc cum re/ gem Sarmatarum, cui nu/ pferat, veneno substulisset: expulsa a populis, in/ Italiam venit: quib; pa/ rum recte Home. verba in/ terpretantur, eam ignotā/ Oceani insulam tenuisse/ putent. Circeam autē mon/ tē ita scribit Vlysses apud/ Home. E specula, inquit, vi/ di insulam: quam Ingens/ pontus ambit sita est ipsa/ terra. vidi autem in medio/ fumum. Virg. Atq; hic Ae/ neas ingentem ex æquo: e/ lucum Prospicit. præterea/ Inaccessos vbi Solis filia lu/ coe Seruat. Apollonius, & Theophrastus meminerūt/ Arcano lumine: alius mor/ talibus: quia ante q̄ Sol a/ spiciatur ab aliis apex do/ mus Do. illustratur. Qd: Polycarmus cum vellet li/ beralis videri: reddidit ta/ bellas Caietano: qui debi/ tor erat: vt illæ tabellæ te/ stabantur: sed nunq̄ solu/ turus. Mart. negat hoc fuis/ se liberalis animi dedisse/ x. millia: quæ non erat ha/ biturus: quod si vult libera/ lis videri: credat duo mil/ lia: & seruet tabellas. c. mil/ liū: quas restituerat. Red/ dis tabellas: quibus debe/ bat. c. millia. Crede: id est/ mutuo duo millia, quæ do/ nabis. nam ille nunq̄ resti/ tuerit: ita eris liberalis. Qui/ præstat: Melior duos ha/ buit pueros: quorum alter/ Blæsus dictus ē: alter Glau/ cia. Blæsum prius amisit, quem pudice amabat: de/ inde Glauciam, quem edu/ cabat: vt lenire desiderū/ Blæsi amissi. Blæsus apud/ inferos his versibus Glau/ ciam agnosce: vt est apud/ Pam. Pox vbi delicias, & ra/ et pignus amici sensit: & amissi puerum solatia Blæ/ si, Tollit humo. Attedius

Bulla

Vesica

Sapo

Circe

Splenia

Circeus

Archetyp

Melioris

pueri

Mys

Iam tacet eoum barbara Memphis opus. Pars quota parrhasiæ labor est Mareoticus aulæ Clarius in toto nil videt orbe dies. Septenos pariter credas assurgere montes, Thessalicum breuior Pelion ossa tulit. Aethera sic intrat, nitidis vt conditus astris Inferiore tonet nube serenus apex. Et prius arcano satietur lumine Phœbi, Nascentis Circe quam videt ora patris. Hęc Auguste tamen, quæ vertice sydera pulsat, Par domus est cælo, sed minor est domino.

Ad Polycarmum.

Quod Caietano reddis Polycarme tabellas, Millia te centum non tribuisse putas? Debit hæc, inquis tibi habe Polycarme tabellas, Et Caietano millia crede duo.

Ad Meliorem.

Qui præstat pietate pertinaci Sensuro bona liberalitatis, Capet forsitan, aut vicem reposcat. At si quis dare nomini relicto Post manes tumulumq; perseueret, Quærit quid nisi parcius dolere? Refert sis bonus, an velis videri? Præstas hoc Melior sciente fama, Et de munifica profusus arca Ad natalitium diem colendum Scribarum memori, piæq; turbæ Quod donas, facis ipse Blæsi, Hoc longum, tibi vita dum manebit, Hoc & post cineres erit tributum.

Ad Domitianum.

Qui pallinæ caperet conuiuia mensæ, Ambrosiasq; dapes, non erat ante locus. Hic haurire decet sacrum Germanice nectar, Et Ganymæda pocula mista manu, Esse velis (oro) serus conuiuia tonantis, Attu si properas Iuppiter, ipse veni.

Ad Priapum.

Non horti, neq; palmitis beati, Sed rari nemoris Priape custos, Ex quo natus es, & potes renasci, Furaces moneo manus repellas, Et Siluam domini foci referues. Si defecerit hoc, & ipse lignum es.

Ad Faustinum.

Tristis Athenagoras non misit munera nobis, Quæ medio brumæ mittere mensæ solet, An sit Athenagoras tristis, Faustine videbo, Me certe tristem fecit Athenagora.

Melior diē natalē Blæsi ēt mortui sin gulis annis cele brabat: hoc laudat a poe/ ta. Qui præstat: sensus est: ille qui præstat viuo a/ mico aliquid: agit id, vt ali/ quid expectet: at qui mor/ tuo facit id præ amore tan/ tum agit: non vt capiet hęc reditatem ab amico. No/ mini re: id est mortuo ami/ co. Dolere parcius: nisi vt consoletur dolorem ami/ ci. Refert: magna est diffe/ rentia. Nomen Blæsi: id est memoriam Blæsi. Solen/ nibus: diebus natalitibus ce/ lebrandis. Piæ turbæ: ce/ lebratium natalem. Scri/ barum: quia Blæsus erat de turba scribarum. huius/ Hora. Facis Blæ. quia ni/ hil inde expectas: sed totū/ id possidetur a Blæsi: & Blæsiatum est. Qui: in/ laudem domus, de qua su/ pra. Decet: par est. Sacru/ nectar: id est diuinum po/ culum. Oro velis: oro vt/ sero velis ire in cælum in/ cœnatione Iouis. At si/ properas o Iuppiter: id est/ si vis cito habere Dom. con/ uiuiam. Non: minatur se/ Priapum custodem horto/ rum combusturum: nisi/ custodierit siluam: vnde/ possit ministrare alimenta/ foco. Palmitis beati: id est/ magni vini. Rari: exi/ gui, & præclari. Ex quo: nemore. Es natus: es fa/ ctus. Defecerit hoc: ne/ mus. Et ipse lignum es: & ipse potes comburi: quasi/ dicat tu ardebis. Tristis: alibi locatur in Athenago/ ram: vbi plura de eo dicen/ tur. Non misit munera: saturnalia. Medio mense/ brumæ: id est mense Decē/ bri: quo mittebatur satur/ nalia munera.

Virgili locua

Lamina bractea

Cariota

Carlotides

Colocasia

Bombix

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

Virgili locua

DOMITIUS

DE T: quando hilarius blebant antiqui, tot cyathos sumebant: quot itergerant: nomina amicarum. supra. Ne via sex cyathis: seprem iustina bibatur. In stas. i. ltera numerus elementorum. Instas author fuit muneris: quia ille misit hanc phialam. Si Te/ Jerhusa: quando expectabat amicas parcius bibebant quoad illa venirent. supra de Ruffo dixit. Dominas: Telehuse. Tuo triente. i. ego parabo quatuor cyathos. i. epotis quatuor cyathis. Si dubia est: an sit vera rura amica. Vtrung no/ men. i. Instante, & Ruffum, i. de st. xi. cyathos. Formo/ sam: Cecus amabat puellam formosam: formosa iquit est: sed ut cunq; res sit, plus amat q; videt. an hoc allu/ dit ad illu cecū. Lu. Qui nū q; vife flagrabat amos puel/ le cuius etiā meminuit Plī. in epist. sed placer hūc esse alium: quē ad modū supra est: Codrus qui cæcus ama/ bar. Tonforem: tōforem Ruffo miserat: quem ille tā diu detinuit barba tenden/ da, ut qui imberbis erat, sit reuerfus barbatus. huius tōforis mollitiem antepo/ nit puero Neronis: q duos habuit in delictis: Sporo, quem habuit iuste sponsa duxit vxorem: Doriphorū, cui ipse nupsit: quē Tran/ appellat Doriphorū, Taci/ rus Pythagoram: his verbis Pythagore ex grege contra/ minatorum nupsit. & ifra: Qualls Pythagoras dabat Neroni. Suntq; qui legant Thalamus Neronis: ut tha/ lamus sit tonforis nomen: sed non placet. Talem ar/ tem: rōndēdi. Barbę Dru/ forum. i. Neronum. In ge/ nas equādas. i. barbā equā dā barbatus est reuerfus: & indicat detinuisse & mēses & annum. Censura spe. i. speculo censore. Epaphrē/ resim: epaphrēsis numer? crinib; excogitatus a mol/ floribus: qui consiciebat in/ succisa variis locis comas cum alienum ab hac mol/ licie ostendit Scipionem Si/ lius ita canit: Matia frōs: facilesq; comę: nec pone: re/ troq; Cæsaries breuior. itel/ ligēs. ut puto, de epaphrē/ si. Longam. i. dum diu tō/ des. Auditur: Do. consicie/ dis feris delectabatur: qd testatur Tranq. Idē affum/ pferat sibi nomen Alcide/ maioris: culus factū. ut imi/ taretur, nuper in arena p/ strauit leonem: quod olim/ Neto facere statuerat: ferat

Det numerum cyathis instantis litera Ruffi. Author enim tanti muneris illa fuit. Si Telehusa venit, promissaq; gaudia portat, Seruabor domina: Rufe triente tuo, Si dubia est, septunce trahar, si fallit amantem, Vtiugulem curas, nomen vtrunq; bibam.

De Aspro.

Formosam plane, sed cæcus diligit Asper, Plus ergo, ut res est, q; videt Asper, amat.

Ad Ceditianum.

Tonforem puerum, sed arte talem, Qualis nec thalamis fuit Neronis Druforum cui contingere barbæ, Aequandas semel in genas rogatus Ruffo Ceditiane commodau, Dum iussus repetit pilos eosdem Censura speculi manum regente, Expungitq; cutem, facitq; longam Detonans epaphrēsim capillis, Barbatus mihi tonfor est reuerfus.

Ad Cæs. Do. de Leone.

Auditur quantum Massila per auia murmur, In numero quoties silua Leone furit. Pallidus attonitos ad plena mapalia pastor Cum reuocat Tauros, & sine mente pecus, Tantis in Ausonia fremuit modo terror arena, Quis non esse gregem crederet? vnus erat. Sed cuius tremere ipsi quoq; iura leones, Cui diadema daret marmore picta nomas. O quantum per colla decus, quem sparsit honorē, Aurea lunata cum stetit vnda iubæ. Grandia q; decuit latum venabula pectus, Quantaq; de magna gaudia morte tulit. Vnde tuis Libyæ tam felix gloria siluis? A Cybeles nunquid vnerat ille iugis? An magis Herculeo Germanice misit ab astro Hanc tibi vel frater, vel pater ipse feram?

In Catullam.

Formosissima quæ fuere, vel sunt, Sed vilissima quæ fuere, vel sunt, O q; te fieri Catulla vellem Formosam minus, aut magis pudicam.

Ad Flaccum.

Temporibus nostris ætas cum cedat auorum, Creuerit & maior cum duce Roma suo, Ingenium sacri miraris abesse Maronis, Nec quenq; tanta bella sonare tuba, Sint Meccenates, non deerunt Flacce Marones, Virgiliumq; tibi, vel tua rura dabunt.

magnitudine admiratur: & fortitudine imperatoris laudat poeta. Tantis ter/ ror. i. cæcus timor. In ar/ auf. in theatro Dom. Per/ auia massila. i. per saltus Massilię partis Libyę: & leu/ tate equorum, & ferarum multitudine nobilis. Pal/ lidus: timens. Sine mente pe. i. attonitum. Iura. i. superciliū. Nomas picta marmore: intelligit hunc leonem superasse. of. Nu/ midicos leones. Nomas. n. græce: latine Numidia est. Picta mar. propter mar/ mor, quod ex Numidia af/ ferebat. Id genus marmo/ ris M. Lepi. collega Catulli in cōsulatu primus Romę ondit. Nomas picta mar. i. Numidici leones elige/ rent hūc regem: & darent coronam. nam quod de si/ gura marmorea Romæ a/ iunt: nec conuenit: nec ve/ rum est. supra tamen: Et locus marmoreus feris di/ stinctus Exoruant pictæ q; platanona ferę: sed nō con/ uenit. Lunatq; tortę. Sre/ tit: inhorruit. Iubæ: iuba/ ti enim leōes generosiores habebantur. Quam dec/ quia q; par fuit. De mag/ morte: manu Imperatoris A iugis Cyb. nam currus Cybeles vehitur a leonib;. quod Vlr. cecinit, & Lucre/ tius: Hanc veteres Graium docti cecinerit poetæ: Sed/ bus in cursu bitugos agita/ re leones. Frater: Titus, q; relatus est in numerū Deo/ rum. Vel pater. i. Vespas/ sianus. Ab astro Herc. i. a leone interfecto ab Hercu/ le: qui in cælo est astrum. Formosissima: in Catullā quæ cum ob elegantia for/ mæ a multis appeteretur, habebatur vilissima. optat poeta ut aut minus formo/ sa fiat, ne a tot appetatur: aut magis pudica, ne sit vi/ lis. Temporibus: reddit rationē Flacco mirati qua/ re in pristinam dignitatē Roma restituta a Dom. nō adfuit quoq; antiquorum poetarum ingenia: quia. s. defunt Meccenates, q; dent munera. Cędat: vincatur magnificentia. Cum suo duce: Dom. Tanta tuba: quanta cecinit Virg. Ti/ tyrus: persona sumpta est a Theocrito, & Virgilio. Id autem significat hircū ma/ gnum lingua libyca, si Pro/ bo credimus. sed Stra. pla/ cetq; Tityros fuisse Bacchi sa/ cerdotes: ut Silenos, Sathy/ ros, Bacchas, Lęgas, Thia/ des, Mymalones, Naiades nymphas. Tityrus autem carmine notum est Virg.

Massila

Nomas

Tityrus sacerdos

Miseræ

DOMITIUS

PMISERAE Cremonę: alludit ad carmen Virgilit: Mantua ue miseræ nimis vicina Cremonę. Tuscus eques: Meccenas fuit ordi/ nis equestris: & a Tusci re/ gibus ducebat originem. Alexis: fictum nomen. ita enim nō appellabatur: sed dicebatur Alexander: sed ut carmini conueniret no/ men est mutillatum: & cū poeta lasciuū carmē scrib/ in hunc appellat se Cory/ donem. Domini: Virgilit. Marmorea: candida in speciem marmoris. Pin/ guis Galatæ. i. pingue car/ men de Galatæ. Attoni/ to: amore Alexis. Thesty/ lis: nomen mulieris, culus & Virgil. & Theocritus me/ minit. Excidit: ex animo discessit. Arma, virumq;: alludit ad carmen Virgilit. Qui modo vix culicem: opere, quod extat: vbi cull/ cis pastor mortem deslet. Rudiore: impolito carmi/ ne. huius meminit Pap. an/ te annos culticis Maronia/ ni. Varlos: qui temporib; bus Cæsaris habuit, quem amaret. Marfos: Marfus amauit Melenē. Magna: conglariū ter dederat. Co/ mi. quod ne videatur scilicet: ut alienos populū ani/ mos conciliaret (ea enim ferme de causa cōglarium dari solebat) poeta ait non allicit populū ad amorē Imperatoris muneribus: sed alliciat ad amorem mu/ nerum dignitate impera/ toris, qui donat. Nō pro/ pter præmia. i. conglariū. Toties: te victor. Ducū: qui omnes duces vincit. Et victor tui: ille se ipsum dicitur superare: qui nihil agit præter rationem: & ap/ petitum domat. alibi: Ar/ dua res hęc est opibus non tradere mores. An victor sui ipsius Domitianus: qa/ iam non habet cum qui/ bus contendat: sed secum certat, & se quotidie supe/ rat virtute: quod & de Craf/ so scribit Cice. qui quoties dixit allos superauit eo die seipsum. Tres habuit: Pi/ cens adeo senex erat: ut cō/ dito tumulo suo expuerit tres dentes, qui ceciderunt in sinu. Nouissima frag/ menta. i. vitimos dentes. Picens item apud Iuena. Tum Picens accipe dixit, Laxioris: eneruati, & lan/ guentis. Licet: cōceditur. Præstitit officium: quia sepellit ipse suos dentes. Cū tibi: Artemidorus no/ men compositum est: signi/ ficatq; Dianæ donum: quo

Iugera perdiderat miseræ vicina Cremonæ, Flebat & abductas Tityrus æger oues. Risit Tuscus eques, paupertatemq; malignam Reppulit, & celeri iussit abire fuga. Accipe diuitias, & vatum maximus esto, Tu licet & nostrum dixit Alexin ames. Astabat domini mensis pulcherrimus ille Marmorea fundens nigra falerna manu, Et libata dabat roseis carchesia labris, Quæ poterat ipsum sollicitare Iouem. Excidit attonito pinguis Galatæ poetæ, Thestylis & rubras mellibus vsta genas. Protinus Italiam concepit, & arma virumq;, Qui modo vix culticem fleuerat ore rudi. Quid Varios, Marfosq; loquar, dictataq; vatum Nomina, magnus erit quos numerare labor? Ergo ero Virgilius, si munera Meccenatis Des mihi, Virgilius, non ero, Marfus ero.

Ad Cæsarem Do.

Magna licet toties tribuas maiora da' urus Dona ducum victor, victor & ipse tui, Diligeris populo non propter præmia Cæsar, Propter te populus præmia Cæsar amat.

De Picente.

Tres habuit dentes, pariter quos expuit omnes, Ad tumulum Picens dum sedet ipse suum, Collegitq; sinu fragmenta nouissima laxi Oris, & aggesta contumulauit humo. Ossa licet quondam defuncti non legat hæres, Hoc sibi iam Picens præstitit officium.

In Artemidorum.

Cum tibitam crassa sint Artemidore lacernæ, Possum te Sagarum iure vocare meum.

In Luscum furem.

Aspicias hunc vno contentum lumine, cuius Lippa sub attrita fronte lacuna patet, Nec contemne caput, nihil est furacius illo. Non fuit, Autolycti tam piceata manus. Hunc tu conuiuam cautus vitare memento, Tunc furit, atq; oculo luscus utroq; videt. Pocula solliciti perdunt, ligulasq; ministri, Et later in tepido plurima mappa sinu. Lapsa nec a cubito subducere pallia nescit, Et tectus lenis sæpe duabus abis. Nec dormitantem Vernam fraudare lucerna Erubuit fallax, ardeat illa licet. Si nihil inuasit, puerum tunc arte dolosa Circuit, & soleas surripit ipse suas. In Claudiam. Summa palatini poterat æquare colossi,

nomine erat superbus, & elatus: at poeta ait cū craf/ fas habeat lacernas: nō mo/ do Artemidorum: sed Sa/ garum posse appellari a fa/ gis: hoc est vestibus viliori/ bus, quas gestabat. Aspi/ cis: in Luscum furacē, quē ad furta duos oculos habe/ re ait: & locatur dūm sin/ gula eius furta commemo/ rat. Lacuna: concuuitas oculi euulsi. Lippa: stillas & manans. Ne contemne caput: quia habeat vnum oculum. Autolycti: Auto/ lycus filius Mercuri fur/ notissimus Eleonem oppi/ dum Parnassi, ut Home. & Crates scribunt, tenuit cū proxima loca furto infesta/ ret. Secutus scrib. Autolyctū nō potuisse tenere Eleo/ nem in Parnasso: cum illic non sit Eleo oppidum. sed Neo. Tam piceata: quia caput quequid attingit vt pax: tunc cum est conuiuia. Ligula: instrumentum ar/ genteum est: de qua in di/ stichis. Subducere: subfu/ rari. Fraudare Vernā lu/ cerna. i. non erubuit eripe/ re lucernam Vernæ. So/ leas: sensus est: si nō potest furari aliquid alienum: fu/ rat soleas puero suo: quas commisit custodiendas: nā cœnaturi deponebant so/ leas alibi: Deposui soleas af/ fertur p̄tinus ingens. Pue/ rum: seruum suum. Arte dolosa. i. furto. Summa: Claudiam tantæ magnitu/ dinis esse ait: vt si voluerit esse par colosso Domi. eam oportet sic esse minorem sex quipedes: tam portento/ sa magnitudinis fuerunt apud antiquos: Gembara nouem pedum: Pusio, & Secundilla nouem pedum cum dimidio. Aequare: par esse. Colossi palatini: de statua equestris Domi/ quæ erat iuxta palatium. po/ tes & de colosso Apollinis intelligere: qui fuit erectus ab Augusto in parte pala/ tii.

Autolyct

Ligula

colossus

no amant

Neronis pueri

Epaphrē resis

de Xgilio et Mecceno. vid. fo. 64. p. 2. epi. phrēbe. de Xgilio et Mecceno vid. fo. 178. p. 1. epi. sępe.

DOMITIUS

PEXQVIPEDDE:pede vno cum dimidio. de sexq hora, sexquiplaga, sexqui- pede alibi diximus. Liuet Carinus: in Carinum inui- dum: qui virtuti non inui- debat: sed vel exiguus diui- tiis. nunc rumpitur Mar- tiale possidente mulu suu. & suburbanum: cum ille esset ditissimus: impreca- tur poeta tanta inuidia, vt ipse possideat mulum, & suburbanum: hoc est ad eandem deueniat conditio- nem. Carinus: contrarium nomen est inuidenti. nam Carinus significat lacrum.

Carinus

Liuet: rumpitur inuidia. Inuidere liuentis est. Vnde pendeat. unde suspensio. hic enim exitus est inuidi. Et cedro perunctus. i. oleo cedrino. na hic preciosi libri & bona carmina seruabantur. Rus astitiu. i. rus ad astitiandum. Mulis: non, vt ante, conductis: sed meis. & mulum condum scri. Hora. in sermo.

Opto habeat mulos, & suburbanum. i. opto amicitat diuitias, quas habet: & sit nostrae conditionis ac fortunae cui inuidet. i. sit pauper. Scribit: Consules, & duces in charta transuersa scribebant: author est Trajanus sed scribere hic in charta auersa, vt puto, accipitur pro eo quod est scribere in pagina a tergo. Picens: tanta longa scribebat epigramata: vt & tergum impleret: neq placebat. poeta aut non esse mirandum, si cum in charta auersa scribat: auerso quoq deofaciat versus, designas loquacitatem Picentis. Auerso Deo. i. nulla gratia. nam illi scribunt carmina Deo auerso: qui non placent. alibi: Carmi- na quod scribis musis & A/polline nullo. Thestylon: Aulus is tantum vatibus blaudiebatur: quorum pueros amabat: hoc pdit Mar- Thestylon puerum Voco/ni. Delicias vatium: sunt delicias poetarum. Vt poetas: mittebantur munera amicis, cum diem natalē celebrabant: Clytus vt frequenteriora munera colligeret: nouies celebrabat die suum natalē in anno. poeta moner, nisi desisterit tam multos natales celebrare, se non putaturum esse semel natum: hoc est non missurū vel semel munus. Nascris: diem natalē celebras. Non natalitias calendaras. i. singulis mensibus celebras natalem: exceptis scribis, vel quatuor: tu no-

Si fieres breuior Claudia sexquipedē, In Carinum. Liuet Carinus, rumpitur, furit, plorat. Et quærit altos, vnde pendeat, ramos. Non iam quod orbe cantor, & legor toto, Nec vmbilicis quod decorus, & cedro Spargor per omnes, Roma quas tenet, gentes, Sed quod sub vrbe rus habemus æstiuum, Vehimurq; mulis non, vt ante, conductis, Quid imprecabor o Seuere liuentis? Hoc opto, mulas habeat, & suburbanum.

De Picente.

Scribit in auersa Picens epigrammata charta, Et dolet, auerso quod facit illa Deo.

De Aulo.

Thestylō Aulus amat, sed nec mius ardet Alexi, Forsitan & nostrum sic Hiacynthon amat, In nunc, & dubita, vates an diligat ipsos, Delitias vatium cum meus Aulus amet.

In Clytum.

Vt poscas Clyte munus, exigasq; Vno nasceris octies in anno, Et solas puto, tres ue, quattuor ue Non natalitias habes calendas, Sit vultus tibi lenior licebit Tritis littoris aridi lapillis, Sit moro coma nigrior caduco, Vincas mollitie tremente plumas, Aut massam modo lactis alligati, Ettalis tumor excitet papillas, Quales cruda viro puella seruat, Tu nobis Clyte iam senex videris, Tam multos quis enim fuisse credat Natales Priami ue, Nestoris ue? Sit tandem pudor, & modus rapinis, Quod si ludis adhuc, semelq; nasci Vni iam tibi non fat est in anno, Natum te Clyte, nec semel putabo.

Ad Domitianum.

Hic vbi fortunæ reducis fulgentia late Templā nitent, felix area nuper erat, Hic stetit arctoi formosus puluere belli Purpureum fundens Cæsar ab ore iubar, Hic lauro redimita comas, & candida vultu Roma salutauit voce, manuq; Ducem, Grande loci meritum testantur & altera dona, Stat sacer edomitis gentibus arcus ouans, Hic gemini currus numerat elephata frequenter, Sufficit immensis aureus ipse iugis, Hæc est digna tuis Germanice porta triumphis, Hos aditus urbem Martis habere decet.

bls videris senex: cum celebraueris toties natalem.

Licebit: quis. Moro ca/duco: pugnator: vt supra Massam: metram. Alligati: coagulati. Cruda: inu/pta. Sit pudor: pudeat te.

Modus: finis. Nasci se/mel: vnum tantum celebra/re natalem in anno. Nec putabo te natum semel. i. ne ipso quidem die natali munus mittam. Hic vbi Domi. authore Tran. post victoriam Sarmaticā, cum multis arcus cum quadrigis, & insignibus triumphorum per regiones vrbis exisset: maximum sibi poni voluit: hunc celebrat poemata carmine. Fuit etiam conditum templum. Fortu/ne reducis: quod reducem seruasset imperatorē. Fortuna variis nominibus tēpla habebat: nā erat ædes Fortu/ne reducis: & vt Plu/tarchi verba ex quæstionibus recitemus, Euclidis: Atropæ, Protogeniæ, Viscæ, Breuis, hæc condita est: seruius Tullo erat & tēplum malæ Fortu/ne in esq illis. Felix area: locus paratus ad ædificandum. Vel felix. i. ampla. vel quia conditum postea illic templū.

Iubar: radios. Arcus ornans: triumphalis. Stat: erectus est. Gemini currus: nā arcus habebat quadrigas. vel propter duplicē triumphum: quem hætenus reportauerat ex Dacis Ipse aureus. i. statua Domit. aurea. non enim passus est poni sibi statuanē nisi auream. & argenteam: vt Tranquillus tradit. Sufficit: par est. Immenis iugis: quadrigis. Vrbē Martis: Dei bellorum. Hos aditus. i. triumphales: id est vt imperatores agant tales triumphos.

GEORGIUS

SCRIBIT in auersa Picense epigrammata charta. Vix ego crediderim quā ex vtraq; parte scribatur, & latera ipsa quodammodo opponantur paginis. vnde Hieronymus: Ex latere in paginam. Auersa autem charta scribere erit non in formam paginæ, aut memorialis libelli scriberet: sed potius transuersa est in oblongum versa.

Augustos

DOMITIUS

FAVGVS TO: Silius poeta tertium consulatum accepit a Dom. comparat eum poeta consulem tertium cum Pompeio: qui tres consulatus gessit: & decus Siliū anteponit rebus omnibus, quas tribus illis consulatibus gessit Pompeius: hac vna ratione: quoniam Dom. dederat tertium consulatum iuge maior senatu, & Cæsare: q dederunt tres consulatus Pom. Augusto: Do. Bis se nos facies: consulatum.

Noto consule. i. ad Siliū: qui bis fuerat consul. So/nare: pulsare. Nobili vir/ga: fores a magistratibus virga licitorum pulsabantur. Papi. de conuentu ad Stellam: Et multa pulsantur limina virga. Liius in sexto ab vrbe: Forte accidit vt licitor Sulpiti: cum is de foro domum se reciperet: fores, vt mos est, virga percuteret. Pl. in. vii. natu. hi sto. scribit Pompeium consulem prohibuisse licitorē pulsare fores Possidonii veneratione tanti viri. Pura felix: Pompeii. Ter/rius consul. i. tertius consulatus. Quod optet. i. datum fuisse consulatum a te. Numerare: consulatus sic datos a Domitiano. Ianus pacificus: id est annus.

Quorum pacificus ter ampliat iunge cum inferioribus, vt referas ad consilatus Siliū. Pacificus: ad differentiam Pompeianorum: qui in armis versati sunt. i. Silius mauult sic sine bellis numerare suos consulatus frequētes: hoc est sepe tales habere: quorum nomina Ianus pacificus ter ampliat: nam ter consul fuerat. Horas quinque: Cæcilianum in tempestiuum conuiuium accusat qui inuitatus debebat ad nonam horam venire: nā tunc cœna parabatur: Imperat extructos frangere non a toros: sed ante quintā properauerat: monet vt celerius etiam veniat: vel ferius nona: ita enim non cenabit. Puer nunciat: nam pueri nunciabant horam dominis. Rauca ceræ: i. libelli forenses. alius codex habet Parca chartæ. Distulerint vadimonia: peregerint iudicia. nam tertia hora in foro versabantur. Feras floralitias: feræ ab ædilibus paratæ ad aliquē ludum lassabantur quarta hora vsq; in quintam ad iugum patritium, vbi floralis ludus exercebatur: vel quia mense Aprili prætorum ludos edebant feris ad Megalesia: quo tempore & floralia fiebant: vnde floralitias feræ dicuntur: hoc est editæ in spectaculum eo

mente, quo floralia agebantur: hæc vna sententia mihi placet. Caldani. i. coctam. aqua enim cocta vtebantur in conuiuiis. Alger. i. est sine igne. Nudo fo. carent illi gnis. Sero: vel post nonam, vel sero præcedentis diei: nā ita quoq; non cenabis. Qui Corcyri: laudat rus Entelli tectum lapidibus specularibus, quales hortos habuit Tiberius: & supra cōmemorauit. Corcyriæ. Alcinoi, qui regnavit in insula Corcyra. Vindemia: racemivuarum. Gemina persi. i. lapidibus specularibus. Nec tamē later: sed cernitur. Bombicina: ex veste bombicina. Mulleres bombicina: vri Coa pellucebant. Lapidibus specularibus quibus vna seruabatur. Sterilis hyems: alibi sterilis iuberur ferre autūnum. i. fructus autumnales. Miraris: Vacera significat stiprem ad quem alligantur equi. Vacera item significat vacordem, & insanum: hic nomen propriū est cuiusdā, qui mortuos tantū poetas laudabat: ait poeta se nolle laudari: id ē nolle mori, vt ab hoc laudetur. Idē versus est supra: Si post fata venit gloria nō propero. Miraris: laudas.

Vacera

Perme

Perme sus Olmeus

Archiepiscopus

De Conff. Siliū.

Augusto piathura, victimasq; Pro nostro date Siliio camœnæ. Bis senos iubet en redire fasces Noto consule, nobiliq; virga Vatis castaliam domum sonare. Rerum prima salus, & vna Cæsar, Gaudenti superest adhuc quod optet Felix purpura, tertiusq; consul, Pompeio dederit licet senatus, Et Cæsar genero sacros honores, Quorum pacificus ter ampliat ianus nomina, Silius frequentes Mauult sic numerare consulatus.

In Cæcilianum.

Horas quinque puer nondum tibi nunciat, & tu iam conuiua mihi Cæciliane venis. Cum modo distulerint rauca vadimonia ceræ, Et floralitias lasset arena feras. Curre age, & illotos reuoca Caliste ministros, Sternantur lecti Cæciliane sede. Caldani poscis aquā, sed nondum frigida venit, Alger adhuc nudo clausa culina foco. Mane veni potius, nam cur te quinta moretur? Aut cur non sero Cæciliane venis?

Ad Entellum.

Qui Corcyra vidit pomaria regis, Rus Entelle tuæ præferet ille domus, Inuida purpureos vrat ne bruma racemos, Et gelidum Bacchi munera frigus edat, Condita perspicua viuit vindemia gemma, Et regitur felix, nec tamen vna latet. Fœmineum lucet sic per bombicina corpus. Calculus in nitida sic numeratur aqua. Quid non ingenio voluit natura liceret, Autumnum sterilis ferre iubetur hyems.

In Vacerram.

Miraris veteres Vacerra solos, Nec laudas nisi mortuos poetas. Ignofcas petimus Vacerra, tanti Non est, vt placeam tibi, perire.

De Nerua.

Quanta quies placidi, tanta est facundia Neruæ, Sed cohibet vires, ingeniumq; pudor. Cum siccare sacrum largo Permessida posset. Ore, verecundam maluit esse sitim, Pietiam tenui frontem redimire corona

GEORGIUS

ET floralitias lasset arena se. Ego magis puto floralitias feras eas dici: de quibus Quid. Cur tibi pro Libycis clauduntur rete leonis: Imbelles damæ, innoctusq; lepus. Non sibi respondit siluas cessisse: sed hortos: Aruque pugnaci non aduenda feræ.

DOMITIUS

NON te calabis. i. non te calabis apud posteros: & non indiges imagine. No obscuris. i. nobilibus. Lau de nugurum. i. iocorum, & tenuioris carminis. Du Ianus: Flauiae gentis tem plum condidit Domi. hu ius meminerunt Euseb. & Tranquil. & Pap. Et que ti bi templa dicamus Ipse co las. vaticinatur poeta tem plum hoc fore perpetuum: sed diurnitatem ex his rebus colligit, quibus prin cipi assentatur. Luce Ro. i. imperio Romano. Papi. Scabit du terra, populusq: Du Romanadies. Ianus co. hy. i. du erit Ianuarius. Domitianus autumnos: na October mensis dictus Domitianus: q: eo natus sit: appellatus etiam Ger manicus September: a co gnomento Domitiani: qui deiecit Germaniam: de dit autem nomen Domi tianus: quoniam eo men se suscepit Imperium.

Cum veteres latiae ritus renouantur arena, Et pugnat virtus simpliciore manu. Sic prius seruatur honos te praeside templis, Et casa tam culto sub Ioue numen habet. Sic noua dum condis, reuocas Auguste priora. Debentur quae sunt, quaeque fuere tibi.

In Gelliam.

Non per mystica sacra Dindymenes, Nec per milicam bouem iuuenca. Nullos denique per Deos, Deasque Iurat Gellia, sed per vniones, Hos amplectitur, hos deosculatur, Hos fratres vocat, & vocat sorores. Hos natis amat acrius duobus, His si quo careat misella casu, Videtur negat esse se nec horam. Heu quae bene nunc Papyriane, Annam faceret manus Sereni.

Ad Domitianum.

Dante tibi turba querulos Auguste libellos, Nos quoque quod domino carmina pua datus, Possit Deum rebus pariter, musisque vacare Scimus, & haec etiam ferta placere tibi. Fer vates Auguste tuos, nos gloria dulcis, Nostua cura prior, delictaque sumus. Non quercus te sola decet, nec laurea Phoebi. Fiat & ex hedera ciuica nostra tibi.

Ad Toranium amicum hoc Epistolum Martialis scribit, quo eum de quodam extra ordinario ad Auium epigrammate monet. Hic plane auitus Martialem obposco excellentia adeo amabat, ut eius imaginem in bibliotheca sua posuerit. Putauit igitur scribendum Toranio de Auito, ne fortasse la tuis et eum, qui nam hic est Auitus. Binominis enim erat. nam et Auitus, et Stertinius dicebatur.

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATON

LIBER NONVS.

Ve mi Toranni frater carissime, Epigramma quod extra ordinem paginarum est, ad Stertinium clarissimum virum scripsimus, qui imaginem meam ponere in bibliotheca sua voluit. De quo scribendum tibi putavi, ne ignorares, Auitus iste quis vocaretur, Vale, & para hospitium.

nam Serenium furem intelligo: quod nomen conuenit. Nam Tacitus scribit Annam Serenium dam natum repetundatum.

Dante hoc epigramma te imperatori assentatur: q: poetis fauebat. Deum: te Domitiane. Rebus: ad ministratioe imperii. Par ua carmina: deprimit esse se. Libellos querulos: epi theton libellorum. na eius modi libelli aut paupertatem: aut aliquid aliud con queruntur. Non quercus te sola: an hoc dicit non quercus: id est corona querna de ciuibus seruatis: & amplificato imperio conuenit tibi: an refert hoc ad carmen heroicum, quonia heroid poet & corona querna cingebantur: quod Iupiter vaticinatur apud Silium: Huius tua muls sacra ferit: meliorq: lyra cui sub sitit Hebrus: Cui vixit Rhodope Phaebo miranda lo querur. idem Quint. testia tui decimo: vixit senius: Carminis heroici laus non te, sed & corona tenuioru poetarum, qualis sum. he deracea tibi conuenit. Quin ti. Nos tamen sacra litera rum colentes ferat Casar: si taciti praterimus, Vir gersu testatur: Inter victri ces hederam tibi ferere lau ros. distinguat potius hoc pacto: Non quercus. i. non corona querna de seruatis ciuibus: Nec laurea Phoebi. i. nec laurea maioru poe tarum sola decet te. Fiat nostra ciuica. i. fiat corona de nobis tenuioribus poe tis seruatis ex hedera: nam ex hedera, vt diximus, coronabantur tenuiores poetae. Properti. Ennius hirsuta cingat sua dicta coronat: Misolia ex hedera porrige Bacche tua.

Nulla operam virtuti praestarent: non verebatur a thorum imagines penes se habere: inde exit illud Satyrum: Quam qui plena omnia gypso Chryssippi inuenias. Martia. & agit gratias Stertino, & edit carmen subscribendum statuae suae.

[Non]

Ad Auitum.

Non te calabis sublimi pectore vates, Cui refert ferus praemia digna cinis. Hoc tibi, sub nostra breue carmine imagine viuat, Quam non obscuris iungis Auite viris. Ille ego sum nulli nugurum laude secundus, Quem non miraris, sed puto lector amas. Maiores maiora sonent mihi parua locuto, Sufficit in vestras saepe redire manus. De templo Flauiae gentis. Dum Ianus hyemes, Domitianus autumnos, Augustus annis commodabit aestates, Dum grande famuli nomen asseret Rheni Germanicarum magna lux calendarum, Tarpeia summi faxa dum patris stabunt, Dum voce supplex, dumque thure placabit, Matrona diuiae dulce luliae numen, Manebit altum Flauiae decus gentis, Cum Sole, & astris, cumque luce Romana. Inuicta quicquid condidit manus, caelum est.

In Lupum.

Pauper amicitiae cum sis Lupe, non es amicae, Et queritur de te Mentula sola nihil. Illa filigineis pinguescit adultera cunnis, Conuiuam pascit nigra farina tuum. Incensura niues dominae setina liquantur, Nos bibimus torti pulla venena cadi. Empta tibi nox est fundis non tota paternis, Haud sua desertus rura sodalis arat. Splendet Erythraeis perlucida moecha lapillis, Ducitur addictus te futuente cliens. Octo syris suffulta datur lectica puellae, Nondum sandapilae pondus amicus erit. Inunc, & miseris Cybele praecide cinados, Haec erat, haec cultus Mentula digna tuis.

Ad Domitianum.

Quantum iam superis Caesar, caeloque dedisti, Si repetas, & si creditor esse velis, Grandis in aethero licet auctio fiat olympo, Coganturque Dei vendere quicquid habent, Conturbabit Atlas, & non erit vincta rota, Decidat tecum, qua pater ipse Deum. Pro Capitolinis, quid enim tibi soluere templis? Quid pro Tarpeiae frondis honore potest? Quid pro culminibus geminis matrona tonantis? Pallada praetereo, res agit illa tuas. Quid loquar Alcide, Phoeboque, piosque Laconas? Addita quid latio flauia templa foro? Expectes, & sustineas Auguste, necesse est, Nam tibi quod soluat, non habet arca Iouis.

In Aeschilum.

Aureolis futui cum possit Galla duobus, Et plus quam futui, si totidem addideris, Aureolos a te cur accipit Aeschile denos?

vena. i. vina nigra. Cadi torti: appellat cadum tor tum amphoram habentem vinum expressum torcula ri ad fecem. Nox est empta non tota: quia non mafi si tota nocte cum amica.

Non tru. sed aliena. La pillis Ery. id est vnionibus. Addictus. i. annexus. Annexus dicitur qui aere alie no alicui addictus est. Ad dicere autem est verba pre toris solene: cum aliquem condemnaret: tamen du citur a creditore. Sufful ta: gestata. Octo sy. i. syris. i. octophorum. Prae cide: castra. Tuis cu. vt ab scindantur: cum tot mala inde eueniant. Quantu: recensentur hoc epigram mate edificata opera a Do mi. plura q: historia tradi derit vel Eusebii, & Tran ql. & ait poeta caelum tan tum debere Domit. vt non possit vno die soluere. Co turbabit: totum caelum: vt supra dictu est. Decidat: deceret, conturbet tecu: & summam faciat. Auctio: subastatio caeli. Capitoli nis tem. hoc dicit quia te plum Ioui custodi erexit. Tarpeae fron. hoc dicit propter Capitolium, quod incensum instaurauit. Frs dem autem Tarpeiam. r. tulit ad laurum: quae in Capitolio erat iuxta quercum: vnde coronae certan ribus dabantur. alibi: Tar pelas coronas ad Diodoru: Oculi Tarpeias licuit con tingere quercus. Matro na to. Iuno. Pro geminis cul. Pallada: Do. templum Palladis chalcidece erexit. Tuas res agit: nam Pal las erat numen familiare Domi. Alcidem: templu Herculis. Pios la. i. Casto rem, & Pollucem: qui mu tua pietate alterni viuunt in caelo. Templa fl. i. gentis Flauiae: quae condidisti tu. Foro la. ad forum La tium erat statua equestris Domi. iuxta templa Flauig gentis. alibi legitur Latio polo. Expectes & su. i. dif ferri patiaris. Aureolis: Aeschilus, cum ad Gallam meretricem iret: cogebat dare denos aureolos: aliis aut duos, aut quatuor sol uetibus. nam sellabat Gal la irrumatem Aeschilume. Qui fellat loqui non potest: hoc locatur poeta. vt alibi: Si te prendero Gar gli, rabebis. Sitotid ad deris. i. duos.

Annexus Addico

Non Gellia: vniones tam perdit diligebat: vt nega ret se amplius victuram: si eos amitteret: optat manu furacem Annam Sereni: vt vnionibus subreptis. Gellia occidat. Sacra myst. Din dymenes. i. Cybeles: per cuius sacra antiqui iurabat. vt supra iuro per Berecyn thios furones Dindymene: proprio nomine postea Cy bele, vt placet Diodoro, a monte dicitur: vt Straboni & nostris placet. Bouem: Isidem. Iuuenca milicam. i. Isidis. sacra Isidis Romae erant: & per eam iurabant vt supra diximus in eum locum: iuro per Syrios tu mores. Vniones: grandio res margaritae appellatae sunt bello Iugurthino a Romanis tantum: vt Helius scribit. Acrius: vehemen tius. Duobus natis: filiis. Annae Sereni: sunt qui hunc dicit Ilque fecisse v nionem aceto in cena Cleo patrae: sed falsum est. Ipsa enim Cleopatra eos Ilque fecit aceto: quod & Aefo pus histrio fecerat: vt luxu omnium mortalium supe raret: expertus an vniones palato essent grati. ego Annaum

Dindymene

Annus ferens

Aefopus histrio

NON te calabis. Stertinius, quem alio noie Auitum appellat, imaginem Mar. in bibliotheca collocauerat. Authorum olim imagines aut in gde camoenarum: aut in priuatis bi bliothecis collocabantur. L. Aetius poeta maximam sibi statuum posuit in aede camoenarum: cu ipse breuissimae esset staturae: & a studiosis tantum hae imagines collocabantur: vt quisq: nomen authoris distigebat: sed multi labentibus moribus Romanis: cu nullam

Siligo

factis ex siligine. Siligo praestantioris farinae genus est: ex qua gratiores panes, & faciliores ad concoctionem: authore Celfo. huius panis etiam meminit Iuuenia. in Virrone. Pinguescit: sit pinguis. Incensura niues: quia videbantur incendere niues. nam niuibus, quae erant in delictis, colebatur vinum. Incensura autem apta metaphora ab igne. nam salernum rubens ardere videtur: & incendere niues per quas colo niua tio attenuatur. Pulla ve/

DOMITIUS

QUAE TACE: quia tu irru/
mas. ergo cum sit prostitu-
ti pudoris: vendit incom-
modum, non pudorem: af-
ficat autem incommo-
do dum fellat, quia loqui
non potest. Quid ergo? in
terrogantis. i. quare: cum
sit prostituti pudoris exi-
git tantum. Tacet: respō-
det Mar. Id est non pudorē
tibi vendit tanti: sed tacen-
di incommo-
dum. Nam co-
gitur flere: & ita festiue in-
dicat Aeschilum irrumato-
rem. Tibi promulgata le-
ge a Domi. ne spadones fie-
rent infandae libidinis di-
uerticulum inventum. nā
pueri intra septimum an-
nū prostituebantur: quod
imperator edicto prohi-
bit: hoc laudatur a Poe-
ta. Domitor Rheni: id est
o Germanice. Pudice: quia
adulteria prohibuit. Nō
est scelus parere: scelus vi-
debatur esse parere filium
aut prostituendum: aut ca-
strandum: aut certe pare-
re ex adulterio. Sectus
puer: spado factus. Lenos:
qui conducebat infantes
prostituendos. re. a matri-
bus. Lupanari: in lupana-
ri erat libertas, ut post se
vnuquisq; prostituere: sed
tu illic quoq; noluit lice-
re omnia. Cubili: vxorti/
bus, quia erant ante te pro-
miscua adulteria. Lupa-
nari: noluit esse in lupa-
nari infantes prostitutos.
Dicere reduci: reuerso in
columni. De libycis genti-
bus: Libya. Non vacat:
occupatus est: id est satis est
me venisse ter. & quater.
Non vis auere: tanquam
vuuus. Vale: ut mortuus.
Tanquam: idem argu-
mentum. Raptus ab vbe/
re: id est in septimum
annum. Vagitu: hoc di-
ctum in commiseratione pue-
ri: qui non sentiebat coitu.
Sexus nostri: virilis. Pro-
stituisse: publice mares.
Immatura: libidine. Poe-
nas infandas: cruciabantur
enim libidine virorum.
Aufonius pater: Domitia-
nus. Ephebis: pueris. Sae-
ua libido: virorum: qui vo-
lebant habere eos in deli-
tibus. Nil tibi: Bythinicum
captatorem derider: qui
quotannis Fabio orbo, &
diuiti sena millia donabat
morietis Fabius nil reliquit
Bythinico: ait Mar. tibi se-
na millia reliquit: quia sci-
licet non dabis amplius:
quae solebas dare viuo. Le-
gault: reliquit tibi testamē-
to. Ille: Fabius. Dedit:
quia reliquit illa annua se-

Non fellat tanti Galla, quid ergo? tacet.

Ad Domitianum.

Tibi summe Rheni domitor, & parens orbis,
Pudice princeps gratias agunt vrbes,
Populiq; habebunt, parere iam scelus non est.
Non puer auari sectus arte mangonis
Virilitatis damna moeret erepta,
Nec quam superbus computet stipem leno
Dat prostituto misera mater infanti.
Qui nec cubili fuerat ante te quondam
Pudor, esse per te coepit & lupanari.

In Afrum.

Dicere de libycis reduci tibi gentibus Afer
Continuis volui quinque diebus aue.
Non vacat, aut dormit dictū bis, terq; reuerso
Iam satis est, non vis Afer auere, vale.

Ad Domitianum.

Tanquam parua foret sexus iniuria nostri,
Focandos populo prostituisse mares,
Iam curae lenonis erant, ut ab vbere raptus
Sordida vagitu posceret ara puer,
Immatura dabant infandas corpora poenas.
Non tulit Aufonius talia monstrata pater,
Idem qui teneris nuper succurrit ephebis,
Ne faceret steriles saeva libido viros,
Dilixere prius pueri, iuuenesq; senesq;
At nunc infantes te quoq; Caesar amat.

Ad Bythinicum.

Nil tibi legauit Fabius Bythinice, cui tu
Annua, si memini, millia sena dabas.
Plus nulli dedit ille, queri Bythinice noli,
Annua legauit millia sena tibi.

In Cantarum.

Cocnes Cantare cum foris libenter,
Clamas, & maledicis, & minaris.
Deponas animos truces, monemus,
Liber non potes, & gulosus esse.

In Paulam.

Nubere vis Prisco, non miror, Paula sapisti,
Ducere te non vult Priscus, & ille sapit.

De Earino Domitiani.

Nomen cum violis, rosissq; natum,
Quo pars optima nuncupatur anni,
Hyblani quod sapit, atticosq; flores,
Quod nidus olet alitis superbae,
Nomen nectare dulcius beato,
Quo mallet Cybeles puer vocari,
Et qui pocula temperat Tonanti,
Quod si parhasia lones in aula,
Respondent Veneres, Cupidinesq;
Nomen nobile, molle, delicatum
Versu dicere non rudi volebam,
Sed tu syllaba contumax repugnas.
Dicunt Earinon tamen poetae,

na millia: quae dabas. Coe-
nas: Cantarus & alienas fe-
ctabatur cocenas: & omnes
carpebat. monet Marti. ut
assentetur, si vult gulae ser-
uire. Foris: apud alium.

Liber: liberi animi. Nu-
bere: Paula volebat nube-
re Prisco diuiti: sapit, inq;
Mar. At Priscus eam mere-
tricem tenuit: simul etiam
ipse sapit. Sapisti: coepisti
consilium bonum. No-
men: Earinus libertus fuit
Germanici: qui pocula im-
peratori miscebat. Spado
paucis diebus ante legem
promulgatae de eunuchis.
Dicitur autē Earinus quasi
vernalis: nam e.g. græce: la-
rine ver. mediam syllabam
ita corripit: ut & tertiam &
primam adeo: ut numeris
carminis inseri non possit.
hoc coqueritur Mar. quod
cum velit nominare Eari-
num non possit. Nomē:
Earinus natus a vere.

Quo: vere. nam vernalis
pars optima est. Hyblani:
flores hybleos Siciliae. nam
vere & hyblani Siciliae: &
hyemetum atticæ aues po-
pulantur. Superbae alitis:
id est Phoenicis: quæ ex sur-
culis thuris & lignis odora-
tis conficit nidum. Puer
Cybeles. i. Athis. Quod:
nomen. Parhasia: id est
palatino ab Euandro Par-
rhasio: ut Sili, & Virgillii
carmine alibi demonstra-
uimus. Contumax: ad-
uersaria. versus est home-
ri: cuius initium.

DOMITIUS

Agēs āges βγοτολινε:
verba autem iunt Apollini
in Matrem: ubi āges in
primo pede producit pri-
mam, & eadem dictio in se-
cunda corripit: Græci ergo
abutuntur licentia. Tam
disertis: non licet nobis la-
tins eadem licentia uti.

Nomen: idem argumen-
tum. Teneri anni: id est ve-
ris. Breue ver: id est flores
vernales in Hymetto. A-
rundine acidalia. i. Vene-
rea. Sua acu: mensis Apri-
lis est dicatus Veneri: quo
ver flores. Lapillis Ery-
thraeis: vnionibus. Gēma
heladum: id est gēma suc-
cini. Grues: quæ. Y. literā
faciunt: vnde ver. Si da-
ret autumnis: idem argu-
mentum. Oωωγινός signi-
ficat autumnalem. Χειμε-
γινός: hyemalem. βεγινός:
stuum. Hunc: ad gulo-
sum amicum esse non pos-
se ostendit: quippe qui ci-
bos sectetur: non fidē ami-
citiae. Eris nosser: id est si
coenam: tam bene veniet
ad me. Inscriptis: Chloen
meretricium nomē apud
Hera. in car. ostendit se pē-
vros necasse: q̄ illa vole-
s ostendere pietatem suam
prodidit: scripsit enim cele-
brasse exequias septem vi-
rorum: quo testimonio ni-
hil est apertius eam se pē-
vros necasse. Celebrata:
id est solennia, & busta.

Quid simplicius. i. quid
apertius ista confessione.
Consilium: Earinus misit
comam detosam cum spe-
culo: & pixide gemmata
Aesculapio Pergameo: qd̄
ita testatur Papi. in tertio
lib. cum Earinus petisset:
ut capillos suos: quos cum
gemmata pixide, & specu-
lo ad Pergameum Aescu-
lapium mittebat versibus
dedicarem: Nero etiam ita
capillos suos dedicauit.

Sed græci quibus est nihil negatum,
Et quos āges āges decet sonare.
Nobis non licet esse tam disertis,
Qui musas colimus seueriores.

De Eodem.

Nomen habes, teneri qd̄ tēpora nuncupat anni,
Cum breue cecropiæ ver populantur apes,
Nomen, acidalia meruit quod arundine pingi,
Quod Cytherea sua scribere gaudet acu.
Nomen, Erythraeis quod littera facta lapillis,
Gemma quod heliadum pollice trita notet.
Quod penna scribente grues ad sidera tollant,
Quod decet in sola Cæsaris esse domo.

De Eodem.

Si daret autumnus mihi nomen, οωωγινός essem,
Horrida si brumæ sidera Χειμεγινός.
Dictus ab æstiuo βεγινός tibi mense vocarer.
Tempora cui nomen verna dedere, quis est?

In Fictis amicos.

Hunc, quæ coena tibi, quæ mensa para: ut amicum,
Esse putas fidæ pectus amicitiae?
Aprum amat, & mulos, & sumen, & ostrea, nō te.
Tam bene si coenam, nosser amicus eris.

De Chloë.

Inscriptum tumulo septem celebrata virorum
Se fecisse Chloë, quid pote simplicius?

De coma Earini.

Consilium formæ, speculum, dulcisq; capillos
Pergameo posuit dona sacra Deo.
Ille puer tanto domino gratissimus aula, tantq; aule
Nomine qui signat tempora verna suo,
Felix, quæ tali censetur munere tellus,
Nec Ganymedea mallet habere comas.

Ad Aesculapium.

Latonæ venerande nepos, qui mitibus herbis
Parcarum exoras pensa, breuesq; colos,
Hos tibi laudatos dominorum voce capillos
Ille tuus latia misit ab vrbe puer.
Addidit & nitidum sacratis crinibus orbem,
Quo felix facies iudice tuta fuit, tota.
Tu iuuenile decus serua, ne pulchrior ille
In longa fuerit, q̄ breuiore coma.

Ad Cæsarem Dom.

Est mihi, sitq; precor longum te præside Cæsar
Rus minimum, parui sunt & in vrbe lares,
Sed de valle breui, quas det sitientibus hortis,
Cura laboratas antlia tollit aquas.
Sicca domus queritur nullo se rore foueri,
Cum mihi vicino Martia fonte sonet.
Quæ dederis nostris Auguste penatibus vndam
Castalis hæc nobis, aut Iouis imber erit.

In Sabellum.

Laudas balnea versibus trecentis
Coenantis bene Pontici Sabelle,

Quid signat tempora: id
est Earinus. Deo perga-
meo: id est Aesculapio. La-
tonæ: ad Aesculapium de-
iisdem capillis. Latonæ
nepos: quia Aesculapius fi-
lius Phœbi filii Latonæ. Ea-
rinus Pergameus erat: ut
Papinius ostendit. Exo-
ras: precibus rogas. Niti-
dum orbem: id est speculū.
Tuta: bene cultra. Est mi-
hi: Domitianum rogat: ut
fluum producat in domū
suam ex aqua Martia: quæ
erat proxima: hoc enim det
pecuniā: qua possit aquā il-
lam deriuare: cum nulla
re indigeat: nisi aqua ad
domus amœnitatem: eo
autem erit gratior: quo-
niam data a Domitia. aut
ex Castilio monte videbi-
tur: aut a Ioue missa. An-
tlia: instrumentum est ad
aquam bauriendam: nam
antleo græce: latine signifi-
cat haurio. Laboratas: ex
labore haustas. Foueri: ir-
rorari. Laudas: Sabelli-
gulam accusat: qui multis
versibus laudauerat bal-
nea Ponticæ: non quia pro-
baret: sed ut inuitaretur ad
coenam ea assentatione.

DOMITIVS

HAEC natus est Domi. In septima vrbis regione ad malum Pu nicum: domum postea conuertit in templum Flauiae gentis. Huius aedificii felicitas laudatur a poeta. Atriam domum: qua latuerat apud Cornelium iuxta Velabrum bello Vitelliano: Ioui custodi dicitur patre imperante: casu expresso in marmore: auctore Ta cito: mox eidem numini consecrauit: sed in gremio col locauit. Domini: Domit. Quae pater: in templum Flauiae gentis. Reptates, serpentes per humu. Hic: duae insulae numina texe runt: Creta Iouem infantem ubi natus est. Rhodos Ne prunum: quem infantem a Rheia matre commenda tum Thelethines filii ma tris vna cum Caphina Ocea ni filia educarunt. Hic in templo. Rhodos: aluit Ne ptunum: & Creta Ioue ca lo: ita hae domus aluit Do mi. in utilitate orbis. Cu retes: ex terra orti: vt aliivo Iunt ab Idaeis dactylis. no uem fuerunt, qui Ioue in fauem delatum ad antrum sacrum lacte, & melle alue runt. alius codex habet lo co Curetes Cretenses. Do mus veneranda: ubi haec a/ cta sunt: cu nemore cupref seo extare ferebatur in Cre ta temporibus Diodori. Semiuri: exitus huius epi grammatis satis ostendit Mar. loqui de domo: i qua latuit in bello Vitelliano. malo ramen sentire de do mo natali. Credis: diuini/ as se optare proficetur: no ea de causa, qua reliqui o/ ptant ad corporis s. volu ptatem: sed potius ad nu/ nera & edificia: quod vtru/ q magis viri animo in gen tem voluprate affert. Ro gare: opes a diis. Vulgus: vulgares hofes. Et crassa turba. i. plebei. Gleba se. i. ager Setinus: vnde vina o/ ptima nascuntur. Consu mat: conficiat multos ligo nes. Ager tusc. so. obstre/ per. Compede innum. i. multis ergastulis. nam ser uil in ergastulis fodiebant agros: praesertim in Herra ria. Iuu. Certe in lucanos, aut thusca ergastula mit/ tas. Vt Ma. sed placet ma gis Mauri libycis. Mauri orbis: dicuntur mensa ci/ tres rotunda: quae ex Acta se monte magis astimatio ne Romae fiebant: tanto ar tificio vt dimidiatis orbib/ coniuictis commissura non appareret. historia est, Plin. sed Stra. scri. meas nonnun q ex vno ligno Mauritaniae confici Romae. Libyci den/ tes dicitur dentes eleph a/ ti: qui citreas mentas susti/ nebant. iccirco illud in di/

sti. Gradia taurorum portat, q corpora qris: An possint li/ bycas sustinuisse trabes. Lamma au. folium aureum. Nostris toris. i. in nostris trichlitis. nam lecti in trich/ nio In crustabantur lamis aureis, & argenteis. vt supra: De fulcro q reor esse tuo. Terantur: vsu: vt. s. habet am crystallina pocula. nam crystallina in maximo erat pre cio adeo, vt trulla centum & quinquaginta millibus sestertiorum empta fuerit a matrefam. & duo calices crystallini in delictis Nero/ nis fuerut: quos mortuus fregit. Canusinatus. i. ca/ nusina lana indutus. Serui ditissimorum hominum, & principum curram ge/ stabant. Traquillus de Ne rone: Nunq minus mille carrucis fecisse iter tradit: soleis mularu argenteis: ca nusinatis mulionib/. Affe re: curus & lectica ligno prominenti: cui serui colla subiciunt. Iuu. Ferit affere. Cato in re u. asserculu di xit lignum no teres, sed in latitudine nominauit exte tum. Linat: contamine. Lacernas. i. habeam lacer nam. Massileum: Massili populi Libye. idem Massili li dicti sunt cum sint Nu midg: auctore Stra. equos habent, quos virga postre/ no gubernant. Vir. Numi/ das in frenos iccirco appel/ lauit. Silius: Hic passim ex/ ultant Numidg: gens ista freni: Quis inter geminas per ludum mobilis aures: Quadrupedem sedit: no cedens virga lupatis. Ae/ dificem: aedificare, & dona re magnanimi est. O cui: Carus cetero donatus est ab imperatore cora olea gina aurea. Eam enim co/ ronam in Albano donabat Domianfra: Cuius luleg ca pitil nascantur oliua: Desti net atherius cui sua ferta pater. Olim ex olea daba tur his, qui triumphu pro/ curaret. Carus igit ista co ronae reuerentia Do. statu a magno artificio efficta ea coronauit. Auro vir. i. co/ rona aurea palladia. De/ cus pal. i. coroa. qua dona uit Do. Papi. de eade coro na: Palladio tua me man/ iduit auro. Comas: illius imaginis. Vltro: discessit a me, & iuit i comas Do. na hi duo versus sunt ex pfo/ na Cari respodētis. Liba/ re: cedere. vel liuere in iude re: vt alii habet codices. Il la: olea. Pia quer. Ioui de dicata. Prior: potius q qe cus verba sunt Ma. his duo bus versib/ vltimis. Quis: idē argumētū i statuā Do. q apud Carū erat. Phidia/ cum: Phidias ebore cōlādo oēs supauit, Ioue pferim olympio. nā Deos effinxit nemo melius, auctore Pli. Illa

Vis conare Sabelle, non lauari.

Ad Domitianum,

Hae, q tota patet, tegiturq; & marmore, & auro, Infantis domini conscia terra fuit.

Felix, quae tantis sonuit vagitibus, & quae

Vidit reptantes, sustinuitq; manus.

Hic steterat veneranda domus, quae praestitit orbi,

Quod Rhodos, astrifero q pia Creta polo.

Curetes texere Iouem crepitantibus armis,

Semiuri poterant qualia ferre Phryges.

Atte protexit superum pater, & tibi Caesar

Pro iaculo, & parma fulmen, & aegis erat.

Ad Auctum.

Artemidorus habet pueru, sed vendidit agrum,

Agrum pro puero Calliodorus habet.

Dic, vter ex istis melius rem gesserit Aucte,

Artemidorus amat, Calliodorus arat,

Ad Pastorem.

Credis ob hoc me pastor opes fortasse rogare,

Propter quod vulgus, crassa q turba rogat,

Vt setina meos consumat gleba ligones,

Et sonet innumera compede thuscus ager,

Vt Mauri libycis centum stent dentibus orbes,

Et crepet in nostris aurea lamma toris,

Nec labris nisi magna meis crystallata terantur,

Et faciant nigras nostra falerna niues,

Vt canusinatus nostro syrus affere sudet,

Et mea sit culto sella cliente frequens,

Aestuet vt nostro madidus coniuua ministro,

Quem permutatum nec Ganymede velim,

Vt lutulenta linat tyrias mihi mula lacernas,

Et massileam virga gubernet equum.

Est nihil ex istis, superos, ac sidera testor,

Ergo quid vt donem Pastor, & aedificem.

Ad Carum.

O cui virgineo flauescere contigit auro,

Dic vbi palladium sit tibi Care decus?

Aspicis en domini fulgentes marmore vultus,

Venit ad has vltro nostra corona comas.

Albanae libare potest pia quercus oliuae,

Cinxerit inuictum quod prior illa caput.

Ad eundem.

Quis palatinos imitatus imagine vultus

Phidiacum latio marmore vicit ebur?

Hae mundi facies, haec sunt Iouis ora sereni,

Sic tonat ille Deus, cum sine nube tonat.

DOMITIVS

ILLA Pallas dedit tibi hanc imaginem: hoc est nul lus potuisset dare tibi effigiem tua veris lineamentis ex/ pressam: nisi Pallas, q & artificii est Dea: & quotidie ver/ sature cum Do. idē verus Pap. An te Palladiē talē Germa nica nobis effinxere manus. Non tri. fo. co. nam & ex olea erat Palladis arbore: & in eius Dea: quinquaginta fgerat coronatus: ppterea Pallas eam coronā dedisse videbatur: sed ea, inquit, non solū tribuit: dedit etiā istā imaginē. Dantem: in Afrū, qui puerū suū nō pa tiebatur insperci a cōiuuis. Notas: insignas. Lumi/ ne turb. i. coruo aspectu. Hylus: Hylus fuit filius Herculis: sed hic miscebat pocula: q pulchriores mi/ nistri, apud antiquos pra/ stant emulacione Ganyme dis: qui Iouis pincerna dici tur. Auertam: rōnice ni/ mirum. Tanq Gorgon. i. Medusa, q vertebat hofes i faxa. Phineas: accusatiuus graecus: hic ex cōtilla fabu la dicitur caecatus ira nu/ minis: qm filios suaui Har/ palices occidisset. grauior historia habet Phineū Idēā filia Dardani Scytharū re/ gis adeo adamasse: vteius suaui filios ex Cleopatra supplicio destinauerit: quo tpe Hercules cū Argor au/ tis Phineū ob. runcavit, & eius socios: sed, vt dixi, vul/ gata historia est egeū fuisse: & Harpys, q grapes feda/ bant filiorū Boreae benefi/ cio liberatum. Oedipodē egeum fuisse vulgata tra/ dit historia: sed Diod. scri. cognito scelere cōcubitus matris monii a filiis eū pro/ hibitū egredi domo. Au/ det: carmen Nerog iterum laudat. de quo supra. Pal lia glau. i. vestes viles. Cos me: qui habes vestes purpu reas. Colono praest. illi qui Praestū colit refertū rosas in Lucania. Mella cor. in Per side, & Mauritania mel ve/ nenatū gignitur: in Corsi/ ca vero venenatū ob multi tudinē herbage: q illic sunt amara. Apibus hy. i. hof habent mel hyblē: qd pre stantissimū est. Lupos: pi/ sce preciosissimū, & optimū saporis: qui capitur inter duos pōtes: hoc est qd scri. Quint. Et in gradioribus caenis viliores nonnunq cl/ bi delectat. Nero: qui ad te scripsit, qui te alterū Ti/ bullū appellauit. Opus la. elegiacū. Tuas aur. i. tufi iudicū. Cū depila. Crestū quod nomen vntū, & mol le significat accusat: qui in cultu corporis muliebres delicias sectabatur: & suo/ rū tēporū mores quotidie norabat magnis vocifera/

tionibus. sed cū Catonianā, & cenforiā linguā haberet: merito silebat scelus suū. Pudet. n. Catonianā fari talia scelera: erat. n. cingdus socraticus: & facie colebat, vt pae dicaretur a draucis. Coleos: græce significat vaginā: vn de & coloi testes. Mentulā pa. co. vul. nā enervata est, & mollis breuibus pilis: vt vultures nullas ferētes plumas in collo. Culis profl. i. ci/ natorū. Leuius: politius. Volsellē: instrumenta ad depilandū corpus, aucto/ re Var. Scug: nā dolorē fa ciunt cū vellunt pilos. Re fibulauit. i. maiore fibula clinxit crescente pene. RI/ xaris cū th. i. dānas theatrū & seculum. Quod facis: nā seruis drauco, & pedica ris. Lingua Cat. i. cū tanq alter Cato de moribus lo/ quaris: nō audes fateri tur pitudinē tuā. nam tua lin gua talia nō loquit. Dul/ ce: epitaphium Latini mi/ mi: cuius meminit Tranq. in Do. is recitādis diei fabu lis risum principii prouoca bat. Decus sceni: nā in sce na risum mouebat. Plau sus tuus: cui applaudebas o spectator. Quis po. se. sp. i. allicere in theatrū. Sol uere: ad risum. A nostro thea. i. mea vita nullos mo res theatrales habuit obse que nos. Scenicus: mimus. Arte: non vita, & morib/. Domino: Do. Deus: tūq Deus cognoscebat me ener centem scenicam: & ta: nē bene moratum. Parasitū: mimi dicuntur Phœbi pa/ rasiti: quia seruūt poetis. vel dicite me. i. esto dicatis me Parasitum Phœbi. nā in palatio colebatur Apol/ lo ingēti colosso. Hor. Scri pta palatinus quęcunq; re cepit Apollo. Latinus fre/ quentabat palatium: & pa rasitus habebatur: honesto nomine dicit se fuisse para situm: non palatii: sed A/ pollinis: alludens ad poe/ tas: quorum scripta mimi recitant.

Non solam tribuit Pallas tibi Care coronam,

Effigiem domini quam colis, illa dedit.

In Afrum.

Dantem vina tuum quoties aspeximus Hylum,

Lumine nos Afer turbidiore notas

Quod rogo, qd scelus est mollē spectare mīstrū:

Aspicimus solem, sidera, templa, Deos.

Auertam vultus, tanq mihi pocula Gorgon

Porrigat, atq; oculos, oraq; nostra tegam.

Trux erat Alcides, sed Hylam spectare licebat,

Ludere Mercurio cum Ganymede licet.

Si non vis teneros spectet coniuua ministros,

Phineas inuites Afer, & Oedipodas.

De Nerua.

Audet facundo qui carmina mittere Neruæ,

Pallia donabit glaucina Cosme tibi.

Pæstano violas, & cana ligustra colono,

Hyblæis apibus corsica mella dabit.

Sed tamen & paruæ nonnulla est gratia musæ,

Appetitur posito vilis oliua lupo.

Nec tibi sit mirum, modici quod conscia vatis

Iudicium metuat nostra Thalia tuum.

Ipsæ tuas etiam veritus Nero dicitur aures,

Lasciuum iuuenis cum tibi lusit opus.

In Crestum.

Cum depilatos Creste coleos portes,

Et vulturino Mentulam parem collo,

Et prostitutis læuius caput culis,

Nec viuat vllus in tuo pilus crure,

Purgentq; sæuæ cana labra volsellæ,

Curios, Camillos, Quintios, Numas, Ancos;

Et quicquid vsquam legimus pilosorum

Loqueris, sonasq; grandibus minax verbis,

Er cum teatro, seculoq; rixaris.

Occurrit aliquis inter ista draucus, &

Iam pædagogo liberatus, & cuius

Resbulauit turgidum faber penem,

Nuta vocatum ducis, & pudet fari,

Catoniana Creste quod facis, lingua,

Epitaphium Latini.

Dulce decus scenæ ludorum fama Latinus

Ille ego sum plautus, delitiæq; tuæ,

Qui spectatorem potui fecisse Catonem,

Soluere qui Curios, Fabriciosq; graues.

Sed nihil a nostro sumpsit mea vita teatro,

Et sola tantum scenicus arte feror,

Nec poteram gratus domino sine moribus esse.

Interius mentes suscipit ille Deus.

Canusina tua

Hylus

Phineus

Massili

Lupus

ammon
pulis op
du ad an
du fl. la
datissim
ang foxay

volsellē

phineus
xax cur
sig mol
119

Resbula

DOMITIVS

FLAVRIGER I: epitethon Phœbi & poetarum. Fa- mulum Iouis: quia plus est seruisse Ioui Dom. q̄ esse pa- rasitus Phœbi. q. d. hanc artem exercui propter dñm: & non alta de causa. Secula: epitaphiū in Philæni: cuius vita supra descripta est: & nunc loquacitas recenferur.

audijit mortuum. Sæuis oris: i. sæua regione Cappa/ docia. Vias longas non satis. i. non esse longiores vias: vt diutius possit continere ossa mariti suo. Vrnā san- ctam. i. sepulturam. Dum: Vebius Crispus, cuius me/ minit Tranquil. in Domi. & Tacitus, comes imperato- ris in expeditione farmatica vouit anferem Marti pro- duce reduci. nam anser di/ catus est Iunoni: vt Li. indi- cat in obsidione capitolii/ na tanti meriti apud Ro/ manos: ex quo custodes ca- pitoli excitaui clangore aduersus Gallos: vt anserū alimenta censoribus singu- lis annis locarentur: nunc anferem argenteum dica/ tur ad pedes Martis porri/ genrem octo numismata rostro: inde supra argumē- to poeta ait: anserem ostē- dere nō esse amplius opus ferro in toto orbe ope Do- cum pecuniam det Deo ne maferetur ferro Mar. sed ta- men, vt dixi, dicata est lu/ noni. Arctois: idest bello germanico. Pendere: ex/ tare hæc numismata. Li/ tar: Martia. pro tuo reditu Cæs. Opus fer. i. nusq̄ esse opus ferro pace data a te, & tuis armis. Hanc: pali- olū habitus ancillaris erat. Iuu. Dorida nullo cultam pallio: ex sententia Cato- hoc scri. qui ad prostitutas accedendum putauit omif- sis matronis: & lauciorib⁹.

Vos me laurigeri parasitum dicite Phœbi, Roma sui famulum dum sciat esse Iouis. Epitaphium Philænis. Secula nestoreæ per mensa Philæni senectæ Rapta es ad infernas tam cito Ditis aquas. Euboicæ nondum numerabas longa Sibyllæ Tempora, maior erat mensibus illa tribus. Heu quæ lingua silet, non illam mille catastæ Vincebant, nec quæ turba Serapin amat. Nec matutini cirrata caterua magistri, Nec quæ Strymonio de grege ripa Ionat. Quæ nunc thessalico Lunam deducere rhôbo, Quæ sciet hos, illos vendere lena torosf. Sit tibi terra leuis, molliq; tegaris arena, Netua non possint eruere ossa canes.

De Antistio. Cappadocum sæuis Antistius occidit oris Rusticus, o tristi crimine terra nocens. Retulit ossa sinu cari Nigrina mariti, Et quæta est longas non satis esse vias, Cunctq; daret sanctâ tumulis, qbus inuidet, urnâ, Vilia sibi est rapto bis viduata viro.

De Vebii voto. Dum comes arctois hæreret Cæsaris armis Vebius hanc Marti pro duce vouit auem. Luna quater binos non tota peregerat orbem, Debira poscebat iam sibi vota Deus. Ipse suas anser lætus properauit ad aras, Et cecidit sanctis hostia parua focis. Octo vides patulo pendere numismata rostro Alitis, hæc extis condita nuper erant. Quæ litat argento pro te non sanguine cæsa, Victima, iam ferro non opus esse docet.

Qualem velit Amicam. Hanc volo, quæ facilis, quæ paliolata vagatur. Hanc volo, quæ puero iam dedit ante meo. Hanc volo, quam redimit totam denarius alter. Hanc volo, quæ pariter sufficit vna tribus. Poscentem nummos, & grandia verba sonatē Ad Flaccum.

Audieris in quo Flacce balneo plausum, Morionis illic esse mentulam scito. In laudem Domitiani. Iuppiter idæi risit mendacia busti, Dum videt Augusti flauia templa poli. Atq; inter mensas largo iam nectare susus, Pocula cum Marti traderet ipse suo, Respiciens Phœbū pariter, Phœbiq; sororem,

DOMITIVS

FARCA S. i. Mercurius filius Iouis, & Maia. Moni/ menta gnofia. i. cretenfia. Plus: quia obsequitur patri. Patrem Cæsaris: ex hoc ego sensum epigrammatis ita intelligo: iterum enim dicam: vt laudetur templa Fla/ uia: quæ Dom. dicauerat patri, fratri, & suis. ait igitur Iuppiter plus dedisse Do/ mitianum patri suo Vespasiano: cui tantum templū consecrauit: q̄ Phœbū, Dianam, Mercur. sibi, qui tu/ mulum tantum in Creta sibi constraxerant. Hæc sen- tentia mihi probatur. Ar- tibus: Philomusum capta- torem cœnæ, & deridet, & monet, ne loquacitate sua, qua cœnæ solet captare, veniat sibi conuuiua. Paco- rus: nomen regis Partho- rum: cuius etiam memi- nit Plut. in Antonio. Arfa- ces item rex Parthorū fuit: quem allia Scythis orium/ dum, allia Bacctriantis scri- bunt. Arfacidæ reges Par- thorum: non autem Perfa- rum, vt putauit Seruius. Temporibus Domi. Volge- sus Parthi imperauit. Pa- corum igitur pro quocum- q; rege Parthorum posuit.

Cum quibus Alcides, & pius Arcas erat, Gnofia vos inquit nobis monumenta dedistis, Cernite, q̄ plus sit Cæsaris esse patrem.

In Philomusum. Artibus his semper cœnam Philomusæ mereris, Plurima dum fingis, sed quasi vera refers: Scis quid in arfacia Pacorus deliberet aula, Rhenanam numeras, farmaticamq; manū. Verba ducis Daci Cattis mandata resignas, Victtricem laurum, q̄ venit, ante vides. Scis quoties phario madeat loue fusca Syene, Cuius Iuleæ capiti nascantur oliuæ, Destinet ætherius cui sua ferta pater, Tolle tuas artes, hodie cœnabis apud me Hac lege, vt narres nil Philomusæ noui.

De Ganymede, & loue. Viderat ausonium posito modo crine ministrū Phryx puer alterius gaudia nota Iouis. Quod tuus ecce suo Cæsar permisit Ephebo, Tu permitte tuo maxime rector, ait. Iam mihi prima later longis lanugo capillis, Iam tua me ridet luno, vocatq; virum. Cui pater ætherius puer o dulcissime dixit, Non ego quod polcis, res negat ipsa tibi. Cæsar habet noster similes tibi mille ministros, Tantaq; fidereos vix capit aula mares. At tibi si dederit vultus coma tonsa viriles, Quis mihi, qui nectar misceat, alter erit?

In Gallam. Cum sis ipsa domi, mediaq; ornere suburra, Fiant absentes & tibi Galla comæ, Nec dentes aliter, q̄ serica nocte reponas, Et iaceas centum condita pyxidibus, Nectecum facies tua dormiar, innuis illo, Quod tibi prolatum est mane, supercilio. Et ne nulla mouet cani reuerentia cunni, Quem potes inter auos iam numerare tuos. Promittis sexcenta tamen, sed mētula surda est. Et sit lusca licet, te tamen illa videt.

Ad Agathinum. Summa licet velox Agathine pericula ludas, Non tamen efficies, vt tibi parma cadat. Nolentem sequitur, tenuesq; reueria per auras Vel pede, vel tergo, clune, vel vngue sedet. Lubrica coricio quamuis sint pulpita nimbo, Et rapiant celeres vela negata Noti, ingenuat ventus.

Pacorus
Arfacis
Arfacidæ
Palliolū
Burdigali
Syene

comam. Alterius Iouis: Do. Latet. i. iam subest mels capillis. Vocat virum: dicit me esse egressum a puert/ ria. Ipsa res. i. necessitas negat hoc. Q. ui misceat ne/ ctar. i. puer formosus. nam formosi tantum ad id elige- bantur. Cum sis: Gallam anum meretricem ornatem faciem medicamentis deridet. nam volebat dare sexcen- ta, quæuis ita ornata, viro quem possit allicere ad se. At inquit poeta, quæ illa sit condita multis medica- mentis: & sit mentula lu/ sca: tamen ea inspicit qua/ lis sit. Media suburra. i. ex medicamentis, quæ emun- tur in suburra. Absentes: alienis medicamentis ac/ cersitis nigrescant. Serica vestes sericas. Tuafactes: quam præsters. & pul/ chritudo: quam tibi paras non maret tecum, cū dor- mis. Vespert enim dormi- tura ea deponis ornamenta. Inter tuos auos: adeo senex est cunus. Promit- tis: turatoribus. Surda est: non arrigitur. Et licet sit lusca: nam vnum tantū habet oculum. Summa: Agathinum laudat, q par- mam in theatro ita iacta- bat: vt nusquā caderet: sed modo criminibus excipere / tur, modo pede magna spe- ctatorum omnium admi- ratione. Ludas sum. pe. constructio græca est, qui dant accusatiuum his ver- bis. i. ludas in summo di/ scrimine: & tentes difficilli- ma quæq;. Seder: hæret. Pulpita: theatri. Sint lu- brica: in quibus vestigia nō possint consistere. Nimbo coricio: croco. nam croco vino dulci misto spargebat/ tur theatra vale. quod ap- pellant nimbum. Vela ob- tendebantur in theatro ad arcendum solem, & ventū. Lenculus splinter primus id ostēdit ludis Apollinari- bus. Cæsar item totum fo- rum Romanū texit. Mar- cellus forum Augusti: vbi lites exercebantur: ne liti- gantes sole, aut vëto offen- derentur. Vela dicuntur data ventis, quando ducū- tur recta in altum: negan- tur vero ventis, quando ia- cent. Vela theatri negata erant ventis, quando iace- bant. Idcirco versus Marti. alibi: Et Pompeiano vela negata Noto. ita accipio: vt etiam hunc locum: non autem vela negata. i. vela iam inutilia theatris: quo- niam & si noua sunt, tamē negantur ventis: dum ita operiunt theatrum: vt ven- tum non excipiant: sed la- cent excepta: vnde vinum sparsum cum croco.

Rapti
Deiphobe
Catasta

Cirrat
Rhôbus
Cappado- cia

DOMITIVS

ARTIFICI: Agathino. Vt peccare velis. i. errare, ut cadat parma tibi. Prima: Nono calendis Nouembri natus est Dom. eodem die Cæsonia Rufi nata erat. Rufi fuit eundem diem natalem & vxoris, & Dom. celebrat. Hæc lux: nono calendis Nouemb. Cybele: Rheamater Deorum. Rufi sanctonici gallici. Sanctones populi Gallie. Debet: quia nata fuit eodem die, quo Dom. Bis: duabus de causis. Tarpeias: multi fuerunt Diodori: Zonas orator, Diodo, grammaticus, Diodor. qui historiam edidit temporibus Tiberij. Diodo. citharædus temporibus Vespasiani: cuius arte princeps delectatus eum donauit: & ingenti pecunia, & multis donis aureis: cum Romam, inquit poeta, nauigaret: ex Aegypto, Philænis vxor uouit si maritus aco-

Sichones

Diodor

Securos pueri neglecta perambulat artus, Et nocet artificio ventus, & vnda nihil. Vt peccare velis, cum feceris omnia, falli Non potes, arte opus est, vt tibi parma cadat, De Natali Cæsoniæ.

Prima palatio lux est hæc orta Tonanti, Optasset Cybele qua peperisse Iouem. Hac & sanctonici genita est Cæsonia Rufi, Plus debet matri nulla puella suæ. Lætatur gemina votorum sorte maritus, Contigit hunc illi quod bis amare diem.

De voto Philænis.

Tarpeias Diodorus ad coronas Romam cum peteret Pharo relicta, Vouit pro reditu viri Philænis, Illam lingeret vt puella simplex, Quam castæ quoque diligunt Sabinæ, Dispersa rate tristibus procellis Merfus fluctibus, obrutusque ponto Ad votum Diodorus enatauit. Otardum nimis, & piger maritus, Hoc a littore, si puella votum Fecisset mea, protinus redisset.

In Ponticum.

Pontice quod nunquam futurus, sed pellice læua Vteris, & Veneri seruit amica manus, Hoc nihil esse putas, scelus est mihi crede, sed ingens, Quantum vix animo concipis ipse tuo, Nempe semel futurus, generaret Horatius vt tres, Mars semel, vt geminos illa casta daret, Omnia perdidit, si masturbatus vterque Mandasset manibus gaudia fœda suis, Ipsam crede tibi naturam dicere rem, Istud, quod digitis Pontice perdis, homo est.

Ad Apollinem.

Campis diues Apollo sic murinis, Sic semper senibus fruare cygnis, Doctæ sicuti seruiant sorores, Nec Delphistua mentiat vlli, Sic palatia te colant, amentque, Bis senos cito me rogante fasces Det Stellæ bonus, annuatque Cæsar, Felix tunc ego, debitorque voti Cafurum tibi rusticas ad aras Ducam cornibus aureis iuuenicum, Nata est hostia Phœbe, quid moraris?

lud autem constat smintheum dictum a muribus, vel consecratis, vel illic abundantibus: quos smintheas appellant. Confirmat hoc Eustachius ex mure: quem ait fuisse insculptum statuae simulachri illius: nec mirum a muribus appellatum Apollinem: nam & Hercules conopius apud Cereos colitur: quoniam conopas. i. culices extrinxerit. Eæotii Propionem Apollinem colunt: quoniam culices, quos ipsi pronopas vocat, sustulerit. Smintheus igitur Apollo latine dicitur murinus a mure. & campi murini dicuntur campi Apollinis sminthei. Quod autem non nulli legunt campis murinis a Murina vrbe Aeliæ non conuenit. nam eam illic fuisse urbem Hom. quidem & Strabo & Ptolemæus scribunt: sed illic cultum Apollinis non reperio. Præterea a Murina diceretur campus murineus: nõ autem murinus: syllabam a primitiuo mutat: a mure murinus corrumpit: quod admodum est poetæ in verbo, quod recensit pro smintheo deriuauit: quis Pli. hordeum murinum dixerit a muribus. Sic murinis: ita scriptum est in antiquissimis codicibus: sed recentiores deprauati se murinis habent. Legatur igitur: Sic sis diues o Apollo campis murinis. i. sic religiosissime colaris in campis smintheis tibi dicatis. Home. Smintheu præclare Tenedi dominator Apollo. Senibus cygnis: nõ cygni fenes dicati sunt Apollini, autem C. i. Tuf. quæst. quoniam vaticinantur tibi mortem cantus: vatum autem Deus est Apollo. Et cum futura prædicere putentur corui: eadē de cæ Apollinis nomen sunt dicati. Sorores: musæ. Delphis: sacerdos tua quæ Delphis est: & Delphis dicitur. Doctæ: quoniam propter fortunam, quæ fortuna etiam prædicere sub imagine duarum sororum. Papi. Et Prænestina poterant migrare sorores. erant & sorores Done: sed placet de Fortunis potius. Palatia colant: nam in parte palatii erat colostus Apol. Debitor voti. i. reus voti. Cornibus aureis. i. fronte aurata. nõ autem aureis. hostiarum cornua inaurabantur. vnde illud Virgilii. Aurata fronte, pro auratis cornibus accipiendum est. Moraris: celsas rogare Domitlanum, vt det consulatum Stellæ.

Hercules conopius Apollo p natio Sminthei Campi Murini

Epitrapegius Hercules Epitrapegia vasa

DOMITIVS

PHIC: vindex cuius temporibus Domi. notus carmine Pap. habebat poculum: quod tenebatur manu Herculis ex ære. Hic poculum apte appellat Pap. Hercule epli. trapegion. nam epitrapegia dicuntur vasa, quæ sunt apta mensis. Lyfippus opus effinxerat: fuerat autem prius hoc Alexandri: & de eo loquitur Plut. cum ait nondum empto Hercule scypho: potestæ peruenerat ad Hannibalem: tertio ad Syllam. Pa. Peleus habebat Regnator Ictis numen venerabile mensis. de Hannibale: Mox nasa moniaco decus admirabile regi. de Sylla: Coniuua Sibyllæ: Coenabat sp. Sibyllæ. i. Syllæ. nõq; ita primus est Scylla dictus, vt docuit Maer. Laudatur Hercules epitrapegius a Mar. quem admodum a Papi. hic descripto poculum. Porrecto leone: cum pelle leonis strata supra saxum. Aere exi. & ita Pa. paruitate admiratur. Dextra: quia in manu habebat pateram. Non est recens fama. i. nõ est nuper sculptus. Cæli nostri. i. artificii nostrorum temporum. Lyfippi: Papi. de eodem, Sefer: videndum Indulsi Lyfippe tibi. Tyrranni pelei: Alexandri. Numen hoc. i. poculum in quo Hercules erat sculptus. Ictis: prius iacuit in Babylonia: postea delatus est in Egyptum. nam Ptolemæus Aegyptius vnum abstrulic Perdicæ, quæ reliquias Alexandri in Macedoniam gestabat: vt Strabonis, nostrorumque monumentis accepimus. collocant autem in lintheolo aureo, quem Coctas Syrus abripuit. Puer: nouem annorum. Iura uerat hinc: hoc falsum est. nam ita iurat apud Siliu: Hanc mentem iuro nostri p numina Martis Perma nes regina tuos. Voluit autem hoc ostendere Mar. post seffum fuisse ab Hannibale. Hic: Hercules. Syllam potestæ dicitur: & hoc falsum est. nam Sylla dicta turam deposuit exterritus quidam vmbra in somnis: quæ eum vocabat: vt Ap. pla. scri. vel vt idē tulit spote ciuili metu: sed ingenio se poeta voluit ostendere per hoc fuisse possessum a Sylla. Varle au. modo Alexandri: modo Syllæ. Priuatos. i. priuatum domum Vindici: sine imperio. Alcides: idem argumentum. Vindici: amici. Nescis gr. i. nescis literas græcas. Basis: fundamentum cuiusque rei. Auctores: gentiuius græcus. Phidiæ pudicitia poeta se putasse opus Phidie ob excellentiam ope-

Basis

DOMITIVS

De statua Herculis.

Hic, qui dura sedens porrecto saxa leone Mitigat exiguo magnus in ære Deus, Quæque tulit, spectat relupino sidera vultu, Cuius læua calet robore, dextra mero, Non est fama recens, nec nostri gloria cæli, Nobile Lyfippi munus, opusque vides. Hoc habuit numen Pelei mensa tyranni, Qui cito perdomito victor in orbe iacet, Hunc puer ad libycas iurauerat Hannibal aras. Iusserat hic Syllam ponere regna truce. Offensus variæ tumidis terroribus aulae Priuatos gaudet nunc habitare lares. Vtque fuit quondam placidi coniuua Molorchii, Sic voluit docti vindicis esse Deus.

De eadem statua.

Alciden modo Vindicis rogabam, Effet cuius opus, laborque felix, Risit nam solet hoc leuique nutu, Græce nunquid ait poeta nescis? Inscripta est basis, indicatque nomen.

Ad Marcellinum.

Miles hyperboreos modo Marcelline triones, Et Getici tuleris sidera pigra poli, Ecce Prometheæ rupes, & Fabula montis Quam prope sunt oculis nunc adeunda tuis, Videris immensis, cum conclamata querelis Saxa senis, dices durior ille fuit. Et licet hoc addas, potuit qui talia ferre, Humanum merito finxerat ille genus.

In Gellium.

Gellius ædificat semper, modo limina ponit, Nunc foribus claues aptat, emitque seras, Nunc has, nunc illas mutat, reficitque fenestras, Dum tamen ædificet, quid liber ille facit, Cranti nummos vt dicere possit amico Vnum illud verbum Gellius, ædifico.

In Pannicum.

Democritos, Zenonas, inexplicitosque Platonas, Quicquid & hirsutis squalet imaginibus, Sic quasi Pythagoræ loqueris successor, & hæret, Præpendet mento nec tibi barba minor, Sed quod & hircosis serum est, & turpe pilosis, Tu qui sectarum causas, & pondera nosti, Dic mihi, præcidi Pannice dogma quod est.

ris. nam Phidias simulachris Deorum maiestatem addidit supra ceteros opifices: non eoq; obtinuit palmam: vt Pli. scri. Miles: Marcellinum popularem suum eum tem in Scythiam hoc epigrammate prosequitur. Caucasus mons est Indigæa parte, quæ vergit in Scythiam: in eo Prometheus lapeti & Asie filius ad saxum religatus poenas formati hominis dabat, aqua la viscera corroderent. Liberatus autem est sagittis Herculis: quod nunquam permisit Iuppiter nisi ea conditione, vt anulum ferreum gessisset indicium vinculo: unde nonnulli anulorum originem ductam volent. scri. hoc aperte Probos: suboscure Pli. his verbis: Itē anulus Promethei. indicium Iupplicii. Monet amicus Mart. inspecturum saxa caucasi: ad quæ si poterit credere religatum Prometheus: poterit etiam sibi persuadere eodem finxisse hominem priuatum. q. d. vrung: esse fauololum de Marcell. supra Triones hyperboreos. i. septentrionem. Est etioq; tuleris. i. pertuleris. Sidera pigra. i. vram minoræ, & maioræ. Pigra: quæ non occidunt. Fabula motis. i. fabulosus Caucasus. Videris immensis. distinet ne eat. Saxa: caucasea. Conclamata: confusa clamoribus Promethei. Ille: Prometheus. Et li. poteris Alciden tam supra hominem est potuisse perferre Caucasum motem, quæ finxisse hominem. Gellius: Gellium nihil donantem accusat, qui semper aliquid ædificabat: vt hac excusatione petentes aliquid amicos reiceret. Limina: lapides, qui sustinent superiores partes hostium: vñ sublimis. Quidlibet: etiam reminiam. Democritos: Pannicus quod dicitur de grauioribus philosophorum sectis disputabat: cum esset mollissimus: & draucis feruere: ait poeta se extumare eum esse doctissimum philosophorum, & stoicū, & Epicureum, & Academicū: de quibus quotidie loquebatur. sed tamē cupere intelligere colere draucos, quod dogma sit. Democritus author epicurei. Zeno author stoici. Plato academicus. Inexplicitos: recoditæ doctrinæ. Pythagoræ: vnde manauit philosophia. Præpendet: proluxa est. Hircosis. hircosi homines virilitate male olentes. Catul. V alle sub alarū trux habitare caper. Iuue. Hippi da membra quidem. & illud: Et de virtute locuti Clunem agitant.

Caucasus Prometheus theus

Anulostri origo

in olæa semiculu braccatu qui heros canit fuc pit embe inter lecti leona n manu.

ex supph colligit da autem

Hircosus

DOMITIVS

PHAEREDEM: Gallus dixerat Martia. scripsit se haredem in quartam partem bonorum quod & putans & sperans poeta misit multa munera demum a primum ad quem multis a Gallico inuitatis ipse quoque fuit conuulsa: sed ne costa ei quidem data est: quid, inquit, sperem de tuo testamento Gallice cum de meo mihi nihil dederis. Quis damnet libenter sua vota: id est quis est, qui nolle credere sua vota, & id quod optat. Fouimus: substitui mus missis muneribus.

Aprum laurentem: ex a pro laurente. De Calydone: Calydon urbs Aetolie. f. putaueris huc esse aprum illum, quem interfecit Meleager. Callida: astuta, venatur conuulsiu. Hic: adductus fuit. Quadrante: quarta parte tuorum bonorum. Vncia nulla venit: ad nos refert, quia dixit quadrantem. Hec est: toga missam a Parthenio (Parthenius significat, qui habet virgineum aspectum) iam tritam ita commiseratur: ut alia petat. De hac toga supra: De toga facundiam grati mihi munus amici. Partheniana: missa est a Parthenio. Vatis: de quo alibi: Nam quis ab Aonio largius amne iubit. Athoris: Parthenii. Tribulit: Tribulus pauperes appellatur: qui extra ceterum sunt a sola tribu appellati. Contribules autem dicuntur eiusdem tribus. Niveam: Mart. niveam togam appellat trita supra: Quis quis te niveam dicit habere togam. Partheniana: i. digna Parthenio. Mea est: digna me paupere. Ingenium: Gaurus Marti ingenium laudabat: sed ita ut pusillum diceret: & in breui carmine versari: poeta ait eum facere maius opus: qui scribit bellum Troianum. xx. libris: sed maior esse laudem suam: quia faciat puerum Bruti: & Lagonem viuos & Gauri, qui facit gigantem Iteum. Puer Bruti parua admodum statura fuit, & fictilis fiebat. In distich. Gloria tam parui non est obscura sigilli: Istius pueri Brutus amator erat. Huius meminit Plinius: scribit enim Brutum huic puero amando cognomen dedisse a Syllanone cognomine infansictum fuisse aeneum. Lagon & Calus pane dulcitate effingebantur: sparge-

In Gallicum.

Haredem cum me partis tibi Gallice quartae Per tua iurares sacra, caputque tuum, Credidimus, quis enim daret sua vota libenter? Et spem muneribus fouimus vsque datis, Inter quae rari laurentem ponderis aprum Misimus, aetola de Calydone putes. At tu continuo populumque, patresque vocasti, Ructat adhuc aprum callida Roma meum. Ipse ego, quis credat? conuiuia nec vltimus haesi, Sed nec costa data est, cauda ue missa mihi. De quadrante tuo quid sperem Gallice? nulla De nostro nobis vncia venit apro.

De Partheniana toga.

Haec est illa meis multum cantata libellis, Quam meus edidit lector, amatque togam, artheniana fuit, quondam memorabile vatis Munus, in hanc ibam conspiciendus eques, Dum noua, dum nitida fulgebat splendida lana, Dumque erat authoris nomine digna sui, Nunc anus, & tremulo vix accipienda tribuli, Quam possis niueam dicere iure tuo. Quid non longa dies, quid non onsumitis anni? Haece toga iam non est Partheniana, mea est.

In Gaurum.

Ingenium mihi Gaure probas sic esse pusillum, Carmina quod faciam, quae breuitate placent. Confiteor, sed tu bis denis grandia libris Qui scribis Priami praelia, magnus homo es. Nos facimus Bruti puerum, nos Lagona viuus, Tu magnus luteum Gaure giganta facis.

De Lucano, & Tullo.

Quod semper superos inuito fratre rogasti, Hoc Lucane tibi contigit ante mori. Inuidet ille tibi, stygias nam Tullus ad vndas Optabat, quamuis sit minor, ire prior. Tu colis elyfos, nemorisque habitator amoeni Esse tuo primum nunc sine fratre cupis, Et si iam nitidis alternus venit ab astris, Pro Polluce mones Castora, ne redeat.

Ad Quintum.

Si credis mihi Quinte, quod mereris, Natales Ouidi tuos Apriles, Ut nostras amo Martias calendas, Felix utraque lux, diesque nobis Signandi melioribus lapillis. Hic vitam tribuit, sed hic amicum Plus dant Quinte mihi tuae calendae.

Ad Eundem.

Natali tibi Quinte tuo dare parua volebam Munera, tu prohibes, imperiosus homo es. Parendum est monitis, fiat, quod vterque iubemus, Et quod vtrunque iuuat, tu mihi Quinte dato,

banturque in theatro diebus saturnaliis: a Lagone fecit diminutiuum Papini. Molles caoilli, lagunculique parue staturae pueri hi sunt in historia. Lagonis pueri meminit Plinius in statuariis: Luciscus, inquit, Lagona puerum subeolae, ac fucate veritatis. hi autem eiusdem exiguitatis fuerunt. Canopus duorum pedum, & palmi in deliciis Iuliae neptis Augusti: Andromeda liberta Iuliae Augustae: Lucius adolescens minor bipedali mensura: immanis voce: Syssiphus pumilio M. Antonii. Puerum Bruti: qui solet esse fictili opere, aut a neo: ut apud Plinium. Facimus inquit res paruas viuas: ut res magnas luteas, & plane mortuas. Quod: Lucanus extinctus est, de quo supra: Si Lucane tibi, epithum est. Ante mortem fratrem. Minor: natus. Castor, & Pollux sibi inuicem succedebant in caelo. senfus poetae est: Tanta est pietas tua erga fratrem Lucane: ut etiam si posses redire ad superos: ut frater tibi succederet ritu Castoris, & Pollucis nolles: immo mones as Castorem: ut eadem pietate in Pollucem fratre vtratur: sinatque eum viuere ipse apud inferos permaneat. Alternus: vice sua. Si Quin Ouidius natus erat mense Aprili: Martialis mense Martii. Quod: quam rem ut amem tuum natallem aequae meum. Lapillis: Persius: Hunc Macri ne diem munera meliore lapillo.

Si mihi

pro polluce, qui parit a superis, ut succedat castori, ad superos duxerit, mones castorem ne redeat ad superos. sed ipse castor sit semper apud inferos, sicut pollux iuuat apud superos.

DOMITIVS

SI mihi picena: munerum cortis sunt gallinae, & alia altilia: ea non ferme mitrebantur nisi a rusticis. mituntur autem nunc a Martio. Caro cognato suo. Quia in re ne subrusticus videatur, causas afferit, quae mirat: quia scilicet non habeat alla. mittit autem haec: quoniam niam dies festus cognatos celebrat. nam cognati quodam die conueniebant: mittebantque mutuo munera: eum diem charistia appellantes a Xaegis: quod significat gratiam. ad gratiam enim, & amorem seruandum id agebant. Ouidius auctor est in Fastis. Fringuilla: aues a voce fringuae. Plautus in Cassina: Quid fringuatis. Verna: amicus est: & ver agit. Arguro: canoro. Picca: nam picca saluatoria est. ut in distichis. & apud Persium. Sepe propinquus: id est saepe accipies tanquam propinquus. nam die etiam quo charistia non agentur mittam munera. Luce: locatur in Stellam, & Flaccum poetas, quibus die propinquum statuerat mittere turdos: sed tam multi possunt: ut tutius puret non mittere duobus, quam multos offendere. Propinquus: affinium, cum charistia aguntur. Demereri: est benevolentia conciliare. Columella: Demerenda est vxor alio quo beneficio rustico. Merebor veniam: id est a nemine accufabor. Splendophorus: Splendophorus Domitiani trionem eunte in Libyam carmine profecit: ut appellans Cupidinem: ut tela paret digna teo puero. Armiger: tiro. Remitto clypeum: id est sino ut non des clypeum. Tutus: illaesus vulneribus. Parthenopeus: filius Meleagri, & Athalantae formosissimus: qualis describitur a Papi. in quarto Thebaidos: iturus ad bellum Thebae. Pulchrior haud vllis trise ad discrimen ituro Frons fuit in siluis: qualis tam caside missa Parthenopeus erat. Lubricus vultus: dicitur vultus iuuenum. vel a similitudine locorum lubricorum: vel quia multos in errorem impellant. Lubricum aetatis a Quinto dicitur, cum nondum quis ad aetatem peruenit adultam: sed facile labi potest. Nil: anse dicuntur parues quibus vasa captuntur. Veterum Corinthiorum dicit quoniam a Corinthi-

Exiguae staturae mine

charistia

Benevolentia

Parthenopeus

Lubricus

Ad cognatum.

Si mihi picena turdus passeret oliua, Tenderet aut nostras silua sabina plagas, Aut crescente vadistrahatur arundine praeda, Pinguis & implicitas virga teneret aues, Cara daret solenne tibi cognatio munus, Nec frater nobis, nec prior esset auus. Nunc sturnos inopes, fringuillarumque querelas Audit, & arguto passere vernaat ager. Inde salutatus picca respondet arator. Hinc prope summa rapax miluus i astra volat. Mittimus ergo tibi parua munuscula cortis, Quae si recipis, saepe propinquus eris.

Ad Flaccum.

Luce propinquorum, qua plurima mittitur ales, Dum Stellae turdos, dum tibi Flacce paro, Succurrit nobis ingens, onerosaque turba, In qua se primum quisque, meumque putat. Demeruisse duos votum est, offendere plures Vix tutum, multis mittere dona, graue est. Qua possum sola veniam ratione merebor, Nec Stellae turdos, nec tibi Flacce dabo.

De Splendophoro.

Splendophorus Libycas domi petit armiger vrbes, Quae puero dones, tela Cupido para. Illa, quibus iuuenes figis, mollesque puellas, Sit tamen in tenera leuis & hasta manu. Loricam, clypeumque tibi, galeamque remitto, Tutus ut inuadat praelia, nudus eat. Non iaculo, non ense fuit, laesus ue sagitta, Casside dum liber Parthenopeus erat. Quisquis ab hoc fuerit fixus morietur amore. O felix, si quem tam bona fata manent. Dum puer es, redeas, dum vultus lubricus, & te Non Libyae faciat, sed tua Roma virum.

In Edilum.

Nil est tritius Edili lacernis, Non anse veterum Corinthiorum, Nec crus compede lubricum decenni, Non ruptae recutita colla mulae, Nec quae flamineam secant salebrae, Nec qui littoribus nitent lapilli, Nec thufca ligo vinea politus, Nec pallens toga mortui tribulis, Nec pigri tota quassa mulionis. Nec raris cauea latus bifontis, Nec dens iam senior ferocis apri. Res vna est tamen, ipse non negabit, Culus tritior Edili lacernis.

Ad Nympham.

Nympha sacri regina lacus, cui grata Sabinus, Et mansura pio munere templa dedit, Sic montana tuos semper colat Umbria fontes, Nectua Baianas Sarfina malit aquas,

estum, quod in maximo precio habebatur, iam perne obfoluerat: & noua vasa ex alio aere fiebant. Nec crus compede: crus serui in ergastulis. Lubricum: atritum. Decenni: compedes: id est vinculis decem annorum. Recutita: noua cute restituta. Mulae ruptae: iam deficientis. Recutiti etiam dicuntur iudaei circumsecti. Persi. Recutiraque sabbata palles. Salebrae: saxa eminentiora: & orationem incultam salebras dixerunt, auctore Festo. Lapilli: supra: Tritis littoris aridi lapillis. Vineae thufca, in ergastulo Hetruriae. supra: Et solent inonera compede thufca ager. Tribulis: & tremulo vix accipienda tribulio. Mulionis: dicebantur esse darii muliones. nam primi muli fuerunt, qui curam veheret. Iccirco apud sueto. mullonibus canus: matris: id est esse datus exponere. Dens apri: nam dentes apriorum crebra elimatio: ne atteruntur. Nymphae: Casius Sabinus Vmberamicus erat. Mar. supra: Nosti si bene Casium libelle: Montanae deus Vmberae Sabinum. hi: domum fonte amoenissimum excolit: erat. poeta mittit carmina emendanda: alloquiturque fontem Casii: sed tam ex hoc dicit omnes posse itelligere quanti faciat carmina sua: cum ea mitrat ad fontem, quasi mergenda. Pio munere: id est munere suae pietatis. Sarfina: oppidum Umbriae lacus abundans.

Recutiti: compedes: id est vinculis decem annorum. Recutiti etiam dicuntur iudaei circumsecti. Persi. Recutiraque sabbata palles. Salebrae: saxa eminentiora: & orationem incultam salebras dixerunt, auctore Festo. Lapilli: supra: Tritis littoris aridi lapillis. Vineae thufca, in ergastulo Hetruriae. supra: Et solent inonera compede thufca ager. Tribulis: & tremulo vix accipienda tribulio. Mulionis: dicebantur esse darii muliones. nam primi muli fuerunt, qui curam veheret. Iccirco apud sueto. mullonibus canus: matris: id est esse datus exponere. Dens apri: nam dentes apriorum crebra elimatio: ne atteruntur. Nymphae: Casius Sabinus Vmberamicus erat. Mar. supra: Nosti si bene Casium libelle: Montanae deus Vmberae Sabinum. hi: domum fonte amoenissimum excolit: erat. poeta mittit carmina emendanda: alloquiturque fontem Casii: sed tam ex hoc dicit omnes posse itelligere quanti faciat carmina sua: cum ea mitrat ad fontem, quasi mergenda. Pio munere: id est munere suae pietatis. Sarfina: oppidum Umbriae lacus abundans.

Mullo

Sarfina

rota

DOMITIVS

FOLLICITO S: qui timent iudicium Cæsii. Fue- ris vn. pe. i. ego putabo te fontem Pegaseum. Nympha rum: aquarum. Quid debeat fieri libris: vt immergan tur. nam, vt saepe est dictum, cum carne deprimat aq- mergendum dicit. quanti, inquit, mea carmina faciã: q- nunc mitto: ex hoc potest cognosci, qd ea dico Nym- phis. i. aquis: de quibus hoc epigrammate est locutus.

Mamurra

In septis: Mamurra tẽpo- ribus Cæsaris floruit natus Formis, vt Cor. scri. & Cæs Romanus: hic laceratus est carmine Catulli Veronen/ sis: in quem carmen extat. Hic Mamurra alius deride- rur a Mar. quod gloriabu- dus obierit oia sepra, vbi res erant venales preciosiss/ sima, singulorumq; precia poposcit, tãq; empturus: sed tandem discendens eme- rit duos calices: & ipse tu- lerit secum carens puero.

Excipe follicitos placide, mea dona, libellos.

Tu fueris musis pegasis vnda meis.

Nympharum tẽplis quisquis sua carmina donat,

Quid fieri libris debeat, ipse monet.

In Mamurram.

In septis Mamurra diu, multumq; vagatus

Hic, vbi Roma suas aurea vexat opes,

Inspexit molles pueros, oculisq; comedit.

Non hos, quos primæ prostituere calæ,

Sed quos arcana seruant tabulata catasta,

Et quos non populus, nec mea turba videt.

Inde fatur mensas, & opertos exiit orbis.

Expositumq; alte pingue poposcit ebur.

Et testudineum mensus quater hexaclinon,

Ingemuit citro non satis esse suo.

Consuluit nares, an olerent æra Corinthon.

Culpauit statuas & Polyclete tuas.

Et turbata breui questus crystallina vitro,

Myrrhina signauit, seposuitq; decem.

Expendit veteres calathos, & si qua fuerunt

Pocula mentorea nobilitata manu,

Et virides picto gemmas numerauit in auro,

Quicquid & in niuea grandius aure sonat.

Sardonycas veros mensas quæsiuit in omnes,

Et precium magnis fecit lapsidibus.

Vndecima lassus cum iam discederet hora,

Asses duos calices emit, & ipse tulit.

De Corona Roſea.

Seu tu præstans genita es, seu Tiburis artis,

Seu rubuit tellus thurscula flore tuo,

Seu prænestino te villica legit in horto,

Seu modo campani gloria ruris eras,

Pulchrior vt nostro videre corona Sabino,

De nomentano te putet esse meo.

De Platano cordubensi.

In tartesiadis domus est notissima terris,

Qua diues placidum Corduba Bethin amat,

Vellera natiuo pallent vbi flaua metallo,

Et linit hesperium bractea viua pecus.

Aedibus in mediis totos amplexa penates,

Stat platanus densis Cæsariana comis.

Hospitis inuicti posuit quam dextera felix,

Cœpit & ex illa crescere virga manu.

Authorem, dominumq; suum sentire videtur.

Sic viret, & ramis sidera celsa petit.

Turbata: vitata modico vitro. Myrrhina: vasa. hu- mor erat densatus sub terra in speciem vitri maculoso: & non nihil commendabatur odore, authote Plin. Cala- thus significat calicem vinarium. Vir. Vna nouum fun- dam calathis artissima nectar. & In disti. Calathi nos Saty- rus: nos Bacchus amat. Veteres: archetypos. Et vi. & ponderauit calices gema- ros. Calices enim apud an- tiquos smaragdo inserta ornabantur. de his in disti- chis: Gematum scythicis vt luceat ignibus aug. Scythi- cis ignibus. i. smaragdis. nam smaragdi scythici rel- liquos superant, cū habeat maiorem asperitatem: & mi- nus vitii. Virides gẽ. i. sma- ragdos. Ab a. n. de elcchis & crotalis intelligit. nã cro- tala grandiores margarite ex conchis auribus multe- rum addebantur: vt Ioni- tu delectantur. Vir. Cri- spu sub crotalo docta mo- uere latus. Itẽ Plin. de mar- garitis. Veros: non vitia/ tos. Sardonycas: Sardony- ce vsus est primus superior Africanus. Fecit preciu: obtulit precium. Iaspide: lapides tanta magnitudi- nis: vt testetur se vidisse la- spidem duodecim vncias: vnde imago Neronis tho- racata sit expressa. Lassus longa lustratione. Ipse tu- lit: quia carebat puero, su- pra: Nunq; nequior fuit cla- uis. Seu tu: poetis rosaceæ corong mittebatur ad me- sam exhilaranda: ita nunc mittitur corona a Mar. Cę- sio: cui dicit fore gratiorẽ si putauerit rosam illam na- tam esse in suo agro nonẽ- tano. erat enim amicus. Cę- sius Sabinus puter te de no- mentano meo. Ruris cã. vbi erant pulchræ. In tar- tesiadis: Platanu celebrat carmine. dicitur plantata fuisse in agro Cordubensi a Cæsare: de hac nihil in hi- storia extat: quamuis lega- mus platanu fuisse in Ly- dia modo domitili conca- uam: & Caligulæ in agro Velirerno: & in Creta sub qua ferunt Iuppiter cū E- uropa concubuisse: & Del- phis, quæ facta dicitur ma- nu Agamẽnonis. hæ sunt platanu memorabiles. De platanu autem Cæsariana nihil extat præter hoc car- men. Tartesiadis: hispa- nis: Bethis Tartesus dictus est: vt Stra. scri. Corduba: oppidũ Bethicæ. Amat: proximum habet. Velle- ra: lanæ bethicę sunt in specie auri sine vilo me- dicamento. Metallo nati- uo: id est naturali, & in sito colore. Bractea: lamina auri. Linit: videtur linitre, & inaurare. Pecus hesperium: id est oues hispanas. State- surgit. Dextera felix: victrix. Authorem: dominum, plantatorem.

Calathus

Smaragdi

Crotalis

Platanu

morabiles

Thartes

Corduba

¶ Dryas:

DOMITIVS

Syrinx

DRYAS: Syrix nym- pha Arcadiæ: quam Pana persecutus est: vsq; ad La- donem flu. vbi illa ope alia rum nympharum conuer- sa est in calamos palustres: vnde Pana fistulam com- posuit. Sera fistula. i. Sy- rinx. Lyæo: Baccho cele- brante conuiuia. Mero ef- fuso. i. effuso vino. nã pla- rani, authoribus Plin. & Ma- crobio, vino aluntur: adeo vt Hortensius petierit a Ci- cerone diem actionis com- mutari: quoniam ipse erat eo die iurus in Tuscula- num ad platanos suas vi- no irrigandas. Hesternis: nõ vñtatis. Dicerẽ nemõ rosas: quia sponte proue- niebant. Perpetuos hono- res. id est perpetuum viridi- tatem. Non manus Põp. i. Pompeii, sed Cæsaris vi- ctoris. Tinctis: Philænis quid ageret illi duo versus docuerunt: Dil mentem ti- bi dent tuam Philæni: Cũ nos lingere: quæ putas viri- le: hæc purpureis vestibus ytebatur: quæ male olebat apud antiquos. supra: Q. d. bis murice vellus inquina- tũ: ytebatur igitur iis Phi- lænis: non propter colorẽ, sed propter odorem: cui- lingendis cūniserat assue- ta. Ad cœnam: locus est Phœbum pasci mentula: quoniam eius causa inui- tatur a cinædis: qui ita pa- scitur: nõ potest habere pu- rum os: nam hic mentula videbatur pasci: & mentu- lam deglutire. Hercules: Germanicus strauit viam Appiam ea parte, qua pa- ludes intercludebatur: vel arenæ, vt scribit Pa. Et que nunc solidum diem tere- bat: Horarum via facta vix duarum. carmen est Papi. Hercules autem traiecit/ rus armenta Ceryoniã viã vii. stadiorum munuit iux- ta Auernum ad litus. Ger- manicus Hercules maior appellabatur. In hoc ope- re præsertim Hercules ap- pellat: quoniam ita Appia quam Papi. Domitianam nominat, strauerat: quem admodum Hercules olim viam Herculeam ad Auer- num: poeta nunc tantum hic templi Dom. meminit. In quo sub nomine Hercu- lis colebatur. & alibi: Ap- pia quam simili venerãdus in Hercule Cæsar. Papi. so- lus longiore carmine stra- tam viã prosequitur. Erat autem hoc templum in hac viã ad octauum lapi- dem. Descendere: quã co- lebatur sub nomine ma-

Sæpe sub hac madidi luserunt arbore Fauni;

Sæpe sub hac latuit rustica fronde Dryas.

Dumq; fugit solos nocturnum Pana per agros,

Terruit & tacitam fistula fera domum,

Atq; oluere lares comestatore Lyæo,

Creuit & effuso lætior vmbra mero,

Hesternisq; rubens delecta est herba coronis,

Atq; suas potuit dicere nemo rosas.

Odilecta Deis, o magni Cæsaris arbor,

Ne metuas ferrum, sacrilegosq; focos.

Perpetuos sperare licet tibi frondis honores,

Non Pompeianæ te poluere manus.

De Philæni.

Tinctis mirifice vestibus quod omni

Et nocte vitur, & die Philænis,

Non est ambitiosa, nec superba,

Delectatur odore, non colore.

In Phœbum.

Ad cœnam inuitant omnes te Phœbe cinædi.

Mentula quæ pascit, nõ puto purus homo est.

De statua Dom.

Herculis in magni vultus descendere Cæsar

Dignatus latæ dat noua templa viæ,

Qua Triuiz nemorosa petit dum regna viator,

Octauum domina marmor ab vrbe legit.

De eadem Statua.

Ante colebatis votis, & sanguine largo

Maiorem Alciden, nunc minor iste colit.

Hunc magnas rogat alter opes, rogat alter hono-

illi securus vota minora facit. (res.)

Ad Herculem de eadem statua.

Alcide latio nunc agnoscende Tonanti,

Postq; pulchra Dei Cæsaris ora geris,

Sit tibi tunc isti vultus, habitusq; fuissent,

Cesserunt manibus, cum fera monstra tuis,

Argolico famulum non te seruire tyranno

Vidissent gentes, sæuaq; regna pati.

Sed tu iussisses Eurystea, nec tibi fallax

Portasset Nesi perfida dona Lychas.

Oetæi sine lege rogi securus adisses

Astra patris summi, quæ tibi pœna dedit.

Lydia nec dominæ traxisses penla superbæ,

Nec styga vidisses, tartareumq; canem.

Nunc tibi iuno fauet, nunc te tua diligit Hebe,

Nunc, te si videat nympha, remittet Hylan.

Ad Fabullum.

Vxor cum tibi sit formosa, pudica, puella,

Quid tibi natorum iura Fabulle trium?

Quod petis a nostro supplex dominoq; Deoq;

Tu dabis ipse tibi, si potes arrigere.

gni Herculis: quem vult af- ferendo videri esse inferio- ris numinis, q; sic Domiti- Regna triuiz: nam facer- dotes Triuiz Arcinæ re- ges dicebantur: vt apud Flaccum in Argonautis: Immitis Aricia regi. & Pa- pi. in siluis. Et Tranquillus regem nemorensem ap- pellat illu sacerdotem in Caligula. Lõga extat apud Stra. historia de seruis in- ter se pugnantibus. de eo sacerdotio Quid. in Fastis meminit. Nemorosa: qa Diana dicebatur illic Ne- morensis. Hic maiorem i. Dom. Securus homo. i. nihil magni cogitans, aut optans. Illi. i. Herculi mi- nori. q. d. magna hic petu- tur: ab Hercule minor par- ua. Alcide: idem argumẽ- tum. Agnoscende: digne vt agnoscaris. Hercules Ro- mæ erat in foro Boario tri- umphalis ita dictus: quo- niam per dies triumphi ha- bitu triumphali indueba- tur. Erat item eius colof- fus in Capitolio. Argoli- co tyranno: Eurysteo regi argolico. Eurysteus s. rhele- ni filius fuit: qui Perseo suc- cessit in regnum Mycena- rum: sed Argium tenuit: occubuit ad Marathonem in prælio aduersus filios Herculis: qui seruaturẽ pa- tris vlciscerantur: caput eius Corinthi est sepultu: reliquæ partes corporis Tar- geti: author est Strab. Ly- chas. qui perculit tibi tuni- cam a Deianira sanguine Nessi venenatã. Securus: sine vlla vi. Oetæi rogi. i. rogi, quo combustus es in Oeta monte. Pœna: mors grauis: quia vltius tõmbu- rus fuit. Lydia: Hercules Omphalæ paruit: in cuius gratiam venisse dicitur. Styga: nec adiuisses infe- ros. Hebe: Iunonis filia si- ne patre: vxor data Hercu- li post deificationẽ: vt scri- bit Home. Hebe: quæ fuit filia Iunonis: & habuit o- dio te: amasset te. Videat te: isto ore Cæsariano. V- xor: hic petebat ius trium- natorum a Dom. cum ha- beret pulcherrimam vxorẽ. idem supra dictum est in Dentonem: Nescio quid te non belle Dentõ fa- teris. Deo auerso: Domi- ni. nolente permittere.

Triuiz: si- cing facer- dotes

fontafis ch- senda ept- nis.

Triuiz: si- Hercules

Eurysteo

Ly- chas: quæ- perculit tibi tuni- cam a Deianira sanguine Nessi venenatã.

Hebe

capitulu- in epigra- ma.

Testudo

Hexacli- non tri- clinum

Rõg por- ticæ a Cnæ Octauiõ structa

DOMITIUS

LASCIVAM: Aeschilius erat irrumator: quod supra dixit: Aureolos a te cur accipit Aeschile denos. Super Mar. ait se poposcit se irrumationem a puella: quod illa quidem pollicita est: sed poeta renuit, cum pauper sit. nam fellatrix/bus maius dabatur p̄m̄u. mouet Aeschilum, qui nō dubitat id precil dare: vt hanc accipiat etiam siue/lit. Nequitas: blanditias. Poposci pueriles i. nates. Quidam improbius. i. irrumationē. Pura fult: eam non attingi, ne cogere maius dare. Mala cond. i. magno precio. vt supra soluerat. Quid ti. accusatvo ciferationem magistri tri/ uialis: qui mane pueros ob tundeat verberibus & vo/ ce: qui cum interpellat ei somnum pacificur: vt tā/ tum accipiat, si velit filere, quātum lucratur pro sua vociferatione. Virginib: quæ erudiuntur. Hora. Di scipularum iter iubeo plo rare cathedras. Rupere si lentia. i. cecineret. Medio eq. status equestres pone/ bant sibiipis caudicil in vestibulis suarum ædium: vt a clientibus conducerē/ tur: & haberentur in pre/ cio. Nemo enim conduce/ batur ad causas agendas, vt conqueritur iuuen. nisi stemmata, & status habe/ ret in vestibulis: notat igi/ tur mores suorum tempo rum Mar. ait: sceleratum magistrum ludi tū: mur/ mure obstrepe: quanto re/ sonat officina fabricorum: cum statuam equestre fa/ cit caudicil. Iuu. Aemilio dabitur quantum petiit, & melius Nos egimus: huius enim stat currus æneus: al et Quid iuges in vestibulis atq: ipse feroci Bellatore se dens curuatum hastile mi/ nat. Eminus: & statua mi/ natur prælia lusca. Equo medio: equestri statu. Par ma: Parma nomen pro/ prium pugilis. pugiles au/ tē, & aurigæ habebant suas factiones: vt meminit Trā quil. magnum ergo victo/ rem factiosi sequebantur. Si legis: Vincenti Parma: placet de Agathino inrelli gas: qui sepe parma vince bat in theatro. Perulgila re: vsq: ad lucem. Dixerat: In Cæcilianum est epigrā/ ma: qui vt se bonum virū factaret, vsurpabat Cic. ver bum: O tēpora: o mores. Cice. autem eo verbo vsus est aduersus Catilinam cō/ iuratum in patriam: & cū

In Aeschilum. Lasciuam tota possedi nocte puellam, Cuius nequitas vincere nemo potest. Fessus mille modis illud puerile poposci, Ante preces totas, primaq; verba dedit. Improbius quiddam ridensq; rubensq; rogauit, Pollicita est nulla luxuriosa mora. Sed mihi pura fuit, tibi non erit Aeschile, si vis Accipere, & hoc munus conditione mala.

In Magistrum ludi. Quid tibi nobiscum est ludi scelerate magister? Inuisum pueris, virginibusq; caput. Nondum cristati rupere silentia galli, Murmure iam sæuo, verberibusq; tonas. Tam graue percussis incudibus æra resultant, Causidicum medio cum faber aptat equo. Mitior in magno clamor furit amphitheatro, Vincenti Parmæ cum sua turba fauet. Vicini somnum non tota nocte rogamus, Nam vigilare leue est, peruigilare graue. Discipulos dimitte tuos, vis garrule quantum Accipis, vt clames, accipere vt taceas.

In Polycarum. Cum futuis, Polycarme soles in fine cacare, Cum pædicaris, quid Polycarme facis?

In Cæcilianum. Dixerat o mores, o tempora Tullius olim, Sacrilegum strueret enim Catilina nefas, Cum gener, atq; focer diris concurreret armis, Mœstaq; ciuili cæde maderet humus. Cur nunc o mores, cur nunc o tempora dicis Quod tibi non placeat Cæciliæ, quid est? Nulla ducum feritas, nulla est infania ferri. Pace frui certa, lætitiaq; licet. Non nostri faciunt, tibi quod tua tēpora sordent, Sed faciunt mores Cæciliæ tuæ.

De Leone, & Ariete. Massili Leo fama iugi, pecorisq; maritus Lanigeri mirum qua posuere fide. Ipse licet videas, cauea stabulantur in vna, Et pariter focias carpit vterq; dapes. Nec foetu nemorum gaudent, nec mitibus herbis Concordem satiat, sed rudis agna famem. Quid meruit terror Nemees, qd portitor Helles, Vt niteant celsi lucida signa poli? Sidera si possent, pecudesq; feræq; mereri, Hic Ariès astris, hic Leo dignus erat.

Ad Liberum amicum. Liber amyclæa frontem redimite corona,

arma cluilia mouerentur, Mar. in assentatione Dom. ait Cæcilianū sibi suis mori bus displicere, non alienis. Strueret: moliretur. Ne fas: excidium patriæ. Ci. in Catilinam: O tempora: o mores: senatus hoc intelli git: consul videt: hic tamē viult. Gener, & focer: Pō. & Cesar. Cede. i. sanguine ciuili. Nulla feritas ducis: vt fuit sub Cæs. & Pō. Sor/ det tibi. i. videtur sordida & displicent. Tui mores: perdit. Massili: Leo, & A/ ries adeo conuenere: vt terroris Ariès, & feritatis Leo obliiti eodem vesceren/ tur cibo. Leonem manū su/ tum temporibus Do. fuit/ se & epigramma alibi do/ cult: & Pap. carmen testat: maiore merito vtrūq; di/ gnū ait poeta: vt hic pro Leōe nemo inter astra sit. Ille pro ariete Phryx. i. Tu/ gi Mas. nam Massilia habe bat ingentem famam leō/ nūm. Posuere. i. mites fa cti sunt. Venti ponunt qñ cessant: & ferē ponūt cum mitefcunt. Cauea: locus erat quo ferē seruabantur. Dapes so. i. coniunctas. Licet ipse vi. i. tu ipse po/ tes videre. Fortu. n. i. præ daferarum, qua solent ve/ sci leones. Rudis agna fa. fe. i. Leonem. Terror Ne. i. Leo Nemeus, qui inter a/ stra est: quē auctore Higi. illic collocauit antiquitas: vel qd sit princeps ferarum: vel qd primo certamine in/ terfectus sit ab Hercu. iner mi. Portitor Helles: Ariès qui traiecit Hellem aureā pellem habuit: vt Hesiodus & Phereclides scribunt: vn/ de in reliquos fabula ma/ nauit. Heratosthene autē auctore eam detraxit la/ son: mox inter astra euola uit. Hanc nonnulli scribūt esse in Orchomeno Bœo/ tiæ oppido. Hermippus au thior est arietē inter astra il lum esse, qui Libero patri per exusta Libyæ ducit ex/ erciturum fontē indicauit. Liber: ad Liberum pugil/ lem: cuius supra meminit. is miserat res aptas pran/ dio in cista: nihil autem vs/ nit: cum tamen eius nōmi/ ne munus dignum sit vi/ num. Corona amyclæa. i. laconica. hoc propter Pol/ lucem, qui Amyclæus fuit: & inter pugiles tenuit prin cipatum: quod versus Ho/ meri ostendit: & pugna il/ la Berycia cantata ab A/ pollonio, & Flacco inter no stros.

Leone meus

Græcia

DOMITIUS GRÆCIA ver. quia du/ cebant originem ab Amy/ clis patria Pollucis. Tex/ to vimine. i. cista: an oliuas dicit. vt supra: Oliuarum breue vimen picenarum: Quicquid vis accipe mis/ sem in cista. Tuo nomi/ ne: qd tu appellaris Liber: ad Liberum Bacchūm allu dit. Dona. i. vinum quod dignum est Baccho. Den/ tibus: in Cerdonem sutorē qui factus erat diues mor/ te patroni: adeo vt munus gladiatorum ediderit: qd supra indignatus poeta cō/ questus est. Pelles an. i. ve tera coria. Vetus sol. solū intelligit terram in colto: quæ dum sit madida, resol uitur in speciem luti. Pu/ tre: resolubile. Ardenti: quia ardere videtur. Pru/ ris: lasciuus. Litterulas: ad contemptum est vsus hoc diminutiuo. Leues: vel vt sit epitheton calamorum: vel vt nihil habent emolu/ menti. Effigiem: Camo/ num vigesimum annū na/ tum pater amiserat. mos autem erat vt cariorum pi gnorum defunctorū ima/ gines domi seruaretur. Pa ter autem Camoni noluit effigiem eius ætatis, quæ mortuus est, sed fecit in fa/ tem: causam affert poeta: quia scilicet si videret. xx. annorum adolescentē pi/ ctum nihil loquentem re/ cederet mortuum: qd acerbum esset. sed si videret infantem non exprimentē verba non miratur. Id est infantis non loqui. Tā tum: solum. Prima figu/ ra. i. primæ ætatis figura. Florentes vultus xx. an/ norum. Muta: nihil lo/ quentia. Non silice: Tuc/ cam deridet, qui balneum aquarum frigidarum, hoc est casam, ad quam aquæ frigidæ deriuabantur. ex li gno construxerat thermas autem aquarum calidarū, hoc est vbi erant calefacien dæ aquæ: ex marmore sine lignis: poeta ait oportere, vt balneum subleuat ther/ mis ad aquas calefacien/ das: thermæ habebant lo/ cum aquarum frigidarū. quod carmen Papi. offen/ dit in balneis Hetrusci. & poeta supra: Ritus si pla/ ceat tibi Laconum: Contē/ tus potes arido vapore cru da virgine: Martiaq; mer/ gi. Strage nemorum. i. strue lignorum. Pineæ cō/ page. i. conlunctis tabulis pineis. Charistos: op. eu/ boicæ insulæ: inde marmo ra charistia. Papi. Vndosa

Qui quatis Aufonia verbera graia manu, Clausa mihi texto cum prandia vimine mittas, Cur comitata dapes nulla lagena venit? Atqui digna tuo si nomine munera ferres, Scis puto, debuerint quæ mihi dona dari.

In Sutorem. Dentibus antiquas solitus producere pelles, Et mordere luto putre, vetusq; solum, Prænestina tenes defuncti rura patroni, In quibus indignor si tibi cella fuit, Rumpis & ardenti madidus crystallæ salerno, Et pruris domini cum Ganymede tui. At me litterulas stulti docuere parentes. Quid cum grammaticis, rhetoribusq; mihi? Frange leues calamos, & scinde Thalia libellos, Si dare sumori calceus ista potest.

De effigie Camoni. Effigiem pueri tantum pictura Camoni Seruat, & infantis prima figura manet. Florentes nulla signauit imagine vultus, Dum timet ora pius muta videre pater.

De Balneo Tuccæ. Non silice duro, struclili ue cemento, Nec latere cocto, quo Semiramis longam Babylona cinxit, Tucca balneum fecit, Sed strage nemorum, pineaq; compage, Vt nauigare Tucca balneo possit, Idem beatas lautus extruxit thermas De marmore omni, quod Charistos inuenit, Qd Phrygia Symnas, astra qd Nomas mittit, Et quod virenti fonte lauit Eurotas, Sed ligna defunt, subitice balneum thermis.

De effigie Camoni. Hæc sunt illa mei, quæ cernitis, ora Camoni, Hæc pueri facies, primaq; forma fuit, Creuerat hic vultus bis denis fortior annis, Gaudebatq; suas pingere barba genas, Et libata semel summos modo purpura cultus Sparferat, inuidit de tribus vna soror.

Et festinatis incidit stamina pensis, Absentemq; patri retulit vna rogum. Sed ne sola tamen puerum pictura loquatur, Hæc erit in chartis maior imago meis.

De conuiuio Prisci. Quod optimum sit disputat conuiuium, Facunda Prisci pagina. Et multa dulci, multa sublimi refert, Sed cuncta docto pectore.

Quod optimum sit quæritis conuiuium? In quo coraules non erat. Ad Picentinum. Funera post septem nupsit tibi Galla viorum, Picentine sequi vult puto Galla viros, Ad Domitianum.

charistos. Symnas: vicus Symnas Phrygiæ, vnde marmor symnadecum mittebatur. Nomas: Numidia Africa prouinciæ. i. marmor nu/ midicum. supra: Marmo/ re picta Nomas. Eurotas: flumen Laconia, vt scribit Callimachus: fontes agit ex monte Menalio: cōfun/ ditur Alpheo: rursusq; di/ scedit: tipes eius Tauro mō te obumbrantur. In Laco/ nia autem marmor vride effoditur: quod cunctis est hilarius. & Eurotam Papi. posuit pro marmore Laco nico: Vix locus Eurotæ ri/ pis. Fonte virenti: nam il lud vride marmor. Hec: in laudem eiusdem Camo ni. Prima forma: infan/ tia. Creuerat: erat adul/ tus. Suas genas: in qui/ bus pululabat. Purpura: lanugo illa purpurea. In uidit vna soror: vt supra: de tribus vna negat. i. La/ chesis. Festinatis pensis: im maturis. Ne loquatur. i. quod ex pictura non appa reat eum mortuum anno xx. Certe chartæ mæx hoc indicabant: & meum ear/ men testabitur. Qd opti mum: carmen trimetrum iambicum subditio dime/ tro: deridet Priscum: qui longo carmine descripse/ rat quod nam esset bonū conuiuium. Idem feterat olim Varro in manipis. Quid opus, inquit, eū tā lōgo carmine? ego vno ver bo dicam illud est optimū conuiuium: in quod non admittitur coraules: hoc est vbi assit sobrietas: & qe/ ta mensa. Coraules: citha rædus. Funera: Venefica venefico nupsit. Post fu nera septem viorum: in/ terfectorū veneno. Vult sequi viros, quos necauit. nam & ipsa interficietur a te, qui veneficus es.

Marcialis M

DOMITIVS

FODERAT: laudat Domitium familiam cuius moribus tota ciuitas amica...

Oderat ante ducum famulos, turbamq; minorē, Et palatinum Roma supercilium, At nunc tantus amor cūctis Auguste tuorū est...

spectabant alios fudos in theatronō ipsi artem suā illic exercebant. Cū tuas Norbanum sibi amicum alloquitur...

R hett po pulli, & vi delid

DOMITIVS

SEPTEM: Luperum item accusat supponētem falsas testamenti tabulas: & rogantem Mar. ebrium...

Inuidia possis exonerare Deos, Ad Luperum. Septem post calices Opimiani, Denso cum iaceam triente blæsus...

pellabant, auctore Festo. Ad cœnam: hoc apertum est argumentum: sed dictum est in illud conuiuium...

Lecticula

Tortores

Paphus Palepaphus

Secepista Sectium

DOMITIVS

Q V O D: sensus est: Hæc commoda videntur esse in domino tuo qui vomit mane. & hinc cunnum: sed tu non malles illa commoda: quia tria illa superiora incōmoda: hoc est salutationem: æs alienum: podagram, & chigram. Esse tuus Caius ter. i. habere illa tria incōmoda: quæ habet Caius tuus.

Adde quid: potus est solutus in veneratione Domit. In cuius nominis literas pari numero cyathos potat. Eundem potum su pra celebravit: Næuia sex cyathis. Immortale: quod non corrumpitur. Rosa sua. i. corona ex rosis: quod tibi bibebant aprabant coronam capiti. Ut sit: ut quemus literas illius. Qui posuit no. op. hoc est templum. sacræ gen. Flauia. Germanicus a Germania deuicta hoc nomen æqual numero poculorū. Opus. i. ædem Flauiam. i. Domit. Orbe othryio. i. a septem triōe. i. Germanicus. i. quo nomine sunt decem litere.

Sanctonia cum

Sanctonia: Abinthiū & sanctonicum dicebatur a Sanctone op. Gallie: & ponticum a Pontio: vinum fiebat: quod appellabant abinthiū ab abinthio immitto libra in quadraginta sextareis musti: hoc cū aliis medicamentis aptum erat: rum potabatur ab eo, qui esset victor in feris latinorum: quibus quadrage in capitolio certabant. Hippocrates medicus tanq̄ bene consulens Mar. miserat abinthiū: & poposcerat tā tūndē musti mitteret. Virga san. i. abinthio sanctonico. Mustum: erat vinū melle conditum: hoc deridet. Hippocrates: medicum primus claruit. securi sunt Dyocles, Praxagoras, Chrypsippus: hic alter est.

Mollum Hippocratis

Os hominis: verbum Cic. i. hominē ignauum & imprudētem. Tam stu. hoc est ex seprimo Hom. in Iliade: vbi arma permutantur a Glauco: qui dicit aurea cū Diomede: qui dedit ænea. Tam stu. tam stolidus nō fuisti o Glauce. Hom. hoc: Glauco Saturnius mētem abstulit Iuppiter: qui cum Diomede ty. i. de arma permūtavit aurea gneis. Chrysea: aurea. Donanti: Diomed. Helleboro: helleborum malos humores emēdat, & insaniam hoīs: olim potabatur ad aciem ingēni per purgandam: iccirco Carneades responsurus libri Zenonis helleborū candidum sumpsit: fumebat autem tūtissime in Anticyra insula. Quid. Ibidem dixit sem purgantes pestora succos: Quicquid & in tota nāscitur Anticyra. Hora. Si tribus Anticyris caput infansibile. Inquit igitur Mar. Si quis poposcerit munus dul-

penuria vini vasa omnia diluerat multa aqua. In hunc locatur. Ouidi: non vbiq̄ prouentus vini cessauit. Grādis pluuia profuit: de hac pluuia supra distichon. Coranus: Coran meminit Hora. alterius.

¶ Marius

ce pro amaro, dabo: si tamen vult potare cum helleboro. ro. q. d. nemo nisi stultus & indigens helleboro posceret multum pro abinthite. Alphicus: Athenagoras, cuius etiam supra meminit: Me trisē fecit Athenagoras, fuerat chirurgus: ducta vxore cœpit lingere cunnum: in hoc apto nomine locatur poeta: cum alibi mutare so-

Qd nec mane vomis, nec cūnū Condyle lingis Non mauiis, q̄ ter Caius esse tuus?

Ad Calatissum.

Addere quid cessas puer immortale salernum?

Quadrantem duplica de seniore cado.

Nunc mihi dic, quis erit, cui te, Calatisse Deorum

Sex iubeo cyathos fundere? Cæsar erit,

Sutis aptetur decies rosa crinibus, vt sit,

Qui posuit sacræ nobile gentis opus.

Nunc bis quina mihi da basia, fiat vt illud

Nomen, ab othryio quod Deus orbe tulit.

De Hippocrate.

Sanctonica medicata dedit mihi pocula virga,

Os hominis, mullum me rogat Hippocrates.

Tam stupidus nunq̄ nec tu puto Glauce fuisti,

Chalcea donanti chrysea qui dederas.

Dulce aliquis munus pro munere poscit amaro?

Accipiat sed si potat in helleboro.

De Athenagora.

Alphicus ante fuit, cœpit nunc Olficus esse,

Vxorem postq̄ duxit Athenagoras.

Nomen Athenagoræ credis Callistrate verum?

Sic scio, dispereatn, quis sit Athenagoras.

Sed puto me verum Callistrate dicere nomen,

Non ego, sed vester peccat Athenagoras.

De Herode.

Clinicus Herodes trullam subduxerat ægro.

Deprensus dixit, stulte quid ergo bibis?

Ad Iulium.

Rumpitur inuidia quidam carissime Iuli,

Quod me Roma legit, rumpitur inuidia.

Rumpitur inuidia, quod turba semper in omni

Monstratur digito, rumpitur inuidia.

Rumpitur inuidia, tribuit quod Cæsar vterq̄

Ius mihi natorum, rumpitur inuidia.

Rūpitur inuidia, qd̄ rus mihi dulce sub vrbe est,

Paruaq̄ in vrbe domus, rumpitur inuidia.

Rumpitur inuidia, quod sum iucundus amicis,

Quod conuiuia frequens, rumpitur inuidia.

Rūpitur inuidia, qd̄ amatur, quodq̄ pbamur,

Rumpatur, quisquis rumpitur inuidia.

Ad Ouidium.

Vindemiarum non vbiq̄ prouentus

Cessauit Ouidi, pluuia profuit grandis.

Centum Coranus amphoras aquæ fecit,

DOMITIVS.

M. Ant. nius M. Ant. tolosanus & literis & forma insignis fuit. alibi: Talis erat Marcus, medus Ant. annis: amicus Mar. optabat eius carmē legere: quod cum poeta ex literis cognouisset: misit illi libellū addito hoc epigrammate. Charta salutatrix dicebatur charta Augusti: qua vtebatur in epistolis scribendis: sed hic pro epistola. Palladiæ: vbi stadia coluntur. Tolosæ: oppidum Gallie in Isthmo: vbi a mari Narbonensi Oceanus repellitur. ex hoc oppido in proverbio fuit: aurum in eum, qui felix est: sicut, vt Imagines scribit, quoniam Tolosani socii fuerunt Gallorum: qui templum delphicum spoliarunt: vt Trogius scribit. & relatos in patriam thesauros Scipio abstulit tanta infelicitate: vt quicumq̄ fuerint participes miserrime vixerint. siue, vt Possidonius tradit quoniam Romani iacis locarunt tolosanos: in quibus moles ære gentes redemptores inueniunt: vnde dictum Augustolofanū. Gellius auri tolosani meminit: vt equi seiam. Amica quies pacis: ad differentiam M. Ant. qui turbulentus fuit. Absentis amici: id est mei. Au thor: ego qui mitto ad te. Denariis bassum accusat: qui vult a se coli cum de cœnâ, vel sportulam trifid denariorum: tu fortasse inquit das parū preciosa, quia mea toga est trita: & videor inhonestus comes. At quecumq̄ est, non emittur a me tribus denaris: quot tu auarus das. Togatum: ante ambulonem. Procedere sellam: id est anteambulare. Plus minus decē: id est circiter decem. Appia: huius templi ad octauum lapidem, cuius etiam supra meminit, causa fuit q̄ Domit. co lerecur sub imagine Herculis ob viam Appiâ stratum ab eodem quæ erat: alloquitur Appiâ poeta: & antepone gestis. Do. gestis Herc. Appia: quia ab Appio, cœco strata est. Tres viæ nobis: Valeria: Latina: Appia sed Appia reliquas superabat. Papi. Appia logarum terleure regina viarū. Cōsecrat: sacram facit suo templo. Prioris: antiqui Herculis Thebani. Domuit Liby: id est Antæum: cuius vxor dicta est Tigena in Libya. sed tamen hic labor non numeratur inter duodecim a Diodoro siculo. Aurea poma: hoc dicit propter aurea poma Hesperidum: de quibus, dum Diodorus historiam refert, multa dicit. Pelicam Amazona: imperio Eurythei baltheum Menalippæ Amazoni Hercules detraxit: non sine graui pugna ad Themisciram op. in qua ceciderunt Eila: Philippis: Partho clara. vii. victoribus: Elibi: Celeno. Phœbe: Athemils: & aliq̄ multæ: Anthiopem

M. Ant. nius

Charta Augusta

Aurum Tolosæ

Alphicus

Alphicus

Peccat

Clinicus

Trulla Trua Truicum

Appia Valeria Latina

Tigena

rapuit: quam dedit Theseo. Amazona: Menalippæ. Pelicam: scuto lunato. Scythico: fuerunt & Amazones lybicæ. Addidit leonis terga: id est interfecit leonem cui abstulit tergas, & sibi addidit: & aprem arcadium in Erymantho. Ceruum habentem aurea cornua & vellocissimum, vt alii scribunt, retibus cœpit: vt alii dormientem occupauit: vt alii lōga infectione festum apprehendi: quam retulit Eurytheo. Stymphalus locus Arcadiæ palustris: vnde lator Erasinus fuit. illic tot aues cōuenerant: vt totius regionis fructus popularētur. Hercules iussu Eurythei eas substulit tabulæ: & neg tinnitū, & sagittis. Vndram: Stymphalo lacu. Hydram: lerneam reparantē capita succisa ope opressit. Lerna est inter Argos & micenas: quæ cum lustrata & purgata esset: recepta est in proverbium: Lerna malorum: id est lustratio malorum. Vt vult igne adhibito. Fœcundam mor. id est ex morte trescentem. Reparari: reuiuiscere. Boves hesperias: id est armenta Gerionis. Geriones autem fuisse filios Chryliferi scribit Diodo. In amne thufco: id est Tyberis. Alcides minor: id est Hercules Thebanus. Afferuit: ex bello Vitelliano. Do. puer vna cū Sabinio patruo fugit Capitolium: vnde Vitelliani eieci sunt: sed pugna conferta Vitelliani victores intrerunt in Capitolium: alios trucidarunt: Attili & Sabinum in vinculis duxerunt: Sabinum mortuū ad Gemonias traxerunt. Domi. dilapsus fuga latuit apud Cornellum ad Velabrum habitu sacro: cerdotis Iliaci. historiam supra memorauimus. Iuppiter apud Silium: Neuter teruerunt tarpei culmi: nis ignes sacrilegas inter flamas seruabere terris. Afferuit: liberant electis Vitellianis. Malis re. i. a Vitellianis. Solus: hoc dicit in gram Do. q̄ creatus imperator lactabat se dedisse imperium patri: & fratri: & illos sibi reddidisse. Iuleas habenas: id est imperiū Romanum. Tertius: post patrem, & fratrem. In suo orbe: imperio. Cornua Istri perfridi: id est Germaniam. Ter: nam bis superavit Dacos & Catos: se mel Sarmatas. Sæpe: Volgesus Parthorum rex petit auxilium a Vespasiano contra Alanos: simul rogauit vt vnus ex liberis Vespasiani mitteretur: Domit. contentit vt mitteretur ipse studio & cupiditate triumphali Parthici: sed id recusatum: ne reliqui orientis reges idem perterent. Recusatum autē hoc fuit: quia hoc sæpe cōtēdit muneribus Do. Sæpe recusato. i. cōsæpe recusatum est. huius elocutionis frequens vfus est apud Curtiū. & Silius eā vsurpauit. Tulit nomē: ga dictus Germanicus.

Stymphalus

luc

Lerna

atq̄ quum

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

atq̄

Sæpe recusatum est parthos triumphans ipso domitia dicit.

DOMITIVS.

NOTIA ferro: quia ger mantam vicit. Astra suis: quia dedit templa Flauiae genti. Sidera caelo: quia suos recellit inter sidera & patrem: fratrem: filium & vxorem. Serta Ioui: quia lauram coronam intulit Ioui capitolino ex victoria sar/natica: auctor est Tranq. Nume Herc. i. nume Herculis. Non suffi. ra. act. i. non est sufficiens tantis gestis. Commodet ora pa. tar. i. sumat Domi. imaginem Iouis: cuius vnus nomen rati gestis pat. e. Quadringentorum: idem argumentum. Tabellas: scripta, quibus apparet me debere c/ bi.

DOMITIVS.

Nimius videor, seraq; coronide longus. Decimus libellus editus ad iudicium, & emendationem praecipiti ardore emissum reuocavit: suspensumq; habuit lectorem diutius: dum & carmen iam editum emendat: & nouum inserit. Cum eundem libellum iterum sit editurus: in titulo liber ipse expectantem lectorem monet: ne suspicetur nimis longum fore: quod diu in manibus fuerit: quod si id existimat & noua castigatione creuisse arbitrat: monet vt pauca legat. ita enim fiet vt breuis videatur. Coronide: Coronis hemistichium Home huius verbi vium dedit. nam ita scriptum est de eo: qui arcum persecerat. auream autem coronidem addidit. i. extremitatem. In vsum autem receptum est vt Coronis diceretur quicquid additur in fine. Poeta igitur appellat Coronide id quod addidit noua emendatione: maleque sunt interpretati, quod totius operis intellexerunt. nam hoc verbum retulit non ad omnes insequentes libros: sed ad id quod huic. x. addiderat. ita autem fuisse castigatum librum insequens epigramma indicat. Home. rostratas naues coronidas appellat. nam rostra nauibus addita dicuntur. videtur & appendices. Eustachius hoc verbo vsum est in primo Iliados. Sera Coronide: sera appendice. Ero libellus: videbor tibi libellus. Fac me breuem: id est legito pauca. Quam cupis ipse: id est quam vis tu. Festinata idem est fer-

Templa Deis, mores populis, dedit otia ferro. Altra suis, caelo sidera, sarta Ioui Herculeum tantis numen non sufficit actis, Tarpeio Deus hic commodet ora patri.

Ad Phocbum.

Quadringentorum reddis mihi Phoebe tabellas Centum da potius mutua Phoebe mihi. Quare alium, cui te tam vano munere iactes. Quod tibi non possim soluere Phaebe, meum est.

De geminis fratribus.

Quae noua tam similes genuit tibi Laeda mini/ Quae capta e cygno nupta lacena alio? (stros/ Dat faciem Pollux Hiero, dat Castor Afillo, Atq; in vitroq; nitet Tindaris ore soror. Ista therapneis si forma fuisset Amyclis, Cum vicere duas dona minora Deas, Mansisse Helene, phrygiamq; redisset in Idam Dardanius gemino cum Ganymede Paris.

Ediderat hunc librum Marti. quem postea cum ut ipsum emendaret reuocasset. Effecit ut huius lector expectatione premeretur ac desiderium futurae editionis non parum angretur. Quapropter Daturus iterum eundem librum in lucem putauit lector em ipsum esse admonendum. Ne egre ferret si paulo longior em reddiderit quam fuerit antea: ita enim se eum ordinasse asserit: Vt si pauca legerit profecto et ipse breuis videbitur.

MARC. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATON. LIBER. X.

Nimius videor, seraq; coronide longus Esse liber, legito pauca libellus ero. Terq; quaterq; mihi finitur, carmine paruo Pagina facta tibi, quam cupis esse breuem.

Ad lectorem.

Festinata prior decimi mihi cura libelli Elapsum manibus nunc reuocauit opus. Nota leges quaedam, sed lima rasa recenti. Pars noua maior erit, lector vtriq; fauere Lectoropes nostrae, que cum mihi Roma dedisset, Nil tibi quod demus maius habemus, ait. Nil tibi quod demus maius habemus, ait. Pigra per hunc fugies ingrato flumina lethes, Et meliore tui parte superstes eris. Marmora Messalae findit caprificus, & audax Dimidios Crispi mulio ridet equos.

bi. potius da centum: vt te putem liberalis. Quae noua tam similes genuit tibi Laeda mini/ Quae capta e cygno nupta lacena alio? (stros/ Dat faciem Pollux Hiero, dat Castor Afillo, Atq; in vitroq; nitet Tindaris ore soror. Ista therapneis si forma fuisset Amyclis, Cum vicere duas dona minora Deas, Mansisse Helene, phrygiamq; redisset in Idam Dardanius gemino cum Ganymede Paris.

me argumentum: sed poeta loquitur indicans se decimum librum emendasse: hoc accidit: quoniam sub morte Domi. hunc libellum absoluerat: Neruae successoris temporibus non edit: Tialano euecto ad imperium emisit. Festinata: pperata. Elapsum: quod excidit. Nota: quae olim legisti in prima editione. Vtriq; primo carmini, quot non indiguit emendatione: & quod nuper emendauit. Pigra: coenosa. Fugies flu. le. ille vitat sumina lhetbes: qui celebratur: & non fama mandaf obliuioni. nam ληθη significat obliuione: & aquae lethe obliuionem, & ducere dicuntur. contra, qui in nulla permanet memoria hominum dicitur ad inferos descendere supra idem dicitur eodem sensu: Nec lassum marmora Sisyphi videbit: de libro non interituro. Erisu. vltes. Melio repar. tul. fama ingenii. Marmora Me. & senior, & iunior stematis domestici ci studiosissimi fuerunt a deo: vt alienas imagines a rriis suis miseri passi non sint. aperte igitur poeta Messalam pro quocumq; quimagines auoru ostendat. Hic dicebatur Messala Gorul/nus: de quo puto scripsisse Iuue. de statuis loqueter: Nasumq; minorem Corulni. Marmora autem caprifico findebantur. Iuue. de monumentis marmoreis: Ad quae discutenda valent steriles mala robora scilicet caprifici. Mulio audax Crispi: ponit Crispium pro quocumq; diuite, siue a Verbio Crispo: de quo Tacitus siue a Crispo victrico Neronis: de quo tacitus.

[Nec

DOMITIVS

NEC praesunt secula: non vetustate pereunt poemata: nam seculis non cedunt. Vernaculorum: in eis poemata: nam seculis non cedunt. Vernaculorum: in eis poemata: nam seculis non cedunt. Vernaculorum: in eis poemata: nam seculis non cedunt.

At chartis nec furta nocent, nec secula praesunt, Solaq; non norunt haec monumenta mori.

Ad Priscum.

Vernaculorum dicta sordidum dentem, Et foeda lingua probra circulatoris, Quae sulfurato nolit empta ramento Vatiniurum proxeneta fractorum, Poeta quidam clancularius spargit, Et vult videri nostra, credis hoc Prisce, Vocem ut loquatur psitacus cothurnicis, Et concupiscat esse Canus ascaules, Procula libellis nigra sit meis fama, Quos rumor alba gemmeus vehit penna, Cur ego laborem notus esse tam praue, Constat gratis, cum silentium possit.

Ad Mamurram.

Qui legis Oedipodem, caligantemq; Thyesten, Colchidas, & Scyllas, quid nisi monstra legis? Quid tibi rapto Hylas, quod Parthenope, & Athis? Quid tibi dormitor proderit Endymion? Exutus ue puer pennis labentibus: aut qui Odit amatrices Hermaphroditus aquas? Quid te vana iuuant miserae ludibria chartae? Hoc lege, quod possis dicere iure, meum est. Non hic centauros, non Gorgonas, Harpyiasq; Inuenies, hominem pagina nostra sapit, Sed non vis Mamurra tuos cognoscere mores, Nec te scire, legas Ethia Callimachi.

Poeta clancularius

Circulator

Vatinius Beneuentanus

Psitacus

Canus

Ascaules

Vatinius

in rebus quotidianis versaretur: quod nihil dignum haberet poetico ingenio & fabuloso: poeta hanc non esse causam ait cur Mamurra carmen non legat: sed id accidere: quod nolit morum reprehensionem legere: quae in epigrammate est conficienda: turpitudinis. nam quicquid carpitur putaret in se dictum. Oedipodem. i. fabulam Oedipodae: & tragodiam scripsit. Thyesten: tragodia Thyesti, auctore Fabio Q. ui. Varus magna laude scripsit filius Pelopis & Hipodamiae: cui Atrous frater Tantalum filium epuladum apposuit. Caligantem: retulit ad historia fabulosa: nam caligantem lucem scribit poetae ea coena supra: Fugit an Phoebeus mensas, coenaeq; Thyeste. Colchidas. i. tragodiam Medee, quae est Oui. composuit. Hylas ra. a nymphis: & ab Her. a/ glovia extar Theocriti, quae inscribitur argonautica. Parthenopeus. i. historia de Parthenopeo filio Meleagri & Athalantae, quoniam fuit ex duobus Thebanis. Athis: puer Cybeles. Endymion: primus cursum lunae deprehendit: unde est dictus amicus Lunae: quod scribit Pli. eundem dormientem Luna amplexu dicitur fouisse. Ci. e. Endymion, si fabulas audire volumus, ne scio quid in Latmo obdormiuit: qui est mons Cariae: nondum opinor experire: etus: unde, auctore interprete Apollonii, Latmius dicitur longissimus a somno Endymionis: qui i. Latmo obdormiuit. Puer ex. pen. scarus filius Daedali. Hermaphroditus: filius Veneris & Mercurii fuit. Aquas am. i. Salmacis. Salmacis: fontem in Caria scribit.

proxi mediator

Parthenopeus

Endymion

Latmius

Salmacis

Hesperides

Gorgones

Harpyiae

Callimachus

stra. falso calumniatum: quod eius aqua molles homines redderet. Vicitru. huius fabule reddit rationem: aliquid loqui amoenitate id existimatum fuisse. plura sunt apud illum verba. Ludibria: i. usus fabularum. Miserae chartae: quae seruis fabulis. Centauros: fabulosos filios Ixionis, & nubis. Gorgonas: hesperides: vt Lycophron scribit erant Medusa, Euryale, & Stheno. Gorgones, Gorgon, Enio, Pephredo. sed nomina haec confunduntur. & per Gorgonem Medusam accipimus. Harpyias: Harpyiae filiae Platonis, vt Flaccus canit, Thiphonis: sed Orpheus, Thiphonem ipsum Plutonem appellat carmine eo nomine inscripto. Hominem sapit: id est vitam hominis: & ea continet quae ad hominem spectant. Nec te scire: sensus est: non legis carmen meum, ne in eos tuos agnoscas mores: quod si fabulosa te delectant, lege opusculum Callimachi in Ibin. nam illic reperies fabulose multa dicta: simul reprehensionem morum. sed nec illa leges: quoniam & si fabulosos oblectaris: carmen ea omnino reformidas: si qua reprehensio coniuncta est. illa ergo legis: quia haec fugis: non quia illis delectaris. Callimachi: Callimachus grammaticus: Callimachus item poeta scripsit in Apollonium Rhodium discipulum suum: quem ibi appellauit carmen perobscurum: quod Ouid. apud nos inscriptione, & genere carminis imitatus est. Multa a Callimacho dicuntur in Ibio fabulosa: vt ab Ouid. dum illius mores insecatur. Illud opusculum appellat Martia. Ethia: nam huius morem significat: & totum illius opusculum in moribus versatur. Legas Ethia Callimachi: sed nec illud leges: quia illud

Marcialis

M

In maledicum poetam.

Quisquis stolæ ue, purpuræ ue contemptor, Quos colere debet, læsit impio versu, Pontes per vrbis erret exul, & cliuos, Interq; raucos vltimus rogatores Oret caninas panis improbi buccas. Il li December longus, & madens bruma, Claususq; fornix triste frigus extendat, Vocet beatos, clamitetq; felices, Orciniana qui feruntur in sponda, Et cum supremæ fila venerint horæ, Diesq; tardus, sentiat canum litem, Abigatq; moto noxias aues panno, Nec finiantur morte supplicis pœnæ, Sed nunc seueri sectus Aeaci Ioris, Nunc iniqui monti Sisyphi pressus, Nunc inter vndas garruli senis siccus Delasset omnes fabulas poetarum, Et cum fateri furia iusserit verum, Prodente clamer conscientia, scripsi.

De aduentu Cæsaris.

Felices quibus vrna dedit spectare coruscum, Solibus arctois, sideribusq; ducem, Quando erit ille dies, quo cæpus, & arbor, & ois Lucebit latia culta fenestra nurus? Quado moræ dulces, longusq; a Cæsare puluis Totaq; flaminea Roma videnda via? Quando eques, & picti tunica nilotide Mauri ibitis, & populi vox erit vna, venit?

Ad Rhenum.

Nympharum pater, amniumq; R hene, Quicunq; othryfias bibunt pruinas, Sic semper liquidis fruaris vndis, Nec te barbara contumeliosi Calcatur tota conterat bubulci, Sic & cornibus aureus receptis, Et Romanus eas vtraq; ripa, Traianum populis suis, & vrbi Tybriste dominus rogat, remittas.

De Paula.

Nubere Paula cupit nobis, ego ducere Paulam Nolo, anus est, vellem, si magis esset anus.

De Se.

Vndenis pedibusq; syllabisq; Et multo sale, nec tamen proteruo Notus gentibus ille Martialis, Et notus populis, quid inuidetis? Non sum Andremon notior Caballo.

Vnde Isthmus Sisyphius dicitur a Sillio: Quam quæ Sisyphio fundauit nomē ab Isthmo. Garruli senis. i. Tantalus: qui pertulit secreta Iouis mortalibus. Qui. Quærit aquas in aquis: & poma fugacia captat: Tantalus: hoc illi garrula lingua dedit. Iouis filius fuit ex Plote: tenuitq; Paphlagoniā imperio. Delasset: exerceat omnia supplicia ficta a poetis. Felices: Trajanus de Daclis, & Scythis triumphauit victo rege Decibale: Daciam prouinciā fecit: eius ex Germania reditum optat poeta. Vrna fors. Duce: Traianum.

Vrna: hoc dicit in laudē Traiani: qui quæ ab aliis imperatoribus olim abstricō sicutuebat ad vrna, & sortes redegit. Ita laudatur a Pl. Sors & vrna fisco iudicem assignat: licet reicere: licet exclamare. Hanc nolo timidus est. Intelligit igitur poeta sorte datū esse militibus: vt sequeretur Traianum nocti imperio.

Nuru latia: mulieribus euntibus ad spectaculum Traiani venientis. Dulces moræ: interuenientis. nā extra portam expectabantur veteri instituto apparatus di triumpho. Nympharū: Traianus in Germania per Rhenum nauigauit. Pl. de Traiano: Rhenus & Danubius tantum illud decoris nostri vehere gaudebant. hūc nomine Tybris rogat poeta vt restituat imperatorem. Bibunt: liquefactas accipiunt. Contumeliosi: quia calcant. Aureus: propter auream arenam. Receptis cornibus: alterū cornu habebant transfrenanti: alterum erat in imperio Romanorum. Vtraq; ripa: vtraq; cornu. i. sic assero, & vindicato in potestate vtraq; cornu ferulas Romanis: quod cuperes.

Vndenis: locatur in famā sibi communem cum seueris. ego, inquit, sum notus omnibus: sed cur inuideatis mihi cum Caballus vrbaneitate sua me notior sit?

Multo sale: multis facetiis. Nec tamē proteruos: quia abest a maledictis.

Andremon: Testius Andremon Caballus dicitur & vrbaneitate magnam famā est affectus. est præterea Andremon in fabula martius Dryopes puellæ compressæ a Phæbo. qd. qui scurrilibus locatur notior est: notans tempora sua.

¶ Cum

In Paulum.

Cum tu, laurigeris annum qui fascibus intras, Mane saluator limina mille teras, Hic ego quid faciam? quid nobis Paule relinqs, Quis de plebe Numæ, de laq; turba sumus? Qui me respiciet? dominum, regemq; vocabor? Hoc tu, sed quanto blandius ipse facis. Lecticam, sellamq; sequar, nec ferre recusō, Per medium pugnas, sed prior ire lutum. Sæpius assurgam recitanti carmina, tu stas, Et pariter geminas tendis in ora manus. Quid faciet pauper, cui non licet esse clienti? Diuisit nostras purpura vestra togas.

In Calliodorum.

Nil aliud loqueris, q̄ Thesæa, Pyrihoum q; Teq; putas Piladi Calliodore parem. Dispeream, si tu Piladi præstare matellam Dignus es, aut porcos pascere Pyrihoi. Donauit tamen inquis amico millia quinq; Et lotam, vt multum, terq; quaterq; togam. Quid, quod nil vnq; Piladi donauit Orestes? Qui donat quamuis plurima, plura negat.

Ad Domitium.

Aemiliæ gentes, & Apollineas Vercellas, Et Phaetontei qui petis arua Padi, Ne viuam, nisi te Domiti permitto libenter, Grata licet sine te sit mihi nulla dies. Sed desiderium tanti est, vt messe vel vna Vrbano releues colla perusta iugo. I precor, & totos auida cute combibe soles, Quam formosus eris, dum peregrinus eris, Et venies albis non agnoscendus amicis, Libabitq; tuas pallida turba genas. Sed via quam dederit, rapiet cito Roma colorem, Niliaco redeas tu licet ore niger.

Ad Manium.

Ducit ad auriferas, quod me Salo Celtiber oras, Pendula quod patriæ visere tecta libet, Tu mihi simplicibus Mani dilectus ab annis, Et prætextata cultus amicitia, Tu facis, in terris quo non est alter Iberis Dulcior, & vero dignus amore magis. Tecum ego vel sicci getula mapalia Pœni, Et poteram scythicas hospes amare casas, Si tibi mens eadem, si nostri mutua cura est, In quocunq; loco Roma duobus erit.

Ad Tuccam.

Cum cathedralitios portet tibi rheda ministros, Et Libys in longo puluere suder eques, Strataq; non vnas cingant triclinia Baias, Et Thetis vnguento palleat vncta tuo, Candida setini rumpant crystalla trientes, Dormiat in pluma nec meliore Venus, Ad nocturna iaces fastosæ limina mocha,

formosus: quæ placabilis. Cum peregrinus eris: id est cum veneris. Albis amicis. quini vrbe manserunt. Pallida: turba amicorum. Roma: amici Romani. Niliaco ore: Aegyptii fascis sunt. Ducit: Manium vna educatum a primis annis alloquitur: cuius gratia se in patriam redire fatetur: quod libenter facit: cum non modo in patria causa Manii esset: sed in Scythia si opus esset.

Simplicibus annis: id est puerilibus. Prætextata amicitia: id est puerili. nam pueri ante. xiiii. vtebantur prætexta. Oras auriferas. i. Hispaniam. Pendentia: id est bilibim: quæ in edito est. Mapalia: casae Getulorum: quæ calamis teguntur. Pœni sicci: quia Pœni carent aquis. Casas scythicas: quæ in plaustris sunt: vt stræ. Roma erit: id est videbitur nobis vbi cūq; fuerimus propter mutuum amorem. Cum: cathedralitii homines dferuntur molles. supra: Interfocmineas toto qui luce cathedras Desiget. Tales ministros habebat Tucca: & multa præterea ad luxum: sed captus amore mocha quotidie superabat. Scis inquit poeta, quare male habes o Tucca: quia est tibi bene: nam ditissimus es.

Ad lumina nocturna: id est tu nocturnus. Fastosæ: superba: & spernentis te.

Ind etiā est in moribus. Ita codex antiquus habet. Sūt qui legant: Nec te scire iuuat Ethea Callimachi. i. tu nō vis legere librū Callimachi de moribus: qd nō placet. nam Callimachus nullam obtinuit præcipuā laudem aliquo opere edito de moribus: vt cū poeta vellet nominat eius operis au thore: hoc est de moribus Callimachum dixerit potius q̄ Arist. sed, vt dixi, intelligendum est de opere Callimachi in Ibin.

DOMITIVS

¶ QV I S quis in eundem poeta, in quem supra: Ver naculorum dicta. licet nō nulli impudenter putauerint hoc scriptū esse in eū, q̄ in Mar. scripserat. hic. n. nō inuectus est in Martia, sed in alios sub Mar. noml neiculi poeta extrema supplicia imprecatur. Stolæ. i. matronarum. nā matrone stola utebantur: authores sunt Marcel. & Porphy. Qui. Ecquid ab hac omnes rigida submouimus arte: Quas stola contingit: sum prag vitta veat. Versu i pio: satyrico. Per pontes: vbi sunt mendici. Et cliuos: collium. Rogatores: medicos. Raucos: assidua voce mendica. Buccas: frustra supra dictum est. Caninas: dadas canibus. Improbi: hoc dicit qm panes magno discrimine apponantur: alii ostrearum artolagam spensici: alii furnacel aquatici, seu parthici. Caninas igitur buccas. i. dadas, seu obiciēdas canib: quæ admodum apud Iuu. Viro dat pauperibus: Solide nā mucida frustra faris: Quæ genuinum agitent non admittentia morsum. Longus De. i. longa hyemis male indutus. Fornix: pauperes obstructo fornice aliqd domicilium sibi componebant. Extendat: faciat longum: qm non defendit. In sponda or. i. sandapila. Orciniana significat thecam ex lignis rudibus & impolitiss. periphraſis est sandapilæ: egros significat septum: vnde lectus orcinianus. Sādapila dicitur ex viminibus. Litem ca. volentium disterpere cadauera. Aues no. i. sectantes cadauera: vt vultures, coruos, & miluos. Panno mo. pānus vestis. ita enim in paupere dicitur vnde pannosus. Sisyphi in. non quiescentis. Ouid. Aut petis: aut vrges reditum Sisyphæ faxum. Aeoli filius: qui Isthmū Peloponnesu latrociniis infestauit.

Panes

Thesæa
arua Padi
Celtiber
Iberis
Dulcior
Tucca
Istius

Orciniana
Sandapila

Andremone

Sisyphus

Tantalus

G

C

Mucilla

Andremone

DOMITIUS

MADE T: lachrymis tu... Rheda: currus erat quo extra urbem utebantur. Se quebatur, inquit? Ascionius vxor Clodii cum rheda.

Libys eques: hoc e equus Maffineus. erat enim in de/ litisequus, Maffineus. In longo puluere: dum egre/ dieis ex vrbe. Triclinia tra. paratam conatione. Baias nolanas. i. vill a tua amoenissimam. Tuo vn/ guento: vel croci, vel vngue ro: quo vteris in coena.

Trientes setini. i. vt cya/ thi vini setini. Venus in meliore pluma: quae dor/ mit in pluma odorina: & tu in eadem dormis. Cede/ re: ad Crispum. Te no ce/ dere in amore. i. non vince ris in amore erga me. No caperet: non posset conti/ nere. Cum tua niliacus. i. cum habeas rura fertilissi/ ma. Dotata: Aper diuitre vxorem ludo simulato fa/ gitta necauit. videtur for/ tasse vobis id commississe p/ errorem: quia nesciret lu/ dere. Immo scilicet ludere: nam factus est diues mor/ te vxoris. Dotata: locu/ plecti. Dotata, vt Marcellus scribit: cuius vxore copia dici/ tur affluens. Si donare: Caium deridet: qui solis p/ missis volebat videri ami/ cus, & liberalis. si, inquit, p/ mittere, est donare: ego p/ mittam tibi multo plura: q tu mihi: quae accipies quo modo tu das mihi. Astur: Astures fodiunt aurum in Gallatia. Silius: Astur auar/ us visceribus lacerae tellu ris mergitur imis: Et redit infelix effosso concolor au ro. Alga erythraea. in fun do maris Erythraei. nam, Plinio auctore, margaritae ab Indis vrinatibus in fun do maris Rubri colligun/ tur. Auis vnica. i. phoenix

Aheno agenoreo. i. vase purpureo. Saturnalicio: sternebatur via Appia a Dom. vt supra dictum est: cui opi praefectus erat Ma cer. ad hunc poeta in satur nalibus solebat carme mit tere: nunc eo occupato al/ loquitur musam quae re/ cufantem illuc accedere.

Frustra cupis: quia no im petrabis hoc a me: quia o/ mino mitram te. Tribu to. i. carmine, quod soleo mittere in saturnalibus.

Solennes: quos soleo mit tere singulis annis. Nu/ gas: versus. Obtulisse: si/ lulisse. Menforum: menso res dicuntur, qui de spatis itinerum scripserunt, & ra clone viarum: in quo fue/

Et madet heu lachrymis ianua furda tuis. Vtere nec miserum cessant suspiria pectus. Vis dicam, male sit cur tibi Tucca: bene est. In Crispum.

Cedere de nostris nulli te dicis amicis, Sed sit vt hoc verum, quid rogo Crispe facis? Mutua cum peterem sestertia quinq; negasti, Non caperet nummos cum grauis arca tuos.

Quando fabae nobis modium, farrisq; dedisti? Cum tua Niliacus rura colonus aret? Quando breuis gelidae missa e toga tpe brumae? Argenti quando missa selibra mihi est? Nil aliud video, quo te credamus amicum, Quae quod me coram, perdere Crispe soles.

De Apro. Dotatae vxori cor arundine fixit acuta, Sed, dum ludit Aper, ludere nouit Aper. In Caium.

Si donare vocas promittere, nec dare Cai, Vincam te donis, muneribusq; meis. Accipe callaieis quicquid fodit Astur in aruis, Aurea quicquid habet diuitis vnda Tagi.

Quicquid erythraea niger inuenit Indus in alga, Quicquid & in nidis v. uica seruat auis, Quicquid agenoreo Tyros improba cogit aheno, Quicquid habent oes, accipe, quomodo das.

De Macro. Saturnalicio Macrum fraudare tributo Frustra musa cupis, non licet, ipse petit. Solenneisq; iocos, nec tristia carmina poscit, Et queritur nugas obticuisse meas, Menforum longis sed non vacat ipse libellis.

Appia quid facies, si leget ista Macer? De Mario. Nec vocat ad coenam Marius, nec munera mittit, Nec spodet, nec vult credere, sed nec habet. Turba tamen non deest, sterile q; curet amicum, Heu q; fatuae sunt tibi Roma togae.

Mittit librum suum ad Plinium. Nec doctum satis, & parum seuerum, Sed non rusticulum nimis libellum Facundo mea Plinio Thalia I, perfer, breuis est labor, peracta Altum vincere tramitem suburræ, Illic Orpheia protinus videbis Vdi vertice lubricum theatri, Miranteisq; feras, auemq; regis, Raptum quae Phryga pertulit Tonanti, Illic parua tui domus Pedonis Caesata est aquilae minore penna, Sed, ne tempore non tuo disertam Pulses ebria ianuam, videto, Toros dat retricae dies Mineruae, Dum centum studet auribus virorum

runt Diognetus, & Beton/ lolius. item Vispus nonnul/ la de viis apud nos tradi/ dit. Horum libros legebat nunc Macer: vt Appia mu nienda rationem percipe/ ret. Vacat: dat operam.

Appia quid facies. q. d. ne gligetur Appia. Nec: ni/ mium studium colendoru diuitum carpit: nam vsq; eo processit pauperum af/ sentatio: vt etiam si nihil miserint diuites: tamē eos colant. In quo genere Ma/ rium auarum accusat: qui multos togatos habebat: cum nihil is mitteret: & quod grauius est: Marius cum sit pauper: nec possit dare, colitur. in quo non modo hominem deridet: sed etiam togatos eum fe/ quentes. Spondet: pro co mitibus. sterilem: nihil reddentem. Prae fatuo to ga. i. fatui togati, qui steri/ les amicos colunt: no mo do diuites: sed etiam pau/ peres. Codex antiquus ha/ bet fatuae togae & non praefatuae. Nec doctum: Plin. secundum hoc epigramma te laudat: cuius rei Plin. ipse in epistolis meminit. Mit/ rit aut librum legendum: & monet vt eius domum quaerat in aequiliis. Paru seuerum: verfantem in lo/ cis. Breuis est labor. i. rbi tantum peragendum est iter. Suburræ: vt perue/ nias in Aequiliis. Lubri/ cum theatri: erat enim Or pheus prope theatrum: vel igitur ex sulleidiis theatri, vel ex vnguento theatri lubricus: & vduus erat. Mi rantes: sonum Orphei.

Auem regis: aquilam. huc est illa imago, in quam su/ pra est epigramma. Dic mi hi quem portes volucrum regina tonantem. Pedo/ nis: ille est Pedo, cuius me/ minit Iuue. Sic Pedo con/ turbat Matho deficit. Pe/ domis poete meminit Qui. Siderusq; Pedo: sed hic al ter est. Caesata penna mi/ nore: q illa, quae Ganyme/ dem sustulit Ioui. Ianua: Plin. Non tuo tempore: i. in tempestitua, & ante ca lices. Dat totos dies Mi ner. retricae. i. literis seue/ ris. Cetum virorum: erat enim patronus apud cen/ tum viros: qui erant iudi/ ces: vt ipse in epistolis scri/ bit.

Tua

DOMITIUS.

TVA hora: retulit ad illud, qd supra: Non tuo rem/ pore. Rosa: na rosea corona i luxu erat. Tibi: eo tpe sparso Lizo. Scribere: Sextu deridet q obscuritate poe/ matu doctus volebat videri & pbari: aut. n. se male scribe re carmia q & gramaticis placeant: & sine gramaticis p/

Claranus Modestus

Cinna

75

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

lectorib: q q doctissimo iu dice & iterpte idigeat. Fuis se non ullos ser. Qui. autho re Liulo: q discipulos lube ret ofone, obscurare: qd da nar. Claran, & Modestus: Iuris fuerit doctissimi, q cu legu interpretatione ver/ sse hos duos noi ait: cu vel se acutissimos interpretes noiat. Cna: Cor. Cna, e nonnulla carmia extat, p ob seure scriptis. Sic: ista ob/ scuritate. Sine gra. i. sine interprete. Cur sple. phi/ lani deformē, cuius vultu metula copauit supra eo epigramate: Non basio te Philani rufa es. monet qre spleis vtat & labris ceruff/ satis: ne. f. ea basiet. Men to sple. i. mento tecto sple nilis. Ceruffa. i. vnguento. Iā nu. An. primus dictus tolosanus: culus meminit Te. i. Vitello. & supra poe ta: Mar. amet nras Mar. pal ladiq no sciada tolof. Cna Epicuriu fecut relaxatio/ as idulgebat i quo a poeta eius de lecta laudat. am: hoc die natali. na celebrat natalis. Prim: cognome est. na dicebat Ant. Prim, auctore Sue. Placido quo placida vita. Q uindices olyn. i. xxv. annos. Respi cit di. preteritos. i. acta vita delectat. Nulla lux ingra ta. i. nullus dies displicet. Cul no meminisse velle. i. cul recordatione no de/ lectet. Posse frui primore vita. i. posse capere volupta te vite pterite. Natales: ce lebrat natalē suu: & cu. lvii. annu expleuerit: vt alii co/ dices hnt. xviii. annos: vt a/ lii. xvii. adhuc optat calen. martiis nat. Lux for. pul chlor. Et puel. q solent mitti miera hoc die ab a/ micis. Mihi: natalem cele brati. Mittit miera Mar/ tis aut calen. munera mit/ ti solebat fae mis: vt supra ex Traql. recitauim. Qui quagesima li. i. quagesim/ mu sacrificiu. Bis an. no/ ue. i. bis nouos. vt alii codi ces hnt ter nouos. Nodu pi. ni. se. i. nodu decrepit. Peractis trib. au. vlt: si legis supra ter nouos: coueniet fortasse: qd nonnulli ex vul/ go dnt de numero aureo: q in nouenu numeru diui/ ditur: vt dieat tribus aureis: hoc est. xvii. annis pfectis. si legis bis nouos: qd placet: trib aureis intellige. i. tri bus pib vlt aureis: q sunt iuuet: a. virilitas: & senectus. Hc. n. trib sunt aurei: & bis solis vnt viuere: cu nec ifan/ tia nec gras decrepta villa vluedi voluptate beant: hoc in

qua placet qm opta aetas aurea dea e: deterior argentea: pessima ferrea: vel aureis a numero elementoru nois. na sex sunt: ita ter fiet. xviii. ite solet a noium ifis numeru ducere. alii legit areis peractis. Post hcc: qd codex an tiqu' hnt: Post hac: nec horam nec die rogabo. Alii ita hnt: Post hcc tpa: nec die rogabo: quod placet. In ma. re. p/ titu e spectaculum Murlu. Idē suppliciu magna ai co stitia subiut. nonnulli mi/ rabant poeta ingt eu for/ tiorē videri potuisse: si non peccasset. Matutina ar. matutino tpe. Abderita/ ne ple. Abdera vrbs thracie codta ab Abdera Diome/ dis sorore: eadē Instaurata a Clazomenei veltibus ab Asia: & dea Clazomene: pa tria fuit Democriti. Ple/ bis abderi. an dicit insanus es. na Ci. in na. Deog. Insa/ niā Abderitanis instā at ne mat. an dixit plebis abderi/ ffang p Thraciā: hoc e tu e st crudellissimus qles sunt Thracēs: vt coueniat cu il/ lo Hor. Q uale mollire pos set Impia thracū pectora. Et plus di. i. plus laudis e. Tunica. i. fatellitib: & appltorib molestis. Vel tu nica molesta pnt: q tuni ca q deceptus e Mutius in scriba i spectaculo repita/ batur. No facio: vt ondat laudē ai ee: & no corporis: an retulit hoc ad Innocen/ tia: qd placet. nam qui Mu tiu repitabat: sceler. dan a tus fuerat: cui laus fuisset maior si non commississet a/ liquid cur dampnaretur.

Hoc, quod saecula, posteriq; possint, Arpinis quoq; comparare chartis, Sera tutior ibis ad lucernas. Hae hora est tua, dum furit Lyæus, Cum regnat rosa, cum madent capilli, Tunc me vel rigidi legant Catones.

Ad Sextum. Scribere te, quae vix intelligat ipse Modestus, Et vix Claranus, quid rogo Sexte iuuat? Non lectore tuis opus est, sed Apolline libris, Iudice te maior Cinna Marone fuit. Sic tua laudentur, sane mea carmina Sexte Grammaticis placeant, & sine grammaticis.

In Philanem. Cur spleniato saepe prodeam mento, Alba ve pictus sana labra ceruffa, Philani quæris, basiare te nolo.

De M. Antonio. Iam numerat placido felix Antonius æuo Quindecies actas Primus olympiadas, Præteritosq; dies, & totos respicit annos, Nec metuit lethesiam propioris aquas, Nulla recordanti lux est ingrata, grauiq; Nulla fuit, cuius non meminisse velit, Ampliat ætatis spatium sibi vir bonus, hoc est / Viuere bis, vita posse priore frui.

Ad Calendas Martias. Natales mihi Martiæ Calendæ, Lux formosior omnibus Calendis, Qua mittunt mihi munus & puellæ Quinquagesima liba, septimæq; Vestris addimus hanc focis acerram. His vos, si tamen expedit, roganti, Annos addite ter precor nouenos, Vt nondum nimia piger senecta, Sed vitæ tribus aureis peractis Lucos Elysiæ petam puellæ. Post hæc tempora, nec diem rogabo.

De Mutio. In matutina nuper spectatus arena Mutius, imposuit qui sua membra focis, Si patiens, fortisq; tibi, durusq; videtur, Abderitanæ pectora plebis habes. Nam cum dicatur tunica præsentem molesta, Vre manum, plus est dicere, non facio.

Intelligēdu: Maior costantia, & ai magnitudo onditur si pnt molesta tunica qua tcor incenter dixeris speran/ ti vt manū vras no facio: vt pote tormentu ignis in mo/ lesta tunica passurus qsi manū inureres: qn lentus sit pa ti manū adurl, q corpus totum per ignem a. f. am.

Abdera

Abdera

Abdera

Abdera

Abdera

Abdera

Abdera

Abdera

Abdera

DOMITIVS.

VITIS LA TIA: VARE: Varum centurionem in Aegypto extinctu hoc epigrammate deflet, & celebrat. Vite latia: id est ce...

lanum non sine fellis aspergine: eum enim accusat q amore puellae captus et mittat omnia munera: q olim...

De Varo.

Vare paret honias latia modo vite per vrbes Nobilis, & centum dux memorande viris, At nunc Aufonio frustra promissa Quirino...

Ad Diodorum.

Natali Diodore tuo coniuia senatus Accubat, & rarus non adhibetur eques, Et tua tricenos largitur sportula nummos, Nemo tamen natum te Diodore putat.

Ad Ianum.

Annorum, nitidique fator pulcherrime mundi, Publica quem primum vota, precesque canunt, Peruius exiguos habitabas ante penates, Plurima qua medium Roma terebat iter...

Ad Sextilianum.

Quam mihi mittebas Saturni tempore lancem, Misisti dominæ Sextiliane tuæ Et quam donabas dictis a Marte calendis, De nostra prasina est synthesis empta toga.

De Littore Formiano.

O temperatae dulces Formiae littus, Vos, cum seueri fugit oppidum Martis, Et in quietas festus exiit curas, Apollinaris omnibus locis praefert, Non ille sanctae dulce Tybur vxoris, Nec thusculanos, algidosue secessus, Praeneste nec sic, Antiumue miratur, Non blanda Circe, Dardanisque Caieta Desiderantur, nec Marica, nec Liris.

De Littore Formiano.

ter sentiat: a curuitate enim putat appellatam Caieta. nam Lacones curua caetera appellat. Papini. Sedes phrygio: quas debet alumnus Mitis anus. Marica: a matre Latini dicta. Nec Liris: deprauata dictio apud Strab. Et pro Liris Eris scriptum est mendose. Labitur autem ex Appenninis montibus: praeterfuit Flegellas: derliuatur in locum sacrum: quem Minturnenses religiosissimi colunt. huius ripae praefertim quae Sillera dicebatur, ut Cicero scribit: pro lege agraria amoenissimae rant.

Salmacis:

DOMITIVS

SALMACIS: loca in vena lucrina: ego puto hoc re ferri ad amoenitatem lacus Lucrini. nam Salmacim fuisse ad lacum Lucrinum nondum reperi. Salmacim tantum in Caieta fuisse nostrorum monumenta testantur: fontem cuius aquis homines mollescerent & effemina...

plus precii pollicenti & vendere & alienare. Pompa, & caput: quia tota illa pecunia emisti mulum. Hominem: seruum. Simplicior: nota coequestione Numacium rogat: ut quos versus legerit maledicos: suo inscriptos nominis: contendat non fuisse scriptos a Matr. Venio non nunquam in suspicionem Iuue. carmen norari: quia ita Saryram scribebat: ut ne modo dico quidem adiutorio es committere unquam ausus sit. Simplicior: studio sior vera virtutis. Sabinus: nam Sabini simplicitate omnes, & bonitate superarunt. Senem cecro. Epicurum: qui idem Gargetius dicitur est a Gargeto pago: in quo esse natus: aethore Laertio. Placet intelligas senem cecropium. Epicurum: quia ipse poeta epicurum refectus est. Casta Venus: pudor vxoris. Numacius cum focero vnebat. Sic: sic tu viuas constanti amore cum vxore tua domi foceri. Viriditer. i. liuore & maledictis. Vt facis: quemadmodum coepisti. Contendas: constiteretereis. Seruare hunc modum: hanc reuerentiam. Parcere personis: nominibus personarum abstine re. Dii tibi: Romulus cum plebeo: vellet esse tutos a patriciis: iussit ut vnusquisque eligeret sibi quem vellet patricium patronum. Officia autem clientis in patronum, & patroni in clientem praescriptis. tunc primum clientelae & patronia instituta sunt: non tamen recedens exemplo. nam Theffalor ante Romanorum tempora clientes suos habebant: quos appellant penetas. i. paupes & Atheniensis thetas. i. seruos mitiores. Romani dixerunt clientem: quia se colentes. clientis patronum, nec patronus clientem poterat accusare: auctor est Dion. Halicarn. Do. autem, ut Transcribit. promiscua quadam lege libertinos equauerat militibus Romanis: maximis quibusdam officiis inter eos communitatis. Quod autem recitauimus de cliente: id erat de manumisso, siue de liberto: qui patronum accusare non poterat. nuper Traianus libertos in suos fines redegit: & sua iura restituit patronis: ut. si liberti in officio non essent: reuocari possent in seruitutem. Factum imperatoris laudatur hoc epigrammate. Et ve esse rata. i. firma Rata: verbum argurale. nam aues dicuntur facere rata, quae firma faciunt alis, & gartiu.

Nec in lucrina lota Salmacis vena, Hic summa leni stringitur Thetis vento, Nec languet aequor, viua sed quies ponti Pictam phaselon adiuuante fert aura, Sicut puellae non amantis aetatem Multa salubre purpura venit frigus, Nec seta longo quaerit in mari praedam, Sed a cubiculo lectuloque iactatam Spectatus alte lineam trahit piscis, Si quando Nereus senit Aeoli regnum, Rident procellas tuta de sua mensa piscis, Piscina, rhombum pascit, & lupos vernas, Natat ad magistrum delicata murena, Nomenclator mugilem citat notum, Et adesse iussit prodeunt senes multi, Frui sed istis quando Roma permittit, Quot formianos imputandis annus Negotiosus rebus vrbis haerentis, O vinitores, villicique felices, Dominis parantur ista, seruiunt vobis.

In Calliodorum. Addixi seruum nummis here mille ducentis, Ut bene cenares Calliodore semel, Nec bene cenasti, mulus tibi quatuor emptus Librarum cenae pompa, caputque fuit, Exclamare libet, non est hoc improbe, non est Piscis, homo est, hominem Calliodore voras.

De imagine M. Antonii. Haec mihi, quae colitur violis pictura, rosisque, Quos referat vultus, Caeciliane rogas, Talis erat Marcus mediis Antonius annis, Primus in hoc iuuenem se videt ore senex, Ars utinam mores, animumque effingere possis, Pulchrior in terris nulla tabella foret.

Ad Numacium Gallum. Simplicior piscis Numaci Galle Sabinis, Cecropium superas qui bonitate senem, Sic tibi confoceri claros retinere penates Perpetua natae det face casta Venus, Vitu, si viridi tinctos erugine versus Forte malus liuor dixerit esse meos, Ut facis, a nobis abigas, nec scribere quenquam Talia contendas carmina, qui legitur, Hunc seruare modum nostri nouere libelli, Parcere personis, dicere de vitis.

Ad Traianum. Dii tibi dent, quicquid princeps Traiane mereris, Et rata perpetuo, quae tribuere velint,

Salmacis

Formiae

Antium

Circe

Caieta

Liris

Antium

Circe

Caieta

Liris

Antium

Circe

Caieta

Liris

Antium

Circe

Caieta

Liris

Antium

Circe

Caieta

Liris

Antium

Circe

Caieta

Liris

Antium

Circe

Caieta

Liris

Antium

Circe

Caieta

Liris

Antium

Circe

Caieta

Liris

Antium

Circe

Caieta

Liris

Antium

Circe

Caieta

Liris

Gargetio

Clentis

Rata

DOMITIVS

SPATRONO spolia/
tonam patronus erat spo
liatus iure suo: cum paulo
ante liberus esset equatus
domino. Exul a suis liber
is: exul erat pauloante,
quia nullum in suos li
bertos habebat, & poterat
accusari. Dignus es: cuius
Ro. pauloante non retine
bat totam dignitate amil/
to iure in libertos: propte
rea non erat integer parte
sublata: nunc autem factus
est tutus & integer restituo
to iure in libertum: ciuem
Romanum appellat clien
tem imperatoris. Restituo
si, inquit poeta, ius suum
patrono: vt maior sit laus
tua o Traiane: q; habeas cli
entem ciuem tuum Roma
num integrum, quem ser
uas. Minor enim laus tua
esset, si eum amissa dignita
te seruares. Totum: inte
gra dignitate. Vt liceat:
modo detur occasio. Po
tes probare esse vera. I. po
tes ostendere. Omnes Sul
pitiam: Sulpitie carmen, &
pudorem laudat: cuius me
minit etiam Sidorius. hac
vixor Caleni carmen scripse
rat pure, & simpliciter.
Sulpitiam: carmen Sulpi
tia: quae scribit de amore
coniugum. Prædia Thyre
ta: qui apposuit natu fra
tri epulandum. Nec cre
dit. i. non credit fuisse verã
fabulam de Scylla: cum Sul
pitia adeo casta, & pudica
sit, vt hoc non potuerit exi
stimare contigisse foem/
ne. Bibula: Bibula amauit
Cadmum fratrem filia Mi
leri, & Cyanes: conuersa tã
dem in fontem sui nomi
nis: cum deseret amores
suos repudiatos. Lusus:
inter coniuges. Nequo/
rem: studiosiorem lusuum
& locorum inter coniuges.
Aegeria iocos: Aegeria
nympha: cuius congressu
Numa Pomp. volebat vide
ri numinis alicuius moni
ru tradere leges Romanis.
Eadem a nonnullis dicta
est vna ex nouem musis. ad
quod visus est alludere su
pra: siue Numæ cõiu Tri
uia te misit ab antro: siue
camænarum de grege noi
na venis. & hoc potes adde
re. Antro: nam Aegeria
antrum habebat in nemo
re Aricino: vt Liuius. Effes
doctor: q; fueris. Phaon
amaret: ostendit pulchrius
rem Sulpitiam Sappho: &
potuisset conciliare te Phao
ni. Frustra amaret: quia
Phaon nihil a Sulpitia ha
beret. Improbata: Munnam
tenentem vina mala deri/

Qui sua restituis spoliato iura patrono,
Libertis exul non erit ille suis.
Dignus es, vt possis totum seruare clientem,
Vt liceat tantum vera probare potes.
De Sulpitia.
Omnes Sulpitiam legant puellæ,
Vni qui cupiunt viro placere.
Omnes Sulpitiam legant mariti,
Vni qui cupiunt placere nuptæ.
Non hæc colchidos asserit furorem,
Diri prandia nec refert Thiestæ,
Scyllam, Biblidæ nec fuisse credit,
Sed castos docet, & pios amores,
Lusus, delicias, facetiasq;,
Cuius carmina qui bene æstimarit,
Nullam dixerit esse sanctiorem.
Tales Aegeriæ iocos fuisse
Vdo crediderim Numæ sub antro.
Hac condiscipula, vel hac magistra
Effes doctior, & pudica Sappho.
Sed tecum pariter, simulq; visam
Durus Sulpitiam Phaon amaret.
Frustra namq; ea, nec tonantis vxor,
Non Bacchi, nec Apollinis puella
Erepto sibi viueret Caleno.
In Munnam.
Improbata Massiliæ, quicquid fumaris cogunt,
Accipit ætatem quisquis ab igne cadus,
A te Munna venit, miseris tu mittis amicus
Per freta, per longa toxica sæua vias.
Nec facili precio, sed quo contenta salerni
Vesta sit, aut cellis Setia cæra suis.
Non venias quare tam longo tempore Romam,
Hæc puto causa tibi est, ne tua vina bibas.
Ad Maternum.
Iuris, & æquarum cultor sanctissime legum,
Veridico latium qui regis ore forum,
Municipi Maternæ tuo, veteriq; sodali
Callaicum mandas si quid ad Oceanum,
An Laurentino turpes in litore ranas,
Et fatiustenues ducere credis acos,
Ad sua captiuum, q; laxa remittere mulum,
Visus erit libris qui minor esse tribus,
Et fatuam summa cœnare pelorida mensa,
Quosq; tegit leui cortice concha breuis.
Ostrea Baianis q; non liuentia testis,
Quæ domino pueri non prohibente vorent.
Hic olidam clamorosus ages in retia vulpem,
Mordebitq; tuos sordida præda canes.
Illic piscoso modo vix educta profundo
Impedient lepores humida lina meos.
Dum loquor, ecce redit sporta piscator inani,
Venator capta Marte superbus adest.
Omnis ab vrmano venit ad mare cœna macello.

det. Massilienses enim colo
rem, & ætatem vini modo
fumo, modo aloë adultera
bant: authore Plin. supra est
expositum & dicitur in dis
si. Fumaris: loca vbi con
diebantur vina fumo. Im
proba: adulterata vinum.
Accipit ætatem. i. videtur
verus. Miseris amicis: qui
bus mittis. Nec facili pre
cio: sed magno, & difficili.
Setia: vinum setinũ. Lu
ris: ad Maternũ culum me/
minit supra. & Plin. in epi
gram affectus radio rerum
vrbanarum secessiorum in
patriam rogat amicum,
an velit aliquid mandari:
simul comparat amœnita
tem Hiberiæ cum Italiæ ste
rilitate. Iuris: imperfecta
est oratio: sed intelligas sum
discessurus. Oreve, non
mentiente. Acoste. aci pi
fces sunt, qui græce dicun
tur bellones. Hi pariunt
contracto ventre multitu
dine partus exigui precii.
Renutere: tanq; contem
nendum. Sua sa. Hispani
ciæ. Minor tribus libris:
Romæ in maximo erat pre
cio, si perueniebat ad duas
libras: vt Plin. post cuius tẽ
pora eundem piscem ma
ioris pöderis fuisse, author
est Macrobius. Pelorida:
peloris genus conchæ. Fa
tuam: sine pondere. Sum
ma mensa. i. lautissima mē
sa. Ostrea non liuentia:
non inferiora: non inuidē
tia. Balanis: ostreis. nam
illa res dicitur alteri liuere
quæ est pelor altera. Papi
Rupesq; nitent: quis pur
pura sæpe Oebalis: & tyrit
moderator liuet aheni. Oli
dam: male olentem quan
do fugit. Præda: vulpes.
Humida lina: retia. Im/
pedient: implicabunt. Su
perbus: tanq; aliquid ma
gnum cepisset. Marte: ge
nus vulpis: cui fortasse ac/
commodari potest: quod
Arist. scrib. Cinadon. Ad
mare: ad Laurentum. Ab
vrmano macello. i. vrbe.

Callaicum:

DOMITIVS

CALLAICVM: disce
do inquit si quid mandas
In Hispaniam. O molles:
in gratia s' solitæ: hoc scri
ptum est dum Caleni con
iugem felicẽ vocat: q. xv.
annis cum tali vixerit vxo/
re: & nullum diem perisse
ait: quo veram vitam non
egerit. O molles: o iucun
dos. Iugales: matrimonia
les. Notata: signata tanq;
felicis. Caris lapillis: mar
garitis. Littoris indi. i. ma
ris rubri. O que prælia: lo
cus Propertii. Quam mul
ta apposita narramus ver/
ba lucerna: Quatq; subla
to lumine rixa fuit. Nim
bis ni. i. in vnguento. Nice/
rotas autem pinguetarius
syrus fuit. Laberius: Et q;
cung syrus Nicerotus fo/
ler: Quisquid croci, casiq;
cliamiq; vdu Cæsarie spi
rat delicatus Arabs: Hoc
totum vobis nunc ad sce/
nam affero. Vixisti: verã
vitam egisti. nam tantum
viuunt, qui veram agunt
vitam. Computatur: aseri
bis sibi tanq; prætica a te.
Solos numeras dies mari
ti. i. solum vixisti eo tempo
re, quo fuisisti maritus. Cõ
sule: in Lesbiam anũ, quã
dicit nõ esse natam aliquo
consule: vt alii computa/
bant suos annos: sed tem/
poribus Numæ: vel potius
fuit ficta Prometheo luto:
hoc est cœno Promethei q;
finxit hominẽ ex luto. Tu
fuisisti prima mulier: quam
finxit adeo anuses. Mẽ
se: Proculeia maritum di/
miserat factõ diuortio nul
lam aliã ob causam, vt va/
ticinatur poeta, nisi quod
factus erat prætor: & ludis
Megalensibus multa erant
impedenda: quæ vxorem
oportuisset suppeditare: si
mul igitur & paupertate
prætoris notat: quæ ex so/
la vxore pendebat: & noui
Proculeia consilium. Ve
tereni: quem diu habuisti.
Hibere res suas: verba sũt
ex ritu diuortii: vt apud iu
ris. nam coniuges dissi
dent res alter alteri dicebat: Res
tibi habeto tuas: res tibi a
gito tuas. Erat prætor: &
cum sit prætor noluisse eũ.
Constatura: purpura Me
galensis dicitur qua præto
res in Megalensibus vti so/
lent. nam Megalenses ludi
a prætoribus celebrabatur
in honore magnæ Maris
mese aprili: quos ludos cu
rant purpura induti pene
triũphali. Iuu. Interea Me
galensia spectacula map
pe Idẽ solens colant: simi
lig triũpho Prego cabalo/

Nicerote

Ad bello
nes

Marte

Megalen
tes ludi

Callaicum mandas si quid ad Oceanum,
Ad Calenum.
O molles tibi quindecim Calene,
Quos cum Sulpitia tua iugales
Indulsi Deo, & peregit annos.
O nox omnis, & hora, quæ notata est
Caris littoris indici lapillis.
O quæ prælia, quæ vtrinq; pugnas
Felix lectulus, & lucerna vidit
Nimbis ebria nicerotianis.
Vixisti tribus o Calene iustis.
Aetas hæc tibi tota computatur,
Et solos numeras dies mariti.
Ex illis, tibi si diu rogatam
Lucem redderet Atropos, vel vnam
Malles, q; pyliam quater senectam.
In Lesbiam.
Consule te Bruto quid iuras Lesbia natam?
Mentiris, nata es Lesbia rege Numa.
Sic quoq; mentiris, namq; vt tua secula narrant,
Ficta Prometheo diceris esse luto.
Ad Lupum.
Semper cum mihi diceretur esse
Secreta mea Polla cum cinædo,
Irrupi Lupe, non erat cinædus.
In Proculeiam.
Mense notto Iani veterem Proculeia maritum
Deseris, atq; iubes res sibi habere suas.
Quid rogo, quid factũ est, subiti quæ cã doloris?
Nil mihi respondes: dicam ego, prætor erat.
Constatura fuit megalensis purpura centum
Millibus, vt nimium munera parca dares,
Et populare sacrum bis millia dena tulisset.
Dissidium non est hoc Proculeia, lucrum est.
Ad Dindymum.
Tam dubia est lanugo tibi, tam mollis, vt illam
Halitus, & Soles, & leuis aura terat.
Gelantur simili ventura cydonia lana,
Pollice virgineo quæ spoliata nitent.
Fortius impressi quoties tibi basia quinq;,
Barbatus labris Dindymie fio tuis.
Ad Philerotem.
Septima iam Phileros tibi conditur vxor in agro.
Plus nulli Phileros, q; tibi, reddit ager.
Ad Q. Ouidium.
Quinte Caledonios Ouidi visure Britanos,
Et viridem Tethyn, Oceanumq; patrem.
Ergo Numæ colles, & nomentana relinques
Ocia, nec retinet rusq;, focusq; senem.
Gaudia tu differs, at non & stamina differt
Atropos, atq; omnis scribitur ora tibi.
Præstitis caro, quis non hoc laudet amico,
Vt potior vita sit tibi sancta fides,
Sed reddere tuis tandem mansure Sabinis,

rũ prætor sedet. Sacru po,
Megalensia appellat sacra
popularia, hoc est gratissi
ma populo. nã his Po. Ro.
maxime delectabatur: qd
In. notant. Nã si deficeret:
mœtã, attonitãq; videres
Hanc vrbe. Tulisset: ab
sumpisset. Est luc. ne istã
pecuniam amittas in ma/
rito prætor. Quinte: Qu.
Qui. in Britanniam profici/
sentem monet vt aliquan
do velit se ad ociũ cõfer/
re & viuere: præsertim cum
satis sit qd olim Maximũ
Cæsonium exul secutus e:
non veritus Neronis indi/
gnationẽ. Ouidi: Ouidius
quidẽ est apud Plu. sed eũ/
dẽ esse non arbitror. huius
supra meminit. Caledo
nia Brita. Caledonia silua
Britanica: quo arma Roma
na processerunt. Patrem
Oceanum: qui ambit ter/
ra: vel vnde reliqua maria
deriuantur mediterranea.
Reddere: restituere.
GEORGIVS
CONSTATVRA fu
it Mega. pur. cẽ. Mil. vt ni.
mu. pat. da. Et pop. sa. bis
mil. de. rulis. Ita permiscet
& oburbat: sic iterator: q;
poeta discernit: vt iam la/
boriosus sit distinguere: q;
hic confundit, q; difficiles
sensu aperire: vt hic i hoc
loco. Nam per verba poetæ
populare sacru a Megalẽs/
bus differt: quantum cẽtum
millia in ludis Megalens/
bus impendenda essent:
in sacro populari bis dena
absumerentur: sed popula
re sacru ludos Florales in/
relligo: in quibus missio fie
bat in populum ab his qui
gratiam plebis quærebãt.
Persius: Vigilia & cicer in/
gere large Rixanti populo
nostra vt floralia possint
Aprili meminisse senes. Po
pulare autem sacrum ideo
dixit: vel quia erat populo
per eos dies lasciuia, atq; si
centia maior. vel quia Flo/
ra cum magnas opes ex ar
te meretricia quæsiuisset:
Po. Ro. scripsit hæredem:
certamq; pecuniam reliq;
cutus ex annuo foenore su
us natalis dies celebrare
editione ludorum: quos
appellant floralia. hæc La/
stantius. Existimo autem
per ludos Megalenses præ
turam significari: per sa/
crum populare, hoc est flo
ralia, adilem intelligi. Nã
tam prætor, quam adilis
populo Romano largitio/
nes & munera dabat: & ar
bitrio adilium, quantum
ex Ouidio percipi licet, flo
ralia gerebantur. In epi/
grammate.

Caledo
nia

Populare
sacrum

Floralia

DOMITIVS

INTER amicicias. i. velis frui amicitia. Si qd: ma- lum interpretem sui carminis accusat: qui ita legat: vt si quid esset in his, quod felle careret, reprehenderet tan- q̄ pingue & crassum. Obscena autem laudaret. Rode- re costam. i. vis maledicum carmen. translatio ab apro-

Aperi Laurentis: qualem mittit Laurentum. Bibas vaticana. i. quaras malos poetas. Nostra lagena. i. nostrum carmen. perstat enim in metaphora. Omnia: ita Matho laudabat carmen: vt diceret belle scri- ptum esse frigide laudas. Huius florem cum notet poeta: Matho tu vis dice- re omnia belle. i. vituperare aliquando si piget lauda- re. Sunt, qui referat hoc ad studium Mathonis: qui co- nabatur orationem semp- belle componere. In quo Marti. eum deridet. placet prior sententia. Vt: per muneris vitæ beatæ selp- sum alloquitur: & ex senten- tia Epicuri hæc scri. Par- ta: quesita. Non ingratus: non nimis fertilis. Toga- ra. i. rarū officii erga diui- tes. seq̄bāt. n. toga diuites.

Vires inge. nō portetose. Salubre: q̄a nō vexetur ad uerfa ueludine. Pares a. vt non habeat superiores. Facilis: non quæ sitis ma- gno labore. Breues tene- bras. i. sit tibi somnus sua- uis: vt nox videatur breuis. Summum diem. i. mor- tem. Nōciat: inultrat am- cos in balnea. & cœnā pol- licetur frugalem: sed inge- nuo stomacho. Ibis Romæ colebatur iuxta campum Martium. Iuuen. Antiquo quæ proxima surgit ouill. Huius sacerdotis habitu li- neo cum sistris sacra cele- brabant representantes in- dagationem filii: quē olim amissum, vt Hero. & Lact. scribunt, & anxie perquisi- ult, & fleuit: t̄mēs ne quid ei accideret: quod patri e- uenerat Osiridi. Octauā: hora octaua: hæc sacra erāt absoluta. Sua tur. sacer- dotum. Iuuenca pha. Ili di. Pilata: sistrata. Redit: ab indagatōne. Immodi- co Ne. i. immodice æstuan- tibus Neronianis thermis.

Septem si. alludit ad cœ- nationem: nam nonnullæ cœnationes sex capiebant: alia septem: alia octo. de stipadio in disti. Accipe lu- nata scriptum testudine si- gna Octo capit: veniat q̄/ quis amicus erit. Ad de lu. qui erit seprimus. Sedes: sessilis: quæ eadem dicitur laconica. Sectile pot. ad differentiam capitati. Ructa- tris: codex antiquus habet stupratrix. Mentam greci mi- eam olim dixerunt: gratissimi est saporis: vt scri. Plin. in gusticis præsertim dapibus. in hanc versa est puella ama-

ta a Plutone. si tu cœnatix legis dicitur: quia facit ructa- re. Si stupratrix, quod placet ex codice antiquo, alludit ad nomen diminutium mentula. Herba fa. ego pu- to de eruca intelligi: quæ facit homines salaces. Colu- mella: Excit vt Veneri tardos eruca maritos. Oua se- cta: erat genus condimenti ex ouis & liquamine salso.

Supra: Diuis Cibium late- bit. ouis. Cibium significat pylamidem cocifam. Ru- ratos lacert. rura ab vrendo dicitur. eius manipulus vi- cem liquaminis salis & olei nonnunq̄ præstat. Lacertos igitur pisces dicit ruratos. i. rura conditos: & mustū ruratam legimus datum a Cornelio Cethego po. ro. In consularu. sumē thy- ni: piscis. nam fumen thy- ni in prelo erat: cauda mi- nime, quia caret, pingui.

Onyx: accipitur pro sali- no apud Hora. quis sic am- pulla marmorea: vt Porp. interpretatur. Hic legitur Parus onyx: sed alius co- dex habet Parus in his. & melior sententia est. Vna cœn-qa totus absumetur. Raptus: senilaceratus a lupo. Structoris: vt apud Iuue. dicebantur, qui men- sas, & cibaria curabant: at- nōnunq̄ scindebant. Ofel- la: significat panē medica- tū. a Var. autem numerat inter carnes conditas.

GEORGIVS FNUNCIA oct. pha. f. tur. iuuenca: Et pil. re. i. q̄ sub. co. Pilum a sistro per q̄ longe differt. nā altera cor- pora cœdimus: alteq̄ mani- bus pulsamus & concuti- mus: vnde græce nomē in- ditū est sistris τὰ γὰρ τὸο εἶος: hoc est quatio: quod est cō- cutere: sed pilatam turbā potius, sacerdotis Isthis ac- cipio: q̄ vt Apule. tradidit, brachii suis humero ter- renudatis attolētes imma- nes gladios ac secures bra- chia ferro: & musculos dis- secabāt: & q̄a plagis iniuicē se cōsauciabāt p̄fuso cruo- re & multis vulneribus pila- tā cohortē appellat: quā re- dire & subire pp lymphati- cū saltū, atq̄ tripudii: quo- vrbes & oppida lymphatici pererrabant. Septē si. An- tiquū olim codicē nactus sum in quo legebat̄ Septē sigma: cū diligētius scripto- res veteres & eruditos re- uoluerē forte apud Lāpri- dium, qui de Hellogabalo scri. q̄ primus inuenit Sig- ma in terras sternere. Et itē de eodē, vt de croco Sigma statuerit: cū summos viros vocaret ad prandiu: & ali- bi habuit hanc consuetudē

Parat conuiuium. Nunciat octauam phariæ sua turba iuuenca, Et pilata redit iam q̄, subitq̄ cohors. Tēpat hæc thermas, nimios prior hora vapores Halat, & immodico sexta Nerone calet. Stella nepos, Cani Cerealis Flacce, venitis. Septem signa capit, sex sumus, adde Lupum. Exoneraturas ventrem mihi villica maluas Attulit, & varias, quas habet hortus, opes. In quibus est lactuca sedens, & sectile porrum, Nec deest ructatrix menta, nec herba salax. Secta coronabunt ruratoua lacertos, Et madidum thynni de sale sament erit. Paruus onyx vna ponetur cœnula mensa, Hædus inhumani raptus ab ore lupi. Et, quæ non egeant ferro structoris, ofella,

nē: vt octo caluos rogaret ad cœnā. Et item octo luscus octo pedagogos, & octo surdos, octo nigros, octo logos, octo pingues, cū capi non possent vno Sigmate. Igit no- stro iudicio atq̄ periculo legatur sigma, non signa. ¶ Prasinio

DOMITIVS

FABA: quibusdam herbis cōlita fabrilis dicebatur. Colu. Q. uæ fabis habilis fabrilis misceat. Prototomi: dicitur primi caules, qui succiduntur: vt verbum ip- sum indicat. Nam q̄ q̄tos significat primum: τὸ πρῶτον in- do. Colum. & iam Prototomos tempus decerpere cau-

les. Perna: petaso. Super- stes: cœnis tri. i. quæ reliqua fult. Sine fece: protopom dicitur vinū: quod primū defluit sp̄ore: nec exprimi- tur. Bis plena: focatur. di- cit se daturum vinū ex la- gena: quæ fuit plena bis Frō- rino consule: vt nouum in- dicit vinū. Imitatio est Ho- rati: Vina bibes iterū Tau- ro diffusa. alibi legitur: cō- fule prima fuit. Nec tim- mane: hoc est cuius te non poeniteat mane sequenti: vt ebrios poeniret libertatis loquendi. Prasinio & Vene- ro: de duobus aurigis carif- simis Imperatori. Quenq̄ reum: hoc est si quid dicitū fuerit inter pocula nem/ nem accusabimus. Cum potes: Cotta aureo vase vi- na pessima propinabat: cū ipse opimianum, & faler/ num biberet: ait nihil im- prudentius factū. nam qs acciperet vina plumbea in vase aureo: vt Mart. ait per plūbeum vinum pessimū intelligit: vt metaphor: p/ maneret. Nam vas aureū dixerat. Ametistino: color ametistinus purpureus est qualis est setino & falerno. Trientes: posuit trientes pro poculo. Opimiano. i. vino condito Opimio con- fule: quod diu seruatiū est. De hoc alibi multa dixim.

Frangat Scorpum auri- gam. xvii. anno extinctū deflet. Nam aurigg & Impe- ratoribus. & populo fue- rūt gratissimi: vt incitatus Caligula, Prasinus Neroni, Scorpum Traiano. Victo- ria tri. mœsta morte Scor- pi. Palmas Idumæas: Idū- me prouincia est Syriæ: eius- dem nominis op. est Phœ- ni cē. palma arbor illi lu- xuriat: copioseq̄ pronenit: vt Trogus, & Pl. scri. Luca- nus: Arbusto palmarū di- ues Idumæ. Virgi. Primus Idumæas referam tibi Mā/ tua palmas. hæc arbor dica- ta est nūmni Victoria: quoniam aduersus impo- situm pondus remittitur: vt Cel. scri. ex autoritate Ari- stote. Frangat palmas Idumæas. i. arbores tibi dicatas. Flammas iniquis: rogo Scorpi iniquo. Iungis nigros equos: infernales. permansit in officio aurigæ. Illa me- ta: q̄ adueniebas in certaminibus cur fuit etiam tā pro- pe vitæ tuæ. q̄. d. cur etiam tam cito venisti ad meram vi- tæ. Sidera: Faustinum accusat, q̄ accepto magistratu ab imperatore præsit Rauennatibus: nec fruatur recep- su suo Terracineni. describit autem ver: & ex astrorum ratione: & ex floribus terræ. Taurus tyrius: qui vexit Europæ: qui est in cælo: qui respicit sydera. Agni phry-

rum: per quod notat Aprillem. Alternū Castora. i. ge- minos. nam tibi hoc antiquitas suastit Castorem & Pollu- cem esse illud fidus: quod geminos appellant: Quis, au- thore Higinio, alii tradiderint esse Tripoleum & La- sonem. alii Herculem & Apollinem. Pellex attica: Phi- lomela, quæ primo vere ca- nere solet. Ityn ismarū: Thracem filium Terej, & Prognos. Thucydides scri. in. li. historiarū Tereū illū, cui nupsit Progne, nō fult/ se regem Thraciæ: vt nostræ fabulæ tradiderūt: sed Dau- lidis oppidi Phocenium. vnde, eodem authore, Phi/ lomela dicitur Daulias. Eū- dem tamē a Thracibus or- tum non negat: emendan- dus est error apud Strabo- nem. Ille enim cum senten- tiā Thucydidis retulisset: neq̄ eum nominasset: sed dixisset nonnullos ita scri- bere: subdidit Thucydides: Vero ad Megara hæc gesta fuisse: cum dixi extant ver- ba Thucydidis affirmatis actam fabulam ad Dauli- da, non ad Megara. Emen- derur igitur hoc pacto: Ira Thucydides. Alii ad Mega- ra gesta scribunt. O tuni/ cata quies: in qua quiesce so- lemus vel sola tunica. Ae/ quoreus: quia ad mare. Non vnus vndæ: nec m & fossam hēbat iuxta se Ter/ racina & mare. Fluminis: nam & fossa contigua Ter- racinæ, vt Strab. frequens erat nauigatio: quæ sebat aquis pluuiabibus. Et flu- uius proximus erat. Itē flu- uius quem Venterem nostri appellatunt: deprauata di- ctione Aufidium Strab. di- xit. Nec Marcelli: theatrū culus scena restituta Ve/ spasianus ludos edidit. Thermæ triplices: dicitur tur quæ triplici serle ædifi- catur. Tempia Flauig gē. quæ condidit Dom. Quæ tua sunt. i. tuos honores.

rei. i. qui, vexit Phryxum & Hellē. i. iam sol venit in Tau- rum: per quod notat Aprillem. Alternū Castora. i. ge- minos. nam tibi hoc antiquitas suastit Castorem & Pollu- cem esse illud fidus: quod geminos appellant: Quis, au- thore Higinio, alii tradiderint esse Tripoleum & La- sonem. alii Herculem & Apollinem. Pellex attica: Phi- lomela, quæ primo vere ca- nere solet. Ityn ismarū: Thracem filium Terej, & Prognos. Thucydides scri. in. li. historiarū Tereū illū, cui nupsit Progne, nō fult/ se regem Thraciæ: vt nostræ fabulæ tradiderūt: sed Dau- lidis oppidi Phocenium. vnde, eodem authore, Phi/ lomela dicitur Daulias. Eū- dem tamē a Thracibus or- tum non negat: emendan- dus est error apud Strabo- nem. Ille enim cum senten- tiā Thucydidis retulisset: neq̄ eum nominasset: sed dixisset nonnullos ita scri- bere: subdidit Thucydides: Vero ad Megara hæc gesta fuisse: cum dixi extant ver- ba Thucydidis affirmatis actam fabulam ad Dauli- da, non ad Megara. Emen- derur igitur hoc pacto: Ira Thucydides. Alii ad Mega- ra gesta scribunt. O tuni/ cata quies: in qua quiesce so- lemus vel sola tunica. Ae/ quoreus: quia ad mare. Non vnus vndæ: nec m & fossam hēbat iuxta se Ter/ racina & mare. Fluminis: nam & fossa contigua Ter- racinæ, vt Strab. frequens erat nauigatio: quæ sebat aquis pluuiabibus. Et flu- uius proximus erat. Itē flu- uius quem Venterem nostri appellatunt: deprauata di- ctione Aufidium Strab. di- xit. Nec Marcelli: theatrū culus scena restituta Ve/ spasianus ludos edidit. Thermæ triplices: dicitur tur quæ triplici serle ædifi- catur. Tempia Flauig gē. quæ condidit Dom. Quæ tua sunt. i. tuos honores.

Et faba fabrorum, prototomiq̄ rudes. Pullus ad hæc, cœnisq̄ tribus iā perna superstes Addetur, saturis mitia poma dabo. De nomentana vinum sine fece lagena, Quæ bis Frontino consule plena fuit. Accedat sine felle ioci, nec mane timenda Libertas, & nil quod tacuisse velis. De Prasinio conuiua meus, Venetoq̄ loquatur, Nec facien: quenq̄ pocula nostra reum.

In Cottam. Cum potes ametistinos trientes, Et nigro madeas opimiano, Propinas modo conditum fabinum, Et dicis mihi Cotta, vis in auro? Quisquam plumbea vina vult in auro? De Scorpo. Frangat Idumæas tristis victoria palmas, Plange fauor sæua pectora nuda manu. Mutet honor cultus, & iniquis munera flammis, Mitte coronatas gloria mœsta comas. Heu facinus, prima fraudatus Scorpe iuuenta Occidis, & nigros tam cito iungis equos. Curribus illa tuis semper properata, breuisq̄ Cur fuit, & vitæ tam prope meta tuæ? Ad Faustinum. Sydera iam tyrius phryxei respicit agni Taurus, & alternum Castora fugit hyems. Ridet ager, vestitur humus, vestitur & arbos, Ismarium pellex attica plorat Ityn. Quos Faustine dies, qualē tibi Roma Rauennā Abstulit, o soles, o tunicata quies. Onemus, o fontes, solidumq̄ madentis arenæ Littus, & æquoreis splendidus anxur aquis, Et non vnus spectator lectulus vndæ, Qui videt hinc puppes fluminis, inde maris, Sed nec Marcelli, Pompeianumq̄, nec illic Sunt triplices thermæ, nec fora iuncta quater. Quæq̄ nitent cælo proxima templa suo, Dicere te lassum quoties ego credo Quirino, Quæ tua sunt, tibi habe, quæ mea, redde mihi.

GEORGIVS PRASINIO, Vene. Hic breuiter repetam quæ plu- ribus verbis differui dū ex- ponerem illud iuue. Euen- tum viridis quo colligo pā- ni. in circēsbibus ludis qua- tuor erant factiones. Pra- sino. i. viridis panni. Ve- neto. i. obsecuri. Rosetite & albi: quibus quatuor colo- ribus tam imperatores: q̄ populus per factiones fa- uebant. Nam Nero prasinę factioni in primis deditus erat. vnde poeta dixit, Sæpius ad palmam prasinus post- fata Neronis permansit in officio aurigæ. Illa me- ta: q̄ adueniebas in certaminibus cur fuit etiam tā pro- pe vitæ tuæ. q̄. d. cur etiam tam cito venisti ad meram vi- tæ. Sidera: Faustinum accusat, q̄ accepto magistratu ab imperatore præsit Rauennatibus: nec fruatur recep- su suo Terracineni. describit autem ver: & ex astrorum ratione: & ex floribus terræ. Taurus tyrius: qui vexit Europæ: qui est in cælo: qui respicit sydera. Agni phry-

rum: per quod notat Aprillem. Alternū Castora. i. ge- minos. nam tibi hoc antiquitas suastit Castorem & Pollu- cem esse illud fidus: quod geminos appellant: Quis, au- thore Higinio, alii tradiderint esse Tripoleum & La- sonem. alii Herculem & Apollinem. Pellex attica: Phi- lomela, quæ primo vere ca- nere solet. Ityn ismarū: Thracem filium Terej, & Prognos. Thucydides scri. in. li. historiarū Tereū illū, cui nupsit Progne, nō fult/ se regem Thraciæ: vt nostræ fabulæ tradiderūt: sed Dau- lidis oppidi Phocenium. vnde, eodem authore, Phi/ lomela dicitur Daulias. Eū- dem tamē a Thracibus or- tum non negat: emendan- dus est error apud Strabo- nem. Ille enim cum senten- tiā Thucydidis retulisset: neq̄ eum nominasset: sed dixisset nonnullos ita scri- bere: subdidit Thucydides: Vero ad Megara hæc gesta fuisse: cum dixi extant ver- ba Thucydidis affirmatis actam fabulam ad Dauli- da, non ad Megara. Emen- derur igitur hoc pacto: Ira Thucydides. Alii ad Mega- ra gesta scribunt. O tuni/ cata quies: in qua quiesce so- lemus vel sola tunica. Ae/ quoreus: quia ad mare. Non vnus vndæ: nec m & fossam hēbat iuxta se Ter/ racina & mare. Fluminis: nam & fossa contigua Ter- racinæ, vt Strab. frequens erat nauigatio: quæ sebat aquis pluuiabibus. Et flu- uius proximus erat. Itē flu- uius quem Venterem nostri appellatunt: deprauata di- ctione Aufidium Strab. di- xit. Nec Marcelli: theatrū culus scena restituta Ve/ spasianus ludos edidit. Thermæ triplices: dicitur tur quæ triplici serle ædifi- catur. Tempia Flauig gē. quæ condidit Dom. Quæ tua sunt. i. tuos honores.

ge sigma
Arbadiu
p̄ fexbis
falta in
sedebant
omnius

Menta
offella est fenzula carnis, ut porcina, vitulina.

DOMITIVS

THELIN: moechæ in adulterio deprehensæ roga Indutæ in publicum proce...

De Spadone.

Thelin viderat in toga Spadonem, Damnatam Numa dixit esse moecham. Epitaphium Scorpi. Ille ego sum Scorpus clamosi gloria Circi...

In Olum.

Mensas Ole bonas ponis, sed ponis opertas, Ridiculum est, possum sic ego habere bonas.

In Marullam.

Arrectum quoties Marulla penem Pensavit digitis, diuq; mensa est, Libras, scrupula, sextulasq; dicit. Idem post opus, & suas palæstras, Loro cum similis iacet remissus, Quanto sit leuior Marulla dicit, Non ergo est manus ista, sed statera.

In Gallum.

Totis Galle iubes tibi me seruire diebus, Et per Auentinum ter quater ire tuum. Eximit, aut reficit dentem Casellius ægrum, In festos oculis vris Higine pilos. Non secat, & tollit stillantem Fannius vnam, Tristia saxorum stigmata delet Heros. Eterocellarum fertur Podalirius Hermes, Qui sanet ruptos, dic mihi Galle, quis est? Ad Sextum. Argenti libram mittebas, facta selibra est, Sed piperis, tanti non emo Sexte piper.

Ad Frontinum.

Anxuris æquorei placidos Frontine recessus, Et propius Baias, littoreamq; domum, Et quod inhumanæ Cancro feruente cicadæ Non nouere nemus, flumineosq; lacus, Dum colui, doctas tecum celebrare vacabat Pieridas, nunc nos maxima Roma terit. Hic mihi quando dies meus est, iactamur in alto Urbis, & in sterili vita labore perit. Dura suburbani dum iugera pascimus agri, Vicinosq; tibi sancte Quirine lares, Sed non solus amat, qui nocte, dieq; frequentat Limina, nec vatem talia damna decent. Per veneranda mihi musarum sacra, per omnes Iuro Deos, & non officiosus amo.

In Delicatum lectorem.

Consumpta est vno si lemmate pagina, transis, Et breuiora tibi, non meliora placent. Diues, & ex omni posita est instructa macello

causam affert quare nunc non possit amplius esse comes: se tamen quamuis comes non sit: non minus eum amare, q̄ solebat. Placidus recessus: Anxurinos. Ne/mus Rheginum: nam, vt Diodorus scribit, & Strabo repetit, precibus Herculis illac transeuntis factu est, vt in agro Rhegino cicadae vocem non habeant: cum in litore Lucrino proxi/mo sint resonantes: vnde Funomii citharedi Locris statua erecta est, cicada citharæ insidente: qua aditus est: cum in carmine descendisset in locum chorde quæ est fracta. Cancro feruente: mense Iulio. Lacus flumineos: an propter eum locum, quem ante Terracina duo flumina efficiebant, vel quod placet, de omni lacu: qui ingressu fluminis augetur. nam is est amœnior. Sterilis: nihil accipiente. Pascimus: sustinemus, & collimus. Lares: in Ianiculo. sed non solus ille te amat, qui te frequenter: sed etiam ego qui te non colo. Etiam non officiosus: quâuis non lim tibi comes. Tranquillus: Senatores circumsteterunt sellam Caesaris officii gratia. commitatus. & Marti. alibi: Viuat & vrbis albus in officis. Consumpta: delicatū lectorem monet non esse aptum suis carminibus: quemadmodum conuitia est molestus: qui delicatos tantum cibos perquirat. Is enim in quæ scribit, fastidiosi stomachi, breuiora tatum epigrammata legebat. Lemmate: lemma genus est ar/umentationis. meminit Laertius in Zenone. Cice/ro id appellauit verbo lati/no comprehensionem. Lé/ma apud Martialem signi/ficat inscriptionem epigram/matis: qua totus sensus co/prehenditur. hic accipitur pro argumento: Consumpta vno lemmate: id est vno epigrammate. Omni macello: id est ex omnibus ob/soniis. forum vbi obsonia venduntur, macellum dicitur.

Mattea

ingera pascimus vnde I. fo. 100. p. 1. epi. fsp

DOMITIVS.

Matthei Matro Matteos Icus Mattea

MATTEA: condimentum est carnis vntu. a verbo greco vt concessit Varro. Nam matto significat obli/no. Inde vebrū est apud Aristophanē, q̄ gulotum appellat matteolicū. i. mattea sectante. Tranql. grie foemini/no prulit: Caligula matteas, inqt, venenatas muleis misit. Sola mattea. i. sola vnta: alibi legitur Mattea.

Lectore gu. perstat in me taphora. Qui sine penem antiqui caudā dixerunt: hoc est eum volo: qui nō modo delicatiores ptes apposita alia comedat: sed & q̄ caudā nōnū sumat. q. d. volo lectore, qui totum opus legat: & ad penē, hoc est ad caudā puemat: hac placet. Alii codices habent pane: vt hoc sit dictū. in gulosum. Et Mar. velle lectorem: qui nō tantū matteis: sed pane vna vescatur: quē gulosiores aspernant. In ra: in Munnam pædagogū trinitalem. Qui cum supra duos rusticanos discipulos nō haberet: petit ius a Cesare trium discipulorū: ad dūctus eorū ex p̄lo: quia tris natorū petebat: hunc deridet poeta. Hic: epita/phiū est Herotionis puellæ: quæ & supra cōmendat: vlt parentibus mortuis.

Coena tibi, sed te mattea sola iuuant. Non opus est nobis nimium lectore gulofo, Hunc volo, qui fiat non sine pane sator.

De Munna. Iura trium petit a Cesare discipulorum Affuctus semper Munna docere duos.

Epitaphium Herotionis. Hic festinata requiescit Herotion vmbra, Crimine quam fati sexta peremit hyems.

Quisquis eris nostri post me regnator agelli, Manibus exiguis annua iusta dato.

Sic late perpetuo, sic turba sospite solus, Flebilis in terra sit lapis iste tua.

Ad Magistrum Ludi. Ludi magister parce simpliciter turbæ, Sic te frequentes audiant capillati,

Et delicate digat chorus mensæ, Nec calculato, nec notarius velox

Maiore quisquam circulo coronetur. Albæ leone flammeo calent luces,

Totamq; seruens Iulius coquit messem. Scuticaq; loris horridis scytxæ pellis,

Qua vapulauit Marfyas Celenæus, Ferulaq; iustes, septa pædagogorum

Cessent, & idus dormiant in octobris. Aestate pueri si valent, satis discunt.

Epitaphium nobilis Matronæ. Marmora parua quidem, sed non cessura viator

Mauseoli saxi, pyramidumq; leges. Bis mea Romano spectata est vita Tarento,

Et nihil extremos perdidit ante rogos, Quinq; dedit pueros, totidem mihi Iuno puellas

Clauserunt omnes lumina nostra manus. Contigit & thalami mihi gloria rara, fuitq;

Vna pudicitia: mentula nota meæ. Ad Pollam. Contigeris regina meos si Polla libellos,

Non tetrica nostros excipe fronte iocos, Ille tuus vates Heliconis gloria nostri

Pieria caneret cum fera bella tuba, Non tamen erubuit lasciuo dicere versu:

Si nec pædior; Cotta quid hic facio?

Calculas Notarius

Macelli

Celene

quog; anno sacra celebrabatur in campo Martio ad locum: quem Tarenton appellabant: alibi: Hic colat Alba no: Et quæ romuleus sacra Tarentus habet. Et nihil perdidit: quia totam bene collocavit vitam. Clauserunt: filii enim parentis mortui lumina claudebant. Vna men. i. vni marito seruiui. Cōtgeris: Polla vxor Lucani superfluo marito interfecto a Nerone mone trā Mar. ne accuset epigrammata lasciuia: cū elus maritus lasciuum aliquando carmen composuerit: quod inserit. Regina dices. Nostri Heliconis: id est carminis latini.

GEORGIVS. SED de mattea sola iuuant. De scriptoribus grecis querendū est & origo: & significatio hulus dictio nis: quæ parum apte & erudite a Calderino tradit. In uenio apud grecos scri/ptores matryam per duplex scriptum sequente y & inuentum fuisse Macedonicum. Nam cum Macesones preclosa comederēt, hoc genus edulii excogitarunt: Sunt qui dicant τὸν μαρραδίου dici matryā. Vnde & αὐτὸ τοῦ ματταῦ & ματτα denotata est: & apud Cyrios: quæ vocatur ματτῆς: prouerbiumq; fuit de eo, qui supra modum delicatus esset vniuersa avdicere & enim proprie hoc alimentū genus populare fuit: & commune omnium: ex farinis fiebat: postea variantes necessaria alimentū taintemperanter. & curiose paululum adiungentes: quod prius nomen erat massis: matryam appellauerunt quocunq; preciosum edulium: vnde & matryasin est matryas cōficere: siue sint aues: siue herbæ sint: siue aliud quiddam. Vnde sunt etiam veteres greci: tam nomine, q̄ verbo matryasin: pro eo quod Veneri indulgere. Vñ legimus Aristophanē grāmaticum sic dicentem: Dulcius nihil est mihi matryas: siue primi Macedones: siue Athenienses: siue omnes id ignoro. Veruntamen opus fuit prudentis/limi. Solebat sane post omnia edulia vltimo loco matryam apponere: vt refert Athenæus. & Epeclia a Spartatis matryas dicebantur, alii epidypnidas matryas dixere. Cynicus in opere quodam: quod inscribitur Archelais sic ait: Compositio erat: comestantibusq; quibusdam: Lacena quædam iussit inferre matryas: statim circumlatæ fuerunt perdes pauca: anserculi costi: & quadra placentatum: qualem cenam Attici appellant epidorpisma: Dorienfes epeclon: plurimi vero grecorum epidypna. Hæc Athenæus.

Coena tibi, sed te mattea sola iuuant.

Non opus est nobis nimium lectore gulofo, Hunc volo, qui fiat non sine pane sator.

De Munna. Iura trium petit a Cesare discipulorum Affuctus semper Munna docere duos.

Epitaphium Herotionis. Hic festinata requiescit Herotion vmbra, Crimine quam fati sexta peremit hyems.

Quisquis eris nostri post me regnator agelli, Manibus exiguis annua iusta dato.

Sic late perpetuo, sic turba sospite solus, Flebilis in terra sit lapis iste tua.

Ad Magistrum Ludi. Ludi magister parce simpliciter turbæ, Sic te frequentes audiant capillati,

Et delicate digat chorus mensæ, Nec calculato, nec notarius velox

Maiore quisquam circulo coronetur. Albæ leone flammeo calent luces,

Totamq; seruens Iulius coquit messem. Scuticaq; loris horridis scytxæ pellis,

Qua vapulauit Marfyas Celenæus, Ferulaq; iustes, septa pædagogorum

Cessent, & idus dormiant in octobris. Aestate pueri si valent, satis discunt.

Epitaphium nobilis Matronæ. Marmora parua quidem, sed non cessura viator

Mauseoli saxi, pyramidumq; leges. Bis mea Romano spectata est vita Tarento,

Et nihil extremos perdidit ante rogos, Quinq; dedit pueros, totidem mihi Iuno puellas

Clauserunt omnes lumina nostra manus. Contigit & thalami mihi gloria rara, fuitq;

Vna pudicitia: mentula nota meæ. Ad Pollam. Contigeris regina meos si Polla libellos,

Non tetrica nostros excipe fronte iocos, Ille tuus vates Heliconis gloria nostri

Pieria caneret cum fera bella tuba, Non tamen erubuit lasciuo dicere versu:

Si nec pædior; Cotta quid hic facio?

Celenæus: a Celenis vrbe Phrigiæ eius patria. Papi. Noster & illustres saryro pendente Celenas. Marmora: matronæ nomen in quam hoc erat epitaphium nō extat: hulus pudicitia laudat: quæ decem filiis superstes vnum nouit maritum. Saxi mauseoli. i. mauseolo: quod Artemisia coniugi suo, erexit. Pyramidum: quæ Ægyptiis regibus eriguntur. Bis Romano Tarento: id est. ix. expleul annū. nam. xxx.

Marmora parua quidem, sed non cessura viator

Mauseoli saxi, pyramidumq; leges. Bis mea Romano spectata est vita Tarento,

Et nihil extremos perdidit ante rogos, Quinq; dedit pueros, totidem mihi Iuno puellas

Clauserunt omnes lumina nostra manus. Contigit & thalami mihi gloria rara, fuitq;

Vna pudicitia: mentula nota meæ. Ad Pollam. Contigeris regina meos si Polla libellos,

Non tetrica nostros excipe fronte iocos, Ille tuus vates Heliconis gloria nostri

Pieria caneret cum fera bella tuba, Non tamen erubuit lasciuo dicere versu:

Si nec pædior; Cotta quid hic facio?

Celenæus: a Celenis vrbe Phrigiæ eius patria. Papi. Noster & illustres saryro pendente Celenas. Marmora: matronæ nomen in quam hoc erat epitaphium nō extat: hulus pudicitia laudat: quæ decem filiis superstes vnum nouit maritum. Saxi mauseoli. i. mauseolo: quod Artemisia coniugi suo, erexit. Pyramidum: quæ Ægyptiis regibus eriguntur. Bis Romano Tarento: id est. ix. expleul annū. nam. xxx.

Marmora parua quidem, sed non cessura viator

Mauseoli saxi, pyramidumq; leges. Bis mea Romano spectata est vita Tarento,

Et nihil extremos perdidit ante rogos, Quinq; dedit pueros, totidem mihi Iuno puellas

Clauserunt omnes lumina nostra manus. Contigit & thalami mihi gloria rara, fuitq;

Vna pudicitia: mentula nota meæ. Ad Pollam. Contigeris regina meos si Polla libellos,

Non tetrica nostros excipe fronte iocos, Ille tuus vates Heliconis gloria nostri

Pieria caneret cum fera bella tuba, Non tamen erubuit lasciuo dicere versu:

Si nec pædior; Cotta quid hic facio?

Martialis

N 2

DOMITIVS

FCVM te in Carmenio/ nem mollem, & effemina/ rum, qui Martia. appella/ bat fratrem cum nulla ex parte esset ei similis: ego inquit appellabo te forore: notans molliem, & turpi rudine hominis. Municipem: ciuem Corinthium. An vultu similes: sumus: vt propterea me appelles fratrem. Dropace: vugue ro ad expilandos pilos.

Dropax

Dorcas

Os blaesum: molle: blan/ diens. Debilis: fracta & ef/ foeminata. Dorcas: est ge/ nus capre velocissimae: vt Plini. scribit. Sororem: na tu foemina es: ego sum vir. Quis: in Theopompum: cuius amore captus. Vn/ cloigne. i. nidore. Quis: nam qui propinabant, erat pulchriores. Ille exitus: fel licet culinae. Pyrrha: in Plotiam eodem ferme at/ gumento quo supra scri/ psit in Vetustillam: cuius pruritus nulla gratie potue rat extingui: eius aut de/ crepitam arate festiue: & fa bulosam designat. Hec tan dem mortua sepulta est cu/ coniuge Melantheone. Pyr rha: filia dux Protogenia, & Melanthia. Nouerca Ne/ storis: nullam nouerca Ne storis legitimus: Clorem tan tum matrem: sed hoc ex poetae irrisione dicitur.

Cornicibus superstes: que superabit aetate omnes cor nices: que diutissime viuot. Cum tibi: impudicam Le liam accusat: quae uoculis graecoru utebatur. viso bla/ diens: idem carpitur a lu. Zon xxi. q. xxi. modo sub iocidie relicti vteris in tur ba: haec verba meretrica ef/ se ostendit. nam imitatur Laidem corinthiam: quae ita solebat loqui: sed tamen Lailia nunquam poterit vi deri Lais: cum sit deformis quamuis illius uerbis utar. Ephesos: ciuitas io/ nig: eada Smyrna dicta, pa tria Hipponiactis poetae: Partasi: & Apellis pictoris: & Alex. oratoris. Rhodos: insula Pamphili maris.

Ephesos Smyrna Rhodos Mityle

Mitylene: ciuitas iter Me thymnam & Malliam est: duos portus habes: patria Pitthaci Alcei poetae lyrici Anthimenide fratris: & Sap phus. Nequam lita: id est quae nunquam habuit sibi fucatum colorem. Heru scis: mulieribus quae colo/ rant. Aricina regio: sunt qui referant ad duos vicos in vrbe: id est ad vicum thu scum: & regionem aricina: quae loca erant in vrbe: qd non placet. Herfili: Her

In Carmenionem.

Cum te municipem Corinthiorum laces Carmenion negante nullo, Cur frater tibi dicor ex liberis: Et Celtis genitus: T agiq; ciuis: An vultu similes videmur esse? Tu flexa nitidus coma vagaris: Hispanis ego contumax capillis. Leuis dropace tu quotidiano. Hirfutus ego cruribus, genisq;. Os blaesum tibi: debiliq; lingua est. Nobis filia fortius loquetur. Tam dispar aquilae columba non est, Nec dorcas rigido fugax leoni. Quare desine me vocare fratrem, Ne te Carmenion vocem sororem.

De Theopompo.

Quis rogo tam durus, quis tam fuit ille supbus, Qui iussit fieri te Theopompe cocum? Hanc aliquis faciem nigra violare culina Sustinet: has vncto polluit vngue comas? Quis potius cyathos: aut quis crystalla tenebit? Qua sapient melius mixt. salernia manet? Si tam fidereos manet exitus iste ministros, Iuppiter vtatur iam Ganymede coco.

Epitaphium Verulae.

Pyrrhae filia, Nestoris nouerca, Quam vidit Niobe puella canam, Laertes auiam senex vocabit vocantur Nutricem Priamus, socrum Thyestes, Iam cornicibus omnibus superstes Hoc tandem lita prurit in sepulchro Caluo Plotia cum Melantheone.

In Laetiam.

Cu tibi no Ephesos, nec sit Rhodos, aut Mitylene Sed domus in vico Laetia patricio, Deq; coloratis nunquam lita mater heruscis, Durus Aricina de regione pater. Proh pudor Herfiliac ciuis, & Aegeriae. Lectulus has voces, nec lectulus audiat omnis: Sed quem lasciuio strauit amica viro. Scire cupis, quo casta modo matrona loquaris, Nunquid cum crissas, blandior esse potes? Tu licet edifcas totam, referasq; Corinthon, Non tamen omnino Laetia Lais eris.

De Polla.

Custodes das Polla viro, non accipis ipsa, Hoc est vxorem ducere Polla virum.

Ad Potitum.

Quod mihi vix vnus toto liber exeat anno, Desidia tibi sum docte Potite reus, Iustius ac quanto mirere: quod exeat vnus, Labantur toti cum mihi saepe dies,

filia vxor fuit Romuli, ra pra vnacum aliis Sabinis: que vt lura scribit. sexcentis lxxxiii. fuerit. Alii scribit Herfiliam venisse in forte Hostilium: id est: Cu sis ciuis Herfiliac. & Aegeriac: que fue runt pudicissimae. Nun/ quid: quasi dicat quid op' est condias: & facias grati opus: satis blanda es: dum crissas siquidem formosa es. Totam Corinthon: id est totam linguam Corin/ thiorum. Non omnino eris Lais: quia tu deformis es: & illa pulchra fuit. Cu stodes: Almo effemina tus vxorem habebat: quae spa/ donibus delectabatur: sed timens molliem viri: ne scilicet ipse subagitare/ tur a spadonibus: adhibe/ bat ei custodes. Hoc inquit poeta faceret: quia duxit vi rum vxorem: & cum videat ur dicere nupserat viro suo tanquam vxori: cum adhibeat ei custodes: ipse intelligit duxit virum vxo rem: id est cinadum. Das custodes: quia times ne sub/ agitetur. Non accipis ip/ sa: quia subagitabat a spa/ donib'. quod supra dixit: Irrupi Lupe non erat cinadus. Quod: apud Potite conueritur de occupatio nibus vrbis: qui miraba tur: quare vix vnus liberu toto anno composuisset. Sum reus tibi: id est ego ac cusor a te. Exeat mihi: co ponatur a me. Mihi: nil agendo: & scribendo. Gratulor:

Diana/ uentia

Nocticu la Diana

DOMITIVS.

GRATV LOR: mul tis aut magistratum ade/ ptis: aut aucta supellecti/ le. Luciferam Dianam: nonnulli intelligunt Dianā auentiam: quae vna cum Lucifero in A uentino co/ lebatur: & eadem Luclna dicebatur: quasi afferes lu cem patientibus: cui dea marronae supercilla conle crabant: & vbi verustissim' lucus erat. Vnde Pl. pla/ cet datum esse nomen de/ vt supra Lucina a ludo di/ catur. Alii palatinam itelli gunt: quae nocticula dice/ batur: quoniam eius tem/ plum (vt Varro) noctu in palatio lucebat. Choree re dices: placet vt intelligas comites multos reducen/ tes vironē, & diuitem: hoc magis placet: q; intelligas choreas pro saltatoribus. Poeta: Ligurinus: & alii. saepe oportet audire car/ mina. Impone: sine dam no. Peruntur balnea: vt sequar sportulam. Cen/ tum quadratem: nam ea sportula dabat in balneis.

Quisquis: laudat pietate Rabirii: qui condidit parentes senes eodem tri/ mulo: & eos: quamuis v/ ma aetate extincti essent, non secus desebat: q; si iuuenes admisset. Con didit: sepeliuit. Clusit: ab soluit, pfect. Bis sex lu/ tra. J. J. annu. Bina fune ra: duo corpora. Impro/ bium: infatigabilis. Fru/ stra: damnatis temporib' Domi. seruit. Traiano: sub quo afectioni, & blandi tiis nullum locum esse af/ firmat: neq; esse amplius opus appellare eum domi num, & Deum: sed impe/ ratorē. Frustra: quia non vtor amplius vobis. Attri tis labris: diuturna assen/ ratione in Domitia. Do/ minum, & Deum: vt dixit supra: Edictum domi ni. Deiq; nostri. Parthos: Parthi regem suum super stitiose venerabant: adora bant: & osculis pedum et seruis supplicationib'. Immo & eum adicuri ter/ ram ore tangebant: vt au/ thor est Xenophō. Icclitico supra liberu dixit poeta: q tanq; Deus a fuls suscipie/ batur. Pictorum: picti di cuntur reges Parthorum: quonia pictis vestibus ute/ bantur: auctore Plini. vt & Agathisi traces dicuntur picti a Vir. quia: quo ditio res erant (vt scri. Mela) eo luxuriosius se se tingebat: sed picti Parthi: quia vesti bus pictis vtuntur: eosde appellat pileatos: vel quia

Nunc resalutanteis video nocturnus amicos, Gratulor & multis, nemo Potite mihi, Nunc ad Luciferam signat mea gemma Dianā, Nunc me prima sibi, nunc sibi quinta rapit, Nunc consul, p'tor ue tenet, reduceq; chorea. Auditur toto saepe poeta die, Sed nec eaufidico possis impune negare, Nec si te rhetor, grammaticusue rogent. Balnea post decima lasso, centumq; petuntur Quadrantes, fiet quando Potite liber? De Rabirio. epistaphium. Quisquis laeta tuis, & fera parentibus optas Fata breuem titulum marmoris huius ama, Condidit hac carastellure Rabirius vmbra, Nulli forte iacent candidore senes. Bis sex lustra tori, nox mitis, & vltima clusit, Ariserunt vno funera bina rogo, Hos tamen vt primis raptos sibi quaerit in annis; Improbius nihil his fletibus esse potest.

Adulatorium.

Frustra blanditiae venitis ad me Attritis miserabiles labellis, Dicturus dominum, Deumq; non sum, Iam non est locus hac in vrbe vobis, Ad Parthos procul ite p'leatos, Et turpes humilesq; supplicesq; Pictorum sola basiate regnum, Non est hic dominus, sed imperator, Sed iustissimus omnium senator, Per quem de stygia domo reducta est Siccis rustica veritas capillis, Hoc sub principe, si sapis, caueto, Verbis Roma prioribus loquaris.

Ad Marcum.

Littera facundi gratum mihi pignus amici Pertulit Auloniac dona seuera togae, Qua non Fabricius, sed velle Apicus vti, Velle Meccenas Caesarianus eques. Vilior haec nobis alio mittente fuisset, Non quacunq; manu victima caesa litat, A te missa venit, possem nisi munus amare Marce tuum, poteram nomen amare neum Munere sed plus est, & nomine gratius ipso Officium docti, iudiciumq; viri.

Ad Roman.

Iam parce lasso Roma gratulatori, Lasso clienti, quam diu saluator saluator Antambulones, & togatulos inter Centum merebor plumbeos die toto, Cum Scopus vna quindecim graues hora Feruentis auri victor afferat faccos, Non ego meorum praemium libellorum, Quid enim merentur apulos velim campos, Non Hybla, non me spicifer capit Nilus,

mitris vtuntur: vel (quod placet) a similitudine ser/ uorum: qui testatur liber/ tatem: cum pileu sumunt: vt ostendat eos esse condi tionis seruilis: & liberting. Ad Parthos. q. d. locus est vobis apd Parthos: no apd Traianu. Pictoribus quibus vti solebas in domitiano. Littera: a M. Antonio mis sam togam laudat: quae eo ipsi fuit gratior: quoniam & ille appellabatur Mar/ cus: & videtur bene ludi/ casse de eo. na pl' chru est laudari a laudato viro, & donari. Fabricius censor: qui laudabat paupertate. Meccenas: qui (vt Seneca feci.) luxuriosus v' effes ha/ buit: in quo male audiuit. Victima litat placat De/ os: quasi dicat no quicq; caedit victimam pacat Deos. Iam parce: indignatus e q; Scopus auriga nuper vna hora lucratus sit quin decim faccos auri: cu ipse non habeat in sportula su pra centum quadrates to ta die: quare damnatis o/ peribus iam optat fom/ num. Gratulatori lasso: id est mihi qui su m lasso. Togatulos: qui p'cedit. Centum plumbeos: inui diose dixit plumbeos. Vi ctor: ex certamine circi. Auri feruentis: nam vide tur ardere. Nilus spici/ fer: fertillis annonae.

de Traiano.

possum non aliud amare nisi meum suum. et fortas in feruogatione legendu.

Martialis N 3

DOMITIUS.

Setina FVVA: nam setina est inter pontias paludes, op- rimumq; fecit vinum. Mil- las locus in Gallia: quae an- nis in contemptum vene- rat: cum olim magno pro- staret precio: eadem cum gratis inuiter Mar. negligi- tur. Non erat. Nimis ma- gni: non admodum vide- batur eo precio. Summas centum denariorum. Spor- tula arida: exigua. Iun- xit nos: habuit nos in offi- cio, & seruitute. Hoc for- tuna: notat tempora sua amare q; muliones distulsi- mi fiant, poez: esuriant. posuit aut Incitatum pro quocunq; auriga. huius meminit. Tra. in Calligu- la: na equo dedit marmo- ream imaginem praesepe eburne: purpurę tegme- ta: monile e gemmis: do- mum: familiam: supelle- ctilem aurigę: cui etiam consularum destinauerat. ponit item Meuium pro quocunq; poeta. Meuii au- tem meminit Vir. Q. ul Ba- uim no odit: amet tua car- mina Meul. & Eusebius in temporibus. Non cuius Syria: non liberina con- ditionis: idest non feruus. na ex Syria serui veniebāt venales. Parthia: ve: no- rat libertos sui temporis: quae libertina condicione fiebant equites. Catastis Cappadocis e Cappadocia mitebatur serui. De ple- be Remi: romanus, & na- tus Romę. Cucullo veste veneti coloris. Meuius ite: vt scribunt, qui tradiderūt de personis Horatians: tã- rã fult gulę: vt ingens pa- trimonium absumpserit: calen. Ianua dāmnauerit in Capitolio se optare qua dringenta millia æris alie/ ni: causam querenti respō- dit: quoniam octigēta ha- beret: sed hic pro poeta ac- cipitur. Nequius: In Ca- riam medicum: qui impe- ritia multos necauerat: nu- per autem mortuus est. Febrę: dolet poeta eum esse exinctum tam cito: cū fuisset dlu cruciand⁹ quod poterat fieri si saltem fuisset quartana. Fecit nefas: q; eum extinxerit tam ci- to. Ibis: Aemilius Macer poeta fuit Veronenis qui Augusti tēporibus in Asia mortuus est: vt Eusebi sc- rit. eodem nomine Macer temporibus Domiti restit Hispaniam: nunc in Dalma- tiam mitebatur: quę abeu- tem poeta in Hispaniam rediturus hoc epigramate profequitur. alibi de mini-

Nec quæ paludes delicata pontinas Ex arce cliui spectat vna setini. Quid compiscam queris ergo: dormire. De Galla. Millia viginti quondam me Galla poposcit, Et fateor magni non erat illa nimis, Annis abit, bisquina dabis sextertia, dixit. ammus. Poscere plus visa est, q̄ prius, illa mihi iam duo poscenti post sextum millia mensum, Mille dabam nummos, noluit accipere. Transferant binæ forsan, trinæ ve calendæ. Aureolos vltro quattuor ipsa petit. Non dedimus, cētum iussit me mittere nūmos, Sed visa est nobis hæc quoq; summa grauis Sportula nos iunxit quadrantibus arida cētum, Hanc voluit puero diximus esse datam, Inferius nunquid potuit descendere fecit. Dat gratis, vltro dat mihi Galla, nego. De Meuiio. Hoc fortuna tibi videtur æquum? Cuius non Syriae ve, Parthia ve, Nec de Cappadocis eques catastis, Sed de plebe Remi, Numæq; verna, Iucundus, probus, innocens, amicus, Lingua doctus vtraq; cuius vnum est, Sed magnum vitium, quod est poeta, Pullo Meuius atget in cucullo, Cocco mulio fulget incitatus. De Caro Medico. Nequius a Caro nihil vnq; Maxime factum est, Quam quod febre perit, fecit & ille nefas. illa. Sæua nocens febris saltem quartana fuisset, Seruari medico debuit illa suo. Ad Macrum. Ibis littoreas Macer Salonas, Ibit rara fides, aniorq; recti, Et secum comitem trahet pudorem, Semper pauperior redit potestas, Felix auriferæ colone terræ, Restorem vacuo sinu remittes, Optabilq; moras, & exeuntem Vdo dalmata gaudio sequeris. Nos Celtas, Macer, & truces Iberos Cum desiderio tui petemus, Sed quæcumq; tamen feretur illic Piscosi calamo Tagi votata, notata Macrum pagina nostra nominabit, Sic inter veteres legar poetas, Nec multos mihi præferas priores, Vno sed tibi sim minor Catullo. De Torquato, & Otacilio. Ad lapidem Torquatus habet prætoriam quartū, Ad quartum breue rus emit Otacilius, Torquatus nitidas vario de marmore thermas

strata Hispania: No ignorat onus, q; sit succedere Macr. Salonas: op. Dalmatarū & emporiū ad littus. Dal- matatarū & emporiū ad littus. Dalmatarū aut quinquaginta oppida habuit/ se dicitur: ex quibus Pria monem: iniam: Sinotium & nonnulla præterea Au- gu. deleuit: authores sunt Scra. & App. Littoreas Sa lonas. I. in Dalmatiam. Potestas: hoc est omnis magistrat⁹, quo fungeris. Pauperior laus: hoc est ex tuis magistratibus redis pauperior. Terræ aurif. Dalmatę ferentis aurum vnde metallum dalmati- cum aurum dicitur. Papi. Robora Dalmatico lucent fatiata metallo. Sinu va- cuo: idest nihil furatum, aut populatū. Vdo gau- lachrymosa læticia. Pete- mus Cel. & Iberos. i. Ibis. Bilbilin Celtiberia. ML nor Catul. alludit ad Ma- crum Veronenem: qui Ca- tullo populari suo faue- bat. Sed sim tibi sic ego ce- dam vni Catullo tuo iudi- cio. Ad Lapidem: Fabula vulgari vanitate Otaci- lii pauperis contenditis cum Torquato diuite res- rum omnium magnificē- tia deridet: vaticinaturq; fore: vt ita rumpatur Ora- cilius volens æquari Tor- quato: quæ admodum ra- na dirupta est: cū vocē bo- nis vellet emittere. GEORGIUS. Ad lapidem Tor. ha. p. quat. Ad quartum breue rus emit Otacilius. Silet in totum hic tantus exposi- tor de prætoris: nos vero & si in explanationem illius lu. Criminibus debent or- tos: prætoris exposuerimus ex sententia Columel. & Palladi esse prætoriam in ru- sticis prædiis ampla ædifi- cra: quod in hac parte poe- tain intelligit: quæ postea a- pud iuriconultos legerit subiungemus. In libris di- gestorum Vulpianus ele- gantissimus iuriconsul- hæc tradit, Rusticorū præ- diorum seruitutes sunt he- licere altius tollere: & offi- cere prætorio vicini: vel clo- cam habere: licere per vici- ni domum vel prætorium, Irridet ergo poeta Otaci- lium q; supra vires & opes suas imitari velit magnifi- centiam ædificiorum, atq; hortorum. Cucuma

Salone Metall. Dalmat. cum Pretori

DOMITIUS. Cucuma. Cucumam: appella- tur cucumam fornaculam exiguam vix cucumam vas excedentem. Daphnona: idest nemus laurorum: vt platanona supra dicit ne- mus platanorū. multa au- tem erant laurera in vrbe: vt scri. Pl. omnium nobilissimum in Auentino: & cele- berimum in via Flaminia ad octauum lapidem in vil- la Cesarum: qua ad Galli- nas dicebatur: ex quo lau- reto triumphantes corona- bantur: & ramum manu gestabant. Plorat in Ero- tem eodē argumentor: quo supra scripsit in Mamurra cupientem ornatisimam supellectilem emere: cum pecunia careret. supra: in septis Mamurra diu mul- rumq; vagatus. & sub eodē nomine alios item notat idem cupientes. Mirrhæ maculosa: maculis distin- ctæ. nam myrrha humor condensatus: qui dicebat in vasa maculis distincta & magni precit vnde myrrhi- na pocula. Citrum: men- sam citream. Tota septa: quicquid vendit in septis. alibi in septis Mamurra diu, multumq; vagatur. Cum: Phyllis nomen len- g est apud Propertiu. hic me- rericis: in quam iocatur recentis facti. Nam cū duo pariter ad eam venissent: & vter prior futureret, disce- preant: pmisit se daturam vtriq; pariter, & dedit. nam vtraq; parte est occupatā. ego potius intelligo locum esse in verbo sustulit. nam sustulit significat in altum tulit. sustulit itē surripuit. alter igitur futripuit tunicam: alter positus est col- tu: & ita vtriq; dedit: alteri coitum: & alteri tunicam. Sustulit pedem: idest com- pressit. alibi de ea, quæ fu- tueretur: Tollunturq; pe- des o medicina grauis. Si quid: Gallum rogat: ne exi- gat a se operam otii: & Gallus nullam capiat vtilitatem. Cruces ingenuas: ad diffe- rentiam crucis seruorum. nam cum ingenui simus: videmur tolli in crucem: quæ admodum crux est sup- plicium serui: iga hic labor est crux nobilium. Vanos: nullam afferentes vtilita- rem. Cocent: quia facio otii iacturam. Ratos: eo- dem argumēto supra scri. in senem: qui admotis tem- poribus capillis medio cal- uisio Geryon videbat: hoc

Extruxit, cucumam fecit Otacilius. Disposuit daphnona suo Torquatus in agro, Castaneas centum seuit Otacilius. Consul Torquatus, vici fuit ille magister, Nec minor in tanto visus honore sibi. Grandis vt exigua bos ranam ruperat olim, Sic puto Torquatus rumpet Otacilium. De Erote. Plorat Eros, quoties maculosa pocula myrrhae Inspicit, aut pueros, nobiliusue citrum, Et gemitus imo prodit de pectore: quod non Tota miser coenat septa, feratq; domum. Quam multi faciunt, qd Eros, sed lumine sicco, Pars maior lachrymas rideret: & intus habet. De Phyllide. Cum duo venissent ad Phyllida mane fututum, Et nudam cuperet sumere vterq; prior, Promisit pariter se Phyllis vtriq; daturam, Et dedit, illa pedem sustulit, hic tunicam. Ad Gallum. Siquid nostra tuis adicit vexatio rebus, Mane, vel a media nocte togatus ero, Stridenteq; feram flatus Aquilonis iniqui, Et patiar nimbos, excipiamq; niues. Sed si non fias quadrante beatiore vno, Per gemitus nostros, ingenuasq; cruces, Parce precor lassos, vanosq; remitte labores, Qui tibi non profunt, & mihi Galle nocent. Ad Marinum. Raros colligis hinc & hinc capillos, Et latum nitidæ Marine caluæ Campum temporibus tegis comatis, Sed moti redeunt iubente vento, Reddunturq; sibi, caputq; nudum Cirris grandibus hinc & inde cingunt Inter Splendophorum, Telesphorumq; Cide stare putabis Almyrotem. Vis tu simplicius senem fateri? Vt tandem videaris vnus esse. Tonsor iam reliquos metat capillos, Caluo turpius est nihil comato. De Ladonte Nauta. Iam senior Ladon tyberinae Nauta carit. æ Proxima dilectis rura parauit aquis, Quæ cum sæpe vagus pmeret torrentibus vndis Tybris: & hyberno rumperet arua lacu, Et meritam puppim ripa quæ stabat in alta, Impleuit faxis: opposuitq; vadis. Si nimias auertit aquas, quis credere possit? Auxilium domino merfa carina tulit. De Lauro. Nemo noua caluit sic inflammatus amica, Flagrauit quando Laurus amore pila. Sed qui primus erat lusor, dum floruit ætas, Nunc, postq; desit ludere, prima pila est.

est habere tria capita. Nūc- noat Marinum eadem ac- cusatione: qui cum omnia fecerit: tamen caluitio pro- ditur. Hinc & hinc: vtriq; latere capitis. Reddit: ex caluitio. Redduntur sibi: in locum suum. Cirris: id est nodis gradibus. Almy- rotem: Almyrotes signifi- cat Marinum. iocatur igit, alq; capillis redeuntibus ad tempora Almyrotem: hoc est Marinum videri sedere inter duos comatos. Calui- tum comparat Marinum, se- ni tempora comata. Splē- dophoro: & Telesphoro: pueris comatis, & elegantibus: quorum vtriusq; me- minit Martia. Caluo co- mato: idest sene qui velle vi- deri comatus: cum caluus sit. Iam: Ladon fluitius est in Arcadia: vt alii scribunt in Thessalia: p̄ Daphnes: vt cecinit Papi. vt alii hinc Penes scribunt: hic nata est: qui paratis hortis iuxta Ty- berim nauem mercam ap- posuit aduersus inundatio- nes fluit. Vnde opem tu- lit suo fundo ea nau mer- sa: qua antequam mergere- tur nihil fecerat lucrī. in hoc locatur poeta. Carin tyberina: quæ velaturam faciebat Tyberi. Vagus: inundans. Emeritam: quæ iam cessabat in ripa. Va- dis: inundationi fluiti. Auxiliū: quia iugera ser- uauit. Nemo: Laurus p̄ la optime lusit: dum iuue- nis esset: factus senex pau- per videbatur. Prima pi- la: lacerata veste. prima pi- la dicebantur effigies lan- quæ in completis suspende- batur: vt supra dictum est: prima dicit, vt placet, quo- niam in principio, & capiti- bus vltimum pendebant. his addebantur vestes laceratæ: Caluit: incensus fuit. Pila: lusoria. Prima pi- la: hoc est videtur illa pri- ma effigies lanea: quæ ap- pēdebat in completis: adeo laceratas habet vestes.

Cucuma Myrrha Cucuma Sic

Almyros Ladon Martialis N 4

quantum p. quanto.

DOMITIVS.

MIRARIS: Afer ob deformitatem vxoris no/ ctem dicebat infomnem: quod cu ob aliam causam videretur facere: poeta in/ dicit veram rationem. Cui qua: quasi diceret cum de/ formi. Octobres: natalem Restituti patroni celebrat hoc carmine: ad hunc scri. Pli. in epistolis. Cum aurem diem natalis celebrati mu/ nera mitti soleant optat Martia. vt amplissima mu/ nera mittantur Restituto non parua & exigui precli: qualia in saturnalibus et af/ ferebantur a clientibus: id/ quam patrono. nam clien/ res munera patronis affere/ bant: vt Macro. tradit. Pia/ studiofa sacrorum. Calen/ das Octobres: q sunt dies natalis Restituti caudici. Fauete linguis: id est silete: vt Macrobius interpretat in Vlg. Cereus: cerei mit/ tebantur in saturnalibus: non satis explorata causa monumentis antiquorum. Alii enim scribunt missos fuisse vt facis fieret oracu/ lo: q iusserat τικφω τικ δια/ ei. Saturno: φωσ autem si/ gnificat lumen & viru. alii hulus instituti originem re/ ferunt ad publicum tribu/ num plebis: qui cum patro/ ni grauiora munera exige/ rent a clientibus: iussit vt ce/ rei tantum mitterentur di/ tioribus. Aridi: id est pau/ peris. Triplices tabellae: q habet tria folia. locos De/ cembri: saturnalia. nunc ca/ lendis natalibus Restituti. Agrippa: dicuntur quicq/ que in pedes nascuntur: qd mali omnis est: vt Nonius. Pli. Solinus scribit. Hoc no/ mine fuit rex qui tenuit lu/ dam Palestinam: vt ex hi/ storia Iosephi percipi licet. Tumidus negotiator: hoc est epitheton Syrorum. na/ Syri tumidi dicuntur: inde venit in hanc opinionem: quod supra dixit: iuro per Syrios tibi tumores: ita esse intelligendum. Hoc est iu/ ro per sacra Isidis Syri. Na/ sanctissimum erat iusurad/ dum per Isidem, vt supra: Nec per Nillicae bouem iu/ uenae: & per sistrum Isidis ille iurat apud Iuue. Reus pugnorum: id est ebrius: q aliquem nocturno tempo/ re pulsauerat. Nam ebrii olim Romae occurrentibus pugnos inferebat, vt illud Iuue. Aur dic: aut accipe calcem. Cenatoria: dice/ bantur vestes: quibus inter/ cenandum utebatur pro/ pterea ita loquuntur in di/ stichis: Nec forasut nobis:

De Afro.

Miraris quare dormitum non eat Afer, Accumbat cum qua Caeciliane vides. De Natali Restituti. Octobres age sentiat calendas Facundi pia Roma Restituti, Linguis, omnibus & fauete votis, Natalem colimus: tacete lites, Absit cereus aridi clientis, Et vani triplices, breuesq; mappae, Expectent gelidi focos Decembris, Certent muneribus beatiore, Agrippa: tumidus negotiator Cadmi municipes ferat lacernas, Pugnorum reus: ebriaq; noctis Cenatoria mittat aduocato, Infamata virum puella vicit, Veros sardonychas sed ipsa tradat, Mirator veterum senex auorum Donephidiaci toreuma caeli, Venator leporem, colonus haedum, Piscator ferat aequorum rapinas, Si mittit sua quisq; quid poetam Missurum tibi Restitute credis?

Ad Cottam. Omnes persequeris praetorum Cotta locellos: Accipis & ceras, officiosus homo es.

De Statua Iunonis. Iuno Labor Polyclete tuus, & gloria felix, Phidiacae cuperent quam meruisse manus: Ore nitet tanto, quanto superasset in Ida Iudice conuictas non dubitante Deas, Iunonem Polyclete suam nisi frater amaret, Iunonem poterat frater amare tuam.

In Ligellam. Quid vellis vetulum Ligella cunnum? Quid busti cineres tui lacellis? Tales munditiae decent puellas, Nam tu iam nec anus potes videri, Istud crede mihi Ligella belle Non mater facit Hectoris, sed vxor, Erras, si tibi cunnum hic videtur, Ad quem mentula pertinere desit, Quare, si pudor est, Ligella noli Barbam vellere mortuo leoni,

De Almono. Omnes eunuchos habet Almo, nec arrigit ipse, Et queritur, pariat q; sua Polla nihil.

Ad Marium. Mari quietae cultor, & comes vitae, Quo ciue prisca gloriatur Atina, Has tibi gemellas barbari decus luci Commendo pinus, ilicesq; Faunorum, Et semidocta villici manu structas,

nec sunt vadimonis nota: Hoc opus est pictis accu/ bulisse toris. Infamata: ac/ cusata adulterii. Senex: al/ ter Euctus. Omnes: in Cot/ tam furem: qui cu alii alia officia diuitibus praestaret: ipse loculos tantum vole/ bat gestare tales: sed vt lu/ raretur aliquid. Valde, in/ quit poeta, officiosus e Cot/ ta: qui loculos tantum prae/ torum velit gestare. Offi/ ciosus: ironia: quia ipsi tan/ tum tibi seruis: non alteri officium praestas, & alludie ad officia ipsa: id est magi/ stratus: quorum fiscum ge/ rebat. Iuno labor: laudae/ effigiem Iunonis sculptam a Polycleto: quamuis hanc imaginem non reperiat in/ ter Polycleti antiqui opa/ cuius duo pueri talis iude/ tes nudi: qui Astragalizon/ tes dicebantur in Titi im/ peratoris aede erant: & Her/ cules Antium suspendens a tellure: & alia pterea ope/ ra: sed de altero Polycleto loquitur. Deas: Mineram, & Venerem. Quid vellis? expillas: lacellis: prouocas. Cineres: ita appellat cun/ num. Mater: Hecuba. Leoni mortuo: a fectore oris: qui similis est canno/ vel, quod placet, prouerbii est cum vellimus aliquem excitare: qui moueri no po/ test. Mari: discessurus in Hispaniam comendat rus: & domum Mario amico. Attina: oppidum Latii iux/ ta Pontinas paludes eius/ dem nominis in Boeotia.

Astragali zontes

Euganel

Attina

Tonantis:

DOMITIVS. TONANTIS: Iouis habebat in hortis aram Io/ nis & Siluani: cui pinus est dedicata: & fructus Cy/ bell. Domina virginis: id est Diana. Martem principem: quoniam calendis Martis sum natus. Nemus Florae: omnes nymphe fugiunt Priapum. Si prior: Flavius Clemens patruus fuit Do/ mi. hic alter clemens est co/ iux Atellinae Sabinae cui car/ mina mittit. Helicaonis: regio. dicitur regio Pataul/ na. Ineptus igitur hunc lo/ cum deprauarunt: & impru/ denter scripserunt Helico/ nis pro Helicaonis: q ne fa/ cerent: potuerunt admo/ neri disticho vbi lanx Pata/ uina ita loquunt: Nos He/ licaonia de regione sum: quare dicta sit Helicaonia: Illic dicem: Si tu prior an/ te me: nam ego cogito Il/ lucis. Euganel populi fut/ dicta nobilitate. na a no/ bilioribus Herculis focis du/ xerunt genus: quasi Euge/ nei: Pli. author. Picta ar/ ua: i. vineta pataulina. Su/ fa: tecta. Charta no. non dum edita. Nec for. me. l. nondum barbata: vt in di/ stichis exponemus. & i. v/ pra diximus. Non mit. le amico poma non nata in agro suo Nomentano: sed nata in Suburra: hoc e em/ pra. na & supra dixit: Q. usc quid alteri ager dar sio na/ sci in media Suburra. Ser/ pens Massi. i. Hesperium: q seruabat poma aurea He/ speridum. Alcinoi: regis Phaeacum qui habuit pul/ cherrimum agrum. Ger/ minat: producit mihi fru/ ctus. Mala p. nullius pre/ cii. alludit ad aurea mala. Infantem: ludens osten/ dit Gallam esse fellatricem. Quod supra dixit: Na fel/ lat tanti Galla, quid ergo? tacet: natum enim infantem & maritus negauit esse su/ um: & adulter. ait poeta cu/ maritus, & adulter negent filium natum suum esse: apte negat se fatuisse. q. d. irrumarunt fellantem. Fu/ tuisse: sed irrumasse. Sa/ pe: laudat oculu patris fug: vbi potuit viuere puo pre/ cio, quo Romae non potest. stultum igitur est colere di/ uites: cum locus possit sibi suppeditare id qd ipsi non dant. Aultus mirabat qua re velle reuerti in patria: cum fuerit Romae. xxxliii. Sita: Hispanie est: vt Procl. scri. iuxta Alauona. Bea/ tum: me videri diuitem. Lu/ xuriantur: possunt afferre luxum. Pascit a. vt supra:

Tonantis aras, horridiq; Siluani, Quas tinxit agni saepe sanguis, aut haedi, Dominatq; sancti virginem Deam templi. Et quem sororis hospitem vides castae Martem mearum principem calendarum: Et delicatae laureum nemus Florae: In quod Priapo persequente confugit, Hoc omne agelli mite paruuli numen Seu tu cruore: siue thure placabis, Vbicunq; noster Martialis est dices, Haec ecce mecum dextera litat vobis Absens sacerdos: vos putate praesentem, Et date duobus, quicquid alter optarit.

Ad Clementem. Si prior euganeas Clemens Helicaonis oras: Picta q; pampineis videris arua iugis, Perfer attestinae nondum vulgata Sabinae Carmina, purpurea sed modo suta toga. Vt rosa delectat, metitur quae pollice primo, Sic noua nec mento sordida charta iuuat.

Munusculum pomorum. Non mea Massilus seruat pomaria serpens, Regius Alcinoi nec mihi seruit ager. Sed nomentana securus germinat hortus Arbore, nec furem plumbea mala timent. Haec igitur, media quae sunt mihi nata Suburra: Mittimus autumni cerea poma mei.

Ad Gallam. Infantem tibi vir, tibi Galla remisit adulter, Hi puto non dubie se fatuisse negant.

Ad Auitum. Saepe loquar nimum gentes quod Auite remotas, Miraris latia factus in vrbe senex, Auriferumq; Taguin sitiam, patriumq; Salonem, Et repetam saturae sordida rura casa, Illa placet tellus in qua res parua beatum Me facit, & tenues luxuriantur opes. Pascitur hic, ibi pascit ager, tepet igne maligno Hic focus, ingenti lumine lucet tibi, Hic preciosa fames, conturbatusq; macel. us, Mensa ibi diuitiis ruris operata sui, Quattuor hic aestate togae, pluresue teruntur, Autumnis ibi me quattuor vna regit, I, cole nunc reges: quicquid non praestat amicus, Cum praestare tibi possit Auite locus.

De Numa. Dum leuis arsura struitur libitina papyro, Dum myrrhan, & casiam flebilis vxor emit, Iam serobeiam lecto, iam polinctore parato, Haeredem scripsit me Numa, conuatu it,

Pascimus lugera. Pascit: sustentatur. Maligno: qa emittit ligna. Conturbatus: vt dixit: Conturbator aper: qui multa requirit & sollicitudinem, & cura. Quattuor. an. i. quattuor annis. Dum: locus est in se licitatem suam: & scriptus haeres a moriente: cuius fuis curabatur eam conualescendi dederit. nam ille liberatus est a morbo. Pa/ pyro: adhibebat rogo mortuorum: vt arderet facilius quod docuerunt & gyptiis qui papyro ad ignem vtuntur: vt scri. Pli. & Strab. odo/ res item spargebantur: vt myrrha, & casia, & alia. Pa/ Sed quid ego exequias & p/ digla stamus Dona loquar: moestog ardentia funera lusu? Quid cillecum flores: quid munera graminis in/ di. Polinctores dicebantur qui curabant funus: vt Nonius ex Var. & Plau. testi/ monio docet, & Cassius in annalibus: Pollicere dixit p curare funus: Numa ingt, costituit vt pisces, q squam/ mosi non essent ni pollice/ rent: patrimonial ad con/ uetus publicos: & collega facilius emerentur. Pol/ ctore: vespilone. Vespilo ta/ men dicitur qui affert ca/ dauer.

GEORGIUS. FIAM sero iam lecto: la polinctore pato. Curatores funerum: designatores: & libitinaril dicti fuerunt: qd in coment. Iu. scripsimus. in quo autem differat libitinarus a polinctore docet Vulp. de infortoria actione scribens ad hunc modum: Si libitinarus seruum pol/ ictore habuerit: isq; mor/ tuum spolauerit: deditam in eum quasi iustitiam actionem. ex tant iurisco/ sulti verbis ilquido patet: libitinarium esse curatore funeris: polinctorem vero q cadauera tractet, atq; sepe/ liat. Porro q in doctae ne/ gocio, de quo agitur, longa dissideta verba Cassii Emi/ ng adducit a Pli. notata: vbi de piscibus loquitur. Sunt enim hae pisces marinos in/ vsu fuisse procius Roma/ condita. auth. est Cassius Emina: cuius verba de ea re subliciam: Numa consti/ tuit, vt pisces, qui squam/ mosi non essent, ni pollice/ rent patrimonial commen/ tus: vt conuina publica, pri/ uatag: coena ad puluina/ ria facilius comparentur: ni qui ad pollicum eme/ rent precio minus parce/ rent, sed si Deo placer: no/ ster hic egregius literator:

Polincto res

Pollicet re Vespilo

Designa tores Libitinae rius

pascitege vide. 5. fo 96. p. 2. e. qd. anyu vis

Agrippa

Cenatoria

ubi polluerent legitur: & pollucum seipsum emendantium errorum pollice rent: & pollucum legendum censet: quasi de fune re piscum Numa legere rule. rit. nimis sane audaces: & cum iactura bonorum aut thorum sunt hi hominatio nes: in quorum temeraria & interitum punitio fam igna uiam doctissimus quisque inuehit debet: ut veritas & dignitas nostrae linguae a tanta iniuria alligando defendatur. Cal. scri. polluce re: quo prifci latini in hac ferme significatione vifit: quoties oplperas dapes velut in sacrificiis Dei & in pri mis Herculis facturi erant: cum Deo decimas omnium rerum Romanam voto reddebant. Plau in sticho: Ut decimam partem Herculi polluceant. Neniuis in col lace: Qui decimas partes quantum alieni fuit, pol luxit tibi a publicando epu lum Herculi decimis. Ma cro. quoque catillones eos proprie dicit: qui ad polluc tum Herculis vltimi cum venissent catillos liguribat: & pollucibilem eam coenae quam Cleopatra Ant. para ult. appellat: quam eandem Pli. magnificè dixit: ut manifeste appareat ad polluc tum nihil aliud esse: nisi ad magnificum epulum, quale Herculi solebat fieri, venire. In quem sensum accipienda sunt Cassii verba, si diligenter ea excusse ritus.

Pollucef.

Pollucef.

In Publum. Addat cum mihi cæcubum minister Ideo resolutior cinædo; Quo nec filia cultior, nec vxor Nec mater tua, nec soror recumbit, Vis spectem potius tuas lacernas, Etcitum vetus, indicoſq; dentes? Suspectus tibi ne tamen recumbam Præſta de grege; fordidaq; villa Tonſos, horridulos, rudes, puſillos Hircoſi mihi filios ſubulci. Perdet te dolor hic, habere Publi Mores non potes hos, & hos miniſtros, De Figura Socratis. Si romana forent hæc Socratis ora, fuiſſent Iulius in ſeptis qualia Rufus habet. In Commiſcentem verſus operi ſuo. Quid ſtulte noſtris verſibus tuos miſceſ? Cum litigante quid tibi miſer libro? Quid congregare cum leonibus vulpes, Aquiliſq; ſimiles facere noctuas quaeriſ? (Habeas licebit alterum pedem Lada,) Inepte fruſtra crure ligneo curteſ. De Capitolino. Elyſio redeat ſi forte remiſſus ab agro Ille ſuo felix Cæſare Galba vetuſ. Qui Capitolinum pariter; Galbamq; iocantes Audiuerit, dicit ruſtice Galba tace. De Philæno. Qua factus ratione ſit requiriſ, Qui nunquam furuit, pater Philænuſ, Gaditantuſ Auite dicat iſtud, Qui ſcribit nihil, & tamen poeta eſt. Ad Bilbilitanoſ agroſ Municipuſ auguſta mihi quos Bilbilis agri Monte creat, rapidiſ quos Salo cingit aquis, Ecquid læta iuuat veſtri voſ gloria vatiſ? Nam decuſ & nomen, fama;q; veſtra ſumus. Nec ſua pluſ debet tenui Verona Catullo, Meq; velit dici non minus illa ſuum. Quattuor acceſſit trigetiſima meſſibuſ æſtaſ, Ut ſine me Cereſi ruſtica liba datiſ, Moenia cum colimus dñæ pulcherrima Romæ, Mutauere meoſ Italia regna comas. Excipitiſ reducem placida ſi mente, venimus, Aſpera, ſi geritiſ corda, redire licet. Ad Librum. In noſtro comes, i libelle Flauo Longum per mare, ſed ſa uentis vnda, Et curſu facili, tuiſq; ventis Hiſpanæ pete Tarrachoniſ arceſ, Illinc te rota tollet, & citatuſ Altam Bilbilin, & tuum Salonem Quinto forſitan eſſedo videbiſ.

sed tamen eum non magis posse esse bonum poetam ait, q̄ possit currere, si alterum pedem ligneu habere: alterum Lada velo, eissimi curſoris. Quid tibi est: quid habes. Litigante: quia meum carmen non conuenit tuis versibus. Lada: cursor Alexandri: qui pedentibus vestigiis vix arenam signabat: huius meminit Sotinus: & Catullus Veronensis. Elyſio: laudat Capitolinum scurram: quem Galba anteponebat: qui Cæsariens temporibus floruit: notus carmine Iuena. Si potes illa pati, qua nec farme tus iniquas Cæsaris ad me ſas: nec vilis Galba tulisset. Suo Cæsare: Augusto: quod placet: quamuis nonnulli de Tiberio sentiunt. Quare locus est in Philæno & Gaditanum: quorum alter adulterio vxoris habebat filios: alter alieno carmine sibi vindicatio volebat videri poeta. Sit factus pater: id est habeat filios. Municipis: reuersurus in patriam alloquitur populares suos: & querit an post. xxiiii. annos: quos in vrbe consumperit velite in vrbem acciperet: an humani. Municipis: populares. Tenuis: versanti in lyrico carmine. Ruſtica: id est agitis vitam rusticam. In noſtro: dat illi bellum Flauo amico eunti in patriam: & madat vt veteres sodales salutes: & sibi agrum parat ad onium. Tarrachois: Tarracho nobile oppidum sine portu: & nobili vrbe. Quinto eſſedo: i. quinta mansione. Tuum

Lada

Tambo

DOMITIVS. PTVV Mparentem: id est me, qui te edidi. Iam tu midus: similis locus est apud Iuenaletm Vmbrici: dum a Mulione vocaret. Laxauit: aperuit emissis multis

DOMITIVS. Vo tu, quo li ber otiose te/ dis. Exitum vndecimvm librum alloq cur quasi pro perantem in palatia: quo viuo Domitia. solebat mit ti præfecto cubiculi Par thenio: qui poetæ carmi/ na Imperatoris reddebat: eumq; monet: vt potius ad turbam otiosam se confe rat occupato Parthenio supplicium libellis. Otio se: otio idulgent. Sindoe non quotidiana: sed festa. Ineuolutus: non lectus. Non. n. legeris. Vacat impar tur oriu Parthenius eni doctus erat. vt supra: Na quis ab Aonio largus am ne bibit. Manus minore. id est satis sit tibi si legeris. minoribus Parthenio Por ticum Quirini: habebat enim iuxta porticum Quirini. quod supra dixit: Vl cinoſq; tibi sancte Quiri/ ne lares. eo loco conuenie bant homines negotioru componendorum causa: & nonnunq agebantur il lic sponſalia: vt Iuena. in dicit: Officium Cras pri mo sole mihi peragendæ valle Quirini: tamen seq tur: Nubit amicus. Pom pelus: porticus Pompeia/ na: porticus Europæ: & porticus Argonautarū in cam po

Quid mandem tibi queris: vt sodales Paucos, & veteres, & ante brumas Triginta mihi, quattuorq; vifos Ipsa protinus a via salutes. Et noſtrum admoneas ſubinde Flauum Iucundos mihi, nec laborioſos Seceſſus ſpatio parat ſalubri, Qui pigrum faciunt tuum parentem. Hæc ſunt, iam tumidus vocat magiſter, Caſtigatq; moras, & aura portum Laxauit melior, vale Libelle. Nauem, ſcis puto, non moratur vnus.

multis nauibus. No mo rat vnus: id est omnes ad sunt propter te. Vel no mo rat vnus: id est vnus expe ctatio no ſoler retinere nauim: quin diſcedat.

po Martio, ſupra: Hic ſi re/ ceſſit porticum terit tem/ pli: An ſpatia carpit læcus argonautarum: An delica tæ ſole ruriſ Europæ. Puella ag. porticus Euro pæ. Domitius pr. ca. 3. ia/ ſon. Leuis: alludit ad Ae go: quæ dicta eſt a celeri/ tate. Sponſio: ſponſione appellat de poſitionem pi gnorum vter eſſet futurus victor: an Incitatus: an Scor pus. nã hi duo aurigæ om nium ſermone celebrant. Tunc qui hoc ad ſpõſalia re ferant: ſed no placet. Tri ſte: dimittit omnem fron tis ſeuernitatẽ cancturus carmen ſarurnalium: ve teri licentia principe Ner/ ua. Duri Catoniſ: ſtolti. O filia: id est o cenſura. O ſaltus perſonati: id est o vos qui erigitis ſupercil lum & frontem tanquam perſonatum & laruam ſe/ ueram ſumitiſ: cum alia frons, leuiſ, & mollis ſub/ ſit.

M. VAL. MARTIALISEPIGRAMMATON. LIBER. XI.

Vo tu, quo liber otiose tendis Cultus ſyndone non quotidiana? Nunquid Parthenium videre tentas? Vadas, & redeas ineuolutus. Libros no legit ille, ſed libelloſ, Nec muſis vacat, aut ſuis vacat/

Ecquid te ſatis extimas beatum Contingunt tibi ſi manus minores? Vicini pete porticum Quirini, Turbam non habet otioſiorem Pompeiuſ vel Agenoriſ puella, Vel primæ dominuſ leuiſ carinæ. Sunt illic duo, treſue, qui reuoluant Noſtrarum tineas ineptiarum. Sed cum ſponſio, fabulæq; laſſæ De Scorpo fuerint, & Incitato. Ad Lectorem.

Trifte ſupercilium, duriq; ſeuera Catoniſ Fronſ, & aratoriſ filia Fabricii. Et perſonati ſaltuſ, & regula morum Quicquid & in tenebris no ſumus, in te foras ite.

quicquid foras appare lineam ab argo mense

DOMITIVS

FANTIQ. V. S. honori fictilium ve foram. Dignus es potare illo vase: quia potabis lotium. Ius: in obsecuros natales Zoili serulis conditionis olim ius trium natorum petebat: cum ipsius parentes essent ignoti. Quisquis epitaphium est Paridis pantomimi: qui in aula Domitiae gratiosus erat: elus amore captam Domitiam uxorem Do. re pudicit: eiusque discipulus: quoniam per similes magistro videbatur, necuit. Teris flaminiam. i. quisquis ambulat per flaminiam. Sales Nili: id est Aegyptii. Decus: dum vixit. Dolor: mortuus. Hæres: in breuem Colonom male colentem agrum: mox nec heredes nec eum mortuum sepeliunt: quoniam cum terra sepulto sit optata leuis: ipsi grauis est quod perculum cultum omnino aspernatus est. Grauis: molestia: non potest ferre rerum. Sunt: captaturus faturnalium carmen profectetur se cecidisse: quæ post sine legi a pudicis: sed post haclurum licetia satur: nallia: monet tamè Apollinarem cenforem: ne putet eosdem mores inesse poetæ: qui videbuntur in carminibus: cum fateatur nullos inesse mores carmini suo. Sunt mihi chartæ id est iam edidit carmina. Cosmiano: unguento. Illam parentem: matrem inculam. Saturnalios: da ros saturnalibus. Qui grauis: eodem argumeto mox nec lectorem gratiam: vt nunc discedat. Quo lit: betri quocumque vis. Togæ urbanæ: leuiores perforatis: nam togati sequebantur diuites. Lampfacior: Lampfacus olim Pictusa dicebatur: non procul a Priapi oppido: cuius regionem conuercudo ad Vay

Antiquus mensis restituatur honor. Te potare decet gemma, qui Mentora frangis In scaphium mœchæ Sardanapale tuæ.

In Zoilum. Ius tibi natorum vel septem Zoile detur, Dum matrem nemo det tibi, nemo patrem.

Epitaphium Paridis. Quisquis flamineam teris viator, Noli nobile præterire marmor. Vrbis delitæ, salesque Nili, Ars, & gratia, iustus, & voluptas, Romani decus, & dolor theatri, Atque omnes Veneres, Cupidinesque, Hoc sunt condita, quo Paris, sepulchro.

De Colono. Hæredes nolite breuem sepelire Colonom, Nam terra est illi quantulacumque grauis.

De Libro suo. Sunt chartæ mihi, quas Catonis vxor, Et quas horribiles legant Sabinæ, Hic totus volo rideat libellus, Et sit nequior omnibus libellis, Quo vino madeat, nec erubescat Pingui sordidus esse Cosmiano. Ludat cum pueris, amet puellas, Nec per circuitus loquatur illam, Ex qua nascimur, omnium parentem, Quam sanctus Numa mentulam vocabat. Versus hostamen esse tu memento Saturnalios Apollinaris. Mores non habet hic meus libellus.

Ad Lectores. Qui grauis est nimum, potes hinc iam lector abire Quo libet, urbanæ scripsimus ista togæ. Nam mea Lampfacio lasciuit pagina verba, Et tartesiacæ concrepat æra manu. O quoties rigida pullabis pallia vena. Sis grauior Curio, Fabricioque licet, Tu quoque nequitas nostri, iustusque libelli Vda puella leges, sis Patavina licet, Erubus, posuitque meum Lucretia librum, Sed coram Bruto, Brute recede, leget.

Ad Sabinum. Non omnis nostri nocturna est pagina libri, Inuenies & quod mane Sabine legas.

In Lupum. Donasti Lupe rus sub vrbe nobis, Sed rus est mihi maius in fenestra, Rus hoc dicere, rus potes vocare? In quo ruta facit nemus Dianæ, Argutzæ tegit ala quod cicadæ, Quod formica die comedit vno, Clausæ cui folium rosæ corona est, In quo non magis inuenitur herba,

stiam appellauit: & eodem nomine Homerus. In eo tractu erant vites magna fertilitate: qua de causa illic colebantur a comitibus Bacchi sacra, & Priapus. Item Horneus suum illic cultum habebat: vnde verus Lampfacus dicitur quod liter Priapus colitur: dicitur mus & Lampfacen. Tartesiacæ: Hispana. Nam Hispana lasciuia sonorum & tympanis reliquas antecelabat. supra: Edere lasciuos ad Bethica crismata gestus. Licet sis Patavina: licet sis pudica, quales fuerunt Patavina: quarum pudorem testatur Plin. In epistola, cum scribit de muliere pudica: Eam Patavinis quoque mulieribus frugali tatis exemplum esse posse. Lucretia: pudica puella. Non: dicit se edidisse carmina non modo, quæ legenda sunt noctu: sed etiã die. supra: Tunc admittit locos gressu metire licentis: Ad maruinu nostra Thalia louem. Donasti: locatur cum Lupo amico: qui exiguum prædium donauerat: a quo mallet accepisse prædium. Maius in fenestra: nam plebs urbana in fenestris hortulos habebat: quod Plin. his verbis testatur: Iam quoque in fenestris suis plebs urbana imaginem hortorum quotidiana oculis rura præbebant.

Costi. Lampfacio lasciuit pagina verba. Tartesiacæ concrepat æra manu. Vda puella leges, sis Patavina licet. Erubus, posuitque meum Lucretia librum. Sed coram Bruto, Brute recede, leget. Non omnis nostri nocturna est pagina libri, Inuenies & quod mane Sabine legas. In quo ruta facit nemus Dianæ, Argutzæ tegit ala quod cicadæ, Quod formica die comedit vno, Clausæ cui folium rosæ corona est, In quo non magis inuenitur herba,

DOMITIVS

Costum. COSTI: quod nascitur in India. nam costum radix est eximii odoris: foditurque in Petale insula Gægetis. Piper crudum: acre, vel piper crudum. pendens de ipsa arbore, & torrefactum. primum appellatur Tongum: alterum album: tertium nigrum. Erucæ: qua caules eduntur. Culex: qui alitur salicetis. Talpa: fodit hortos & facit cuniculum. Est: tota collocatur & consumitur in nido. Cocleam: genus mensuræ exigua: quæ tota vix opobalsamo implebatur: vt scri. Plin. indicat esse mensuram. Nuce picata: ad vas picatum. nã Ca: to docuit esse vasa picata. Cæsar: Augustus totum est idem epigramma: sed duo tantum primi versus: & duo ultimi sunt Mar. sex inferti Octauii Aug. Augusti libelli epigrammate edidit: quæ balnei tempore meditabatur: ex eo hoc recitatur epigramma a Mart. vt offendat lasciuam carminis Imperatoris quoque Augusti placuit se in epigrammate: post priam simultatem cum Antonio: cum vtriusque milites poscerent: vt necessitudine aliqua coniungeretur: actum est vt Aug. duceret Claudiam filiam Fuluie vxoris Antonii: quam susceperat ex P. Clodio priore viro: eã intactam reliquit: orta simultate inter ipsum & Fuluiam socrum. Simularis causa non exponitur a Trã quod docet Augustus hoc epigrammate: ait enim Fuluiam socrum poposcisse ab eo coitum in vltionem Antonii coniugis: qui mimã Cithæridem amabat: sed se id recusat: quoniam anserat. Latina: nuda & apra. Glaphyrus: i. mimã Cithæridem. Nam Glaphyrus nomen est citharædi apud Iunen. De quo citharædus Echion: Aut Glaphyrus fiat pater, & apud Mar. Plaudere nec Cano: plaudere nec Glaphyro. apteligitur mimã cithæridem appellat Glaphyram: quam Antonii pater amasse Plu. & Plin. testatur: & Cic. adeo vt inuictis curru leonibus eam per Italiam circulerit: fecit de mem diuortium: nihilque, vt Cic. scri. egit honestius in vita Ant. quod cum mihi mafecit diuortium. Fulua: socrus mea. Signa ca. i. pugnemus. Absolutis: versus Mar. verba sunt in versus Augusti. Quæris: notantur mulieres a Iuue. quod literarum censura vsque eo processerint: vt etiam doctissimi rhetores in contentionem vocarent: vt Iuue. Cello dictare paratæ. Galla eo genere erat: quã poeta deridet. ait enim se eam nolle ducere uxorem: quoniam eius mentula faciat sæpe solocissimum: quem ipsa diserta castigaret: hoc est non legitime semper coit. alludit ad literas, & ad coitum illegitimum. Lydia: lassos homines fessi dicuntur: laxæ item res dicuntur attrite. In Lydiam est epigramma: cuius laxitatem & deridet & detestatur ea of

fenus proximo coitu. Equitibus aheni: alii referunt ad militem armatum, quod non placet. alii, quod sentio, ad instrumentum illud: quo vas in igne sustentatur. Nã eques non modo apud antiquos: sed & equus significabat: cuius vicefungi videtur tripos cum sustineat abentum. Lydia. i. femur Lydia. Trochus: significat rotam in cuius similitudinem factum ferrum nunc admittit pilas ligneas: de ea rota loquitur. Celer: quia celeritate vertitur. vt in distico: iste trochus pueris: at mihi canthuserit. Petauro: petaurus dicitur, qui corpus emittit per circulos. Idem per taurilla appellatur, a petra quod significabat volu, vt auctor est Marcel. Firmus in Astronomico. Petauro transmissio. i. dum petaurus transmittit corpus. Crassa aqua: cœnosa. GEORGIUS. QVOD fu. Gla. Antiochanc mi. pœ. Fulua constituit se quoque vt futuam. Fuluiam ego vt futuam quid si me Manius oret? Pedicem? faciam? non ego si sapiam. Aut fut, aut pug. ait: quid quod mihi vita Carior est ipsa mentula signa canant. Si hic Cal. libros Apiani de bellis citui. legisset. cauissam simularis iter Fuluiam & Aug. tum quid foret Manius: & omnem vitem epig. cognouisset: si viderem Lucio An. triumuir fratrem cõsulatum gerente: M. Ant. vxor Fulua cum L. Manio ne omnia opera Cæ. agi viderentur: admittentur cultores: qui propriis agris ex pulsi erant: eis quoque auxilium pollicebantur: opera tamè Manii Fulua in deterius conuerfa fuit. nã quod dicebat Manius: si Italia quiescit, Cleopatram detenturam Antonium, qui insurgente bello celerrime ad eam rediret. Quare Fulua mulieris perturbatione mota: L. Antonium in contentio nem impulit. Marcus vero Ant. mox Manii: quia Fuluiam ad bellum irritasset, per calumniam Cleopatram neci dedit. Hic ergo erit sensus: Fulua impulsa per Manium, qui subiebat Glaphyram: petiit a Cæsare Augusto futuam: quam rem Augustus negat exemplo si sto de Manio: quippe dicens: Si Manius iam vir rogaret vt se pedicarem: nempe vt facerem. Ergo nec tibi o Fulua morem geram: quem admodum nec Manio obsequer: quamuis & ipse sit causa civilis belli: sed optone data magis eligit pugnam, quam coitum. Quam rora transmissio toties impacta petauro. Nonius Marcellus, quo auctore nititur circuli mentionem nullam facit. Quare dixerim petaurum machinam fuisse ligream, vnde petaurilla: se mouerent. Declinatur autem hoc petaurum: vnde petaurisso verbum: & petaurista: de qua dictione plura in commentariis Iuuenal. diximus.

Eques Trochus Petaurus e. pro. n. c. pro. n. largi. i. vna que non est nisi ut leg. fides. say. ridentes. lapsus a. cus.

Lampfacus v. h. i. u. s. a. l. a. s. a. p. o. s. t. e. g. n. a.

DOMITIVS

NOTO Pompeiano: non dicas quæ amplius non sunt vilia theatro Põ peiano: quod velis tegeba- tur. nam vela dicuntur ne- gata ventis: quando non surgentia in alcum eos ex- cipunt: sed iacent: quem admodum tegentia thea- trum. eodem epithetovfus est supra: Et rapiant cele- res vela negata noti. Ar- milla: finistrarum orname- tum. Delphico: quales Delphi mittunt. Leuconi- co: genus lanæ, quo culci- træ farscebantur. Braccæ: bracca erat genus vestis, qua Britani utebantur: au- thor est Diodo. Onocro- talis: avis simillima cygno: a quo non distingueretur. nisi eis, faulbus inesset alte- rius ventris similitudo: quicquid enim comedit in fauces congerit: diuq; con- tinet: cum tamen sint mi- ræ capacitatis: vt author est Plini. Mollia: conquertur, q; quidam non modo peditur puerum: sed etiam eius inguina tractet inter opus: quibus sollicitandis efficit, vt cito pueri viri fi- ant. Galefi: pueri. Duro ore: barbato mento. Præ- cipitant: ante tempus. In de: ex hoc. Placent: quia non audent prodire in lu- cem. Vna puellis: ante- rior. Viris: posterior. Tua parte: posteriore tibi con- cessa. Nubere: Syllâ pro- uocantem poetam ad nu- ptias aspernatur: quoniã

Quam Pompeiano vela negata noto
Quam quæ delphico lapsa est armilla cinædo.
Culcitra leuconico q̄ viduata suo,
Quam veteres braccæ Britonis pauperis, & q̄
Turpe Rauennatis guttur Onocrotali.
Hanc in piscina dicor futuisse marina,
Nescio, piscinam me futuisse puto,
In Pædiconem masturbantem.
Mollia quod niuei duro teris ore Galefi
Basia, quod nudo cum Ganymede iaces,
Quis negat hoc nimium? sed sit satis, inguina saktē
Parce fututrici sollicitare manu.
Leuibus in pueris plus hæc, q̄ Mentula peccat,
Et faciunt digiti, præcipitantq; virum.
Inde tragus, celeresq; pili, mirandaq; matri
Barba, nec in clara balnea luce placent,
Diuisit natura mares pars vna puellis,
Vna viris genita est, vt ere parte tua,
In Syllam.
Nubere Sylla mihi nulla non lege parata est,
Sed Syllam nulla ducere lege volo.
Cum tamen instaret, decies mihi dotis in auro
Sponsâ dabis dixi, quid minus esse potest?
Nec futuam quamuis prima te nocte maritus,
Communis tecum nec mihi lectus erit.
Cõplectarq; meam, nec tu prohibebis, amicam,
Ancillam mittes, sed mihi iussa, tuam.
Te spectante dabit nobis lasciuia minister
Basia, siue meus, siue erit ille tuus.
Ad coenam venies, sed sic diuisa recumbes,
Vt non tangantur pallia nostra tuis.
Oscula rara dabis nobis, & non dabis vltro,
Nec quasi nupta dabis, sed q̄ si m̄ anus,
Si potes ista pati, si nil perferre recusas,
Inuenies qui te ducere Sylla velit.
Ad Labullum.
Dum te prosequor, & domum reduco,
Aurem dum ubi præsto garrienti,
Et quicquid loqueris, facisq; laudo,
Quot versus poterant Labulle nasci?
Hoc damnatum tibi non videretur esse,
Si quot Roma legit, requirit hospes,
Non deridet eques, tenet senator,
Laudat causidicus, poeta carpit,
Propter te perit, hoc Labulle verum est.
Hoc quisquam ferat, vt tibi tuorum
Sit maior numerus togulorum,
Librorum mihi sit minor meorum?
Triginta prope iam diebus vna est
Nobis pagina vix peracta, sic est,
Cum cœnare domi poeta non vult,
Ad Thelesphorum.
O mihi grata quies, o blanda Thelesphore cura,
Qualis in amplexu non fuit ante meo,
Basia da nobis vetulo puer vda falerno,

non speret se habiturum vxorem: quæ possit perfer- re mores suos: quos expo- nit. Nulla non lege: om- ni conditione. Instaret: prouocaret: vt se acciperē in vxorem. Mihi: non al- teri. Siue erit tuus: idest Eunuchus, & spado. Dũ noto argumento rogat La- bullum, ne operam toga- ram a se exigat: cum ma- gnâ faciat oculi & carmi- nis iacturam: & poema as- mittat sequens cœnam. Nasci: idest componi a me. Prosequor: dum se- quor te. Præsto: accom- modo. Damnum: quod carmina non scribã. Poe- ta carpit: notat mores poe- tarum, qui aliena carmina carpunt: quibus, quoniam bona inuident, placet ma- gis vt carpit exponas: fre- quenter carpit, & suffura- tur hoc pacto: dum profe- quor te: & capto cœnam. O mihi: Thelesphorum puerum nil præter ample- xum permittentem allo- quitur inter brachia. O blada cura: o amor. Vda falerno, i. basia sine cura.

Filla:

DOMITIVS

FILLA: varcinatur LI- num cum fuerit salacissi- mus fututor fore cunni- ngum: quoniam desit ar- rigere. Sagax: luxuriosa. Caue lingua: quia erit cū- nilingus: & te. inseret fe- moribus. Ferreus: Flaccū ancillam, & paruo profan- tem precio amantem deri- det: fieri enim nõ posse pu- rat: vt quæ paruum exigat precium sit iucundi coitus. Orat: p̄coltu. Garum: liquamen ex garo pisce. Cybii: significat cõsistam pelamidē: vt Plinius de ge- nere thynni. Botryone: botryon liquaminis genus falsi: inde botellus genus. farciminis. Gaudens: tan- quam putet rem magnã. Perfricuit: dicuntur per- fricuisse frõtem: qui depõ- suere pudorem. Plinius in proœmio naturalis histo- riæ: Perfricuit frontem & ni- hil profect. Follatum: di- cebatur vnguenum quod frem dicebatur nardinũ: & erat magni precl. De thu- sco vico: nam in vico thu- sco vestium bombicinãrũ textura commendabatur. Languida: Phyllis: nutri- fuit Domitiani: eadē an- lena: sub quo nomine nũc deridetur mulier: quæ de- formis: & an inguina poe- tæ sollicitabat: cum excita- ri non possent: docet quo pacto possit arrigere. Iu- gular. i. pollice: quia cadit mentula. Vix decem ho- ris: adeo cadit mens. Os: in Zoilum fellatorem: quẽ sæpe supra nominauit hoc noie. vt supra: Nec te vindi- care possumus: Fellat hic. conquirebatur os causidi- corum, & poetarum male olere: cum referret hoc (vt puto) ad maledicta. Respõ- det poeta peius olere fella- tori: notans hominis turpi- tudinem: quasi male oleret: alter ipse accepisset. Inua- sit: locat ambiguitate ver- bi præcido. nam & incide- re significat: & frangere po- dicem. alterum tractũ est a cædo: alterum a præciso. In- testino. medicus, inquit, phreneticus inuasit Hylan- sic: & eum præcidit: cum videatur dicere vuloeravit intelligit p̄dicavit: propte- rea subdit medicus nõ phre- neticus: sed sanus: qui tam bonum cepit consiliũ. Si- ca: gladius est latronis: vn- de sicarii d: cti sunt. sica itē numeratur inter ferramẽ- ta chirurgica. Atreus: Cæci- lium deridet: q; amicos ac- cipiebat varietate ciborum qui omnes confecti erant

Pocula da labris facta minora tuis.
Addideris super hæc Veneris si gaudia vera,
Esse negem melius cum Ganymede Ioui.
In Linum.
Illa sagax nimium, nec paucis nota puellis
Stare Lino desit mentula, lingua caue.
Ad Flaccum.
Ferreus es, si stare potest tibi mentula Flacce,
Cum te sex cyathos orat amica dare.
Vel duo frustra rogat Cybii, tenuemue lacertum,
Nec dignam toto se Botryone putat,
Cui portat gaudens ancilla paropside rubra
Halecem, sed quam protinus illa voret,
Aut cum perfricuit frontem, posuitq; pudorem,
Succida palliolo vellera quinq; petit.
At mea me libram foliati poscat amica,
Aut virides gemmas, sardonychasue pares,
Nec nisi prima velit de thusco serica vico,
Aut centum aureolos, sic velut æra roget.
Nunctu velle putas hæc me dare doni puellæ?
Nolo, sed his vt sit digna puella, volo.
Ad Phyllidem.
Languida cum vetula tractare virilia dextra
Cœpisti, iugulor pollice Phyllituo.
Nam cum me vitam, cum me tua lumina dicis,
Horis me refici vix puto posse decem.
Blanditias nescis, dabo dic tibi millia centum,
Et dabo setini iugera culta soli.
Accipe vina, domũ, pueros, chrysendeta, mensas,
Nil opus est dignis, sic mihi Phylli frica.
In Zoilum.
Os male causidicis, & dicis olere poetis,
Sed fellatori Zoile peius olet.
De Phrenetico Medico.
Inuasit medicus sica phreneticus Eucli,
Et præcidit Hylan, hic puto sanus erat.
In Cæcilium.
Atreus Cæcilius cucurbitarum
Sicillas quasi filios Thyestæ
In partes lacerat, secatq; mille.
Gustu protinus has edes in ipso,
Has prima feret, alteraue cœna,
Has cœna tibi tertia reponet,
Hinc seras epidipnidas parabit,
Hinc pistor farreas facit placentas,
Hinc & multiplices struit tabellas,
Et notas cariotidas theatris,
Hinc exit varium coco minural,
Vt lentem positam, fabamq; credas,
Boletos imitatur, & botellos,
Et caudam Cybii, breuesq; mænas.
Hinc cællarius experitur artes,
Vt condat vario vaser sapore
In ruge folium capelliana, ruta.

ex cucurbita: & cū variis epulas videat apposuisse: so- lam dede cucurbitã. Cæ- cilius Atreus: tanquã alter Atreus: qui Tantalũ Thy- stæ fratri filium epulandũ apposuit. Atreus: lanua- tor cucurbitarum. Edes: gustabis. gnstare est leui ci- bolenire stomachum. Intra facietatē. Cœna: idest pri- ma, & secunda cœna. Epi- dipnidas: dapes epidipni- des dicuntur: quæ post dip- non: idest cœnã apponũt. Hinc: ex hac cucurbita. Farreas: ex farre. nam pla- cente farre in maiore erãt precio. alii codices habent Fatuas placentas. Multi- plices tabellas: nam tabel- læ dicuntur duplices, & tri- plices a numero foliorum, & tabellæ mittebantur in saturnalibus. Cariotides: & cariolg dicuntur fructus, hæ inauratæ mittebantur amicis. Papini. Vt latente palma prægrandes carioti- des cadebant. Notas thea- tris: quia in theatris spar- guntur. Minural: piscem marinum significat, quem ira cõdit Apitius, vt addat liquamen: oleum: vinũ co- ctum: & reliqua. Minurali- tatem genus cibi cõfecti ex variis leguminibus. Vix decem horis: ex variis rebus confe- ctum. Hinc: ex cucurbita. Botellos: gen' farciminis: vt Festus scrib. Mænas: pl- fces sunt, qui colorem mu- tant: vt Pl. tradit. nã hye- me candidg sunt: æstate ni- griores, eorum maria stru- mis medentur. Libres pon- dus libræ trahentes: vt Bil- bres dicimus duarum li- brarum. Capelliana: ruta a capillamentis, & herbarũ & foliorum.

Gusto

Epidipni- des

Cariotg

Minural

Botellos Mæna

Capellia- na,

liquor

caryotg suæ caryotides fœdus palmas. Minural genus est huiusmodi ex concisis minutati ole- ribus fit. autore apicio fabat m- rino pisce, liquamine, oleo, vin- o p̄ porris et ad coriandeo.

Cybii est concisa pelamis. Mæna piscis maximus latinis holecula. cellarius qui in cella præpositus est penus promouendo

DOMITIVS.

FGABATAS: hę supra dicuntur gabatae .i. lances roncauz. Nec toga: in Ne...

Sic implet gabatas, paropfidafq, Et leues scutulas, caualq; lances, Hoc lautum vocat, hoc putat venustum, Vnum ponere ferculis tot affem.

In Nestorem.

Nec toga, nec focus est, nec tritus cimice lectus, Nec tibi de bibula facta palude teges, Nec puer, aut lenior, nulla est ancilla, nec infans, Nec fera, nec clauis, nec canis, atq; calix, Tu tamen affectas Nestor dici, atq; videri Pauper, & in populo quæris habere locum, Mentiris, vanoq; tibi blandiris honore, Non est paupertas Nestor habere nihil.

De Prasiuo.

Sæpius ad palmam Prasius post fata Neronis Peruenit, & victor præmia plura refert, In nunc liuor edax dicte celsisse Neroni, Vicit nimirum, non Nero, sed Prasius.

De Apro.

Aedes emit Aper, sed quas nec noctua vellet Esse suas, adeo nigra, vetusq; casa est, Vicinos illi nitidus Maro possidet hortos, Cœnabit belle, non habitabit Aper.

Ad Fabullum.

Ignotos mihi cum voces trecentos, Quare non veniam vocatus a te Miraris, quærifq; litigafq; Solus cœno Fabulle non libenter.

De Caio Proculo.

Caius hanc lucem gemma mihi Iulius alba Signat, io votis redditus ecce meis, Desperasse iuuat, vel uti iam rupta fororum Fila, minus gaudent, qui timere nihil, Hypne quid expectas piger? immortale falernū Funde, senem poscunt talia vota cadum, Quincunces & sex cyathos, bestemq; bibamus/ Caius ut fiat Iulius, & Proculus.

In Zoilum.

Zoile quid tota gemmam præcingere libra Te iuuat, & miserum perdere fardonyca, Anulus iste tuis fuerat modo cruribus aptus, Non eadem digitis pondera conueniunt.

In Charidemum.

Cunaram fueras motor Charideme mearum Et pueri custos, assiduusq; comes, Iam mihi nigrescunt tonsa sudaria barba, Et queritur labris puncta puella meis, Sed tibi non creuit noster villicus horret, Te dispensator, te domus ipsa pauet, Ludere nec nobis, nec tu permittis amare, Nil mihi vis, & vis cuncta licere tibi, Corripis, obsetuas, quæreris, suspiria ducis, Et vix a ferulis abstinet ira manum, Si tyrios sumpsi cultus, vixiue capillos,

grece: latine significat som num. Conuenit ergo no uen puero ministrari Bac chum somni ducem, & al totem. Bestem: vas octo menfuraru. Zoile: in Zoil um, qui ex seruo ad eque stes anulos peruenerat: vt supra expo sumus. Has cum gemmas impede de dicat catenas. Laturne tibi Zoilus anulos priores. Hic tantl ponderis anulum hunc gestabat: vt aprius olim poruerit esse cathena eius pedibus: quunc anu lus digito nonnulli, autho re Plinio, auri pòdus in a/ nulis ostentabant. Aliile ues bracteas inferebant: gē marum preclum ostentan tes. Eam bracteam appel/ lauit aurum estiuum. Iue nalis tangens hoc anulo/ rum genus: Ventilet æsti uum digitis sudantibus au rû: Nec sufferre queat ma ioris pondera gēma. Per dere: occultare, quia nō est in tanto precio gemma: cū additur vniu auri. Tuis cruribus: pro cōpede. Erac enim seruus fugitiu. Cu narum: Charidemum pæ/ dagogum suum, & libertū a quo obliuatur, cū iam sit vir. Mearum cunaram monitor: qui me infantem nouisti, vel motor, qā mo uisti cunas mihi infanti. Placet prior scriptura. Su daria: verbum Catulli, pan nos lineos, qui excipiunt ca/ dētem barbam a tonfore. Sed tibi nō creui: id est nū dum putas me satis adole/ uisse.

¶ Catonem

DOMITIVS.

PCATONEM: qui vta tur censura Catonis. For mosam: Luperum captū amore Glyceræ irrumato/ rem esse ostendit: & Glyce/ ram fellatricem vrbano lo co: dum ait Luperū nup dixisse se iam mense toto non futuisse amicam: quia dentes dolerent. nā si den/ tes & os ægrum impedimē to erat: quo minus illa col/ ret: satis apertū est indicū esse irrumatorem. Mulio: venditū mullonē supra vi/ ginti millibus nōmum con queritur: & quasi intranti magnitudinem p̄cii: istam tam grauis veditiois cau sam vellet afferre: subdit eum fuisse furdū ob hoc: cū minoris debuerit vediti: ipse idē commemorat: quali fue rit iusta causa tam grandis p̄cii. Surdus erat: eludit Aucū. Indulget: Lygdū formosum pastorē suum per casum monet recentē: ne velle concedere arbor/ res capitis periculo ad glā/ des decutiendas. nā Amyn ras pastor dum saginandis suis incubit ex arbore glandifera quā cōscendit, cecidit: eiusq; pater siluæ si gna succidi iussit ad rog/ filii. Amyntas: nomen pa storale est sumptū a Theo/ crito & usurpatum a Virg. Cedētes: honustos glandi bus. Opes cō. i. glādes de/ iectas. Nemus tri. cui? ca/ su perierat filius. Diræ ra plnæ: filii. Dānauit ro. li. .i. rogis dedicauit. Ligna noxiæ: q̄b? cecidit Amyn/ ras. Annumerare. i. redde re numerū. Viuida: Cæci lianum auarum accusat: qui poetæ epigramata di/ xerat non esse viuida. Hoc .n. fieri dicit Mar. eius cau sa: qui nihil donat. nā vita carminis ex argumento di/ citur, referatur hoc, qd ma gis placet, quod parū viui/ dum esset: quia de Amyn/ ra mortuo est scriptū. Ex hoc iocans poeta dixit non mirandū esse si nō est viui/ dum: cū de mortuo sit cō/ positum: & eius culpa hoc accidisse: qui id argumen/ rum pposuerit. Lemmata mor. i. argumenta de mor tuo. Thyma: florem signi ficat gratissimū apibus: qd circa solstitia nascitur: cū large florescit: portendit mellis puentum: ex attica translatū est: adeoq; promi scue nascitur: vt Narbonen si agro lapidoso maxima copia proueniat. author est Pli. Thymū tamen atticum principatū tenuit: & gternum epitheton inde fortitum. Virg. Cecropiumq; Thymū, in insula Cœcyræ In ama/ titudinē pungit: vnde Corsica mella eundē seruant fa/

Exclamas, nunquam fecerat ista pater, Et numeras nostros astricta fronte trientes, Tanquam de cælla sit cadus ille tua. Desine, non possum libertum ferre Catonem. Esse virum iam me dicet amica tibi, De Luperco, Formosam Glyceram amat Lupercus, Et solus tenet, imperatq; solus, Quam toto sibi mense non fututam Cum tristis quæreretur: & roganti Causam reddere vellet Aeliano, Respondet, Glyceræ dolere dentes, De Mulione furdo, Mulio viginti venit modo millibus Aule, Miraris precium tam graue, sturdus erat, De Amynta, Indulget pecori nimirum dum pastor Amyntas, Et gaudet fama, luxuriaq; gregis, Cedentes oneri ramos, siluamq; fluentem, Vicit, concussas ipse secutus opes, Triste nemus diræ: vt vultu superesse rapinæ, Damnavitq; rogis noxia ligna pater, Pingues L. yde suas habeat vicinus lollas, Te satis est nobis annumerare pecus, In Cæcilianum, Viuida cum poscas epigrammata, mortua ponis Lemmata, quid fieri Cæciliane potest? Mella iubes hyblæa tibi, vel hymettia nasci, Et thyma cecropiæ corsica ponis api, In Vxorem, Deprensam in puero tetricis me vocibus vxor Corripis, & culum te quoq; habere refers, Dixit idem quoties lasciuo Iuno Tonanti? Ille tamen gracilium Ganymede iacet, Incuruabat Hylam posito Tirynthius arcu, Tu Megaram credis non habuisse nates? Torquebat Phœbum Daphne fugitiua, sed illas Oebalius flammis iussit abire puer, Bryseis multum quatuuis auersa iaceret, Aeacidæ propior Iouis amicus erat, Parce tuis igitur dare mascula nomina rebus, Teq; puta cunnos vxor habere duos, Ad Senem orbum, Orbus es, & locuples, & Bruto consule natus, Esse tibi veras credis amicitias? Sūt veræ, sed quas iuuenis, quas paup habebas, Qui nouus est, mortem diligit ille tuam, In Cantharum, Intrafti quoties inscriptæ limina cællæ, Seu puer arrisit, siue puella tibi,

potem. Deprensam: in/ prudentiā vxoris accusat: q̄ ipsum deprehēderat dū pædicaret: obiurgansq; se pueri partes posse præstare affirmabat. Posito ar. nā ipse arcum gestabat: Hylas pharetra: vt Apolloni. Iōn/ go carmine feri. Megarā: Creōris filia fote: Herculis vxor. Megarā dici non Me/ geram carmen Homericū testatur immaniū euocatio ne. Homerus: & Megaram Creontis magnanimi fillā quam habuit Amphitryon/ nis fili? rōboris indomit. Fugitiua: dum conuersa est in Iaurum. Oebalius puer: Hyacinthus lacedæmo nis: quem dilectū disco Phœbus interemit per im/ prudentiā: vt sus autē est in florem sui nois: in eun/ dem florem Ajax cōuersus est cū iudicio amorū supe ratus sibi mortē conscitit, inde idem flos dicitur flos Oebalius ab Alace. Colu/ mel. Et male dānati mœ/ sto de sanguine surgit Aia cis flores. Bryseis pa. est: p̄prio nois dicebat. Hippo damia: vt scri. Eustachius: dilecta est ab Achile. Les nis amicus: Patroclus. nā Achilles Patroclū amauit: quie parria Opiticia iussis est exulare: cū affine Oean them per imprudentiā ne/ casset: vnde Oeanthiū secu lum: & fons Oeanthius in siluis. Erat idem necessitu/ dine conuinctus cū Achil/ le: vt colligit Eustachius: cum quo est educatus post exiliū: promiserat autē Me noctio patri Patrocli Achil les se post expeditionē Tro ianā eū domū reducū/ rum. Dare ma. i. noli ex/ stimare tibi aliquid masculi lum esse. Orbus es: impru dentis orborum oium, & dluitū accusat: qui capta/ tores putant sibi esse ami/ cos. Nat? cōsule Bruto. i. es decrepita ætatis. No uus: nuper factus amicus. nam is captator est: & spe obuenture hęreditatis tibi blanditur. Intrafti: in Cā tharum irrumatorē: quē eo vicio laborare ex conie/ ctura ostendit. nā siue mu/ lierem adiret, siue puerum non patiebatur vel mini/ mam rimam hiare adeo: vt velo foramina acu facta obstruenda curaret. nemo Inquit poeta, qui vel p̄ci cat: vel legitimum Init coi/ tum mulieris tam anxio pudore afficitur, sed irru/ mator. Cællæ: fornicis meretricis nominibus Inhabi/ Lyciæ.

Martialis

O 2

Soteria sunt mu lica, que p nnalescen a dijs no ent.

DOMITIVS.

VELO: quo circumda- tur centones. Terebran- tur: perforatur. Lasciuia: lasciuientia: & passim pun- gente. Solliciti: anxii.

Qui pœdicat: aut futuit: sed qui irrumat. Iam nisi: Mœlum monet: vt cum ar- rigere non possit: fiat irru- mator. nã supra dixit: Ne/ mo est Gallatex ad irru- mandum. Verpa: verpidi- centur iudai circumcisi eo- dem habitu est mentula.

Pannucea: a pãno fit pan- nuceus. a. um. diminutiũ pannucula: author est Pom- pe. vel a pãno: quod placet vena eminentiore: cuius di- minutum est pannucula. nam & mulierum mãma: & membra sensilia iuuenili humore exhausta pãnucea sũt: hoc est venosa. supra: At tibi pannosã depẽdent peccore mamma. Laces- sis: insequeris. Summa pe- tas. i. os: & has irrumator alibi: Nemo est Thai senex ad irrumadum. Omnia: Blataram deridet: qui cũ omnem mulierum turbã deuitaret: & lingeret cum- nos: causa, inquit, est ne co- gatur futuere. Vmbra pã pelana. i. porticu Pompeii. alibi: Sic veterem ingratu Pompeii quærim? vmbra.

Limina Inachidos. i. por- ticum Europæ hinc Inachi- alibi: Aut vbi sidonio Tau- rus amore calet. Lacedæ- monio ce. lacedæmonũ di- ctur ceromã: quoniam pa- læstram Lacedæmonũ in- uenerunt: & eo ceromate se vngebãt. Virgine. i. aqs gelidis virginit. nam mar- tia aqua vt Plin. scri. natatu: virgo tactu prestabat. Si- lius: Silius poeta pœdium Virgi. In Neapolitano ha- buit: vt scri. Plin. in epistola. habuit item villam Cic. lit- toralem: quæ occurrebat a Lucrino Baias veniẽtibz. Ibi Tul. olim instaurauit monumentum: & locũ ap- pellauit academiã, acadẽ mla: atheniensis æmulatio- ne. eo mortuo proruperũt illic fontes calidi: qui ocu- lis medebant. Possedit eun- dem locum Verus Anati- stius: fontes celebrati sunt carmine liberti Cice. Cuius hi duo sunt postremi: Et quoniam totum legitur si- ne sine p orbem: Sicut oculi plures quæ medeantur aquæ. Vtrunq; autẽ pœdium voluit habere Silius: quo- niam & Ciceronẽ olim fue- rat imitatus in causis agen- dis: & postea in carmine pu- nico Virgilium: hoc igitur in laudem Siliũ dicitur.

Contentus non es foribus, veloq; seraq;
Secretumq; iubes grandius esse tibi.
Oblinitur, minimã si qua est suspicio rimã,
Punctaq; lasciuia quæ terebrantur acu.
Nemo est tam teneri, tam sollicitiq; pudoris,
Qui vel pœdicat Canthare, vel futuit.

In Mæuium.

Iam nisi per somnum non arrigis, & tibi Mæui
Incipit in medios meiere verpa pedes.
T ruditur & digitis pannucea mentula lassis,
Nec leuat extinctum sollicitata caput.
Quid miseros frustra cunnos, culosq; lacesis?
Summa petas, illic mentula viuit anus.

In Blataram.

Omnia fœmineis quare dilecta cateruis
Balnea deuitat Blatara? ne futuar.
Cur nec pompeia lentus spatiat in vmbra,
Nec petit Inachidos limina? ne futuar.
Cur lacedæmonio luteum ceromate corpus
Perfundit gelida virginẽ? ne futuar.
Cum sic fœminei generis contagia viter,
Cũ lingit cunnum Blata ra? ne futuar.

De Silio.

Silius hæc magni celebrat monumẽta Maronis,
Iugeta facundi qui Ciceronis habet.
Hæredem, dominumq; sui, tumuliq; larisq;
Non alium mallet, nec Maro, nec Cicero.

In Phyllida.

Nulla est hora tibi, qua non me Phylli furentem
Despolies, tanta calliditate rapis.
Nunc plorat speculo fallax ancilla relicto,
Gemma vel a digito, vel cadit aure lapis.
Nunc furtiua lucri fieri bombicina possunt,
Profertur Cosmi nunc mihi ficcus onyx.
Amphora nunc petitur nigri cariola falerni,
Expicit vt somnos garrula saga tuos.
Nunc vt emam grãde ve lupũ, mulũ ve bilibrẽ,
Indixit cenam diues amica tibi.
Sit pudor, & tandem veri respectus, & æqui,
Nil tibi Phylli nego, nil mihi Phylli nega.

De Silio.

Iam prope desertos cineres, & sancta Maronis
Nomina qui coleret, pauper, & vnus erat.
Silius arpino tandem succurrit agello,
Silius & vatem non minus ipse tulit.

De Tityo.

Tanta est quæ Tityo columna pender,
Quantam lampfaciã colunt puellã,
Hic nullo comitante nec molesto,
Thermis grandibus, & suis lauatur.
Anguste Tityus tamen lauatur.

Celebrat: nam coluit dill- gentissime tumulum Vir- gilli: vt ait Plin. Tumulu: ad Virgilium. Lares: ad Tullium refertur. Nulla est: Phyllim multa quoti- die ab eo postceterum monet: vt cum ei quæcunq; petiit, donauerit: & ipsa det fella- tionem. Nulla est hora. i. nulla hora labitur. Reli- cto: attrito. res relicte con- sumptę dicuntur imitatio- ne græcorum: qui κωσολε/ μων dicunt. Lapis: de cro- tallo, siue de elencho, quod placet. Possunt: dicuntur posse. Lucel fieri: vili pœcio emi. Siccus onyx: siccum diapauma. nam constat ex siccis odoribus: vt Plin. tra- dit. Profertur: ante ocu- los fertur meos: vt emam.

Carlosa: multorũ anno- rum. Expicit: purget for- nos de te aduersos. Indl- xit cœnam: se velle cœnare tecum. apud Ciceronem ẽ eadem significatione con- ducere cœnam. Condicere autem est prisca lingua de- nũciare. Nil mihi Phylli nega. i. patere te irrumari. nam nil negare apud poe- tam id significat, vt ante ex- posuimus. id autem pate- facere hoc loco dixit. Nam aliud videtur dicere: cum tamen hoc dicat. Iam pro- pe: laudatur Silius q; eme- rit pœdium Virgilianum: cum autem sibi uo minus vendicauerit Virgilium: quẽ carmine expressit imita- do. Desertos cineres: quo- niã tumulus erat in agro.

Tulit: accepit: & affectus est. Tanta: fabulosa est hi- storia. Tityus Iouis & Hela- ræ filius dictus filius terre: quoniam mater narum in- fantem specu occultauit: ex qua cum adultus pro- dierit: fabulam dedit: & q; ex terræ visceribus natus es- set: eam secutus Virgi. Ter- ræ omnipotentis alumnũ dixit. Vnde specus Helari- cia dicitur nõ procul a pa- tria Epepeus: qui lignum equum struxit. hic alter est Tityus, quem masturbato- rem fuisse ostẽdit poeta elo- cutione. ait enim lauari hũc suis thermis: quę quamuis grandes sint: angustã la- uant mentulam Tityi. eo- dem locutionis genere su- pra est vsus: Secretusq; tua cunne lauaris aqua. Et co- lumnam eklam in Priapo dicit poetã. Lauatur an- guste: quia masturbatur.

Coenabis

Ad Iulium Cerealem.

DOMITIVS.
COENABIS belle: In- ustat Iulium Cerealem his ferme appositis ferculis: q; supra pœdit amicus: Num- ciat octauam phariã sua turba iuuentę: & hoc am- plius: q; nihil recitaturum promittit: sed auditurum bellum giganteum: quod amicus conscripserat. Belle: festiue cum relaxatione animi. Condicio mellor: si non habebis mellorẽ cœ- nam. Octauam. nã ea ho- ra lauabatur Marra. Ste- phani: meminit Tranquil- in Domitiãoris balnea stru- xit. Porru: duo genera ha- bet: sectile, & capitatum. Se- ctile dicitur sã habere quã Plin. appellat incisuras. & in distichis: Fila tarentini gra- uiter redolentia porri. Edi- sil: quoties oscula clausa dato. Nero omnibus æsta- tis mensibus porro vesceba- tur vocis gfa. Mella eque- stris ordinis, cum a Tibe- rio principe damnatus ac- cerferetur succũ porri ad- tritum denariorum argen- teorum pãdus haustit: quo expirauit. Si supra id pon- dus sumatur: dicitur non esse nosius. Cordilla: id est fœtus thynni. Lacertu- genus piscis: Rutæ: vt su- pra rutatos dicit lacertos.

Massa: potes ad massam lactis referre: hoc est caseũ. nã caseus fumo velabrensi commendabatur ex Vela- bro regione vrbis. Vnde ca- feus velabrensis in distichis est. potest referri (quod ma- gis placet) ad vinum: Igne enim & fumo condire vi- na docuit Massylla Gallia. Oliuã: Piceng cybis accõ modatã in gustu. nã quic- quid dabatur ante cibare- rum lances propter gustũ, dabatur. quod supra verbo græco dixit: Propinũ gu- stare. Aues cortiles. i. galli- nas. Aterno: immortali. Proxima: vicina laude. Claudia: Claudiam Britã nam vtrãq; lingua eruditã laudat: simul & ipsi & ma- rito oprat felicitatem. Pe- ctora, mores. Cgruleis. cæ- rulei dicitur Insulari. Vn- de & ipsa Circe vltrea dicta est: q; coleret Circeios insu- lam. Vitreã iuga perfida Circes. Papini. Nurus: ex filijs. Tribus natis: prui- legio trium natorum. Ius etiam quatuor natorũ da- batur mulieribus: triũ vi- ris. optat autem poeta nõ vt tantũ tris natos habeat: sed vt tot habeat liberos: vt trium liberorum prũle/ glo suo iure vtatur. nam q; aut nullum filium: aut tã

Ad Iulium Cerealem.
Coenabis belle Iuli Cerealis apud me,
Condicio melior si tibi nulla, veni.
Octauam poteris seruare, lauabimur vna,
Scis q; sint Stephani balnea iuncta mihi.
Prima tibi dabitur ventri lactuca mouendo
Vtilis, & porris fila resecta suis.
Mox vetus, & tenui maior cordila lacerto,
Sed quam cum rutã frondibus oua tegant.
Altera non deerunt tenui versata fauilla,
Et velabrensi massa recocta foco.
Et quæ picenum senserunt frigus oliuã,
Hæc satis in gustu, cætera nosse cupis?
Mentiar vt venias, pisces, conchylia, fumen,
Et cortis saturas, atq; paludis aues.
Quæ nec Stella solet rara nisi ponere coena.
Plus ego polliceor, nil recitabo tibi.
Ipse tuos nobis relegas licet vsq; gigantas,
Rara vel æterno proxima Virgilio.

De Claudia Rufina.

Claudia cæruleis cum sit Rufina Britannis
Edita, cur latia pectora plebis habet?
Quale decus formæ, Romanam credere matres
Italides possunt, athides esse suam.
Dii bene, quod sancto peperit fœcunda marito
Quot sperat generos, quotq; puella nurus.
Si placeat superis, vt coniuge gaudeat vno,
Et semper natis gaudeat illa tribus.

In Zoilum.

Vnguenta, & casias, & olentẽ funera myrrham,
Thuraq; de medio semicremata rogo.
Et quæ de stygio rapuisti cinnama lecto,
Improbe de turpi Zoile, redde sinu.
A pedibus didicere manus peccare proteruã,
Non miror furem, qui fugitiuus erat.

Ad Vrbicum.

Hortatur fieri quod te Lupus Vrbice patrem,
Ne credas, nihil est, quod minus ille velit.
Ars est captandi, quod nolis, velle videri.
Ne facias optat, quod rogat, vt facias.
Dicat prægnantem tua se Cosconia tantum,
Pallidior fiet iam pariente Lupus.
At tu consilio videaris vt vsus amici,
Sic morere, vt factum te putet esse patrem.

In Cheremontem.

Quod nimium laudas Cheremon stoice mortẽ,
Vis animum mirer, suspiciãq; tuum.
Hanc tibi virtutem fracta facit vrcus ansa,
Et tristis nullo qui tepet igne focus,
Et reges, atq; cimex, & nudũ sponda grabati,
Et breuis, atq; eadem nocte, dieq; toga.
Oq; magnus homo es, qui fece rubentis aceti,
Et stipula, & nigro pane carere potes.
Leuconicis agedum tumeat tibi culcitra lanis,

et hngoricis

eum duos haberet: non vte- batur iure tritum filioz. de quo satis multa ante dicta sunt. Vnguenta: in Zoilũ furem, quem & furti accu- sat: cum nuper odoramen- ta ad funus parata subri- puerit: & seruum fugitiuũ esse indicat: q; bis iam testa- tus est superiore carmine. Turpi: & infamũ & furacl- lecto sty. id est capulo. nã capulus lectus styglus est. A pedibus: nam olim cũ seruus esses fugisti: & fuisti in cõpedibus. Hortatur: Lupus nonã artem captan- di dicebat: & blandiens hor- tabatur Vrbicum orbũ, & diuitem: vt quæreret libe- ros: cum tamẽ id minime vellet. poeta in hunc locat, hortaturq; Vrbicũ vt mo- riatur: tanquam suscepisse fet liberos: hoc est nihil rel- inquat Lupo. nã si morie- tur tanquam pater: videret vsus cõsilio Lupi. Fieri pa- trem: te quærerẽ vxorem: ex q; filios suscipias. Quod minus: quoniam ipse velo- let esse hres. Videri velle quod nolis: id quod in dã- num ruum sit. Vt facias: vt accipias vxorẽ. Sic: ira- condito testamento. Qd e- nimlum: in Cheremõte m, qui mortem laudabat: in quo volebat videri sectari sapientiam Stoicorum: qui mortem cõtemnunt: & de contentenda morte præ- clipiunt: cum id ageret de- speratione, & ex rei dome- sticæ difficultate. nulla, in- quit, laus est Cheremõ: si in illa misera mortem op- tas: malor laus fortitudi- nis fuerit ei. qui inopiam magno animo ferre potest. Stoicæ: qui stolicus vls videri. Teges: tegetes habebãt pauperes. Nudi: sine culcitra, & nullo apparatu. Ma- gnus homo: ironice loqui- tur: Agedum: esto. hortã- tis est.

Martialis

0 3

DOMITIUS

PERTYMANTHE: que Interemit Hercules. Calydon: quem Meleager. Terminus aper in Lydia: ubi perlit Athis fili Cræsi: ut scribit Herodorus. Vendere Tucca potes: Tuccam accusat qui teneros emebat pueros: eosdem enim exoletos vedeat. Dominos: pueros olim amatos a te: ut dominum amicam dicimus. Rudes: pueriles. Luxuria: in eadem significatione est supra: Non amorem dices: hęc quoque luxuria est. nam luxuriam appellat non modo nimium rerum appetitum, & luxu: sed etiam immodicum contemptum earum rerum quibus uti debes. Hætericam: locus est in Lædam fallen tem maritum noua arte. ait enim, se esse hætericam: neque vlla arte posse sanari, nisi iuuatur. Tanti: id est se tanti facere salutem. Tolluntur: in Venerem. ut supra: iustitiam ille pedes sustulit hic tunicas. Draucium Natam blandam, & ex quo verbo appellat mentulam exoleti sui pipinnam. nam pipere est minorum pullorum vocem emittere. Vnde pipillo frequentatum quod passeri dedit Catullus: Ad iolam domi nam vsq; pipillabat. poeta ait tantam magnitudinis esse: ut si Priapus cõferatur: possit Gallus videri, hoc est castratus. Nonnulli codices habent bipenē: hoc est duplicem penem: sed placet prior sententia: licet syllaba mutata sit. Veturum: conqueritur se decipi sæpe numero a Lygdo puero: imprecatur: ut pileo tegat mentulam. Umbella: in dumentu capitis erat: quo solis radii arcebantur. huius est distichon. obscena metaphora abusus est. nam per dominam luscã, & si aliud videtur intelligere, mentulam significat. Teagas umbellam: id est regas natibus mentulam, vel ore tanquam umbella. nã erat fellator. ut alibi: At quondam Lygde nil negabas: id est fellabas. Curandũ Me dico riuali: id est qui eundem amat, quem ipse. Gallus: locus est in Gallo, & Greco: & significat sacerdotem Cybeles. Theca: tectus: eodẽ argumento supra scripsit in Lecaniam: inguina fucinctus nigra tibi seruis aluta stat quoties calidis tota foueris aquls. nam hæc Cælia lauabatur nter viros nudos inguinibus: so

Quantus erat Calydon, aut Erymanthe tuus. Nec queror infernas, quis cito, rapta sub umbras, Non potui fato nobiliore mori. In Tuccam. Vendere Tucca potes centenis millibus emptos: Plorantes dominum vendere Tucca potes: Nec te blanditiæ, nec verba, rudesque querelæ, Nec te dente tuo saucia colla mouent. Ah facinus Tucca pater inguen vtrinque leuata, Inspiciturque tua mentula facta manu. Site delectat numerata pecunia, vende Argentum, mensas, myrrhina, rura, domum. Vende senes seruos, agros & vende paternos, Ne pueros vendas, omnia vende miser. Luxuria est emere hos, quos, n. dubitauit, negatue, Sed multo maior vendere luxuria est. De Leda. Hætericam vetulo se dixerat esse marito, Et queritur futuri Leda necesse sibi. Sed flens, atque gemens tanti negat esse salutem, Sequitur refert potius proposuisse mori. Vir rogat ut viuat, virides nec deserat annos, Et fieri quod iam non facit ipse, finit. Protinus accedunt medici, medicæque recedunt, Tollunturque pedes, o medicina grauis. De Nata. Drauci Nata sui vocat pipinnam, Collatus cui Gallus est Priapus. In Lygdum. Venturum iuras semper mihi Lygde roganti, Constituisque horam, con:tituisque locum. Cum frustra iacui longa prurigne tentus, Succurrit pro te sæpe sinistra mihi. Quid precer o fallax meritis, & moribus istis, Umbellam luscæ Lygde feras dominæ. De Bacchara. Curandum penem commisit Bacchara græcus Riuali medico, Bacchara Gallus erit. In Cæliam. Theca tectus ænea lauatur. ænea Tecum Cælia seruus, ut quid oro, Non sit cum citharædus, aut Choraules. Non vis, ut puto, mentulam videre, Quare cum populo lauaris ergo, Omnes an tibi iam sumus spadones? Ergo ne videaris inuidere, Seruo Cælia fibulam remitte. Ad Pætum. Soluere Pæte decem tibi me sestertia cogis, Perdiderat quoniam Bucco ducenta tibi, Ne noceant oro mihi non mea crimina, tu qui Bis centena potes perdere, perde decem. In Vacerram. In omnibus Vacerra quod conclauius Consumit horas, & die tota sedet,

lum seruū videbat sibi aluta re fibulatum: quod cū alia de causa facere videretur: Poeta indicat eam ita egisse: ut seruū ad coitum recentem haberet. nam fibula non modo velandus inguinibus: sed etiam coercendo impetu libidinis utebatur. Ænea: nigra. nam ex aluta nigra erat fibula. ut supra: Nigra tibi seruus aluta. Ut quid facias: nam citharædus & coraules & citharædus ad vocem seruandam fibula utitur: quoniam nimio cultu raucescit. Ne videaris inuidere: volentibus scilicet vti magno pene serui tui. Remitte: concede, ut non utatur fibula. Soluere: que mutaueras. Bucco: dispensator. Non mea: sed Bucconis. In omnibus: in Vacerram, qui ut cœnam captaret: oēs inibat cœnationes: & in proximo loco simulabat se dimittre alium: ut aliqua permanendi causa esse videretur: & parata cœna inultaretur a domino. Conclauius locus ad cœnandum. ut est apud Cice.

Coenaturit:

DOMITIUS.

CONATVRIT: cui pignora. Vtere: consu- lit amico ducturo vxore: qui hæctenus nullum cum feminis habuerat comercium: ut ante nuptias disscat muliebrem palæstram a perita meretrice: quoniam a sponsa virgine, & rudi ea discere non poterit: huc spectat epigramma: ut derideat eum, qui cogitat de ducenda vxore. Flammea: in dometta capitis: quibus in nuptiis matronæ utebantur ad velandum pudorem. Lucanus: Flammea sollicitu præuelatura pudore. Tõ debet: faciet tōlos cingdos: ne tibi placeant. Peregrina: si nescieris vti cum: no: ut sit ignota. Suburana: meretrici. nam in Suburana: meretrici. nã in Suburra erant meretrices: ut ante. Faciet te virum: dõcebit officium virile. Ad primum: Pætus malos miserat mulos Poetæ: quæ ad primum lapidem inuitauerat: ut vix decima hora eo peruenerit: cum pignora accusaretur a Pæto: ait culpam illius esse, qui tam pignora mulos rhedarios miserat: qualibet scilicet retus ipse utebatur. Ita eum deridet. Littus: iocatur cum Flacco, qui petierat ut villam Balanã versibus laudaret: ait enim se male indulgere Genio: quæ versibus Balanis: pluris enim se facit quæ Balas: quas Flaccus verbis magnificis aureum littus appellabat. Baias: toties inculcatum est in contemptum Flacci. Vtrunque: in dulgere Baias, & mihi. De tur: ut faciam hoc. Quid: o quantum. Martialis: & Baie. ut ego mihi indulgeam: & tamen Balas laudem. & in ea versuum cura voluptatem captam. Cũ sene. Egles vicem dolet, quæ & Spadonem nupserat: & ad alterum senem habebat: ut neuter viri officium præstare possent: optat misera alterum Spadonem fieri iuuenem. Sica: carens officio viri. Operi: venereo. Annis: propter ætatem. Vtere: labor: vtere: laborans. Cytherea: Venus, quæ geniali toro præges. A sinuefani: Philostratus mulier apud Grecos scripsit: sed hic cum in balneis sinuefanis esset: tantum vini potauit: ut ebrius factus scalarum lapsu pene extinctus sit: quo facto periit. Elpenora: Elpenor enim Vlyssis socius: cuius cadauere ma

Coenaturit Vacerra, non cacaturit. Ad Victorem. Vtere scemineis complexibus, vtere Victor, Ignotumque sibi mentula discat opus. Flammea texuntur sponsæ, iam virgo parata est, Tõ debet pueros iam noua nupta tuos, Pædicare semel cupido dabit illa marito, Dum metuit teli vulnera prima noui. Sæpius hoc fieri nutritrix, materque vetabunt, Et dicent vxor, non puer iste tibi est. Heu quantos æstus, quantos pati laboribus, Si fuerit cunnus res peregrina tibi. Ergo suburra nã tironem trade magistræ, Illa virum faciet, non bene virgo docet. Ad Pætum. Ad primum decima lapidẽ quod venimus hora, Arguimur lentæ crimine pigritiæ, Non est ista quidem, non est mea, sed tua culpa, Misisti mulas quod mihi Pæte tuas. De Baiis. Littus beatæ Veneris aureum Baias, Baias superbæ blanda dona naturæ, Ut mille laudem Flacce versibus, Baias Laudabo digne, non satis tamen, Baias, Sed Martialem malo Flacce, quæ Baias. Optare vtrunque pariter improbi vorum est. Quod si Deorum munere hoc tibi detur, Quid gaudiorum est Martialis & Baiæ. De Spadone, & Sene. Cũ sene cõem vexat Spado Dindymus Aeglen Et iacet in medio sicca puella toro. Viribus hic operi non est, hic utilis annis, Ergo sine effectu prurit uterque labor. Supplex illa rogat pro se, miserisque duobus, Hunc iuuenem facias, hunc Cytherea virum. De Philostrato. A sinuefani congia Philostratus vndis Conductum repetens nocte iubente larem, Pene imitatus obit sæuis Elpenora fatis, Præceps per longos dum ruit vsque gradus. Nõ esset Nymphæ tam magna pericula passus Si potius vestras ille bibisset aquas. Ad Sosibianum. Nemo habitat gratis, nisi diues, & orbis aperte, Nemo domum pluris Sosibiane locat. De Antiocho tonsore Qui nondum stygiis descendere quærit ad vndas, Tonsorem fugiat, si sapit, Antiochum. Alba minus sæuis lacerantur brachia cultris, Cum furit ad Phrygios enthea turba modos. Mirior implicitas Alcon secat enterocelas, Fractaque fabrili dedolat ossa manu. entheia Tõ deat hic inopes cynicos, & stoica menta, Collaque puluerea nudet equina iuba.

nes euocati sunt ab Vlyse: ebrius factus apud Circem lapsusque scalis perit. hoc mortis genus notat Ovidius in Ibin: ipse apud Homerum in carmine infernali Vlyssi narrat. Noctelubentes id est nocturno tempore ita iam exigente. Nemo habitat: Sosibianus nonuo genere captationis utebatur. nam orbis & diuitibus partem domus suæ gratis habitandum dabat. quod cum ex liberalitate vellet videri facere: Poeta indicat eum auarissime agere: quippe, qui eo munere hereditatem petat longe maioris pretii, quam sit iusta pensio. Pluris locat: quoniam ita hereditatem captas. Quinondum in Antiochi tonforis imperitiam: a quo cum nuper tonderetur, crebris incisuris notatus est. Brachia: tondebantur: qui inter se lacerantur in sacris Cybeles. Enthea: Deo plena. Alcon: medicus vulnerarius. Enterocelas: intestina. Dedolat: apta ossa. forte superbanam iuxtam appellat ipsam mare di concitatus est.

3 ferri a paret.

Pipere

Pipillo

Umbella

feras. i. affert. i. felles.

Philostratus

Elpenor

DOMITIVS.
PEN THEVS ad ma/
teem: Agauem, a qua lania/
tus fuit. Orpheus: lania/
tus a Ciconibus. Menadas:
mulieres furites. na mox
e furere. Qualia: quales in
cituræ. Picta fronte: i. ru/
gosa. Habet cor: idest sa/
piens. Sidere: Sidus est ge/
nus morbi: vt supra est di/
ctum: quo linguæ vsu amite/
ri solet. supra: Hoc opus est
subito fitas vt sidere mutus.
Vnde siderati, quibus
vrina pulli asini nardo
admixto per coniunctio/
nem medet. Zoilus fella/
tor erat: quod frequer car/
mine indicauit: nunc amif/
sa lingua cogetur futuere.
Lingere: fellare est apud
hunc poetam. supra: Lin/
gas non mihi: nam proba/
puella est. Dum lingis. i.
dum fellas. vel cunnum lin/
gis: quod placet. nã supra
idem est epigrammatis ar/
gumentum in eum. qui dũ
cunnum lingeret. linguã
amifit adeo: vt pterea nec
puru se, nec impuru pos/
set. Certe nõ postquam lin/
gendũ vsum amifit. Le/
nat: in Parthenopæũ, qui
tullim simulabat: vt condi/
tis elbis vesceretur: quod
supra in aliũ scripsit. Nu/
cleos: cõditos. Dulces: mel/
litas. Non finit pueros ef/
se truces. i. quo pueri lingẽ/
tes placantur. Est gula: id
est propter gulam id agis.
Diues eras: Caridem? cũ
olim diues esset pedicabar:
nunc factus paup: vt amif/
sa bona instauraret, anus
sectabatur. Hoc enim gen/
lucris propositum erat bene/
mentularis: quod caput lu/
Verule vesica beatę, nam il/
lud in vniuersum dicitur:
Et non de vna. Multisiam:
Carisianum deridet: qui
cum pedicabatur: nolebat
videri pedicari: sed festiue
crimen suum prodidit per
imprudẽtiam. nam cum
multisiam diebus diceret
se non pedicasse: & causam
quererent sodales: dixit se
habere ventrem solutum.
quod ipsum impedimẽto
erat cinædo, non pedicõ/
ni. Intactas: ad Pollam: q̃
mittebat recentes rosas, &
Intactas. Poeta optat: vt ro/
sas vexatas potius mitrat
elus delicias redolentes: an
simul alludit festiue ad eu/
nuchos pulcherrimos:
quos Polla habebat: vsu/
pra dictum est. Carmina:
Crestillum deridet: qui vt la/
sciuum carmen aspernari
videretur: & seuerum lau/
dare Lucili: Lucr. Acit: Pa/
cuuli poetarum rudimen/

Hic miserum scythica sub rupe Prometheus radat,
Carnificem nudo pectore poscet auem.
Ad mitem fugiet Pætheus, ad Mænadas Orphe/
Antiochi tantum barbara tela sonent. (us,
Hæc, quæcunq; meo numerasti stigmata mero,
In uetuli picta qualia fronte sedent,
Non iracundis fecit grauis vnguibus vxor,
Anthiochi ferram est, & scelerata manus.
Vnus de cunctis animalibus Hircus habet cor,
Barbatus uiuit, ne ferat Antiochum.
In Zoilum.
Sidere percussa est subito tibi Zoile lingua,
Dum lingis cunnum, Zoile nunc futues.
In Parthenopæum.
Leniat ut fauces medicus, quas aspera uexat
Assidue tussis Parthenopæ ubi,
Mella dari, nucleosq; iubet, du licesq; placentas,
Et quicquid pueros non finit esse truces,
Attu non cessas totis tussire diebus,
Non est hæc tussis Parthenopæ, gula est.
Ad Caridemum
Diues eras quondam, sed nunc pædico fuisti,
Et tibi nulla diu scemina nota fuit,
Nunc sectaris anus. o quantum cogit egestas,
Illa futurorem te Carideme facit.
De Carisiano.
Multis iam Lupe posse te diebus
Pædicare negat Carisianus.
Causam cum modo quærent sodales,
Ventrem dixit habere se solutum.
Ad Pollam.
Intactas mihi quare mittis Polla coronas?
A te uexatas malo tenere rosas.
In Crestillum.
Carmina nulla pbas, molli quæ limite currunt,
Sed quæ per talebras, altaq; saxa cadunt.
Et tibi mæonio quod carmine maius habetur
Lucili Columella hic situs Metrophanes.
Antonitq; legis terrai, frugiferai,
Accius & quicquid, Pacuuiusq; vomunt
Vis imiter ueteres Crestille, tuosq; poetas?
Dispeream ni icis mentula quid sapiat.
Epi. Canaces.
Acolidon Canace iacet hoc tumulata sepulchro,
Vltima cui parua septima uenit hyems.
Ah scelus, ah facinus, pperas, quid flere uiator?
Non licet hic uitæ de breuitate queri,
Tristius est leto leni genus, horrida vultus
Abstulit, & tenero sedit in ore lues.
Ipsaq; crudeles ederunt oscula morbi,
Nec data sunt nigris tota labella rogis.
Si tam præcipiti fuerant ventura v olatu,
Debuerant alia fata venire via,
Sed mors vocis iter properauit cludere blandæ,

ra: & quibus, vt scribit Quin/
lepos & vltima manus de/
fuit, versus extollebat. sed
tamẽ, vt inquit Poeta, cum
eius generis carmina lege/
ret non ignorabat quid sa/
peret mentula: per quod
ostendit eum fuisse fellato/
rem: & inter antiquos Poe/
tas sectari recentẽs mores.
Salebras: duricem. Me/
trophanes: hic versus e Lu/
cili: quem iululentũ fue/
re scri. Hor. & carpit q gre/
ca verba inserat carmini.
Fuit autem satyrum au/
thor. sed hoc carmẽ eĩ Me/
trophanem Columellam
tumulatum eius seruum.
vt italegatur: Lucili Colu/
mella est hic situs Metro/
phanes. Columella Metro/
phanes nomẽ est propriũ.
Lucili. f. seruus. Terrat:
genitui antiquorum qui/
bus vitur semper Lucre/
tius: Accius: & Pacuuius
scriptores tragœdiarũ cla/
rissimi sententiarum grau/
tate: vt scri. Fab. & ponde/
re verborum: sed his defuit
expolito. non eorum cul/
pa, sed temporum: quibus
studia adhuc erant inculta.
Sapiat: quia es fellator: &
mẽtulam lingis: lasciuusq;
nostrorum temporũ mori/
bus inter seueros antiquo/
rum versus vteris. Eoli/
dos Canace: in Canacẽ ept/
taphum: quæ vlcere serpen/
tis in ora extincta est. Eo/
lidos: alludit de Canace fi/
lia Eoli sorore Macarei.
Ah facinus: genus morbi.
Tenero: puellari. Ofcu/
la. i. os ipsum. Nec sunt
data: quia partẽ assumpsit
morbus.
GEORGIUS.
METROPHANES:
Puerilis est explanatio: &
vix digna quæ legatur: nã
Columella non est propriũ
nomen: vt hic somniant:
sed potius vt Donatus ait:
exponens illud Terẽti: Co/
lumen vero familia. Colu/
mella apud veteres dicit̃
fuit serui maioris domus.
Lucius. xxi. seru? neq; in/
fidus domino: neq; inutilis
quanquã Lucili Columel/
la hic situs. Ecce per Dona/
quid Columella: & versus
partem: quem totum Mar/
tia. adducit.

Plerios

DOMITIVS
PIERIOS: in Theo/
dorum malũ poetã. in quẽ
supra. Huius ædes incedio
assumpæ sunt. De quibus
cum videat conqueri Mar/
quasi amic? Theodoro: exit
in imprecatione: & conque/
ritur q dñs non arserit.
Pierios: poericos. Dñs:
malus Poeta. ante dixit se
huic suos libellos mittere
nolle: ne ille suos mitrat
ineptos. Quod: in poetã
Iudeũ, qui Mar. puerũ pæ/
dicabat. Verpe: Iudea:
Carpas: suffureris. vt su/
pra poeta carpit. i. suffura/
tur. Corripias: frequenter
rapias. Solyimis: populi fi/
nitimi Lyciæ. Vnde Iudeo/
rum gens deducta est. eos
Bellorophon expugnauit:
vt Home. meminit. & lãga
est disceptatio apud Home/
ri interpretes: de quib? So/
lyimis poeta intellexit. Stra/
bo de finitimis Lyciæ videt̃
sentire. Iuras per templa
Tonantis. i. iuras p numen
Romanũ: quasi non sis Lu/
dæus. Anchiala vrbs est Ci/
licie littoralis cõdita a Sar/
danapalo: vt Aristobolus
scribit. In qua est statua la/
pidea cõditoris: quæ dextrę
manus digitos cõplicat: i
monumẽto literis assyriis
inscripto: Sardanapalus
Anacindaraxis filius, Tar/
sum, & Anchialim vno die
condidit: E de: bibe: Iude: &
cum te mortale noris p̃sen/
tibus exple delictis animũ:
post mortẽ nullavoluptas
placet igitur intelligas An/
chialum numẽ Sardanapa/
li: quod Solyimis finitimũ
est. i. mo littorale hanc Cilli/
ciã partẽ Solyimi aliquãdo
tenuerunt: vt scribit Iose/
phus. Iura per Anchialũ
. i. per numẽ Sardanapali:
quo simul ostendit eius mol/
liciem & patriã. Q uod nõ
nulli sentiunt de Anchialo
puero. hactenus nõ legi.
Incideris: festiue idẽ etiã
docet basiar: a fellatore: q
mẽtulas ore abluir: & mer/
gere caput in solũ vas bal/
neorum: vbi mẽtule lauau/
tur. Puta te mergere ca/
put: idest abluere caput.
Martia: ex Martia, de qua
fatis supra dixim? Germa/
nus riuulum deduxerat in
ædes: vnde nuper repule/
rat puerũ romanum. Poe/
ta conquerit Martia aqua
interdici cluẽ Romanum a
barbaro: cum aqua sit Ro/
mana: & clui debeat serui/
re potius, q captiuo. Salit:
labitur saliens. Obstas: re/
sistis. Imbre: irrigatione
& vnda. Diuitis: large fluẽ/
tis. Vnda victrix: aqua

Ne posset duras flectere lingua Deas.
In Zoilum.
Mentitur qui te vitiosum Zoile dicit.
Non vitiosus homo es Zoile, sed vitium.
De Theodoro.
Pierios vatis Theodori flamma penates
Abstulit, hoc musis, hoc tibi Phœbe placet,
O scelus, o magnum facinus, crimenq; Deorũ,
Non arsit pariter quod domus, & dominus.
In Verpum æmulum.
Quod nimium liues nostris, & vbiq; libellis,
Detrahis, ignosco, Verpe poeta sapis.
Hoc quoq; nõ curo, qd tu mea carmina carpas,
Corripias, & sic Verpe poeta sapis.
Illud me cruciat, Solyimis quod natus in ipsis,
Pædicas puerum Verpe poeta meum.
Ecce negas, iurasq; mihi per templa Tonantis,
Non credo, iura Verpe per Anchialum.
Ad Flaccum.
Incideris quoties in basia fellatorum,
In solio puto te mergere Flacce caput.
In Germanum.
Martia nõ Rhenus salit hic Germæ, qd obstas?
Et puerum prohibes diuitis imbre lacus?
Barbare non debet submoto ciue ministro
Captiuam victrix vnda leuare sitim.
In Thelesinam.
Vna nocte quater possum, sed quattuor annis
Si possum peream te Thelesina semel.
Ad Bassum.
Effugere non est, Basse, basiatores,
Instant, morantur, persequuntur, occurrunt:
Et hinc, & illinc, vsq; quaq; quacunq;.
Non vlcus acre, pustulæ ve lucentes,
Nec triste mentum, sordidiq; lichenes,
Nec labra pingui delibuta ceroto,
Nec congelati gutta proderit nasi,
Et æstuantem basiant, & algentem,
Et nuptiale basium reseruantem.
Non te cucullis afferet caput rectum
Lectica, nec te tuta pelle, v eloq;,
Nec vendicabit sella sæpius clausa.
Rimas per omneis basiator intrabit.
Non consulatus ipse, non tribunatus,
Sæuiq; factes, nec superba clamosi
Lictoris abiget virga basiatorem.
Sedeas in alto tu licet tribunali,
Ete curuli iura gentibus reddas,
Ascendet illa basiator, atq; illa
Febriticantem basiauit & sientem,
Dabit oscitanti basium, natantiq;,
Dabit & cacanti, remedium mali solum est.
Facias amicum, basiatẽ quem nolis.

Martia Romana. Capti/
uam sitim: idest tuã qui es
captiuus. Sub moto: re/
pulsio. Vna nocte: in The/
lesinam deformẽ: ad quam
nõ poterat arrire: quod
vt ostendat non sua culpa
accidere: sed Thelesing hoc
scribit. Possum. s. futuere
aliquam: non possum te se/
mel. Quattuor annis op/
positis dictionibus acumẽ
est semel & quater. iiii. an/
nis, & vna nocte. Effugere:
basiatorum osculis offen/
debat: vt eos sibi faciat am/
icos: quos nolit basiare: ostẽ/
dens se malle amicitia alitis
in rebus esse. q in basis: qui
bus. s. offenditur. optes, in/
quit, eos amicos: qui te nõ
basiant: id enim est gratis
q basari. Nõ est effugere:
feri nullo pacto potest: vt
possis effugere basiatores.
Vlcus: deterrebit eos.
Pustulæ: vlcera parua.
Triste mentũ, sordidive
lichenes: idem dicit (vt pu/
to) nã lichenes vlcera oris
erant: quæ multorũ intus
occupabant: fursurem
cutis excitantia. is morbus
Incognitus fuit ad mediũ
vsq; Tiberii principatum:
quo tẽpore Perusinus qui/
dam eques scriba quasto/
rius eo morbo laborans:
quo in Asia corruptus fue/
rat: multas contagione foe/
dauit. eum appellatũ no/
mine latino mentagram:
quoniam a mento orieba/
tur. Ceroto: puto de ceru/
sa intelligi. nam labra ceru/
sa dixit in Philenim ad
emendationem vlcerũ pro/
derit: quo minus te basiet.
Basium nuptiale. i. mun/
da basia: quæ obstricto ore
seruabant sponã. Cucul/
lis: indumento capitis. Af/
feret: vendicabit te. Lecti/
ca: pellibus & velis sterne/
bantur lecticę: p̃sertim nu/
ptiales & ritu antiquo spõ/
si in pelle lunata sedebant:
sed hic de quacunq; lectica
intelligo. Consulatus: si
etiam fueris consul. Abi/
get: submouebit. Curuli:
sella potes intelligere vel de
p̃tore: vel de consule.
Quem nolis. i. amicum
a quo non basia exigimus.
id enim amoris testimo/
nium: quod. s. te nõ basiet.

paradoxon

paradox

Lichenes

Mentagra

eos tibi amicos concilia

DOMITIVS.

DE cathedra: sicofam
Lesbiam, & pinguem deti/
det: cuius vestes natibus hg
rebant quoties surgeret.

Miseræ tuni. vifcatq. Pæ
dicant: hærent culo. Sym
plegades: scopuli qui inter
se concurrere videntur. Idē
dicuntur cyaneæ & minyæ

a Mar. ob cursum: quem il
lac Minyæ. Idēst Argonau/
tæ tenuerunt. Nates: ap/
positæ; appellauit geminā
symplegadē. Vel nimias:
idēst præpingues. sed ma/
gis placet, vt legas Minyas.

Nec sedas: sed faceas na/
tibus supinis. Habere: ob/
iurgat Flaccum, qui exllē:
& nullius pene corpus ami
cam diligit. Pungat: præ
macilentia. Serra: species
serræ. Eminent: videt emi
nere. Carnarius: corpulē
tia allqua delectat. Thai
da: idēst argumentum. mi
ratur oculos Flacci incidit
se in eam, quæ vix inspic
poteat: quam cum viderit:
dicit eum etiam posse vide
re incorporeum: indicans
corpore carere elus amicā:
quasi dicat amica tua non
habet corpus. Nō est: post
recentem Lydiæ concubitu
hoc scribit: quam formo/
sam carnem habere fatet:
sed non faciem. nam caret
illecebris, & insulsa est.

Carnem: formosum cor/
pus. Edilis: præfecti tem
plis curandis ediles erant:
si qua imago in templis aut
sudaſſet: aut eſſet locuta:
putabant portentum. Ly/
diam immobilem. & illece
bris carentē appellat ima/
ginem. Tāta tibi: Sophro
nī muliebri, & molli ore
miratur potuisse fieri pa
trem: non referens hoc ma
gis ad oris mollietatem, q̄ ad
probitatem animi. Fieri pa
trem: idēst habere rem cū

non est: post
recentem Lydiæ concubitu
hoc scribit: quam formo/
sam carnem habere fatet:
sed non faciem. nam caret
illecebris, & insulsa est.

Carnem: formosum cor/
pus. Edilis: præfecti tem
plis curandis ediles erant:
si qua imago in templis aut
sudaſſet: aut eſſet locuta:
putabant portentum. Ly/
diam immobilem. & illece
bris carentē appellat ima/
ginem. Tāta tibi: Sophro
nī muliebri, & molli ore
miratur potuisse fieri pa
trem: non referens hoc ma
gis ad oris mollietatem, q̄ ad
probitatem animi. Fieri pa
trem: idēst habere rem cū

Carnem: formosum cor/
pus. Edilis: præfecti tem
plis curandis ediles erant:
si qua imago in templis aut
sudaſſet: aut eſſet locuta:
putabant portentum. Ly/
diam immobilem. & illece
bris carentē appellat ima/
ginem. Tāta tibi: Sophro
nī muliebri, & molli ore
miratur potuisse fieri pa
trem: non referens hoc ma
gis ad oris mollietatem, q̄ ad
probitatem animi. Fieri pa
trem: idēst habere rem cū

Carnem: formosum cor/
pus. Edilis: præfecti tem
plis curandis ediles erant:
si qua imago in templis aut
sudaſſet: aut eſſet locuta:
putabant portentum. Ly/
diam immobilem. & illece
bris carentē appellat ima/
ginem. Tāta tibi: Sophro
nī muliebri, & molli ore
miratur potuisse fieri pa
trem: non referens hoc ma
gis ad oris mollietatem, q̄ ad
probitatem animi. Fieri pa
trem: idēst habere rem cū

Carnem: formosum cor/
pus. Edilis: præfecti tem
plis curandis ediles erant:
si qua imago in templis aut
sudaſſet: aut eſſet locuta:
putabant portentum. Ly/
diam immobilem. & illece
bris carentē appellat ima/
ginem. Tāta tibi: Sophro
nī muliebri, & molli ore
miratur potuisse fieri pa
trem: non referens hoc ma
gis ad oris mollietatem, q̄ ad
probitatem animi. Fieri pa
trem: idēst habere rem cū

Carnem: formosum cor/
pus. Edilis: præfecti tem
plis curandis ediles erant:
si qua imago in templis aut
sudaſſet: aut eſſet locuta:
putabant portentum. Ly/
diam immobilem. & illece
bris carentē appellat ima/
ginem. Tāta tibi: Sophro
nī muliebri, & molli ore
miratur potuisse fieri pa
trem: non referens hoc ma
gis ad oris mollietatem, q̄ ad
probitatem animi. Fieri pa
trem: idēst habere rem cū

Carnem: formosum cor/
pus. Edilis: præfecti tem
plis curandis ediles erant:
si qua imago in templis aut
sudaſſet: aut eſſet locuta:
putabant portentum. Ly/
diam immobilem. & illece
bris carentē appellat ima/
ginem. Tāta tibi: Sophro
nī muliebri, & molli ore
miratur potuisse fieri pa
trem: non referens hoc ma
gis ad oris mollietatem, q̄ ad
probitatem animi. Fieri pa
trem: idēst habere rem cū

In Lesbiam.

De cathedra quoties surgis, iam sæpe notauit,
Pædicant miseram Lesbiam te tunica.

Quas cum conata es dextra, conata sinistra
Vellere, cum lachrymis eximis, & gemitu,
Si constringantur gemina symplegade culi,
Et Minyas intrant; cyaneasq; nates.

Et mendare cupis vitium deforme, docebo,
Lesbia nec surgas censeo, nec sedas.

Ad Flaccum.

Habere amicam nolo Flacce subtilem,
Cuius lacertos anuli mei cingant,
Quæ clune nudo radat, & genu pungat,
Cui serra lumbis, cuspis eminet culo,
Sed idem amicam nolo mille librarum.

Carnarius sum, pinguiarius non sum.

Ad Flaccum.

Thaida tam tenuem potuisti Flacce videre?
Tu puto, quod non est, Flacce videre potes.

In Lydiam.

Non est mentitus, qui te mihi dixit habere
Formosam carnem Lydia; non faciem.

Est ita, si taceas, & si tam muta recumbas,
Quam silet in cera vultus, & in tabula.

Sed quoties loqueris, carnē quoq; Lydia perdis
Et sua plus nulli, q̄ tibi, lingua nocet.

Audiat ædilis ne te, videatq; caueto,
Portentum est, quoties cœpit imago loqui.

Ad Sophronium.

Tanta tibi est animi probitas, orisq; Sophroni,
Vt mirer fieri te potuisse patrem.

In Vxorem.

Vxor vade foras, aut moribus vttere nostris,
Nō sum ego nec Curius, nec Nūa, nec Tacius.

Me iucunda iuuant tractæ per pocula noctes,
Tu properas pota surgere tristis aqua.

Tu tenebris gaudes, me ludere teste lucerna,
Et iuuat admiffa rumpere luce latus.

Fascia te, tunicaq; tegunt, obscuraq; palla,
At mihi nuda satis nulla puella patet.

Basia me capiunt blandas imitata columbas,
Tu mihi das, auia; qualia mane soles.

Nec motu dignaris opus, nec voce iuuare,
Nec digitis, tanquam thura, merumq; pares.

Masturbabantur Phrygii post hostia serui,
Hectoreo quoties federat vxor equo.

Et quamuis lacho stertente pudica solebat
Illic Penelope semper habere manum.

Pædicare negas, dabat hoc Cornelia Graccho,
Iulia Pompeio, Portia Brute tibi.

Dulcia Dardanio nondum miscente ministro
Pocula, Iuno fuit pro Ganymede Ioui.

Si te delectat grauitas, Lucretia toto
Sis licet vltq; die, Thaida nocte volo.

vxor. simul inuult eū raro
cū mulierib; versatū. Vxor
vade dimittitur vxor a poe
ta & sic diuortium allatis
causis iustissimi disidit.

Curlus: dentatus arator.
Tactus: rex Sablnorū: qui
castissimi habebatur. Sur
gere: e mensa. Rumpere
latus: dicitur operam ve/
neri dantes. Fascia: pecto
ralis: qua vtentur mulie
res. Patet fatis nuda est:
quasi dicat nūquam tam
nuda est quā magis nuda
esse optem. Opus: nostrū
coitum. Motu: crissatio
ne. Sederat equo: huius
generis coitū meminit Ouis
dus in arte: sed contrario
sensu. nam Hectorem dicit
insedisse Andromache.

Equo Hectoreo: vtentur
Hectore tāquam equo. nō
ipsa supra erat. tant gerant
illæ illecebræ Androma/
ches: vt serui videntes ma/
sturbarentur. Sis Lucre.
idēst vtaris moribus Lucre
tig. Thaida: volote habe
re mores Thaldis & lasciv
uos.

Explicitum:

Ad Garricum.

Mittebas libram: quadrantem Garrice mittis,
Saltem semissem Garrice solue mihi.

Ad Albium Maximum.

Albi Maxime, si vacabit hora,
Hoc tantum lege, nanq; & occupatus,
Et non es nimium laboriosus.
Transis hos quoq; quattuor, sapisti.

Ad Septitianum.

Explicitum nobis vsq; ad sua cornua librum,
Et quasi perfectum Septitiane refers.
Omnia legisti, credo, scio, gaudeo, verum est,
Perlegi libros sic ego quinq; tuos.

Ad Lectorem.

Quamuis tam longo possis satur esse libello
Lector, adhuc a me disticha pauca petis.
Sed Lupus vsuram, pueriq; diaria poscunt,
Lector. solue, taces, dissimulataq; vale.

Per trienniū nihil literarum scripserat Mart. Cuius rei se
causam ac defensionem debere fatetur asserens, id utitū qd
sibi de iudicæ ob id contraxerit in urbe uariis curis quibus in
uoluebat hanc absolendum sibi fuisse liberum. Neq; mi
nus ubi iam per id trienniū secessisse uisus est potuisse: Quo
niam altero in loco ocium ac commodum, Altero quibus place
rent sua carmina minime agnouerit: Nunc autem iterum ani
mum ad scribendum dicit apulisse ne amici ab officio erga
priscum desuisse uideatur.

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATON

LIBER DVODECIMVS.

Cio me patrociniū debere cō
tumacissimæ triennii desidæ,
quæ absoluenda non esset in/
ter illas quoq; vrbicas occupa
tiones, quibus facilius cōsequi
mur, vt molesti potius, q̄ offi
ciosi esse videamur, ne dum in
hac prouinciali solitudine, vbi

nisi etiam intemperanter studeamus, & sine sola
tio, & sine excusatione secessimus. Accipe ergo ra
tionē, in qua hoc maximū, & primum est, quod
ciuitatis aures, quibus assueueram, quæro, & vi
deor mihi in alieno foro litigare. Si quid enim in
libellis meis, quod placeat, dictauit auditor illam
iudiciorum subtilitatē, illud materiarum ingeni
um, bibliothecas, theatra, conuentus, in quibus

bere monet: si quis esset q
munera daret: & leuaret
difficultatem domesticā.

Lupus: vsurarius. Diaria: Diaria
quotidianum victum di/
cū, & quidem seruorum:
vt hic Mar. accipit: & Hor.
Cum seruis vrbana diaria
rodere maus. Diaria item
erant libri, quibus res quo
tidianæ continebantur.

Solue vsuram: dandam
Lupo: & diaria pueris: idēst
seruis.

quos colim. Vbi: in qua
prouincia. Secessimus: idē
est videmur secessisse.

Quæro aures: idēst deside
ro aures: quibus placeant
mea carmina: quasi dicat
hic nullæ sunt. Allenio fo
ro: idēst videor habere cau
sam vbi non sint mei iudi
ces. metaphora est a hēgā/
ritus: q̄ nisi ad suos & præ/
scriptos iudices citentur:
forum declinant, & litem
intermittunt. Ita Martia.
tanquam apud non ido
neos lectores silebat. Au
ditor: iudicium auditoris
subministrant materiam
scribendi.

foret assis distinguendū in
verbo auditor, ut sit sens
si quis auditor dicitur.
suggerit
desideramus illam

DOMITIVS.

STVDERE: omnio faculle non vident fore immortales. Ad summam oium .i. postremo. Accedit additur. Rubigo: ruditas municipalium meorum.

Vnus aut alter: ratio preterea quare non scripserim: quoniam quis pauci essent in hoc loco: qui carperent mea carmina: tamen non possent no videri multi in loco exiguo: eo quia scilicet no minus hic vnus offendet: q multi in vrbe. Aut alter .i. duo. Imperabo mihi .i. preter consilium meum conferam me ad scribendum.

Refero gratiam: cuius meritis no videor satisfacere. Quae possim: cum multo plura debeam. Indulgere: relaxare animum. Sua aduentoria: epistola aduentoria dicitur: quae amico venienti occurrat. Periclitatur: non sint in periculo: vt deleantur. Seposito nitore: no desiderata expolitio ne. Quod est difficillimum: cum tuis scis difficillimus: & debeas iure tuo exigere nitorem. Hispaniensem librum: liber, qui Romana lingua in Hispania est compositus, Hispaniensis dicitur. Hispanus qui in Hispania lingua hispana est compositus. Perle: igitur ne desideret elegantiam: vt plane videatur mittere Hispanum .i. ruditate & lingua Hispana compositum ex Hispania, & non hispaniensem .i. lingua Romana compositum.

Retia: Prisco Terentio, cuius gratia ad carmen reuerfus est, libellum commendat legendum: quae vnus horae spacio perlegi posse ait: quae quidem hora si minus erit plena voluptatis: certe no perdetur: vt ostendat carmen suum no visquequaq; contentendum esse. Dona: re otia: impartiri tempus.

Molossii: populi epiri sunt nobiles oraculo louis donei: quod apud ipsos e: inde & venationibus canes apti mittebant: vt Sparta Peloponensi Spartani: & a melita mellitei: qui erant in deliris: vt scri. Callimachus. prater spartanos & molossos: tertium genus addit Var. in re rustica pastorale. Quiescit: ab indagine venatorum. Hora: quam consumis in legendo libello. Estiuam horam: dicimus datam relaxationi animi & plenae voluptatis. Perit tibi: male collocatur: quia aliquam capies voluptatem. Quae modo: librum alloquitur quem, vt olim ex vrbe mittere solebat: ista nunc ad vrbem mittit. Modo: cui esse sem in vrbe. Pyrgi: vrbs in tyrrheno litore. Vnde ad .xxx. stadia frequentissimum fuit Ceretanorum emporium: meminit Virg. Et pyrgi veteres, interpesta grauisca: de hoc oppido intelligo potius, q aut de turribus ligneis: aut de turri capitonis: quae in Hispania est in media petra: quauis pyrgos significat turrim. Pyrgos autem mittebantur carmina: vt inde mitterentur ad vrbes proximo portu, vel emporio. Ad populos: idem argumentum: commendat librum hispanum Stella poetae. Nuper superioribus annis. Tetrici: quonia eius aquis fertur tetricus: vel ob tetricos accolas. Hospes: externus. Fratres: libellos. Domus Remi: Roma. Noui teplum: nouum teplum palatinum appellat: quod redditum dicit esse musis fauore Nerug imperatoris: qui poetas amplectebatur, & apte. na poetarum scripta in aede Phoebi palatini erant & recitabantur: eadem dicta ades mularu in palatio: vt Hor. scribit. Reddita: fauore Nerug. Prima suburra: prima parte suburrae. Mei consuls: Stella. na consulatus adeptus erat p quo supra Phoebi sic rogat: Capts diues Apollo sic murinis. Si titor aque Hiantae: hoc est qui diu optauit Hiantidem coiangem: in cuius aedibus fontem fuisse & Papi. carmine testatumus: & Martia. se se indicauit: simul alludit ad fontem Parnassi. na Hiantes populi Thraciae Parnasum incolerunt: vnde fons hiantis Parnassius dicitur. Vbi: apud Violantillam. Torrete vitreo: id est aquis vitreis. Siccis: sine lacrymis desiderio mei. Titulum: nomen auctoris. Quod Flacco Prisco gratias agit: q; tanquam alter Mecenas eum ad poetice reuocauerit. Loquax: celebris fama. Charta anus: carmina futura antequa apud posteros. Dicitur narrabit, & testabit. Atavis edite regibus: Virgilius: & Varius incognitum Horatium Mecenas concilliant: quod ipse testatur: Optimus olim Virgilius: Varius post huc dixere quod esse.

studere se voluptatibus non sentiunt, ad summam omnium: ea, quae delicatae reliquimus: desideramus quasi destituti. Accedit his municipalium rubigo dentium: & iudicii loco liuor: & vnus aut alter mali, in pusillo loco multi, aduersus quos difficile est habere quotidie bonum stomachum. Ne mireris igitur abiecta ab indignante: quae a gestiente fieri solebant, ne quid tamen & aduenienti tibi ab vrbe, & exigenti negare m, cui non refero gratiam, si tantum ea praesto, quae possim, imperabo mihi, cui indulgere consueueram, & studi paucissimis diebus, vt familiarissimas mihi aures tuas exciperem aduentoria sua. Tu velim ista, quae tantum apud te non periclitantur: diligenter aestimare, & excutere non graueris: & quod tibi difficillimum est, de nugis nostris iudices nitore seposito, ne Romam, si ita decreueris, no Hispaniensem librum mittamus, sed Hispanum.

Ad Priscum.

Retia dum cessant, latorumque molossi. Et non inuento silua quiescit Apro, Otia Prisce breui poteris donare libello, Hora nec aestiuam est, nec tibi tota perit.

Ad sua Carmina.

Quae modo littoreos ibatis carmina Pyrgos, Ite sacra, iam non puluerulenta via est.

Ad Librum suum.

Ad populos mitti qui nuper ab vrbe solebas, Ibis tu Romam nunc peregrine liber. Auriferi de gente T agi, tetrici; Salonis Dat patrios manes quae mihi terra potens. Non tamen hospes eris, nec iam potes aduena dici, Cuius habet fratres tot domus alta Remi. Iure tuo veneranda noui pete limina templi, Reddita pierio sunt vbi templa choro. Vel si malueris, prima gradiere suburra, Atria sunt illic consulis alta mei. Laurigeros habitat facundus Stella penates, Clarus Hiantae Stella sititor aquae. Fons vbi Castalius vitreo torrente superbit, Vnde nouem dominas saepe bibisse ferunt. Ille dabit populo; patribusque equitibus legendum, Nec nimium siccis perlegit ipse genis. Quid titulum poscis: versus duo, tres ve legatur, Clamabunt omnes te liber esse meum.

Ad Priscum.

Quod Flacco, Variusque fuit, summoque Maroni, Mecenas atavis regibus ortus eques, Gentibus & populis hoc te mihi Prisce Terenti Fama fuisse loquax, chartaque dicit anus.

tere solebat: ista nunc ad vrbem mittit. Modo: cui esse sem in vrbe. Pyrgi: vrbs in tyrrheno litore. Vnde ad .xxx. stadia frequentissimum fuit Ceretanorum emporium: meminit Virg. Et pyrgi veteres, interpesta grauisca: de hoc oppido intelligo potius, q aut de turribus ligneis: aut de turri capitonis: quae in Hispania est in media petra: quauis pyrgos significat turrim. Pyrgos autem mittebantur carmina: vt inde mitterentur ad vrbes proximo portu, vel emporio. Ad populos: idem argumentum: commendat librum hispanum Stella poetae. Nuper superioribus annis. Tetrici: quonia eius aquis fertur tetricus: vel ob tetricos accolas. Hospes: externus. Fratres: libellos. Domus Remi: Roma. Noui teplum: nouum teplum palatinum appellat: quod redditum dicit esse musis fauore Nerug imperatoris: qui poetas amplectebatur, & apte. na poetarum scripta in aede Phoebi palatini erant & recitabantur: eadem dicta ades mularu in palatio: vt Hor. scribit. Reddita: fauore Nerug. Prima suburra: prima parte suburrae. Mei consuls: Stella. na consulatus adeptus erat p quo supra Phoebi sic rogat: Capts diues Apollo sic murinis. Si titor aque Hiantae: hoc est qui diu optauit Hiantidem coiangem: in cuius aedibus fontem fuisse & Papi. carmine testatumus: & Martia. se se indicauit: simul alludit ad fontem Parnassi. na Hiantes populi Thraciae Parnasum incolerunt: vnde fons hiantis Parnassius dicitur. Vbi: apud Violantillam. Torrete vitreo: id est aquis vitreis. Siccis: sine lacrymis desiderio mei. Titulum: nomen auctoris. Quod Flacco Prisco gratias agit: q; tanquam alter Mecenas eum ad poetice reuocauerit. Loquax: celebris fama. Charta anus: carmina futura antequa apud posteros. Dicitur narrabit, & testabit. Atavis edite regibus: Virgilius: & Varius incognitum Horatium Mecenas concilliant: quod ipse testatur: Optimus olim Virgilius: Varius post huc dixere quod esse.

Pyrgi

DOMITIVS

INGENVAE desidia: id est otii literariis contra liberalis desidia e ignavia

Longior: decimum, quod supra dixit, & vndecimum emendauit: quauis iam essent emissi: multa; detrahit: rogat Caesarem: vt vtrique in breuitate noua emendatione redactum legat: relinquat legendum integrum his: quibus ipse opibus: & liberalitate otium dedit. Sed cum doctus sit fortasse etiam detracta epigramata leget.

Longior: q erat valde longus. Arctatus: noua emendatione. Vacui: careres ne goctis. Hec: redacta in breuitatem. Contigit: cogitatur poetis & virtuti: quod principem doctum & virtute ditum Roma habeat: simul assentando at populos Romanorum socios optare: vt Roma semper habeat tale ducem, & Nerua: quia semper viuere non potest ditissime. Contigit: diuinitus datus est. Aulæ ausoniarum: impio Romano. Frui Helicone: libere vacare musis. Cantat: prudens, & sapiens, & no temeraria. Ia re: in secula nostra. Met: hoc dicit in Domi. quem tuebant olim. Tu: quod tibi parent. Maeste animi: laus Nerug, que optimum fore vaticinatur principem: cui ei data sit potestas bene faciendi: q olim, quis careret: tam multis prodesse non dicitur: etiam sub Nerone crudeli principe.

Maeste: magis aucte, & felix. Quae: quale animum. Quo: quales mores. Hilaris: alioquin stoicis frons esset. Censur: exercere liberalitatem. na qui liberalitate exercent: dicunt exte dere diuitias: quonia, vt supra dixit: Q uas dederis fo las semper habebis opes.

Breues: cito interituros. Quae Dei: id est dare potes: quae Dei rogati vix dare possunt. Principe duro: Nerone: in cuius aula versabaris. Et se bonus: exercere liberalitatem. Toto: Caluam Triphilem appellauit supra. I. trium capillorum. hanc vrbanter Lygia inesse scri. Lygia vero nome fuit vni ex Sirenibus: hec alla est.

Trium: trium annorum. Terrarum Dea: Tralanu laudat: cui tam longam vitam fore ait: & tantum inesse roboris. Iu. Et lacertorum vt Roma plane confidere possit: oes populos aspectu rati ducis perterritos venturos spote in deditone. Se cundum: proximum in lau-

tere solebat: ista nunc ad vrbem mittit. Modo: cui esse sem in vrbe. Pyrgi: vrbs in tyrrheno litore. Vnde ad .xxx. stadia frequentissimum fuit Ceretanorum emporium: meminit Virg. Et pyrgi veteres, interpesta grauisca: de hoc oppido intelligo potius, q aut de turribus ligneis: aut de turri capitonis: quae in Hispania est in media petra: quauis pyrgos significat turrim. Pyrgos autem mittebantur carmina: vt inde mitterentur ad vrbes proximo portu, vel emporio. Ad populos: idem argumentum: commendat librum hispanum Stella poetae. Nuper superioribus annis. Tetrici: quonia eius aquis fertur tetricus: vel ob tetricos accolas. Hospes: externus. Fratres: libellos. Domus Remi: Roma. Noui teplum: nouum teplum palatinum appellat: quod redditum dicit esse musis fauore Nerug imperatoris: qui poetas amplectebatur, & apte. na poetarum scripta in aede Phoebi palatini erant & recitabantur: eadem dicta ades mularu in palatio: vt Hor. scribit. Reddita: fauore Nerug. Prima suburra: prima parte suburrae. Mei consuls: Stella. na consulatus adeptus erat p quo supra Phoebi sic rogat: Capts diues Apollo sic murinis. Si titor aque Hiantae: hoc est qui diu optauit Hiantidem coiangem: in cuius aedibus fontem fuisse & Papi. carmine testatumus: & Martia. se se indicauit: simul alludit ad fontem Parnassi. na Hiantes populi Thraciae Parnasum incolerunt: vnde fons hiantis Parnassius dicitur. Vbi: apud Violantillam. Torrete vitreo: id est aquis vitreis. Siccis: sine lacrymis desiderio mei. Titulum: nomen auctoris. Quod Flacco Prisco gratias agit: q; tanquam alter Mecenas eum ad poetice reuocauerit. Loquax: celebris fama. Charta anus: carmina futura antequa apud posteros. Dicitur narrabit, & testabit. Atavis edite regibus: Virgilius: & Varius incognitum Horatium Mecenas concilliant: quod ipse testatur: Optimus olim Virgilius: Varius post huc dixere quod esse.

Maeste: magis aucte, & felix. Quae: quale animum. Quo: quales mores. Hilaris: alioquin stoicis frons esset. Censur: exercere liberalitatem. na qui liberalitate exercent: dicunt exte dere diuitias: quonia, vt supra dixit: Q uas dederis fo las semper habebis opes.

Breues: cito interituros. Quae Dei: id est dare potes: quae Dei rogati vix dare possunt. Principe duro: Nerone: in cuius aula versabaris. Et se bonus: exercere liberalitatem. Toto: Caluam Triphilem appellauit supra. I. trium capillorum. hanc vrbanter Lygia inesse scri. Lygia vero nome fuit vni ex Sirenibus: hec alla est.

Trium: trium annorum. Terrarum Dea: Tralanu laudat: cui tam longam vitam fore ait: & tantum inesse roboris. Iu. Et lacertorum vt Roma plane confidere possit: oes populos aspectu rati ducis perterritos venturos spote in deditone. Se cundum: proximum in lau-

tere solebat: ista nunc ad vrbem mittit. Modo: cui esse sem in vrbe. Pyrgi: vrbs in tyrrheno litore. Vnde ad .xxx. stadia frequentissimum fuit Ceretanorum emporium: meminit Virg. Et pyrgi veteres, interpesta grauisca: de hoc oppido intelligo potius, q aut de turribus ligneis: aut de turri capitonis: quae in Hispania est in media petra: quauis pyrgos significat turrim. Pyrgos autem mittebantur carmina: vt inde mitterentur ad vrbes proximo portu, vel emporio. Ad populos: idem argumentum: commendat librum hispanum Stella poetae. Nuper superioribus annis. Tetrici: quonia eius aquis fertur tetricus: vel ob tetricos accolas. Hospes: externus. Fratres: libellos. Domus Remi: Roma. Noui teplum: nouum teplum palatinum appellat: quod redditum dicit esse musis fauore Nerug imperatoris: qui poetas amplectebatur, & apte. na poetarum scripta in aede Phoebi palatini erant & recitabantur: eadem dicta ades mularu in palatio: vt Hor. scribit. Reddita: fauore Nerug. Prima suburra: prima parte suburrae. Mei consuls: Stella. na consulatus adeptus erat p quo supra Phoebi sic rogat: Capts diues Apollo sic murinis. Si titor aque Hiantae: hoc est qui diu optauit Hiantidem coiangem: in cuius aedibus fontem fuisse & Papi. carmine testatumus: & Martia. se se indicauit: simul alludit ad fontem Parnassi. na Hiantes populi Thraciae Parnasum incolerunt: vnde fons hiantis Parnassius dicitur. Vbi: apud Violantillam. Torrete vitreo: id est aquis vitreis. Siccis: sine lacrymis desiderio mei. Titulum: nomen auctoris. Quod Flacco Prisco gratias agit: q; tanquam alter Mecenas eum ad poetice reuocauerit. Loquax: celebris fama. Charta anus: carmina futura antequa apud posteros. Dicitur narrabit, & testabit. Atavis edite regibus: Virgilius: & Varius incognitum Horatium Mecenas concilliant: quod ipse testatur: Optimus olim Virgilius: Varius post huc dixere quod esse.

Maeste: magis aucte, & felix. Quae: quale animum. Quo: quales mores. Hilaris: alioquin stoicis frons esset. Censur: exercere liberalitatem. na qui liberalitate exercent: dicunt exte dere diuitias: quonia, vt supra dixit: Q uas dederis fo las semper habebis opes.

Breues: cito interituros. Quae Dei: id est dare potes: quae Dei rogati vix dare possunt. Principe duro: Nerone: in cuius aula versabaris. Et se bonus: exercere liberalitatem. Toto: Caluam Triphilem appellauit supra. I. trium capillorum. hanc vrbanter Lygia inesse scri. Lygia vero nome fuit vni ex Sirenibus: hec alla est.

Trium: trium annorum. Terrarum Dea: Tralanu laudat: cui tam longam vitam fore ait: & tantum inesse roboris. Iu. Et lacertorum vt Roma plane confidere possit: oes populos aspectu rati ducis perterritos venturos spote in deditone. Se cundum: proximum in lau-

tere solebat: ista nunc ad vrbem mittit. Modo: cui esse sem in vrbe. Pyrgi: vrbs in tyrrheno litore. Vnde ad .xxx. stadia frequentissimum fuit Ceretanorum emporium: meminit Virg. Et pyrgi veteres, interpesta grauisca: de hoc oppido intelligo potius, q aut de turribus ligneis: aut de turri capitonis: quae in Hispania est in media petra: quauis pyrgos significat turrim. Pyrgos autem mittebantur carmina: vt inde mitterentur ad vrbes proximo portu, vel emporio. Ad populos: idem argumentum: commendat librum hispanum Stella poetae. Nuper superioribus annis. Tetrici: quonia eius aquis fertur tetricus: vel ob tetricos accolas. Hospes: externus. Fratres: libellos. Domus Remi: Roma. Noui teplum: nouum teplum palatinum appellat: quod redditum dicit esse musis fauore Nerug imperatoris: qui poetas amplectebatur, & apte. na poetarum scripta in aede Phoebi palatini erant & recitabantur: eadem dicta ades mularu in palatio: vt Hor. scribit. Reddita: fauore Nerug. Prima suburra: prima parte suburrae. Mei consuls: Stella. na consulatus adeptus erat p quo supra Phoebi sic rogat: Capts diues Apollo sic murinis. Si titor aque Hiantae: hoc est qui diu optauit Hiantidem coiangem: in cuius aedibus fontem fuisse & Papi. carmine testatumus: & Martia. se se indicauit: simul alludit ad fontem Parnassi. na Hiantes populi Thraciae Parnasum incolerunt: vnde fons hiantis Parnassius dicitur. Vbi: apud Violantillam. Torrete vitreo: id est aquis vitreis. Siccis: sine lacrymis desiderio mei. Titulum: nomen auctoris. Quod Flacco Prisco gratias agit: q; tanquam alter Mecenas eum ad poetice reuocauerit. Loquax: celebris fama. Charta anus: carmina futura antequa apud posteros. Dicitur narrabit, & testabit. Atavis edite regibus: Virgilius: & Varius incognitum Horatium Mecenas concilliant: quod ipse testatur: Optimus olim Virgilius: Varius post huc dixere quod esse.

Maeste: magis aucte, & felix. Quae: quale animum. Quo: quales mores. Hilaris: alioquin stoicis frons esset. Censur: exercere liberalitatem. na qui liberalitate exercent: dicunt exte dere diuitias: quonia, vt supra dixit: Q uas dederis fo las semper habebis opes.

Breues: cito interituros. Quae Dei: id est dare potes: quae Dei rogati vix dare possunt. Principe duro: Nerone: in cuius aula versabaris. Et se bonus: exercere liberalitatem. Toto: Caluam Triphilem appellauit supra. I. trium capillorum. hanc vrbanter Lygia inesse scri. Lygia vero nome fuit vni ex Sirenibus: hec alla est.

Trium: trium annorum. Terrarum Dea: Tralanu laudat: cui tam longam vitam fore ait: & tantum inesse roboris. Iu. Et lacertorum vt Roma plane confidere possit: oes populos aspectu rati ducis perterritos venturos spote in deditone. Se cundum: proximum in lau-

tere solebat: ista nunc ad vrbem mittit. Modo: cui esse sem in vrbe. Pyrgi: vrbs in tyrrheno litore. Vnde ad .xxx. stadia frequentissimum fuit Ceretanorum emporium: meminit Virg. Et pyrgi veteres, interpesta grauisca: de hoc oppido intelligo potius, q aut de turribus ligneis: aut de turri capitonis: quae in Hispania est in media petra: quauis pyrgos significat turrim. Pyrgos autem mittebantur carmina: vt inde mitterentur ad vrbes proximo portu, vel emporio. Ad populos: idem argumentum: commendat librum hispanum Stella poetae. Nuper superioribus annis. Tetrici: quonia eius aquis fertur tetricus: vel ob tetricos accolas. Hospes: externus. Fratres: libellos. Domus Remi: Roma. Noui teplum: nouum teplum palatinum appellat: quod redditum dicit esse musis fauore Nerug imperatoris: qui poetas amplectebatur, & apte. na poetarum scripta in aede Phoebi palatini erant & recitabantur: eadem dicta ades mularu in palatio: vt Hor. scribit. Reddita: fauore Nerug. Prima suburra: prima parte suburrae. Mei consuls: Stella. na consulatus adeptus erat p quo supra Phoebi sic rogat: Capts diues Apollo sic murinis. Si titor aque Hiantae: hoc est qui diu optauit Hiantidem coiangem: in cuius aedibus fontem fuisse & Papi. carmine testatumus: & Martia. se se indicauit: simul alludit ad fontem Parnassi. na Hiantes populi Thraciae Parnasum incolerunt: vnde fons hiantis Parnassius dicitur. Vbi: apud Violantillam. Torrete vitreo: id est aquis vitreis. Siccis: sine lacrymis desiderio mei. Titulum: nomen auctoris. Quod Flacco Prisco gratias agit: q; tanquam alter Mecenas eum ad poetice reuocauerit. Loquax: celebris fama. Charta anus: carmina futura antequa apud posteros. Dicitur narrabit, & testabit. Atavis edite regibus: Virgilius: & Varius incognitum Horatium Mecenas concilliant: quod ipse testatur: Optimus olim Virgilius: Varius post huc dixere quod esse.

Maeste: magis aucte, & felix. Quae: quale animum. Quo: quales mores. Hilaris: alioquin stoicis frons esset. Censur: exercere liberalitatem. na qui liberalitate exercent: dicunt exte dere diuitias: quonia, vt supra dixit: Q uas dederis fo las semper habebis opes.

Breues: cito interituros. Quae Dei: id est dare potes: quae Dei rogati vix dare possunt. Principe duro: Nerone: in cuius aula versabaris. Et se bonus: exercere liberalitatem. Toto: Caluam Triphilem appellauit supra. I. trium capillorum. hanc vrbanter Lygia inesse scri. Lygia vero nome fuit vni ex Sirenibus: hec alla est.

Trium: trium annorum. Terrarum Dea: Tralanu laudat: cui tam longam vitam fore ait: & tantum inesse roboris. Iu. Et lacertorum vt Roma plane confidere possit: oes populos aspectu rati ducis perterritos venturos spote in deditone. Se cundum: proximum in lau-

Tu facis ingenium tu, si quid posse videmur, Tu das ingenuae munera pigritiae.

Ad Caesarem.

Longior vndecimi nobis, decimi; libelli Arctatus labor est, & breue raris opus. Plura legant vacui, quibus otia tuta dedisti, Haec lege tu Caesar, forsitan & illa leges.

In Commendationem Neruae.

Contigit Aufoniae procerum mitissimus aulae Neruae, licet toto nunc Helicone frui. Recta fides, hilaris clementia, cauta potestas iam redeunt, longi terga dedere metus. Hoc populi, gentesque tuae pia Roma precantur, Dux tibi sit semper talis, & iste diu. Maeste animi, quem rarus habet, morumque tuorum, Quos Numa, quos hilaris possit hinc Cato. Largiri, praestare, breues extendere census, Et dare quae faciles vix tribuere De. Nunc licet, & fas est, sed tu sub principe duro, Temporibusque malis, ausus es esse bonus.

De Lygia.

Toto vertice quod gerit capillos, quos Annos si tot habet Lygia, trima est. Lygia.

In commendationem Traiani.

Terrarum Dea, gentiumque Roma, Cui par est nihil, & nihil secundum, Traiani modo lata cum futuros Tot per secula computaret annos, Et fortem, iuuenemque, Martiumque In tanto duce militem videret, Dixit praeside gloriosa tali Parthorum proceres, ducesque serum, Thracas, Sauromatae, Getae, Britanni, Possum ostendere Caesarem, venite.

Ad Caesarem.

Palma regit nostros mitissime Caesar Iberos, Et placido fruitur pax peregrina iugo. Ergo agimus laeti tanto pro munere grates Misisti mores in loca nostra tuos.

De Africano.

Habet Africanus millia, & tamen captat, Fortuna multis dat nimis, satis nulli.

Mitti Librum ad Parthenium.

Parthenio dic mufa tuo, nostrog; salutem, Nam quis ab aonio largius amne bibit Cuius pimpleo Iyra clarior exit ab antro, Quem plus Pierio de grege Phoebus amat. Et si forte, sed hoc vix est sperare, vacabit, Tradat vt ipse duci carmina nostra, roga, Quattuor & tantum, timidumque, breuemque libellum

pimplea iuxta parnassum vide. s. fo. 101. p. 2.

de. q. d. extra oem coparatione. Coputaret: aio colligeret. Militet: robur militis. Parthorum proceres: hi oes sunt populi: qui septius hostes erant Popu. Ro. parthi lingua scythica dicitur exules: vt Trogus. nam ex orientali Scythia migrates venerunt in Assyria: ibiq; locatis domicillis Parthi dicitur sunt nobiles nece Crassi & pugna adeo tuti: vt maximos exercitus Romanos sepe vel eluserint, vel deleuerint. Seres: Claudio. Imperante, opes aliberti Annil amictiā cū Po. Ro. iniuerunt: magnitudine humanam no excedunt: rutilis comis: caeruleis oculis: nullū cū externis comercium linguā habentes: arbores lanigeras habent: vnde vestes Romanis mulieribus texebatur: quibus pollicebantur Ferri ite & pellis praestantia abundat: supra centū annos viuere dicunt: quem ad modum Aethiopes: Macrobius. Seres lingua illa significat filius nobiles. Sauromatae: a grecis dicunt: a nris Sauromatae, authore Pli. Getae: istū flumē accolentes finitimi sunt Dacis: quoru sermone vtunt: sed notiores ipsi fuerunt grecis: quonia in vtrāq; ripa euagabant. Possent ostend. C. j. habeo quē admiremini: & possitis venerari hic iuuentis mihi satis est ad totū orbē in officio cōtinendū. Palmam Traianus de Dacis, & Scythis trisphauit, autho. Euf. Iberos pterea Sauromatae: Arabas in fide accepit. agit gratias poeta q; eius triumphis, & victoris ira sedata sit Hispania: vt in quietissima viuat pace. na palmam accipio p victoria: quā suspicari liceat proprium nome esse pfecti puincie: qd placet intelligas. Peregrina Hispana. Iugo pl. im/ perit tui. Tuos mo. placidos doculisti viuere moribus tuis. Habet: Africani diuitis auaritiam carpit: qui cū multa haberet: plura seruilibus officiis aucupabat. Nimis .i. supra q; necesse sit. Satis: q; eum optat: oes plura cupiunt, q; habeant. Parthenio: Parthenio profecto cubiculariorum: quē superiore carmine saepe appellauit: cōmendat librum reddendum imperatori. Tuos: qui te colit. na doctus erat. Quis bibit plus: id est q; est doctior. De grege pierio. i. inter poetas. Vacabit. i. vacuus erit ne goctis. Breuem: pauca cōtinentem.

Parthi

Seres

Sauromatae

Getae

Lygia

Lygia

Lygia

DOMITIUS.

FHVNC tua Roma le-
verba Parthenil ad Impera-
tozem: Deo impatori man-
do cetera: idest relinquam
in arbitrio imperatoris: re-
linquo, vt scilicet optat aliqd
q. d. cum duo mihi optem
in hoc: idest commendatio-
nem, & munus tibi tribuo
partes commendationis:
munus expecto ab Impera-
toze. Omnia: i posthumu
ebrium: qui madidus vino
omnia promittebat: sobrius
nihil praestabat: optat poe-
ta vt cum nunquam sic li-
beralis: nisi cum sit ebrius:
bibat etiam mane. nam si
nocte ebrius pmisit: & ma-
ne ebrius dabit. Gen' Au-
cte: supra etiam dixit in di-
uites eos trahi no ture: sed
quia id ipsos iunabat: quia
scilicet nihil irati dabant.

Parcius: Priscum venato-
rem fuisse supra ostendit
epigramma: Retia dum cel-
fant. hunc monet ne preci-
piti equo imprudens fe-
ratur: cum id non faciat si-
ne capitis piculo. Parci:
lectus, & tardus. Veredo:
equi veredi a velocitate rhe-
dia trahede dicti sunt: quo-
rum auriga veredari ap-
pellabatur. Satisfecit pra-
de casu suo. Insidias: loca
parata ad mortem. Falle-
re: vestigia equi. Leuitore:
quoniam querela de te ef-
fet grauior: quam de aliis
in Deos. Frena temeraria:
equi precipitis. Equitem:
sefforem. Rumpere lepo-
rem: defatigare. Rumpere
equitem interimere seffo-
res. Quicquid: Traianus.
ornamenta priuata: men-
sa Domitiani cum primu
ad imperium peruenit: di-
cauit Iouli, auctore Pli. in
panegyrico ad Traianum:
hoc factum laudat poeta.

Parrhasia: palatia. Flam-
mas scythicas: smaragdos
scythicos, quod placet po-
tius, q. de auro scythico: qd
a formicis, & gryphib' erui-
tur. na smaragdi scythici
praeter ceteros commeda-
bantur: & in gemmatls po-
culis erant. Stupet: cu ad-
miratioe inspicit. Lulus
grauis: hoc est preciosas ja-
sciuas poculoru. Nuper:
sub Do. Iuppiter: carebat
ornamento: & nos paupe-
reseramus omnibus opli-
bus collatis in supellectile
priuatam. nihil enim no-
bis dabat. Addixi: in eun-
dem ferme sensum e: quo
in eum, qui secum edit.
Hic vedit tres agellos: & to-
tidem emit pueros. Addi-
cere est plus precii pollicen-
ti aliquid vendere: quoad/

Commendet verbis, hunc tua Roma legit,
In Posthumum.
Omnia promittis cum tota nocte bibisti.
Mane nihil praestas, Posthume mane bibe.

Ad Auctum.
Genus Aucte lucri diuites habent iram,
Odisse q donare vilis constat,
Ad Priscum.

Parcius vtaris moneo rapiente Veredo
Prisce, nec in lepores tam violentus eas.
Saepesatisfecit praedae venator: & acri
Decidit excussus, nec rediturus equo.

Insidias & campus habet, nec fossa, nec ager,
Nec sint saxa licet, fallere plana solent.
Non deerunt qui tanta tibi spectacula praesent,
Inuidia fati, sed leuiore cadunt.

Si te delectant animosa pericula, Thuscis
Tutior est virtus insidiemur apris.
Quid te frenas iuuant temeraria: saepius illis
Prisce datum est equitem rumpere: q leporu.

Adulatorium.
Quicquid Parrhasia nitebat aula,
Donatum est oculis, Deisq nostris.

Miratur scythicas virentis atri
Flammas Iuppiter, & stupet superbas
Regis delicias, grauesq lusus,
Hac sunt pocula, quae decent Tonantem,

Hac sunt, quae Phrygium decet ministrum.
Omnes cum Ioue nunc sumus beati,
At nuper pudet, at pudet fateri.
Omnes cum Ioue pauperes eramus.

In Labienum.
Addixi Labiene treis agellos,
Emisti Labiene treis cinados,
Paedicas Labiene treis agellos.

In Lentinum.
Quare tam multis a te Lentine diebus
Non abeat febris, quæris, & vsq gemis,

Gestatur tecum sella, pariterq lauatur,
Cenat boletos, ostrea, fumen, aprum.
Ebria setino sit saepe, & saepe salerno,
Nec nisi post niueam caecuba potat aquam.

Circumfusa rosas: & nigra recumbit amomo,
Dormit & in pluma, purpureoq toro.
Cum sit tam pulchre, cum belle viuat apud te,
Ad Damam potius vis tua febris eat.

Ad Iuuenalem.
Dum tu forsitan inquietus erras
Clamosa Iuuenalis in Suburra,

Aut collem dominae teris Dianae
Dum per limina te potentiorum,
Sudatrix toga ventilat, vagumq
Maior Caelius, & minor fatigant,
Me multos repetita post Decembres

modum res sub hasta.
Quare tam: Lentini gu-
lam accusat: qui febricitas
nullo genere delictaru ab-
stinebat: conquirebaturq:
quod febris no' discederet:
poeta respondit eam recte
agere: cum tam opulentu
& delicatum dominum ha-
beat. Setino: vino: qd Iudi-
cio Augusti tenuit princi-
patum. Niueam: expres-
sam ex niuibus. Circumfu-
sa ro: idest coronis rosaceis.

Nigra: vncta amomo.
Purpureo: nam tori pur-
pura tegebant. Damalip-
pus erat fordidus & paup-
er vt poeta alibi indicauit.

Sit ra pulchre: idest tam
bene habeat. Dum tu: la-
tus orio in quod ab vrbe
discesserat post xxxiij. an-
num ad lu. amicum scrib-
versantem in laboribus vt
banis: vitæ suæ quietem
comemoratur: in qua & æta-
tem degere vult & mori.

Duo, vt supra dictum est,
fuerunt Ioue. quorum al-
ter consulatu, & historia Ta-
citi nobilis est: alter satyra/
rum scriptor sui temporis
testem non habuit: praeter
M. qui ad eum scri. Super-
ba: edita: abundans auro
& ferro. Fecit tu. vitæ ru-
sticæ addixit. Clamofa:
ob clamorem vendentium
res. Dianæ: cuius foribus
pendebant coroua bouum:
cum in aliis ceruorum ef-
fent auctor Plutar. Ma-
ior & minor Caelius: ad col-
liculos Caelii refert: qui ita
furgebant: vt ad radicem
frequens esset habitatio di-
tiorum: na cliuofus erat.

Botrodum:

DOMITIUS.

Repono
BOTRODV: op-
cum nemo e. Platea: op-
finitimum. Dulci la. an-
mi relaxatioe. Tertia ho-
que Romæ data est causidi-
cis. Torum repono: quan-
tum ego vigilaueram Ro-
mæ: ratum hic dormio &
refartio quicquid Romæ
amisi. Quidam nostroru
temporu scriptor accipit
hoc loco repono pro feri//
botheu dementiam homi-
nis, o verecundiam: nonne
hic de somno loquitur: none
dicit se reparare somnum
dormiendo: quem in vrbe
vigilando amiserat. plura
in Ioue diximus. Ioue. Me-
hora, ac plura reponit Per-
sicus orborum laurissim'.
Reponit: reparat: refarcit:
vt hic. Toga vestis quæ p-
stabat officium erga diui-
tes. Petenti: scilicet cum
furgo a cathedra. nam ibi
reposita vespi fuerat. & mo-
rem ostendit hominis ru-
sticatis: qui dum it dormi-
tum vestem conicit in ca-
thedra solutus curis & om-
nes delicias aspernatus co-
tempens repositoria. Ru-
pta: auger paupertate du-
xit cathedram quæque i-
sam ruptam fuisse. Rup u
pro lacerto supra dixit.
Quin sanet ruptos: allu-
deus ad morbum, & auari-
tiam suorum temporum.

Vicini illicet: proximi lu-
ci. Coronati: circundat.
Sequitur: me egredientem
domo. Leuis: politus. na
rustici fiebant tonsi abhor-
rentes a cultu urbano: vbi
Intonsi erant. In thermis:
Emilius cu cœnas capta-
ret, nolebat videri id age:
& ne apud diuitem cœna-
ret post thermas ibidem su-
mebat tantum tentaculo-
rum, vt cœna non indige-
ret: factabat ergo saepe se
non cœnare foris: quod ha-
bebatur ludibrio. poeta o-
stendit causam quare id fa-
ciat: quæ scilicet in thermis
lautum sumat prandium.

In thermis: nam captato-
res cœnarum lauabantur
prius cu diuitibus in ther-
mis: postea sequebant cœna-
paratam. Sumit: gustat.
ita inanem hominis lacta-
tiam eludit. Quare: The-
mis discipulus fuit Aescle-
piadis medici: alter hic est:
qui sorore utebatur p vxo-
re. Municipem: Macellâ
Hispanam laudat: quæ &
voce & moribus Romana
plane videbatur. Tam ra-
rum: id est tam grauitate
cum comitate coniunxisti.

Certabit: & grauitate &
moribus. Suburra: regio

Accipit mea, rusticumq fecit
Auro Bilbilis, & superba ferro.
Hic pigri colimus labore dulci
Botrodum, Plateamq, Celtiberis

Hac sunt nomina crastiora terris.
Ingenti fruor, improboq somno,
Quem nec tertia saepe rumpit horæ,

Et totum mihi nunc repono, quicquid
Terdenos vigilaueram per annos,
Ignota est toga, sed datur petenti
Rupâ proxima vestis e cathedra

Surgentem focus excipit superba
Vicini strue cultus illiceti,
Multa villica quem coronat olla,
Venator sequatur, sed ille quem tu

Secreta cupias habere silua,
Dispensat pueris, rogatq longos
Leuis ponere villicus capillos,
Sic me viuere, sic iuuat perire.

De Aemilio.
In thermis sumit lactucas, oua, lacertum,
Et cœnare foris se negat Aemilius,

Ad Fabullum.
Quare non habeat Fabulle quæris
Vxorem Themison, habet sororem.

Ad Marcellam.
Municipem rigidi quis te Marcella salonis,
Et genitam nostris quis putet esse locis?

Tam rarum, tam dulce lapis, palatia dicent.
Audierint si te vel semel, esse suam,
Nulla nec in media certabit nata Suburra,
Nec Capitolini collis alumna tibi,

Nec cito ridebit peregrini gloria partus,
Romanam deceat quam magis esse snurum.
Tu desiderium dominae mihi mitius vrbs
Esse iubes, Romam tu mihi sola facis.

Accipit mea, rusticumq fecit
Auro Bilbilis, & superba ferro.
Hic pigri colimus labore dulci
Botrodum, Plateamq, Celtiberis

Hac sunt nomina crastiora terris.
Ingenti fruor, improboq somno,
Quem nec tertia saepe rumpit horæ,

Et totum mihi nunc repono, quicquid
Terdenos vigilaueram per annos,
Ignota est toga, sed datur petenti
Rupâ proxima vestis e cathedra

Surgentem focus excipit superba
Vicini strue cultus illiceti,
Multa villica quem coronat olla,
Venator sequatur, sed ille quem tu

Secreta cupias habere silua,
Dispensat pueris, rogatq longos
Leuis ponere villicus capillos,
Sic me viuere, sic iuuat perire.

De Aemilio.
In thermis sumit lactucas, oua, lacertum,
Et cœnare foris se negat Aemilius,

Ad Fabullum.
Quare non habeat Fabulle quæris
Vxorem Themison, habet sororem.

Ad Marcellam.
Municipem rigidi quis te Marcella salonis,
Et genitam nostris quis putet esse locis?

Tam rarum, tam dulce lapis, palatia dicent.
Audierint si te vel semel, esse suam,
Nulla nec in media certabit nata Suburra,
Nec Capitolini collis alumna tibi,

Nec cito ridebit peregrini gloria partus,
Romanam deceat quam magis esse snurum.
Tu desiderium dominae mihi mitius vrbs
Esse iubes, Romam tu mihi sola facis.

De Philænide.
Quam sit lusca Philænis indecenter
Vis dicam breuiter tibi Fabulle?

Effet caeca decentior Philænis,
In Læliam.
Dentibus, atq comis, nec te pudet, vteri: emptis,

Quid facies oculo Lelia: non emitur
Ad Iuuenicum de Couinno curru.

O iucunda Couinne solitudo,
Carruca magis, effedoq gratum
Facundi mihi munus Heliæni,
Hic mecum licet hic Iuence, quicquid
In buccam tibi venerit, loquaris.

vrbs dicebatur: vel quod
sub muro terreo carinaru
esset: vel vt Iuuius scribit:
sub antiqua vrbe. Peregr-
pi partus: sensus est: Ne si-
lites te nati cito te agno-
scant putantes te esse mu-
lierem Romanam no' Hispa-
nam. riu autem filii se pa-
rentes agnoscere testatur
Vir. Incipe parue puer riu-
su cognoscere matrem.

Peregrini par. I natus ex
te peregrin. Ducat pu-
tet Romanâ, & non Hispa-
nâ. Iubes esse: facis vt mi-
nus desiderem Romanam.

Facis Romanam: represen-
tam. Romam cum te au-
dio. Quâ sit lusca: Philæ-
nis lusca: & deformis erat
tanta deformitate: vt si ef-
fet caeca minus videretur.
nam cu alteru habeat ocu-
lum, & cetera conueniant:
habet formam mentulæ.
vt supra: No basio te Philæ-
ni, lusca es. Dentibus: Le-
lla anus accersitis capillis,
& dentibus volebat puella
videri: oculi deformitate
quo carebat non poterat
emendare. in quo locatur
poeta. O iucunda: Couin-
nus curr: Britanicus erat:
qui sine auriga equis pusil-
lis trahebatur hunc don-
tium Hellanus Martia. eius
laudat solitudinem, alloq-
rurq Couinnu. Effedo: ge-
nus currus. Couinno me:
munit Luc. Et docilis re,
& tor monstrati belga Couin-
ni. Iuuante: quonia ego
ero adiutor. Vector ni-
ger seffor Maurus. Cabal-
li equi massilei. Succin-
tus: velox. contra discin-
tus piger. Mannuli: equi
pusilli dicuntur: quos vul-
go burdos vocabant. hi si-
ne rectore currû regebant
Hora. Si per obliquum si-
millis sagitta Terruit man-
nos idest manulos. man-
norum meminit Pompe-
lius. Timeret terram aure
idest non timerem ne ipse
ad alium verba nostra de-
ferret.

Facis Romanam: represen-
tam. Romam cum te au-
dio. Quâ sit lusca: Philæ-
nis lusca: & deformis erat
tanta deformitate: vt si ef-
fet caeca minus videretur.
nam cu alteru habeat ocu-
lum, & cetera conueniant:
habet formam mentulæ.
vt supra: No basio te Philæ-
ni, lusca es. Dentibus: Le-
lla anus accersitis capillis,
& dentibus volebat puella
videri: oculi deformitate
quo carebat non poterat
emendare. in quo locatur
poeta. O iucunda: Couin-
nus curr: Britanicus erat:
qui sine auriga equis pusil-
lis trahebatur hunc don-
tium Hellanus Martia. eius
laudat solitudinem, alloq-
rurq Couinnu. Effedo: ge-
nus currus. Couinno me:
munit Luc. Et docilis re,
& tor monstrati belga Couin-
ni. Iuuante: quonia ego
ero adiutor. Vector ni-
ger seffor Maurus. Cabal-
li equi massilei. Succin-
tus: velox. contra discin-
tus piger. Mannuli: equi
pusilli dicuntur: quos vul-
go burdos vocabant. hi si-
ne rectore currû regebant
Hora. Si per obliquum si-
millis sagitta Terruit man-
nos idest manulos. man-
norum meminit Pompe-
lius. Timeret terram aure
idest non timerem ne ipse
ad alium verba nostra de-
ferret.

O iucunda Couinne solitudo,
Carruca magis, effedoq gratum
Facundi mihi munus Heliæni,
Hic mecum licet hic Iuence, quicquid
In buccam tibi venerit, loquaris.

Non vector libyci niger caballi
Succinctus, neq; cursor antecedit,
Nusquam est mulio, manuli tacebunt,
O si conscius esset hic Auitus,

Aurem non ego tertiâ timerem,

Martialis

DOMITIVS.

PSIC: mutui sermonis libertate. Cui rogo te Thelesinum foeneratorē accu- fat: qui pecuniam nō eius fidei, sed pignoriū credat.

Carus: delator tempore Do. vt in commentariis iu. te/ stimonio epistolae Pli. de/ monstrauimus. Adsit: de/ fendat causam tuā. Ex/ lili: si fueris dēnatus. Agel/ lus erat: veniat tecum agel/ lus. nam huic credidisti pe/ cuniā: non mihi. A latro/ nibus: latrones dicuntur, qui latas custodiunt: vnde idē & custodes sunt, qui as/ sistunt regi, & qui obfidē/ itnera. Senia cū uollet vl/ deri fellatrlx: praedicabat se a latronibus fuisse futu/ rā. poeta, negat eos futuris/ se, sed irumasse. in quem sensum supra dixit: Hi pu/ to non dubie se fuisse ne/ gant. Negant: quia irru/ mant. Poto ego: Cinna/ m coquerentem quod Mar/ tialis aliud potaret vinū: q̄ ipse reprimit hoc disticho/ non datur ei bonū vinū quoniam nimis potabat.

Latrones: qui latas custodiunt: vnde idē & custodes sunt, qui as/ sistunt regi, & qui obfidē/ itnera. Senia cū uollet vl/ deri fellatrlx: praedicabat se a latronibus fuisse futu/ rā. poeta, negat eos futuris/ se, sed irumasse. in quem sensum supra dixit: Hi pu/ to non dubie se fuisse ne/ gant. Negant: quia irru/ mant. Poto ego: Cinna/ m coquerentem quod Mar/ tialis aliud potaret vinū: q̄ ipse reprimit hoc disticho/ non datur ei bonū vinū quoniam nimis potabat.

At: quoniam nimis potabat. Biberi idem: est bibere idē vinū. Biberi idem, est rātū/ dem potare. quod Marcia. intelligens fatetur se idem non potare: intelligēs tan/ rundem. quibus verbis no/ tat ebrietatē Cinnae. De/ nates vasa vnde cū vnciā/ rum ad mensuram. Se/ xaginta: Senatorem accu/ sat, qui plurima diuitiū li/ mina adibat vt saluaret: si mul oburgabat poetam: quod desidiosus esset: cum ipse Senator obiret officia in diuites: & Martia: eques idem non faceret. respon/ det poeta: & causam docet cur idem munus: non sub eat: quia scilicet ille ex salu/ tionibus suis aut consula/ tum assequabatur. aut ma/ gistratus: poeta ex his labo/ ribus vix cōenulam. Des/ noua nomina: id est consu/ latum. Matutinum: id est inter matutinū. Vagus: non constructo calceo.

At: quoniam nimis potabat. Biberi idem: est bibere idē vinū. Biberi idem, est rātū/ dem potare. quod Marcia. intelligens fatetur se idem non potare: intelligēs tan/ rundem. quibus verbis no/ tat ebrietatē Cinnae. De/ nates vasa vnde cū vnciā/ rum ad mensuram. Se/ xaginta: Senatorem accu/ sat, qui plurima diuitiū li/ mina adibat vt saluaret: si mul oburgabat poetam: quod desidiosus esset: cum ipse Senator obiret officia in diuites: & Martia: eques idem non faceret. respon/ det poeta: & causam docet cur idem munus: non sub eat: quia scilicet ille ex salu/ tionibus suis aut consula/ tum assequabatur. aut ma/ gistratus: poeta ex his labo/ ribus vix cōenulam. Des/ noua nomina: id est consu/ latum. Matutinum: id est inter matutinū. Vagus: non constructo calceo.

At: quoniam nimis potabat. Biberi idem: est bibere idē vinū. Biberi idem, est rātū/ dem potare. quod Marcia. intelligens fatetur se idem non potare: intelligēs tan/ rundem. quibus verbis no/ tat ebrietatē Cinnae. De/ nates vasa vnde cū vnciā/ rum ad mensuram. Se/ xaginta: Senatorem accu/ sat, qui plurima diuitiū li/ mina adibat vt saluaret: si mul oburgabat poetam: quod desidiosus esset: cum ipse Senator obiret officia in diuites: & Martia: eques idem non faceret. respon/ det poeta: & causam docet cur idem munus: non sub eat: quia scilicet ille ex salu/ tionibus suis aut consula/ tum assequabatur. aut ma/ gistratus: poeta ex his labo/ ribus vix cōenulam. Des/ noua nomina: id est consu/ latum. Matutinum: id est inter matutinū. Vagus: non constructo calceo.

At: quoniam nimis potabat. Biberi idem: est bibere idē vinū. Biberi idem, est rātū/ dem potare. quod Marcia. intelligens fatetur se idem non potare: intelligēs tan/ rundem. quibus verbis no/ tat ebrietatē Cinnae. De/ nates vasa vnde cū vnciā/ rum ad mensuram. Se/ xaginta: Senatorem accu/ sat, qui plurima diuitiū li/ mina adibat vt saluaret: si mul oburgabat poetam: quod desidiosus esset: cum ipse Senator obiret officia in diuites: & Martia: eques idem non faceret. respon/ det poeta: & causam docet cur idem munus: non sub eat: quia scilicet ille ex salu/ tionibus suis aut consula/ tum assequabatur. aut ma/ gistratus: poeta ex his labo/ ribus vix cōenulam. Des/ noua nomina: id est consu/ latum. Matutinum: id est inter matutinū. Vagus: non constructo calceo.

At: quoniam nimis potabat. Biberi idem: est bibere idē vinū. Biberi idem, est rātū/ dem potare. quod Marcia. intelligens fatetur se idem non potare: intelligēs tan/ rundem. quibus verbis no/ tat ebrietatē Cinnae. De/ nates vasa vnde cū vnciā/ rum ad mensuram. Se/ xaginta: Senatorem accu/ sat, qui plurima diuitiū li/ mina adibat vt saluaret: si mul oburgabat poetam: quod desidiosus esset: cum ipse Senator obiret officia in diuites: & Martia: eques idem non faceret. respon/ det poeta: & causam docet cur idem munus: non sub eat: quia scilicet ille ex salu/ tionibus suis aut consula/ tum assequabatur. aut ma/ gistratus: poeta ex his labo/ ribus vix cōenulam. Des/ noua nomina: id est consu/ latum. Matutinum: id est inter matutinū. Vagus: non constructo calceo.

At: quoniam nimis potabat. Biberi idem: est bibere idē vinū. Biberi idem, est rātū/ dem potare. quod Marcia. intelligens fatetur se idem non potare: intelligēs tan/ rundem. quibus verbis no/ tat ebrietatē Cinnae. De/ nates vasa vnde cū vnciā/ rum ad mensuram. Se/ xaginta: Senatorem accu/ sat, qui plurima diuitiū li/ mina adibat vt saluaret: si mul oburgabat poetam: quod desidiosus esset: cum ipse Senator obiret officia in diuites: & Martia: eques idem non faceret. respon/ det poeta: & causam docet cur idem munus: non sub eat: quia scilicet ille ex salu/ tionibus suis aut consula/ tum assequabatur. aut ma/ gistratus: poeta ex his labo/ ribus vix cōenulam. Des/ noua nomina: id est consu/ latum. Matutinum: id est inter matutinū. Vagus: non constructo calceo.

Totus q̄ bene sic dies abiret. In Thelesinum.

Cum rogo te nūmos sine pignore, nō habeo iqs, Idem, si pro me spondet agellus, habes. Quid mihi non credis veteri Thelesine sodali Credis colliculis, arboribusq; meis. Ecce reum Carus te detulit, adsit agellus, Exiliū comitem quæris, agellus eat.

In Seniam.

Ad latronibus esse tā futuram te Dicis Senia, sed negat latrones.

In Cinna.

Poto ego sextante tu potas Cinna de unces, Et quæreris quod non Cinna bibamus idem.

In Auarum amicum.

Sexaginta teras cum limina mane senator, Esse tibi videor desidiosus eques, Quod non a prima discurrat luce per urbem, Et referam lassus basia mille domum, Sed tu purpureis vt des noua nomina fastis, Aut Numidū gentes, Cappadocumue petas. Aut mihi quem cogis medios abrūpere somnos, Et matutinum ferre, patiq; lutum, Quid petitur? rupta cum pes vagus exit aluta, Et subitus crassæ decidit imber aquæ, Nec venit ablatis clamator verna lacernis, Accedit gelidam seruus ad auriculam, Et rogat, vt cœnes secum Latorius inquit. Viginti nummis non ego malo famem. Quod sit cœna mihi, tibi sit prouincia merces, Et faciamus idem, nec mereamur idem.

De Hermogene fure.

Hermogenes tantus mapparum Pontice fur est, Quantus nummorum vix puto Massa fuit, Tu licet obserues dextram teneasq; sinistram, Inueniet mappam qua ratione trahat, Ceruinus gelidum forbet sic halitus anguem, Casuras alte sic rapit Iris aquas. Nuper cum Myrino peteretur missio læso, Subduxit mappas quattuor Hermogenes, Cretatam prætor cum vellet mittere mappam, Prætori mappam furripit Hermogenes, Attulerat mappam nemo, dum furta timetur, Mantile e mensa furripit Hermogenes. Hoc quoq; si deerit, medios distringere lectos, Mensarumq; pedes non timet Hermogenes. Quauis non modico caleant spectacula sole, Vela reducuntur, cum venit Hermogenes. Festinant trepidi substringere carbasa nautæ Ad portum quouies paruit Hermogenes.

Mercurio. Autolycus au/ rē Mercuri filius furacit/ sinus fuit. est igitur Her/ mogenes alter Autholy/ cus: sed is mappas furripie/ bat in quarū furis recen/ sendis poea risum mouet.

Massa: Beblus Massa spo/ liatæ prouincie accusatus est temporibus Domitiani quā accusationem peregit Pli. vt ipse multi in locis e/ pistolarum testatur. Bebit itē meminit Tacitus quē Africa prouincie procur/ ratorē fuisse scri. Massam Senetio Bithinica prouin/ cia aduocatus oppugna/ rit vehementer: qd non ul/ li scribunt. de Massa num/ mulario nondum compe/ rit: cum delatorem reū vel/ let noiare lu. inquit: Q. uē Massa timet: quem mune/ re palpat Carus. Trahat: furripit. Halitus: spiritus ceruorum, authore Lucre/ tio & Plini. serpentes etiā e cubiculo retinentes extra/ hit. Iris: quæ fit ex mistu/ ra nubium, & percussione radiorum solis: vt scribit Plinius: aquas ad se trahit. Lucretius: Tum color in nigris exiit nubibus arcū & c. Myrino: gladiator e/ rat Myrinos vt supra. Cū peteret pars hæc Myrini. is volebat missionē impe/ trare: amicusq; parauerat cōsulatum. Læso debilita to. nam de debilitati gladiato/ res vulnibus missionem impetrabant. Iuena. Ser/ gliolus: nam reddere gur/ tur Cœperat: & requiesce/ cto sperare lacerto. Creta tā: candidā. nam piores ex ludis suis mappam mitte/ bant in eū: hoc est emitte/ bant in eum, qui in Circo aurigaret. Trāquil. de Ne/ rone aurigante: Aliquo, in/ quit, libertoriam mitrent mappam: vnde magistra/ tus solent. Expone igitur mittere: id est emittere vel let: auriganti in Circo Her/ mogenes subiens clā subri/ puit. Distringere: nudare, & spoliare. Pedes mensa/ rum: nam ad pedes sede/ bant serui. Vela quibus thea/ trum tegitur. Substringe re: colligere. Calui linige/ ri: sacerdotis Isiaci dicebā/ tur: q; rasi essent: & lineo vterentur habitu. nam ter/ tio quoq; die tondebatur: ne pilorum sordibus inter sacrificandum piculū cō/ mitterent: vt Herodotus. Lineum fuisse habitum il/ lorum testatur Tacitus: q̄ vbi Tranquillus dixit Do/ mittano: Mane isiaci cæ/ latus

Beblus Massa

Iris

Sistra

Sistra

Pestum

Nauica

factus habitu Inter sacrifici/ los vana suppositionis scri. solertia liberti lineo ami/ ctu turbis sacrularum im/ mixtus. Qui. Nūc Dea lini/ gera colit celeberrima tur/ ba. Flebant potissimū & gy/ ptiorum sacerdotū vestes ex lanugine: quæ ex fructe gossipio nascebatur ad supe/ riorem partē & gypti. Alii xilon dixerunt: vnde vestes xilling appellabantur.

DOMITIVS. PSISTRATA: Isidis sa/ cerdotes baculo, quē sistrū appellabāt, vrebant. & su/ pra poeta dixit: Et pileata subit: itq; reditq; cohors.

Siccus: Aper cū pauper ef/ set: parca habebat mēsam: volebatq; videt id agere in/ stituto: & mortibus suis. poe/ ta deridet: atq; sibi non vl/ deri laudandū Aprū: q̄ so/ brius sit: quoniam ea laus sit in seruo: hoc ait secutus se/ ctam suā plicurā: in qua non sobriū esse: sed indul/ gere genio latus erat. Non amicum: quia volo amicum, qui indulgeat genio. Hoc nemus: Marcella: cuius su/ pra meminit, irriguos hor/ tos ei donauerat: quos hoc epigramate celebrat. Te/ xillis vmbra dicitur quæ ex re/ atis & infertis in vicē ramis fit. Supini: iacētis, & herē/ tis. Ductile: q̄ aliunde de/ riuat. Pestum: oppidum Lucaniae vbi rosæ vernant bis singulis annis, vt triser/ g dicitur in Sāpio. Oulus: de caule intelligit: cuius ppe/ tua viriditate hyems etiā vernat: & colliculi Apitii in/ dustria pruna ad cōdimē/ ta parabant. supra: Algen/ rem modo, quælluit hor/ tum. Nec alget: nec vllū si/ gnū frigoris præbet. Tur/ ris pisterium, siue colum/ bartum. Candida: nā cal/ ce ex pcepto Columelle te/ ctoria obstruebant colum/ baria, ne feles, & meles pos/ sent irripe. Similes aues: columbas candidas. Re/ gna: agellū. Nauica: filia fuit Alcinoi regis Phæa. q̄ naufragū Vlyssiem ad regiā paternam ex littore per/ duxit. longum extat Ho/ me. carmē. Horti aut & po/ maria Alcinoi incluta sunt monumentis & grecorū & latinorum. Pifera erant ut scri. Home. & Papi. Q̄ usd biferi Alcinoi referā poma/ ria regis. Malo meos: po/ tius volo, quos dedit Mar/ cella, q̄ tuos. O Iuliarum: Vacerrā deridet: qui calen/ dis Iulis rus migrabat: ut diues videretur: & aliculus a stimulationis. nā calendis Iulis, ut ex Trāquil. in Ti

Linigeri fugiunt calui, fistrataq; turba, Inter adorantes cum stetit Hermogenes. Ad cœnā Hermogenes mappā nō attulit unq; Ad cœnam semper rettulit Hermogenes. De Apro. Siccus, sobrius est aper, quid ad me? Seruum sic ego laudo, non amicum.

De Hortis Marcellæ vxoris

Hoc nemus, hi fontes, hæc textilis umbra supini Palmis hoc riguæ ductile flumen aquæ, Prataq; nec bifero cessurā rosaria Pæsto, Quodq; viret Iani mense, nec alget olus, Quæq; netat clausis æguilla domestica lymphis, Quæq; gerit similes candida turris aues, Munera sunt dominae, post septima lustra reuert Has Marcella domos; paruaq; regna dedit, Si mihi Nauica patrios concederet hortos, Alcinoq; possem dicere, malo meos.

In Vacerram.

O Iuliarum dedecus calendarum, Vidi Vacerra sarcinas tuas, vidi, Quas non retentas pensione pro bima Portabat vxor rufa crinibus septem, Et cum sorore cana mater ingentis Furias putavi nocte Ditis emerlas. Hastu priores frigore, & fame siccus, Et non recentipallidus magis buxo Irus tuorum temporum sequebaris. Migrare cliuū crederes Aricinum. Ibat tripes grabatus, & bipes mensa, Et cum lucerna, corneoq; cratere Matella curto rupta latere meiebat. Focum ferentis suberat amphoræ ceruix. Fuisse gerres, aut inutiles mænas Odor impudicus vrci fatebatur, Qualem marinae vexit aura piscinae, Nec quadra deerat casei tolosatis. Quadrima nigri nec corona pulei, Caluæq; restes allioq; cepiq; Nec plena turpi matris olla resina, Summoenianæ qua pilantur vxores Quid quæris ædes, villicosq; derides? Habitare gratis O Vacerra cum possis Hæc sarcinarum pompa conuenit ponti.

De Labieno.

Vt pueros emeret Labienus, vendidit hortos, Nil nisi ficetum nunc Labienus habet. Ad Iulium. Triginta mihi, quattuorq; messes Tecum, si memini, fuere Iuli, Quarum dulcia mista sunt amaris,

berli ultra picipit, sena/ tores migrabant rus: nec ante licebat secedere nisi a/ uaro & ignobili. poeta re/ censer Vacerrā totam suā pellectilem eunti rus, & elus quidem inopiam deri/ det: qui soleni die migra/ bat. Pro bima: pro pensio/ ne duorū annorum. Ingē/ ti: adulta & carente vitro.

Irus: mendicus fuit icha/ census: cui nihil erat robo/ ris pter linguā. erat autē bi/ nois. nā olim dicebatur Ar/ neus: postea Irus loquacita/ te medicatis. Home. Ar/ neo nomē erat qd indidit mater infāt. Irū pueri oēs uocabāt supra Iro paupior licet fuisse. Cliuū arci/ nū. i. oēs pauperes, q̄ Arici/ nū locū tenēt. Tripes: qui tribus pedib; sustentabat.

Matella: vas vrinarium. Meiebat: effluebat. Sube/ rat: supposita erat. Impu/ dicus: foedus. Gerres: ge/ nus locustarū: ut scri. Plin. supra: Tequiuant gerres. Mænas: pisces qui colorē hyeme mutant. Casei tolo/ satis: ex Gallia caseus neu/ mafensis optimus erat: af/ ferebat inde tolosates ma/ li saporis. Quadrima: quatuor annis seruata. Culei manipulū seruare do/ cet Cato in re rustica ad ru/ stica cibaria condenda.

Corona: manipulū. Re/ stes: appellat colligata al/ lia. Derides: quid videris deridere villicos tam te/ nui supellectile: dum eorū paupertatem ipsi, ad quos accedis, representas? Ponti: profuecha pontis. i. ista su/ pellectile habitare iter mē/ dicos ad pontem: nō cum villicis. Gratis: sine pensio/ ne. Vt pueros: locus est ex/ dictione. Fietetum dicitur locus vbi multæ arbores si/ culneæ sunt. Item ficetum potest dici vbi mulei sunt laborantes sico morbo: cū Labienus hortos vendide/ rit: & emerit pueros laborā/ tes sico morbo: quem ass/ dua subagratio creabat.

Fietetum habet id est mul/ tos ficos: cum poeta vide/ rit dicere nihil, nisi cōsi/ tum ficiis. Triginta: consi/ lium est a perito: vt si velis agere felicem vitam: nulli te facies nimium familia/ rem. nā neq; felicitate ami/ corum nimium ita poteris efferri: nec calamitate ni/ mium torqueri. Siue enim nimium gaudeas: siue do/ leas nimium: perturbatio est vitæ quæretæ.

Martialis P

confuto in luctis cir/ ensibus vt de pte pte/ at, qui mappæ Tigellus Hermos/ genes signū da/ at meum/ extaminis. atq; linteū erat quo manu pedes/ ab. legimus in mensa. nam vt conuuium pro/ sequisq; mappam afferebat.

DOMITIVS.

FIVC VND A: pars volu pratis. Bicolor: niger, & ruber. Candida turba: cā didorum lapillorū. Ca uere: declinare. Morsus: tristem mororem animi. Tanq̄: eodem argumēto supra scriptis in Senā: quæ ut fellationis crimen disti mularet: dicebat se esse futam a latronibus. nam hic Callistratus dicebat se esse præcisum: cū Irrumationis crimē vellet tegere: quod poeta indicat ex cōjectura: nemo enim scelus aliquod fatetur: nisi malus velit dissimulare. Tanq̄ vi uas mecum: tanq̄ mihi soli omnia aperias. Tacet plura: vult dissimulare gra uiora. & qui fellant, ut dixi mus, tacent. Libras: in La bullum, qui paruis mune ribus volebat videri libera lissimus: cum homines sui temporis auaros supera ret. Poeta ait eum dignum esse laude: facile enim est auaros liberalitate supera re: quod si contendet cum antiquis: erit illorum vlti mus cum sibi videatur suo rum temporum primus.

Aureoli

Aureoli numismata erāt: quæ præter cætera tinnitū habebāt. ut supra: Quil cre pet aureolos forsitan vnus erit. Ducere: sustentare amicum duobus mēsis. Optimus: liberalissimus auarorum. Redde: mihi reſſenta liberalitate tua. Sed piores: antiquos nō nostrī temporis. Fies vlti mus: quia vltimum locum non assequeris. Tigrim: supra: Vtū ne curat Paffe rinus, aut Tigels. nam velo cissimi erant. comparat Ti grim & Passerinū antiquis.

lari, p̄uuo o p̄d nom p̄t et m̄ edicim

Afellos: nouis, & recentio ribus. Nasutus: nasuti di cūtur: qui acriter iudicāt. in eos scribit: q̄ ut scire ali quid videretur: acriter po tuis q̄ perite iudicabāt. ex metaphora: Igit̄ huiusmo di homines appellat poly posos. Polypoli sunt: quo rum nasus polypos morbo in fœdam magnitudinem excreſcit. Nasutus: nimis iudicator. Hunc qui: mol lem designat: q̄ vxorū Can didi amici hærebat: ut vir videretur: cum esset cinæ dus. Non est qd timeas: non debes timere. Glaber crure: depilato crure. Im probus: infatibilis. Non futuit: quia est cinædus ut supra: Irrupi Lupe nō erat cinædus. quia. s. ille futue bat: sed hic præcidebatur.

ut ibi d̄ d̄ est mal̄ doctis. m̄ capto p̄ti la. Polypos sus infatigab m̄ manis cancid non satis facians.

Odi te: Sabellum deridet qui bellus volebat dici cū

Sed iucunda tamen fuere plura. Et si calculus omnis huc, & illuc Diuersus, bicolorq; digeratur, Vincet candida turba nigriorem Si vitare velis acerba quædam, Et tristes animi cauere morsus, Nulli te facias nimis sodalem.

Gaudebis magis, & minus dolebis. Ad Callistratum.

Tanq̄ simpliciter mecum Callistrate viuas. Dicere præcisum te mihi sæpe soles. Non est tam simplex, q̄ vis callistrate credi, Nam quisquis narrat talia, plura tacet. In Labullum.

Libras quattuor, aut duas amico, Argentemq; togam, breuemq; lænam, Interdum aureolos manu crepanteis, Possint ducere qui duas calendas, Quod nemo, nisi tu Labulle donas, Non es, crede mihi, bonus, quid ergo? Ut verum loquar, optimus malorum es, Pifones, Senecaq; Memmiosq;, Et Crispos mihi redde, sed priores, Fies protinus vltimus bonorum.

Vis cursu, pedibusq; gloriari? Tigrim vince, leuemq; Passerinum, Nulla est gloria præterire afellos.

In Nalutum.

Nasutus nimium cupis videri, Nasutum volo, nolo polyposum.

Ad Candidum.

Hunc qui foemineis, noctesq; diesq; cathedris Incedit tota notus in vrbe nimis, Crine nitens, niger vnguento, pellucidus ostro, Ore tener, latus pectore, crure glaber.

Vxori qui sæpe tuæ comes, improbus hæret, Non est quod timeas Candide, non futuit.

In Sabellum.

Odi te, quia bellus es Sabelle, Res est putida bellus, & Sabellus, Bellum deniq; malo, q̄ Sabellum.

In Pontilianum.

Mentiris, credo, recitas mala carmina, laudo, Cantas, canto, bibis Pontiliane, bibo.

Pedis, dissimulo, gemma vis ludere, vincor, Res vna est sine me, quam facis, & taceo.

Nil tamen omnino p̄stas mihi, mortuus, inquis, Accipiam bene te, nil volo, sed morere.

In Tuccam.

Non est Tucca satis, quod es gulofus, Et dici cupis, & cupis videri.

De Callistrato, & Aphro.

Barbatus rigidus nupsit Callistratus Aphro

paburda sit appellatio vo ceipia: ut dicas Sabelle bel le. Bellum: mutilato no mine a Sabello. Belle: lo cus est in voce. Tabescas: fias tabidus. Alludit ad il lud: Res putida. nã res puti dæ tabescūt. volo, inq̄. po tius bellum Sabellū. i. mal lem tñ bellū præcurto no mine, q̄ Sabellū bellum. nã bis bellum ira iuculamus. Sabelle belle: vocātis est: & deridentis in calcationem nominis diceris ineptem. Mētiris: in Pontilianum, qui poetæ of genus officii præstanti nihil dabat: sed pollicebatur se daturū post mortem. nihil ait se velle Martia. nisi vt moriatur: ut ostendat eū stultū, q̄ am l co ex morte sp̄e proponat: eū ea sit cā nō conciliandū amici: sed vt mortē optet. Gemma: latronibus. Dis simulo: ostendo nō audiuis se. Vitor: cedo. Quā fa cis: pedicas. Accipiam be ne te: id est bonis relictis be ne tecum agam. Non est: In Tuccam, qui & gulofus erat: & ita volebat videri. eodem argumento supra f eum: quolebat videri pau per: & erat. Barbarus: se niorum nuptias celebra ras iusto ferme ritu testat̄ lu. Nubit amicus dixit. & Nero suo Pythagore nup sit: qui & Doriphorus dice batur. nuper Callistratus Aphro nupsit: celebratis nuptiis. in quo poeta vrbis patientiā deridat: q̄ sileat tãquam partum expectet. Rigido: id est mētulato & mutolato. erat enī drauc.

GEORGIVS. FNASVTVS nimis eu pis videri. Nasutus volo: no lo polyposum. Postea quã de naso toties differimus: iã posū coarguere hoīem de iudicio nasi: quo nō ad iudiciū, sed ad dolosam ir risionē vtimur: nec est sen sus quē hic putat: immo potius notat ineptum deri so rem, qui absurdis dictis iocetur: quo nomine poly posus: hoc est Immundi & non emuncti nasi, q̄ na sūcus appellari potest: sed in diffinitione polypl & audax & ifanus videtur plura dicere: nisi alibi de polypo abunde tractauis sem. non enim nasus excre scit, in fœdam magnitudi nem laborantibus polypo: sed porus caro interiora nasi occupat intumescens maxime fiante Euro.

F Fauces

DOMITIVS.

FFACE S: tædæ geniales: nam ante ferebantur faces vna cū aq̄: ut ait Varro. Talasse: nuptiarū deus: propri um erat carmen vt supra: Quid si me iubeas Talassionē verbis dicere non Talassionis. Ut pariat: ut illud lu. In terea tormentum ingens nubentibus hæret: Quod ue queunt parere: & partu re tinere maritos. Facundos: Sabelli poetæ imprudentiã carpit: qui cōposuerat car men de vario cōcubitus ge nere: aitq̄ eum non debull se tãci facere ingenii: & elo quentiã suã laudē: vt hæc scriberet puellã. Didymi: magonis: qui Didymus di cebatur. Nam Spasio & He mus puellas quidem habe bant molli carmine erudi ras. Papin. Diues Spasio: quos agit tumultus: Hunc intrat faciles Hemi puellæ: sed Didymus molliores ha bebant: nomē tall magistro cōuenit: cum supra legeri mus Didymū spadonem & mollē: hoc magis placet: q̄ vt dicas Didymi: id est phry giã a monre Didymo. Ele phantidos lib. scripsit varia concubitus genera Elephã ris. ex eius libris Tiberi? cu biculum instruxit edtris pi cturis: quales libri designa bant. & Virgilli lasciuo car mine Elephantis nobili. & vbi Lalage tabellã vnam di cat Priapo. Illic: in libris tuis. Non enim nouem genera concubitus. Taceant: fel lationē. Quo symplegma te: id est quo amplexu. Sym plegma est complicatio.

Elephãtis

Symple gema

Cathena: serie in specie ca thenæ. Tantū tantū non debeas facere te habere di fertum: vt hæc scribere de buiffes i aliis rebus eloquē tiam, & ingenii ostentare. Attice cognato: ad M. At ticum, qui elegiacū carmē scribebat: & abstinebat he roico: ne æmulus fratri vi deretur: quem admodū su pra dixit de Turno in Me morem: alius codex habet vnice cognato. Cognato sanguine: quia erat affinis.

Propinqua: qui eadē stu dia amat, quæ ego. Lesbia: amica Catulli. Te postet amare: adeo eleganter scri bis. Zephyri: fauor Inge ni. Dare vela: scribere gra ue carmen: tractum a na uigantibus. Habes fratris: & in hoc fratris officium demonstras: quoniam non vis certare cum posses. Hædina: pellicea veste vtebantur olim: quam scorteam vocabant: vt dicitur in distichis: Phœbus nuper caput texerat indumento corii: quidam iocans dixit eum habere caput calcearum: qd vrbani ter, & vere dictū poeta laudat. Nuda tempora: nã hic carens pilis: pellem hēdi apposuerat: vt ita caluam tege ret: & ostentaret pilos. Vendit: Gallus & Luperus ma li poetæ insani habebantur: tam malorum carminum emptores inueniebant: iam sanos & prudentes esse dicit quis sciant vendere mala carmina. Difficilis: in varium amicum: culus moribus modo alienabatur: modo alli

clebatur. Tecum: propter acerbitatē. Sinere: propter iucunditatem. Boletos: ex stomacho scribit epigram ma in captatorem: qui cœnã dabat: vt scriberet hæres: quam cœnam, & si lauta videtur acerbissimam sibi esse scribit poeta: ne tangi a se: sed male inuitari ad te nuē cœnam: quam possit reddere. Si tangi vilia: si lege: & non sic: vt mendosi habēt codices. Tanq̄ villa. i. tan q̄ paruifaciens ea.

GEORGIVS. DIDYMI sciunt puellã: hic enarrator non solū sua temeritate, Martia. i. uol uit: sed & vna opera siluas Papinil contaminat: & pa tentes sensus sua quadam affectata disquisitione ob scurat. & Interim corrūpit si quidem apud Stari. legi mus: Diues Spasio: quos agit tumultus: qd. i. calen. Decēbris Do. sub noctē iussisset spargi in populum mīssilia omnium generū: quã rem Mar. sæpe norauit. quid nō legimus spargere stipē. idē spasio. quid non Suet. de eodem Do. sic ait: Inter spe ctacula muneris largissimū epulum septimiciuili sacro rum die quidem senatus. es quicq; panis plebeis sporellis cum obsonio distribu tis intium vescedi primus fecit: dieq; proximo omne genus mīssilia sparsit: quã rem & idem Sta. signifi cat. Nã ad Domi. conuersus sic ait. Vna uesetur ois ordo mēsa: Parui: fœmina: plebs eques: senatus: Libertas re uerētã remisit. Et tu quē et quis hoc vocare: Quis pro mittere possit hoc Deorum nobiscum focias dapes in/ st: iã se quisquis t̄ inops beatus Conuiuiam dactis esse gloriatur. & paulo in/ fra: iã noctis prioribus sub vmbriis Diues Spasio: quos agit tumultus. quis obsecro, nisi mēte captus, hæc clarif simoq; scripto: dicta nō cō tulisset. sed & sene. scri. rhe torem quēdam hulu suodi sparsiones odorator imbres dixisse: ad quam sententiam alludere Sta. videtur his ver sibus. Non tãtis hyas in sel rena nimbis Terras obruit aut solata plelas: Qualis p cuneos hyems latinos Plei bem grandine concuti fere na. Ducat nubila Iuppiter per orbem. Et latis pluuias minetur agris: Dum nostrū

Hac, qua lege viro nubere virgo solet. Præluxere faces, velarunt flammæ vultus, Nectua defuerunt verba Talasse tibi. Dos etiam dicta est, nondum tibi Roma videtur Hoc satis, expectas nunquid & vt pariat? In Sabellum. Facundos mihi de libidinosis Legisti nimium Sabelle versus, Quales nec Didymi sciunt puellæ, Nec molles Elephantidos libelli, Sunt illic Veneris nouem figuræ, Quales perditus audeat fututor. Præstent, & taceant quid exoleti: Quo symplegmate quinq; copulentur, Qua plures teneantur a cathena, Extinctam liceat quid ad lucernam, Tanti non erat esse te disertum.

Ad M. Atticum. Attice cognato iunctum mihi sanguine nomen, Quiq; geris studiis corda propinqua meis, Carmina cum facias soli cedentia fratri, Pectore non minor es, sed pietate prior. Lesbia cum tenero te possit amare Catullo, Te post Nafonem blanda Corynna sequi, Nec deerant Zephyri, si te dare vela iuuaret, Sed tu litus amas, hoc quoq; fratris habes.

Ad Phœbum. Hædina tibi pelle contegenti Nuda tempora, veticemq; caluæ, Festiue tibi Phœbe dixit ille, Qui dixit caput esse calciatum.

Ad Clasicum. Vendunt carmina Gallus, & Luperus, Sanos Clasicè nunc nega poetas. In habentem varios mor' s. Difficilis, facilis, iucundus, acerbus es idem, Nectecum possum viuere, nec sine te.

In Lautum inuitatorem. Boletos & aprum si tanquam vilia ponis,

Iouis hi ferantur imbres. At q̄ falso exponit: Huc intrat facilis Hemi puellæ. Nam cum emi sit infinitus ab e mor emeris. contra naturam syllabæ de nomine pro prio intelligit: culus prima syllaba apud Iuue. productur: Cum molli Demetrius Hæmo. & recte quidem. nã per diphthongum scribitur a græcis: sed & sensus expe ditior est: si verbum legerimus emi: hoc est quæ paruo precio cōduci possunt. quod & Martia. retigit: vbi dicit: Si plebeia Venus gemino tibi vincitur asse. Et Horati: se amate parabilem, facilemque Venerem: hoc est quæ paruo precio paratur.

Martialis P

DOMITIVS.

FME A vota. I. me capis iis cibis. Volo gustabo. Vale...

Et non esse putas hanc mea vota, volo. Si fortunatum fieri me credis, & haeres...

Ad Pædagogum.

Crinitæ Line Pædagogæ turbæ, Rerum quem dominum vocat suarum, Et credit cui Pusthumilla diues...

In habentem amœnas ædes.

Daphnonas & platanos, ac aërias cyparissos, Et non vnus balnea solus habes, Et tua centenis stat porticus alta columnis...

quam aperta cœnatione amicis, locum sgitur pulchrum habebat ad non habitandum: cum nec dormiret illic...

Daphno nes laurita

Onyx

Hypo dromos

Spongia

GEORGIUS.

Q VOD sciat infelix dâ nata spongia virgæ: Vel quicunq; canis, lunctaq; te sta via. Similis hic mihi vi detur hemini per tenebras...

Sed nus.

DOMITIVS.

SED nusq; locus cœnatio: id est nusquâ est cœnatio: & nec locus vbi dormias: cum ergo non habeas...

Tiro est: id est semper imperitus tanquam miles novus inter veteranos. Te nora: Rufus in tumulo celebratur: cuius vxor rapta fuerat: sed ea deserto raptore redierat ad maritum...

Reis: clientibus non minus q; poeta. Tyndaris: Helena. Ad tuos rapta: dicitur audit te raptam redisse ad virum. Absolut: id est liberat odio. Loca lera: id est Elysi campi. Non alieno animo. Iste amor: Rufi quo arsit in te. Placet q; potius fuerit rapta a Rufo, q; fuerit coniux. Domina: Proserpina. Nummi: in Paternum aut: cum iocatur: qui nihil amicis dabit: afferens causam per locum: q; ipse esset filius raptae: ut inquit poeta: numquam fuisti filius vitii, sed pater peritissimus. Ciuis rarus: id est magni ciues.

Luci scythici: id est templi Martis. nam vellus aureum lx. stadiis a regia Colchorum ut scribit Diodorus in templo Martis custodiebatur a dracone vigili: quem Medea veneficis in gratiam Iasonis necavit: numquodq; templum suum habebat hinc unde lucum pro templo accipimus. Scythicum autem propter Martem: qui Thrax & Scythia est: & illic Scythæ sunt: unde alibi gericum legitur Martem. Et quid quartis: id est cur non quæris. Illudas quibus: id est quos fallas. Crines fieri non potest: ut Aspasius scribit: ut qui omnino deformis est bonus sit: ex hoc Poeta in Zoilum scribit: quæ ex oris deformitate malum esse suspicatur. Lumine læsus: lucus scilicet. Rem magna facis: nam tanta deformitate homines non solent esse boni. Mirum igitur est si es bonus. Crinis: in Eglen meretricem: quæ cum gratia fellaret: basia postea vendebat: humane inquit Poeta facit: & magno pretio vendit basia, ne sepius basiat cum sic fellaret. Fellaret: id est osculum impu-

Atria longa patent, sed nec cœnantibus vsquam, Nec somno locus est, q; bene non habitas.

De Fabullo.

Tam sæpe nostrum decipi Fabullum, quid Miraris Aule? semper bonus homo tiro est.

Ad Semproniam.

Tempora pieria solitus redimire corona, Nec minus attonitis vox celebrata reis, Hic situs est, hic ille tuus Sempronia Rufus, Cuius & ipse tui flagrat amore cinis. Dulcis in Elysiis narraris fabula campo, Et stupet ad raptus Tyndaris ipsa tuos. Tu melior, quæ deserto raptore redisti, Noluit illa virum nec repetita sequi. Rider, & iliacos audit Menelaus amores. Absolvit Phrygium vestra rapina Parin. Accipient olim cum te loca læta piorum, Non erit in stygia notior umbra domo. Non aliena videt, sed amat Proserpiana raptas, Iste tibi dominam conciliauit anor.

In Paternum.

Nummi cum tibi sint, opesq; tantæ, Quantas ciuis habet Paterne rarus, Largiris nihil, incubasq; gazæ Vt magnus draco, quem canunt poetæ Custodem scythici fuisse luci. Sed causa ut memoras, & ipse iactas, Diræ filius est rapacitatis, Ecquid tu fatuos, rudesq; quæris Illudas quibus, auferasq; mentem? Huic semper vitio pater fuisti.

In Zoilum.

Crine ruber, niger ore, breuis pede, lumie lassus, Rem magnam præstas Zoile, si bonus es.

Ad Puellas.

Gratis qui vos dare iubet puellæ, Insulsißimus, improbißimusq; est. Gratis ne date, basiate gratis. Hoc Aegle negat, hoc auara uendit, Sed vendat bene, basiate quantum est. Hoc vendit quoq; nec leui rapina, Aut libram petit illa Cosmiani, Aut binos quater a noua moneta, Ne sint basia muta, nec maligna, Nec cluis aditum neget labellis, Humane facit hoc tamen, sed vnum est, Gratis quæ dare Basium recusat, Gratis lingere non recusat Aegle.

In Polycarmum.

Aegrotas vno decies, aut sæpius anno, Nec tibi sed nobis hoc Polycarme nocet. Nam quoties surgis, loteria poscis amicos. Sit pudor, ægrota iam Polycarme semel.

issimum est. Hoc: basiate. Bene uen: id est magno precio. Libram cosmiani: id est foliati vnguenti. Quater binos a noua moneta: id est octo stauos. Basia non muta: id est non sine lingua inferta. Facit hoc loteria: nam si daret gratis: multi basiant: & oris loteria: id est fellate. alibi: Lingas non mihi. Aegrotas: in Polycarmum: qui ut munita ab amicis exigeret: sapius simulabat se ægrota. Nam conualescentes dona ab amicis poscebant: quæ Dissouuerant pro salute. ea dicebantur loteria. nam oia signa significat seruare: unde loteria dona data amico seruato, & reduci. Papini. carmen quod pro Rutili Gallici salute cecinit: loteria appellauit: hoc, quod diximus, argumeto. Nocet nobis: quia mittimus loteria. Aegrotas semel. i. mores: & absolue vitam vna ægrotatione. hoc autem dixit ambigue: cum dicere videtur opto ut in vnam tantum ægrotationem includas: nec sæpius ægrotas: intelligit mortalis.

epigram

Soteria

ista amo quo capta fuerit, cum et ipsa facta sit raptas.

Da pes Adipales vel Adiliciales

Scindit in appensa

DOMITIVS.

FCVR: strepitus vrbano... cantibus aliqui molestos fuisse...

rit succurere lunæ. Rhombus instrumentum magicū: quo deducta lunarem magicam adiuvabat...

Ad Sparsum.

Cur sæpe fici parua rura Nomenti, Laremque villæ sordidum petam quæris, Nec cogitandi spatia, nec quiescendi...

Ad Alaudam.

Ancillariolum tua te vocat vxor, & ipsa Lecticariola est, estis Alauda pares, De importunis basiatoribus...

tronæ & sordidæ libidinis & ancillariolū vocant: inde certissimū sponlatorū genus est adulterū...

Gestudo

Ancillarioli Alauda

Ancillarioli

Ancillarioli

DOMITIVS.

POSCVLO hircoso: hoc tido. Defoculus: cui deest oculus dicitur: ita habet oculos antiquus...

Ad suum Natalem. Martis alumne dies, rosea quo lampada primū, Magnaque siderei vidimus ora Dei...

De Sabello. Natali pallere suo ne calda Sabello Desit, & ut liquidum potet Alauda merum...

De Ligurra. Versus, & breue viuidumque carmen In te ne faciam times Ligurra, Et dignus cupis hoc metu videri...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Cordubam. Vincto Corduba lætior Venafro, Hos illi iubeas sæpe redire dies, Ad Cordubam...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Hircoso premit osculo colonus. Hinc instat tibi textor, inde fullo, Hinc sutor modo pelle basiaata...

Ad suum Natalem. Martis alumne dies, rosea quo lampada primū, Magnaque siderei vidimus ora Dei...

De Sabello. Natali pallere suo ne calda Sabello Desit, & ut liquidum potet Alauda merum...

De Ligurra. Versus, & breue viuidumque carmen In te ne faciam times Ligurra, Et dignus cupis hoc metu videri...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Cordubam. Vincto Corduba lætior Venafro, Hos illi iubeas sæpe redire dies, Ad Cordubam...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

supra meminit. Rex: Sa/ turne. Prioris mundi: id/ est prioris seculi. Sub quo pigra quies: idem carmen est apud Ovidium...

Ad suum Natalem. Martis alumne dies, rosea quo lampada primū, Magnaque siderei vidimus ora Dei...

De Sabello. Natali pallere suo ne calda Sabello Desit, & ut liquidum potet Alauda merum...

De Ligurra. Versus, & breue viuidumque carmen In te ne faciam times Ligurra, Et dignus cupis hoc metu videri...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Cordubam. Vincto Corduba lætior Venafro, Hos illi iubeas sæpe redire dies, Ad Cordubam...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

Ad Saturnum. Antiqui rex magne poli, mundi que prioris, Sub quo pigra quies, nec labor vllus erat...

DOMITIVS.

TESTA hist. i. testa o/ lei Histri. Galefi albi: flu. Tarentini: qui reddidit oues candida lana. Nec men/ da: quia lang bethicæ non tingeantur. Vtuo: nati/ uo. Nostro: Hispano. Fer/ rem: scilicet æquo animo. Mutuos honores. i. verius: & ego pro meis recitarem. alius codex habet mutuos dolores. Securius: quia non timet: vt rectetur car mina: cum non scribat.

Vincentem: coci olim cõ/ ducebantur ex macello. in/ ualescente autem luxuria inter seruos habebatur: nu per Cina pueri empti pul/ cherrimum cocum fecerunt quo poeta iocatur: ait eni eum hoc fecisse: quia sic gu/ losus: & cum videatur intel ligere de cibis conditis: In/ telligit eum tales pueros a/ mare. Gulosus homo est: hoc est vult elegantes pue/ ros solus. Macutinet: clu dit clientem qui mane ac/ cesserat: & somnum inter/ pellabat. nam & ipse ait ex vrbe hac vna de causa exle/ rat vt dormiret: interpella/ tum fuisse somnum in vrbe ipse dixit. Ambitiosa: quæ delectantur isto honore. Litibus amaris. i. molestiis: & proprium epitheton est litis. Negauit: non promi/ sit mihi. Et hic: in vrbe fa/ ciebam. Formosa: in ebris tatem mulieris: quæ pluri/ faciebat vinum: q̄ illum ge/ nus precii: elusq; amphora p̄tuit a Poeta: cū prius ipse esset anxius an libram vi/ guenti: an lanas bethicas p̄ coltu daret. Largam: om/ nibus modis liberalem om/ ni genere cõcubitus. Vtrū ne Cosmi: tabernæ vnguen/ tariæ: vt Cosmi. De mo/ neta Cæsaris: deest Domitia ni: id est huius. Amphora vini: nō propter vitilitatem precii hoc deridet potius, q̄ p̄pter genus premii: quod ebria poposcerat. Bis qu/ quagenis: Amœnus domū centum millibus emerat: quā minore etiam precio volebat vendere: sed vt em/ prorem falleret ingenti or/ nauerat apparatu. in hunc poeta locatur. Brenlore summa. i. minore precio. Corruptis: alluciendo eū. Vafra: callida: ambitiosa: luxurians: apparatus. Diu/ tias: magnificentia appa/ rus. Gemmantes: argēto: quia incrustabantur argen/ to: quod Seruili. primus in stituit: vel quia erant Pano/ nini. vt i disti. dicemus. Ci/ trum: arbor in Aclate mon/ te Mauritaniz: vnde citreg

Hiftra nec minus absoluta testa, Albi quæ superas oues Galefi, Nullo murice, nec cruore mendax, Sed tinctis gregibus colore viuo, Dic vestro rogo sit pudor poeta, Nec gratis recitet meos libellos, Ferrem, si faceret bonus poeta, Cui possem dare mutuos honores, Corrupti sine talione cælebs, Cæcus perdere non potest, quod aufert, Nil est deterius latrone nudo, Nil securius est malo poeta.

De Cinna.

Vincentem roseos, facieq; comaq; ministros Cinna cocum fecit. Cinna gulosus homo est, Ad Clientes.

Matutine cliens vrbis mihi causa relicta, Atria, si sapias, ambitiosa colas, Nō sum ego caufidicus, nec amaris litibus aptus Sed piger, & senior, pieridumq; comes. Otia me, somnuq; iuuant, quæ magna negauit Roma mihi, redeo si vigilatur & hic.

De Phyllide.

Formosa Phyllis nocte cum mil. i tota Se præstitisset omnibus modis largam, Et cogitarem mane quod darem munus, Vtrum ne Cosmi, Nicerotis an libram, An de moneta Cæsaris decem flauos, Amplexa collum, basioq; tam longo Blandita, q̄ sunt nuptiæ Columbarum, Rogare coepit Phyllis amphoram vini.

Ad Amœnum.

Bis quiquagenis domus est tibi millibus empta, Vendere quam summa vel breuiore cupis. Arte sed emptorem vafra corruppis amœne, Et casa diuitiis ambitiosa later, Gemmantes prima fulgent testudine lecti, Et maurusiaci pondera rata citri. Argentū, atq; aurū non simplex Delphica portat Stant pueri, dominos quos precer esse meos, Deinde ducenta sonas, & ais non esse minoris, Instructam vili vendis Amœne domum.

De Idibus Maronis.

Maiz Mercurium creastis idus, Augustis redit idibus Diana, Octobres Maro consecrauit idus Idus sæpe colas & has, & illas, Qui magni celebras Maronis idus.

Ad Paulum.

Sic tanquam tabulas, scyphosq; Pause Omnes archetypos habes amicos.

De Apro.

Linea ferret Apro vacuus cum vernula nuper,

mensæ maximæ luxuriæ apud Romanos: vt supra di/ ctum est. Rara pondera: id est ingentia ligna & p̄cio/ sa. Delphica: p̄t accipi p̄ nomine ancillæ: quæ ex Del phis venerit: vt alibi legim⁹ Delphicum puerum: vt in/ telligas Delphicam ancillā exposuisse venientibus argē tum & aurū. nam & apud Hom. ancillæ penu custodi unt: parantq; mensam ho/ spiti venienti quod cū mul tis in locis poeta ostendat, Eurichā præsertim celebrat custodiētē penu Vlyssis. & placet magis vt intelligas de cortina: quæ epulātib⁹ & templo delphico cõmu/ nis est. Tripodes enim, siue cortinæ cū Apollini in pri/ mis gratæ sint, delphicæ sunt appellatæ: vt Pli. scri. Non esse minoris: nō posse veldi villus. Instructam: ap paratam tantis diuitiis. Maiz Mercur. Idus Octo. natalem Virgillii celebrant. Natus enim est poeta Pōp. & Crasso cõsulis: vt scri. Eusebi. Idibus Octobris ce lebratione numinum idus Maiz sacrae sunt propter Mercuriū: cui eo die sacrifi cant mercatores: vt scribit Macr. Nam tunc natus dicitur: & Idus Augusti p̄pter Dianam: quæ colebatur in auentino: vbi erat eius tem plum. Creastis Mercur. i. idibus Malis natus est Mer/ cur. Redit: celebratur. Cū fecerant: nascens. Idus: id est natalem Virgillii. Sic tanq; Paulum auarum car pit: qui nihil dabat veteri/ bus amicis: sed eos iter sua bona connumerabat tanq; archetypa: quæ domino ni hil sumptus afferit: sed plu rimum laudis. Linea: in Aprum: quæ, quando pau per fuit, solebat eos carpere qui in thermis potabant. factus diues luxuriosus ip/ se bibebat. Nuper: superio ri tempore. Vernula vac/ parui precli. vt supra: Et va ni triplices Linea: quibus abstergeret se locum. Sedo ret: custodiens vestem in a/ podyterio: qui locus erat: vbi ponebant vestes lotu/ ri. Entherocelici dicuntur, qui entherocelas curāt. hic morbus est cum intestina desuunt.

Victor:

DOMITIVS.

PVNCTOR: medicus. Nudorum: eorum qui se la uabant. Stillam. i. guttā e vase: qd guttū appellabant: & eo in balneis utebantur. Iuu. Et pleno cõponit lintea gutto. Venere: p̄pter hereditatē. Sobrius: quin prius potauerit. Diatheca: dicunt tabellę testamentariæ: ver bum est græcū: quo illi ea significatione vtūt. Dia theca: bona relicta testō. Quinq; comati: quinq; pue ri relicti testō. Nil nō: qui nil negat dē fellare: vt ipse exponit infra. nūc in Lygdū scri. quē difficiliore supra conq̄stus ē. nam fellaret poeta sæpe expectantē. hūc tamen olim fuisse fellatorē indicat verecunde: vt mire tur q̄e nūc sit tā difficilis. Iccirco superiorē locū in Gal lā: Nil mihi galla nega: ita interpretor: vt poscat fella tionē. Nil ne. i. dadas mi/ hi fellationē. Iugera: Pan/ niculū caufidicū derider: q̄ relicto foro agellū emerat ad busta Gallica. locus erat ad cloacā maximā: vbi coa ceruata fuerunt ossa Gallo rum: qui urbē possederūt. Idē dicebat ad Dollola: qm̄ in nonnullis dollolis Gallo rū cheres inesse putaren/ tur. purabat tñ alii qdam mystica Numē Pōpi. i. line cõdita esse. Busta p̄p̄: area erant in esquilis: quib⁹ illic sepeliebatur cadauera q̄ primus Meccenas phibuit ob aeris salubritatē: autho res sunt Varro: Plutarch⁹: & Porphyrio. Prope busta: in Esquilis: v̄ ad cloacā maximā. Male cõp̄. i. rufē/ rīs. Vrbanas lites: forum Romanum vbi agebas cau sas. Parua: quia paruus erat agellus: qui versabant in otio utebantur tunica.

Diatheca

Pragmaticus

Ptyana

Pragmaticus

Ptyana

Et supra togulam lusca sederet anus, Atq; oleo stillam donaret Opelicus vnctor, Nudorum tetricus censor, & asper erat, Frangendos calices, effundendumq; falernum Clamabat, biberet, qui modo lotus eques. A sene sed postquam nummi venere trecenti, Sobrius a thermis nescit abire domum. O quantum diatheca valent, & quinq; comati, Tunc, cum pauper erat, non sitiebat Aper. Ad Lygdum.

Nil non Lygde mihi negastroganti, At quondam mihi Lygde nil negabas. Ad Pannicum. Iugera mercatus prope busta latentis agelli, Et male compactæ culmina fulia casa, Deseris vrbanas, tua prædia, Pannice lites, Paruaq; sed tritæ præmia certa togæ, Frumentū, milium, pisanamq; fabaq; solebas Vendere pragmaticus, nunc emis agricola.

Ad Catullum. Hæredem tibi me Catulle dicis, Non credam, nisi legero Catulle. Ad Flaccum.

Cum tibi niliacus portet crystallata Catastus, Accipe de Circo pocula flaminio, Hi magis audaces, an sunt qui talia mittunt Munera: sed gemmis vilibus vsus inest. Nullum sollicitant hæc Flacce toreumata furem, Et nimium calidis non vitiantur aquis, Quid, q̄ securo potat conuiuia ministro, Et calum tremulæ non timere manus? Hoc quoq; nō nihil est, quod propinabis in istis, Frangendus fuerit si tibi Flacce calix.

De Pueris. Festinat Polytimus ad puellas. Inuitus puerum fatetur Hymnus. Pastas glande nates habet Secundus. Mollis Dindymus est, sed esse non vult. Amphion potuit puella nasci. Horum delitias, superbiamq; Et fastus querulos amice malo, Quam dotis mihi quinquies ducenta.

De caritate Vini. Amphora vicenis, modius datur ære quaterno Ebrius, & crudus nil habet agricola.

Pragmaticus

Ptyana

Pragmaticus

Ptyana

maferitur aqua. Poeta hæc pocula mittit Flac. additro epigramate. Circa fla. vbi fiebat calices. Cataplus: na uigatio. Niliacus: nā ex Ægypto crystallata afferebatur. Talia mu. s. tam vilita. Sollicitat: allucunt ad furum. Aquis ni. ca. vt in disti. Nā neq; ardenti gēma ferit aqua. Securo: nō obseruante. nā in manibus cõiua/ rū posita pocula preciofa custodiebatur a ministris. Iu. Custos affixus. ibidem: Q ul nurer gēmas: vnguel q̄ obseruet acutos. Nō ti. s. si frāgat. pr̄terea, in/ quir, si male olēti volēs p̄ p̄nat p̄teris facile hos frā gere post p̄p̄inationē: & le uis erit iactura. Festinat: Polytimus cogitabat d̄ du cēda vxore: quid cū ageret ex auaritia: vt haberet do/ tem: iactabat id a se fieri: qm̄ affect⁹ esset tadio pue rorū: neq; aliquē repiret q̄ sibi placeret. Poeta ostēdēs eū q̄tere dotem: ait se eos malle pueros q̄ dotē. In/ uitus: verba Polytimi. Hymnus: nomen pueri. Pastas: pingues. tractum a suis: q̄ pinguescūt glā dib⁹. Nasci pu. vel q̄ mol/ lis: vel quia negat. Horū: verba M. respondentis Poly timo. Amphora: agricola coenam captabat: & q̄lis summa esset annonæ cari/ tas & vini: tñ aliena mensa ebrius semper erat: i. re/ plero stomacho. Crudus: erudi dicuntur q̄ nimium edunt qd decoquere non p̄nt. Ebrius aliena men/ sa. nā captor est.

Cataplus

Crudi

GEORGIVS.

FCV M tibi nilia. por. cry. cata. O q̄ impudenter ami ce erras: dum nimis græ ce nugaris & ad græcos om/ nia referre tētas. veteres co dices hñt catastus: non ca/ taplus: dicebaturq; catasti, authore Vitruiuo pueri formosi: & trāsmarini a ca/ tasis deductū nomē, vt ar/ bitror. De his itelligere v̄ Mar. vbi ait alibi: Niliactis primū puer hic nascatur ē oris: Nequitia tellus scit da re nulla magis. Q. tuod si ca/ taplū legerimus: plane ridi culum fuerit: & nimis affe ctatū nulla venustate: vel gratia inherente: at qa m̄ nus v̄itata est dictio: Vi/ truii verba subiungam. Cai⁹ Julius Massiniā fili⁹: cui⁹ erat tori⁹ oppidi agro/ rū possessiones, cū p̄re Cæ/ sare militauit: his hospitio meo vsus est: ita quotidiana/ no conuictu necesse fuerat de philologia disputare. in teri cū eēt iter nos de aq̄e p̄tate: & eius v̄tutibus ser mo exposuit esse i ea terra eiusmodi fontes: vt q̄ ibi p̄creantē voces ad cārdum egregias h̄rēt. Iōq; sp̄ trāsmarios catastos emere formo sos: & puellas maturas: eoq; cõiungeret, q̄ nascere p̄t ex his nō solū uoce egregia: sed et forma nō eēt iuenuia.

DOMITIUS.

FMLTIVS: Etho nome equifolis ab etho: qd signi...

De Aethonte.

Multis dum precibus Iouem salutat Stans summos resupinus vsq; in vngueis...

Ad Bithynicum.

Nil in te scripsi Bithynice, credere non vis, Et iurare iubes, malo satisfacere.

Ad Atticillam.

Donauitibi multa, quæ rogasti, Donauitibi plura, q̄ rogasti, Non cessastamen vsq; me rogare.

De Callistrato.

Ne laudet dignos, laudat Callistratus omnes, Cui malus est nemo, quis bonus esse potest?

De Vmbro.

Brumæ diebus, feriisq; Saturni Mutebat Vmber aliculam mihi pauper, Nunc mittit alicam, factus est enim diues.

De Menogene.

Effugere e thermis, & circa balnea non est Menogenen, omni tu licet arte velis. Captabitrepidum dextra, leuaq; trigonem...

De Menogene.

Effugere e thermis, & circa balnea non est Menogenen, omni tu licet arte velis. Captabitrepidum dextra, leuaq; trigonem...

De Fabiano.

Derisor Fabianus herniarum, Omnesquem modo colci timebant. Dicentem tumidas in hydrocelas...

Ad Polytimum.

nemo est malus: id est q ne/ minem vituperat. q. d. nul/ la est laus laudari ab eo qui...

Alicula

Effugere: i Menogenem: q cœnâ ex Thermis capta/ bat: neq; antea desistebat...

Tropin: bibebant post bal/ nea: vt ad vomitionem incl/ tarerit: quod in mulierib/...

Hydro/ celle

Nolueram

DOMITIUS

NOLVERAM: Polyti mus confus factus est cum cogitaret de ducenda vxore...

Totum ebur: totum can/ dorem tuum. Pædiconi/ bus: in Fabullum cunnilin/ gum: qui animam pædico/ num male olere dicebat.

Quid fa. q. d. linges. Bis Cotta: soles ad conuulū gestabat, quas deponerat, cœnaturi: ne paulimenta...

Excaltatus: hoc est pecunia ablu/ lit. nā calceus significat as: vnde deduxit verbū exal/...

Excaltatus: hoc est pecunia ablu/ lit. nā calceus significat as: vnde deduxit verbū exal/...

Excaltatus: hoc est pecunia ablu/ lit. nā calceus significat as: vnde deduxit verbū exal/...

Excaltatus: hoc est pecunia ablu/ lit. nā calceus significat as: vnde deduxit verbū exal/...

Excaltatus: hoc est pecunia ablu/ lit. nā calceus significat as: vnde deduxit verbū exal/...

Nolueram Polytime tuos violare capillos, Sed iuuat hoc precibus me tribuisse tuis. Talis eras modo tonse Pelops, positusq; nitebas...

In Fabullum. Pædiconibus os olere dicis, Hoc si sic, vt ais, Fabulle verum est, Quid tu credis olere cunnilingis?

In non Arrigentem. Triginta tibi sunt pueri, totidemq; puellæ, Vna est, nec surgit mentula, quid facies? De Cotta.

Bis Cotta soles perdidisse se questus, Dum negligentem ducit ad pedes vernam, Qui solus inopi præstat, & facit turbam, Excogitauit homo sagax, & astutus, Ne facere posset tale sæpius damnum, Excalcatus ire cœpit ad cœnam.

De Tongiliano. Tongilianus habet nasum, scio, ne ego, sed iam Nil præter nasum Tongilianus habet. Ad Charinum.

Quod lana caput alligas Charine, Non aures tibi, sed dolent capilli. De Marone.

Pro senel' d' caro votum Maro fecit amico, Cui grauis, & feruens hemitritæos erat, Si stygiæ æger non esset missus ad vndas, Vt caderet magno victima grata Ioui.

Cœperunt certam medici spondere salutem, Ne votum soluat, nunc Maro vota facit. In Magullam.

Communis tibi cum viro Magulla Cum sit lectulus, & sit exoletus, Quare dic mihi non sit & minister? Suspiras, ratio est, times lagœnam.

Ad Priscum. Sæpe rogare soles qualis sim Priscæ futurus, Si fiam locuples, simq; repente potens, Quæquam posse putas mores narrare futuros? Dic mihi, si fias tu leo, qualis eris?

De Fabulla. Qua mœchum ratione basiare Coram coniuge repperit Fabulla, Paruum basiat vsq; morionem. Hunc multis rapit osculis madentem Mœchus protinus, & suis repletum Ridenti dominæ statim remittit.

tatem tegeret induerat fo/ cale. Urbane ait poeta cū non tueri aures: sed capil/ los. Non au. l. nō sumpsi...

Hemitritæos: genus fe/ bris tertianæ, vt scribit Cel/ sus. Ne soluat votum: quæ uellet eum mori. Cômuni/ nis: Magulla viro nupse/ rat: quæ exoletum habebat: quo & ipse & vxor utebat: sed cū vir esset veneficus: ac puero, contentus vxore ne gligeret: timebat vxor ne ueneno extingueret: ppte/ rea eodem ministro mensæ non utebatur: hoc poeta in/ dicat. Times lagœnam. i. veneficum. nā lagœna mi/ nistra est veneficii. Supt a: Di/ ceris hac cælebs factus qua ter esse lagœna. Sæpe roga re: Priscum deridet: qui sæpe rogabat quales mores induceret, si esset diues: id enim nemo potest prædicere, nisi illud vnum dicitur diuitis moribus vsurum.

Quæ mœchum: Fabulla versutiâ ita cômemorat: vt mariti simplicitatē accu/ set. nā hæc vt mœchū basia ret puerū morionē suis o/ sculis madidum ei remitte bat. Idē faciebat mœchus. maritus stupidus hoc non animaduertebat. Quam/ to est magis morio: q̄ stoli/ dior est maritus q hoc non aduertit. Scribebamus Epos: carmē timerum iā blicū significat epos, cui di/ metru succedit pfecta clau/ sula. Hora. Pedet percul so Forte epos acer: vt nemo varius dicit: eo qui vtrūq; epici poetæ sunt appellati. Accusat Tuccā qui oē gen' carminis attingebat: in quo versaret Martialis. Cessi: scilicet scribere nā desisti.

GEORGIUS. SCRIBEBAMVS. ep. cœ. scri. ce. Emula ne. sta. car. no. tu. En qualē Zeno dotū nisi tēporis. En itē q̄ Crater: ceu vn' hic sit, q̄ cēteros igenio, atq; doctrina vincat: nō veretur apte & audacter a grāmatis lat/ nis & græcis dissentire: sig/

Excaltatus

Calceus

Hydro/ celle

Excaltatus

Excaltatus

Excaltatus

Excaltatus

Patroclus

is sepelidū

capis in in quam abnegat. d. ab huius loca. i. iendū d. nomitu.

nomitu

excaltatus

Epos Poeta

dem Enstachius titulu lli a dos exponens affirmat el pos esse carnem heroicu: Epos... Muscus... Sybaritici...

A praesti longum tu quoq; syrma tibi. Fila lyrae moui doctus exulta camoenis. Pleetra rapis nobis ambitiose noua. Audemus satyras, Lucilius esse laboras. Ludo leues elegos, tu quoq; ludis idem. Quid minus esse pot, epigramata scribere coepi, Hinc etiam petitur iam mea fama tibi. Elige quid nolis, quis enim pudor omnia velle? Et si quid non vis Tucca relinque mihi. Ad Rufum. Muscipaticissimos libellos, Qui certant sybariticis libellis, Et tinctas sale pruriente chartas Instanti lege Rufe, sed puella Sit tecum tua, ne Talassionem Indicas manibus libidinos, Et fias sine foemina maritus. In Zelotypam. Cum tibi nota tui sit vita, fidesq; mariti, Nec premat vlla tuos, sollicitetq; toros, Quid quasi pellicib' torqueris inepta ministris, In quibus & brevis est, & futiua Venus? Plus tibi q; domino pueros prestare probabo. Hi faciunt, vt scis foemina sola viro. Hi dant, quod non vis vxor dare, do tamen inq; Ne vagus a thalamis coniugis erret amor. Non eadem res est, chlam volo, nolo mariscam. Ne dubites quae sit chia, marisca tua est. Scire suos fines marrona, & foemina debet, Cede sua pueris, vt ere parte tua. In Bassum. Vxor cum tibi sit puella, qualem Votis vix petat improbus maritus, Diues, nobilis, erudita, casta. Rumpis Basse latus, sed incomatis, Vxoristibi dote quos parasti, Et sic ad dominam reuerfa languet Multis mentula millibus redempta. Sed nec vocibus excitata blandis, Molli pollice nec rogata surgit. Sit tandem pudor, aut eamus in ius. Non est haec tua Basse, vendidisti. Ad Bethim. Bethis oliuifera crinem redimite corona, Aurea qui nitidis vellera tingis aquis, Que Bronius, que Pallas amat, cui rector aqua Albula nauigerum per freta pandit iter, Omnibus vt laetis nostras Instantius oras Intret, & hic populis, vt prior annus, eat. Non ignorat, onus quod sit succedere Macro. Qui sua metitur pondera, ferre potest.

libri mollissimi fuerunt co positi temporibus Oui. di/ cti sybaritici: vel a Sybari poeta vel a Sybari vrbe: que in ingentem luxum aucta se suis delictis perdidit. de/ leta enim est a Crononia/ tis intra .lxx. dies. horum meminit Oui. Nec qui co/ poluit nuper sybaritica fu/ git: Nec quae cocubitus no/ racuere suos. quo veru Ele/ phantidem meretricem no/ cat: quae genera cocubitus carmine est complexa. su/ pra: Nec molles Elephant/ dos libelli, & in Priapeia La/ lage vouet tabellam picta/ exemplo horum libroru. Paticissimos: mollissimos. Cum tibi: vxorem accu/ fat: que coqueretur poe/ tam habere quosdam cing/ dos: q; vt ipse ostendit plus vxori prestabant, q; marito. Nec to. to. non afficit te vlla cura. Sola: quia non accedo ad alias. Chiam: si/ cus chia saporem salis ha/ bet. Ficus marisca nullius est saporis, author est Var. inde vxorem dicit esse ma/ riscam in cingdis: chia quae placet. vt supra: Haec mihi que nouit pungere, chia sa/ pit. Vxor cum: Bassum ac/ cusat, q; ex dote vxoris mul/ tos emerat comatosi qui/ bus officium vxoris no pre/ stabat: cum tamen mentu/ lam vendiderit vxori p do/ te: eum igitur in ius vocare/ aut certe monet: vt eam fer/ uet vxori spectri. Bethis: Instantium Rufum eunte/ In Hispaniam prouinciam/ & succedentem Macro, qui/ eam administrabat. vt su/ pra indicauit: Ibis litroreas Macer Salonas: hoc profe/ quitur epigrammate. Pe/ thini alloquitur: rogatq; vt laetis auspiciis veniente ma/ gistratum suscipiat. Coro/ na oli. hoc propter vberta/ tem olearu dicit. Aurea: coloris auri: quia lanae be/ thicae coloris sunt rufi. Bromius: Bacchus: copla/ vini. Pallas: propter col/ piam olearum. Rector: id/ est dominus. Cuius in cuius gratia. Iter nauis. nauiga/ tionem. Oras nostras: His/ paniam. Vt ea felicitate/ Onus: difficultatem. dif/ ficultas est succedere ei, qui/ se bene gesserit.

DOMITIVS. E toga cordilis: & penula desit oliuis In sacralibus duo muneru genera mitte bantur: xenia primi: & hi qbus data erant, mittebat Apophoreta. Xenia at dnr mu/ ra hospitalia. amacorun. na fevor significat hospite. Apophoreta dicitur ab apophore: id est refer re. hae Vespasianu & alios imperatores dedisse legi/ m. Na ipsi donati a popu/ lo xenilis. remittebat mu/ nera. Hi duo libri conel/ nebunt linguo distichis vtrumq; muneris genus: priore sunt xenia: posterio/ re legunt apophoreta. & autem nonnulli putarunt apophoreta inscribi etiam lemmata: falsi sunt. na le/ ma no solum distichis sed cuiuscunq; epigramatis breuiter praescriptum at/ gumentum dici pot. licet Ci. Philosophiae praecipis feruens lemma aliter sit interpretatus: hoc est com/ prehensionem. Lemma pra/ terea est genus argumenta/ tionis stoicae: quod Zeno/ nesci. Diogenes. Primo e/ pigramate iustus carmi/ ne poeta in sacralib' ait se male vt hoc genere iu/ di, q; aut nucibus: aut alea. nam nucis pueris in sacra/ talibus pmitebatur: a. ta/ vius. Cordilis est genus pl/ icis ex Thyndo: vt supra e/ declaratum: cuculis papy/ raceis salsamenta vende/ bantur. Papyrus: Papyru ostendit primus Alexader in Aegypto condita Alexandria. nam antea palmarum foliis: postea quibusdam arborum libris: tum publica monumenta in plumbeis: priuata in lintels scribebantur: nascitur autem papyrus in Aegypto non excedens al/ titudinem duorum cubitorum: vt Plini. scrib. eius flore/ dit coronabantur. inde etiam chartae fiebant variis no/ minibus. Perdite: dando rebus venalibus. Penula: ve/ stis feruorum. ponit togam: & penula pro cuculis. Blat/ ta: vermis vna cum tineis corrodens papyros. Metuat/ famem: id est vt blatta possit pasci. Ebria bru. id est dies/ hyemalis saturnaltius. quo vino indulgetur. No mea/ pueri nucibus, viri alea ludebant. in alea haec erant: ra/ lus: tessera: alueolus: senio: cadis: Venus. Tessera erat ta/ las quatuor laterum. Talus sex: vt infra dicitur. Talus/ autem dicitur a talo pedis. nam talus in pede, auctore/ Aristotele in secundo de animalibus, tres habet partes: exteriorem quam antiqui dixerunt. Interiorem quam/ collas. Superiorem qua aenas. Inde saeculum eruditius/ talum doiauit in sex latera: & imitatione pristino ru/ no/ minum: vno quoq; in latere sua nomina dederunt pun/ ctis: in quibus canis afferebat iacturam. erat enim vni/ puncti: vt Pollux scri. Senio & Venus victoria, & lucru. Persi. Q. d. dexter senio ferret: scire erat in voto danosa ca/ nicula quaru. Raderet. Augustus prererea ita scrib. talis/ factatis vt quisq; canem: aut senionem miserat: in singu/ los talos singulos denarios conferebat in medium: quos/ tollebat vniuersos, qui Venerem lecerat. nam Venus in/ talo, collas dicebatur opposita cani: vt scribit Pollux. Co/ llas Venus dicitur: auctore Stra. a promontorio Attice/ in quo colitur. idem punctus dicebatur coris, & canis/ alto verbo dicebatur chiis. iuxta Venerem coliadem in/ Attica erat templum Panos quo per Aristonem spolia/ delata sunt: oraculo ita praedicto: Coliades mulieres re/ mos timebunt. Mea tes. meus ludus minor. Non de

pugnat talo: qui habet sex latera: & numero super ac tes/ feram. Ebur: quia tali fiebant ex ebore. GEORGIVS. NON mea magnanimo depugnat tessera talo: Senio nec nostrum cum cane quaf/ fat ebur. Tam multa con/ quirit pertinax hic, & insa/ nus Domitius, vt iam ma/ pudeat ea addere quae val/ nillimum iactor in defen/ sionem suae stultitiae affe/ rat: sed queso audiamus/ quo pacto disticha duo ex/ ponit in vno labore corri/ gatur quicquid de talis &/ tessera hic peccauit: cu ali/ bi etiam distichon: cu stete/ rit vultu talus tibi nullus/ eodem: sic interpretetur/ tali eburni quo numero/ sint initio superioris libri/ dictum est: sunt plurium/ angulorum: quae tessera: q; tantum quatuor habent/ partes. Sed ipsi sex glorian/ rur. igitur nunc: q; nuqua/ eodem puncto consistant/ (nam modo binos profes/ runt numeros: modo ter/ nos) vicissim alternant vul/ tu eodem: id est eodem nu/ mero punctorum. na quo/ ties formae iactantur tali/ punctum mittit. & de tes/ sera subdit: Et si tessera/ pauciores: tamen non ini/ norem habet ludum: cum/ grandior saepe pecunia co/ mitatur: q; talus. ex hoc tes/ sera putant se non esse in/ feriores talis: quis numero/ angulorum superentur pari numero: id est no habet tot/ puncta. na vt apud graecos scri. Pollux: Astragalus que/ ego puto tessera esse quatuor tantum habet latera. na/ vno latere duo puncta: altero. v. dexter. cibos autem: id/ est talus habet sex latera: maior alea: id est maior pecu/ nia comitatur ludo meo, q; talis. De forma autem iactu/ & positione tesseraum: atq; talorum declaratum est a/ nobis in fine operis: in quo Galeotum carpsimus. illic e/ nim & accurate & copiose ex sententia Eustach. quid sit/ tessera, & quot latera habeat: atq; puncta: tum etia quae/ forma tali expositum est. hic tantum addam Plinii ver/ ba: quibus siquido cognoscitur astragalum latine dici ta/ lum: non autem tessera. na in naturali historia de Po/ lyclete fecit: & distingentem se: & nodum talo. Inceden/ tem: duosq; pueros item nudos talis ludentes: qui voca/ tur astragalizotes: & sunt in Tici imperatoris atrio: quo/ opere nihil abso/ utius pleriq; iudicant. haec verba Plinii/ adduxit in expo. itone illius: luno labor Polyclete tuus. hic heluo & crapula omnia tractans. Vltimus item/ docet cubum esse tesserae his verbis: Cubus etiā est cor/ pus ex lateribus aequali latitudine planitiarum per qua/ dratus. is cum est iactus: quam in partem incubuit, du/ est in tactus, immotam habet stabilitatem: vt sunt eti/ am tesserae: quasi in alueo ludentes iaciunt. Illius item/ Pollux: culus verba hic gerrulus iactat a nobis stat eaq;/ subiungemus: Αὐτὸ τὸ τελευτῶν τῶσ' ἐνοῖσ' ἐοικλῶσ' ὡσ/ τὸ δὲ νῦν κούσ' οὐκ ἐνὸς μόνου δὲ πάλου ἐννοῦν. Ἐν τῷ κούσ' οὐκ ἐννοῦν/ δὲ κούσ' οὐκ ἐννοῦν δὲ κούσ' οὐκ ἐννοῦν. Ἐκλειδιὰ ἀσραγάλισ: hoc/ est a talis hic scriptor duo & quinque puncta per opposi/ tionem laterum contraria: quae quidem in cubis haben/ tur qd sic intelligendum est quatum docet Eu. ex snia/ e' λεαρχος his verbis ὡς τὸς τῶσ' δὲ ἐκείλῳ τὸν ἀσραγάλῳ/ νεχί τε τῶσ' ἀσραγάλῳ τῶσ' ἐκείλῳ τῶσ' ἀσραγάλῳ/ βῶσ' ἄσραγάλῳ δὲ τῶσ' ἐκείλῳ τῶσ' ἀσραγάλῳ

Xenia Apophoreta Elefanti Gemma Meretrix Papyrus Blatta Talus Senio Venus Colias Chiis

ἄρα τὸ ἀγαθὸν τὰς ἀρετὰς φέρει πέντα τὸ πέντα δὲ καὶ τὸν...

Pinguetia et vis. Inter aves opti saporis a Celfo nume...

Fritillus Alucolus Fiumum

Nafutus

Xenia

Thus

Saba

Ficedula

Hæc mihi charta nuces, hæc est mihi charta frin/ Alea nec damnum, nec facit ista lucrum. (lus.)

Nafutus sis vsq; licet, sis deniq; nafus, Quantum noluerit ferre rogatus Atlas,

Et possis ipsum tu deridere Latium, Non potes in nugas dicere plura meas,

Ipse ego q̄ dixi, quid dentem dente iuuabit Roderet carne opus est, si satur esse velis,

Nec perdas operam, qui se mirantur, in illos Virus habe, nos hæc nouimus esse nihil.

Non tñ hoc nimium nihil est, si candidus aure, Nec matutina si mihi fronte venis.

Ad lectorem, Omnis in hoc gracili xenio rum turba libello

Constabit nummis quattuor empta tibi, Quattuor est nimium, poterit constare duobus

Et faciet lucrum bibliopola Tryphon. Hæc licet hospitibus p munere disticha mittas,

Si tibi tam rarus, q̄ mihi nummius erit. Addita per titulos sua noniina rebus habebis,

Præterea, si quid non facit ad stomachum, Thus, Serus vt ætheria Germanicus imperet aula,

Vt quæ diu terris, da pia thura loui. Piper, Cereæ quæ patulo luget ficedula lumbo,

Cum tibi forte datu, si lapis, adde piper. Alicæ, Nos Alicam, mulsam poterit tibi mittere diues,

Si tibi noluerit mittere diues, eme, Conchis Faba, Si spumet rubra conchis tibi pallida testa,

Lautorum coenis sæpe negare potes. Far, Imbue plebeias clufinis pulibus ollas,

Vt satur in vacuis dulcia musta bibas. Lens, Accipe niliacam pelusia munera lentem,

Vilior est alica, carior illa saba.

Alica

Copo

Frumentum triticum

Beta

Rapa

Coliculi

Porri

Capitata

Napi

Nos Amiternus

Nursinas

Mollis in æquorea

Non erit incultis

Sed non potanti me

rotunditate

Mollis: asparagus

Mollis: asparagus

DOMITIVS. Rapu, & rapa d' simplici antiquitati cib' gratissim' adeo...

Rapum

Simila ex tritico. Nec poteris Similæ dotes numerare, nec vsus,

Pistori toties cum sit, & apta coquo. Hordeum.

Mulio quod non defacituris accipe mulis, Hæc ego coponi, non tibi dona dedi.

Frumentum triticeum, Tercentum lybici modios de messe coloni

Sume, suburbanus ne moriatur ager. Betæ, Vt sapiant satua fabrorum prandia Betæ,

Oq̄ sæpe peret vina, piperq; coquus. Lactuca.

Claudere quæ coenas Lactuca solebat aurorum, Dic mihi, cur nostras inchoat illa dapes?

Ligna Acapna, Si vicina tibi Nomento rura coluntur,

Ad villam monte rustice Ligna feras. Rapa, Hæc tibi brutali gaudencia frigore Rapa

Quæ damus, in cælo Romulus esse solet. Coliculi.

Ne tibi pallentes moueant fastidia caules, Nitrata viridis brassica fiat aqua.

Porri sectiui, Fila tarentini grauiiter redolentia porri

Edisti quoties, oscula clausa dato. Porri capitati.

Mittit præcipuos nemoralis Aritia porros, In niueo virides stipite cerne comas.

Napi, Nos Amiternus ager felicibus educat hortis,

Nursinas poteris parcius esse pilas. Asparagi.

Mollis in æquorea quæ creuit spina Rauenna, Non erit incultis gratior asparagis,

Rapum

Rapum

Rapum

Rapum

Rapum

Rapum

Rapum

Rapum

Rapum

Rapum

Rapum

Rapum

Rapum

Rapum

Rapum

Rapum

Rapum

Nec

DOMITIVS.

Chia Ficus FCHIA: Chia ficus gratissima poetæ est: ut sæpe dixit. Ita a Macrobio nominatur. Pungit palatum grato sapore & vini veteris, & salis. Aridis ficis, ut auctore Catone excogitatum est, loco salis, & casei: sed hic de sapore Chia intelligit. Baccho seni. i. veteri vino. Portat ferum merum & salem: quia habet saporem salis & mellei. Si tibi: poma Cydonia ex Creta afferbantur: ubi proueniunt tanta vbertate: ut incuruat ramis prohsibeat parentum crescentes: melle feruari docet Columella & Cato. Ficit enim prope melimela: quæ mellitum saporem habent sua sponte: & dicuntur mellea a celeritate mitescendi, & maturitatis. Si tibi cecropio saturata cydonia melle Ponentur: dicas hæc melimela licet: nouisse unde cydonia afferantur: & quo pacto seruatur: nihil ad distichi interpretationem: sed potius alludit poeta a compositione nominis. Nam cum melimela composita sit dictio & rota græca: significatq; mel & pomum: cydonia mella condita vere melimela possunt appellari: quo nomine dicuntur & poma illa mellea a celeritate mitescendi denominata. Poma: nubes pineæ in tartarinas: arpinas: phœbias distinguuntur: ipsæ dicuntur Cybeli ob copiam: que in Ida est: si sacra: sed arbor in tutela Siluani. poma loquuntur. Nostra ruina: ne nos ruentes cadamus in caput tuum. Sorba: Sorba noto extant nomine. In quatuor diuiduntur genera: arida aluum sistant: recetia stomacho profunt. docet Cato ea condiri melle. Durantia: quæ sistimus, & sicamus. Vêres molli. fluxos. Pueri: cuius venter sæpe molli est, & laxus. Aurea: Cariotæ: petalium foliis significat arboris. hic accipitur pro ramusculo palmæ. Carlo ta fructus est palmæ: inter cætera genera cibo & succo yberimus: inde vina fiebant noxia capiti: ex quo nomē datū est fructui. nā cara significat caput: vñ cariota eadē carlotis dicta est a Papi. Et latete palma pgrades cariotides cadebant. & a Martia. supra: Et notæ cariotides thea tris: auctores sunt Plini. & Stra. in vl. Tegebatur autem leni bractea auri calendis Ianuariis: mittebaturq; a pauperibus. supra: Hoc hinc uti puto Ianu cariotæ calendis: quam fert cū paruo sordidus affe cliens. In omen futuræ suauitatis insequentis anni: vt Oul. ex Iano in falsis: Quid vult palma tibi: rigosaq; carica dixi: sed tamē quamuis aurata solet mitti a paupere: qui auro caret: potes accipere petallon pro bractea illa subtilissima: qua tegebatur cariota. Tamen hoc munus: quamuis auratum sit. Hæc: Syria quosdam fructus habet peculiales: inter quos sunt coctana de genere ficorum: sed minorasunt. horum meminit Iuue. Quo pruna & coctana vento. hæc mittebantur corona menta: vt recentia seruarentur. Conditamen. tortaisidē corona mentæ. Si fo. malora: nam sunt minoras ficis: vt scribit Plini. Pruna: Damascena pruna erant peculiaria tyriæ: quæ vetustate fiunt rugosa: citantq; ventrem. mittebantur

in saturnalibus: vt indicat Papini. Quæ ramis pia germinat Damascos. Damascena: dicta a Damasco urbe & monte: in quo nascitur. supra etiam ea rugosa dixit. Carie: vetustate. Peregrinæ se. quia ex Syria mittuntur. Caseus: Barbaræ gentes diu caseum ignorarunt: & si lacte victabant. Roma hoc bonum Italia ostendit. inter casei genera mittebantur a Luna vrbe inter Hætruriam & Liguriam: nobilitati portu & marmore candidissimo. hinc magnitudine admirandus erat. nam singulæ massæ ad millena pondononnunquam premebantur: auctor Plini. Apræ igitur erant ad puerorum turbam numerosam alendam. Mille pran. multas ientationes Luna op. Hætruria. Si Caseus vestinus in prelo erat testimonio Plini. & Apitili adeo: vt vicerem carniū posset prestare. Hæc massa: hic caseus. De gre. vestino. i. ex ouibus vestinis. Nō: Caseo capri no sua est gratia & laus: vt Plini. scribit recentimaxime. conditur præsertim fumo: qualis in vrbe conficiebatur cunctis præferendus. Velabrum & maus & minus. vt Var. scri. i. vrbe erat: vbi ganeat epulæ parabantur. cum ergo velit significare caseum vrbaniū apipelat eum velabrensem: quia in eo vrbis loco condiebatur fumo nō quæsumus vela brensis aptior esset ad condiedum, alio quoq; fumo. Qui bibi. fumum velabrensem idest qui sit in vrbe. nā. vt Plini. scri. caseus qui in vrbe fiebat præferebatur ceteris.

GEORGIVS.

FAVREA por. la. cal. Sed tamē hoc munus pauperis esse solet. Delirat plane in hac explanatione Domit. qui nunc pethalion pro ramo accipiat paulopost pro bractea: cū nihil simile habeant ramus & bractea: sed homo nimis licentia: sine discrimine quicquid cogitauit effundit cū lactura scilicet nostrarum literarum: quam nos quoad licet corrigimus. Igitur meo periculo, fremant licet græci & latini, spathalium legendum dixerim: qua dictione Plau. & Plini. vsi sunt: facilliq; fuit librariorū error: vt pro spathalio pethalion facerent. nisi forte magis audaculus græcus veram lectionem corruptit. Verum cum originem verbi docuero: in sententiam nostram quicunq; bene senserit, facile deueniret. apud Iulium Pollucem legitimus spathem appellari ramum palmæ: a quo dependet balani: hoc est palmæ. Hoc idem in Paulo lectum est: vbi vnguenta is fieri docet: ab spathe itaq; recte forma diminutiuā secundum græcos spathaliō deducitur apud Herodotum: item spathes mentionem habemus pro palma: quod cum ita sit: lectio erit verissima cum sensu absolutissimo Spathalio cariorari: hoc est ramulus cariotis dependentibus: quales in auratæ calendis Ianuariis ex consuetudine mittebantur: quod si nunquam veri & integri codices aliquo fato recuperati fuerint: quæ supra diximus inscriptionem cognoscemus esse verissimam. nam frequens ritulus: qui est pethalion sensum confusum & pene vanum continere mihi videtur.

Trebula

Chia ficus, Chia seni similis Baccho, quam Setia misit, Ipsa merum secum portat, & ipsa salem. Cydonia. Si tibi cecropio saturata Cydonia melle Ponentur, dicas hæc melimela licet. Noces Pineæ. Poma sumus Cybeles, procul hinc discede viator, Neq; cadat in miserum nostra ruina caput. Sorba. Sorba sumus molles nimium durantia ventres, Aptius hæc puero, q̄ tibi poma dabis, Spathalio cariotarum. Aurea porrigitur lani cariota calendis, Sed tamen hoc munus pauperis esse solet. Coctana. Hæc tibi quæ torta vengerunt condita menta, Si maiora forent Coctana, ficus erat, Pruna peregrinæ carie rugosa senectæ Sume, solent duri soluere ventris onus. Caseus Lunensis. Caseus hetruscæ signatus imagine Lunæ Præstabit pueris prandia mille tuis, Caseus Vestinus. Si sine carne voles ientacula sumere frugi, Hæc tibi vestino de grege massa venit. Caseus Velabrensis. Non quæcunq; focū, nec fumum caseus omnē, Sed velabrensem qui bibit ipse sapit.

heant ramus & bractea: sed homo nimis licentia: sine discrimine quicquid cogitauit effundit cū lactura scilicet nostrarum literarum: quam nos quoad licet corrigimus. Igitur meo periculo, fremant licet græci & latini, spathalium legendum dixerim: qua dictione Plau. & Plini. vsi sunt: facilliq; fuit librariorū error: vt pro spathalio pethalion facerent. nisi forte magis audaculus græcus veram lectionem corruptit. Verum cum originem verbi docuero: in sententiam nostram quicunq; bene senserit, facile deueniret. apud Iulium Pollucem legitimus spathem appellari ramum palmæ: a quo dependet balani: hoc est palmæ. Hoc idem in Paulo lectum est: vbi vnguenta is fieri docet: ab spathe itaq; recte forma diminutiuā secundum græcos spathaliō deducitur apud Herodotum: item spathes mentionem habemus pro palma: quod cum ita sit: lectio erit verissima cum sensu absolutissimo Spathalio cariorari: hoc est ramulus cariotis dependentibus: quales in auratæ calendis Ianuariis ex consuetudine mittebantur: quod si nunquam veri & integri codices aliquo fato recuperati fuerint: quæ supra diximus inscriptionem cognoscemus esse verissimam. nam frequens ritulus: qui est pethalion sensum confusum & pene vanum continere mihi videtur.

Pethaliō

Carlotis

DOMITIVS.

Trebula TREBULA: Trebula oppidum erat in agro reati/ no: vt Varro scri. in originibus. erat præterea iuxta Cru stumium colonia Romanorū eodē noie. Crustumini autē casei laudatissimi erant præsertim ex campo Cedici: auctore Plin. Trebulæ siue, igne parentur, siue aqua calida. Grata duplex. i. duo vsus siue igne: siue aqua parantur: habent gratum saporem. Columel. Cum: Bulbi sunt minores ascalonia multis generibus. Ca/ co megaricos laudat. inter eos est epimenidū: vt Theophrastus scribit: quod laudatissimum prouenit in Libya legitimis nupellis apponuntur sponis: vt Varro & Apitius scribit: cum nucleis pineis: aut cū eru/ ce succo & pipere ad vsum Veneris. Membra mortua: ita vt non possit arri/ gere: idest illo medicam/ ne: quasi dicat iis tantum profunt bulbi: qui in vsum libidinis possunt recreari: iis vero quibus mēbra mortua sunt: & conlux anus nihil afferunt præter saturitatem: cū pruricum extirare nequeant. Flia: Lucanica dicta est a Lucania prouincia: in qua milites id farciminis genus inueniunt. has fieri docet Apitius pipere: ciminio: fatu/ rea: concisis carnibus. Botellus eiusdem generis est: vnde pulres coronatæ mē/ sis apponebatur. supra: Et pulmentum nūeam premens botellus. Pulres autem fiebant vario & nomine & condimento: vt in Iulianæ. præterea cum iure œnogastrici cocti. Grata coronata: apposta & condita.

Cum sit anus cōiux, & sint tibi mortua membra, Nil aliud Bulbis q̄ satur esse potes, Lucanica. Filia picenæ venio Lucanica porcæ, Pulibus hinc niueis grata corona datur, Oliuæ. Hæc quæ picenis venit subducta trapetis, Inchoat atq; eadem finit Oliua dapes, Mala Citrea. Aut corcyræ sunt hæc de frōdibus horti, Aut hæc massili poma draconis erant, Colostrum. Surripuit pastor quæ nondum stantibus hædis, De primo matrum lacte Colostrum damus, Hædus. Lascium pecus, & viridi non vitæ Bacco, Dat pœnas, nocuit iam tener ille Deo, Oua. Candida si croceos circumfluit vnda vitellos, Hesperius scombri temperet Oua liquor, Porcellus lacteus. Lacte mero pastum pigræ mihi matris alumnū, Ponat, & ætolo de sue diues edat, Apyrina, & Tuberes. Non tibi de libycis tuberes & apyrina ramis, De nomenanis sed damus arboribus, Idem. Lecta suburbanis mittuntur apyrina ramis, Et vernæ tuberes, quid tibi cum libycis? Sumen. Esse putes nondum Sumen, sic vber: largo Effluit, & vito lacte papilla tumet.

Hæc: Oliuæ picenæ mensis seruabatur in cibum. nā his tota ducebatur cœna sumptis ab initio ad finē. Trapetis: trapetū torcular oliuarū: a trapetis: quod est verito. Subducta: ablata: quia non torquebatur. Inchoat: sumitur in principio. Aur: mala Citrea eadem mala medica dicitur: quæ Opplus antiquæ autoritatis: Martia. Plinius eadem demonstrat: quæ a Vir. in georgicis describuntur: Media fert tristes succos: hæc interiecta vestibus tineas arcet: vnde vestis citrosa dicta est his seruata: vt Neuius appellat. Quid velit Festus non intelligo: qui scribit vestem citrosam dictam a similitudine citri. Corcyræ: duo i teris pomaria commendabantur: Alcynol: & Hesperidū. Iuue. Quæ ualida perpetuus Phœacum autumnus habebat: Credere quæ possis surrepta fororibus afris. Draconis massili: idest a dracone Massiliæ in hortis Hesperidum. Surripuit: Colostrum significat lac: quod exprimitur ex vberibus armetorum: antequam nati pullos admodum neri possint: cogiturq; in speciem pumicis si aqua non adhibetur. Aristoteles trophalida appellat. Hædis: nō dum stantibus idest: nō erigentibus se ad vbera. Plinius:

Est autem colostrum prima a partu spona densitas lactis stomacho accommodatissimum caprinū quoniam fronde magis q̄ herba vescuntur. Lascium: Hirci matantur Bacco: cum vires lædant. Pecus lascium: id est hædus. vitellus: Lascium capella. Dat pœnas: matatur. Deo: Baccho, quia corrosit vires: ostendit eum fore inutilem mēsis postea q̄ coepit corrodere vires: nam quamdiu suggit lac mensis est aptus. Candida: fractis ouis adhibebatur garum scombri. Scombros autem aprus ad garum multum Mauritaniam: Bithica: Cartela: & insula Herculis Hispania dicta scōbrila a multitudine scōbrorū: quæ illic capiuntur ad garum. Li quor he. idest liquam scōbrorū: qui capiunt in Hispania: Salsamentum. supra oua condita legitimus: Diuisi cibum latebit ouis. Vnda candida: ouorum. Vitellos croceos: a colore. Lacte: porcellus lacteus dicitur: qui nō dum aliud cibi genus attingit lac: habebatur gratissimū saporis. Ponat: idest apponat mihi. nam porcellum lacteum pluris facio, q̄ a prum. Edat diues de sue ætolo. i. ipse diues sibi habeat ingentem aprum: quantus fuit ætolos interfectus a Meleagro: modo ego edam porcellum lacteum: quasi dicat nunc pluris facio. Non ti. Tuberes & Apyrina Sextus Papini. nouissimis Augusti tēporibus atulit in Italia: zinziba ex Syria: tuberes ex Africa: quæ vtræq; sunt similliora baccis: q̄ pomis & malis. Tuberes, erant in prelo duplici genere candido, & serico. Apyrinon ab a fine pyrinon: idest nucleus: genus mali granati est quod nucleo lignoso caret: minoris est saporis: hoc quoque ex Africa trāslatum est. nam illic circa Carthaginē benignissime nascitur. Plin. auctor. nunc his fructus serbantur. Poeta habebat villam in Nomentano: quæ supra dixit. Arboribus nomen. idest villeg meo Nomentanæ. De li. vnde scilicet olim petenda erant. Lecta: tuberes vernæ denominati. Quid tibi cū il. quid quæris libycos cum habeas domesticos: idest natos in agro Romano. Esse: Sumen ex papillis porcæ lactentis fit: quo plus lactis cōtinet: eo plus commendabatur. Putes: putare possis. Nōdū: scilicet esse sumen: sed papillam. Largo vber: nam ex vberibus fiebat papilla. nam videbatur papilla lacte tumens.

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

habeas domesticos: idest natos in agro Romano. Esse: Sumen ex papillis porcæ lactentis fit: quo plus lactis cōtinet: eo plus commendabatur. Putes: putare possis. Nōdū: scilicet esse sumen: sed papillam. Largo vber: nam ex vberibus fiebat papilla. nam videbatur papilla lacte tumens.

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

Est autem colostrum prima a partu spona densitas lactis stomacho accommodatissimum caprinū quoniam fronde magis q̄ herba vescuntur. Lascium: Hirci matantur Bacco: cum vires lædant. Pecus lascium: id est hædus. vitellus: Lascium capella. Dat pœnas: matatur. Deo: Baccho, quia corrosit vires: ostendit eum fore inutilem mēsis postea q̄ coepit corrodere vires: nam quamdiu suggit lac mensis est aptus. Candida: fractis ouis adhibebatur garum scombri. Scombros autem aprus ad garum multum Mauritaniam: Bithica: Cartela: & insula Herculis Hispania dicta scōbrila a multitudine scōbrorū: quæ illic capiuntur ad garum. Li quor he. idest liquam scōbrorū: qui capiunt in Hispania: Salsamentum. supra oua condita legitimus: Diuisi cibum latebit ouis. Vnda candida: ouorum. Vitellos croceos: a colore. Lacte: porcellus lacteus dicitur: qui nō dum aliud cibi genus attingit lac: habebatur gratissimū saporis. Ponat: idest apponat mihi. nam porcellum lacteum pluris facio, q̄ a prum. Edat diues de sue ætolo. i. ipse diues sibi habeat ingentem aprum: quantus fuit ætolos interfectus a Meleagro: modo ego edam porcellum lacteum: quasi dicat nunc pluris facio. Non ti. Tuberes & Apyrina Sextus Papini. nouissimis Augusti tēporibus atulit in Italia: zinziba ex Syria: tuberes ex Africa: quæ vtræq; sunt similliora baccis: q̄ pomis & malis. Tuberes, erant in prelo duplici genere candido, & serico. Apyrinon ab a fine pyrinon: idest nucleus: genus mali granati est quod nucleo lignoso caret: minoris est saporis: hoc quoque ex Africa trāslatum est. nam illic circa Carthaginē benignissime nascitur. Plin. auctor. nunc his fructus serbantur. Poeta habebat villam in Nomentano: quæ supra dixit. Arboribus nomen. idest villeg meo Nomentanæ. De li. vnde scilicet olim petenda erant. Lecta: tuberes vernæ denominati. Quid tibi cū il. quid quæris libycos cum habeas domesticos: idest natos in agro Romano. Esse: Sumen ex papillis porcæ lactentis fit: quo plus lactis cōtinet: eo plus commendabatur. Putes: putare possis. Nōdū: scilicet esse sumen: sed papillam. Largo vber: nam ex vberibus fiebat papilla. nam videbatur papilla lacte tumens.

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

NON quæcunq; focum: nec fumum caseus omnē: Sed velabrensem qui bibit, ille sapit. iam libet exclamare o tres se sæculum: in quo audacissimi, atq; fidē illiteratissimi inueniantur: qui egregii auctoris verba ita intuerent: vt in baratrum veritate credant. O mirum & ingeniosum commentū: o subtilitas digna carcere, & rubore per Martialis

quam ea quae stantibus literis: & veteri scriptura percipi valent: demutatis dictionibus in ridiculum: & perinde alienissimum sensum mutant: quod sic esse iam ludica/ri poterit. Verba sunt Plinii in .xi. naturalis historię: Lau darrissimū & capityrum gregibus: sua laus est: Agrigen/ ti maxima: equam te gratiam fumo nos conuersis dua/

Texta: In coronā pendētes turdi mittuntur, qui inter aues primū obtinēt saporē, iudice poeta. nobiles sunt lo quacitate turdi Agrilingi: qui sermonē humanū effinge bat: hyeme in Germania apparent. Coronę supēiles in fo lennibus conuiuiis dabatur: primū ex rosis, postea, Pli. teste, datę sunt ex follis nardi.

Epityrū

Pulligallinacei, Si libycę nobis volucres, & phasides essent, Acciperes, at nunc accipe cortis aues. Perfica. Nuci perfica. Vilia maternis fueramus pręcoqua ramis, Nunc in adoptiuis Perfica cara sumus. Panes Picentini. Picentina Ceres niueo si nectare crescit, Ut leuis accepta spongia turget aqua. Boleti. Argētum, atq; aurum facile est, lænāq; togāq; Mittere, boletos mittere difficile est. Ficedula.

dicimus epityrum: q̄ voce vti Plau. in milite: & Var. ro exponit epityrum gen. esse eduli: quo frequentius vtiur Sicilia: q̄ Italia. Ergo cū Agrigentum Sicilię ciuitas sit: recte Pli. laudem epi tyro agrigēno dat. Iulius quoq; Pollux inter precio/ sa p̄ficorum edulia siculū casū enūerat: qd̄ nō cōpo/ sitio hęc nostrā sententiā lu/ uat. Fit enim ab ἐπι: & τυ γος: hoc est casus: inde epi tyrum. Redigatur ergo in p̄ficam: & verā lectionem hoc modo. Laudatissimū & epityrū gregibus sua laus est: Agrigenti maxima: qd̄ si liberius otū nactus aliqñ fuero: annotamenta in asse renda Pli. lectione cōficiā.

DOMITIVS. PSI II. Aues libycę dicuntur gallinæ numidicę, de quib; satis supra est dictū. Phasides au. i. phasiani. Aues cortis: pullos galli/ naceos. Acciperes id est ti/ bi mitterem. Aues cor. i. gallinas quas solas habeo. Vilia p̄co. perfica dñr q̄ astate maturescunt: cū ca/ p̄ra mitescāt post autūñ. Id genus excogitatum est xxx. annis ante imperium Vespasiani tanta æsimatio ne vt singula singulis dena/ riis venirent. Plin. author. hoc fiebat noua inficione. Vilia. i. parui p̄cii. Ramis ma. i. nostrę matris: in qui/ bus eramus anteq̄ insita es/ semus. Adoptiuus: in qui/ bus insita sumus. Cara. i. magni precii. Picēna: Pli/ zentes pane excogitato lau dantur: quem consuebant ex alicę materia macerata nouē diebus ea subigebat vna passa: torrebaturq; in furno imposta ollis quoad frangerentur. hi ob duritię frangi non poterant: nisi la cte mulsone molliet. vt docet Pli. Ceres pl. id est panes picentini. Crescit: t̄scit. Niueo ne. i. lacte: quo au/ thore Pli. molliebat. alter. n. frangi non poterant. Argentum: Boleti in maximo erant precio: nobiles ve neficio Claudii. Boletos: q̄ vnusquisq; vult vesci poti/ q̄ mittere amico. Rumpimus: Tuberā in lautis mensis fuisse lu. carmen testatur: Radentur tubera si vlt Tunc erit. Magnitudine librali nonnunq; vifa sunt: Africana p̄stant: vt scri. Pli. inde lu. illud: Tibi habe frumentum Attilius inquit O libye disunge boues: dū tubera mit/ tas. Imbres autūnales: eodem auctore, & crebra p̄sertim conitrua ea generant. idē lu. Et faciant optata tonitrua cœnas Maiores. Sunt tenerrimi a verno tpe. lu. Si ver t̄c erit: id in annalibus est de tubere: Laetio licinio p̄g tori mordenti tuber denarium deprehensum dētes p̄ri/ mos inflexisse: minoris tamē precii sunt: vt poetę placer, q̄ boleti. Rūpimus ter. quia rumpitur vbi nascuntur.

Cum me ficus alat, cum pascar dulcibus vuis, Cur potius nomen non dedit vua mihi? Tubera. Rumpimus altricem tenero de vertice terram Tubera, boletis poma secunda sumus. Turdorum Coroi. a. Texta rosis fortasse tibi, vel diuite nardo, At mihi de turdis facta corona placet. Anas. Tota quidem ponatur Anas, sed pectore tantū, Et ceruice sapit, cetera recide coquo. Turtur. Dum pinguis mihi Turtur erit, lactuca valebis, Et cocleas tibi habe, perdere nolo famem. Petafo. Musteus est, propera, caros nec differ amicos, Nam mihi cum vetulo sit petafone nihil, Perna. Ceretana mihi fiet, vel massa licebit De menapis, lauti de petafone vorent. Vulua. Te fortasse magis capiet de virgine porca, Me materna graui de sue vulua capit.

DOMITIVS. PSI II. Aues libycę dicuntur gallinæ numidicę, de quib; satis supra est dictū. Phasides au. i. phasiani. Aues cortis: pullos galli/ naceos. Acciperes id est ti/ bi mitterem. Aues cor. i. gallinas quas solas habeo. Vilia p̄co. perfica dñr q̄ astate maturescunt: cū ca/ p̄ra mitescāt post autūñ. Id genus excogitatum est xxx. annis ante imperium Vespasiani tanta æsimatio ne vt singula singulis dena/ riis venirent. Plin. author. hoc fiebat noua inficione. Vilia. i. parui p̄cii. Ramis ma. i. nostrę matris: in qui/ bus eramus anteq̄ insita es/ semus. Adoptiuus: in qui/ bus insita sumus. Cara. i. magni precii. Picēna: Pli/ zentes pane excogitato lau dantur: quem consuebant ex alicę materia macerata nouē diebus ea subigebat vna passa: torrebaturq; in furno imposta ollis quoad frangerentur. hi ob duritię frangi non poterant: nisi la cte mulsone molliet. vt docet Pli. Ceres pl. id est panes picentini. Crescit: t̄scit. Niueo ne. i. lacte: quo au/ thore Pli. molliebat. alter. n. frangi non poterant. Argentum: Boleti in maximo erant precio: nobiles ve neficio Claudii. Boletos: q̄ vnusquisq; vult vesci poti/ q̄ mittere amico. Rumpimus: Tuberā in lautis mensis fuisse lu. carmen testatur: Radentur tubera si vlt Tunc erit. Magnitudine librali nonnunq; vifa sunt: Africana p̄stant: vt scri. Pli. inde lu. illud: Tibi habe frumentum Attilius inquit O libye disunge boues: dū tubera mit/ tas. Imbres autūnales: eodem auctore, & crebra p̄sertim conitrua ea generant. idē lu. Et faciant optata tonitrua cœnas Maiores. Sunt tenerrimi a verno tpe. lu. Si ver t̄c erit: id in annalibus est de tubere: Laetio licinio p̄g tori mordenti tuber denarium deprehensum dētes p̄ri/ mos inflexisse: minoris tamē precii sunt: vt poetę placer, q̄ boleti. Rūpimus ter. quia rumpitur vbi nascuntur.

DOMITIVS. PSI II. Aues libycę dicuntur gallinæ numidicę, de quib; satis supra est dictū. Phasides au. i. phasiani. Aues cortis: pullos galli/ naceos. Acciperes id est ti/ bi mitterem. Aues cor. i. gallinas quas solas habeo. Vilia p̄co. perfica dñr q̄ astate maturescunt: cū ca/ p̄ra mitescāt post autūñ. Id genus excogitatum est xxx. annis ante imperium Vespasiani tanta æsimatio ne vt singula singulis dena/ riis venirent. Plin. author. hoc fiebat noua inficione. Vilia. i. parui p̄cii. Ramis ma. i. nostrę matris: in qui/ bus eramus anteq̄ insita es/ semus. Adoptiuus: in qui/ bus insita sumus. Cara. i. magni precii. Picēna: Pli/ zentes pane excogitato lau dantur: quem consuebant ex alicę materia macerata nouē diebus ea subigebat vna passa: torrebaturq; in furno imposta ollis quoad frangerentur. hi ob duritię frangi non poterant: nisi la cte mulsone molliet. vt docet Pli. Ceres pl. id est panes picentini. Crescit: t̄scit. Niueo ne. i. lacte: quo au/ thore Pli. molliebat. alter. n. frangi non poterant. Argentum: Boleti in maximo erant precio: nobiles ve neficio Claudii. Boletos: q̄ vnusquisq; vult vesci poti/ q̄ mittere amico. Rumpimus: Tuberā in lautis mensis fuisse lu. carmen testatur: Radentur tubera si vlt Tunc erit. Magnitudine librali nonnunq; vifa sunt: Africana p̄stant: vt scri. Pli. inde lu. illud: Tibi habe frumentum Attilius inquit O libye disunge boues: dū tubera mit/ tas. Imbres autūnales: eodem auctore, & crebra p̄sertim conitrua ea generant. idē lu. Et faciant optata tonitrua cœnas Maiores. Sunt tenerrimi a verno tpe. lu. Si ver t̄c erit: id in annalibus est de tubere: Laetio licinio p̄g tori mordenti tuber denarium deprehensum dētes p̄ri/ mos inflexisse: minoris tamē precii sunt: vt poetę placer, q̄ boleti. Rūpimus ter. quia rumpitur vbi nascuntur.

DOMITIVS. PSI II. Aues libycę dicuntur gallinæ numidicę, de quib; satis supra est dictū. Phasides au. i. phasiani. Aues cortis: pullos galli/ naceos. Acciperes id est ti/ bi mitterem. Aues cor. i. gallinas quas solas habeo. Vilia p̄co. perfica dñr q̄ astate maturescunt: cū ca/ p̄ra mitescāt post autūñ. Id genus excogitatum est xxx. annis ante imperium Vespasiani tanta æsimatio ne vt singula singulis dena/ riis venirent. Plin. author. hoc fiebat noua inficione. Vilia. i. parui p̄cii. Ramis ma. i. nostrę matris: in qui/ bus eramus anteq̄ insita es/ semus. Adoptiuus: in qui/ bus insita sumus. Cara. i. magni precii. Picēna: Pli/ zentes pane excogitato lau dantur: quem consuebant ex alicę materia macerata nouē diebus ea subigebat vna passa: torrebaturq; in furno imposta ollis quoad frangerentur. hi ob duritię frangi non poterant: nisi la cte mulsone molliet. vt docet Pli. Ceres pl. id est panes picentini. Crescit: t̄scit. Niueo ne. i. lacte: quo au/ thore Pli. molliebat. alter. n. frangi non poterant. Argentum: Boleti in maximo erant precio: nobiles ve neficio Claudii. Boletos: q̄ vnusquisq; vult vesci poti/ q̄ mittere amico. Rumpimus: Tuberā in lautis mensis fuisse lu. carmen testatur: Radentur tubera si vlt Tunc erit. Magnitudine librali nonnunq; vifa sunt: Africana p̄stant: vt scri. Pli. inde lu. illud: Tibi habe frumentum Attilius inquit O libye disunge boues: dū tubera mit/ tas. Imbres autūnales: eodem auctore, & crebra p̄sertim conitrua ea generant. idē lu. Et faciant optata tonitrua cœnas Maiores. Sunt tenerrimi a verno tpe. lu. Si ver t̄c erit: id in annalibus est de tubere: Laetio licinio p̄g tori mordenti tuber denarium deprehensum dētes p̄ri/ mos inflexisse: minoris tamē precii sunt: vt poetę placer, q̄ boleti. Rūpimus ter. quia rumpitur vbi nascuntur.

DOMITIVS. PSI II. Aues libycę dicuntur gallinæ numidicę, de quib; satis supra est dictū. Phasides au. i. phasiani. Aues cortis: pullos galli/ naceos. Acciperes id est ti/ bi mitterem. Aues cor. i. gallinas quas solas habeo. Vilia p̄co. perfica dñr q̄ astate maturescunt: cū ca/ p̄ra mitescāt post autūñ. Id genus excogitatum est xxx. annis ante imperium Vespasiani tanta æsimatio ne vt singula singulis dena/ riis venirent. Plin. author. hoc fiebat noua inficione. Vilia. i. parui p̄cii. Ramis ma. i. nostrę matris: in qui/ bus eramus anteq̄ insita es/ semus. Adoptiuus: in qui/ bus insita sumus. Cara. i. magni precii. Picēna: Pli/ zentes pane excogitato lau dantur: quem consuebant ex alicę materia macerata nouē diebus ea subigebat vna passa: torrebaturq; in furno imposta ollis quoad frangerentur. hi ob duritię frangi non poterant: nisi la cte mulsone molliet. vt docet Pli. Ceres pl. id est panes picentini. Crescit: t̄scit. Niueo ne. i. lacte: quo au/ thore Pli. molliebat. alter. n. frangi non poterant. Argentum: Boleti in maximo erant precio: nobiles ve neficio Claudii. Boletos: q̄ vnusquisq; vult vesci poti/ q̄ mittere amico. Rumpimus: Tuberā in lautis mensis fuisse lu. carmen testatur: Radentur tubera si vlt Tunc erit. Magnitudine librali nonnunq; vifa sunt: Africana p̄stant: vt scri. Pli. inde lu. illud: Tibi habe frumentum Attilius inquit O libye disunge boues: dū tubera mit/ tas. Imbres autūnales: eodem auctore, & crebra p̄sertim conitrua ea generant. idē lu. Et faciant optata tonitrua cœnas Maiores. Sunt tenerrimi a verno tpe. lu. Si ver t̄c erit: id in annalibus est de tubere: Laetio licinio p̄g tori mordenti tuber denarium deprehensum dētes p̄ri/ mos inflexisse: minoris tamē precii sunt: vt poetę placer, q̄ boleti. Rūpimus ter. quia rumpitur vbi nascuntur.

DOMITIVS. PSI II. Aues libycę dicuntur gallinæ numidicę, de quib; satis supra est dictū. Phasides au. i. phasiani. Aues cortis: pullos galli/ naceos. Acciperes id est ti/ bi mitterem. Aues cor. i. gallinas quas solas habeo. Vilia p̄co. perfica dñr q̄ astate maturescunt: cū ca/ p̄ra mitescāt post autūñ. Id genus excogitatum est xxx. annis ante imperium Vespasiani tanta æsimatio ne vt singula singulis dena/ riis venirent. Plin. author. hoc fiebat noua inficione. Vilia. i. parui p̄cii. Ramis ma. i. nostrę matris: in qui/ bus eramus anteq̄ insita es/ semus. Adoptiuus: in qui/ bus insita sumus. Cara. i. magni precii. Picēna: Pli/ zentes pane excogitato lau dantur: quem consuebant ex alicę materia macerata nouē diebus ea subigebat vna passa: torrebaturq; in furno imposta ollis quoad frangerentur. hi ob duritię frangi non poterant: nisi la cte mulsone molliet. vt docet Pli. Ceres pl. id est panes picentini. Crescit: t̄scit. Niueo ne. i. lacte: quo au/ thore Pli. molliebat. alter. n. frangi non poterant. Argentum: Boleti in maximo erant precio: nobiles ve neficio Claudii. Boletos: q̄ vnusquisq; vult vesci poti/ q̄ mittere amico. Rumpimus: Tuberā in lautis mensis fuisse lu. carmen testatur: Radentur tubera si vlt Tunc erit. Magnitudine librali nonnunq; vifa sunt: Africana p̄stant: vt scri. Pli. inde lu. illud: Tibi habe frumentum Attilius inquit O libye disunge boues: dū tubera mit/ tas. Imbres autūnales: eodem auctore, & crebra p̄sertim conitrua ea generant. idē lu. Et faciant optata tonitrua cœnas Maiores. Sunt tenerrimi a verno tpe. lu. Si ver t̄c erit: id in annalibus est de tubere: Laetio licinio p̄g tori mordenti tuber denarium deprehensum dētes p̄ri/ mos inflexisse: minoris tamē precii sunt: vt poetę placer, q̄ boleti. Rūpimus ter. quia rumpitur vbi nascuntur.

DOMITIVS. PSI II. Aues libycę dicuntur gallinæ numidicę, de quib; satis supra est dictū. Phasides au. i. phasiani. Aues cortis: pullos galli/ naceos. Acciperes id est ti/ bi mitterem. Aues cor. i. gallinas quas solas habeo. Vilia p̄co. perfica dñr q̄ astate maturescunt: cū ca/ p̄ra mitescāt post autūñ. Id genus excogitatum est xxx. annis ante imperium Vespasiani tanta æsimatio ne vt singula singulis dena/ riis venirent. Plin. author. hoc fiebat noua inficione. Vilia. i. parui p̄cii. Ramis ma. i. nostrę matris: in qui/ bus eramus anteq̄ insita es/ semus. Adoptiuus: in qui/ bus insita sumus. Cara. i. magni precii. Picēna: Pli/ zentes pane excogitato lau dantur: quem consuebant ex alicę materia macerata nouē diebus ea subigebat vna passa: torrebaturq; in furno imposta ollis quoad frangerentur. hi ob duritię frangi non poterant: nisi la cte mulsone molliet. vt docet Pli. Ceres pl. id est panes picentini. Crescit: t̄scit. Niueo ne. i. lacte: quo au/ thore Pli. molliebat. alter. n. frangi non poterant. Argentum: Boleti in maximo erant precio: nobiles ve neficio Claudii. Boletos: q̄ vnusquisq; vult vesci poti/ q̄ mittere amico. Rumpimus: Tuberā in lautis mensis fuisse lu. carmen testatur: Radentur tubera si vlt Tunc erit. Magnitudine librali nonnunq; vifa sunt: Africana p̄stant: vt scri. Pli. inde lu. illud: Tibi habe frumentum Attilius inquit O libye disunge boues: dū tubera mit/ tas. Imbres autūnales: eodem auctore, & crebra p̄sertim conitrua ea generant. idē lu. Et faciant optata tonitrua cœnas Maiores. Sunt tenerrimi a verno tpe. lu. Si ver t̄c erit: id in annalibus est de tubere: Laetio licinio p̄g tori mordenti tuber denarium deprehensum dētes p̄ri/ mos inflexisse: minoris tamē precii sunt: vt poetę placer, q̄ boleti. Rūpimus ter. quia rumpitur vbi nascuntur.

DOMITIVS. PSI II. Aues libycę dicuntur gallinæ numidicę, de quib; satis supra est dictū. Phasides au. i. phasiani. Aues cortis: pullos galli/ naceos. Acciperes id est ti/ bi mitterem. Aues cor. i. gallinas quas solas habeo. Vilia p̄co. perfica dñr q̄ astate maturescunt: cū ca/ p̄ra mitescāt post autūñ. Id genus excogitatum est xxx. annis ante imperium Vespasiani tanta æsimatio ne vt singula singulis dena/ riis venirent. Plin. author. hoc fiebat noua inficione. Vilia. i. parui p̄cii. Ramis ma. i. nostrę matris: in qui/ bus eramus anteq̄ insita es/ semus. Adoptiuus: in qui/ bus insita sumus. Cara. i. magni precii. Picēna: Pli/ zentes pane excogitato lau dantur: quem consuebant ex alicę materia macerata nouē diebus ea subigebat vna passa: torrebaturq; in furno imposta ollis quoad frangerentur. hi ob duritię frangi non poterant: nisi la cte mulsone molliet. vt docet Pli. Ceres pl. id est panes picentini. Crescit: t̄scit. Niueo ne. i. lacte: quo au/ thore Pli. molliebat. alter. n. frangi non poterant. Argentum: Boleti in maximo erant precio: nobiles ve neficio Claudii. Boletos: q̄ vnusquisq; vult vesci poti/ q̄ mittere amico. Rumpimus: Tuberā in lautis mensis fuisse lu. carmen testatur: Radentur tubera si vlt Tunc erit. Magnitudine librali nonnunq; vifa sunt: Africana p̄stant: vt scri. Pli. inde lu. illud: Tibi habe frumentum Attilius inquit O libye disunge boues: dū tubera mit/ tas. Imbres autūnales: eodem auctore, & crebra p̄sertim conitrua ea generant. idē lu. Et faciant optata tonitrua cœnas Maiores. Sunt tenerrimi a verno tpe. lu. Si ver t̄c erit: id in annalibus est de tubere: Laetio licinio p̄g tori mordenti tuber denarium deprehensum dētes p̄ri/ mos inflexisse: minoris tamē precii sunt: vt poetę placer, q̄ boleti. Rūpimus ter. quia rumpitur vbi nascuntur.

DOMITIVS. PSI II. Aues libycę dicuntur gallinæ numidicę, de quib; satis supra est dictū. Phasides au. i. phasiani. Aues cortis: pullos galli/ naceos. Acciperes id est ti/ bi mitterem. Aues cor. i. gallinas quas solas habeo. Vilia p̄co. perfica dñr q̄ astate maturescunt: cū ca/ p̄ra mitescāt post autūñ. Id genus excogitatum est xxx. annis ante imperium Vespasiani tanta æsimatio ne vt singula singulis dena/ riis venirent. Plin. author. hoc fiebat noua inficione. Vilia. i. parui p̄cii. Ramis ma. i. nostrę matris: in qui/ bus eramus anteq̄ insita es/ semus. Adoptiuus: in qui/ bus insita sumus. Cara. i. magni precii. Picēna: Pli/ zentes pane excogitato lau dantur: quem consuebant ex alicę materia macerata nouē diebus ea subigebat vna passa: torrebaturq; in furno imposta ollis quoad frangerentur. hi ob duritię frangi non poterant: nisi la cte mulsone molliet. vt docet Pli. Ceres pl. id est panes picentini. Crescit: t̄scit. Niueo ne. i. lacte: quo au/ thore Pli. molliebat. alter. n. frangi non poterant. Argentum: Boleti in maximo erant precio: nobiles ve neficio Claudii. Boletos: q̄ vnusquisq; vult vesci poti/ q̄ mittere amico. Rumpimus: Tuberā in lautis mensis fuisse lu. carmen testatur: Radentur tubera si vlt Tunc erit. Magnitudine librali nonnunq; vifa sunt: Africana p̄stant: vt scri. Pli. inde lu. illud: Tibi habe frumentum Attilius inquit O libye disunge boues: dū tubera mit/ tas. Imbres autūnales: eodem auctore, & crebra p̄sertim conitrua ea generant. idē lu. Et faciant optata tonitrua cœnas Maiores. Sunt tenerrimi a verno tpe. lu. Si ver t̄c erit: id in annalibus est de tubere: Laetio licinio p̄g tori mordenti tuber denarium deprehensum dētes p̄ri/ mos inflexisse: minoris tamē precii sunt: vt poetę placer, q̄ boleti. Rūpimus ter. quia rumpitur vbi nascuntur.

DOMITIVS. PSI II. Aues libycę dicuntur gallinæ numidicę, de quib; satis supra est dictū. Phasides au. i. phasiani. Aues cortis: pullos galli/ naceos. Acciperes id est ti/ bi mitterem. Aues cor. i. gallinas quas solas habeo. Vilia p̄co. perfica dñr q̄ astate maturescunt: cū ca/ p̄ra mitescāt post autūñ. Id genus excogitatum est xxx. annis ante imperium Vespasiani tanta æsimatio ne vt singula singulis dena/ riis venirent. Plin. author. hoc fiebat noua inficione. Vilia. i. parui p̄cii. Ramis ma. i. nostrę matris: in qui/ bus eramus anteq̄ insita es/ semus. Adoptiuus: in qui/ bus insita sumus. Cara. i. magni precii. Picēna: Pli/ zentes pane excogitato lau dantur: quem consuebant ex alicę materia macerata nouē diebus ea subigebat vna passa: torrebaturq; in furno imposta ollis quoad frangerentur. hi ob duritię frangi non poterant: nisi la cte mulsone molliet. vt docet Pli. Ceres pl. id est panes picentini. Crescit: t̄scit. Niueo ne. i. lacte: quo au/ thore Pli. molliebat. alter. n. frangi non poterant. Argentum: Boleti in maximo erant precio: nobiles ve neficio Claudii. Boletos: q̄ vnusquisq; vult vesci poti/ q̄ mittere amico. Rumpimus: Tuberā in lautis mensis fuisse lu. carmen testatur: Radentur tubera si vlt Tunc erit. Magnitudine librali nonnunq; vifa sunt: Africana p̄stant: vt scri. Pli. inde lu. illud: Tibi habe frumentum Attilius inquit O libye disunge boues: dū tubera mit/ tas. Imbres autūnales: eodem auctore, & crebra p̄sertim conitrua ea generant. idē lu. Et faciant optata tonitrua cœnas Maiores. Sunt tenerrimi a verno tpe. lu. Si ver t̄c erit: id in annalibus est de tubere: Laetio licinio p̄g tori mordenti tuber denarium deprehensum dētes p̄ri/ mos inflexisse: minoris tamē precii sunt: vt poetę placer, q̄ boleti. Rūpimus ter. quia rumpitur vbi nascuntur.

DOMITIVS. PSI II. Aues libycę dicuntur gallinæ numidicę, de quib; satis supra est dictū. Phasides au. i. phasiani. Aues cortis: pullos galli/ naceos. Acciperes id est ti/ bi mitterem. Aues cor. i. gallinas quas solas habeo. Vilia p̄co. perfica dñr q̄ astate maturescunt: cū ca/ p̄ra mitescāt post autūñ. Id genus excogitatum est xxx. annis ante imperium Vespasiani tanta æsimatio ne vt singula singulis dena/ riis venirent. Plin. author. hoc fiebat noua inficione. Vilia. i. parui p̄cii. Ramis ma. i. nostrę matris: in qui/ bus eramus anteq̄ insita es/ semus. Adoptiuus: in qui/ bus insita sumus. Cara. i. magni precii. Picēna: Pli/ zentes pane excogitato lau dantur: quem consuebant ex alicę materia macerata nouē diebus ea subigebat vna passa: torrebaturq; in furno imposta ollis quoad frangerentur. hi ob duritię frangi non poterant: nisi la cte mulsone molliet. vt docet Pli. Ceres pl. id est panes picentini. Crescit: t̄scit. Niueo ne. i. lacte: quo au/ thore Pli. molliebat. alter. n. frangi non poterant. Argentum: Boleti in maximo erant precio: nobiles ve neficio Claudii. Boletos: q̄ vnusquisq; vult vesci poti/ q̄ mittere amico. Rumpimus: Tuberā in lautis mensis fuisse lu. carmen testatur: Radentur tubera si vlt Tunc erit. Magnitudine librali nonnunq; vifa sunt: Africana p̄stant: vt scri. Pli. inde lu. illud: Tibi habe frumentum Attilius inquit O libye disunge boues: dū tubera mit/ tas. Imbres autūnales: eodem auctore, & crebra p̄sertim conitrua ea generant. idē lu. Et faciant optata tonitrua cœnas Maiores. Sunt tenerrimi a verno tpe. lu. Si ver t̄c erit: id in annalibus est de tubere: Laetio licinio p̄g tori mordenti tuber denarium deprehensum dētes p̄ri/ mos inflexisse: minoris tamē precii sunt: vt poetę placer, q̄ boleti. Rūpimus ter. quia rumpitur vbi nascuntur.

si porca nōdum pepisset: vñ vuluā sterillē dixit Apit. quę nōdū fœtul patuisset: & eā vartis cōdiūtorū gñibus ap tam gulę: nunc mittitur vulua ex porca: quę peperit. Virgine po. i. sterili. Caplet: delectat me.

GEORGIVS.

TE for. ma. ca. de. vir. por. Me m̄na graui de sue vul/ ua capit. Strepitu vigeť hęc expositio: sed reb' ipsis flacci da est. Nā vt sumē ex papillis porcę fieri fatemur: ita ex iisdē abscedi p̄tē: q̄ vulua sic appellata, diffitētur: mihi quo q̄ hoc poeta supuacēa scribet videre: q̄ tale distichō de sumline cōfecit: Esse putas nōdum sumē sic pubere largo effluit: & niueo lacte papilla rumer: sed vuluā ex Pli. di/ dicimus esse intestinorū partē: In q̄ cōceptus fiat: & fœt' cōtineať. Duplici ar noie appellabat electicia. s. & porca rla: mellorq; erat eius: q̄ pepisset, q̄ virgīs. nā a ptu statim suē interficiebant: tū hñdē vuluę g' artū vt sumē optimū cōficerent: turpissimū itaq; fuit lectori iactabundo: hęc apud

apud Pli. nō obseruasse nisi forte mādragorę: vt Dēosthe. obiectū fuit: somniferę succū ebibit. Repeterē hic verba Pli. nisi ea & cōtra Galeotū: & in cōmētariis in lu. subno rassē. Quę itē & bonitate vuluę cognouerūt: & de ea nō siluerit: quē lego apud Athenē vuluā vfos ēť grę/ cos fuisse: quā cōditā sine cœnā apponebāt: cuius ob/ soni veditor dicebatur me tropolis. Vñ en illud Alexi di in Callimedōtē: quē vñū rēpub. Atheniēsiū secundū Demosthenē administrāte comici Carabū cōtūmello/ se n̄scuparūt & p̄cipue Ale xis sic dicens: ἐπεὶ τὸ πρῶτον κενὸν ἔλεγε τὸν κενὸν καλλί μεδονο καραβῶς ἐφ' οἰσίσσας τὸ πρῶτον ἀποτοναίειν. i. p̄o patria quicunq; mo/ riuult p̄ vulua Calimedō. & alius de eodem: Magister meus vuluā parās Calime/ dōti apposuit: quam vt co medit, saltauit: vnde Cara/ bus est appellatus.

DOMITIVS.

FNILIACVM: Coloca sia nonnulli cyamum dixe runt: peculiaris est Egypti vñ eā in Italia serere didice runt. Caulē habet arenosū: cū coc' est filatē flamē la/ ngimitāta cū comedē. su pra: Tenui colocasia filo. At quis in p̄cio sit coloca/ siatū ob hoc ēť p̄uifacien/ da: q̄ dū edit filis mo' esta est. Olus. n. i. colocasia pe/ cularē Egypto. Lanate nūissima fila. Improbā: nimia. Aspice: lecur anse/ rū. in amplitudinē crescit: p̄ferēt si fartilla anseri oblituntur. Idē cū ita cre/ vit: exēptū ex vētre anseris: lacte, mulsone auget: hēba rurq; oli iter lautissima ci/ barla. Incertū Scipio an Me tell' vit cōsularis: an M. Sese lus eadē g'ate q̄s Roman' id docuerit. Tumeat: tumi dū sit. Vbi. q. d. in tā angu sto vētre crescere adeo non potuit: sed lacte: mulsone, vt dixi, exēptū tū est. To tra: Glires iter sagiata aſalia & dapes geneatas hēbātur adeo: vt Q. u. Scar' & Marc' legē sup̄uaria ferētes phi/ buerūt ne glires apponerē/ tur. Hyberno sōno pingue scūt. his fulul' lupin' vna rian doliis excogitauit ad saginā: hyeme iuuenescūt. Quo. s. tēpore hyberno: Gaudet: Cūculi verbū hispanū ē: ex gñe leporę hñt: tā/ ta multitudine messes balearicas olim populabāt: vt in colā opē perierit ab Aug. aduersus cōculos: hog fœtus lautices dicunt: q̄ ablati vberib' nō purgatis interranels inter lautas dapes apponebāt: ab his cūcull vix subter ranē dēi sunt. nā milles terrā ita fodere inde dūdice/ rūt: vt Catoni placet de re militari. Antris effo. viis sub terraneis. Hostib': q̄ vrbē obsēssam viis subteraneis in de didicerunt. Inter: Atagenę auis inter raras epulas oli: sed postea Gallias & Hispania his vesci didicerāt: in Ionia p̄sertim optimi saporis. testis ē Pli. & Hor. non afra auis: nō attagē Ionic'. vocē qd̄ hēt sed cū capie, ob mutescit. Alitū: auiū. Pascie: saginare gallinas Delia/

ci primi inuenerit. Id quō fiat Colu. & Var. docēt: t̄tā te ois gule, vt C. Fāni' vereri interdicto phibuerit aliqd. volucrū apponi mēsis p̄ter vñ gallinā: q̄ nō ēēt altills. Si altiles aut apponebāt: ars culināq; erat: vt ab vno pe/ de lacerata tota repositoria & cuparēt: inde exit illud fa/ tyrcū: Quo gestu lepores: vel quo gallina fecer. Eligebā tur ad saginā, q̄rū curis in ceruice fartillibus capiedis apta videbat. Dulci far. i. elota mulsone, lacteue adhi bito & farina milli. Tene bris: breul regicula: vt do/ cet Col. recōditę: & lumini bus clusis altiles sūt. Inge niosa: q̄ scierit hęc excogi tare. Ne nimis: capones in redditis gallinis lege cōfo/ ria iūctū ē diuerticulū legi. nā cōpēt gallos saginare adhibito lacte & cōuulis te stib': vñ castrabant apd an/ riuos lōbis adules cādere ferro: aut imis crurib' mox illito vulnere creta. Gall': Gallinac'. Exhausto ing. i. sanguine i coitu. Amisit te. castrat' ē. Nunc mi. e. i. nunc mihi vt gall'. i. castra tur. galli. i. q. n. appellat/ bo nō intelligēs de ane: sed castrat' vt galli sacerdotes Cybeles idē. Sterill' nā Cy/ beles sacerdotes castrati e/ rāt. Ponit: Perdices inter externas aues hñt: & lautis/ simas tanti p̄cii: vt i paupis mēsam nō veniret. Rarissi ma: p̄ciosissima. In lauro. s. mēsis. Neuo. Colūbe di/ catē sūt Veneri. eiq; mactā/ tur. Proper Sed cape torq; ra Ven' o regina colūbā: Ob meritū añ tuos guttu/ ra secta focos. Vir. Mater/ nas agnouit aues. Mōet al micū cui mictit colūbinos: vt si sacerdos fuerit Vene/ ris: his abstineat. debet enī Dee mactare nō vesci. Tāti oli p̄ell colūbā erāt: vt Lar gi' eqs Romanus q̄ drigēts denariis vēdiderit añ bellū p̄pēianū. Gnidid. Vene ri cui sacra ē Gnidos. nā de/ beseas mactare, & nō vesci: vel certe nō violare: cū sint Deę sacre: q̄ es sacerdos qd̄ placet. Inguia. Palūbi & palūbes dñr: a colūbis dif ferūt. nā colūbi assignatas i altis aedificiis, aut turribus cēllas frequētāt, cōueniūt/ q̄ agrestiores enagantur. Torquati: dicitur a signo torquis qd̄ collo p̄ferunt.

Colocasia. Niliacum ridebis olus, lanasq; sequaces, Improbacum morfu filia, manuq; trahes. lecur auferis. Aspice q̄ tumeat magno lecur anseris maius, Miratus dices, hoc rogo creuit vbi? Glires. Tota mihi dormitur hyems, & pinguior illo Tempore sum, quo me nil nisi somnus alit. Cuniculus. Gaudet in effosis habitare Cuniculus antris, Monstrauit tacitas hostibus ille vias. Atagenę. Inter saporis fertu calitum primus Ionicarum gustus atagenarum. Gallina Altillis. Pascitur & dulci facilis Gallina farina, Pascitur & tenebris, ingeniosa gula est. Capo. Ne nimis exhausto macresceret inguine gallus, Amisit testes, nunc mihi gallus erit. Idem. Succumbit sterili frustra gallina matito, Hanc matris Cybeles esse decebat auem. Perdix. Ponitur Aufoniis auis hæc rarissima mensis, Hanc in lautorum mandere sæpe soles. Columbæ. Ne violes teneras præduro dente Columbas, Tradita sic gnidiæ sint tibi sacra Deæ. Palumbus torquatus. Inguina torquati tradant, hebetantq; Palumbi. Non edat hanc volucrem, qui cupit esse salax. Galbula. Galbula decipitur calamis, & retibus ales, Turget adhuc viridi, cum rudis vua mero. Catæ. Pannonica nobis nunq̄ dedit Vmbria catta, Mauult hæc dominæ mittere dona Pudens.

Colocasia nonnulli cyamum dixerunt: peculiaris est Egypti vñ eā in Italia serere didicerunt. Caulē habet arenosū: cū coc' est filatē flamē lan gimitāta cū comedē. supra: Tenui colocasia filo. At quis in p̄cio sit coloca/ siatū ob hoc ēť p̄uifacien/ da: q̄ dū edit filis mo' esta est. Olus. n. i. colocasia pe/ cularē Egypto. Lanate nūissima fila. Improbā: nimia. Aspice: lecur anse/ rū. in amplitudinē crescit: p̄ferēt si fartilla anseri oblituntur. Idē cū ita cre/ vit: exēptū ex vētre anseris: lacte, mulsone auget: hēba rurq; oli iter lautissima ci/ barla. Incertū Scipio an Me tell' vit cōsularis: an M. Sese lus eadē g'ate q̄s Roman' id docuerit. Tumeat: tumi dū sit. Vbi. q. d. in tā angu sto vētre crescere adeo non potuit: sed lacte: mulsone, vt dixi, exēptū tū est. To tra: Glires iter sagiata aſalia & dapes geneatas hēbātur adeo: vt Q. u. Scar' & Marc' legē sup̄uaria ferētes phi/ buerūt ne glires apponerē/ tur. Hyberno sōno pingue scūt. his fulul' lupin' vna rian doliis excogitauit ad saginā: hyeme iuuenescūt. Quo. s. tēpore hyberno: Gaudet: Cūculi verbū hispanū ē: ex gñe leporę hñt: tā/ ta multitudine messes balearicas olim populabāt: vt in colā opē perierit ab Aug. aduersus cōculos: hog fœtus laut

cum rudis vna mero. No legi qd equidē memineri: hāc auem vocari a colore galbulā. Pli. tradit auē vocari a colore: quē si spectat sanari id malum tradit, & auē mori. hanc puto latine vocari galbulā. Hoc idem tradunt Aristoph. atq; Sui. Icteron venalem proponit: vt ab ictericis spectaretur, & emeretur.

DOMITIVS.

MIRARI S: Pauo i tri/ matu explicat caudā: quā ondat aduerso sole vt irra/ dietur. hanc auē inter epu las posuit primus Hortē. in cōna adipali sacerdotis sul mēdose scriptū est apd Pli. adialitii cōna sacerdotis: cū scribi oporteat adipali cōna sacerdotis: q̄ adialitii dixerūt mēdose legētes hāc dictionē: eadē verba sunt apud Varronē i rusticā.

Miraris quoties gemmantes explicat alas, Et potes hunc læuo tradere dure coquo?

Dat mihi penna rubens nomē, sed lingua gulosis Nostra sapit, quid si garrula lingua foret? Phasianus.

Argoa primum sum transportata carina, Ante mihi notum nil nisi Phasis erat.

Ansere romano quis satur Hannibal esset, Ipse suas nunquam barbarus edit aues.

Hæc seruauit auis Tarpeii templa Tonantis, Miraris, nondum fecerat illa Deus.

Turbabis versus, nec littera tota volabit, Vnam perdidit si Palamedis auem.

Rustica sum perdix, quid refert, si sapor idem est? Carior est perdix, sic sapit illa magis.

Dulcia defecta modulatur carmina lingua Cantator Cygnus funeris ipse sui.

Nomē habet magni volueris tam parua gigātis, Et nomen prasini Porphyriōnis habet.

Spirat in aduēcto, sed iam piger æquore mulus Languescit, viuum da mare, fortis erit.

& grues in saturnali. mittebant. P. apl. In sat. ur. Casurgq; vagis grues rapinis. nobiles carmine Hor. de eap; pugna aduersus Pygmeos. In mēsas receptę sunt. non tñ tanta gola q̄ta veniebāt t̄pibus Vespasiani. nā Cor. nepos scri. Diui Augusti t̄pibus magis placuisse ciconias, q̄ grues: sed grues māsērūt inter primas aues: q̄bus dixi t̄pib' ci/ conis oīno repudlatis. Cū volāt y lām faciūt agmine disposito. Aues Palamedis dñr: q̄m vt Philostr. in eo libello scri. q̄ herōica inscri bitur gloriātī Palamedē fo tres literas cōpserisse: q̄bus carebant Græci φ. x. θ'. Vlyf ses repēte obiecit eā laudē esse grū: q̄. y. lterā faciūt: lussitq; eas suspici: nā p̄ter volabāt. Versus ordines. Vnā auē. i. tā cōpōsite volāt vt si vna sit amissa turbet ordo. Rustica male inter/ pretant, q̄ rusticā gallinam hoc loco accipiūt: cui' mē/ tionē factā a Colu. nō nega uerim eā scri. In seruitute nō parere: & alēdā cibo ad saturitātē: sed iter gallinas est. hic autē de aue q̄ sit e ge nere pdicū intelligendū est: q̄lis est rustica: quā priua tū hēe inessū scri. Pli. Etuf dē ppe est saporis: culus est pdix sed minus grata: q̄si, vt ipsa cōqueritur, minore emittē p̄cio: vt Hor. pauonē hac vna de cā mensis gratū scri. q̄ multo veneat auro. Quid refert: qd vtilitatis affert. si est idē sa. cū pdice q. d. nō p̄pterea expector. Carior: vendit maiore p̄/ cio. Sic maiore p̄cio ē pra. Dulcia: Cygni latine olo res: ob plumā vñ lecti strue bant. In p̄cio erat: moritu/ ri flebile emittit cantū: vt creditur antiquas. id falsum esse aliqñ nōnulli dephen/ derūt: mutua carne vescunt tur. Ipse sui: hac causa di/ catur esse Apollini: q̄a pdi. cū sua fata cātū. Lingua

Pauo.

Phenicopterus.

Phasianus.

Numidicæ.

Anser.

Grues.

Rusticula

Cygnus.

Porphyriōnes.

Mulus.

de. i. vitali motu pene destituta. Nomen: porphyriōnes p̄longa habent crura rubētia, & rostra: p̄ter aliarū aulum naturam morfu bibunt: tinguntq; cibum sape aqua & dede perinde ac manu ori admouēt inter gigā/ tes: vt apud Lycophronis Interpretē antiquissimū repe/ rio: duo principatū tenuerunt: Porphyrio & alcinoeus. Prasinus item auriga. Cuius Tranquill' in Nerone memi/ nit. Prasinus Porphyrio dicebatur: laus est porphyrio/ nis auis. quod & gigantis & nobilissimi agitatoris appel lationem habeat. Prasini: aurigæ. Spirat: mulus pi/ scis a colore molliorum calciamentorū nomen accipit vt scri. Fenestella: cum expirat versicolori squammarum mutatione nitescit. olim non reperiebatur ferme supra duas libras. A sinus Ceter temporibus Claudii nullum octomillibus nummum emit: ne fabulosum videatur quod scri. Iuue. nullum sexmillibus emit. nunc emitur viuus in aqua marina. ad amicum inde poeta scri. In æquore aduēcto: aqua marina: quæ vna cum pisce ad/ uēcta est. Da mare viuum: idē restitue eum mari vi/ uo. Fortis: ad fugiendum.

GEORGIVS.

TURBARI S: versus, nec littera tota volabit: Vnam perdidit si Palamedis auē. Q uæ ab hinc sexenniu ad An toniu chronicum scripsi ea futicipiens in expositionē suā transtulit, Philostrati mentionem facit: quem, vt puto, nunq̄ legit. Nā infrequentē iā dephēdo græcorū scripto rum lectorem

Aues Palamedis

Rusticu la

Cygni

Porphy rionis

Mulus

rum lectore: velut in hoc qd de Coracino pisce scribens nihil de nois ethimologia, atq; ratione differuit: rācum pisce esse dixit oscitabidus p̄ceptor. Ego vero de nomi ne piscis inuenio hoc apud cōmentatores Oppiant, co/ racini appellari α κ το δηη κιάδ τδ σκοραδ κινεκα ουδλε πο τεισιν ο ται: quod cōtinue pupillas moueat, & nunq̄ cesset: vocaturq; ab accolis Nili Platacas.

DOMITIVS.

Murena Q VÆ: murena in tan tis delictis olim fuit: vt & nomē licinorū famillę de/ derit, Varrone teste: & mor tua in piscina deserta sit a Crasso pullato: habueritq; in aures baulis ab Antonia Drusi. in Sicilia obtinet pri cipatū: vbi p̄ pinguedine in summū pelagus erūpit: & sole torrefacta nequid se curuare: vt manu capiat: vt Var. scri. in lib. q̄ inscri bitur Gallus: tunc dicitur græce ploræ: latine fluræ a fluitando. nā p̄ summum æquor fluitat p̄fundo ma ri siculo prope Rhegium. Exultam: quia est sole tor refacta. Quāuis lata ge/ rat: rhombus est instrumētū magicū: de quo supra. Rhōbus piscis noto ad gra tem nostrā nose Rauēng re liquos albi superat magni tudo: nouā nonnunq̄ exi/ git patinā: quod satyricē in Domitlanū scriptum legi/ mus: ad hoc alludēs poeta scri. Patella mēfariū vas eum diminutiū a patinā: est rem vas dicatū sacris li gneum resinatū: in quā ac/ cipitur significatiōē apud Liuium: cum scri. nihil rell ctam patribus p̄ter pa/ tellā sacrorū causa. Ebria: Sergius orata primus de/ prehēdit optimū esse sapo rem ostreis lucrinis: quam obrem excogitatum est: vt aliūde aduēcta in Lucrino cōpascerentur: sapore dignoscebant an essent nata cir/ cis: an aduēcta ex britānia: quę nouissima Italica supe rarūt: designata a lu. Rutupino ve addita fundo. Lucri/ na conuincunt ab Api. pipere & liquamine. Ebria: cō/ pasta. alibi: Ostrea tu sumis stagno saturata Lucrino.

Rhōbus Princeps niliaci raperis Coracine macelli, Pelleæ prior est gloria nulla guæ. Echinus. Iste licet digitos testudine pungat acuta, Cortice deposito mollis Echinus erit.

Patella Murices. Sanguine de nostro tinctas ingrate lacernas Induis, & non est hoc satis, eica sumus. Gobius. In Venetis sint lauta licet conuiuia terris, Principium cœnæ Gobius esse solet.

Lupus. Laneus eugenei lupus excipit ora Timau, Aequoreo dulces cum sale pastus aquas.

Lyrus Hic: scarus olim principatū tenuit inter pisces: solus ruminat: vt scribit Plinius: herbis vescitur nō aliis pisci/ bus: nomine latino caret: in mari carpatio frequens est: Ignotus olim It alię. sed Elyptius, vt Pliolus, & Macro/ scri. Multos aliūde aduēctos disseminauit: inter Hostiā: & campani oram edito: vt si intrā. v. annos caperētur, remitterentur incolumes: ex piscinis non est aptus: nec si aliunde, q̄ ex mari capitur, gratus est. lecinora lautissi mē gulę sunt: quibus nō caruit patina illa Vitelli: cuius meminit Tranquil. Obesus: pinguis. Visceribus: ieci/ nore. Cætera: in cæteris partibus. Vile sapit: villis est

Scarus Hic: scarus olim principatū tenuit inter pisces: solus ruminat: vt scribit Plinius: herbis vescitur nō aliis pisci/ bus: nomine latino caret: in mari carpatio frequens est: Ignotus olim It alię. sed Elyptius, vt Pliolus, & Macro/ scri. Multos aliūde aduēctos disseminauit: inter Hostiā: & campani oram edito: vt si intrā. v. annos caperētur, remitterentur incolumes: ex piscinis non est aptus: nec si aliunde, q̄ ex mari capitur, gratus est. lecinora lautissi mē gulę sunt: quibus nō caruit patina illa Vitelli: cuius meminit Tranquil. Obesus: pinguis. Visceribus: ieci/ nore. Cætera: in cæteris partibus. Vile sapit: villis est

saporis. Princeps niliaci: Coracinus principatū in Æ/ gypto obtinet inter pisces: quemadmodum zeus siue fa/ ber gadibus: salpa circa Ebusum: saluo in Aquitania. Pe culiatares autem Ægypti pisces sunt alabeta: coracina: siluri. vt Pli. & Strab. scribunt. Alexandria vrbs condi ta est ab Alexandro in Ægypto Dynocrate architecto: vt Victruus scribit. Alexā der Pelleus dicitur a Pella Macedoniæ vrbe. Dicitur igitur ab eo in Ægypto co/ dita Alexandria pellea. Ma cellum: locus obsoniorū. Pellea: idēst Alexandring. Nulla glo. idēst nullus cl bi laus. hñ prior potior gu la pellea: idēst Alexandri/ nā. Iste Echinus spinas ha/ bet: quibus vititur pro pell bus: voluitur in orbem cū mouetur, incitatus naues dicitur retinere si hæserit: quod a Pli. recitatum, Lu/ ca. carmine inseruit sylla/ ba prima p̄ducta vsus: cū alibi corripit: In mediis echinus aquis. Miseni orli tur grati saporis. Hora. O/ strea cichas miseni orium/ tur echini. Acuta te. idēst spinosa vt in castaneis est. Sanguine de nostro: Mu/ rices inter conchilia nume rantur: vnde purpura tin/ gitur: quæ in mediis eorū faucibus latet: eorum teste vnguentis gestandis desti/ nat: sunt: vnde supra legi/ mus muricem vnguenti. Eica sumus: capitur in cibum etiam. In Ven. Co/ bus & gobio dicitur. Iuue. Cum sic tibi gobio tāt im/ hic piscis captus in regione Ponti ex glacie mæotidis non offendit motum nata lem: nisi calore patinæ. Ro me exigui erat precii: in sta gnis Venetis & frequentis/ simus capitur: & lautissi mis mensis olim adhibeba tur: illic mutilatum fer/ uat nomen. Licet sic lau/ ta: hoc est Veneti lautis me adhibent mensis. Laneus: Lupus est piscis a voracitate lupina dicitur: vt Var. pla/ cet. celebris est præsertim qui capitur inter duos pon/ tes in Tyberi. nam tantum degunt in flumine: nullius habentur saporis. neesse est siquidem commendari cu/ linis a marinis aquis enantem in fluuiales: quales sūt qui in liburnis ad hostia Timau aluntur. nam & mari nas cōbibunt aquas: & proximo Timau flumine ablu/ tur. Lanei dicuntur a candore carniū. Recte interpre tatus est Porphyrio: licet ambigens hoc dixerit piscem inter duos pontes apud Hora. accipi pro lupo. Ora Ti mau eugane: in populis Euganeis: ex quo Foro iulien/ sesuum gari. m factunt.

Murena. Quæ natat in siculo grādīs Murena profundo, Non valet exultam mergere sole cutem.

Rhombus. Quamuis lata gerat patella rhombum, Rhombus latior est tamen patella.

Ostrea. Ebria baiano veni modo concha Lucrino, Nobile nunc sitio luxuriosa garum.

Sillæ. Cæruleus nos Lyris amat, quem silua Maricæ Protegi, hinc Sillæ maxima turba fumus.

Scarus. Hic Scarus, æquoreis qui venit obesus in vndis, Visceribus bonus est. cætera vile sapit.

Coracinus. Princeps niliaci raperis Coracine macelli, Pelleæ prior est gloria nulla guæ.

Echinus. Iste licet digitos testudine pungat acuta, Cortice deposito mollis Echinus erit.

Murices. Sanguine de nostro tinctas ingrate lacernas Induis, & non est hoc satis, eica sumus.

Gobius. In Venetis sint lauta licet conuiuia terris, Principium cœnæ Gobius esse solet.

Lupus. Laneus eugenei lupus excipit ora Timau, Aequoreo dulces cum sale pastus aquas.

ta: hoc est Veneti lautis me adhibent mensis. Laneus: Lupus est piscis a voracitate lupina dicitur: vt Var. pla/ cet. celebris est præsertim qui capitur inter duos pon/ tes in Tyberi. nam tantum degunt in flumine: nullius habentur saporis. neesse est siquidem commendari cu/ linis a marinis aquis enantem in fluuiales: quales sūt qui in liburnis ad hostia Timau aluntur. nam & mari nas cōbibunt aquas: & proximo Timau flumine ablu/ tur. Lanei dicuntur a candore carniū. Recte interpre tatus est Porphyrio: licet ambigens hoc dixerit piscem inter duos pontes apud Hora. accipi pro lupo. Ora Ti mau eugane: in populis Euganeis: ex quo Foro iulien/ sesuum gari. m factunt.

GEORGIVS.

Iste licet digitos testudine pungat acuta: Cortice deposito mollis echinus erit. Differunt hi pisces & nomine & rei siquidem echini e genere cancrorum sunt: vt scrib. Pli. in quibus spinæ pro pedibus ingredi: & his in orbem vo luti: itaq; detritis sape aculeis inueniuntur. Tradunt sæ uitiā maris præfagite eos: correptisq; operite lapillis. Mobilitatēq; p̄deris stabbilētes volūt volutatiōe spinas atterere: qd vbi videre nautici statim pluribus anchoris nauigia infrenāt. est & alius puus admodū pisciculus: q cogat nauigia stare: impetuq; infrenet: & rablem mudi domet: & q̄ nauis teneat: echineus a quibsdā appellat: vt diximus cōtra Galeotū: & in cōmētariis in Iuuenalē.

M artialis

Phenico pterus

Phasian

Galline Numidi cę Meleagri des

Ganę

Grues

Macelli Pella

Echinus

Gobius

Lupus

Echinus

DOMITIVS.

SURRENTINA: Surrentinū vinum a patria nomen accepit vbi oritur in Cāpania olim in scio fuit ob salubritatē: sed Tiberius Cæsar dicere solebat medicos hoc lactare: vt et authoritatē afferrent: alioquin esse generosum acetū. Caligula idē appellabat nobilē vappā: eodē ex loco afferebat ter-

stant: ne nimium morentur. ita habet codex antiquus. Sit sitis. i. pce bibas, & sitias. Amphora: Messana vrbs Sicilię a Gręcis condita: vt meminerunt Thucydides & Strab. habitata olim a Mamertinis populis Cāpania: vt Polybius refert: vinū optimū ferebat: quod cū Italicię & præstātilimū: vt Strab. ait certaret. nam de siculo intelli-

Surrentinum. Surrentina bibis: nec myrrhina picta, nec aurū Sume, dabunt calices hæc tibi bina suos.

Falernum. De sinue fanis venerunt massica prælis, Condita quo queris consule: nullus erat, Setinum.

Pendula pampineos quæ spectat Setia cāpos, Exigua vetulos misit ab vrbe cadōs, Fundanum.

Hæc fundana tulit felix autūnus Opimī, Expressit mulsū consul, & ipse bibit, Trifolinum.

Non sum de primo, fateor, Trifolina lyæo, Inter vina tamen septima vitis ero, Cæcubum.

Cæcuba fundanis generosa coquuntur ahenis, Vitis & in media nata palude viret, Signinum.

Potabis liquidum signina moran' ia vēntrem, Ne nimium sistant, sit tibi parca sitis, Mamertinum.

Amphora nestorea tibi mamertina senecta Si detur, quod vis nomen habere potest, Tarraconensē.

Tarraco campano tantum cessura lyæo, Hæc genuit Tulsis æmula vina cadis, Nomentanum.

Nomentana meū tibi dat vindemia Bacchum, Si te Quintus amat, commodiora bibes.

go oino: neq; aliqua est mihi suspicio. de Cāpano Messanense dictū est: mamertinum a mamertinis: qui ce- nuerunt Messanā. Immo Messanense nō dicimus: sed mamertinū, vt Strab. tra- dit. Quod vis. i. pōt & ce- cubū & talernū dici. vt su- pra: Et quicquid voluit te- sta vocatur annus. Tarraco oppidū Hispaniæ nobi- le emporio & portu cōditū a Phocenibus: vinū mitte- bat nobilissimū: sed Lusita- nia maiore copia: cum in Tarraconensē sic maior ele- gantia. Silius in. iij. Phoca- cæ dant emporio: dat Tar- raci pubē: Vonifero & latio- tantū cessura lyæo. Thucy- scis ea. vino thusco. No- mentana: Nomentanū vi- num a Nómēro patria ad- x. lapidem vbi ager olim erat sterilis: sed cura colo- nū optima vina cōpit fer- re: ibi Palæmon grāmatic' habitauit: & Mar. vt ipse di- xit: & Q. ul. Martia. amic': qui vina diligētius illic co- lebat & habebat meliora: vnde in eū dixit tertio: Ceta- renis q̄ emis pueros: & se/ pe ducens: Quod sub rege Numa cōdita vina bibis.

Meū Ba. ex agro nomēta/ no mitto tibi vinū. Bibes como, q̄ ipse pōt dare me- liora. GEORGIVS. TARRACO cā. tantū ces. lyæo. Hęc ge. thu. æmu. vi. ca. Tarraco romanus nō phocēis cōditores habuit. Pli. Tarraco Scipionū op' si- cur Carthago Pœnorū: si/

lona facta est, Pœni cōdiderunt: Tarraconē Scipiones: ideo est caput puincię Tarraconēsis: sed audiāt quęstō docti vtrū: vt intelligāt q̄cum cōsidentissimū hois inuen- ta a veritate absint manifestissime appareat in omnibus enarrationibus istū meras efficias ab ore studiorū: offer- re adducit versus Siliij de emporiis: & Tarraconē in con- firmationē. s. stultitū suæ: velut pbaturus Tarraconem emporiū & portum habuisse: & a Phocēibus cōditā: cū Silius de emporiis loquat: quę lōge absunt a Tarraco- ne: de quibus hęc Liui. iam tunc emporiā duo oppida erant muro diuisa. Vnū gręci habebāt a Phocæ: vnde & Massilenses oriūdi: alterū Hispani: sed græcū oppidū in mare expositū totū orbē muri minus quadrīgētōs pas- sus habebat: Hispani retractor a mari trīūmil. pas. in circuitu murus erat. Tertū genus Romanū coloni a lu- lio Cęsare post deuictos Pōpeli liberos allecti: nūc in cor- pus vnū cōfusi oēs: Hispani prius: postremo & Gręcis in ciuitatē Romanā ascltis miraret quis cū cerneret apto mari ab altera pre: ab altera Hispaniā tē fera & bellicosa gēte obiectis: q̄ res eos tutare disciplina erat custos in fir- mitatis: q̄ iter validiores opte tior cōtine. Ad quā histo- riā egregi' vates respiciēs phocæcas epurias dixit: sed q̄ malā rō liguā hoīs ad hęc mouit: polliuit scriptores oēs: quog; manes euocādī foret: vt piter iniuriā, & dedecus a se propularent.

quæ oia vina eius anni solis opa p̄cipuū habuerūt sapo- rem: nataq; sunt magna copia: vt in ducentissimū annū fuerint seruata: deuenerintq; in spectē mellis: vnde vinū opimianū supra legimus & expositū est. Cl. aniciana vi- na eadē vetustate celebrat ab Anitio cōsule. Opimi: cō- sulis Opimij. Mulsū: vinū opimianū appellat: quo- niā in spēm mellis erat. laus vini est q̄ eo anno quo ex- pressum esset iam mulsū hoc etiā multum videretur. Nō sum: trifolinū an triflinū sit legendū nō satis hęc cōpētū. Triflinā vrbe fuisse multis in locis docet Seta. sed in Italia trifolinū agrū legimus: nō triflinū. Iuue. Te trifolinus ager secundis vitibus implet. Hoc vinū in ter plebeia numerabat. De primo lyæo: de primo vino. Septima vitis. i. septimo loco. Nā septē gna vini iā nu- muerant poeta. Cæcuba: Cæcubū vnū principatū vēdi- cauit: nascebat in Cāpania in locis palustribus: sed inte- ruit negligētia colonorū: & fossa p̄errim Neronis: quana inchoauerat nauigabilē a Balano lacu, Hostiam vsq;.

Amyclis: vrbs Laconię patriæ Castoris: & Pollucis eius- dem noīs iuxta Terracina: quę sunt delectę a serpētibus: vt historię credimus: quīs ex versu Lucilij ob silentiū pe- rillie appareat. nā ait mihi loq; necesse est: nā scio Amy- clas tacēdo perillie, alius codex habet ahenis. Coquū: sole pueniūt ad maturitatē. Potabis: Signinum a Signa patria, cuius meminit Strab. inter medicāmetā nume- ratur. nā fluxū alulū silit. Morātia: sistentia. Ne nimium

pulla autē Pli. Soll. Cattaginē apud Iberos: q̄ mox co- lonia facta est, Pœni cōdiderunt: Tarraconē Scipiones: ideo est caput puincię Tarraconēsis: sed audiāt quęstō docti vtrū: vt intelligāt q̄cum cōsidentissimū hois inuen- ta a veritate absint manifestissime appareat in omnibus enarrationibus istū meras efficias ab ore studiorū: offer- re adducit versus Siliij de emporiis: & Tarraconē in con- firmationē. s. stultitū suæ: velut pbaturus Tarraconem emporiū & portum habuisse: & a Phocēibus cōditā: cū Silius de emporiis loquat: quę lōge absunt a Tarraco- ne: de quibus hęc Liui. iam tunc emporiā duo oppida erant muro diuisa. Vnū gręci habebāt a Phocæ: vnde & Massilenses oriūdi: alterū Hispani: sed græcū oppidū in mare expositū totū orbē muri minus quadrīgētōs pas- sus habebat: Hispani retractor a mari trīūmil. pas. in circuitu murus erat. Tertū genus Romanū coloni a lu- lio Cęsare post deuictos Pōpeli liberos allecti: nūc in cor- pus vnū cōfusi oēs: Hispani prius: postremo & Gręcis in ciuitatē Romanā ascltis miraret quis cū cerneret apto mari ab altera pre: ab altera Hispaniā tē fera & bellicosa gēte obiectis: q̄ res eos tutare disciplina erat custos in fir- mitatis: q̄ iter validiores opte tior cōtine. Ad quā histo- riā egregi' vates respiciēs phocæcas epurias dixit: sed q̄ malā rō liguā hoīs ad hęc mouit: polliuit scriptores oēs: quog; manes euocādī foret: vt piter iniuriā, & dedecus a se propularent.

quæ oia vina eius anni solis opa p̄cipuū habuerūt sapo- rem: nataq; sunt magna copia: vt in ducentissimū annū fuerint seruata: deuenerintq; in spectē mellis: vnde vinū opimianū supra legimus & expositū est. Cl. aniciana vi- na eadē vetustate celebrat ab Anitio cōsule. Opimi: cō- sulis Opimij. Mulsū: vinū opimianū appellat: quo- niā in spēm mellis erat. laus vini est q̄ eo anno quo ex- pressum esset iam mulsū hoc etiā multum videretur. Nō sum: trifolinū an triflinū sit legendū nō satis hęc cōpētū. Triflinā vrbe fuisse multis in locis docet Seta. sed in Italia trifolinū agrū legimus: nō triflinū. Iuue. Te trifolinus ager secundis vitibus implet. Hoc vinū in ter plebeia numerabat. De primo lyæo: de primo vino. Septima vitis. i. septimo loco. Nā septē gna vini iā nu- muerant poeta. Cæcuba: Cæcubū vnū principatū vēdi- cauit: nascebat in Cāpania in locis palustribus: sed inte- ruit negligētia colonorū: & fossa p̄errim Neronis: quana inchoauerat nauigabilē a Balano lacu, Hostiam vsq;.

Amyclis: vrbs Laconię patriæ Castoris: & Pollucis eius- dem noīs iuxta Terracina: quę sunt delectę a serpētibus: vt historię credimus: quīs ex versu Lucilij ob silentiū pe- rillie appareat. nā ait mihi loq; necesse est: nā scio Amy- clas tacēdo perillie, alius codex habet ahenis. Coquū: sole pueniūt ad maturitatē. Potabis: Signinum a Signa patria, cuius meminit Strab. inter medicāmetā nume- ratur. nā fluxū alulū silit. Morātia: sistentia. Ne nimium

pulla autē Pli. Soll. Cattaginē apud Iberos: q̄ mox co- lonia facta est, Pœni cōdiderunt: Tarraconē Scipiones: ideo est caput puincię Tarraconēsis: sed audiāt quęstō docti vtrū: vt intelligāt q̄cum cōsidentissimū hois inuen- ta a veritate absint manifestissime appareat in omnibus enarrationibus istū meras efficias ab ore studiorū: offer- re adducit versus Siliij de emporiis: & Tarraconē in con- firmationē. s. stultitū suæ: velut pbaturus Tarraconem emporiū & portum habuisse: & a Phocēibus cōditā: cū Silius de emporiis loquat: quę lōge absunt a Tarraco- ne: de quibus hęc Liui. iam tunc emporiā duo oppida erant muro diuisa. Vnū gręci habebāt a Phocæ: vnde & Massilenses oriūdi: alterū Hispani: sed græcū oppidū in mare expositū totū orbē muri minus quadrīgētōs pas- sus habebat: Hispani retractor a mari trīūmil. pas. in circuitu murus erat. Tertū genus Romanū coloni a lu- lio Cęsare post deuictos Pōpeli liberos allecti: nūc in cor- pus vnū cōfusi oēs: Hispani prius: postremo & Gręcis in ciuitatē Romanā ascltis miraret quis cū cerneret apto mari ab altera pre: ab altera Hispaniā tē fera & bellicosa gēte obiectis: q̄ res eos tutare disciplina erat custos in fir- mitatis: q̄ iter validiores opte tior cōtine. Ad quā histo- riā egregi' vates respiciēs phocæcas epurias dixit: sed q̄ malā rō liguā hoīs ad hęc mouit: polliuit scriptores oēs: quog; manes euocādī foret: vt piter iniuriā, & dedecus a se propularent.

quæ oia vina eius anni solis opa p̄cipuū habuerūt sapo- rem: nataq; sunt magna copia: vt in ducentissimū annū fuerint seruata: deuenerintq; in spectē mellis: vnde vinū opimianū supra legimus & expositū est. Cl. aniciana vi- na eadē vetustate celebrat ab Anitio cōsule. Opimi: cō- sulis Opimij. Mulsū: vinū opimianū appellat: quo- niā in spēm mellis erat. laus vini est q̄ eo anno quo ex- pressum esset iam mulsū hoc etiā multum videretur. Nō sum: trifolinū an triflinū sit legendū nō satis hęc cōpētū. Triflinā vrbe fuisse multis in locis docet Seta. sed in Italia trifolinū agrū legimus: nō triflinū. Iuue. Te trifolinus ager secundis vitibus implet. Hoc vinū in ter plebeia numerabat. De primo lyæo: de primo vino. Septima vitis. i. septimo loco. Nā septē gna vini iā nu- muerant poeta. Cæcuba: Cæcubū vnū principatū vēdi- cauit: nascebat in Cāpania in locis palustribus: sed inte- ruit negligētia colonorū: & fossa p̄errim Neronis: quana inchoauerat nauigabilē a Balano lacu, Hostiam vsq;.

Amyclis: vrbs Laconię patriæ Castoris: & Pollucis eius- dem noīs iuxta Terracina: quę sunt delectę a serpētibus: vt historię credimus: quīs ex versu Lucilij ob silentiū pe- rillie appareat. nā ait mihi loq; necesse est: nā scio Amy- clas tacēdo perillie, alius codex habet ahenis. Coquū: sole pueniūt ad maturitatē. Potabis: Signinum a Signa patria, cuius meminit Strab. inter medicāmetā nume- ratur. nā fluxū alulū silit. Morātia: sistentia. Ne nimium

pulla autē Pli. Soll. Cattaginē apud Iberos: q̄ mox co- lonia facta est, Pœni cōdiderunt: Tarraconē Scipiones: ideo est caput puincię Tarraconēsis: sed audiāt quęstō docti vtrū: vt intelligāt q̄cum cōsidentissimū hois inuen- ta a veritate absint manifestissime appareat in omnibus enarrationibus istū meras efficias ab ore studiorū: offer- re adducit versus Siliij de emporiis: & Tarraconē in con- firmationē. s. stultitū suæ: velut pbaturus Tarraconem emporiū & portum habuisse: & a Phocēibus cōditā: cū Silius de emporiis loquat: quę lōge absunt a Tarraco- ne: de quibus hęc Liui. iam tunc emporiā duo oppida erant muro diuisa. Vnū gręci habebāt a Phocæ: vnde & Massilenses oriūdi: alterū Hispani: sed græcū oppidū in mare expositū totū orbē muri minus quadrīgētōs pas- sus habebat: Hispani retractor a mari trīūmil. pas. in circuitu murus erat. Tertū genus Romanū coloni a lu- lio Cęsare post deuictos Pōpeli liberos allecti: nūc in cor- pus vnū cōfusi oēs: Hispani prius: postremo & Gręcis in ciuitatē Romanā ascltis miraret quis cū cerneret apto mari ab altera pre: ab altera Hispaniā tē fera & bellicosa gēte obiectis: q̄ res eos tutare disciplina erat custos in fir- mitatis: q̄ iter validiores opte tior cōtine. Ad quā histo- riā egregi' vates respiciēs phocæcas epurias dixit: sed q̄ malā rō liguā hoīs ad hęc mouit: polliuit scriptores oēs: quog; manes euocādī foret: vt piter iniuriā, & dedecus a se propularent.

quæ oia vina eius anni solis opa p̄cipuū habuerūt sapo- rem: nataq; sunt magna copia: vt in ducentissimū annū fuerint seruata: deuenerintq; in spectē mellis: vnde vinū opimianū supra legimus & expositū est. Cl. aniciana vi- na eadē vetustate celebrat ab Anitio cōsule. Opimi: cō- sulis Opimij. Mulsū: vinū opimianū appellat: quo- niā in spēm mellis erat. laus vini est q̄ eo anno quo ex- pressum esset iam mulsū hoc etiā multum videretur. Nō sum: trifolinū an triflinū sit legendū nō satis hęc cōpētū. Triflinā vrbe fuisse multis in locis docet Seta. sed in Italia trifolinū agrū legimus: nō triflinū. Iuue. Te trifolinus ager secundis vitibus implet. Hoc vinū in ter plebeia numerabat. De primo lyæo: de primo vino. Septima vitis. i. septimo loco. Nā septē gna vini iā nu- muerant poeta. Cæcuba: Cæcubū vnū principatū vēdi- cauit: nascebat in Cāpania in locis palustribus: sed inte- ruit negligētia colonorū: & fossa p̄errim Neronis: quana inchoauerat nauigabilē a Balano lacu, Hostiam vsq;.

Amyclis: vrbs Laconię patriæ Castoris: & Pollucis eius- dem noīs iuxta Terracina: quę sunt delectę a serpētibus: vt historię credimus: quīs ex versu Lucilij ob silentiū pe- rillie appareat. nā ait mihi loq; necesse est: nā scio Amy- clas tacēdo perillie, alius codex habet ahenis. Coquū: sole pueniūt ad maturitatē. Potabis: Signinum a Signa patria, cuius meminit Strab. inter medicāmetā nume- ratur. nā fluxū alulū silit. Morātia: sistentia. Ne nimium

De Spoletinis.

DOMITIVS.

DE Spoletinis Spoletinū sola vetustate conditur: vt antiquissimum possit opti- mo musto falerno cōpara- ri. Cariosa: antiquissima. Massica: Peligni pessimū mittebant vinū: vt supra in- dicauit: Non hæc pelignis agit vindemia plis. Tuus libertus: cui pelus vinū dā- dum est. Amphora: acetū in gypto ex vino mateo- rico: & ex vltioribus vini fie- bat maiore pretio q̄ ipsum vinū esset. Vilis: significat contēnendus & pti precii. Nō sit vilis: nō contēnat a te. Vltior. i. minoris pretii. Cū: Massilianū vinū a Mas- silia vrbe Gallie conditū fu- mo. vt supra: Aut costā fu- mis musta Massilianis. pre- rea: improba Massilia quic- quid fumaris cogit. docue- runt Massilienses medicari vinis: non solum furo: sed aloē: vt Pli. tradit. Expu- gnet gregatim pascit: cum multos habeas clientes po- tes dicere Massiliense. Ce- retana: Neq; agrū cereta/ nū habuit vt supra memi- nit: vbi vinū colēdo optimū seruabat: quo paucis cum amicis exhilarabatur. Cū tri. allusit ad trichinū: qd a triplici ordine dictū est. Nobilis: Tarentinū inū.

Spoletinum. De Spoletinis quæ sunt cariola lauinis, Malueris, q̄ si musta falerna bibas, Pelignum. Massica Peligni mittunt turbata coloni, Non tu, libertus sed bibat illa tuus, Amphora Aceti. Amphora niliaci non fit tibi vilis Aceti, Effet cum vini vilior illa fuit, Massilianum. Cum tua centenos expugnet sportula ciues, Fumca Massilia: ponere vina potes, Ceretanum. Ceretana nepos ponat, setina putabis, Non ponit turbæ, cum tribus illa bibet, Tarentinum Vinum, Nobilis, & sanis, & felix vitibus Aulon Det preciosa tibi vellera, vina mihi, Vnguentum. Vnguentum hæredi nunq; nec vina relinquo, Ille habeat nummos, hæc tibi tota dato, Corona Rosea, Dat festinatas Cæsar tibi bruma coronas, Quondā veris erant, nunc tua facta rosa est.

Aulon: iuxta Tarētū op' achiuorū nobile vino & la- nis tarētinis. Det pre. la- nis q. d. sola vina mihi pla- cent. Loquit ex sentētia & secta epicuri. Vnguentū habet di: vnguentū mittit cuius luxū multis versibus carpit Pli. Nā heredi nō re- linquit: cum oīs alia supel- lex p̄ciosa ad heredē perue- niat. est. n. cōparatū ad lu- xum & p̄ntem voluptatē ex secta epicurea. Igit' Mar- hortæ amicū ad vnguentū & vinū. vt supra etiā dixit: Et potius plenos ære relin- quere cadōs. Hęc. f. vina. Dat: coronę rosę in solē: nib' cœnis sumebant: sed cū non essent hyeme: ramē- tis argēteis esungebant: de- mum diligētī satiatione in Cę- saris gratiā excogitaret hęc me p̄ueiebāt. vnde illud su- pra: Mitte tuas messes acci- pe mille rosas. Festinatas: ante legitimū tēpus. Ver- ris: q̄ vere pueniebāt. Nūc facta tua est: nā mēsis Octo- ber Do. dictus est, auctore Tranq. Refert igitur hoc ad nomē mēsis qd placet. nā dicebat Domitia. Facta tua. i. tuo mense prouenit o Domitiane.

Diuis alernas, & pauperis accipe sortes, Præmia coniuæ det sua quisq; suo.

GEORGIVS. F D A T fe. Cæ. t. l. brui. co. Olim veris erat nūc tua fa/

Saturnalia festā Decembri mense per dies septem Ro- mae celebrari mos erat. Quæ quidem cum Iustitiæ et gaudij plena essent, Romanis toga deposita synthesim breuiorem vestem sumere licebat et officiosi animi munera ulro cur op- mitti ac remitti solebant: seruissq; quod per aediles negatum erat alijsq; temporibus Aleæ ludus impune concessus erat. Quam igitur, quæ ad huiusmodi festa spectarent poeta non haberet (Troianum enim bellum aut Mycenæam classem tra- ctare incongruum uidebatur) oper e precium futurum existimauit se totum hoc opus descriptione eorum munere (quæ apophorata appellauit) dispsum clausisset et absolueret.

M. VAL. MARTIALIS EPI. LIB. XIII CVI APOPHORETA INDITVM NOMEN.

Inthesibus dum gaudet eques dominusq; senatus, Dumque decet nostrum pilea sumpta louem, Nectimet ædilem moto specta re fritillo, Cum videat gelidos iam prope verna lacus, Diuis alernas, & pauperis accipe sortes, Præmia coniuæ det sua quisq; suo.

Inthesibus: dum gaudet eques dominusq; senatus. Dumque decet nostrum pilea sumpta louem, Nectimet ædilem moto specta re fritillo. Cum videat gelidos iam prope verna lacus, Diuis alernas, & pauperis accipe sortes, Præmia coniuæ det sua quisq; suo.

sta rosa est. I oportet huc hoīem circū agi, quē laruæ exagitat. obsecro nōne in- sani est secū dissidentia dice- re: & tēpora quę vel imperi- tum vulgus discreta nouit enarrādo cōfundere? quā- rem hic facit cū ex ponit fe- stinatas brumę rpe coronas per Octobrē mitti: quo mē- se ne brumę quidē princī- pium habet: autūnales p̄re- rea fructus & flores fere se/ rotini dūr: atq; cordia pro- bis scriptoribus. ergo hic- mō exponi dīstichōn oport- uit studio & arte hoīum p̄- brumā rosas: q̄ alioqn vere- pueniūt accēde clementia benignioris cęli Domitiāo- dari: non. n. festinatæ poss- sent esse rosæ per Octobrē datæ.

DOMITIVS. Inthesibus. Vltimus ēq; Inscrībūt Apopho- reca: vt superioris in- titio dictū ē. Trāq. hoc- verbum v̄stipauit p̄ mune- ribus: q̄ ab impatore ciuib' remittebant: ait. n. Caligu- lam agitatori Cythico apo- phoretis vitis: sextertū cō- tulisse: & Vespasianū dedisse apophoreta vitis in satur- nalibus: nullis v̄bis calen- dis Martiis: addit hūc cū ni- hil aliud habeat agendū.

Sinthesibus: describit dies saturnales: quibus senatores & eqtes sinthesibus vestes antedepositis togis: aliis diebus vti sinthesi luxuriosum hē- batur. vnde illud notat in Nerone: q̄ sinthesinā vestē indut' discalciat' aliqñ in publicū p̄dierit. Sumebat p̄te rea pilea a ferulis in II/ bertatis indicū: q̄ illis die/ bus p̄mittebant. In monu- mētis tñ Cęli est: seruos pi- leatos v̄nales fuisse in toga quæ admodū in libello co- ronati vendebant: vt Cato docet. & versus Aristopha- nis in Plutone. Nec ti. spe- ctare ædile: nec tmet ædi/ lem venient cū ludic. Cū vi. verna. i. cū videat oia ver- nantia ppe dies saturnales quibus oia vernabant. Celi/ dos lacus: descri. in vrbe: & si hyems erat nō placet le/ gas. Verna. i. seruus est. nā nullus est sensus nisi ita ex- ponas: q̄ verna non tmet ludere: cū videat gelidos la- cus. cū videat esse Decēbrē mensem & saturnalia: quo tēpore ludus aleæ permit- tebat. Alternas sortes: mu- tua munera. Nostrū iouē: cōueniūt clementię nostrī Imperatoris. Ædilem: ædi- les p̄ficiēbantur aleę pro- bibendæ in saturnalibus.

DOMITIVS. Inthesibus. Vltimus ēq; Inscrībūt Apopho- reca: vt superioris in- titio dictū ē. Trāq. hoc- verbum v̄stipauit p̄ mune- ribus: q̄ ab impatore ciuib' remittebant: ait. n. Caligu- lam agitatori Cythico apo- phoretis vitis: sextertū cō- tulisse: & Vespasianū dedisse apophoreta vitis in satur- nalibus: nullis v̄bis calen- dis Martiis: addit hūc cū ni- hil aliud habeat agendū.

Sinthesibus: describit dies saturnales: quibus senatores & eqtes sinthesibus vestes antedepositis togis: aliis diebus vti sinthesi luxuriosum hē- batur. vnde illud notat in Nerone: q̄ sinthesinā vestē indut' discalciat' aliqñ in publicū p̄dierit. Sumebat p̄te rea pilea a ferulis in II/ bertatis indicū: q̄ illis die/ bus p̄mittebant. In monu- mētis tñ Cęli est: seruos pi- leatos v̄nales fuisse in toga quæ admodū in libello co- ronati vendebant: vt Cato docet. & versus Aristopha- nis in Plutone. Nec ti. spe- ctare ædile: nec tmet ædi/ lem venient cū ludic. Cū vi. verna. i. cū videat oia ver- nantia ppe dies saturnales quibus oia vernabant. Celi/ dos lacus: descri. in vrbe: & si hyems erat nō placet le/ gas. Verna. i. seruus est. nā nullus est sensus nisi ita ex- ponas: q̄ verna non tmet ludere: cū videat gelidos la- cus. cū videat esse Decēbrē mensem & saturnalia: quo tēpore ludus aleæ permit- tebat. Alternas sortes: mu- tua munera. Nostrū iouē: cōueniūt clementię nostrī Imperatoris. Ædilem: ædi- les p̄ficiēbantur aleę pro- bibendæ in saturnalibus.

DOMITIVS. Inthesibus. Vltimus ēq; Inscrībūt Apopho- reca: vt superioris in- titio dictū ē. Trāq. hoc- verbum v̄stipauit p̄ mune- ribus: q̄ ab impatore ciuib' remittebant: ait. n. Caligu- lam agitatori Cythico apo- phoretis vitis: sextertū cō- tulisse: & Vespasianū dedisse apophoreta vitis in satur- nalibus: nullis v̄bis calen- dis Martiis: addit hūc cū ni- hil aliud habeat agendū.

Sinthesibus: describit dies saturnales: quibus senatores & eqtes sinthesibus vestes antedepositis togis: aliis diebus vti sinthesi luxuriosum hē- batur. vnde illud notat in Nerone: q̄ sinthesinā vestē indut' discalciat' aliqñ in publicū p̄dierit. Sumebat p̄te rea pilea a ferulis in II/ bertatis indicū: q̄ illis die/ bus p̄mittebant. In monu- mētis tñ Cęli est: seruos pi- leatos v̄nales fuisse in toga quæ admodū in libello co- ronati vendebant: vt Cato docet. & versus Aristopha- nis in Plutone. Nec ti. spe- ctare ædile: nec tmet ædi/ lem venient cū ludic. Cū vi. verna. i. cū videat oia ver- nantia ppe dies saturnales quibus oia vernabant. Celi/ dos lacus: descri. in vrbe: & si hyems erat nō placet le/ gas. Verna. i. seruus est. nā nullus est sensus nisi ita ex- ponas: q̄ verna non tmet ludere: cū videat gelidos la- cus. cū videat esse Decēbrē mensem & saturnalia: quo tēpore ludus aleæ permit- tebat. Alternas sortes: mu- tua munera. Nostrū iouē: cōueniūt clementię nostrī Imperatoris. Ædilem: ædi- les p̄ficiēbantur aleę pro- bibendæ in saturnalibus.

DOMITIVS. Inthesibus. Vltimus ēq; Inscrībūt Apopho- reca: vt superioris in- titio dictū ē. Trāq. hoc- verbum v̄stipauit p̄ mune- ribus: q̄ ab impatore ciuib' remittebant: ait. n. Caligu- lam agitatori Cythico apo- phoretis vitis: sextertū cō- tulisse: & Vespasianū dedisse apophoreta vitis in satur- nalibus: nullis v̄bis calen- dis Martiis: addit hūc cū ni- hil aliud habeat agendū.

Sinthesibus: describit dies saturnales: quibus senatores & eqtes sinthesibus vestes antedepositis togis: aliis diebus vti sinthesi luxuriosum hē- batur. vnde illud notat in Nerone: q̄ sinthesinā vestē indut' discalciat' aliqñ in publicū p̄dierit. Sumebat p̄te rea pilea a ferulis in II/ bertatis indicū: q̄ illis die/ bus p̄mittebant. In monu- mētis tñ Cęli est: seruos pi- leatos v̄nales fuisse in toga quæ admodū in libello co- ronati vendebant: vt Cato docet. & versus Aristopha- nis in Plutone. Nec ti. spe- ctare ædile: nec tmet ædi/ lem venient cū ludic. Cū vi. verna. i. cū videat oia ver- nantia ppe dies saturnales quibus oia vernabant. Celi/ dos lacus: descri. in vrbe: & si hyems erat nō placet le/ gas. Verna. i. seruus est. nā nullus est sensus nisi ita ex- ponas: q̄ verna non tmet ludere: cū videat gelidos la- cus. cū videat esse Decēbrē mensem & saturnalia: quo tēpore ludus aleæ permit- tebat. Alternas sortes: mu- tua munera. Nostrū iouē: cōueniūt clementię nostrī Imperatoris. Ædilem: ædi- les p̄ficiēbantur aleę pro- bibendæ in saturnalibus.

DOMITIVS. Inthesibus. Vltimus ēq; Inscrībūt Apopho- reca: vt superioris in- titio dictū ē. Trāq. hoc- verbum v̄stipauit p̄ mune- ribus: q̄ ab impatore ciuib' remittebant: ait. n. Caligu- lam agitatori Cythico apo- phoretis vitis: sextertū cō- tulisse: & Vespasianū dedisse apophoreta vitis in satur- nalibus: nullis v̄bis calen- dis Martiis: addit hūc cū ni- hil aliud habeat agendū.

Sinthesibus: describit dies saturnales: quibus senatores & eqtes sinthesibus vestes antedepositis togis: aliis diebus vti sinthesi luxuriosum hē- batur. vnde illud notat in Nerone: q̄ sinthesinā vestē indut' discalciat' aliqñ in publicū p̄dierit. Sumebat p̄te rea pilea a ferulis in II/ bertatis indicū: q̄ illis die/ bus p̄mittebant. In monu- mētis tñ Cęli est: seruos pi- leatos v̄nales fuisse in toga quæ admodū in libello co- ronati vendebant: vt Cato docet. & versus Aristopha- nis in Plutone. Nec ti. spe- ctare ædile: nec tmet ædi/ lem venient cū ludic. Cū vi. verna. i. cū videat oia ver- nantia ppe dies saturnales quibus oia vernabant. Celi/ dos lacus: descri. in vrbe: & si hyems erat nō placet le/ gas. Verna. i. seruus est. nā nullus est sensus nisi ita ex- ponas: q̄ verna non tmet ludere: cū videat gelidos la- cus. cū videat esse Decēbrē mensem & saturnalia: quo tēpore ludus aleæ permit- tebat. Alternas sortes: mu- tua munera. Nostrū iouē: cōueniūt clementię nostrī Imperatoris. Ædilem: ædi- les p̄ficiēbantur aleę pro- bibendæ in saturnalibus.

DOMITIVS. Inthesibus. Vltimus ēq; Inscrībūt Apopho- reca: vt superioris in- titio dictū ē. Trāq. hoc- verbum v̄stipauit p̄ mune- ribus: q̄ ab impatore ciuib' remittebant: ait. n. Caligu- lam agitatori Cythico apo- phoretis vitis: sextertū cō- tulisse: & Vespasianū dedisse apophoreta vitis in satur- nalibus: nullis v̄bis calen- dis Martiis: addit hūc cū ni- hil aliud habeat agendū.

Sinthesibus: describit dies saturnales: quibus senatores & eqtes sinthesibus vestes antedepositis togis: aliis diebus vti sinthesi luxuriosum hē- batur. vnde illud notat in Nerone: q̄ sinthesinā vestē indut' discalciat' aliqñ in publicū p̄dierit. Sumebat p̄te rea pilea a ferulis in II/ bertatis indicū: q̄ illis die/ bus p̄mittebant. In monu- mētis tñ Cęli est: seruos pi- leatos v̄nales fuisse in toga quæ admodū in libello co- ronati vendebant: vt Cato docet. & versus Aristopha- nis in Plutone. Nec ti. spe- ctare ædile: nec tmet ædi/ lem venient cū ludic. Cū vi. verna. i. cū videat oia ver- nantia ppe dies saturnales quibus oia vernabant. Celi/ dos lacus: descri. in vrbe: & si hyems erat nō placet le/ gas. Verna. i. seruus est. nā nullus est sensus nisi ita ex- ponas: q̄ verna non tmet ludere: cū videat gelidos la- cus. cū videat esse Decēbrē mensem & saturnalia: quo tēpore ludus aleæ permit- tebat. Alternas sortes: mu- tua munera. Nostrū iouē: cōueniūt clementię nostrī Imperatoris. Ædilem: ædi- les p̄ficiēbantur aleę pro- bibendæ in saturnalibus.

DOMITIVS.

DOMITIUS

APINAE: nates leuiore solebat msti in apopho/ retis. Apinae: ab apino fructu fragilis corticis. Tricax: impedieta dnr. vnde extricari expedire quasi tricax: vt placet Marcello: hoc est capilli quibus gallinarum inces sus impedit. Cic. hoc verbo vsus e, Trinas. f. domesticas: loques deulof. Quid aga po. q. scribam. tale carmen. Pro celo: vnde olim te de iecit. Troiam: bellu. Tro/ ianq. Mycenae. i. classem Mycenae. Nucibus: pueri nucibus ludebat in satur/ nalius. Lemata: vt supra bis est expositu: in scriptio nes dnr: que argumeta co/ tinent: quales sunt in disti/ chis. Explosus est error eo/ rum, q putarunt huc librū lemata inscribi: cu id non magis huic libro, q superio ei coueniat: supra p argu/ mento accipit. Sma. f. le gere solas inscriptiones: q pigeat legere disticha. Se/ cta: pugillares tabellae snt: in quibus scribere licet: has ex ligno formauit Homeri carmen in causa Belloro/ photis: qn ad Lidori regē missus est: vt ante epistolas pugillares fuisse demonstrē/ tur: hi mittebant in satur/ nalius: qa cultus humani elegatioris auctor habitus est Saturnus. Primus luxus citreos coepit componere: cu ex citro ligno sole mēse ma gna aestimatione dolaris so/ leret: vt supra est recitatu: q a dētibus elephātinis su/ stinebat. Medosa dictio in pleriq; codicibus inualuit. nā cū onus scribi oporteat vide etiā veteris scripturā opus est inuersum. In tē. ta. pugillares. Nobile on: quia mēse fuisset: & su/ stitit a dente elephātinio. Dentis li. dētis elephanti: quo mensē citreū sustinebā tur. Cede: Q uincuplices tabellae dicebant a numero quing foliorū: cū alii pugil lares leuiores reb? effē dicat: his triūphus decre/ rus nūciabat impatori: vel eōsuli. hūc montē distichō demōstrat. Cera qn. tabel lis quincuplicibus. Calet ce. luuencorū. i. tepescit cae sis luuencis in hecatōben. Lā guida: pugillares: eburnei dabantur senioribus & sp/ pis: vt aptior his esset visus ad scribendū. Nigra. li. ni/ grū attramentū. Lāguida debilia. Tristes ce. i. obscu reg tabellae ceratē quibus alii solent vsi. Tūc tri. a tribus folijs: quincuplices a quinq; sed hi rebus amatoris & le uioribus seruiebant. Effē: Mēbraan charta inuēta est Pergami f Asia: vt Var. tra/ dit: & repetitū est a Plī. vñ pgamena dicta est rāta cras scitae. pugillares inde fiebat

Sunt apinae, tricaxq; & si quid villius istis, Quid nescit, vel quis tam manifesta negat? Sed quid agam potius madidis Saturne diebus, Quos tibi pro caelo filius ipse dedit? Vis scriba Thebas, Troiamq; malaq; Mycenae. Lude inquis nucibus, perdere nolo nucem. Quouiscunq; loco potes hunc finire libellum, Versibus explicatum est omne duobus opus.

Apophoreta. Lemmata si quaeris cur sint ascripta, docebo, Vt si malueris, lemmata sola legas, Pugillares Citrei.

Secunda nisi in tenues effemus ligna tabellas Effemus libyci nobile dentis onus, Quincuplices. Caede iuuencorum domini calet area felix, Quincuplici cera cum datur altus honor.

Pugillares Eburnei. Languida ne tristes obscurant lu. nina ceræ, Nigra tibi niueum littera pingat ebur. Triplices.

Tunc triplices nostros non vilia dona putabis, Cum se venturam scribet amica tibi.

Pugillares Membranei, Esse puta ceras, licet haec membrana vocetur, Delebis quonies scripta nouare voles, Vitelliani.

Nondum legerit hos licet puella, Nouit quid cupiant Vitelliani, Chartae Epistolares.

Seu leuiter noto, seu caro missa sodali, Omnes ista solet charta vocare suos, Loculi Eburnei.

Hos nisi de flaua loculos implere moneta Non decet, argentum vilia ligna ferant, Loculi lignei.

Si quid adhuc superest in nostri fece locelli, Munus erit, nihil est, ipse locellus erit, lidem Vitelliani.

Quod nummos cernis, mitti nos credis amicæ, Falleris, & nummos ista tabella rogat, Chartae maiores.

Non sunt munera quæ putas puella, Cum donat vacuas poeta chartas, Tali Eborci.

Cum steterit nullus vultu tibi talus eodem, Munera me dices magna dedisse tibi.

vt non secus q ex tabella scripta deleri possent. Puta. n. c. i. tabellas ceratas: quia eundem vsum p̄stabit. Nota. re: scribere. Nondum Vitellianae chartae viris amicis scribentibus seruiebant: vt triplices mulieribus ad vi ros. Nouit qd cupiant: qd velint sibi. Seu cum varia essent chartae: gr̄a auth. Plī. ea que dicebat augusta au/ thoritātē retinebat in epi. hęc nūc mittit. Ista char. augusta. suos: alludit ad inscriptionē: vt Cl. Lefūlo suo. Leuiter no. parū no/ to. Hos: Loculi minores ca/ ptulē dicebant: in qbus ser uabant pecunię. vnde Trā quill. scri. Galbā ex priuatis loculis cano tibi mi dedit/ se pecuniā. Hi cū erāt ebur nei aureolis seruādis desti/ nabant. Flaua moneta: au rea. Ligna vilia. i. loculi li/ gnei viles. Si qd: loculi li/ gnei cū vilem monetā ser uarent: parum diligētē ex hārebant, hērebat q fun/ do sapenūmero denarius. ex hoc loquentes loculi li/ gnei iocant. fece: fundo tractū a vino: cuius fex est in fundo. Erit munus: ha bebis hoc munus. Locellus erit. f. munus. Nihil est: si nihil pecunię. Q uod num mi Vitelliani sunt loculi ex corio vitelliano cōfecti: cū autē id genus charte so/ leat mitti amicis: vt supra dixit: Nondū legerit &c. & locut? ex vitellianis sit ina nis. locatur: Tu loqr putes hanc chartā mitti amicis: cū sit vitelliana: sed falleris. nā est loculus inanis ad pe cuniā seruandā accomoda tus: & cū velit ondere inane esse subdit. Rogat num. quia nullos. f. Inrus habet. Nō: charte maiores sūt lo culi charte gr̄diores quæ puellā mittunt inanes: vt supra sūt vitelliani. Char/ tas: charteos loculos vacu/ os. Cum se. Tali eburnei quo numero sint in initio su/ perioris libri dictū est: sunt plurium angulorū q tessē re que quatuor tantū ptes habēt: sed ipsi sex. gloriant igitur nūc q nunq eodem puncto cōstant. nā modo binos proferunt numeros: modo ternos: vicissimq; al ternant. Vultu eo. i. eodē numero punctorū. nā quo ties ferme iaciunt tall pun ctum mutat. Magna mu nera: cū eodem munere tā tam videbis varietatem.

Charta augusta

Loculus eburneus

Loculi li gnei

Loculi vit elliani

Loculi vit elliani

Loculi vit elliani

Loculi vit elliani

Loculi vit elliani

Loculi vit elliani

Loculi vit elliani

Loculi vit elliani

Tali

Tessere

Tessere

Tessere

Tessere

Tessere

Tessere

Tessere

Tessere

Tessere

Tessere

DOMITIUS

NON sim: Tessera: & si pauciores habet partes: tamē non minorē habet ludū cū gr̄dior sape pecunia tessē ris committatur, q talis: ex hoc tessera putant se non ef se inferiores talis quāuis numero angulorū superetur. Par numero. i. non habeam tot puncta. nā vt apud gre cos scr. Pollux, astragal? que ego puo tessera ē qtuor tisi hēt latera. nā vno latef duo pūctā: altero quiq; desūt: ku/ bos at. i. talus hēt sex latera. Maior alea. i. maior pecūia cōmittat ludo meo q talis. Quærit: Turricula instru mentū erat quo concussit ta li emittebantur: ne lusoris fraude cōpositi oprato pū/ cto consisteret. Hora. verbo gr̄co vsus est: Talos mitte/ ret in pyrgum. nam pyrgus turrim significat. hęc igitur gloriatur: q dolosa manus fraudes compefcatur. Facit vo. facere vota. i. optare & suscipere vota. maus er/ go cum iacit talos per tur/ riculā: nihil aliud potest fa cere quā vota. i. potest opta re bonū pūctū: certū præsta re minime. Per me: turri/ culā. Hic mihi: tabula lu/ soria alieū puo intelligi. nā & in annalibus illud est Pōp. e tertio triūpho alieū lusoriū reportasse gēmis: cū tesseris latū pedes tris lo/ gum quatuor: eadē tabula & tesseris & calcu. seruiebat. In calculus aut, vt inf. adicit alii dicebantur milites: alii hostes. hic numerat. i. hęc tabula seruie tessere calcu/ lis. Alea: nuce permissibā tur pueris in saturnalibus: si præterea ludebant, vapu labant a magistro. supra: iam tristis nucibus puer re/ lictis Clamose reuocatur a magistro. Parua alea: pu ludus. Et nō dā. q. f. ferāt aliquid dāni. Nates: verbe ratas a magistris. Sortitus: Theca repositorū cuiuscūq; rei dicitur: Libraria, siue ca lamaria: quæ cōes librōrū hanc donat sine calamis. Sortitus: cum ea tibi sorte data sit. Leuiora calamos. Infidiosorū: Calculi idem latrones dicebantur: qui vi/ rei erāt duas in partes diui/ si, cum alii milites, alii ho/ stes dicerentur. Qui. Siue la trocinii sub imagine calcul? ibit: Fac pareat vitreo miles ab hoste tutus. supra: Sic vicas, nouiq; publicūq; mādri: Et vitreo latrōe clufos. Si ludis be. si delectaris ludo la tronum. Iste: calculus. Gemmeus: vitreus. Erit mi/ les, & hostis: quia inde habebis tuos milites: & reliquos hostes. Hęc: Graphiarū a γραφω dicitur: quod signifi/ cat scribo. latini stylū dixerunt: vnde exrat fœdus Porfe/ næ cū romanis, ne alleui liceret ferro pterq; ad agricultu ram: quo styli ēr comprehendatur. nā: vt additū est anna libus, non satis tutū habebatur scribere stylo. Is si lōgior fuerit telū habetur: & dī graphiū: quali Cæ. vtebatur: & vsus est in uulnere Cæsar: de graphio. i. stylo ad scribēdū Sueto. in Clau. Graphium & libellos: quos tenebat i ma/ nu. stylus autē totus ferreus est. Pueri: pueri stylo vte bantur ad scribendū. Lenticum melius: Dentical

plum instrumentum quo dentes scalpebantur: id ex len tisco fiebat frutice celebrato. monumentum Virgili: Plī. & Ciceronis aut certe ex penna rubra. supra: Stat exole/ rus, suggeritq; ructanti pennas rubentes: cuspidēq; len risci. Contra denticulium dicebatur quicquid remediū dentibus tergendis aptum erat. Lenticum: instrum tum ex lenticis. Leuare: ex purgari. Melius: q penna. Fronde: cuspidis lenticis. Si ti. Auriscalpium scalpe. Auriscalpium dis auribus instrumentū um ollim i prelo: cum prurien/ tem aurē scalpe summe sit voluptatis antiqui vermina ri dixerunt pro tōrqueri a vermibus: qui facile se tor/ quent: auctor est Macer. Arma: instrumenta. Libi dinib? tātis morosa prurigi ne: difficili & nimium ele/ ganti. nam morosi dicitur/ tur: qui nimiam querunt e/ leganciam a moribus: quos peculiares & ab aliis sepa/ tos habere videntur. Te/ nia: Acus piscis genus. acus item crinalis componendis crinibus inuenta est: qualē Propertius celebrat amo/ mo vñcti crines in globum colligebantur antequā vit/ ta tegetetur. nullum. n. fer/ uabant ordinē & decor om nis amittebatur si passis & vagantibus supinduceretur vltra præsertim cum vñcti essent. Capillorum igitur globus acu sustinebat. hęc mittitur. Tenia: verbo gr̄ ce vsus est. nam Tenia gr̄ ce: latine vitam significat. Fingat globum. Madidi: amomo. Quid: locatur in caluum: qui pectine nō in/ diget: cum non habeat ca/ pillos: fiebat ex buxo vt nūc. Buxus multifido dēre: pl/ phrasit pectinis. Caustica: sapo inuentus est a gallis ca pillis rutilandis ex seuo & cinere. cinis autem faginus & seum caprinum in hoc tenet palmā: germani eodē vtebantur liquido & denso: sed viri potius. q fœminæ: vt auctor est Plī. ea dicitur habere vim causticam: quæ siccitate adurunt: vt cinis. nam κοκυστικός gr̄ce: lati/ ne significat ignitum: hoc verbo multis in locis vsus ē Plini. Mituli inquit in cine/ ribus vim causticam habēt.

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Pyrgus

Tessera. Non sim talorum numero par tessera, dum sit Maior, q talis alea saepe mihi.

Turricula. Quærit cōpositos manus improba mittere talos, Si per me misit, nil nisi vota facit.

Tabula Lusoria. Hic mihi bissero numeratur tessera puncto, Calculus hic gemino discolor hoste perit.

Nuces. Alea parua nuce, & non damnosa videtur, Saepe tamen pueris abstulit illa nates.

Theca Calamaria. Sortitus thecam calamis armare memento, Cætera nos dedimus, tu leuiora para.

Calculi. Infidiosorum si ludis bella latronum, Gemmeus iste tibi miles, & hostis erit.

Graphiarium. Hęc tibi erunt armata suo graphiaria ferro, Si puero dones, non leue munus erit.

Denticalpium. Lenticum melius, sed si tibi frondea cuspidis Defuerit, dentes penna leuare potest.

Auriscalpium. Sitibi morosa pruriginē verminat auris, Arma damus tantis apta libidinibus.

Acus aurea. Tenia ne madidos violēti bombicis crines, Fingat Acus sparsas sustineatq; comas.

Pecten ad Caluum. Quid faciet nullos hic inuentura capillos, Multifido buxus quæ tibi dente datur?

Crines Sapo. Caustica teutonicos accendit spuma capillos, Captiuus poteris cultior esse comis.

Mattia Pila. Si mutare paras longæuos cana capillos,

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

Dentical pium

fortassis conueniat, ut si uario semper puncto non numero talos, et cetera, con sequatur a martiale mag na munera.

visu videri... moro

triplices charta Pergame na

DOMITIVS.

FACCIPE pi. l. saponem fcm i spem pilas: vt nnc apud tofores cernim. Q. uo ti. cal. i. que vsum pot tibi o cal na pftare nullu. Accipe: Umbella exiguu erat tentoriu: quo finguli regi poterat: vnde diminutiuum accipit ab vmbra: vni erat cu flante vento fpectacula edebatur in

Gaufapa Venae bulum

hoc est locus et vna die a m de latus Paracon mifm. Paraconi abmug vna die quod zomam vna die sale

Parti quefto res

Accipe mattiacas, quo tibi caua: pilas, Umbella. Accipe quæ nimios vincant vmbacula soles, Sit licet & ventus, te tua vela tegent, Gauſapa. In Pompeiano reſtus ſpectabo teatro, Nam ventus populo vela negare ſolet, Venabula. Excipient apros, expectabuntq; leones, Intrabunt vrfos, ſit modo firma manus, Culter venatorius, Si deieſta geres longo venabula roſtro, Hic breuis in grandem comminus ibit apru. Parazonium. Militiæ decus hoc, & grati nomen honoris, Arma tribunitium cingere digna latus,

geret originis ratione inuestigata: Nonius paracon le/ gendum putauit a paroco idest vehiculis. Id eum affie/ marex Var. verbis docuit paracon esse populi caput. Festus, vt proposui, parrico legit a parricidio. nam rei ca/ pitali preerat parricus. Quid multa: paracos vox an/ tiqua est & magistratum significat: vel quæstorem, vt Pompelo placuit, vel caput populi: idest tribunus vt ex Var. discimus ad quod al/ ludens disticho poeta mit/ tite eodem nomine ensem: atq; cum paracos dicitur omen esse futuri tribuna/ tus: illud tantum istos of/ fendit: quod tribunus mili/ tum non sit populi caput. locus est poetæ dementissi/ mi homines: & non ad ml/ lites: sed tribunum argute alludit qui populi caput est. sed iam valeant isti cum suo parazonio: quod meri/ to tanquam filium amant. Ipsi enim id creantur ipsi fecerunt: neq; vsquam pre/ terea reperitur. nos paraco/ legamus ex fide veteris scri/ pturæ, & Var. autoritate.

GEORGIVS.

MILITIAE decus hoc: & grati nomen honoris. Arma tribunitium cingere di/ gna latus. Nunquam vidi hominem periculatus sal/

sa defendi. te. & vt de mulieribus poeta dixit: Iras atq; animos a crimine sumit. nam cum in hac parte veræ le/ ctionis admonitus fuerit: velut crimen dilutus: tabu/ larum more recordissimus iste clamat: quia scilicet quæ in vno congeſſit tum frivola, tum falsa sunt: nec No/ nius Marcellus. Quo scriptore nititur paracum ex do/ ctis Varronis sentit esse caput populi: sed velut irridēs sic ait de quodam: Hic enim omnia erat idem sacerdos pater parochus: deniq; n. fenatorem populi caput: huc enim significat fungentem omnibus superioribus ma/ gistratibus: vno & eodem tempore: sed eum miror, qui græca nouit ad ethimologiam nominis minus tepesif/ se. Fit enim a verbo græco παροχος: quod est præbeo. in/ de parochi: præbitoris: siue copiarum. vt exponit Por/ phyrus. Horum erat publice magistratibus præbenda conducere. Vnde Ventidium, velut parochum, scribit Cellius victum sibi ægre quæ fuisse: eumq; fordide inue/ nisse comparandis multis & vehiculis magistratibus: qui fortiti prouincias forent: vt præbenda publice conduxi/ se. Hoc idem ex Horatio colligimus: cum ait: Proxima Campano ponti quæ villula rectum præbuit: & paro/ chi quæ debent ligna, salemq;. Et alio loco tum Vibii/ dius Balatroni: Nos nisi damnose bibimus moriemur inulti: Et calces poscit maiores vertere pallor: Tum parochi faciē nil sic metuentis. Græci quoq; ipsi hac di/ ctione in hoc significato vtuntur: sed quia audacter ni/ mis pernegat parazonium non inueniri: nos contra dicimus, authore Eusta. parazonia inueniri pro gla/ dio a zona dependente. Apud Athenæum vero para/ zonidion altera forma diminutiuu legi: cuius verba ad conuincendam inauditam Domitii stultitiam subnota re voluit: τωυτο δὲ τὸ ὄνομα τῆς σοφῆς φιλοσοφίας ἐν τῇ τρι/ τῃ τῶν σοφιστικῶν ἀντιθέσει μένος τῶν τριῶν τῶν μακροῦ μὲν τῶν λαγῶν οὐκ ἐστὶν ἀλλὰ τῶν μικρῶν τῶν ἀντικειμένων. Subiungit sum/ pra de Festo incostans expostio: q; parici quæstores ap/ pellabantur: qui solebant creari causa rerum capitaliu quærendarum: quæ verba manifesta arguunt hunc ho/ minem allucinantem: & sibi ipsi, parum constare. aliud est enim crimina inquirere: aliud vehicula: & ad viam necessaria publice præbere: quare, me authore, verus & vera scriptura asseratur: hoc est parazonium eieſta ista contentiosa: atq; vanissima hoc in loco de parochos sententia.

Pugio:

DOMITIVS.

PUGIO: relum excavatum ferro teperato aquis Sa/ lonis fluuili Hispanig in vsu erat: nomē e pugno sumptis: cui subest dum infert vulnus. Salo: Hispanig fluuili. Stridentem: nam ferru candens stridet mersum aquis. Breuis orbita: appellauit breuem orbitam signa via/ rum: qualla in ferro sunt bene teperato. Pax: falx a/ gricole putatoria se ex telis militaribus conflat: ait: cu pace a Domi. cōparata at/ mis opus non sit. Certa: pax firma. Placidus: imbel/ les. Ante: cu essem telum militare nondum pace cō/ parata. Cum: securim in bello Pantheſilea prima in/ uenit: qua parua clues Ro/ mani vtebant in acie. Bellis igitur ciuilib' multis ciuilib' p/ deſcrib' in acie & securicula gestatib' singulis: facta ē sū/ na penuria hui' teli adeo: vt. cccc. millib' nūmū venif se dicatur. Auctio tristis: subhastato bonog ciuib': & profectiprorū a Cæsare: cui' rēpus describit. Hec secu/ ricula. q. d. omnia tūc fue/ runt ferro viliora. Tōden/

Pugio Salo Securicula

Novacula Calamus

Novacula

Calamus

Lucerna cubicularis

Candela

nilhil plus alla lumina præstant. Audio temeratos quosdam comentatorum nostrorum ca' inlatores hoc loco a nobis dissentire: & vernaculam quandam vocem sectantes: non cadelam sed cicindelam delecta veteri scri/ ptura pro lemme proponere. aiunt. n. cicindelam lā/ padem esse: quæ ex vitro partim aqua, partim oleo im/

Pugio. Pugio, quem curuis signat breuis orbita venis, Stridentem gelidis hunc Salo tinxit aquis, Falx ex ense. Pax me certa ducis placidos curuauit in vsus, Agricola: nunc sum, militis ante fui. Securicula. Cum fieret tristis soluendis auctio nummis. Hæc quadringentis millibus empta fuit, Ferramenta tonforia. Tondendis hæc arma tibi sunt apta capillis, Vnguibus hæc longis, vtilis illa genis. Scrinium. alluq. Constrictos nisi das mihi libellos, Admittam tineas, trucesq; blattas. Facces calamorum. Dat chartis habiles calamos memphitica tellus, Texantur reliqua tecta palude tibi, Lucerna cubicularia, Dulcis conscia lectuli lucerna, Quicquid vis facias licet, tacebo. Candela. Ancillam tibi fors dedit lucernæ, Tutas quæ vigil exigit tenebras.

amatis vernaculam linguā & plebeiam. nam & vt mul/ ta alla omittam, in Polybio: quem totum aut peruerit/ tis: aut certe reddidit barbas: p cōferere man' ventre ad man' nō puduit sã pissime trãſſerre: & p socis Hanni/ ballis sequaces Hannibalis scribere. Cur nimium: quia ita vulgo loquimur. O homines plebeios: vulgares & pla/ ne contēndos. Sed de Polybio alia est lucubratio: quā infantiam vestram & puerilem sermonem facile vel re/ fellimus: vel certe in communem vtilitatem emendau/ mus. Videte ne cum parum Festi Pompeii verba percipi/ tis: nouum vobis concinetis verbum. Festus enim Cicin/ dela, inquit, genus est muscarum: quod noctu lucet: vi/ delicet a cædeo vnde etiam candelabra putantur appel/ lara. Aperite oculos: qui plautinis vobis sunt duriores. Adhibete aures Festo: quasi clamant: non dixit cicinde/ lam esse candelabrum: sed cicindelam muscam a cædeo. i. mico & ardeo deriuari: q; noctu lucet: vnde etiam can/ delabra a cædeo dicta putantur: q; candeant & luceant. Candela inquam scribendum est: nam hęc in saturnali/ bus mittebatur. inter munera autem saturnalia: quæ apud Martia. iunt: nullum est candelę distichon præter hoc. Codices & antiqui & recentis ita habent. Videte qd inter meam & vestram interpretationem interest: ego la/ tinum verbum: vos vulgare sequimini. ego antiquam scripturam: vos nullam nisi a vobis deprauatam. Vrg/ autem candela expellit toras tenebras: non quia tota no/ cte ardeat: q; calumniator noster deridet: sed quia cum nihil est. i. ardet: quocunq; illata fuerit: expellit toras tenebras & locum illustrat: vt non minoris vsus videat/ tur: q; cereus aut lucerna: quæ nihilo plus præstat: & ex eo etiam laudatur: q; sit ancilla lucernæ precioſa. f. & vna: quoniam vt proposui ea immobiliter hærente ipsa circunſtat in omnes angulos domus. nam lucerna nec solet: nec facile potest circūferri. Pudet re/ fellere puerilem luue. interpretationem: aiunt enim qd

Cicindela

Candela

Incens latina de balgama est ipsa
Cox. Judaei fm peculiaris.

EPIGRAM.

DOMITIVS.

BALSAMA: balsamum in sola Iudæa nascitur: vt Theophrastus: Pli. Trogus scribunt. in duobus tantum hortis regis arboris cortex vulneratur: vnde succi manantis gutta colligitur in cornua lanis abstergentibus: hoc dicitur opobalsamum simile oleo crassiori durefcit:

Priapus siligineus. Eris purus: nō fellabis. quia hæc Inguina sunt siliginea: non vera Inguina. Ille: porcus in domesticis tantum suis dicitur: vnde verbum deduxit Columella proculator pro custode suum: vt a suis bus colendis subulculum dixerunt. nunc in saturnalibus factus pinguis in silua inter apros. nam cum ita fiebant ariles porci gratioris erat saporis: & maioris aestimationis. Bona saturnalia: lautam mensam saturnaliam. Sordida: cauda bovis in speciem muscarum pauonis excutiendo pulueri delegata erat: quemadmodum pauonis cauda a bigedis muscis. Cauda eius: bubula. Tenui verberis: pulsatione. Qui verberatus: in initio hyemis consuebantur farcimina: inter quæ & botulus struebatur: gratus quidem omnibus mensis sed celebratus præcipue in saturnalibus dum ex eo corona fieret pultrici supra diminutio vultus Et pultrici niuem premens botellus. Et Festus pombotulum scri. esse farciminis genus. Saturnalia ad. xlii. calen. Ianua. vno tantum die rudis antiquitas celebravit: mox in triduum sunt producta intercalatis diebus a Cesare quibus annus perficebatur: accedente dicto Augusti: qui triduum ea obseruauit iussit. Sumebatigitur initium ad. xvi. calen. Ianu. desinebatq; in xlii. sed cū sigillaria: & alia munera mitteda essent interiecta in. vii. creuerunt dies: ex quo numero. v. tantum festi habebantur. Medio tempore brumæ. mensis saturnalibus. Venerat: quia ante factus est in initio hyemis. Pfitacus: pfitacus græce dicitur ΠΙΤΑΚΗ aut i dica effingedi sermo nis humani industria celebris. Imperatores salutatur: vt Pli. tradit: inde exit dicitur. Cæsar auem: ad. xli. imperatores salutatur: & hoc in assentationem imperatoris dicitur.

Priapus Siligineus Proculator Subuleus

Muscarum bubulum

Botulus

Pfitacus

GEORGIVS.

PECCANTIS famuli pugno ne percutite dentes: Clara Rhodos coptam, quam tibi misit, edat. Nimis facta est hæc enarratio: vt pote ab Insulissimo homine profecta est: si quidem copta genus est placentæ: que apud Athenens legitur κοπτα ολακων: Suidas quoque κωπτα ολακων το σηννικον τινος φραμεν: gen' est se placet tradit, quæ alii copram vocitant: de qua intellexit Aristophanes in fabula: que Inscribitur νεφελα hoc est nebula ονεφρον βολελαβονι λοσοικικων τινων τωρικιμπεδινος ομαξιδικ. I. curricula. Quæ ualla frequenter pistores dulclarum & faciunt & vendunt ante sacras ædes festis diebus potissimum.

Corue

LIBER QVARTVSDECI MVS

DOMITIVS.

FCORVE: Coruus sermone exprimedo nulli cedit: nobilitate olim funere publico quatuor seruis feretrū subeūbus sepultus ad secundum lapidē in flamine: hic erat q Cæsarē Augustum magna oīum admiratione salutabat: ore concipere hæc autē putat vulgus inferto maris rostro: q libidinis genus eū fellationi simillimū sit: coru dicitur est fellator. Ex hoc iocatur Poeta quo pacto fellatio possit videri in coruo esse: cū nulla inferatur metula: sed rostro. Saluator sepulchro corui ex historia. nā olim, auctore Pli. & Macr. Augustū salutauit. Aue inquit imperator: aue triumphator. Fletus notissimus ē fabula Progne in hirundine cōuersa est: se: & philomelā sororē, cui Tereus in quā absciderat, i Luscinia Probus tū in comitæntis bucolicorū secutus quorū dā græcorū fidē scriptum reliquit Philomelā in hirundine, Progne in luscinia fuisse cōuersā. Thucydides aliter huius aui musicā copluribus verbis laudat. Pli. affirmas eis studiū tū esse: vt plerūq; ad extremum spiritū ceteret mutuo cū: solaq; nec die nec nocte vocē intermittat. Augustum dedit suauitati carminis Sæstori poetæ: in cuius infantis ore cecinit. Tereos in q cōmūit ituprū cū Philomela. Luscinias cæsarē iuuenes habuerunt græce & latino sermone dociles: præterea medicantes in diē & assidua noua loquētes longiore etiā contextu.

metheus docuerit igne optime ferula seruari: Ægyptia ad id aptissima habebatur. Vtrūq; igitur vsum ferulæ distichon ostēdit. Pueris: quæ ceduntur ferulis. Græma. quia his retinet pueros in officio. Ligna clara: nobilla. Muneris furto Promethei. nā ferula surreptū igne seruauit. Nē mē. philosphi cynici pera: & scipione vtebantur. cum igitur nūc pera mittatur: rogat ne detur cynico: designas in quē vsum frequentur accipit. Nudi barbati. philosphi cynici qui habebant longā barbā. Cane tetrico. i. cū cynico. In precio: doctus mus, quæ uenerunt purgamenta ex paulmento. Cice. hic mihi quasi dissipare videtur. Sunt. n. ipsa verri: cula: q ex virgīs vimeis artibus fiebant præcepto Cato nis ad tergeda vasa: ex palmarum arbore ad mensarū reliquias verrendas. Palmegitur precio scopæ olim erant in æstimatione. inualefcere autē luxu, vt ipsæ aīu poterūt habere precio: quæ preciosissimas reliquias ciborū verrat. Analectæ: reliquie dicitur: vt i superioribus libris expositum est. Palma: ex qua. i. scopæ olim fiebant, ex tamarice etiam fiebant vt scri. Pli. Tamarix inquit scopis tatum nascitur. Testatur: argumētum est scopas fuisse in precio. Sed anal. reliquæ: ciborū quas nūc verrūt. Dabunt preclum. i. afferēt estimationem scopis. Ita suorum temporū luxū notat: & apte opponuntur prioribus: vt in precio & sequenti: sed precium. ira codices antiqui habent. alii habent: oria sed mendosa scriptura: quare in superioribus libris eo loco Analectæ quicquid & canes reliquerunt. Ibi aliā sententiā diximus de anal. lectis: q. i. instrumenta quæ dā essent ad reliquias colligendas. Placet tamē sentire analectæ reliquias esse. Quia uti legendum putant: aiunt hoc disticho pauimentorū luxū a Poeta notari: q. i. cum paulmento subtegulaneæ erant & barbarica dicebantur: scopis euerri poterāt. Poeta inuenit luxuria alia pauimentorū genera elaborata arte pictura: quæ euerri non poterant: sed ex his manu purgamenta colligebatur: vnde & asarota dicta sunt: ab a particula priuatiua: & a saroto verbo. de his locutus est Lucilius poeta: Ante pauimenta atq; emblemata vermiculata. & Papi. Superatq; nouas asarota figuras. Faciūt mihi distichon errorum multitudinem confutatione: nam vnde initium i. imā: non satis statuere possum. a Pli. hæc de pauimentis verba accipiunt inuetera illa quidē, & plane confusa partim ignorat: partim verbis additis: q Pli. nō scripsit. sed quod ad disceptationem nostram pertinet: in eo maxime occupati sunt: vt ostēdat asarota nō solita esse verri scopis: sed purgari reliquias manu collectis: propterea inquit Otia erant scopis: q asarota non verrebant. O vanitatem & verecundiam vestram: Si scopæ iam cessant: nec vllum præstant vsum: cur mittitur ab amico. Nullum enim apud hunc poetam munus mittitur: culus vsum & commodum non ostēdat: præsertim si id exiguum fuerit: vt scalptoriū quod sequitur: Defendit manus hæc scapulas. Solet enim Poeta cum parua mittuntur munera: aut ferule: scopæ: scalptoriū: manuale: & reliqua id genus: ea aliqua vltus commendatione extollere. Accipite q arguta sit: & Mar. digna sententia istorum interpretatione. Nam si eos audierimus Martialis.

Coruus

Luscinia

Pera

Nartheicum

Flagra

Ferula

Coruus.

Corue saluator quare fellator habebis?

In caput intrauit mentula nulla tuum.

Luscinia.

Flet Philomela nefas incesti Tereos, & quæ Muta puella fuit, garrula fertur auis.

Pera.

Pica loquax certa dominum te voce saluto, Si me non videas, esse negabis auem.

Tæuea.

Si tibi talis erit, qualem dilecta Catullo

Lesbia plorabat, hic habitare potes. Nartheticum.

Artis ebur medicæ narthecia cernis habere Munera, quæ cuperet Pactius esse sua.

Flagra.

Ludite lasciu, sed tantum ludite seruis, Hæc signata mihi quinq; diebus erunt.

Ferula.

Inuisa nimum pueris, gratæq; magistris Clara Prometheo munere ligna sumus.

Pera.

Ne mendica ferat barbati prandia nudi, Dormiat, & tetrico cum cane, Pera roget.

Scopæ.

In precio Scopas testatur palma fuisse, Sed precium Scopis nunc analectæ dabunt.

ra: quare in superioribus libris eo loco Analectæ quicquid & canes reliquerunt. Ibi aliā sententiā diximus de anal. lectis: q. i. instrumenta quæ dā essent ad reliquias colligendas. Placet tamē sentire analectæ reliquias esse. Quia uti legendum putant: aiunt hoc disticho pauimentorū luxū a Poeta notari: q. i. cum paulmento subtegulaneæ erant & barbarica dicebantur: scopis euerri poterāt. Poeta inuenit luxuria alia pauimentorū genera elaborata arte pictura: quæ euerri non poterant: sed ex his manu purgamenta colligebatur: vnde & asarota dicta sunt: ab a particula priuatiua: & a saroto verbo. de his locutus est Lucilius poeta: Ante pauimenta atq; emblemata vermiculata. & Papi. Superatq; nouas asarota figuras. Faciūt mihi distichon errorum multitudinem confutatione: nam vnde initium i. imā: non satis statuere possum. a Pli. hæc de pauimentis verba accipiunt inuetera illa quidē, & plane confusa partim ignorat: partim verbis additis: q Pli. nō scripsit. sed quod ad disceptationem nostram pertinet: in eo maxime occupati sunt: vt ostēdat asarota nō solita esse verri scopis: sed purgari reliquias manu collectis: propterea inquit Otia erant scopis: q asarota non verrebant. O vanitatem & verecundiam vestram: Si scopæ iam cessant: nec vllum præstant vsum: cur mittitur ab amico. Nullum enim apud hunc poetam munus mittitur: culus vsum & commodum non ostēdat: præsertim si id exiguum fuerit: vt scalptoriū quod sequitur: Defendit manus hæc scapulas. Solet enim Poeta cum parua mittuntur munera: aut ferule: scopæ: scalptoriū: manuale: & reliqua id genus: ea aliqua vltus commendatione extollere. Accipite q arguta sit: & Mar. digna sententia istorum interpretatione. Nam si eos audierimus Martialis.

Opobalsamum

Lomentum

Laterna

Monaulos

Mamillare

Copta Rhodia

Copton

Pera

Nartheicum

Medicæ

Flagra

Ferula

Pera

Scopæ

Pera

Scopæ

Pera

Scopæ

Pera

Scopæ

Pera

Scopæ

Pera

Scopæ

Pera

Scopæ

Pera

Scopæ

Pera

Scopæ

Pera

ita erit exponendum: Mitimus nunc scopas quae olim in precio fuerunt: adeo ut ex palma arbore fieret. Nunc vero cessant: & nullum praestant usum. Cur ergo mitti tur boni viri? an ut inter tabulas & signa collocetur? di scite tandem aliquando melius & loqui & sentire: pu deat: illud addere Afarota non solita esse verri: cum afaroca dicta sint qd dilige ter verrantur. apud Papi docuimus eo loco: Gaudet huius superatq; nouis afa/ rota figuris: cum puplice siluas profiteremur. Non enim afarota ab a particu la priuatiua dicuntur: sed ab a particula intentiua: & quae auget: quod apud gre cos pleriq; fit: & faroo ver ro: nam diligentissime ver rebatur. lu. Verre pauime rum: & nitidas ostende co/ lonas. Plini. de afarotis: Ce leberrimus fuit in hoc Ze/ nodotus qui Pergami stra mit: quem vocant afaron: & qui reddes ratione qua/ re afarotas dicitur: subdit quoniam purgamenta coe ne in pauimeto quoq; euerri solent, veluti relicta. est ne obscura Plini. interpreta/ tio: cur dicantur afarota: quoniam scilicet bene verri/ tur: ut ipse scri. Sed iam vos quos (vt arbitror) pudet stulticia vestra. Quid ergo inepit, qd dicere coe nae pur gamenta manu solita esse colligi? Quis instruit: quis potuit cernere: ut serui taq; canes triclina lustrarent purgamenta manu colli/ gentes sordidi, & cotami nati: vbi hoc vel legistis: vel vidistis vnq; codices pape/ rea ferme omnes: sed pre/ cium habent: non otia. & ita est leger dum: nam lau dantur scopae: etia qd olim fuerint in precio. ait poeta argumento esse qd ex palma arbore nobilissima fiebat: nuc estimatorem accipient a delicatissimis ciboru reliquis: quas verrer: & ita, vt pro/ posul, temporu luxu notatur. De Lucilliano versu nihil laboro: quamuis eum quoque male accipiant. Plini. n. non vt de afarotis Lucillium locutu ostendat hunc ver/ sum refert: sed vt pauimenta ante cibricum bellum fre/ quantata fuisse demonstrat. verba hec sunt Plini. Freque tia vero pauimenta ante cimbricu magna gratia animo rum indicio est ille Lucillianus versus: Ante pauimen/ ta atq; eblemata vermiculata: que versum C. quoq; qd isti ignorabant, in suo oratore ante qd Plin. inseruit. Sed ia satis explosimus eorum leuitatem: & ignorantiam.

sistit. Stragula: Ehippium sella in equo dicitur nam significat equum. Verendi: equi velocissimi in usu venatorum. supra: Parcius vt aris diuone rapiente veredo: hic ehippito indiget: cum saepe ex curiat lestore nudus. Stragula: id est ehippium. quicquid sternitur stragula sunt. Solet sur. pectus. i. excuri lestor. Equo non non habente ehippium, vt supra dixit de veredo: Hanc datum esse frangere saepius lestorem: qd lepore. Alia scriptura habet: Sic: vt dicat ficus solet surgere: quod lestor line ehippito. ficofus fiat pectice attico dorso equi. Accipit: Scipa dium locus erat aptus coe nationi: vt epistola Plini do cet: nunc mittitur triclina testudineum in speciem sil padii: vbi octo poterant, de scubere. de triclina factis supra e expositu. Scriptu: distinctu: pictu. Sigma o/ cto: octo discubetes. supra: Septe signa capir: sex sum adde. i. voca: Lupu. Luata testudine: in speciem luna. Veniat: ad octauum usq; Foemineam: Gustatorium mensa erat: vbi gustabant lecti e testudinibus lectis: e quibus & lecti & triclina operiebantur: quod inuen tum est temporibus Nero nis. quaedam erant testudi nes terrestres in desertis. Li bya inuenta: quae in operi bus chersina dicebantur: hoc est terrestres. nam cher sos significat terram. Alex batur rore: neq; eodem in loco alitd aliquo animal nascebatur. Erant praerea testudines aquaticae: ex qua rum maribus testu in regu dls lectus aut triclina pal mam tenebant. loquitur gustatorium ex persona te

Scalptorium. Defendat manus haec scapulas mordete molesto Pulice, vel si quid pulice sordidius. Manuale. Ne toga barbata faciat vel penula libros, Hac abies chartis tempora longa dabit. Lectus Pauoninus. Nomina dat spondae pictis pulcherrima pennis Nunc Iunonis auis, sed prius Argus erat. Ehippium. Stragula succincti venator sume Veredi, Nam solet a nudo surgere pectus equo. Stipadia. Accipe lunata scriptum testudine sigma, Octo capit, veniat quisquis amicus erit. Gustatorium. Foemineam nobis cherson si credis inesse, Deciperis, pelagi mascula praeda sumus. Mensa Citrea. Accipe felices atlantica munera siluas, Aurea qui dederit dona, minora dabit. Mensa Acerna. Non sum crispa quidem, nec siluae filia maurae Sed norunt lautas & mea ligna dapes, Dentes Eborei. Grandia taurorum portant qui corpora, quæris An libycas possint sustinuisse trabes.

DOMITIVS. DEFENDET: scalptorium instrumentu erat ebur neum in speciem manus confectum: quo pruritus sca/ pularum terebatur: cum manus eo protendi no possit. Scapulas: pruritus scapularum. Si quid for. i. pedicu lus. Ne to. tabulgerant ex abiete: quibus libri seruaba/ tur: ne vsu atriti fierent pilosi aut sordidi. Hac abies: hac abiena tabula. Barbatos. i. pilosos. vt supra: Quæ duro nondum inhorruit mento. Nomina dat: Tabu la citrea: erant in magno precio vndarim inuitantes oc/ los pauonius: author est Plinius, vnde mensa ex his con/ fecta pauonina dicebantur: & Tricliniorum lecti discu btorii pauonini his tabulis operti. Lectos autem acere arbore aut citro fuisse opertos scrib. Plini. mittitur igi/ tur nunc lectus pauoninus ex fabula pauonis. Nomi na dat spondae: id est lectus accipit nomen a pauone. nam dicitur pauoninus. nam ex tabula citrea pauonina co/

studinis affirmans se non consistere ex terrestribus testu dinibus: qui viliores sunt: sed ex marinis: & ex maribus. nam sunt praestantiores. Foemineam cherson: testudi nem foemineam. Præda mascula: mares capre in mari non chersina. Accipe: Atlas Mauritaniae mons citru arborem producit: vnde mensa citrea fiebat tanta ra xatione: vt harum sumptum foeminae vitis exprobraret. Venditæ sunt magno precio ex hereditate Asinii Pollio nis & multorum. in his laus erat, vt media commissu ra non appareret: sustinebantur qd pedibus elephatinis. Siluas felices: mensas preciosas ex atlantea. Minora dabit: quasi dicat hæc dona superant aurea. Non: men sa ex acere arbore confecta proximam citrea dignitate obtinebat: & cum citreum desideraretur: succedebant tabulae acernæ. Mensa igitur acerna loquens ait se non minus laute epulis onerari: qd citrea soleat. Non sum crispa: id est non sum citrea crispis venis preciosa. nam citrea quæ in vena erant crispæ magnæ erant taxatio nis: & Tigrina dicebantur, auctor Plinius. Filia: non sum nara. Siluæ mauræ: id est citrei atlantici. nam At las mauritanie est mons. Grædia: inualecente luxu excogitatum est pedes elephantinos mensis citreis sup/ poneret: quod supra repetito carmine poeta saepe ostendit: & ita exposuimus locum illum in iactabundo: qui in septis volebat omnia coemere: qui poposcerit ebur al/ te expositum: id est, dentes elephantinos. Plinius hunc lu xum detestatur in duodecimo naturalis historia: Non/ dum, inquit, natum erat ius eodem ebore: vt Deorū simulachra aspectarentur: & pedes mensarum. Nunc igitur pedes eburnei ex dentibus elephantorum conse/ cti habent

Scalptorium. Defendat manus haec scapulas mordete molesto Pulice, vel si quid pulice sordidius. Manuale. Ne toga barbata faciat vel penula libros, Hac abies chartis tempora longa dabit. Lectus Pauoninus. Nomina dat spondae pictis pulcherrima pennis Nunc Iunonis auis, sed prius Argus erat. Ehippium. Stragula succincti venator sume Veredi, Nam solet a nudo surgere pectus equo. Stipadia. Accipe lunata scriptum testudine sigma, Octo capit, veniat quisquis amicus erit. Gustatorium. Foemineam nobis cherson si credis inesse, Deciperis, pelagi mascula praeda sumus. Mensa Citrea. Accipe felices atlantica munera siluas, Aurea qui dederit dona, minora dabit. Mensa Acerna. Non sum crispa quidem, nec siluae filia maurae Sed norunt lautas & mea ligna dapes, Dentes Eborei. Grandia taurorum portant qui corpora, quæris An libycas possint sustinuisse trabes.

DOMITIVS. DEFENDET: scalptorium instrumentu erat ebur neum in speciem manus confectum: quo pruritus sca/ pularum terebatur: cum manus eo protendi no possit. Scapulas: pruritus scapularum. Si quid for. i. pedicu lus. Ne to. tabulgerant ex abiete: quibus libri seruaba/ tur: ne vsu atriti fierent pilosi aut sordidi. Hac abies: hac abiena tabula. Barbatos. i. pilosos. vt supra: Quæ duro nondum inhorruit mento. Nomina dat: Tabu la citrea: erant in magno precio vndarim inuitantes oc/ los pauonius: author est Plinius, vnde mensa ex his con/ fecta pauonina dicebantur: & Tricliniorum lecti discu btorii pauonini his tabulis operti. Lectos autem acere arbore aut citro fuisse opertos scrib. Plini. mittitur igi/ tur nunc lectus pauoninus ex fabula pauonis. Nomi na dat spondae: id est lectus accipit nomen a pauone. nam dicitur pauoninus. nam ex tabula citrea pauonina co/

eti habent hoc distichon. Portant: sustinent. Tauro/ rum: quia tauri lactantur in theatro ab elephantis. Trabes libycas: id est mensas citreas.

DOMITIVS. PUNCTA: Quincupedal a mensura quinque pe dum nomen habet. hoc vrebantur ad parietes ædifica/ tos dimetendos tanto ar/ trifico: vt etiam si redem/ ptor: hoc est qd suscepit pa rietem qd edificandum male exedificasset: hoc instrumē to deprehenderetur. Ilex: pertica ex ilice. Puncta no/ tis: id est distincta signis me sarum. Clausa acuta cu/ spide: compacta. Clausa: munita. Prodere: depre/ hendere. Noris: mensura. Furta: si minus edificat/ uit. Non: Pocula archety/ pa nota sunt hulus poetae carmine. nam sepe hoc ver bo vsus est. Et nos didicim/ ea esse pocula archetypa: qd antiquissimorum opificu manibus elaborata fere/ bantur. vnde alla ad exem plum effingerentur. Men/ tor, autem nobilis monu/ mentis antiquorum sum/ mam laudem adeptus est argenteis poculis elabora/ dis. Nec est gloria nostru calicidest non est gloria ar tifici nostrorum tempo/ rum. nam cglum sculpto ris instrumentum est. q. d. hæc pocula non sunt: ela/ borata ad allenum i rem/ plum: sed ipsa Mentoris ar tificio elaborata allis exem plo stant. Sunt enim arche/ typa & hæc forma primu in his a Mentore edita est.

Quincupedal. Puncta notis illex, & acuta cuspe clausa, Saep redemptoris proderet furta solet, Pocula Archetypa. Non est ista recens, nec nostri gloria cæli, Primus in his Mentor dum facit illa, bibit, Calices. Non sumus audacis plebeia toremata vitri, Nostra nec argenti gemma feritur aqua. Phiala Aurea cælata. Quamuis calaico rubeam generosa metallo, Glorior arte magis, nam Myos iste labor. Calices Vatini. Vilia futoris calicem monumenta Vatini Accipe, sed natus longior ille fuit, Lances Chrysendetæ. Grandia ne viola paruo chrysendetæ mulso, Vt minimum, libras debet habere duas. Vasa Aretina. Aretina nimis ne spernas vasa monemus, Lautus erat thuscis Porfena fictilibus, Balcauda. Barbara de pictis veni Balcauda Britannis, Sed me iam mauult dicere Roma suam.

Panaca. Si non ignota est docti tibi terra Catulli, Potasti testa rhetica vina mea. Boletaria. Cum mihi Boleti dederint tam nobile nomen Protomis, pudet heu, seruo colliculis. Calices Surrentini. Accipe non vili calices de puluere natos, Sed Surrentinæ leque toremata rotæ, Colum Niuarium. Setinos moneo nostra niue frange trientes, Pauperiore nero tingere lina pote.

Non sumus: Calices au daces vitrei erant exigul pre cli ad Circum maximum expositi suis officinis. de his supra extat carmē. Au daces dicti quod vasa chry stallina falsa ipsi imitaren tur. nuc negant se appellan dos esse audaces: cu plebel sint: & vitrei & gemmas no habeant: quæ aquis calidis soler vitaru aliis poculis, supra: Et nimium calidis non viciantur aquis. Vi tri: cum sumus vitrei. Ple bela to. vasa tornata plebe ia. Feritur aqua ardē. i. vi elatur aqua calida: vt alla pocula. Quamuis: phia la aurea cælata cum allis va sis. cælatura: fiebant gemis aut crustatioe aliqua inserta phialæ celebrant: ex sua tantum materia erant aurea: adeo duarum vnclarum phiala a Phitea sculpta incredibili æstimatioe venit. erat autē in eblemate Vlysses & Diome. palladiu succipiētes. nuc phiala se anteponeit aliis vasis hac vna laude: qd nihil habeat insertum: aut alienu: sed totu eblemata ex eius constet materia. Magis glorior arte: id est maiorem ha/ beo gloriam ex eblemate. Iste la. eblemata. Meus est: ex me. Vilia: Vatinius Beneuentanus calices confi cebat prominentibus nasus: modo singulis: modo binis: modo quaternis. In. Et beneuentani futoris nomen ha bentem Siccabilis calicem nasorum quattuor. vilia qui dem erant: vasa: sed Vatini opificio commendabatur:

ex hoc extrat distichon. Suroris: magistri. Nasus: illa prudentia: & ars Vatini: alludit ad nasum. nam Vati nius Surrinig alinus distorti corporis erat temporibus Neronis. vt ex historia Cornelii Taciti propagatum est: quauis vilia hec sint: tamē aperto opifice confecta sunt. Longior nasus: callcis. erat enim nasutus Vatinius, & peritus. Grandia lances chrysendetæ patingerat la flores aureæ: quibus pices in primis gestabantur: sed preciosiores, quales erant muli. Ne viola: ne affice ignominia. Vt minimu: ad minimum. Aretina: vasa fictilia ex terra areti/ na fiebant magna laude: vt Plin. tradit. Rudis anti/ quilas fictilibus vrebant: qd Numa instituisse & docuisse dicitur. Agathocles Sici lig rex cum ex humilis con ditione i regia peruenisset dignitatem: prioris fortunæ no oblitus fictilibus p/ petuo vsus est. Nuc ait poe/ ta Porfena vsus esse Are/ tinis. duo designans: & te/ porib' Porfena hæc in vsu fuisse magna æstimatioe: & Aretinos illi paruisse. erat enim rex Clusinarum in Hetruria. Tuscis: areti nis. Barbara: Balcauda: vas erat peregrinum. nam Britania hoc dedit seruato patriæ nomine. lu. Addas & Balcaudas & mille esca/ lia. Escalia: id est esca apta. Picti dicitur britanni: quo niā glasti ea est herba: simi lis plantagini succo tingebantur: vt horribiliores in bello essent. nam eo nigre/ scebant in speciem Echio/ pum: eorum vixores eodē medicamento vtebantur in quibusdā sacris Plutonis. Barbara: vasa peregrina. Pictis: glasti. suam: ga dicit me Romanæ. Si no: I menda est apud Ptolemeu pro panacis populis Rhe/ tia panari scriptu est: inde mittebantur vasa vinaria de nomine paræ panaca dicta. Rheti autem populi in Italiam vsq; supra Vero nam & Comum extendun tur: habentq; vina iudicio Virgilii salerno tantum ce dencia: Stra. ferentia cer/ tantia cum omnibus gra/ ta Augusto: vt scribit Tran quill. Rheti a Rhetico duce. Si non est ignora: id est si

aliquando fuisti Verog. Potasti vina rhetica: panaca. Mea testa: me panaco vase. Cū mihi Boleti: Boletaria vasa cōdēdis boletis cōparata ex forma: sed destinabatur colliculis: qui inter cibarla ganeata numerat sentētia Aplici: qui id docuit tibus Tiberi: cōqueruntur qd cū nomen habeant a boletis colliculis seruatur. Proto mis colliculis: id est teneris: & qui primi succiduntur. Nomen tam nobile: quia dicitur boletaria. nā boleti nobilissimi erant. Alibi boletos mittere difficile. Accipe: Surrēti in Cāpania a qua estimatio terra erat: ex qua vasa cōfecta cū Aretinis cerabant: sed prestabant leuitate. nam leuigabantur. Non vili: nō ignobili. Leue: polli tum rota. Setinos: Nives seruata: in penu vna resti/ Martialis.

nonne... dicitur... et...

Scalptorium. Tabula Citrea

Ephippium. Stipadia. Gustatorium. Chersina. Mensa Citrea. Mensa Acerna. Tigrina mensa.

C. hryseda deta. sumus... natus... fuit... da... Britanni... Picti... Glastum.

DOMITIVS.

Lana Canulina. Hæc tibi Lana canulina nullo medicamento suo...

oue ita nata sum. Fasciam fascia pectoralis compescen...

Canulina Fusca. Hæc tibi turbato Canulina simillima mulso...

Vertical marginal notes on the left side of the page.

circulus Martia. Circulus: patris erat mixta farina: caseo, & aq...

DOMITIVS.

FIVNGERE: liburnica lana similliores erant pills, q velleribus inutiles pexis...

ca clamante. Plinius: Vsq eo processisse delirias: vt ne ceruices quidem virorum sine pennis sustineri possint...

Cuculli Liburnici. Iungere nescisti nobis o stulte lacernas, Indueras albas, exue callaicas...

Vertical marginal notes on the right side of the page.

& Pro. dixerunt. supra: Si prior euganeas clemens Eli- caonis ad oras. Terra Cat. Verona.

DOMITIVS.

IDENT: Semecinctum compositione declarat quid sit: nam mediū cingebat hominem tunica demissum.

Vtrunq; togam & semicinctum. Ebraia: color in lanis amethistinis dicitur est a colore lapidis amethisti.

Amethis stina lana Amethis Rus lapis

Semicinctum, semicinctium

Dent tunicam dices, ego te praecingere possum, Effem si locuples, munus vtrunq; darem.

Lanae Amethistinae.

Ebria sidoniae cum sim de sanguine conchae, Non video quare sobria Lana vocer.

Lanae albae.

Velleribus primis Appulia, Parma secundis Nobilis, Alinum tertia laudat ouis.

Lanae Tyriae.

Nos lacedemoniae pastor donauit amicae, Deterior Leda purpura matris erat.

Lanae Polentinae.

Non tantum pullo lugentes vellere lanas, Sed solet & calices hanc dare terra suos.

Idem.

Lana quidem tristis, sed tonsis pta ministris, Quales non primo de grege mensa vocat.

Tomentum Lingonicum.

Oppressae nimium vicina est fascia plumae, Vellera lingonicis accipe rafa sagis.

Tomentum Circense.

Tomentum concisa palus circense vocatur, Hanc pro lingonico stramina pauper emit. Pluma.

Lassus amyclaea poteris requiescere pluma, Interior Cygni quam tibi lana dedit.

Foenum.

Fraudata tumeat facilis tibi culcitra pluma, Non venit ad duros pallida cura toros.

Tintinabulum.

Redde pilam, sonat aethernarum, ludere ppgis, Virgine vis sola lotus abire domum.

Discus

Splendida cum volitant spartani pondera disci, Est procul pueri, sit semel ille nocens.

si nescis rustice redde pilam. Est tintinabulum. Sola virgine: solis aquis virginis siquidem pergis ludere. Splendida: discus ludus: quo pueri graece gymnasio exercebantur numeratus inter quinque exercitationes: iactabatur autem massa plumbea alutata iuncta: in qua referenda & periculum erat: vt apparebat ars vt Pin- dari interpret docet: hoc genere ludi Hactenus a Phoe- bo est necatus. Disci spartani: laconici. Volitent: iactantur. Semel nocens: satis sit qd semel interfecerit Hyacinthum spartanum.

Reddidit:

DOMITIVS.

REDDIDIT: Cithara inuenta ab Orpheo Euridi- cen vxorem ab inferis impetrauit: sed data lege ne respi- ceret sequete: amoris impatiens respicendo ea amisit.

Sibi ipsi non fidebat sibi. De Pompeiano: Idem in Pom- pelano theatro Orpheus recitat: e representatis filialis & feris: quo sono allicerent. su praerat de hoc epigram- ma. Feruida: plectri instru- mentum: quo fides plectu- tur: hoc est percussio pu- stula: vt alii codices habent

pustula pustula

Cithara.

Reddidit Eurydicen vati, sed perdidit ipse, Dum sibi non credit, nec patienter amat.

Idem.

De Pompeiano saepe est delecta theatro, Quae duxit siluas, detinuitq; feras.

Plectra.

Feruida ne trito tibi pollice pustula surgat, Exornent docilem garrula plectra lyram.

Trochus.

Inducenda rota est, das nobis vtile munus, Iste Trochus pueris, at mihi cantus erit.

Idem.

Garrulus in laxo curanulus orbe vagatur, Cedat vt argutis obuia turba trochis.

Signum victoriae.

Hoc illi sine forte datur, cui nomina Rhenus Vera dedit, decies adde salerna puer.

Idem.

Gloria tam parui non est obscura sigilli, Istius pueri Brutus amator erat.

Sauronytius Corinthius.

Ad te reptanti puer insidiose lacertae Parce, cupit digitis illa perire tuis.

Hiacynthus in tabula pictus.

Flectit ab inuiso morientia lumina disco Oebalius Phoebe culpa, dolorq; puer.

Hermaphroditus marmoreus.

Masculus intrauit fontes, emerit vtrunq; Pars est vna patris, caetera matris habet.

Danae Picta.

Cur a te precium Danae regnator olympi Accepit, gratis si tibi Leda dedit.

Persona germanica.

Sum siguli iustus Rufi persona Bataui, Quae tu derides, hanc timer ora pater.

Hercules Corinthius.

Elidit geminos infans, nec respicit angues, lam poterat teneras hydra timere manus.

Hercules Fictilis.

Sum fragilis, sed tu moneo ne sperne sigillum, Non pudet Alciden nomen habere meum.

Minerva Argentea.

Dic mihi virgo ferox cum sit tibi castis & hasta, Quare non habeas aegida: Caesar habet.

Europa Picta.

Mutari melius tauro pater optime diuum Tunc poterat, lo cum tibi vacca fuit.

Germanico extra forte datur: est: cui torques po. ro. victoriae pepit hoc signu Victorie. Decies: p numero 11. ar. Ger- manici: i. decē cyathos i hilaritate: factis supra. Gloria: Lema βου του ωδουλιου. Brutus puer. nā Brutus ille q in philippicis occubuit puer: amado cognome dedit: que Apollodorus cognomine infans: vt scri. Pli- nūc idē ē fictilis. Sigilli: sta- ruz. Obscura: incognita. Ad te: Sauronytius: siue Sauron- tus Sauroctonos. οχιβος grece: tartar significat vulnere. Sauronit' igitur erat puer gre exp'ius obseruās lacertam obrepere, vt vulneraret. Corinthius. i. ex are Co- rinthio fabricatus. Cupit- pire: vt velle mori. Flectit Hyacynthus puer pict' mori bundus ex vulnere dicit. Masculus: Hermaphrodi- tus marmoreus. Fōte: Sal- macidis. Vtrūq;: foemina & virū. Patris: Mercurii. Matris: Veneris. Cur: Da- nae picta corrupta auro a- loue. Si Le. quae erat pul- chrior. Dedit gra. sine pre- cio: cur accepit danae picū a te: q. d. nō debuit. Sū: si- gnū erat captiui Germani fictile. Bataui: populi qui colunt rhenū domiti a Do- mitiāo. Lūsus: lasciuia ge- nū siguli: q. ludēs me ita ef- finxit. P: Do. Tiet: nā Ba- tauri hostes fuerāt Do. Alii sic legūt hoc vltimū carmē: hanc puer ora riet. Elidit: Hercules Corinthius: id est ex gre corinthio exp'ius in- cunils nee at āgues: ex histo- fabulosa ide poeta ludit di- sticho. I: apicit: nō auerit vultū. Hydra: q ab adulto fuit domita. Iā: cū videret id puero fieri. Sū: Turian' a Fregellis accitus ē a Tar- quino rege Iouis effigie fe- cit i capitolio: & Hercule si- ctile: q pperuo cognomine dicit' ē Hercules fictilis. hoc igit signū Herculis: qd nūc mittitur cum fictile sit: hoc gloriae: q Hercules hēbat suū cognome: qd dicit in vrbe Hercules fictilis. Sigil- lum: parū signū. Meū no- mē: appellari fictile. Dic- missi: Palladis ellpeus que egide appellabant imagini- bus Do. addit' ē: inde Palla- dis imagines sine egide for- mabatur. hoc at erat fami- liaritatis idicū qd numine qd iperator picipue coluit. mittit nunc imago Miner- ug argētea: Caesar ha. ridet Pallas. data ē egide Do. su- pra indicat' Mar. Accipe belligerē crudū toraca Mi- nerue. Mutari: hāc luppi- ter taurus traiecit i Creta. Argute, iqr poera. tūc opor- tuisse Iouē mutari i taurū: cū Iou. quā amabat, versa est in bouē: fessellū n. culto- dē: & Inisset bouem.

Saurony- tus

lascerta

vt scribo

Corinthius

I

K Palom

soni

via que

vocabant

tra effi

ci adabi

+

nti sauro

1105.

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

stini vobis lin in lito e uenitig tota signia iut, unde stinates.

stini vobis lin in lito e uenitig tota signia iut, unde stinates.

stini vobis lin in lito e uenitig tota signia iut, unde stinates.

stini vobis lin in lito e uenitig tota signia iut, unde stinates.

stini vobis lin in lito e uenitig tota signia iut, unde stinates.

stini vobis lin in lito e uenitig tota signia iut, unde stinates.

stini vobis lin in lito e uenitig tota signia iut, unde stinates.

stini vobis lin in lito e uenitig tota signia iut, unde stinates.

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Tomentu Circense

Trochus

Trochus

Trochus

Trochus

Trochus

Trochus

Trochus

Trochus

Trochus

Trochus

Trochus

Trochus

Trochus

Trochus

Trochus

Trochus

Trochus

Tintinabulum

Tintinabulum

Tintinabulum

Tintinabulum

Tintinabulum

Tintinabulum

Tintinabulum

Tintinabulum

Tintinabulum

Tintinabulum

Discus

Discus

Discus

Discus

Discus

Discus

Discus

DOMITIVS.

FLAMABAT: nota fabula in freto festiaco: cum ad Hero puellam nataret, merfus est: quæ mors ob eâ cau/ sam: si fuit acerba quod ante optatâ puellæ amplexum moreretur. Audax: qui se commisit aq̄s natatu. Ebrius: moreretur. Audax: qui se commisit aq̄s natatu. Ebrius: moreretur. Audax: qui se commisit aq̄s natatu. Ebrius: moreretur.

Leander Marmoteus. Clamabat tumidis audax Leander in vndis, Mergite me fluctus, cum rediturus ero. Sigillum Giberi fictile. Ebrius hæc fecit terris puto monstra Promethe/ Saturnalio lufit & ipse luto. Homeri Batrachomyomachia. Perlege mæonio cantatas carmine ranas, Et frontem nugis soluere discite meis. Homerus in membranis. Ilias & Priami regnis inimicus Vlyffes Multiplici pariter condita pelle latent. Virgili Culex. Accipe facundi Culicem studiose Maronis, Ne nugis positus, arma, virumq; canas. Virgilius in Membrana. Quâ brevis immelsum cepit mēbrana Maronē, Ipsius vultus prima tabella get. Menandri Thais. Hæc primum iuuenum lasciuos lufit amores, Nec Glycere, vere Thais amica fuit. Cicero in membranis. Si comes ista tibi fuerit membrana, putato. Capere te longas cum Cicerone vias. Propertius. Cinthia facundi carmen iuuenite Properti Accepit, famam nec minus ipse dedit. Liuius in membranis. Pellibus exiguis arētatur Liuius ingens, Quem mea non totum bibliotheca capit. Sallustius. Hic erit vt perhibent doctorum corda virorum Primus romana Crispus in historia. Ouidius in mēbranis metamorphosis. Hæc tibi multiplici quæ structa ē massa tabella, Carmina Nafonis quinq; decemq; gerit. Tibullus. Vifit amatorem Nemeſis laſciua Tibullum, In tota iuuit quem nihil eſſe domo. Lucanus. Sunt quidam, qui me dicunt non eſſe poetam, Sed qui me vendit bibliopola putat. Catullus. Tantum magna ſuo debet Verona Catullo, Quantum parua ſuo Mantua Virgilio.

Hæc primum: Menandri Thais comœdia: author apd grecos iuuenum amores & fraudes meretricias ſingulari ingenij laude expſit. celebrat at Thaldē nobiliſſimum ſcortū: cui oēs meretricias veneres cōcedit: vñ Thais Menādria dicta ē a Prop. Glycere alterg ſcortū: qd cū poſate nō celebret: tāta carnis

plaria q̄ta Thais pſcripta ē: nullū illecebrarū nomē ē a deptū: qd maxie valebat. Thais igit Glycere aſponitur carmie Menādri. Nec Glycere. ſ. fuit amica. Vere Thais amica fuit: ob illecebras viſa eſt vere amica. Meretricis laus eſt ſi perſuaſerit ſe amari. Hæc Thais Manandri. i. Lufit: decepta: q̄a illic erat amores iuuenū decepto.

Si co. Ci. i mēbranis. Alluſio ē ad chartas mēbranas: q̄ a mēbris dicit. nā q̄ ſcripſerit fuerit i mēbris vñ i mēbris eē Ci. q̄ i mēbris ē. Cū Ci. nā i his mēbris vñ. Cl. thia: monobyblos Proptil carmie ita ſcribit: q̄ ardētis ſime amauit Hoſtiam ſicō noie appellatā Cinthiā: nō nullog iudicio prias tenet pres i carmine elegiaco: au thoſ Quittiliā. nā amoris affectū pſertit q̄ ardentiores ſūt melius expſit nō. Ac cepit fa. carmine Proptii. Nec min⁹ de. nā poeta eo carmie claruit. Pellibus: Titi Liuii magnitudo exp/ mit: q̄ orſus hiſtoriā a cōdli ra vrbe i cētum & xxx. li. broſ excreuit descendens ad Auguſti tpa. Pellib⁹ exi. mēbranis. Hic Sallu. cum Thucydide certat authore Qui. maior laude futur⁹ ſi verbis Cātonis Cenſorini ex originibus abſtinuiſſet. nam inde magnam verbo/ rum copiam deduxit diſi/ cho prodente furto: Et verba atiq; multū furate Ca tonis Crispe Iugurte cōdi tor hiſtoriæ. Ereutas in eo laudat a Fabio: lacerat⁹ ē a Leneo Pompeio Pōpei ma gni liberti: quoniam ſcri pſiſſet Pompeium oris pro bi: animi iuerecundi: pri mam hiſtoriā laudem obti net. Corda do. i. vt docti hoies iudicat. Hæc maſ. vo lumen. Vſit: Nemeſis no/ mē ē deg q̄ caret noie laſio: hæc colebat aduerſus ſup/ bos i Capitolio: male acci/ piūt q̄ p fortūa iterpræt. eſt itē puella amata a Ioue: vt Hig. ſer. altera a Tibullo: q̄ Planā amauit ſub noie De lig delectatus pauprate: vt initio ſer. Me mea paupras vitē traducat inerti. Sed ide ē diſtichō: qd ipſe poeta ſer/ bit de amica illa regat cū/ ctos illi ſint oſa curę: Acti uet i tota me nihil eſſe do/ mo: ad qd alludēs mar. ait. Quē i. cui optatum fuit. Nil eſt i to. do. q̄ ita ſcribit: At iuuet i tota me nihil eē domo. Sūt: Lucan⁹ hiſtori cis poti⁹ q̄ poetis imitād: vt Fa. ſcri. dū grauitatē cū illi hiſtorię ſeq̄ hiſtorico: q̄ poetę ppior: iudicio tñ fer me oſum i poetę ordinē ē redact⁹. Tñ: Catul. varietate carmis: & atiq; ſimpli citate: laudē ſignē meruit: Cloā amauit quā Leſbiā ap/ pellabat: Firmionem peniſulā lac⁹ Benaci hēt pſiam in agro veronēſi: ſed Verona eū ſibi vendicat ciuē: quē Mā/ tuæ opponit oſtenti Vir. Debet: ob nominis laudē.

redact⁹. Tñ: Catul. varietate carmis: & atiq; ſimpli citate: laudē ſignē meruit: Cloā amauit quā Leſbiā ap/ pellabat: Firmionem peniſulā lac⁹ Benaci hēt pſiam in agro veronēſi: ſed Verona eū ſibi vendicat ciuē: quē Mā/ tuæ opponit oſtenti Vir. Debet: ob nominis laudē.

Hæc:

DOMITIVS.

THAC: carmine deſcriptæ aquæ frigidæ & caldæ mlti tūtur: ſed inquit poeta bi verſus melius natarent aquas ſuas q̄ emitti debeat: ſul carminis laudem extenuās. Quæ fuerunt: i deſt quæ aquarū nomina deſcribunt. Dicunt: fatentur. Mellus na. mergenda eſt hæc char/ ta. alibi: Vis puro cum li/ bro Marce natate tuo.

His: ex mulo & equa, au/ thore Plin. natiſtur Ious mulus exiguus: quem alii ginum dicunt. ſunt præce rea inter mulas, quæ pumi liæ dicuntur: hoc eſt nã: nam P. umiliōes nã ſunt. Altius: q̄ ſit in mula. De litias: Catella gallicana in delictis: vt melitea, & iſſea. Pagina eſt breuis: non ſuf ſicit. Hic bre. in Galitia & Aſturia provincia Hiſpa/ nię equi natiſcuntur parui: qui crura alterna molliter, explicat glomerando: di/ cūturq; aſturi cones ab aſtu/ ria provincia: inde eūdem inceſſum arte docere præ/ ceptum eſt. de his carmen extat ſilii: cū de aſturiſ populis loquitur: His par/ uis ſonipes nec Marti no/ tus: at idem Aut inconcu/ ſo glomerat veſtigia dorſo: Aut molli pacata celer tra hit eſſeda collo. Equus a/ ſtur: qui venit ex Aſturia. Ad numerum: in ore nē. Aueſſertis gēribus i deſt hi ſpanis. Non: Canes verta/ gi, qui ſponte in venationē exeunt leporebus inſidiant/ tur: quos morſu compre/ henſos don. um referunt, verbum eſt peregrinum: quamuis alii a vertendo, & agēdo vertagum inepte de ducunt. Non: palæſtrita In gymnaſio vincebat ma/ xime ſi cedens reducto pe/ ctore aduerſarium reflecte ret hæc exercitatio diceba/ tur cſnopall: hoc eſt in cly/ ta palæſtra: nã κλυω ſignifi cat inclino: & κλυ palæſtra: vñ Do. concubitū appella/ bat cſnopalem tāquam pa/ læſtrę exercitacionem: ana cſnopalli ſignificat reflexio nem in palæſtra. κλυω κλυω: i deſt reflexio nem palæſtrę: in quo longo collo opus erat: vt ſupra: Grandia quæ vano colla la/ bore facit. & lu. iongis cer/ uicibus equat Herculis An/ taxum procul a rellure te/ nētis. Nouit ſue: i deſt qui ſcit retroſere pectus tanq; oneri ſuſpenſi aduerſari ſuecumbat. Inde enim ad uerſarium pendente in/ clinato latere deſicit. Qui ni. i deſt qui tantum & ſim/ pliciter, ac ſine arte ſupe/ ret aduerſarium: quaſi dicat plus delectat in palæſtra arſi: q̄ robur tantum. Callidus: ſimilam genere tantum foeminio proferre putauit Porphyrio in Ho. Similum quæ ab Hora. ſcriptum tāquam inuſitatum notauiſſe: eo/

dem genere hic proferat a Mar. hac latide adhibita: q̄ ha/ ſtas immiſſas declinare ſciat. Id Mutianus cum de ſimia rum ingenio ſcriberet: non tradidit: neque cum ſecurus Plin. illud tantum affirmant eas latrunculis e cetera ſi/ ctis nonnunquam luſiſſe: nuceſq; diſtingue reuſu. Elu/ dere: propulſare. Eram cerco. i deſt ſimia caudata.

Tam: a Gadibus laſtula ſaltatione eruditæ puellæ mittebantur. venereos mo tus ſaltando edētes. nunc mittitur puella gaditana. Iſtum Hip. exemplū pu/ dicitia. Fecerit maſtur, coget maſturbari allectum illecebris ſuis, Aera: Cym bala inſtrumenta ſacerdotū Cybells: quib⁹ ſacra numi/ nis agentes ſomno iuge/ bant Athin puerum: quo Cybele olim potiri non po/ tuerat. Celengos: phry/ glos. Celenæ patria Athin Phrygiæ, & Martig. Sit pu/ mice leuis: nam expollebatur pumicibus qui mōſtes volebant videri. Plin. Sed hi pumices: qui ſunt in vſu corporum leuigandorum foeminis: iam quidem & viris: atq; vt ait Catul. li. bris. Collo: ceſtos ſignifi/ cat balteum Veneris: quo Martis adulteria reprime/ bantur: com Deus eo cede batur. de hoc plura dicta ſunt in imagine Iulij in ſu perioribus libris: quicum/ que habebat hoc balteum poterat, quem velle, ad a/ morem incitare. Meros amo. i. ceſton calētē. De ſi nu ve. qui nuper a Venere acceptus: nō. flagellū di xit Venere alloquēs: Subli/ mi ferias Cloē flagello. Su me cythariaco: idē amato rē Iouē. hoc eſt ex verſu Ho meri: q̄ ſcribit Iouē cohibē dō balteo a Iunone: & com pulſum ad amorē fuiſſe: cū alienis tamē amoribus an/ tea eēt deditus. Currant: Notarii dicebant, q̄ aliquo orate verba ſingula excipie bāt notis designata. horum velocitas in precio erat: au thor eſt Plutar. in vita Ca/ tonis vti cenſis. Currat: ve locia ſint. Suum opus: ex/ tulit verba. Dextra: nota rē. Peregit opus: ſcripſit. Leuius: Papyraceæ char/ tē leuigabant, authore Plin/ nio, dēte cōcano: quod pu to ſcribendū dente, conca/ ue. inde illud apud Cicero nem: Res agatur tempera/ to calamo: & dentata char ta: expollebaturq; vt plen deret. & vt facillor eſſet cur/ ſus calamo. Cortex ma/ reotica: i deſt papyrus egypti/ ptia. nam Mareotis in ſula eſt egypti. Inoffenſa via. i. leuigata vt calamus offendere non poſſit: & nuſq; here re. Non: hoc diſtichū ſupra reclauiimus: Morlo dictus Morio erat. xx. millibuſemi: Redde mihi nūmos Gargillane, ſa/ pit. nã moriones dicitur, qui mētis ſimplicitate quada

Callidus: ſimilam genere tantum foeminio proferre putauit Porphyrio in Ho. Similum quæ ab Hora. ſcriptum tāquam inuſitatum notauiſſe: eo/

Hæc:

& deformitate oris delectant: nihil scurrile suo excogitantes ingenio: hi cum aliis iudicantur, sapientes iudicantur a Martia. perpetua enim fruuntur quiete nullis anxiis curis: qualem vitam delegit Epicurus. & Martia eum secutus. Stupor: hebetudo: hoc est non simulans se stupidos: sed ita nati sunt. Nec fingitur: ut a scurrilis. Non sapit: non anxius est: & is gravitatem quandam sustinet. Sapit: iudicandus est sapiens ut Morio.

DOMITIVS. P. MOLLIA: Phryxii fecit: caput arietinum & cor bubulum in saturna: libus mittebantur veteri in struto. Marici phryxii: quali Phryxum & Hellem tralecit aries. Meruit hoc aries ex quo saepe habuisti runcam. Iuvenalis notat hunc morem capitis scilicet veruecni mittendi: Et elixi veruecis labra come dicit. Si solum: Pumilio la sine: graece nanus dicitur. Inter potentia olim erat: sed in delicias luxu temporum est receptus auctore Plini. Caput: nam nanus habet magnum caput.

Hectora: forte & magni ut Hector fuit. Astyanax: id est paruum: ut fuit Astyanax filius Hectoris: qui puer de turri deiectus est. Apte cum Hectorem patre nominasset, subdit Astyanax filium. Hec: Parma magna indigebat arte in ludo theatri: in quo Agatinus praecipuum obtinuit laudem: est autem breuior clypeus: scutum autem longius toro contigit hominem. Quae igitur parma est grandiori homini: eadem est scutum pumilionis: quae eorum tegit: hoc igitur in laudem Agatini: quem supra laudavit victorem in ludo parmae. Vincit: ab Agatino. Tibi: magno.

Scutum pumilionis: parvum scilicet. Non satis est ars: pueri comedi, qui in agendis comediis placebant cor poris elegantia: & arte verborum artico dicebantur. Hoc est iucundissimum & maxime optandi: contra qui non placebat, dicebantur. Hoc est odio digni. Egregia nunc comediorum puerorum turba mittitur. Idest dignus odio.

Fibula. Histrio: inducitur ab umbilico ad genua: non tam ad pudenda velanda: quam ad venereum coitum repetendum: quo histrio raucedinebat: unde fiebat ut mulieres in rem negatam pronae: magno precio coitum ab histrio conducerent: ut in superioribus libris copiosus est expositum. Iuue. Solutur his magno comedi fibula. Futuant: conducti a mulieribus. Carus: maiore precio: verba sunt fibulae respondentis. Praedo: Acci-

pter praedo volucrum: scilicet olim liber: nunc quoque capit aues: sed domino. Meeret: dolet quod domino non sibi capiat aues. Non: viscatis calamis aues arboribus insidentes veteri aucupio capiebantur: dum aucups in digitos surgens: eos subiceret aulum pedibus. hoc supra est expositum & confirmatum carmine Silli: simul catus mulcebatur: ne interea euolarent. Silius: Ut qui viscata populatur harundine lacus: Dum nemoris celsi proceracacumina sensim Subtractare certat &c. Sublime calamo sequitur crescente volucrum. Calamis: viscatis. Crescit: subiicitur. Dic: oblonator dicitur qui emit obsonia. quo verbo usus est Tran. Huius est pares conuiuarum numero epulas parare precio quo dominus iusserit. Quot: quo numero. Nec addideris verbu: nec moneas quid sit emendum. Pauper: pu-

Caput Arietinum.

Mollia Phryxii secuisti colla mariti, Hoc meruit tunicam qui tibi saepe dedit.

Pumilio.

Si solum spectes hominis caput, Hecora credes, Si stantem videas, Astyanaxta putes.

Parma.

Hec, quae saepe solet vinci, quae vincere raro, Parma tibi scutum Pumilionis erat.

Pueri comedi.

Non erit in turba quisquam Sed poterit quiuis esse

Fibula.

Dic mihi simpliciter comedis, & citharcedis Fibula quid praestas: carius ut futuant.

Accipiter.

Praedo fuit volucrum, famulus nunc aucupis idem Decipit, & captas non sibi moeret aues.

Calami aucupatorii.

Non tantum Calamis, sed cantu fallitur ales, Pallida dum tacita crescit arundo manu.

Oblonator.

Dic quotus es, quanti cupias coenare, nec vnum Addideris verbum coena parata tibi est.

Cor Bubulum.

Pauper caudicus nullus referentia nummos Carmina cum scribas, accipe cor quod habes.

Coquus.

Non satis est ars sola coquo seruire palato, Nanque coquus domini debet habere gulam.

Craticula cum veru.

Parua tibi curua Craticula fudet ofella, Spumeus in longa cuspidem fumer aper.

Pistor dulciarius.

Mille tibi dulces operum manus ista figuras Extruit, huic vni parca laborat apis.

Lentacula.

Surgite, iam vendit pueris lentacula pistor, Cristataeque sonant vndique lucis aues.

Finis.

Cor quod habes: id est accipe cor bouis: quia improprie dicitur: & alter bos. Non: Ars coquaria non satis est. Debet habere: scire gulam domini. Parua: craticula diminutiua a crata: quae ferrea est. Ofella: ofella lam conditae carnis doct Varro. Hec potest coqui craticula: cum aper: & grandiores ferreae torreaur veru. Fumer: dum torretur. Cuspide: veru. Mille: Pistor dulciarius ad differendum pistoris dicitur qui panem tantum conficit: hic enim mel adhibet & crustulam variis figuris format. Ars adeo laudatur ut dicat Martia. apes mel suum conficere propter hunc vnum. Ista manus: pistoris. Parca apis: quia melle abstinet. Laborat huius est propter hunc mirum mel conficit. Surgite: lentacula cibi ganeati dicitur: qui a pueris emebantur summo mane a pistori: quasi igitur noctem

fatur natiuam egisset: eu agatus p muneris singulis distichis monet diem aduentare impositurus victimam manu. a duabus autem rebus lucis aduentatis signum accipit: & a pueris ementibus lentacula: & a gallis canentibus: qui auctore Plinio, genitae a natura sunt ad excitandos mortales in opera: & somnum suspendunt.

Domitil

Domitii Calderini Veronensis defensio cum recriminatione in calumniatorem commentariorum in Martialem: quos nondum ediderat: ad Corellium patris amplissimi Cardinalis Neapolitani nepotem.

Domitius Corello Salutem.

NON POTVIMVS affequi id quod vel tu optabas Corell: vel studiis nostris maxime contentaneum erat: ut Mar. interpretationem sine vlla animorum contentione absolueremus. Nam q partim nuper ceperat inuidere: partim odio habere tam diu: nullum detrahendi & infectandi finem facit: quod q diu intra parietes ab eo actum est apud te: Theodorum Nicolaum praesulem Modrusensium: viros plane bonos & doctos & quissimo animo iniuria tui: aut certe dissimulavi. Sperabam enim magnopere fore aliquando: ut cum suae estimationis: ac dignitatis rationem haberet: tum veteris obseruantiae meae: nam & si fidem in eum: beneuolentiam: pietatem nunquam ipsi vni quod videam probare potui. Tame officio meo plurimum delectabar: cuius fructum vel ex eo capiebam maximum: q sapientissimorum virorum consiliis, Nicenig in primis voluntati, in cuius era familia, me satisfacere intelligebam: fuisse profecto illo etiam ammissio in eadem instituti ratione: a qua maledictis: iurgis: iniuriis: grauisissimis me nunq depellere potui: nisi paulo ante epistola quadam agrata tam pridem antimum penitus exulcerasset. ita enim me lacessit: ita vberat in ius ita accusat: ut silentium pro confessione sit profuratum: quod sane grauissimum esset in hominem praesertim innocetum. & qui optimam causam habet. Quare non magis me offendit: quia cauillatoria quadam versuta: parum quidem illa digna libero homine: sed teste fortasse vel infirmitatis: vel facti iniquissimi: non. n. scripsit ad me: no passus est suo nomine epistola reddi: sed quaedam subornauit: qui ostenderet mentitus se allunde accepisse. Si iure dissentit cur apud nos hoc no proficitur ingenue & docet? Si iniuria oppugnat: cur aude scribere: conqueri? vociferari? declamare quotidie? quasi vero nihil ad eum magis pertineat: q q Mar. profitemur: cu multa pro hominis Instituto & officio proposita sint: in quibus maiore cu laude versari & possit & debeat. Equidem vel seuerissimi censoris reprehensionem non sperno: modo iusta sit: & pro animi equitate proficiatur: huc enim industria: labores: vigilie nostrae omnes spectant: ut tuis, aliorumq aurius dignum aliquid afferamus: quod posteris etiam speremus vtile futurum. Id siue maleuolorum oburgatione: siue mea opera fiat: non laboro vehementer. Satis praestare videbor: si mea causa que a multis incognita habetur: & disputata fuerit: & literarum monumentis comendata: quod si nuc aliquid doceret: agere illi gratias: & nos omnis maxime debere arbitraret: sed quicquid proponit & iactat nostrum est: nos dictauimus: in nostris est commentariis: praeter contumelias quas ex suo ingenio addidit. Nos illic vtraque sententiam complexi: altera probauimus. In eo vero mecum praclare agit: quod non modo perpetuo epistolae argumento: sed singulis ferme syllabis eum animum praese fert: ut nemo non intelligat cur haec meditetur: & tanta cura, tantaq sollicitudine corruptis auditoribus scripta nostra perquirat. Vtinam is esset qui esse debeat: nam & ego aliquando haec cum eo communicassem: & ipse multis in locis melius sentiret. Remitto illi contumelias & maledicta: quibus me intemperanter oneravit: tam autem immerito audio: q ille inhoneste iactat. Tribuo hoc personae qua sustinet: nihil scribam: quod ipsius animum merito offendat: causa tamen posita venia ad altercationem: ex qua viri docti aperte diuidicabit: an ego aliquid in parte meis auditoribus dictauerim: an ipse scriptis nostris admonitus quadam ex Strabone: ex quo fonte sententiam nostram hausimus inuidiose admodum repetat: & pronunciat. Suscepta autem olim sententiam ex qua deturbari non vult parum tueatur. Singulis epistolae partibus non respondebo: quod semper existimavi infirmi ingenii & perturbat: omnino alienum a veritatis cognitione. Illud in primis praerite no possum: quauis in quem scriptum sit: ignoro. Iactat. n. se quandam nebulonem nouo actu elusisse: in quo vereor ne ipse accusandus sit. Nam fieri negat: quod cur fieret paulo ante interrogauerat. Eorum. n. que proponebantur ratione illa docere oportuit. Theophrastus quoque se demonstrasse scribit: cur ita nonnulli in India arborum nascantur ex militum Alexandri veris: quod si alter eadem nasci audierit: alias ite causas allaturum pollicetur. Quod inotio me comunem amicum appellat: facile patior: modo vterq intelligat, se non esse erga me in officio. Quod gloriabitur: ego neq hoc iactauit vsqua: neq hominem nominavi. Et stant cometerarij verborum nostrorum testes semper teneant. De myrina quod refutauit scriptum: (liber enim omnem disceptationem ad veritatem conferre) Id erat in nonnullis codicibus: qui ab ipsius recognitione defluerant: qua in te me ab eo dissentire plane profiteor: quod ut vel iniquis iudicibus probetur: rationes nostras proponimus: tum refellemus que de myrina exponuntur. Epi grammatis in illis est apud M. V. Martialem: Campis diues Apollo sic murinis: ita codices veterissimi habent: qd aperte fatetur. Quid emendasti igitur inquiet se myrinis quod in aliis codicibus mendose scriptum fuerat: Sic murinis iussi scribere: nonne hoc est emendare: si dixi locum huc apud Poeta inuertum me correxisse? no sum mentitus: qd angit: qd ingemiscit: ut capis myrinis legere potius q murinis: haec spulerunt poeta obrestatu esse Apolline sentio per nume: quod omnium nobilissimum esset. Quis. n. Apolline rogauerit tortorem: qui in vrbe colebatur omisso palatino: quis didymeum & rethebium prius q chryseum, vel delphicum. Celeberrimum autem sminthium fuisse Apolline & Homeri carmine: & antiquitatis religione: qua multis in locis eo numine colebatur: vel vnus Strabon cuius verba referamus: satis demonstrabit quo loco multa stomachum facere possent: nisi totu in presentia quidem causa cu nonnullis eius in me officiis: tu me in eo obseruantiq plane condonassem. na se multa de sminthio Apolline addidisse ait: quae fortasse magna ex parte ignorauerim: cu tamen ex eod loco ea accipiat: unde nos pauca quaedam: que ad carminis interpretatione satis fore videretur, auditoribus recitauimus: in vrbe Chrysa est Apollinis sminthel delubrum: & signum: quod nominis veritate seruatur. Na r. us quidam pedi statuae subiacet. hac statuam Scopas primus fecit: historia siue fabula que de muribus narratur: huic loco congruit. na Teucris e Creta profectis: de quibus primo Callimachus Elegiarum Poeta tradidit: post multi sunt secuti: datum erat oraculum ibi eos sedem posituros: vbi terrigenae adorarentur: idcirco Amaxicum dicunt contigisse: maximamq arestum murum multitudinem noctu exortam quicquid ad armorum & vrsillum inuenisset: correxisse: teucros ibi mansisse: atq Idam ab Ida que in Creta est appellasse. Heraclitus ponticus auctor est mures circa templum abundare: & sacros existimari. Simulachrum vero ita instructum esse: ut murem pedibus premar: & paulo post sed multis in locis sminthel nomen. Nam iuxta Amaxicum duo loca sunt: quae sminthea vocatur: praeter eum, qui est iuxta templum. Item alia Larifago agro proxima. In Pariano etiam agro locus est sminthius appellatus. Item apud Rhodum & Lindum: & alia plurima loca nunc templum sminthium vocant. Hae illa sunt, quae ipse factae addidisse: piget eius verba referre: ne bis eadem repetamus. Non sentis quia ridiculum sit hominem ex vno Strabonis loco varias recensere historiam: vel plura addere videatur: sed nos accipimus: vel inane quandoam eruditionem ostender. Curio puer meus, quem hoc anno e Gallia duxi hunc locum totum transcripserat, si iussisset: sed cum pauca illa retulisset in commentarios nostros: nolui fabulosam historiam pluribus profecti: huc locum. si igno rabam que non modo apud Strabone legeram: sed hisdem verbis apud Eustachiu in primu Iliados cuius testimonio in commentariis vsus sum. Hae iussi abs te ad Titum eius auditori scribi: ut praceptor ostenderet. Sic enim fore sperabam: ut in opinione sua erroris plena & prorsus puerili tenaciter confirmaretur. Literas istas: nec vnquam

Apollo sminthus theus

sminthel Apollinis delubru

Lentacula

Chrysa

vidi: nec missas fuisse arbitror: q. n. me noua ascensione confirmaret: cuius sententiam auditores iam exceperant. Quid si mihi prestare auctorem: qui Homerum: Strabonem: Eustachium duces habere prestantissimos. Quo- rum auctoritati ipse nec accedere debet: nec detrudere potest. Vide an voluerit videri hoc commento non igno- rasse: quod olim nequaquam exceperat. An igitur Domitius Chrysam non procul a Thebe patria Andromaches portu ha- bere: ubi sit Sminthei Apollinis delubrum: & hoc Strabo his verbis testatur: Chrysa oppidum erat ad mare portu habens: cui proxima Thebe imminet: hic fuit Apollinis Sminthei delubrum. Thebe patriam Andromaches fuisse ex carmine Homeri inferuimus. Grammaticos quosdam secutus a necatis muribus dictum lactauerat. In autho- ribus nominum splendorem sequi non soleo: sed quod probabile videatur Fabii Quinti. præcepto nomina cole- bantur: quod aduersus infesta opem ferrent: Ægyptii ibant aduersus serpentes: Bœotii Apollinem Pronopionē aduersus culices: Lydiob sedatam colebant pestilentiam. Idem salubritatis author habitus est: q. terræ humorē radis tollat: vnde noxia creantur animalia. Volui igitur in grammatico historiam naturæ accommodatam se- qui. Quoniam Heracliti & Suidæ: ex quo duo verba græce inculcauit, aliorumq. qui alia de causa Smintheo ap- pellati nem datam sentiunt. Fabula mihi non probatur. Quid minus simile veri est, q. Poetam elegantissimum: & cuius in primis linguæ facilitas laudatur: nouo atq. insolenti verbo uti voluisse: & per Smintheum Murinum dicere: Quis vnquam Murinum Apollinem legit: aut murina loca: aut murinos campos: cum Smintheo Apolline: & Smintheis locis: & Smintheis campis omnia sint plena? Nihil Poetam deterruit: quo minus a mure murinus de- duceret: qui non modo non vitat verba noua: sed cum alia fingit: tum ardelionem: domicionem nusquam præte- rea inuenta carmini inseruit: plurimum profecto inter meam & accusatoris sententiam Interest murinum no- tum: & insolens verbum putat. ergo & festiue factum a Poeta pro Smintheo. & Plini. vero hordeum murinum di- xit & probandum. nam cum Apollinem Homerus Smintheum dixit a Smintho: id est mure: ipse latino nomine murinum appellauit. Idem enim est Smintheus apud græcos quod apud nos murinus. Quem versum apud Stra- bonem a Gregorio Tiphernate latinum factum: ipse etiam proculit ut alia: Smintheum p. clare tendi dominator Apollo. Mar. ut est Homeri studiosus: & versuum admodum memor: quod multis in locis facile agnoscas: eam in- de flexit appellationem: & pro Smintheo, quod latinis nouum erat (nam quis apud nostros vnquam Smintheum di- xit?) murinum apte. & conctone pronunciauit. At si clamat quis murinos campos legit: aut murinum Apollinē? Audiatur obsecro: quis murinos campos: aut murinum Apollinē: vel scripsit: vel audiuit vnquam. plena esse omnia Apolline Smintheo non satis exploratum habeo. Nullus. n. nostrum eo verbo vsus est: & meo cubiculo mures qui- dem gregatim errant. Nullum autem extat Apollinis Sminthei simulachrum. Quid rides? ego etiam incessi omni- bus lætitiis: q. nimiam habui voluptatē. Nosti vnde sit illud Cælianum. Ut igitur simile aliquid experiret: ostendi tibi heri Martialem meum vetustissimū: in quo aperte, q. luce clarius scriptum erat, Sic murinis, ut ipse censui emē dandum. Si Antonium oratorem auduisset, hoc tacuisset profecto: q. illius rationis: aut cōuellit penitus: aut cer- te infirmat. Antiqua enim in codice manus non paruam fidem obtineat necesse est: constans præsertim: & vbiq. eadem, quod pluribus de syllaba disputando oportere affirmat: Sic mu. Trocheum id nobis incompetum fuisse: nec ipse quidem scribit: qui eam metri rationem vel pueris cognitam fatetur: syllabæ adeo peritum esse nesciebā: qui versus aut nunq. facit: aut certe malos: quorum ipsum quoq. pudeat: non negauerim mures priorem syllabā producere: & murinis idem oportere: quod eo loco in commentarios nostros retulimus. At cum reliqua omnia mæ sententiæ conuenirent: multaq. memoria repeterem: qua primitiuorum numerum mutant: ut quem acce- perint: p. ductum corripiant: facile sum passus Martia. in verbo: quod ipse pro Smintheo recens deriuauerat: eadē syllabæ venia uti: qui a numeris præscriptis nūquam discedit veluti in deriuato a Getulia primam & alteram syl- labam corripuit: quibus longis cæteri vtantur: Tractata est Getulis: nec cepit arena nocentes. Vir. Hunc ego ge- rulis agerem si syrtibus exul: quod Ephestio præcipue in syllabarum ratione auctoritatis fieri debere scribit: ut si deriuatiua syllaba mutantur: polliantur potius in breuē: q. abreui in productam exeant: acer acerbus: lotum lo- rium: vado vadum: odi odium: moles lucerna: offa offella: currus curulis curule: sedes fedile: eos- dem genere primam contraxerunt syllabam: cum in primitiuo longa esset. Quare cum id exemplo a poeta fie- ret: nolui constitutam grauem dignam auctore interpretationem non amplecti: q. præsertim, quæ de murina comperlebam: aures non implebant. Hic est alter epistolæ nostræ locus: qui in confirmatione totus versabi- tur quippe erroris ratio facile intelligi potest: cum maxima inter. u. &. y. literas affinitas sit: quæ tanta ista est affi- nitas: sunt ne ita vbiq. celebratæ nuptiæ: ut nusquam dissidium appareat. Si myrinus aliquando Poeta scripsit: cur in nullo antiquo codice illius manus extat? non fuisse (mihi crede) tantus librorum omnium in hac men- da consensus: ut ne per imprudenciam quidam aliquando myrinis scripserunt: si ex aliquo exemplo deducendū erat. Sed murinis propagatum est: quod ab auctore scriptum fuit. De myrina vero pignorasse videamus: quod tradimus in commentariis nostris: ita ut tuto scriptam esse Myrinam Æollæ urbem fuisse Homerus quidem: Strabo: & Prolemæus testantur: sed illic Apollinis cultum reperio. Num se deceptus: quis vnquam legit Myri- nam urbem Apollinis numen habuisse? Homerum: & Prolemæum prætermitto: Strabonis sententiam sub- iiciam verbis latinis inserto Homeri carmine: ut a Gregorio Tiphernate in nostros numeros conuersum est. In Iliensi campo cumulus quidam est: Hunc homines proprio Bæteam nomine dicunt: At immortalis volucris monumenta Myrinæ: tum & Myrina vrbs ex ea nominata est. Alio præterea loco intra sinum est Myrina ad sta- dia. lx. Æolica vrbs vbi Strabo Apollinem cultum in ea vrbe tradidit: ut satis constet, quod diximus, Apollinem il- lic vno toli celebri aliquo nomine. Mox subdit: Achiuorum portus vbi sunt. xli. Deorum aræ: ne hoc quidem ad Apollinem refertur: demum Gryneum Myrinæ oppidum: & Apollinis fanum: & vetustissimum oraculum. Gryneum Apollinem historia sane traditum & Virgiliano carmine nobilem non ignorabam. Sed nec eundem di- ci Myrinum ex hoc Strabonis loco persuadebit: nec quisquam vel apud græcos: vel apud nostros: vnquam vilo scri- pturæ genere: aut Myrinos campos: aut Apollinem myrinum nominauit. Quid enim Gryneum celeberrimum appellatione perobscura confundat: nimirum Mar. Gryneum Apollinem myrinum nuncupauit: quasi aut non poterit Gryneum dicere: quod ab omnibus est concessum: aut licuerit myrinum appellare: nec ratio grammatices permittit. Ad eam. n. particulam venio: Myrinos igitur campos a Myrina vrbe recte dici quis neget: quem admo- dum a Palæstina vrbe palæstinos: a Solima solimos: & a Gryneo oppido gryneum Apollinem A myrina myrneum dici non myrinum: & analogia & vsus ipse docuit: nec eadem ratio est in Palæstina & Solima: quæ si aliter ex se de- riuatiua emittere debebant: tamen in græcorum, latinorumq. vsu peculiari quadam lege recepta fuerunt. Nam & triumphos palæstinos dicimus: & solimos puluerem: quæ non a nobis: sed auctoribus græcis instituta sunt. At idem mynæos dicunt: non myrinos: & quidē cū diphthongo: quod vel ex superiore Strabonis loco satis percipi potuit. Deinde Gryneum Myringorū oppidum: non Myrinorū. quo in nomine eorū auctoritatē non minus se- qui debemus: q. in palæstinis & solimis. At si Palæstina & Solima eiusdem generis omnino existimat: cur non palæsti- num & solimeū dicimus: ut myrinæum: quod Strabo supra vsurpat: ea. f. de cā, quod aliis illorū nominū vsus est: q. huius. Gryneū autē oppidū: & Gryneū Apollinē: quid cōe habet cū Myrina & Myrinus. cū & longe diuersus sit exi- tus: & Gryneū oppidū dicimus non Gryneū: Gryneū vero Apollinē. Conferamus aliquando nostras cum illius ratio- nibus. Homerus Smintheum nūcupat. Inde Mar. murinum sub verbo, & apposito eius celebritatem antiquorum monumenta testantur. Antiqui codices sic murinis proferunt: non sic myrinis: quorū rationē habendā & olim Gel- lius: &

Myrina

Apollo
gryneus

qued. el d. de
com. p. m. h.

Ataque de odio
y de mi en la

o que
o offe
o qui
re ca
bis
de
ine
r-
is
a-

o que
o offe
o qui
re ca
bis
de
ine
r-
is
a-

o que
o offe
o qui
re ca
bis
de
ine
r-
is
a-

o que
o offe
o qui
re ca
bis
de
ine
r-
is
a-

D. F. de S. ...
Fe

23

85

21

VNIVERSIDAD
DE SALAMANCA
CREDITOS USALES